

Reg. 1. & Adonias filius Haggit מְחַנְּשָׁה Targum מתְּרַבֵּר exaltabat se: evehebat se. Num. 16. Quare מְחַנְּשָׁה Targum אַתּוֹן מְחַרְבֵּרִין vos exaltamini contra cœtum Domini?

NO M. נְשִׂיאַד ad dignitatem euectus, praelatus, princeps, dux, alijs altior & sublimior, superior: PLUR. נְשִׂיאִים principes, duces, praelati. Gen. 23. Audi nos, mi Domine, נְשִׂיאַד אֱלֹהִים, Targum רַב קָדָם princeps Dei tu es in medio nostri. Lxx. βασιλεύς rex a Deo. Exod. 22. וְנְשִׂיאַד, Targum וְרֹבֵא & principem in populo non maledices. Lxx. ἀρχοντα. Genes. 17. Duodecim נְשִׂיאִים, Targ. רַבְרַבִּין principes gignet. Lxx. ἔθνη gentes. Rabbin. נְשִׂיאַד princeps est B רַאשֵׁהוּנְלָה, Chald. רִישׁ גְּלוּחָא caput captivitatis. In Babylone primus נְשִׂיאַד princeps fuit יהוֹיָכִין Jehojacin, post paucos dies mortuus in Babylonia. Ei successit filius Saalziel: Et huic filius Zarubabel. ¶ Deinde, נְשִׂיאִים exhalationes, quæ ex aquis, & locis humidis elevantur in aërem, ibiq; densata in nubes convertuntur. Jerem. 10. & Psalm. 135. Qui elevat נְשִׂיאִים vapores de extremitate terra. Extremitas terræ est mare: vel plaga septentrionalis & meridionalis. Targum עֲנַנִּין nubes. pro materia effectus. Lxx. νεφέλαις nubes. Prov. 25. נְשִׂיאִים nubes, & ventus, & pluvia. Porro נְשִׂיאִים vapores ex terra ascendentes duo sunt: Unus humidus, qui vocatur אֵיד vapor, ἀτμός; unde generatur pluvia. alter siccus, qui vocatur קִיטוֹר fumus, καπνός; unde generatur ventus. Hæc Hebræi.

שיא, & שאת, & שאר elevatio, altitudo, sublimitas, excellentia, dignitas, tuber, tumor, pustula. Job. 20. Si ascenderit in cœlum שיא, Targum וּרְכַבָּה altitudo ejus. Levit. 13. שאת elevatio vel scabies: tumor ex adustione, pustula. Job. 41. v. 16. משהו ab elatione ejus timebunt fortes. Psalm. 62. v. 5. משהו ob elationem ejus: dignitatem, excellentiam.

משא, Foem. משאה, & משאה, & משאה onus, quicquid portatur, pondus, donum: PL. משאה onera, dona. Deut. 1. Laborem vestrum ועסקיכון & onus vestrum. Targum וְעִסְקִיכֹן & negocia vestra. Hof. 8. ממשא ab onere regis. Targum מִמְרוֹחַ a dominio. 2. Regum 5. v. 17. Detur servo tuo משא, Targum טעון onus duorum mulorum de terra: quantum duo muli queunt gestare. 2. Sam. 11. v. 8. משאר המלך donum regis: de Uria. Verb. 2. Sam. 19. v. 4. 2. vide supra in Piel.

Rabb. נושא sustinens, subjectum, quod sustinet accidentia. נושא subjecta. נושא sustentatum, prædicatum. נשא formalis.

Porro quia hoc verbum, & inde de-

rivata nomina plurimas phrasas gignunt, præcipuas ordine recensebimus. Dicitur enim hoc verbum, I. de קול voce, clamore, רבֵר sermone, cantico, משל proverbio, vaticinio, שמע rumore, חרפה convicio, קינה nania, doctrina, חפלה precatio, & significat sublata voce proponere, proferre, referre, loqui, eloqui, proloqui, edicere, edisserere, prædicare: quòd in sermone vox elevetur, aut quòd ore portetur. 2. Aeneid. Clamores simul horrendos ad sydera tollit. Jerem. 7. & nee leves pro illis רנה & חפלה. Ezech. 19. & tu שן קינה levalamentationem super principes Israel. 2. Reg. 9. & Jehovab נשא levavit contra eum prophetiam istam. Esa. 14. v. 4. ונשא & levabis proverbium illud contra regem Babylonia. Job. 21. ישאו levabunt in tympano & cithara, & gaudebunt ad vocem tibia. Job. 2. וישאו & levabant vocem suam, & flebant. Et sæpe קול vox subintelligitur. Esa. 42. Non clamabit, nec ישא elevabit. scil. vocem. Targum יכלי voci ferabitur. Esa. 3. v. 7. ישא levabit (vocabit) in die illo dicens: non ero princeps. Targum יתיח respondet. Lxx. ἀποκρίσεις respondens. Esa. 42. ישאו levabunt desertum, & urbes ejus. Targ. ישבה laudabit. Ezech. 39. ונשו & levabunt ignominiam suam. scil. in oribus suis: recordabuntur. pro נשו. Job. 27. v. 1. & addidit Job שאר levare parabolam suam: proponere. Job. 4. הנפה דבר an levabo verbum ad vos: pro הנשא, literis ש & א' permutatis. Psalm. 15. וחרפה & convicium non נשא levavit contra proximum suum. Esa. 37. ונשא חפלה & levabis orationem pro reliquijs. Targum וְחַחְנִיכְכֵּלו & supplicabis precatio.

NO M. משא assumption, propositum, sermo, responsum, doctrina, prophetia. Esa. 14. v. 28. In anno, quo mortuus fuit Achaz, factus fuit משא sermo iste. Targ. משל נבוואה onus prophetia. Lxx. ῥῆμα verbum. Malach. 1. משא sermo verbi Domini. Lxx. ἁγῆμα assumption; sermo qui traditus est ei, ut perferret ad Israelitas. Proverb. 31. verba Lemuel regis: משא sermo, quem docuit ipsum mater ejus. Lxx. ἀποκρίματα responsum divinum: oraculum. Thr. 2. v. 14. & viderunt tibi משא, Targ. משאורו prophetias vanitatis. Esa. 13. משא prophetia. Babel. Lxx. ὄραμα visio. 2. Reg. 9. & Dominus נשא levavit super te משא onus illud: prophetiam illam. quòd ore hominis portetur, feratur.

II. de שם nomine, aut ברית fœdere Dei: & significat jurare, mentionem facere, usurpare. Exod. 20. v. 7. & Deut. 5. v. 10. Non תשא אש assumes nomen Domini Dei tui in vanum. Targum. Non תשמיא הימי בשמיא jurabis per nomen

nomen Domini Dei tui frustra. pro quo habetur, Levit. 19. & non בשמי השבעו jurabis per nomen meum falso. Exod. 20. v. 7. Quia non infonem habebit Dominus eum, qui ישא אה שמו assumserit nomen ejus in vanum. Targum ימי בשמה jurabit per nomen ejus falso. Psalm. 50. v. 16. ותשא בריחי & assumpsisti fœdus meum super os tuum. Targum וחימי בשמי וחברתי קמי jurabis per nomen meum, & recordaberis fœderis mei, super ore tuo. Psal. 16. Nec אשא אה שמותם assumam nomina eorum super labia mea: non jurabo per ipsorum nomina. Targum. Non אדבר mentionem faciam nominum ipsorum. Sed, Exod. 28. ונשא, Targum ויטל & portabit Aharon nomina filiorum Israel in pectorali. Ibi simpliciter gestare significat.

III. de עון peccato: & significat סליחה מחילה, כפרה, vel remittere & condonare, vel luere & dare pœnas. Remissio peccati, est ejus ablatio ab homine. ¶ Remittere cum accusativo. Genes. 4. v. 13. Magnum est peccatum meum מנשא pre tollendo: majus, quàm ut tolli possit. Targ. מלמשבק pra remittendo: majus, quàm ut remitti possit. Lxx. & ἀπέβλυξαι με quàm ut remittatur mihi. Jun. Major est pœna mea, quàm ut sustinere possim. Gen. 50. שׂא tolle, quaso, transgressionem fratrum tuorum, & peccatum ipsorum. Targum שבק remitte. Lxx. ἀφες dimitte. Exod. 10. v. 17. & nunc שׂא tolle, quaso, peccatum meum. Targum שבק dimitte. Levit. 10. לשארה אה עון, Targ. לשלה על הובי ad parcendum super peccato. ¶ Cum ל. Num. 14. v. 19. & quemadmodum היה לעם הזה, Targum שבק dimissisti populo isti ab Aegypto & huc usq. Psalm. 25. v. 18. ושא לכל & ignosce omnibus peccatis meis. Targum ושבק & dimitte. Jos. 24. v. 18. Ipse non להטאה יום ושׂא לפשעכם ולהטאה יום parceret transgressioni vestra, & peccatis vestris. Targ. ושבק dimittet. Interdum עין iniquitas subintelligitur. Esa. 2. v. 9. & non השׂא להם dimittas ipsis. Genes. 18. & השׂא, Targum השבק remittes isti loco. Psalm. 99. v. 8. נשא אשׂא remittens fuisti להם illis. Hof. 1. v. 16. Quia אשׂא נשא להם, Targum אם משבק אשבק להון si remittendo remisero eis. Hier. obliviscar eorum. accepit pro נשא oblitus fuit. Psalm. 32. Beatus E

levatus, peccato. cui remissum est peccatum. pro נשא levatus. Esa. 33. Populus habitans in ea, est נשא עון levatus peccato. Lxx. ἀφεθη αὐτοῖς ἡ ἀμαρτία dimissum est eis peccatum. Genes. 4. Nonne si benefeceris, est שׂא levatio. Targum ושבקך remittetur tibi. ¶ Luere & pœnas dare. Exod. 28. & non ושא portabunt peccatum (pœnam peccati) & morientur: luent. Targum יקבלון accipient. Levit. 5. ונשא & portabit peccatum suum.

IV. de igne, qui sua natura in sublime fertur: item de elevatione fumi: & significat urere, adurere, comburere. 2. Sam. 5. v. 21. & levavit eos David ac viri ejus. Targ. ויאוקרנון & combussit eos. Pro quo habetur, 1. Paral. 14. וישרפו באשׂ & combussit sunt igne. Nahum 1. v. 5. ותשא & levabatur terra: comburebatur. Targum והרוכה & devastata fuit. Nom. משׂאה & משׂאה flamma, incendium. Esa. 30. v. 27. & gravis משׂאה flamma: fumo, שרפה. Jerem. 6. v. 1. שאו משׂאה elevate flammam: incendium. Alij, attollite signa. Targ. אסמחה signa. Jud. 20. v. 27. ut ascendere facerent משׂאה flammam fumi. Targum יטור columna. Ibidem v. 39. והמשׂאה & flamma incipiebat ascendere ex urbe: columna fumi. Tardum וקמא & insidia.

V. De stitpibus, quæ crescentes elevantur, in sublime feruntur, attolluntur seu consurgunt: & significat crescere, adolescere, provenire: & transitive, producere, proferre. Ezech. 17. לטשוח ענף ולשאת פרי, ut faciat ramum, & producat fructum. Pro quo ibidem, ונשא & producat fructum, & faciet fructum. Arab. נשא nalcha crevit, adolesvit, provenit: literis שש permutatis. Psalm. 92. וינשוא & crescit ut cedrus Libani. 1. Pet. 22. לחנשוא, Al. לחנסוא ut crescatis (adolescatis) ad salutem. Luc. 2. פנאן ינשא puer autem crescebat. Actor. 41. v. 3. ונסאח & educatus sum in hac urbe. Alcor. ונאנשאנא & produximus post illos seculum aliud. אנשאחם produxistis. Nom. נשו incrementum. אנשא productio. Matth. 25. Ante אנשא productione mundi. Ex Hebraeo נשא elevavit: quæ enim crescunt, in sublime feruntur. נשא productio, factura.

Targum ויקבל & accipiet. Ezech. 18. Quare non נשא portat filius ob peccatum patris. Targ. לקי percussit.

IV. de igne, qui sua natura in sublime fertur: item de elevatione fumi: & significat urere, adurere, comburere. 2. Sam. 5. v. 21. & levavit eos David ac viri ejus. Targ. ויאוקרנון & combussit eos. Pro quo habetur, 1. Paral. 14. וישרפו באשׂ & combussit sunt igne. Nahum 1. v. 5. ותשא & levabatur terra: comburebatur. Targum והרוכה & devastata fuit.

Nom. משׂאה & משׂאה flamma, incendium. Esa. 30. v. 27. & gravis משׂאה flamma: fumo, שרפה. Jerem. 6. v. 1. שאו משׂאה elevate flammam: incendium. Alij, attollite signa. Targ. אסמחה signa. Jud. 20. v. 27. ut ascendere facerent משׂאה flammam fumi. Targum יטור columna. Ibidem v. 39. והמשׂאה & flamma incipiebat ascendere ex urbe: columna fumi. Tardum וקמא & insidia.

V. De stitpibus, quæ crescentes elevantur, in sublime feruntur, attolluntur seu consurgunt: & significat crescere, adolescere, provenire: & transitive, producere, proferre. Ezech. 17. לטשוח ענף ולשאת פרי, ut faciat ramum, & producat fructum. Pro quo ibidem, ונשא & producat fructum, & faciet fructum.

Arab. נשא nalcha crevit, adolesvit, provenit: literis שש permutatis. Psalm. 92. וינשוא & crescit ut cedrus Libani. 1. Pet. 22. לחנשוא, Al. לחנסוא ut crescatis (adolescatis) ad salutem. Luc. 2. פנאן ינשא puer autem crescebat. Actor. 41. v. 3. ונסאח & educatus sum in hac urbe. Alcor. ונאנשאנא & produximus post illos seculum aliud. אנשאחם produxistis.

Nom. נשו incrementum. אנשא productio. Matth. 25. Ante אנשא productione mundi. Ex Hebraeo נשא elevavit: quæ enim crescunt, in sublime feruntur.

נשא productio, factura.

VI. De capite vel suo, vel alterius. Levare caput suum est animum erigentis & gaudentis, animosi: In malum, superbientis, arrogantis, audacis, prælumentis, gloriantis. Job. 20. Si justus sum, non נשאחתי elevo caput. Psalm. 83. v. 2. & ofores tui נשאחתי, Targ. ונשאחתי elevarunt caput. Jud. 8. & non addiderunt לשׂאחתי elevarunt caput suum. Luc. 21. v. 28. Attollite capita vestra, quia appropinquat redemptio vestra. ¶ Levare caput alterius, est evehere, superiorem reddere, honore afficere, pristinae dignitati restituere. Gen. 40. v. 13. ונשאחתי elevarit Pharao ראשׂך caput tuum, & restituet te super officium tuum. Targ. וירכין recorder.

recordabitur tui. Lxx. *μνησθήσεται τῆς ἀρχῆς σου* A
 recordabitur principatus tui. Sed v. 19. ישא ,
 Targum יערי auferet Pharao ראשך caput tuum
 à te, & suspendet te super ligno: ab officio remo-
 vebit. Jerem. 52. גשא elevavit Avilmero-
 dach rex Babylonia in anno regni sui ראש caput
 Joacin, regis Juda, & eduxit eum ex domo car-
 ceris.

VII. de facie, vel sua vel alterius. Levare faciē
 suam ad alterum, est reverentiæ: in malum,
 audaciæ, impudentiæ. Deuter. 28. v. 50.

Qua non גשא פניו levat faciem suam ad senem:
 quæ senem non reveretur. 2. Sam. 2. v. 23.

& quomodo גשא פניו levabo faciem meā ad Joab B
 fratrem tuum? Job. 11. Tunc גשא פניו levabis
 faciem tuam absq. macula. ¶ Levare faciem al-

terius, est ejus personam accipere, respice-
 re, honorare, admirari, suspicere, & in gra-
 tiam alicujus aliquid facere. Genes. 19. v.

21. Ecce גשא פניו, Targum גסכת אפך le-
 vavi faciem tuam, etiam de hac re. Lxx. ἠδύμα-

σα admiratus sum. Levit. 19. Non פניו גשל
 accipies faciem pauperis. Lxx. ἀποψήσασθαι

pro quo habetur, Exod. 23. & pauperem non C
 גשורו honorabis in lite ejus. Targum גשורו mise-

reberis. Job. 32. Non גשא פניו איש assumam fa-
 ciem viri: ulius. Lxx. βροτὸν ἐτεροῦ ὄντι

hominem reveritus fuero.

Non מ. גשורו פניו levatus facie, honora-
 tus, quem populus honorat & veretur. E-
 sa. 3. v. 2. Principem quinquaginta, ונשוא פניו
 & levatum facie.

מ. גשורו פניו levatio faciei, acceptio perso-
 næ. 2. Par. 19. Non est apud Deum מ. גשורו פניו
 acceptio persona, nec acceptio muneris.

VIII. De manu: & significat jurare, orare,
 benedicere, signum dare: vel est gestus juran-

tis, orantis, benedictis, signum dantis.

JURANTIS. Exod. 6. & ducam vos in terram, pro
 qua גשתי אה-יורי levavi manum meam, ut da-

rem eam Abrahamo. Targum גשתי במימרי
 juravi in verbo meo. Psalm. 106. וישא ידו & le-

vavit manum suam eis, ut prosterneret eos in de-
 serto. Targ. addit: בשבועה in juramento. 12.

Æneid. — deinde Latinus
 Suspiciens cælum, tenditq. ad sidera dextram:

Hæc eadem, Ænea, terram, mare, sidera juro. E

¶ ORANTIS. Psalm. 28. גשתי ידו cum elevo
 manus meas ad oraculum sanctitatis tue. Targ.

cum expandero manus meas in
 oratione. 2. Æneid.

Sustulit exutas vinclis ad sidera palmas.

Non מ. גשתי פניו elevatio ma-
 num mearū, oblatio vespertina: reputetur pro

sacrificio vespertino. ¶ BENEDICTIS. Pf.
 134. גשתי ידו levate manus vestras in sancto,
 & benedicite Dominum. Sacerdos ambas ma-

nus levat, cum populo benedicit: cū im-
 ponere nequeat singulis, sicut in manuū
 impositione usitata sapientibus. ¶ SIGNŪ
 dantis, & INDICANTIS aliquid. Esa. 49. Ecce
 גשתי ידו levabo ad gentes ידו manum meam, & ad po-
 pulos exaltabo vexillum meum, ut adducant filios
 tuos.

NOM. מ. גשתי signum. Jerem. 6. גשתי ידו
 levate levationem. Targ. גשתי ידו signa. ut lon-
 ginqui videant flammā & fugiant. ¶ PER-
 cutientis manum, aut vim inferentis. 2.
 Sam. 18. v. 27. Quis גשתי ידו levavunt manum
 suam in domino meo rege.

IX. de גשתי anima sua vel alterius: & levare a-
 nimam suam significat, inhicare, intentū ef-

se, expetere, expectare, sperare, adspirare,
 anhelare, concupiscere. Deut. 24. & ad il-

lam ipse גשתי אה-נפשו levat animam suā. Lxx.
 καὶ ἐπὶ αὐτὸν ἔχει τὴν ἐλπίδα & in eo habet spem.

Psal. 25. Ad te, Domine, גשתי אה-נפשו animam meā
 levabo. Jerem. 22. & super terram, ad quam ipsi

גשתי אה-נפשם elevant animam suam, ut eo
 redeant, illuc non redibunt: ad quā redire ma-

ximè cupiunt. Psal. 24. Quis non גשתי levavit
 ad vanum גשתי אה-נפשו animam suam. Pf. 142. v. 8. Quis
 ad te גשתי אה-נפשו levavi animam meam.

NOM. מ. גשתי levatio anima, spes, cu-
 pido. Ezech. 24. & גשתי אה-נפשם levationem
 anima ipsorum, filios & filias eorum. Targum

גשתי אה-נפשם dilectionem anima ipsorum. ¶ Leva-

re animum alterius, est erigere ejus animum
 in spem, spē facere, promittere. 2. Sam. 14.

X. de corde, quod levatur, aut levat homines. LE-
 vatur in precatatione, sicut manus. Thr. 3.

גשתי אה-נפשו לבנו levabimus cor nostrum super manibus
 ad Deum in cælis. Levat homines, ut sponte

aliquid faciant. Ex. 35. omnes mulieres, quas
 גשתי אה-נפשו לבן levaverat cor ipsarum אה-נפשו illas. Lxx.

οἷς ἐδόξε τῆς ἀγαθίας αὐτῶν quibus visum est in me-
 nte earum.

XI. de donis, muneribus, epulis, debito, cē-
 su, tributis, portionibus, quæ deferuntur,

offeruntur aut portantur. 1. Reg. 9. v. 11.

Hirā rex Tyri גשתי סוכר, Targ. גשתי סוכר sustentabat: Al-

donabat Salomonem lignis cedrinis. Ezech. 20.

& in levando dona vestra. 2. Sam. 19. &
 comedendo comedimus de rege, גשתי אה-נפשו לנו
 levando levavit nobis. Targum גשתי אה-נפשו
 donum dedit nobis.

NOM. מ. גשתי: PLUR. מ. גשתי dona, portiones.

Gen. 43. גשתי אה-נפשו, Targ. גשתי אה-נפשו & tulit
 partes à facie sua ad eos, & multiplicata fuit גשתי

בנימין, Targum גשתי אה-נפשו בנימין portio Benjamin.

מ. גשתי אה-נפשו, Targ. גשתי אה-נפשו præ portionibus omnium i-

psorum, quinq. partibus. Ezech. 20. & primitias
 גשתי אה-נפשו donorum vestrorum omni sancti-

tate vestra. 2. Samuel. 11. & secutum est
 ipsum

ipsum מִשְׁאֵרֵי הַמֶּלֶךְ *donum regis*. Targ. אֶמְוֹרָתָא A
cibus. Jerem. 40. & *dedit ei princeps laniorum*
viaticum, וּמִשְׂאָח & *munus*. Targum וּבִבְכוּן
donum. duæ donorum species. 2. Paral. 24.
ut afferrent de Juda & Jerusalem מִשְׂאָח *onus Mo-*
sis. Sic vocat Siclos à Mose populo impo-
 sitos, qui afferri per præconem jubeban-
 tur. Amos 5. וּמִשְׂאָח בֵּר & *onus frumenti ac-*
cipitis ab eo: tributum. Prov. 22. *Inter spon-*
dentes (pro) מִשְׂאָח oneribus debitis. Gen. 49.
 v. 3. שְׂמַח *domo*: sacerdotio excellens seu
 præstans.

נשב duo significata habet. I. נשב, Chald. &
 Syr. נשב & נחב *flavit, efflavit, sufflavit, per-*
flavit, spiravit, inspiravit. Ela. 40. v. 7. *Quia*
spiritus Domini נשב, Targum נשב *spiravit*
in eo. Syr. Johan. 6. *Ventus magnus נשב* *spira-*
bat. Chald. Psalm. 129. v. 6. *venit ventus o-*
rientalis ונחב & flat in illud. scil. fœnum te-
 ctorum. Piel Chald. נשב *flavit*. Gen. 1. &
spiritus Domini מרחפה *movebatur super facie a-*
que. Targum מנשב *flabat*. Hi Phil. השיב,
 Chald. נשב *flavit, afflavit*. Genes. 15. v. 11.
 וישב אהם & *afflavit (difflavit) eas Abraham*:
 flatu abegit aves. Targum ונפוח *et avolare*
fecit. Al. ונחב *et reducebat eas*. scil. par-
 tes animalium: removebat. Lxx. וישב
 אהם & *sedit cum eis*. legerunt וישב
 אהם & *sedit*: punctis destituti. Psalm. 147.
 v. 18. נשב, Targum נשב *flare sinet ventum su-*
um, fluent aque.

No m. נשב & נשוב, Arab. נסבה *nasbare-*
te, laqueus, quo capti spirant & sufflant præ
 dolore: Plur. נשבין, Arab. נסאב *nifab retia,*
laquei. Proverb. 6. *Sicut capreolus מן נשב*
 Targum מן נשב *ex laqueo*.

Chaldaicè & Syriacè, נשב *ventus, fla-*
tus, & follis.

Rabbin. נשב *spiratio venti*.

II. Arab. נשב *naschab spiravit, locutus fuit*. Pf.
 73. v. 8. ונשבוי *et locuti sunt iniquitatem*.
 נשב *naschiba cognata*. Luc. 1. *Elisabet*
cognata tua.

נשב Inde Hi Phil. השיג *attigit, apprehendit, af-*
secutus est, acquisivit, conquistavit, applicavit. Jos.
 2. השיגום, Targum תרבקונן *comprehenditis*
eos. Job. 22. *Terminos ישיגו transferent*. Tar-
 gum ישיגו *mutabunt*. pro ישיגו, à ישיג *retroces-*
sit: literis ש & פ permutatis, ob soni simili-
 tudinem. Gen. 31. וישג, Targum ונשבק
 & *apprehendit eum in monte Gilead*: assecutus
 est. Levit. 25. & *si apprehenderit manus*
peregrini: si poterit. manus pro facultate.
 Unde & Rabb. נשב *juxta quod*
apprehendet manus mea: quantum poterò,
 pro facultate. 1. Paral. 21. & *gladius inimi-*

corum tuorum למשג *ad apprehendendum*. Par-
 ticipium pro Infinitivo. pro quo habetur,
 2. Samuel. 24. והוא רודפק & *ipse persequi-*
tur te.

No m. שיג *apprehensio, occupatio, negocium*.
 1. Reg. 18. *Aut meditatio, aut שיג negocium*
est illi. Aut persequitur hostes suos, ut il-
 los comprehendat. Targ. אשהרפא אשהרף
negocium habet cum altero: א שרף, literis ר & פ
 permutatis.

Rab. השיג *evenit*. נשב *apprehensio*. נשב
 & *eventus, accidentia*.
 נשב *acquisitus*.

נשה duo significata habet. I. נשה, Chald. נשא
 & נשי, Arab. נסה *nasi, idem quod נשב, obli-*
tus fuit, dedit. Jer. 23. v. 39. ונשיתו אחכם
 & *obliscar vos obliviscendo*. vel, & *dislo-*
cabo vos dislocando. pertinet ad נשה *disloca-*
tus. Targum ונשיתו *et derelinquam vos*. Hier-
 on. & *tollam vos portans*. Accipit pro נשא
 tulit, cum puncto sinistro. Jerem. 51. v. 30.
 נשה, Targum אהברה *contrita est potentia i-*
psorum, facti sunt in feminas. Deuter. 32. v.
 18. *Petram, qua genuit te, נשה*, Targ. אהנשיח
oblitus fuisti. pro נשה. Præterea, Ezech. 39.
 v. 26. Thren. 6. v. 22. 2. Paral. 6. v. 22. A-
 rab. Psalm. 9. ונשיתו *obliti sunt Dei*. Psalm. 13.
Quare ונשיתו תנסאני oblivisceris me. Psalm. 42.
Nec ונשיתו obliviscetur clamorem pauperis. Marc. 8.
 v. 15. ונשיתו *et obliti sunt accipere secum panem*. Precat.
 נאמן לה דכר. *ô cui est memoria, non obliviscetur*. Luc.
 8. *Quia non ונשיתו oblitus esset eam*. Niphil.
 נשה, Chald. אהנשי *oblitus fuit*. Esaia 44. v.
 21. *Tu Israel ne ונשיתו obliviscaris me*: aut obli-
 vioni tradaris à me. Targum תנשיחלתי
obliscaris timoris mei. Judic. 3. וישכחו, Targum
 & *obliti sunt Domini Dei sui*. Hi Phil.
 נשה, Chald. אהנשי *oblivioni tradidit, oblivisci*
fecit. Job. 39. v. 17. *Quia ונשיתו oblivisci eam fecit*
Deus sapientiam. Job. 11. v. 6. & *scito quod ונשיתו*
oblivisci faciet tibi Deum. Genes. 40. v. 23.
 וישכחו, Targum ונשיחיה *et oblitus est eum*.

No m. נשה *oblitus*. Gen. 32. *Ideo non com-*
edunt filij Israel נשה *nervum oblitum*. scil.
 sui loci: loco motum. Targ. נשה *vide*
 in נוד, ubi habes Plural.

נשה, Chald. מנשה, Arab. מנסיה *mansia*
oblivio. Psalm. 88. v. 13. *Nunquid cognoscen-*
tur in tenebris miracula tua, & justitia tua in
terra נשה oblivionis? in sepulcro, ubi mor-
 tui traduntur oblivioni: sicut præcedit,
dormientes in sepulcro, quorum non recordaris
amplius.

נשים *mulieres*, in quibus nomen fami-
 liæ oblivioni traditur. Transeunt enim
 in familiam viri, cujus & forum, & digni-
 tatem

tatem sequuntur. Esa. 3. v. 12. וְנָשִׁים Michæ 2. נְשֵׁי עַמִּי mulieres populi mei expelles. Lxx. ἡ δὲ ἀρχὴ τῶν ἀρχόντων duces. acceperunt pro נְשֵׁי דֹדָא. Inde Rabb. נְשֵׁי in uxorem duxit. שלמה Salomo profelytas fecit mulieres, & duxit eas uxores. נְשֵׁי in uxorem dedit, nupti dedit. נְשֵׁי uxoratus. נְשֵׁי nuptia, conjugium. נְשֵׁי socer.

Arab. נִסְיָאן obliviscentes.

נִסְיָאן nufien oblivio, ἀμνησία, & lethargus morbus.

מִנְסִי munsi obliviosus & lethargicus. מִנְסִי munsi alcahb obliviosus.

II. נְשָׂה mutavit, mutuo vel mutuum accepit aut petijt, debuit, sine ב: at cum ב mutuum dedit, fœnori dedit. Sine ב tamen positum, pro natura orationis sæpe exponitur. Jerem. 15. v. 10. נְשֵׁי וְלֹא נְשָׂוִי לא non mutuo accepi, nec mutuo dederunt mihi. Esa. 24. v. 21. & erit כַּנְשָׂה כְּנִשְׂאָה sicut mutuum accipiens, sicut qui mutuo dat ei: creditor sicut fœnerator. Psal. 109. נְשָׂה מוֹפֵא fœnerator omne quod habet. 2. Reg. 4. v. 10, & 7. נְשָׂה, Targum רִשִׁי fœnerator venit, ut tollat duos filios meos. Hi Phil. הִשָּׂה mutuum dedit, fœnori dedit, cum ב constructum. Deut. 24. v. 10. Si הִשָּׂה בְרֵעֲךָ, Targ. הִשָּׂה בְרֵעֲךָ fœnori seu mutuo dederis proximo tuo. Targ. רִשִׁי מִשְׁאֵר mutuum aliquod. Ibidem. Et vir cui tu נְשָׂה, Targ. רִשִׁי בָהּ mutuum dedisti ei. Præterea, Exod. 22. v. 24. 1. Sam. 23. v. 2.

N o m. נְשָׂה mutuans & fœnerans, mutuator, fœnerator: Plur. נְשִׂים mututores & fœneratores.

הִשָּׂה mutuum. Deut. 15. v. 2. ut remittat omnem מִשָּׂה יָדוֹ בעל מִשָּׂה יָדוֹ, Targum נְבִירִי וְרִשִׁי habens mutuum manus sue, qui בְרֵעֲהוּ יִשְׂרָאֵל, Targ. יִשְׂרָאֵל יִרְשִׁי, Targ. יִשְׂרָאֵל mutuum dabit proximo suo.

מִשָּׂה mutuum, debitum: Plur. מִשָּׂוֹת mutua, debita.

נְשִׂי debitum. 2. Reg. 4. & persolve נְשִׂיךָ debitum tuum. Targum לְמִרֵי הוֹכֵחַךָ debitoribus tuis. legit נְשִׂיךָ, sicut legendum esse in margine notatur.

נִשְׂט palpavit: in Aruch.

Arab. יִנְשֵׂט voluntarium seu spontaneum efficiet: in Avicenna.

נִשְׂט promtus: Matth. 26.

נִשְׂך duo significata habet. I. נִשְׂך, Chald. & Syr. נִמֹרְדִית momordit, admordit. Num. 21. v. 9. Quando נִשְׂך, Targ. נִמֹרְדִית mordebat serpens hominem. Hab. 2. Annon repente surgent נִשְׂכֵיךָ mordentes te? vermes. Nū. 21. v. 10. Omnis הִנְשִׂיךְ, Targ. הִנְשִׂיךְ qui morsus fuerit. Prov. 23. v. 32. Novissimum ejus ut serpens יִנְשֵׂךְ, Targ. יִנְשֵׂךְ mordebit. Amos 5. v. 19. וְנִשְׂכּוֹ, Targ. וְנִמֹרְדִית & mordebit eum serpens. Syr. Act. 28. v. 3. וְנִמֹרְדִית

momordit manū ejus. Piel נִשְׂך momordit. Nū. 21. v. 6. Misit Dominus in populum serpentes urentes וְנִשְׂכּוֹ, Targ. וְנִמֹרְדִית & mordebat populum. Præterea tantum, Gen. 49. v. 17. Eccl. 10. v. 8, & 11. Amos 9. v. 3.

II. Per metaphoram, נִשְׂך momordit, admordit, arrosit, corrosit, corruptit alterius facultates, usuram exercuit, fœneratus est, damno, molestia affecit. Pecunia fœnori data mordet & vorat: dum singulis annis usurā parit. Usura alterius substantiam mordet ac diminuit. Plaut. in Pseudolo, 20. 19. Habet argentum, jam admordere hunc mihi lubet. Et vorax usura: Lucan. 1. 37. Chal. הַכּוֹל, quod alterius facultates corrumpat: de quo in כל הכל vide. Deut. 23. v. 19. נִשְׂך, Targ. וְרִבִּית. usura ullius rei, que יִנְשֵׂךְ mordebit. Targ. מִתְרַבִּי usuram exercet. Hi Ph. הִשָּׂה idē. Deut. 23. v. 19. Non הִשָּׂה, Targ. הִשָּׂה usurabis fratrem tuum נִשְׂך, Targ. וְרִבִּית usura argenti. Ibid. Alieno הִשָּׂה, Targ. הִשָּׂה usurabis, sed fratri tuo non הִשָּׂה, Targ. הִשָּׂה usurabis. Hinc Judæi colligunt Lege usurā non phiberi, nisi erga Israelitam, sed erga alienum concedi. Quia usura aufert alterius opes iplo sciente & volente, ideo concessa, nec furto aut rapinæ similis. Et Israelitæ tenentur benefacere Israelitis; non autē alienis, quia ipsis sunt invisi. Mutuatio autem est maximū beneficiū: adeo ut aliqui malint mutuo, quàm dono accipere. Si autē Israelita à gētili beneficiū accipiat, tenetur ipsi rependere.

N o m. נִשְׂך, Chald. נִמֹרְדִית morsus, usura, mordens & diminuens alterius facultates. Pl. 15. Pecuniam suam non dedit בְּנִשְׂך in usura. Hic Judæi dicunt, Davidem non prohibere in univertum, quod concesserit Moses ex Dei mandato, cui nec addendū, nec detrahendū: etiam si inter Israelitam & gentilem non distinguat. Intelligendū igitur locum de solis Israelitis, etiam si alter alteri hoc modo benefaciat.

נִשְׂך est cubiculum לשכבה cubiculum, literis נל permutatis: Plur. נִשְׂכּוֹ cubicula. In לִשְׂך vide.

נִשָּׁל, Arab. נִשָּׁל naschal, idem quod נִשָּׁל, detraxit, extraxit, exuit, depulit, ejecit. Jos. 6. הִנְשָׁל detraxe calceamentū tuū. Targ. הִנְשָׁל solve. Lxx. λῦσον. Deuter. 17. וְנִשָּׁל, Targ. וְיִחַרְךָ & expellet gentes multas. Arab. Psal. 18. וְנִשָּׁלִי & extraxit me de aquis multis. ¶ Absolutē, detractus fuit. Deut. 19. וְנִשָּׁל, Targ. וְיִשְׁחַלְךָ & detrahatur ferrū de ligno. Lxx. ἐκπεσον excidet. 2. Par. 29. Mei filij nūc ne הִשָּׁלוּ detrahimini: subtrahatis vos. Deut. 28. Quia יִשָּׁל detrahatur oliva tua. Targ. הִשָּׁלוּ de fluent oliva tua: decident. Piel נִשָּׁל detraxit, expulit. 2. Reg. 16. וְנִשָּׁל, Targ. וְיִחַרְךָ & expulit Judam. Hi Ph. הִשָּׁל detraxit. Job. 27. Quia

Quia ישר, Targ. ישר detrahet Deus animam meam: adimet. pro ישר: aut potius pro ישרה, permutata significatione ordinum.

Nom. Rabb. נשילה אברים extractio seu dissolutio membrorum. paralyfis.

נשם anhelavit, anhelitum emisit, animam eduxit, attraxit spiritum. Jer. 18. v. 16. ישר anhelabit & movebit caput suum. Jer. 49. Omnis transiens super ea ישר anhelabit & sibilabit. Targum ישר clamabit. Esa. 42. v. 14. Sicut parturiens clamabo, ישר anhelabo & respirabo. 1. Reg. 9. v. 8. Omnis transiens juxta eam ישר anhelabit & sibilabit. scil. præ stupore & admiratione. ישר obstupescet.

Nom. נשמה, Chald. נשמה, Arab. נשמה nafima spiritus ex ore egrediens, halitus, anhelitus, flatu, anima. Usurpatur de homine tantum, & animam hujus ratione præditam denotat. Plur. נשמח, Chald. נשמח halitus. Deut. 20. Non fines vivere omnem נשמח, Targ. נשמח animam. Gen. 2. Et inflavit in nares ejus נשמח halitum vita. Lxx. πνοή ζωής. Per nares aer attrahitur, quo vita in corde conservatur, & calor cordis evehitur.

נשמה nomé avis & reptilis, noctua & talpa. Arab. נשמה אלהימה halitus vita. נשמים nafim aer, frigus, frigiditas. sed נשמה נשחמה populus nigra. נשם נשחמה nafchama populus nigra. נשם נשחמה nafchama populus nigra. Rabb. נשמה attractio aeris.

נשע Arab. נשע in Geograph.

נשע duo sign. habet. I. נשע, idē & נשב, flavit, afflavit, sufflavit, impulit, circumegit, circumflexit. Ex. 15. נשב flavit spiritu tuo, operuit ipsos mare. Esa. 40. Et etiā נשב flavit in eos, & exaruerūt.

Nom. נשע caligo, tenebra. Jer. 13. v. 15. Et antequam consternerentur pedes vestri super הרי נשע montibus caliginis. 2. Reg. 7. Surrexerunt בנשע, Targ. בקבלא in tenebris, ut venirent ad castra Syrorum. Deinde נשע crepusculum, aut matutinum ante solis exortum; aut vespertinum, ante ejusdem occasum: pro natura orationis, noctis initium aut finis. Job. 7. Et satiatus fui in somnijs usq; ad נשע crepusculum. Targ. נשע tempus aurora. Prov. 7. v. 9. נשע in crepusculo, in vespera diei. Targ. נשע ברמשא in vespera. Pl. 119. Præveni בנשע in crepusculo, & clamavi. Targ. נשע in aurora. Job. 3. v. 9. Obscurentur stellæ נשע crepusculi ejus. stellæ majores, quæ sub finem noctis conspiciuntur; ut urfa major & minor. 1. Sam. 30. נשע à crepusculo & usque ad vesperam ad crastinum eorum: à vespera istius diei, usq; ad vesperam diei sequentis, & toto illo die usque ad crastini manè.

נשע vespertilio, in crepusculo circumvolitans. Rabb. נשע revolutiones volubiles.

Syr. נשע pistillo fregit, contudit: cū נשע convenit, permutata significatione ordinū. II. Arab. נשע naschaf exuxit, exiccavit, mulsit, emulsit, imbibit, imbibitus fuit. Hiph. נשע an-schaf suxit, exuxit, exiccavit ad ventum, desiccavit. Joh. 3. ונשפה מא & extergebat eos: duos.

נשע imbibitio, exiccatio. נשע manschaf exiccativus. Plur. נשע manischaf exiccativi. נשע linteam. נשע attraxit.

נשק, Chald. & Syr. נשק osculatus fuit alterius vel os, vel genam, vel manum, vel humerum, amoris, reverentiæ, obedientiæ, salutationis, valedictionis ergo. Cum ל manum aut humerum; sine ל os. Construitur, i. cum accusativo nominis aut pronominis. 1. Sam. 20. ונשקו & osculabantur vir proximum suum. Gen. 33. Et irruit in collum ejus ונשקה & osculabatur eum. Puncta monent non fuisse osculum ex toto corde. Câr. 1. ונשקה osculetur me de osculis oris sui. Hof. 3. Vitulos ונשקו osculabuntur. Idola osculabantur ipsorum cultores. Targ. נשקו maectant. Prov. 24. v. 26. Labia ונשק osculabitur, respondens verba recta. Tam charus est, ac si oscula præberet. 2. cū ל vel ל super. Gen. 41. ונשקה & super os tuum osculabitur omnis populus meus. Targ. ונשקה & juxta verbum tuum armabitur. Respexit ad נשק armatura. Al. nutritur. הנהגה כמו בן משק. Lxx. ἀκούσας obeyit. osculum enim obedientiæ signum. Hier. Ad tui oris imperium cunctus populus obeyit. 1. Reg. 19. Et omne os, quod nō ל נשק osculum præbuit ipsi. Idolorum statuas osculari solebāt. Ibid. v. 20. נשקה נא לאבי & osculum, quæso, præbebo patri meo, & matri meæ. valedicam. Osculantur enim se invicem adeuntes, cōgredientes, discedentes & abeuntes. Job. 31. ונשקה, Targ. ונשקה & osculata est manus mea לפי os meum. Multi olim adorabant luminaria seu sydera: Et venerationis causa manum osculabantur, ac caput demittebāt. Vel: clausi os meū manu mea, ne forte egrederetur inde sermo malus. Ruth. 1. v. 9, & 14. ונשקה & osculata est. Syr. Matth. 26. ונשקה quem osculor ego. Ibid. ונשקה & osculatus est eum. Piel נשק, Syr. נשק osculatus fuit. Psal. 2. v. 12. ונשקו בן נשק osculamini filium. in honorē & obedientiā. Targ. קבלו אלפנא accipite doctrinā. Lxx. ἀκούσας πνεύμας apprehendite disciplinā. Acceperunt pro נשקו apprehēdite: ob literarū נשק & נשק simile sonum. Et בר pro puritate, doctrina pura. Syr. Act. 20. ונשק & osculatus est eos. Hiph. ונשקה osculatus fuit. Ezech. 3. Et vox alarū bestiarum נשקה qua osculabatur qualibet sororē suam: occurrentiū, per metaphorā: sicut, Pl. 85. Justitia & pax נשקה osculata sunt.

structum cum יי. Gen. 39. נתן dedit. Targ. A מטר tradidit in manum tuam. § 2. Quando non construitur cum יי manus, ut plurimum, sequente tamen præpositione, usurpatur pro שום posuit, imposuit, apposuit. Gen. 1. ונתן, Targ. ויהב & dedit ea Deus in firmamento caeli. Lxx. καὶ ἔθετο & posuit. Gen. 9. Arcum meum נתתי, Targ. יתתיהב dedi in nube. Lxx. ἵστημι pono. Gen. 15. ונתן, Targ. ויהב & dedit quamlibet partem è regione alterius. Lxx. καὶ ἔθηκεν & posuit. Gen. 18. ונתן, Targ. ויהב & dedit coram eis. Lxx. καὶ παρέθηκεν αὐτοῖς & apposuit illis. § 3. Constructum cum infinitivo, præcedente לא non, pro concessit, permisit, servit, passus fuit. Jud. 4. Nec נתנו dederunt quenquam transire. Targ. שבקו siverunt. Exod. 12. Et non יתן dabit exterminatorem ingredi. Targ. ישבק sinet. Lxx. ἀφ᾽ ἧς permittet. Gen. 20. v. 26. Nō נתתי dedit te attingere eam. Targ. שבקתי sivi te. Lxx. ἀφ᾽ ἧς dimisti te. Psal. 16. Non נתת dabis sanctum tuum videre forveam: si nes, patieris. § 4. Profecit, effecit. Ezech. 6. v. 14. ונתתי & dabo terram istam desertam & desolatam: efficiam, reddam. Psalm. 44. v. 11. נתנו dabis nos sicut gregem cibi. § 5. Pro מנה constituit. Gen. 41. Ecce נתתי dedit te super omnem terram Aegypti. Targ. מנתי constitui. Hof. 13. v. 10. נתתי da mihi regem. Targ. מנתי constitue super me. § 6. Pro docuit. Prov. 9. v. 9. נתן da sapienti, & sapiet amplius. Targ. אלף doce. Lxx. δίδωμι ἄφορην da sapienti occasionem. Magistri est dare sermones seu docere: discipuli est accipere seu discere: ut in לקח habes. Horat. lib. 2. Satyra 8. Da, si grave non est. Buc. Sed tamen iste deus, qui sit, da, Tytere, nobis. D § 7. Pro existimare, reputare, comparare. Gen. 42. ונתן, Targ. ויהב & dedit nos quasi exploratores terræ. 1. Sam. 1. v. 16. Ne נתת des ancillam tuam coram filia Belial: ne habeas loco mulieris temulentæ. § 8. מי נתן quis dabit? pro, utinam! vellém! Num. 11. v. 29. מי נתן quis dabit totum populum prophetas? Targ. רענא פון דיהון vellem totum populum esse prophetas. 2. Sam. 19. מי נתן quis dabit mori me pro te? Targum נתן לוי דמיתח אנא utinam mortuus essem ego pro te! Deut. 5. v. 29. מי נתן ויהי quis dabit ut sit cor eorum istud ipsis? Targ. לוי דמיתח אנא utinam sit cor hoc ipsis! Deut. 28. Mane dices מי נתן quis dabit vesperam? Et in vespera dices, מי נתן quis dabit manem? utinam advesperalceret; utinam diesceret! Exod. 16. מי נתן מותחנו מי נתן מותחנו in manu Domini? Targ. לוי דמיתח אנא utinam mortui essemus!

NOM. נתן, Chal. מתן, FOEM. מתנה, Chal. מתנה donum: PLUR. מתנות, Chald. מתנות, FOEM. מתנות dona. Deut. 16. Quilibet נתן juxta donum manus sue. Lxx. κατὰ δόνα μω

juxta facultatem. Ezech. 20. v. 26. Et polluam eos במתנותם in muneribus eorum. Lxx. ἐν δόγμασιν αὐτῶν in dogmatibus suis. lege δόμασιν. נתן idem.

נתנים, Chal. נחנין נחנין נחנין Nathinei, principes, duces Gibeon, & ad hanc pertinentium vicorum: sic appellati, quòd Josua illos dederit aut donaverit domui Dei: sicut dicitur, Josua 9. v. 27. ונתנם, Targ. ומננן & dedit illos Josua in die illo cesores lignorum & haustores aquæ pro cætu & pro altari Domini, usque in hunc diem. Aut prius nominati נבוענים Gibeonite, postea dicti fuerunt נחנינים Nathinei, cum David illos dedit seu constituit, ut Levitis, sicut Levitæ Sacerdotibus, operam ministerij præberent, eisq; necessaria porrigerent. sicut habetur, Ezra 8. Et de הנחנינים Nathineis, נתן quos dedit David principes ad ministerium Levitarum. Ezra 7. Cantores, janitores, נחנינים Nathinei. Lignatores & aquatores cætui atq; arcæ Dei dediti & mancipati. Toti cætui, quandiu fuit in castris, ante terræ divisionem: domui Dei, templo extructo.

C II. Arab. נתן natan factuit, male oluit. Psal. 38. נתן natan factent & purida sunt cicatrices meæ ob stultitiam meam. Joh. 11. נתן Domine, nunc factet.

NOM. נתן natan, FOEM. נתונה nutuna factor, malus odor, virus. לא נתן לה non factor est ei: malo caret odore. נתן פי אלאנף factor in naso, ozæna. נתונה אלמנחר nutunat almanchar idem. נתונה אלכבריה nutunat alcibrit factor sulphuris, putor terræ, quem sulphuræ aque effundunt, Memphis. נתונה אלמסם nutunat almaas factor hirci. נתונה אלמכט nutunat alibt factor alarum, virus. נתונה אלרוקם nutunat alducam factor oris.

נתן natin factidus, virosus: PLUR. נתנין natin factidi. נתן מנחין muntin idem.

נתני natini libellus famosus, per metaphoram: PLUR. נתנינא natinit libelli famosi. נתן שכינתא schei jentan res factida.

נתם rupit, dirupit, destruxit. Job. 30. נתם destruxerunt semitas meas. Targum צרו vastate sunt.

E נתף duo significata habet. I. Syr. נתף impulsit, circumegit. PAss. נתף impulsus, circumactus fuit. נתף circumactus. Cum נתף convenit: literis רח permutis. Jacob. 3. parvo ligno נתף circumaguntur. Matth. 9. ut non נתף inflectatur beatitudo ejus.

II. Arab. נתף nataf evulsit pilos aut plumas, depilavit, depilavit, glabravit. PAss. נתף antataf depilatus, depilatus, glabratus, glaber fuit, capillos aut plumas amisit. נתף mantuf depilatus,

depilatus, deplumatus, implumis. נחף אל שער natalschaar depilavit. פילוס שער pilus evulsus: in Avic.

נחץ: Piel נחץ fregit, confregit, diruit, destruxit, demolitus fuit. Cal. Lev. 14. ונחץ, Targ. & destruet domum. Jer. 1. לנחץ ad destruendum. Targ. למעקר ad extirpandum. Niph. נחץ: Pual נחץ Hoph. נחץ destructus fuit. Jer. 4. Et omnes urbes ejus נחצו, Targ. צריא דוואו de vastata sunt. Jud. 6. Quia נחץ, Targ. diruit altare Baal. 2. Reg. 11. וינחצו, Targ. וסחרוהי & destruxerunt eum.

נחק: Chald. נחק rupit, abruptit, avulsit, evulsit, transtulit, sparsit frangendo. Jer. 22. Quia inde אהקנה vellam te. נ epentheticum. Niph. נחק: Chald. אהנתק abruptus, avulsus fuit. Esa. 5. Nec נחק, Targ. rumpetur corrigia calciorum ipsius. Jos. 4. נחקו, Targ. avulsa sunt planta pedum sacerdotum. scil. ab aquis vicinis ad siccitatem. Job. 17. cogitationes meae נחקו avulsa sunt. Targ. אהבטלו irrita facta sunt. Jer. 4. Et mali non נחקו avulsi sunt. scil. a sua malitia. aut, a bonis separati. Piel נחק rupit, dirupit. Jud. 16. וינחק, Targ. & dirupit funes, quemadmodum נחק, Targ. מפתסק dirumpitur filum stuppae. Pl. 2. ננתקה, Targ. נתרע. נתרע abruptemus vincula ipsorum. Hiph. נחק, Chal. נחק avulsit. Jos. 8. נחקו, Targ. אהבלאמנוס eos ab urbe. Jer. 12. נחקו, Targ. אהקינו אהלה eos, sicut ovem ad mactationem.

Nom. נחק, Chal. נחק avulsio, ruptura, macula nigra in loco pilorum, scabies, leprae species.

נחיק: Plur. נחיקים anguli. Ezech. 41. v. 15. ונחיקהו & anguli ejus. Pro נחיקהו plurale omittitur. & נ post camez exprimitur. Ibidem v. 16. Item 42. v. 3, & 5.

נחר duo significata habet. I. נחר loco suo motus fuit, saltavit, transiit, translatus fuit. Job. 37. v. 1. ויחר, Targ. ויטפו & transiit de loco suo. Piel נחר, Chald. נחר loco movit, transtulit, evulsit, excussit, decussit. Lev. 11. v. 21. לנחר, Targum ad transiliendum in eis super terra. delocustis. Hiph. נחר, Ch. נחר idem. Psal. 105. v. 20. Misit rex ויחרוהו, Targ. ושריה & solvit eum. Lxx. ελυσει αυτον. Psal. 146. v. 7. Dominus נחר, Targ. ושריה qui solvit vinclos.

Nom. נחר, Chald. נחר nitrum, saliens pe-

tra. Jer. 2. Si laveris te בנחר nitro. Si egeris poenitentiam: sicut nitro maculae eluuntur ex vestibus. Nitrum sali non dissimile, ob acrimoniam olim ad vestes lavandas adhibebatur. Prov. 25. v. 20. Acetum super נחר nitro. Nitrum aceto irritatur: ita exhortationes praemordent.

Rabb. התרה solutio. II. Chald. נחר idem quod נשר, convenit cum priore, defluxit, decidit, decussus, evulsus fuit, de folijs arborum, segetibus & capillis. Esa. 40. נבל, Targ. נחר defluxit flos. Levit. 13. ימרט, Targ. נחר defluet pilus capitis ejus. Psal. 1. Et folium ejus non יבל marcescet. Targ. נחר defluet. Hiph. נחר dejecit, decussit, detraxit. Dan. 4. נחר excutite (decutite) ramos ejus. Ruth. 2. Etiam שול השלו, Targ. נחר detrahendo detrahetis ipsi. Arab. Pass. אנהאר antadar, cum ה punctato, dejectus, decussus fuit, decidit. Psal. 1. Folium ejus non ינחר decutietur. Jacob. 1. v. 11. וינחר & decidet flos ejus.

Nom. Arab. אנהאר casus, defluxus. אנהאר casus pilorum, alopecia. נחר nathar prosa, soluta oratio. נחר manthur profaicus.

נחש: Chald. נחש evulsit, eradicavit, extirpavit: de arboribus proprie, de alijs metaphorice. 1. Reg. 14. נחש, Targ. ויסקו & extirpabit Israelem. Deut. 29. ויחשם, Targum & evulsit eos Dominus ex terra ipsorum: transtulit. Niph. נחש evulsus, extirpatus fuit. Jer. 18. Si נחשוו ינחשוו derelinquentur aquae peregrinae frigidae. Aquae vivae scaturientes, quae sunt peregrinae huc usque omni homini, & frigidae. Idem quod נחש dereliquit: literis נחש permutatis. Hoph. נחש evulsus fuit. Ezech. 19. v. 12. נחש, Targ. ואתקרות & evulsa fuit in ira, in terram projecta fuit.

QUATUOR LITERARUM.

נשתון scriptura expressa.

נבחז canis.

נקרס Rabb. podagra.

FINIS LITERAE NUN.

L I T E R A

◊ S A M E C H .

DECIMA quinta Alphabeti litera, dicitur Hebræis & A Chaldæis סמך Samech, Syr. סמכא Semchat, Arab. سین Sin. Quæ enim Hebræis est litera سین Sin, ipsi שינ Schin figurâ similis, eam Arabes pro Samech usurpant. Unde & Græcam literam Sigma, Avicennam אלסין *alsin* vocat. Græcis σίγμα Jonicè, & σάιν Doricè. Est autem סמך *continuatio*, continua figura aut corona, quam figura ◊ refert.

Potestas alia in Orthographia est, alia in Etymologia. ¶ In Orthographia valet & Græcum *Latinum*.

In Etymologia est perpetuo radicalis. ¶ Et apud Syros & Arabes quibusdam radicibus præponitur: ut, סכרל Syr. *percussit*. ¶ Porro ש Hebræorum, Chaldæi, Syr. & Arab. in ס ubique ferè mutant: ut, שאל Arab. *saal postulavit*: Et plurima alia à ס incipientia; eapropter in ש sunt quaerenda.

סאב Chald. Piel סאב, Syr. סיב *polluit, contaminavit, violavit*. Gen. 34. *Quod טמא Targum סאב polluisset Dinam*. Lev. 13. *יטמאנו*, Targ. *polluit eum sacerdos*. Syr. אט 20. *וסיבה & polluit istum locum*. Nom. סאב *pollutus*: Pl. סאבין *polluti*. Foem. סאבא *polluta*: Plur. סאבין *pollute*.

סאבא, & אבסורpto, סאבא *pollutio, menstruum*. סאבא, & סיבא *idem*.

Syr. סאב *senuit*, in שוב inuenies.

סאה. סאה. Inde סאה, Chald. סאה, Syr. סאה סאה *satum, sesquimodius*: Plur. סאים, Chald. סאין & סאין, Foem. סאין, Dual. סאתים, Chald. סאתן *sata, modij*. Est autem satum, mensura aridorum, continens sex קבים *cabos*: Et cabus, quatuor לוגין *sesquimodium*. Gen. 18. v. 6. *Festina tria סאים*, Targ. סאין *sata farina simile*. Lxx. μέτρα *mensuras*. Matth. 13. v. 33. *Simile est regnum caelorum fermento, quod acceptum mulier abscondit in farina ούτου satis tribus*. Syr. סאין. 2. Reg. 7. v. 1. *Circa tempus crasti-*

num סאה *satum simile pro siclo*, וסאתים & duo *sata hordei pro siclo in porta Samariae*. Lxx. μέτρον *mensura*: & δύο μέτρον *dua mensura*. 1. Reg. 18. v. 32. *Et fecit aqueductum בבית סאתים quasi domum duorum satorum seminis, circum altare, quasi locum, qui capit duorum satorum seimentem*. Et בית סאה est *spacium quinquaginta cubitorum in quadro, juxta Hebræos*. Fecit foveam circa altare, in qua aquæ decurrerent. Et posito tantum numero, סאה *satum* subintelligitur. Hagg. 2. *Venit ad acervum נשרים viginti*. scil. סאה *satorum*. Ad acervum tritici, unde viginti sata mensurari debebant. Lxx. *cum mittebatis in modium είκοσι σάτα viginti sata*.

Duplicatum סאסאה, Chald. סאסא *mensura*. Esa. 27. v. 8. *בסאסאה in mensura, in dimittendo eam, castigabis eam*: in mensura ista, & non supra. Job. 20. v. 22. *Cum impletur שפקו sufficientia ejus, angustum erit ipsi*. Al. *cum implebitur mensura ejus*. Targ. סאתה *mensura ejus*. Talm. לא אתמלא סאתה *non impleta est mensura ipsorum*. Matth. 23. *Implete mensuram patrum vestrorum*: Addite quæ defunt. סאה בסאה, idem quod במדה במדה *mensura pro mensura*.

סאל Arab. שאל in שאל habes.

סאן. סא. Inde סואן *bellator, pralians*.

סאון *bellum, pralium*. Esa. 9. *Quia omne סאון pralium praliantis (fit) cum strepitu*. hoc loco tantum: ideo pro natura orationis exponendum.

Verb. Syr. סאן *calceavit, calceos induit*. Act. 12. *וּסְאָן & induet alaria*. Gal. 6. v. 15. *וּסְאָנוּ & calceate pedes vestros*. Luc. 15. v. 22. *וּסְאָנוּהוּ & calceate eum*. Marc. 6. *בסאון calcearentur sandaleis*. in סון vide.

סאר. סאר *fermentum*, in שאר & in שאר *quære*.

סכ & סכב, Chald. סכב, *tria signif. habet*. I. סכב, *circuitu seu circulo sedit aut stetit, circumdedit, cinxit, ambivit, gravavit*. Metaphoricè, *vertit, retrovertit*. Jos. 6. *וַיִּסְבּוּ, Targ. וַיִּסְבּוּ & circum-*
verunt

erunt arbem. Psal. 118. סבזני נס סבבזני, Targ. A
 אקיפון *circuiverunt me, etiam circumdederunt*
me. Imperfectum est neutrum, *circuit*: per-
 fectum est activum, *circundedit.* Psal. 113.
 Jordanis יסוב, Targum חור *conversus est retror-*
sum. 2. Sam. 18. ויסבו & *circundederunt decem*
pueri portantes arma: circa ipsum steterunt.
 Niph. גסכ *circumdati, cinctus, circumver-*
sus, conversus, revolutus fuit. Jerem. 31. v. 39.
 ונסב & *convertetur ad Goath.* Jud. 19. *Viri Be-*
lial circumdati fuerunt ad domum. Targ.
 אקפו *circumdederunt.* Psal. 71. v. 21. וחסב, B
 Targum וחרור & *convertetis & consolaberis*
nos: iterum, rursus consolaberis. Gen. 43.
 ויסב, Targum ואתחר & *aversus est ab eis, &*
flevit. Piel סכב & סוכב *circumvertit, circum-*
dedit. 2. Sam. 14. *Ad vertendum faciem*
sermonis: is figuratam istam locutionem
suggessit. Psalm. 26. ואתסובה & *circumdabo*
altare tuum. Jerem. 31. *Faemina circum-*
dabit virum: quæret, cui nubat: contra
morem, quo vir quærit fœminam; popu-
lus Israel quæret Deum. 1. Reg. 21. ויסב &
convertit faciem suam. scil. ad parietem. Hi-
 phil. הסכ *circundedit, circumduxit, reduxit, con-*
 vertit. 1. Par. 13. ונסבה & *reducemus arcam Dei*
 ad nos. 2. Reg. 23. ויסב & *circumvertit nomen*
 ejus Jehojakim. Targ. ושוו & *posuit.* Hophal.
 הוסף *circumdati, circumductus fuit.* Ela. 28. &
 rota plaustris super ciminum יסב *circumducentur.*

NOM. סביב *circulus, circuitus, circuitio:* PL.
 סביבים, FOEMIN. סביבות *circuitiones.* Ulur-
 patur autem & singulare & plurale ad-
 verbialiter, pro *in circuitu, circa, circum, cir-*
cumcirca, circulariter, circumquaq: subintel-
 lecta scil. præpositione ב *in.* Gen. 23. & *o-*
mnem arborem, que erat in agro, que erat in o-
mnino termino ejus (in) *circuitu.* Targum
 סחור סחור *circumcirca.* Exod. 16. & *mane erat*
 strata roris (in) *circuitu ad castra.* Targ.
 סחור סחור *circumcirca.* Psal. 50. וסביביו & *circa*
illum tempestas erit valde. Psalm. 76. *Vovete,*
 & *reddite Domino Deo, omnes (qui estis) סביביו*
 (in) *circuitu ejus.* Exod. 7. & *foderunt omnes*
 Aegyptii סחור סחור, Targ. סחור סחור *circu-*
itiones fluminis. Numer. 11. & *constituit eos*
 סחור סחור, Targum סחור סחור *circu-*
circa tabernaculum. Ezræ 1. v. 6. & *omnes*
 סחור סחור *circuitus eorum: vicini ipsorum:*
 metonymia. Genes. 35. & *fuit timor Dei su-*
 per urbes, que erant סחור סחור, Targ. סחור סחור
 סחור סחור *in circuitu ipsorum.* § *ex circuitu, ex omni*
 parte. Numer. 16. *Discedit* סחור סחור, Targum
 סחור סחור *ex circuitu tabernaculi Koreb.* Jer.
 17. v. 28. & *venient ex urbibus Juda*
 ומסביבות *Jerusalem: ex locis*
 סחור סחור *circum Jerusalem.*

circulus: PLURAL. Job. 37. v. 12. & *ipse*
 סחור סחור *circulos: circumvolutationes sphæ-*
 rarum. vide.

Chald. סוכב *gyrus, circulus, rota.* סוכב
 סוכב *cochlea:* PLUR. סוכב *cochlea.*

Rabbin. סוכב *periodus, revolutio, ambitus.*
 סוכב סוכב *vertigo, capitis rotatio.* סוכב
 סוכב *circularis.*

II. Metaphoricè, סוכב *circuivit, circumdedit men-*
sam, circulariter confedit ad edendum, discubuit.

1. Sam. 16. v. 11. *Non* סוכב, Targum סוכב *discum-*
bemus donec veniat. scil. ad edendum. LXX.
 καταλιθωμεν. *Istis enim temporibus ha-*
bebant mensas rotundas, in quarum cir-
cuitu in lectis jacebant sinistra innixi,
cibum capientes. Sarraceni super terra
in corijs jacentes, sine mappis mandu-
cant.

NOM. Psal. 128. *Filij tui sicut plantula oli-*
 varum סוכב סוכב *in circuitu mensa tue: con-*
 vivij, accubitus: quod ibi antiquitus per
 gyrum federetur.

סוכב *circulus, discubitus circularis, convivium.*

Cant. 1. v. 12. *Donec rex סוכב סוכב in discubitu suo.*
 scil. ad mensam rotundam: in convivio
 suo. LXX. & *in accubatione*
 sua. Hieron. *Dum adhuc rex in accubitu suo.*

R. S. על שלחן מסוכב סוכב. 1. Reg. 6. vers. 29.
 vide.

Chald. סוכב *discumbentes.*

Rabb. סוכב & סוכב *reclinatio, discubitus,*
reclinatorium, domus convivij.

III. סוכב *circuivit, occasionem & causam quesivit*
vel præbuit, causavit, in causa aut culpa fuit,
ut causa effecit. Semei: 1. Sam. 22. v. 22.

Ego סוכב סוכב *circuivi in omni anima domus patris*
 tui. Targ. סוכב סוכב *præbui occasionem.*

NOM. סוכב, & סוכב, & סוכב *occasio, causa:*
 PLUR. סוכב & סוכב *occasiones.* 1. Reg. 12.

Quia fuit סוכב סוכב causa à Domino, ut confirmaret
verbum suum. Targum סוכב סוכב *contentio: lis.*
 pro quo habetur, 2. Par. 10. *Quia erat סוכב סוכב*
occasio à Deo, ut confirmaret Dominus verbum
suum. Job. 37. v. 12. & *ipse סוכב סוכב, Targum*
 סוכב סוכב *occasiones mutat in sapientia sua.*

Rabb. סוכב *causa.* פועל *efficiens, חמר mate-*
 ria, ידועה כל דבר בידועה. סוכב סוכב *forma,*
 סוכב סוכב *finis.* סוכב סוכב *materialis, formalis, efficiens &*
finalis. סוכב סוכב *Causa causarum: Deus.*

סוכב סוכב *causavit, causam præbuit.* סוכב סוכב
 סוכב סוכב *causatus, effectus.* סוכב סוכב
 סוכב סוכב *remota causa remouetur effectus.* סוכב סוכב
 סוכב סוכב *causa prima.* סוכב סוכב *causa propinqua,*
 סוכב סוכב *remota.*

Arab. סבב *sabbab causavit, accusavit, causam dedit, suffragatus fuit, voto suo adjurvit.* 1. Pet. 2. v. 23. *Qui accusabatur, sed non accusabat.*

סבב *sebeb causa, occasio, respectus, motiva:* PLUR. אסבב *asbib: Dual. סבבאן occasiones, causa. בסבב propter. בסבב אלחרכה propter motum. in Geogr. בסבבא propter eum. סבבאן propter vos. סבבאן חוראן causa intrinseca.*

סבבאן *mulabbib causator: PLUR. סבבאן mulabbib causatores. סבבאן אלפאעלי causa efficiens, סבבאן אלמארי causa materialis, סבבאן אלמאמי causa finalis.*

סבבאן *lebbeba index, digitus.*

סבא, Chald. סבא *potavit, bibit, hausit.* Esa. 56. v. 12. *ונסבאן & potabimus sicerā.* Targum *ונתרוי & inebriabimur.* Lxx. *οινοφλυγισωμεθα.* Deut. 21. v. 4. *Filius noster comesator, וסבא & potator.* Targ. *ותביהמו & potator vni.* Lxx. *οινοφλυγεί & ebriatur.* Proverb. 23. *Ne sis יין בסבאן inter potatores vini.* Nahum. 2. *Et sicut potu suo סבאן potati: erunt similes ebrijs, qui in terra jacent, nec possunt se defendere contra hostes.*

NOM. סבא *potus, vinum vel sicera.* Esa. 1. v. 22. *וסבאך & potus tuus mixtus est cum aqua.* Targum *וחמרך & vinum tuum: vinum quod vobis bibunt, et potus tuus, et vinum tuum, ubi homines inebriatur.* Hol. 4. *Recessit סבאן potus eorum.* Rab. *Qui dicit alteri, לסבאן, כספך היר, ליםגים, ille audit, סבאך מהול במים: proverbium.*

Jezech. 23. v. 42. *סבאן potatores.* Rab. סבאן *caupo, qui potum vendit.*

PROPR. סבא *Seba, Chusi filius.* Gen. 10. v. 7. *Filij autem Chus occuparunt Mauritaniam.* Inde סבא *Saba, India intermedia, inter majorem & minorem, in septē regna divisa: regio Æthiopiæ, & hujus metropolis, ab eo ædificata, quam nunc tenet Præstegan, vulgò Presbyter Joannes. Est autem פרסתנאן rex Apostolicus, à פרסתאן rex, & אפוסטולוס, legatus: in lingua Perfica. corruptè, פריסטיאן, Pretejoan.* Esa. 43. v. 3. *Dedi precium tuum Ægyptum, Æthiopiam וסבאן & Sabam pro te.*

סבאן *Illius regionis incola.* Esa. 45. v. 14. *Labor Ægypti, & merx Æthiopiæ, וסבאן & Sabæorū, virorū מדה mensura.* Targ. *וסחוראן negociationis.* Deinde ejusdem Cusi ex filio רעכה *Rahma nepos סבאן Saba. Inde שבאן gens & urbs regalis Æthiopiæ, quam Cham-bises rex, Meroen, ex sororis vocabulo cognominavit, Nili fluvij insula.* Ezech. 27. v. 22. *Negotiatores שבאן ורעמה Saba & Rahma. Ideo סבאן & שבאן conjunguntur.* Psal. 72. *Reges שבאן וסבאן Schaba & Saba munus adducēt.* 1. Reg. 10. v. 1. *ומלכאן שבאן & regina Saba au-*

diens famam Salomonis. A Christo, Mat. 20. *vocatur regina Austri.* Syr. *מלכת ארצה מנא regina meridiei: quia Palæstinæ meridionalis fuit Æthiopia. unde quoq; מלכות ימן & מלכות חמן.* Illa autē regina Meroes, tempore Salomonis vocabatur *ניקולארה Nicaula: tempore verò Tyberij Imperatoris, Candace, altero oculo capta: inde aliæ reginæ Æthiopiæ sic appellatæ.* Act. 8. v. 27. *Dynastes καιδαινης της βασιλειης Αιθιοπων, Syr. קנדק מלכת ארצה מנא Candaces regina Æthiopia.* Eam perdomuit P. Petronius, præfectus Ægypti, ab Augusto missus. Meroëni parebāt fœminis, sicut Assyrij Semiramidi, Liburni Theutæ, Afri Didoni. Geogr. *מרינה סבא מנא בקלים ווונה סלימאן בן רואוד regio Saba, ex illa Baclis, uxor Salomonis filij David.*

¶ Alius fuit שבא *Seba, Abrahæ & Kethuræ, ex filio Jafchan, nepos.* Gen. 25. *Filij autem Kethuræ dispersi sunt in felicem Arabiam.* Inde שבא *Saba, Arabiæ felicis regio, & metropolis, in monte sita.* Job. 1. *Et irruit שבא Saba, & accepit eos.* Esa. 60. v. 6. *Dromedary Midjan & Ephra, omnes isti משבאן ex Saba venient, aurum & thus portabunt.* ubi filij Kethuræ conjunguntur. Ibi enim *Casia palustribus locis nascitur; ex arboribus myrrha & thura leguntur; ex fruticibus cinamomum rescinditur; prata sua sponte nardum gignunt: Arrianus.* Psal. 72. *Et dabit ei מדה שבא de auro Sabe.* Jer. 6. *Thus ex Saba veniet.* Ezech. 27. v. 23. *Haran, & Canne, & Eden mercatores שבאן Arabiæ.* Ex hac Saba, non ex illa, de qua, Psal. 72. supra; venisse videntur magi, qui venerunt ab Oriente. Nam filij Abrahæ ex Kethura, Orientalem regionē, ubi utraq; est Arabia, occuparunt. Et hoc dona ibi provenientia attestantur. Joel. 3. *Et vendiderunt eos לשבאן Sabais.* Lxx. *eis αιχμαλωσιων in captivitatē.* Respexerunt ad שבי *captivitas.*

¶ *שבו אלסבאן Arab. est.* סבא *Arab. in שבה quære.* סבא *Arab. in שבה habes.* סבט *Arab. סבט sabb baculus: in שבט quære. ויסבט planum fecit.* Alcor. 2. *ויסבט planicies, lenitas: opponitur crispo.*

סבך duo signif. habet. I. סבך idem quod שבך *intricatus, perplexus, implicatus, complicatus fuit.* Nah. 1. *Ad spinas סבכים perplexas.* Pual. סבך *complicatus fuit.* Job. 8. v. 17. *Radices ejus יסבכו & סבכאן complicabuntur.* Targ. *חורשין condensantur.*

NOM. סבך, & סבך, & סבך *perplexitas, perplexum, intricatum.* PLUR. סבכין, Chal. סבכין *perplexitates.* Gen. 22. v. 13. *Et ecce aries retrò destinebatur בסבך in perplexitate.* Targ. *באילנא in arbore.*

arbore. Lxx. ἐν φυτῷ οὐκ ἐν in planta Sabec. **A**
 Ex duabus versionibus: quarum una סבך
 interpretatur, altera retinuit. Jerem. 4. *A-*
scendit leo מִסְבְּכוֹ ex perplexitate sua. dages Eu-
 phonix. Ex perplexitate ramorum seu
 arborum. ex umbraculo, tabernaculo, la-
 tibulo, in quo perpetuò cubat. ex ramis
 aut lignis perplexis facto. Lxx. ἐκ τῆς μω-
 δῆς αὐτοῦ ex cubili suo. Psal. 74. v. 5. צֶדֶק
 בְּסִבְךָ in perplexitate ligni: arborum. Esa. 9. v. 18. &
 arsit בְּסִבְכֵי הַיָּעַר in perplexitatibus sylva: arbo-
 ribus perplexis.

Chald. סבך ramus, frons dis.

ornamenta reticulata.

Rabb. סבך sura, pulpa.

סבכא σαμβούκη sambuca.

הסבך implicatus fuit.

II. Arab. סבך fabac purgavit. Psal. 12. מסכוכה
 probatum argentum. Geograph. אן חסכך כנאר
 si probetur in igne.

סבל, Chald. & Syr. סבל tulit, sustinuit, ge-
 stavit, portavit, bajulavit super humeris. Ge-
 nef. 49. & inclinavit humerum suum לסבל ad
 portandum. Esa. 46. & usq. ad senium ego לסבל
 portabo. Esa. 53. & iniquitates nostras ipse לסבל
 portabit. Chald. Exod. 19. וְאִשָּׁא, Targum
 וְסַבְלָא & portavi vos super alis aquilarum. Syr.
 Marc. 5. & multa סבל tulerat a medicis: per-
 pessa erat. Piel סבל, Chald. סבל oneravit.
 Psal. 144. Boves nostri סבלים onusti. Lxx.
 παχῆς pingues. HIRHPael הסבל oneratus, o-
 neri fuit, ita ut quis portare nequeat. Eccl.
 12. וְיִסְבֵּל & oneri erit locusta. Lxx. παχῆς
 pinguescet.

סבל, qui aliquid portat aut
 gestat humero. Nehem. 4. Debilitatus est o-
 mnis הסבל bajulus. 2. Paral. 2. & numeravit se-
 ptem millia virorum סבל bajulos. Sumitur au-
 tem plarunq; abstractè, pro onere. i. Reg.
 5. & erant Salomoni septem millia portans סבל
 bajulus. Targum בְּכַחְפָּא in humero: portans
 onus in humeris suis. portantes lapides
 in monte ex loco in locum. bajuli, qui hu-
 meris suis deferebant lapides ad locum,
 in quem veniebant currus, qui non pote-
 rant montem ascendere.

סבל & סבל onus, gestamen, id quod hume-
 ro gestatur. Psal. 81. Removi מסבל ab one-
 re humerum ejus. Targum מִשְׁעִבּוֹרָא à servi-
 tute.

בְּסַבְלָהֶם onera. Exod. 1. & vidit בסבלהם
 in oneribus ipsorum. Targum בְּפִלְחָהוֹן in ser-
 vitute ipsorum.

סבל, Arab. סבל spica: in שבל quære.

Rabb. סבל, Syr. סבל סובל societas,
 congregatio convivarum, qui cibum & potum
 comportant.

סבלונות munera, quæ sponfus mittit
 sponsæ, peculium.

סבל contingens, contingenter.

Syr. אסבל fecit, commisit, patravit.

Arab. סבל via; in שבל habes.

סבן Rabb. סבן cortex nucis.

סבני sindon, linteamen. סבניר linteum
 balnei.

סבס Syr. סבס varium, densum, frequens.

סבע Chald. סבע satiatu fuit: in שבע inve-
 nies.

Arab. סבע septem: in שבע habes.

B

סבע bestia rapax, fera, ut lupus, leo, tigris:

Plur. סבאע bestia. אלסבע lupus in cælo. סבע

לכחר lupus marinus, phoca, vitulus mari-
 nus. Gen. 3. v. 14. וּמִן גַּמְעֵי סַבְאֵעַ אֲלֵאֲרָזִים & pre

omni bestia terra. סבאע אלבר bestia agri. סבעי

סבאי lupinus.

Cum y supra punctato, סבע suavis fuit.

Psal. 109. Misericordia tua est סבאע sua-
 vis.

סבק Arab. סבק sabac precessit, antecessit, anti-
 cipavit, antevertit, prævenit, præfinit. Psal. 68.

Aethiopia יסבק præveniet manus suis.

Matth. 14. v. 22. וְיִסְבְּקוּהָ אֵלַי אֲלֵעָכֹר & præce-

dent ipsum ad littus. Matth. 21. v. 32. יסבקונכם

יִסְבְּקוּנְכֶם & præcedent vos in cænum cæ-

lorum. Joh. 19. וְסַבְקָא & præcedebat discipulus a-

lius. Et cum altero verbo, valet adver-

bium prius. Gal. 3. סבק וכשר אברהים præ-

venit & nunciavit Abrahamo. h. e. prius nun-

ciavit. Psal. 37. סבק פראי prævenit & vidit

diem suum: prævidit, prospexit. Eph. 1. v. 12.

סבקנא ורוננא prævenimus & speravimus in

Christo. Geograph. סבאק דכרה præcedit me-

moria ejus: antea commemoravimus. In

Libello precû יאמן סבאק דחמחה עצה: ô cu-

jus antevertit misericordia iram ejus.

סבר duo significata habet. I. Chald. סבר spe-
 ravit: in שבר quære.

II. Chald. סבר nunciavit: in בשר habes.

סבא Chald. סבא auctus fuit: in שנה quære.

סבב Arab. סבב sagab condemnavit. Rom. 3. In

eo סבב condemnavis animam tuam: te ipsum.

Roman. 7. omnes homines סבבא condemnati

fuerunt.

Nom. סבבא condemnatio.

סבר סבר, Chald. & Syr. סבר, Arab. סבר sagad

prostravit se super faciem, ingenuatus est, fle-

xit, incurvavit, inclinavit se, revertus fuit, co-

luit, adoravit, rogavit. Esa. 44. Fecit inde scul-

ptile וְיִסְבֵּר לְמוֹ & incurvavit se erga illud.

Targ. סבא סבא, Lxx. κάμπτει ὑπὸ. Chald.

Dan. 2. & Danielem סבר adoravit. Genes. 18.

וְיִשְׁחָחוּ, Targum וְסָבַר & prostratus fuit super

terram.

σπυγών, Syr. כר אחידין תרעא postquam clausa essent januae. Exod. 14. סגר, Targum אחר clausit super illis desertum: clausit viam, ne possint transire. Niph. בסגר, Chald. אסגר clausus fuit. Numer. 12. v. 14. תסגר, Targ. תסגר claudatur per septem dies extra castra. Piel סגר clausit. 1. Sam. 26. סגר clausit Deus hodie. Targ. מסר tradidit inimicum tuum in manum tuam. Pual. סגר clausus fuit. Jerem. 13. urbes meridie סגר, Targum אהאחירו clausa sunt. scil. praetimore hostium. vel, quod vastatae sint, nec quis illas ingrediatur. Hiphil. הסגר, Chald. אסגר claudere fecit, conclusit. Deut. 23. v. 15. Non תסגר concludas seruum ad Dominum ipsius. Targum תסגר tradas. Lxx. ἄδωσεις. Psalm. 31. v. 9. Nec הסגר חני conclusisti me in manum inimici. Targum מסרתני tradidisti me. Deut. 32. v. 30. & Dominus הסגר חני conclusit eos. Targum אשלמנון tradidit eos. Levit. 13. v. 11. Non יסגרנו includet eum, quod immundus sit. Lxx. ἀφορίσει αὐτὸν separet eum. Alcor. מסגר clausus.

Nom. סגור & סגור clausura, claustrum, custodia. Rabbin. capistrum. Hof. 13. & disrumpam סגור לבם clausuram cordis eorum: pericardion. Targum. Et frangam רשע impietatem. Lxx. συγκλεισµὸν conclusionem. Leo unguibus & dentibus discerpit corpus usq; ad cor, quod devorat, ejusq; sanguinem bibit. Sævisimum mortis genus.

סגור item armorum genus, gladius, σιγαιρῆς acinaces. Psal. 35. v. 3. Evacua סגור חנית & gladium. Accentus Tiphcha ostendit hæc duo vocabula construi: significat igitur gladij genus: cum scuti mentionem habeat versus præcedens. Lxx. καὶ σύγκλεισον & conclude. Pro Imperativo acceperunt. Job. 29. v. 15. Non dabitur סגור clausura pro ea. Targum רהב סגין aurum purum. res enim preciosæ recludi & in thesauris recondi solent. Ezech. 19. & posuerunt eum סגור in claustrum. in custodia. Targ. בקולרון in compedibus.

סגור clausus. 1. Reg. 6. Operuit ipsum auro סגור clauso. Targum טובו bono. quod preciosa ocludi & recondi soleant. pro quo habetur, 2. Par. 3. טהור mundo.

סגור, Foemin. מסגור clausura, circumferentia, corona, claustrum, carcer: Plur. מסגור circumferentia. Esa. 24. יסגור על מסגור & claudantur super clausura. Lxx. εἰς δεσµοτήριον in carcerem. Psalm. 142. Educ ממסגר ex claustrum animam meam. Lxx. ἐκ φυλακῆς ex custodia. Exod. 25. v. 24. & facies ipsi מסגור, Targ. גרפנא peripheriam. Lxx. στεφανῶν coronam. Mich. 7. commovebuntur ממסגרותיהם ex claustris suis: carceribus. Targum מברגותיהון

ex palatys suis. ¶ Deinde מסגר homo magna existimationis ob artem, nobilis, insignis artifex. 2. Reg. 24. & Jerem. 24. & omnem fabrum והמסגר & artificem. Targum תרעא janitores: qui custodiunt murum, & claudunt ejus portas. Alij: Qui claustra & claves facit.

סגר pluvia, imber, homines domi concludens ne prodire possent. Proverb. 27. In die סגר pluvia. Rabbin. כידור סגר שפרא אëris, ubi generatur pluvia, & alia meteora aquosa. נולד כיום סגר natus in die pluvia: infeliciter natus.

B II. סגר bonus, preciosus. סגר res preciosa. סגר insignis artifex: exempla habes in proximè præcedentibus.

III. Chald. סגר clausus, leprosus, qui septem dies includebatur, ne prodiret in vulgus, & alijs noceret. sicut habetur, Num. 12. v. 14. סגר secludatur septem dies extra castra. Ibidem v. 15. וחסגר & seclusa fuit Maria extra castra septem dies. Et Levit. 13. וחסגר, Targ. ויסגר & includet sacerdos plagam septem dies. Pl. סגר leprosi. Levit. 13. חרות סגר, Targ. סגר leprosus.

סגר lepra. 2. Reg. 5. Fortis miles סגר, Targum לקי בסגירותא percussus lepra.

IV. Arab. סגר sagar, & אסגר astagar ausus fuit. Marc. 12. v. 34. ולם יסתגר אחרא & non audebat quis ipsum interrogare. Alcor. סגר.

סדר. Inde סר cippus. Job. 13. v. 27. & ponēs סר in cippo pedes meos. Lxx. ἐν ἔστυον in ligno.

Arab. סדר & סרה oppilatio. סגר clausus fuit: in Avicenna.

סדר sadid pus, sanies, apostema, vomica.

סרב. Arab. סרב & סראב ruta אגרי. סרב ruta agrestis: in Avic. Matth. fedab, fadeb.

סרנ. Arab. סרנ sadig singularis, simplex. סרנ folium Indum.

סרם. Sodoma, metropolis earum urbium, quas Deus, ob incolarum libidinem in mares, subvertit. Illarum autem fuerunt quinque: סרם Sodoma, סרמה Gomorrha, אדמה Adma, צבויים Zebojym, & בלע Bela: quæ dicuntur Pentapolis. Genes. 19. & Dominus pluit super סרם Sodomam, & super סרמה Gomorrham. Eccl. 10. Qui fugiebat descendentem ignem πενταπόλεως Quing. urbium. Zophon. 2. Quia Moab בסרם sicut Sodoma erit, & filij Ammon בסרמה sicut Gomorrha: erit devastatio æterna.

סרן. Inde סרין, Chald. סרין, Syr. סרין sindon, lintreum, amictus lineus: Plur. סרינים, Chald. סרין sindones. Proverb. 31. סרין sindonem fecit, &

cit, & vendidit. Targ. חשויתא *coopertorium*: A lectum. Jud. 14. Si inveneritis, dabo vobis triginta פדינים *findones*. Targum פלרסין *lintea*: tegumenta noctis. Psalm. 104. Operiens lucem כשלמה *tanquam vestem*. Targ. הין פדינא *tanquam sudonem*. Luc. 19. v. 20. Habui sepositam ער טסטאקיס, Syr. בכרונא *in sudario*.

Chald. סון *rota figuli*. Jer. 18. Faciens opus super האבנים, Targ. סון *rota*.

Rabbin. סון *centrum* & *polus*. הפון הדרומי *polus australis*, צפוני *septentrionalis*. Pluraliter הפונים *poli*.

סון *incus*. סוןא *truncus vel radix arboris*.

סון *vas*, in quo fit cerevisia. סון *compes*. סוןא *faber ejus*.

סוס Arab. סוס *sericum*. Alcor. סוס *vestes serica*.

סוס *sextus*: in שש *quære*.

סוק Chald. & Syr. סוק & סחק: Hiphil. סוק *fidit, scidit, discidit, divisit, laceravit*. Chald. 1. Reg. 11. ויקרעה, Targum וסריקה *& discidit eam in duodecim partes*. Lev. 11. מפרסח, Targum וסריקין *quod findit unguam*. Ibidem. Non ipsum מפריס, Targum אסוק *dividit*. Syr. Joh. 19. Ne נסוקיה *scindamus eam*. Piel. Syr. סוק *scidit*. Actor. 14. אסוקו *sciderunt vestimenta sua*. Passivum אסוקו *scissus fuit*. Marc. 1. vidit quod אסוקו *scissi sunt caeli*.

NOMEN. סוק *scissus, fissus*: Plur. סוקין *scissi*.

סוק *scissura, scisso, opinionum divisio, schisma, haresis*: Plur. סוקין, Syr. *scissura, schismata*.

Rabb. סוק *scissura*.

סור duo significata habet. I. Inde Nom. סור, Chald. סור *ordo, series, acies*. Rabb. *proportio*. Plur. סורים, Chald. סורין *ordines*. Job. 10. Sicut caligo umbrae mortis, & non סורים *ordines*. quod nihil est in terra ordinatum.

סור *locus*, in quo est ordinata sediliu dispositio, ut ibi sedeant homines regem conventuri, *exedra, vestibulum*. Jud. 3. v. 23. & egressus est Ehud המסורה, Targ. לאסורה *in exedram*: vestibulum.

Chald. Verb. סור, Piel Rab. סור, Chald. סור *ordinavit, disposuit, instruxit*. Job. 3. 2. & non ערך, Targum סור *ordinavit ad me verba*. Gen. 22. ויטרו, Targum וסור *& ordinavit ligna*.

סור *ordinatio, dispositio*.

סור, Syriacè סרון *sudarium, velamen, linteam*.

Rab. סור & סורא *ordo, sectio*. In cujusmodi סורים vel סורין *ordines vel sectiones* divisa est lex vel Moses 52, quot sunt anni fabbatha, quibus singulae in synagogis Juda-

orum leguntur: & Talmud in sex, qui sunt, 1. סור מועד *ordo solennitatis seu festorum*, 2. נשים *mulierum*, 3. נויקין *damnorum*, 4. ורעים *semini*, 5. טהורה *purificationum*, 6. קדשים *sanctificationum*.

II. Arab. סור *scotomia*.

סור *scotomiam patietur*: in Avicen.

סה Arab. Marc. 3. v. 21. אנה סאהי אלקלב. *quod ipse vecors*.

סהר Chald. סהר *restatus est*: in שחר *quære*.

סהל Arab. סהל *solvit, preparavit, direxit, facile, planum reddidit*. סהל *solvet*. אסהל *facilius*. Johan. 2. סהלו טריק אלרב *explanate* (facilem reddite, seu dirigite) *viam Domini*. Mat. 3. v. 3. וסהל סכילה *& planate viam ejus*. Mar. 11. v. 16. וסהל טריק קראמן *ut prepararet viam tuam ante te*. Matth. 19. v. 24. וסהל מלכות אללה *ingressio cameli in foramen acus facilior est, quam ut dives ingrediatur regnum Dei*. 1. Cor. 21. v. 12. *Quando סהל לה, commodum erit ei*.

סהל *solutio ventris, inanitio*. סהל *solutivus*: in Avicenna.

סהל *facilitas*. סהל *facilis, celer, citò*.

סהל *facilitas, benignitas*. סהל *facilis, planus*. סהל *plana regiones*.

סהל *expetivit*.

סהל *Subel, stella vicina polo meridionali, quam intuentes cameli moriuntur: Canopus*.

סהם Arab. סהם *sahm sagitta, telum*: Pluralit. סהם *saham sagitta, tela*. סהם *sagitta in caelo, telum*. סהם *mashum sagittatus, protelatus*. סהם *jaetus sagitta, distantia*.

סהם *axis*: מכרו *centrum*: מהיט *circumferentia* in sphaera: in Avicenna.

סחר. Inde Nom. סחר *rotunditas*. Cant. 7. *umbilicus tuus sicut crater סחר rotunditatis*.

סחר *carcer*, instar crateris rotundus, habens superius januam, per quam lumen illabatur. Gen. 39. *Misit eum in domum סחר carceris*. Targ. אסירין *vincitorum*.

סחר *luna rotunda*. Joel. 2. *Sol וסחר, Targ. וסחרא & luna*.

סחרין & סחרונין *specula mulierum, instar lunæ rotunda: & conspicienda*. Aut ornamenti genus, *ampulla* in cingulis rotunda, spangen / literis שש permutatis. Esa. 3. v. 18. וסחרונין *& specula*. Targ. וסככיא *& reticula: & torques*. Lxx. *λunulas*. Jud. 8. v. 26. *Præter סחרונין*, Targ. סחרונין *specula: lunulas*. Al. טניקיא *torques*. Lxx. *τρίκων*: Hebraicum retinuerunt.

Rabb. סחר *quasi סחר pulcra ut luna*.

סו Arab. סו *malus*.

סו. Chal. & Syr. consenuit: in שוב habes. A

סו duo significata habet. I. סו & סו recessit, retrocessit, retrò discessit, redijt, reversus, aversus fuit: per metaphoram, ab alienatus, extraneus fuit. Psalm. 53. v. 4. Omnis ille סו retrocessit. pro quo habetur, Psalm. 14. Omnis סו recessit. Psalm. 80. & non נסו, Targum נוור retrocedemus à te. Prov. 14. v. 14. A vijs suis satiabitur סו לב aversus corde. Lxx. θρασύκαρδης & audax corde. Niph. נסו retroactus, aversus fuit. Psalm. 44. Non נסו retroactum est retrò cor nostrum. Psalm. 40. v. 14. Quærentes animam meam ad perdendum eam יסו retroagentur retrò. Targum יורון recedent. Hoph. הוסג retroactus fuit.

Nom. סיג scoria, quicquid de argento, aliove metallo, dum igne coquitur, expurgatur: Plur. סיגים scoria, metalli fæces vel sordes. Ezech. 22. v. 17. Facti sunt mihi domus Israël לסיג, Targ. לספולא in scorias: omnes illi cuprum, & stannum, & ferrum, & plumbum, in medio fornacis סיגים scoria argenti facti sunt: quasi scoria. Esa. 1. Argentum tuum factum est סיגים, Targ. לספולא in scorias: potus tuus mixtus aqua. Inde apud Rabb. Qui dicit alteri: argentum tuum factum est סיגים: ille audit; סבאך מהול בפמים potus tuus mixtus est aquis. Qui, quæ vult, dicit, quæ nõ vult, audit. ¶ Rabb. סיג terra, quæ est supra radices oleris.

genus: סוגי סוגי consuetudo. סוגי

II. סו. Inde Foem. סו septa, vallata, terminata. Cant. 7. v. 3. venter tuus acervus tritici, סוה vallatus lilijs. Lxx. πικρα γαλακτος vallatus.

Verb. Chal. סו: Piel סו sepivit, septo clausit, munivit, terminavit.

סיג, Arab. סיג: Plur. סיגים sepes, maceries. Prov. 24. ונגר, Targ. וסיגא & sepes lapidum ejus destructus. Arab. Matth. 21. v. 33. ואחאט & circumdedit eam sepe. ¶ סיגים statuta, quæ sunt quasi sepes Legis divinæ. Rabbi Akiba dicebat: מסרת סיג לתורה Masoreth est sepes Legi: סיג לפרישות vota sunt sepes oblationi primitiarum: שתיקה סיג לחכמה sapientia est silentium seu taciturnitas: instar sepis munit & conservat.

Rabb. סיגים vasa, in quibus reservantur fruges.

Syr. סו septum illud, in quo pastores de nocte includunt suas oves in campis.

סו quatuor significata habet. I. סו, 1. secretum, arcanum, mysterium. 2. consultatio, consilium, q. secretum esse debet. 3. concilium: cætus hominum consulentium seu consul-

tantium. Pf 55. Qui simul communicabaturus סו secretum. Lxx. ἐδεσµατα cibos. pro סו cibibus, acceperunt: ob lonum simile. Amos 3. Nisi revelaverit סו, Targ. סוה secretum suum servis suis prophetis: res ignota est, nisi Deus per prophetas revelaverit. Prov. 2. Et cum justus סוה secretum ejus. Targ. סוה meditatio ejus. Gen. 49. בסורם, Targum. ברזון in secretum eorum non transibit anima mea. Jerem. 6. Et super סו concilio juvenum. Targum סיעת cætu. Lxx. συναγωγη congregatione. Cætus puerorum, qui associantur simul in concilio suo.

Verb. Hoph. הוסר consultavit. 2. Paral. 6. הוסר consultavit Salomo adificare domum Dei.

II. Arab. סו sud, & סא sud dominatus fuit. Matth. 20. vers. 25. רוסא אלמם יסודונהם principes gentium dominabuntur eis. Psal. 130. regnum ipsius dominabitur super omnes.

Nom. סו fajid dominus, heros, vir virtute excellens: Dual. סוין fajidin: Plur. סאראח domini, heroes. Foem. סרה fajida domina, herois: Pl. סאראח sudut domina. סוה אלסו dominus dominantium. In Geograph. סוה אלסו dominus Christi, & domina Maria genetrix ejus. In Precat. & Alcor. סוה מהפד dominus noster Muhammed.

סוה siêda dominium: Plur. סאראח siêdat dominia.

II. Arab. סו sud niger fuit. סוא lavad, & סוא afavad nigrum fecit, denigravit, fuscavit. Pass. סוא atlavad denigratus fuit.

Nom. סו seud niger: Plur. סוא seudin nigri. Foem. סוה seuda nigra. סוא אלסוה regio nigrorum: in Geogr.

סוא sevid, & סוא seudi nigredo, bilis nigra, melancholia. In Geograph. סוא להם כאנה אלואנהם סוא לשרה אלהר ואלהראק אלשמם ipsis est color ipsorum nigredo, ob vehementiam caloris & ustionis solis.

סוא seudavi, & סוא niger, melancholicus: item, avis nigra, sturnus. Foem. סוא סואה melancholica.

IV. Chald. סו in calcem redegit, & סו calx: in שו habes.

סו duo significata habet. I. סוה. Inde Nom. סוה velum, velamen, peplum. Exod. 34. Et dedit super faciem suam סוה velum. Targ. סוה פיה סוה domum faciei. Lxx. ὑάλυμμα velamen. quo respicit Paulus, 2. Cor. 3. Vide.

II. Syr. סוה & סוא: Piel סו voluit, cupijt, expetivit, desideravit, optavit. Rom. 1. v. 11. Vehementer סוא opto videre vos. Rom. 15. סואהויה cupidus fui.

Nom. סוא cupidus. סוא cupiens.

סוס equorum multitudo & congregatio. Cant. A
 1. **לססתי** equis in curribus Pharaonis comparavi
 te, amica mea. Jod est paragogicum. Deinde,
 סוס & סיס grus, equo similis statura, pro-
 ceritate, voce. Esa. 38. v. 14. **כסוס** sicut grus
 & anser gemebam. Jerem. 8. v. 7. Turtur וסס
 & grus, & hirundo custodiunt tempus adventus
 sui. Targum **כסוס**: lege, וכו' **כסוס** & grues. sic-
 ut & Arabicè **כסוס** curaci grues: à voce,
 quam edunt.

II. **סס**, Arabicè. סוס, Græcè **σῆς tinea, blatta,**
vermiculus, qui vestes aut libros erodit. E-
 sa. 51. **כסוס** sicut lanam consumet eos **סס** tinea. Mat-
 thæi 6. ubi **σῆς**, Syr. **ססא** tinea corrumpit. B

Arab. סוסا sufa vermis ligni, dentis, aut
 frumenti, teredo, cossus, caries, gurgulio seu cur-
 culio: PLUR. סוס cossi.

ססא muscivorus cariosus, gurguliosus.
ססא à vermicibus perforatur: in Avicenna.

III. Arab. סוס fus liquiritia, glyceriza. ערק אלסוס
 radix dulcis. סוסא succus liquiritia: in
 Avicenna.

Verb. סוס vel ססא deduxit, continuit. Psal.
 78. **ססא** deduxit eos. Psalm. 28. **ססא** & C
 deduc eos.

ססא sajas domuit feram, mansuesecit, subju-
 gavit.

ססא sais domitor equi, strator, equif, equo-
 rum magister & moderator: PLUR. ססאין
 saisin equifones.

ססא moralis.

סוע duo significata habet. I. סוע. Inde סועה con-
 gregatio. Psalm. 55. **סועה** congregatio-
 nis. h. e. turbine, qui est ventus congrega- D
 tus, contortus.

II. Rabb. Piel סוע, Chald. & Syr. סוע **auxiliatus,**
opitulatus est, juvit, adjuvit. Psalm. 116. **סוע**
 סועני, Targum סועני **adjuvit me.** Psal. 20.
 v. 3. **סוע** ex Zion סועני **fulciet te.** Targ. סועני
auxiliabitur tibi. Psal. סועני **adjutus, delectatus**
fuit.

NOM. סוע **auxiliator, cooperator.**

סוע & סוע **auxilium.** Deinde, סוע, FOEM.

סוע societas, *societas, grex, conventus:* PLURAL.
סוע societates. Psalm. 1. **סוע** **in sede**
derisorum non sedit. Targum **סוע** **in socie-** E
tate.

Verb. סוע **convenit, consociatus fuit.** Hof.
 1. **סוע** **in domo meretricis**, Targ. סועני
conveniunt.

Syr. סוע **navis:** PLUR. סוע **naves.**

Arab. סוע **dilatatio, amplitudo.**

סוע **delectari:** in Avicen.

סוף Hebr. Chald. & Syr. סוף **finitus, ter-**
minatus, consumtus, completus fuit, desijt, cessa-

vit. Esther 9. **סוף** memoria ipsorum non fi-
 niatur. Chald. Dan. 4. **סוף** **comple-**
tus est. Deut. 2. **סוף** **Donec** **סוף** **con-**
sumta fuit tota generatio. Thren. 3. **סוף**
Targum סוף **consumsit iram suam.** Syr. Galat.
 5. **סוף** **Ne invicè** **סוף** **consumamini.** Hiph. סוף
 Chald. & Syr. סוף **finivit, complevit, consum-**
sit, sustulit, perdidit. Jerem. 8. v. 13. **סוף**
consumendo consumam eos. Targ. **סוף**
perdendo perdam eos. ubi סוף & סוף idè. Chal.
 Dan. 2. v. 44. **סוף** **consumet omnia.** Syr.
 2. Thessal. 2. **סוף** **perdet eum.** Luc. 9. v.
 54. **סוף** **consumat eos.**

NOM. סוף, Chald. סוף **finis, terminus:** PL.
 Chald. סוף, Syr. סוף **finis, termini.** Eccl. 7.
 סוף **finis omnis hominis.** Eccl. 12. סוף **finem rei**
omnis audiamus. Arab. Logicè, סוף **locus,**
spacium. סוף **perfecto, tandem.**

סוף **juncus, carex:** in ripis & littoribus, i-
 tem in fundo maris crescens, carectum. à
 fragilitate, quòd citò consumatur. Stra-
 bo 16. **סוף** **In littore** **crescunt arbores sub a-**
quis, olearum & palmarum specie, **tanquam**
junci. Exod. 2. **סוף** **posuit** **in mare**
סוף **in carecto, juxta littus fluminis.** In-
 de סוף **mare junci,** aut **juncosum,** ad cujus
 littora copiosissima sunt carecta. Exod.
 19. v. 10. **סוף** **projecit eam** **in mare**
סוף **in mare junci.** Et סוף **subintelle-**
cto: Deut. 1. סוף **juxta juncum.** Targum
 סוף **in mare junci.** Lxx. **סוף** **prope rubrum mare.** Dici-
 tur mare rubrum à colore fundi, qui ru-
 beus apparet per aquas perspicuas. est
 autè sinus Arabicus, Indici Oceani sinus
 ad Damiatam vergens. Porrò Benjamin
 in Itinerario tradit, dici סוף **mare finis,**
 quòd sit האחרון **mare ultimum Terræ**
sanctæ.

סוף **turbo, ventus commovens & con-**
sumens obvia quæq: PLUR. סוף **turbines.**
 Job. 21. **סוף** **sicut palea abstulit eam**
סוף **sicut palea,** quæ turbine raptatur. Psal.
 38. v. 16. **סוף** **conturbabis eos.** Lxx. **סוף**
in ira tua.

Rab. סוף, Chal. סוף, Arab. סוף **saif, Græc.**
 סוף **gladius, machera:** PLUR. Chal. סוף
 סוף, Arab. סוף **glady.** Jud. 20. **סוף**
extrahens **gladium tuum in vaginam suam.**

Verb. Arab. סוף **obtruncavit,**
amputavit caput, capite plexit. סוף **ob-**
truncatus.

רַסִּיף tafijf obtruncatio.
רַסִּיף obtruncator, carnifex:

סוק. Arab. סוק forum: in שוק invenies. Syr. סק
hausit: ibidem.

סור duo significata habet. I. סור & סר cessit, recessit, discessit, declinavit, vertit se, divertit, deflexit, per venit, attigit, translatus, ablatu s fuit. Genes. 49. Non יסור, Targ. יטרי recedet sceptrum à Juda. Exod. 32. סרו, Targum סרו declinarunt festinanter à via, quam praecepi illis. Deuter. 17. ut non סור מן מצוה defleat à mandato ad dextram aut sinistram. ¶ Et nomine רוד via, aut מצוה, subintellecto: ut ex sequentibus videre. Psalm. 34. v. 13. סור, Targ. וור discede à malo, & fac bonum. Exod. 3. אסורה, Targum אהפני divertam & videbo visionem hanc magnam. 1. Reg. 15. & excelsa non סרו, Targum טרא ablata sunt. 1. Sam. 14. v. 32. certe סר recessit amaritudo mortis. Nunc discessit à me, & ex corde meo amaritudo mortis: non cupio vivere diutius. Targ. רכוני domine. accepit pro שר princeps. Hof. 4. v. 18. סר recessit potus eorum. scil. à vero modo, à via: excessit modum. ist vbermessig. Targum באש faetet. Lxx. καὶ αὐτῶν faetet. Acceperunt pro Chaldaeo סרי faetui: quod ex Hebraeo סרה est. Hieron. separatum est. Psalm. 14. v. 3. סר declinavit. scil. à via bona. discessit à Deo & lege ejus. Targum לא חזרו recesserunt retrorsum. pro quo habetur, 53. omnis סג retrocessit. Amos 6. וסר & recedet vociferatio luxuriosorum: auferetur. Jos. 7. יסורו & discedent à me: adverbantur mihi. Idem quod סר, permutata ordinum significatione. Lxx. ἐκ ἐμοῦ ἐκέρχθησαν ἐκ ἐμοῦ erudi sunt à me. Acceperunt pro יסר erudit. Deuter. 11. Ne forte erret cor vestrum, וסרהם, Targ. ותסוין & defleatatis, & colatis deos alienos. 1. Samuel. 13. & non הסורו defleatatis: quia post inane. Non defleatatis eundo post deos alienos: quia ambulantes post illos ambulant post inane. Deuter. 17. & non multiplicet sibi uxores, nec יסור defleat cor ejus. Targ. יטעי erret. 2. Reg. 22. & ambulavit in omni רוד via Davidis patris sui, nec סר deflexit ad dextram aut sinistram. Hi ph. הסר removit, amovit, abstulit. Job. 36. ויסרו, Targ. ויטרו & removerunt ducem. Gen. 8. ויסר, Targ. ויטעי & removit Noe tectum arca. Exod. 14. v. 25. ויסר, Targum ויטעי & removit rotam curruum ejus. Lxx. ἐκένθησεν & colligavit. respexit ad סר ligavit: permutata verborum significatione. 1. Samuel. 18. ויסרהו, Targum ויפניה & removebit eum (Davidem) Saul à se, & posuit eum sibi chiliarcham. 1. Samuel. 28. & סר, Targum פלי remove-

A rat Pythones: sustulerat. Jos. 11. Sic fecit Josua, nec הסר removit verbum ullum de cunctis, quae praeceperat Dominus Mosi. Targum כטל omisit. 2. Paral. 36. ויסרהו & removit eum rex Aegypti in Jerusalem. pro quo habetur, 2. Reg. 23. ויאסרהו & incarceravit eum Pharaoh Necho in Ribla, in terra Hamath, ne regnaret in Jerusalem. Proverb. 28. סר removens aurem suam, ne audiat. Targum רמספח qui claudit. 1. Sam. 21. Panes facierum המוסרים, Targ. רמעהו qui remoti erant. Ho phal. הסר remotus, ablatu s fuit.

Nom. סר recedens: Plur. סרים recedentes. Jer. 6. omnes illi סרי סוררו, Targ. וכרביהון principes rebellorum. pro סרי principes: literis ס ש permutatis.

סור, Foem. סורה recedens: Plur. סורים recedentes. Jerem. 17. וסורי & recedentes à me, in terra scribentur, quia reliquerunt fontem aquae vitae, Dominum. pro סורים qui discesserunt à me. Esa. 49. v. 21. & ego sum orba, solitaria, exul, וסורה & discedens: quae discessit ex loco suo. Jer. 2. סורי הנפן amotiones vitis alienae: palmites vitis degeneres, qui, tanquam inutiles, à vite remonentur.

סיר, Foem. סירה olla: Plur. סירות. סירה olla: sed mascul. סירים spinae. Jerem. 52. & סירות lebetes: vasa, in quibus reponeretur cinis, ex altari ablatu s, ollis similia. Zach. 14. Sicut vox הסירים, Targum סוכין spinarum sub סיר, Targum יודא olla. Exod. 16. v. 3. cum sederemus juxta סיר, Targum יוד ollam carnis. Psalm. 58. Priusquam sentiant סירות olla vestra rhamnū: priusquam sentiāt olle igne rhamni subjecti, & incalescant. quia ignis ille non durat, nec caro in ollis coquitur, sed manet cruda: ita illi subito peribunt. Nahum. 1. v. 10. Quia usq; ad סירים spinas perplexi sunt. Quae loco dimoveri nequeunt, sed ibidem comburuntur. Præterea spinae: Eccles. 7. v. 8. Esa. 34. v. 13. Hof. 2. v. 6. Amos 4. v. 2. Tollet (hostis aut inimicus) vos contis, & posteros vestros בסירות in ollis piscationis. Lxx. εἰς λέκτας. Hieron. in ollis ferventibus. Targum סירות in naribus piscatorum: quod navicula ollam referat. לסירות:

סירה, Propr. סור sur, nomen portæ. סירה Sira, nomen putei. סירי nepos Jeremiae ex filia.

II. Arab. סור sur, & סאר sir ivit, ambulavit, progressus est, perrexit, incessit, ascendit. Psalm. 89. & non יסירו ambulabunt in judicis meis. Marc. 1. vers. 19. ולמה סאר קלילי & inde ivit (progressus est) paxillum. Johan. 10. v. 1. כל יתסור מוצע אחר sed ascendit per lo-

II. Chaldaicè סחט expressit: in שחט repe-
ries.

סחל Arab. סחל *sihil littus*: PLur. סחל *savi-
hil littora, maritima*. Matth. 4. סחל כחר *lit-
tus maris*. סחל *sahal*, & אסהל *ashil purgavit*.
PAsl. אנסהל *anhahal purgatus fuit*.

משהל *mushil purgatio*. אסחאל *fluxus
ventris*.

סחאלה *cum h punctato, limatura*.

Psal. 93. *sanguinem innocentem יסחלון
condemnabunt*.

סחם Arab. סחם *sihem trabs, tignus*: PLur.
סחום *sihum trabs, tigni*.

סחן Arab. סחן *fachan incaluit*: in שחן inve-
nies.

סחנה, *cum h punctato, forma*. אסחן
conveniens.

Verb. סחן *implevit, oneravit*. Genes. 1. v.
26. ואסחנה & *implete terram*. DuAl. ibid.
ואסחנה מא אלכחאר & *implete aquam ma-
ris*.

Nom. סחנה *onus*.

סחה duo significata habet. I. סחה, Chald. &
Syr. סחה, idem quod סחה, quia בף permutantur,
*traxit, detrahit, distrahit, raptavit, dissipavit,
destruxit, dejecit, subvertit, schleiffen*.
Proverb. 28. *vir pauper, & opprimens inopes,
est pluvia סחה raptans, & nullus panis: pluvia
secum omnia trahens & raptans*. Chald.
Proverb. 10. *Et calamitas impiorum יהרוף*, Targum
גסחה *impelletur*. Syr. Luc. 19. v. 44. *עדא-
פיוס סה סה equabunt te*. Syr. ונסחפונכי & *tra-
hent te: subvertent*. Niph. סחה, Chald.
אסחה *tractus, raptatus fuit*. Jerem. 46. v. 15. D
*Quare גסחה tractus est fortis tuus, nec stetit: tan-
quam traxisset ipsum pluvia, ut per se nō
possit consistere. sicut pluvia trahit lem-
ina & arbores*. Targ. ונסחפונכי *contriti sunt fortes
tui*? Chald. Prov. 14. *In malitia sua ירחח*, Targum
אסחה *subversus fuit impius*. Piel. Syr.
סחה *traxit, subvertit*. Matth. 21. וסחה & *sub-
vertit mensas nummulariorum*. PAsl. אסחה
subversus fuit.

Nom. Chal. סחה & סחה *impetus, impulsio,
repulsio, subversio, destructio*.

סחה *impetuosus*. אסחה *impulsus*.

סחה instrumentum bellicum, quo ho-
stis repellitur, & in terram prosternitur,
scutum, lancea.

Rab. מסחה *statera, bilanx, & mensa super
quam venditur caro*.

Arab. סחה *phibis*: in שחה vide.

II. Arab. סחה *sahif, cū h punctato, rarius*. אסחה
rarius. אסחה *rartas*.

2. Cor. 2. v. 25. *Non גסחה segnescimus in
hoc ministerio*.

A סחק Rabb. סחק *redundavit*.

סחק quatuor signif. habet. I. סחק & סחקר,
Chald. סחק *circuivit, in circuitu vvit, reversus,
conversus est, redijt, iter fecit*. Jer. 14. סחקר *circui-
verunt ad terram, & non sciverunt*. PAsl. 35. cor-
meum סחקר *circumit*: pra angustiarū mul-
titudine. Chald. Deut. 34. ונסכ, Targ. וסחקר
& *circumdabitur vobis terminus*. Niph. Chal.
אסחקר *reversus fuit*. Hiphil. Chal. אסחקר *cir-
cundedit, vertit, avertit, convertit*. Exod. 13.
ויסכ, Targ. וסחקר & *vertit Deus*. Jos. 6. ויסכ,
Targ. וסחקר & *circunderunt urbem*.

Nom. סחקר *clypeus, scutum rotundum*. PAsl.
91. *clypeus וסחקר*, Targum וסחיל & *scu-
tum*.

סחקר *lapis preciosus, quo usi sunt in pav-
imentis sternendis*.

Chald. סחקר סחקר *circumquag*.

סחקר, Foem. סחקר *circuitus*: PL. סחקרין
circuitus. Exod. 7. סכבור, Targ. סחקרונה
in circuitu rivi.

II. Per metonymiam, vel etiam metalepsin,
סחק, Chald. סחק *circuivit emendi vel venden-
di causa, mercaturam exercuit, mercatus, negocia-
tus est, distrahit, vendidit*. Gen. 14. *Habitare
ועכו בה סחקרתא & circuite eam*. Targ. וסחקרה
& *facite in ea mercaturam*. Gen. 24. *Pecunia
transiens לפוחר ad mercatorem*. Targ. *qua acci-
pitur בסחקרתא in negociatione*.

Nom. סחקר, Chal. סחקר *mercator, qui cir-
cuit regiones, abiens & rediens, circum-
foraneus*: PLur. סחקרים *mercatores*. Foem.
סחקרת *negociatrix*. Esa. 23. סחקרה, Targum
סחקרתא *mercatores ejus principes*.

סחקר, & סחקר, & מסחקר: Foem. סחקרה, Chal.
סחקרתא *negociatio, mercatura*.

סחקרת *lapidis genus*. Esther 1. v. 6.

III. Chald. Niph. אסחה: Hiphil. אסחה *cir-
cumdedit mensam, sedit ad mensam rotundam,
circulariter confedit ad edēdum, discendum,
aut consultandum, accubuit, discubuit*. vide
נסה & סבב. Gen. 37. וישבו, Targum וסחקרו
& *federunt ad edendum*. PAsl. 1. & *in sede deri-
sorum non ישב*, Targum אסחה *sedit*. 1. Sam.
20. & *ego אשב*, Targum אסחה *sedendo sedebam
cum rege ad edendum*.

אסחקרה *confessus circularis, accubitus, discu-
bitus*. אסחקרה בית *domus accubitus, locus
ubi comedunt homines, caenaculum, triclini-
um*. Jerem. 35. & *introduxit eos לשכחה*, Tar-
gum לאסחקרה *in caenaculum*.

Syr. סחקר *palatium*: PLur. סחקרין *palatia, &
edificia magnifica*.

IV. Arab. סחק *sahar, & אסחקr fascinarvit,
ligavit venescijs*. Geogr. יסחקרון אלחיואן *fasci-
nant serpentes: adjurant*.

Nom.

plo, circumgestabant in templo omnibus septem diebus, & extra hoc, tantum primo. Nunc vero circumferunt in omnibus locis per dies septem: Et septimo die acclamant, יהוה הושיע נא אֲנֵּן יְהוָה הַצְּלִיחָה, *obsecro, Domine, salva quaso: obsecro, Domine, prospera.* unde fasciculū ipsum vocant הוֹשֵׁנָה *Hofanna*, ab ista acclamatione, & לִילָבָּא *spatulam*, à præcipuo, quod est frons palmæ, sceptri habens speciem. Septimo quoque anno, qui erat שְׁמִטַּת הַמַּטְּהָ *dimissionis*, primo hujus festi die, Rex (alijs Pontifex) Legem è sublimi suggesto, unde à tota multitudo exaudiri posset, legebat coram populo, ad id tubis, per totam Jerosolymam convocato, & neque mulieres neque pueri ab auscultando arcebantur. semper autem eo festo legunt קהלת *Ecclesiasten*.

מָסַךְ *velum, tegumentum, aulæum*. 2. Sam. 17. *Et posuit מָסַךְ*, Targ. פָּרֹסָא *velum super faciem putei*. Exod. 26. *Et facies מָסַךְ*, Targ. חוֹפֵּאָה *velū*. In tabernaculo seu templo fuit triplex מָסַךְ *velum*. Primum erat intimum, obtentum inter Sanctum sanctorū & Sanctum, & pendeat ex quatuor columnis, quarū capitella erant aurea, & bases argenteæ. id vocatur à Mose פָּרֹכַח *aulæum*; & פָּרֹכַח הַמָּסַךְ *aulæum veli*. Secundum erat medium, quod Sanctum claudebat, & januæ vice erat, & pendeat ex quinque columnis, quarū capita erant aurea, & bases argenteæ. id vocatur à Mose מָסַךְ לַפֶּתַח *velum januæ tabernaculi*. Tertium claudebat הַחֲצַר *atrium*, tertiā tabernaculi partem, & erat vice januæ atrij, & pendeat ex quatuor columnis, quarū capitella erant argentea, & bases æreæ. id vocatur à Mose מָסַךְ לַשַּׁעַר *velum portæ atrij*. Exod. Rabb. מָסַךְ הַרְיָאָה *velum pulmonis*. diaphragma pulmonis.

מִסְכָּה *tegumentum, operimentū*. Ezech. 28. *ornis lapis preciosus מִסְכָּחָךְ operimentum tuum*.

PROPR. סֻכּוֹת *Succoth*. Gen. 33. *Et Jacob proficiscatur לסוכות*, Targ. *in Succoth*: supra. Et ita quoque appellatus fuit locus iste tempore datæ Legis, & post illud, ad confirmandam historiæ hujus veritatē. ׀ Urbs סֻכּוֹת *Succoth*. Jos. 13. assignatur tribui Gad. Et Jud. 8. v. 5. Gideon à viris סֻכּוֹת *Succoth* petit panem pro militibus suis reficiendis; quos denegantes postea spinis & scorpionibus ulciscitur, & interficit, ac turrim Penuel destruit. Pf. 60. v. 8. *Et vallē סֻכּוֹת Succoth metiar*. Lxx. τῶν οὐλωῶν *tabernaculorum*. Acceperunt propriū pro appellativo. ׀ Deinde, סֻכּוֹת *Succoth* loci nomē in Ægypto, ubi prima fuit Israëlitarū mansio, postquā sedes Raemis reliquissent: Nū. 33. v. 5. ׀ Tertio,

סֻכּוֹת *Succoth*, regio Æthiopiæ sub Ægypto, in sinum Arabicū (mare rubrum) vergēs, cujus incolæ antra & casas pro domibus subeuntes סֻכּוֹת, Græcis τραγωλόδιαι, & regio ipsa τραγωλόδιαι, dicuntur. 2. Par. 12. *Et non erat numerus populi, qui venerat cum ipso ex Ægypto, Lybijs, סֻכּוֹת Troglodyta, & Æthiopes*. Alia in שׁוּךְ & שׁוּךְ quære.

Arab. סֻכּוֹת *sotularis*: in Avic.

II. סֻכּוֹת *miscuit, confudit*. Esa. 9. *Et inimicos ejus יְסַכְכֵּךְ, Targ. יְסַכְכֵּב* *miscabit*: ut se mutuò lædāt. Ef. 19. v. 2. *וְסַכְכֵּבְתִי & miscēbo Ægyptū cum Ægypto, & pugnabūt quilibet cū fratre suo, & quilibet cū proximo suo: confundet ipsos inter te*.

NOM. סֻכּוֹת *commixtio, frequentia*. Pf. 42. v. 5. *Quando transibo בְּסֻכּוֹת cum frequentia?* in comitatu magno ad festa ascendentium pedatum. Lxx. ἐν τόπῳ σακκῆς *in loco tabernaculi*. Acceperunt pro סֻכּוֹת *tabernaculum*.

Rabb. סֻכּוֹת *summa, numerus, universitas*. Syr. *omnino*. Matth. 5. *Non jurabis סֻכּוֹת omnino*. סֻכּוֹת *summa computationis*.

סֻכּוֹת *Chald. סֻכּוֹת intuitus fuit*. in שִׁבְחָה invenies.

C סֻכּוֹת duo sign. habet. I. סֻכּוֹת. Inde Niph. סֻכְכַּל, Chald. סֻכְכַּל *insanavit, insanus, stultus, fatuus fuit, stultè egit*. 1. Sam. 13. *נספֹּשֶׁת, Targ. טִפְשֵׁת stultus fuisti*. 2. Sam. 24. *Quia נסכַּלְתִּי stultus fui*. Lxx. ἐματαιώθην. Piel סֻכַּל *infatuavit, insanū, stultū reddidit*. Absolutè, *stultè egit, erravit, peccavit*. 1. Sam. 17. *נסכַּל infatua consiliū Achitophel*. Targ. *קִלְקַל vile redde*. Hiph. סֻכַּל, Chald. & Syr. סֻכַּל *infatuavit*: Absolutè, *stultè egit, erravit, peccavit*. Gē. 31. *נסכַּלְתָּ, Targ. נסכַּלְתָּ stultè egisti faciendo*. Syr. Matth. 18. v. 15. *Si vero סֻכַּל peccaverit in te frater*.

NOM. Adj. סֻכַּל, Chal. סֻכַּל *stultus, insanus, fatuus*: PL. סֻכַּלִּים, Ch. סֻכַּלִּין *stulti, fatui*. Jer. 4: *Et nō intellexerūt filij סֻכַּלִּים*, Targ. טִפְשֵׁין *stulti*.

Subst. סֻכַּל, FOEM. סֻכַּלִּוֹת & סֻכַּלִּוֹת, Chal. סֻכַּלִּוֹת, Syr. סֻכַּלִּוֹת & סֻכַּלִּוֹת *stultitia, insania, error, peccatum*: PLur. Chald. סֻכַּלִּוֹן *stultitia*.

Syr. סֻכַּלִּוֹן *peccans, injuriosus*: PLur. סֻכַּלִּוֹן *peccantes*. ׀ סֻכַּלִּוֹת *stultè*.

Rabb. סֻכַּלִּוֹת *primogenitus stultus*, qui non fert nomen patris.

II. Ch. סֻכַּל & סֻכַּלִּוֹת *consideravit*: in שִׁבְחָה invenies.

E סֻכַּס *Chal. סֻכַּס numeravit, computavit, supputavit*. Syr. *formavit, finxit*.

NOM. סֻכּוֹת *numerus, summa*: PLur. סֻכּוֹת *summa*. Exod. 2. *וְהָכֵן, Targ. וְסֻכּוֹת & numerus laterum*. Pf. 141. *מִסְפָּר סֻכּוֹת, Targ. סֻכּוֹת summam stellarum*.

Rab. סֻכַּס: Hiph. סֻכַּס *deliberavit, statuit, cōsensit, cōvenit*. ׀ סֻכַּס *cōveniens, conformis*.

סֻכַּסָּה & סֻכַּסָּה, Chal. סֻכַּסָּה & סֻכַּסָּה *convenientia, consensus, conformitas, concordia, adstipulatio, modestia, similitudo, species, figura*, σχῆμα.

σκηνα. Syr. *habitus monasticus*. אֲסֻכָּה **A**
 univoce.
 אֲסֻכָּה *coarctatus, deprehensus fuit*. אֲסֻכָּה
 ornamentum.

סכן quatuor significata habet. I. סכן *profuit, contulit, conduxit, convenit, utilis, commodus, aptus, conveniens, decens fuit*. Job. 35. v. 3. *Quid tibi profuerit, si non profuerit tibi?* Targ. יִפְסֵן לְךָ *quid utilitatis capiam ex peccato meo?* Job. 15. v. 3. *Arguere verbo non profuerit: & verbis non utilitas est in eis.* sequitur, יוֹשִׁיל. Vide Job. 22. v. 2. *An Deo profuerit vir? sed profuerit illi prudens.* Targ. יִפְסֵן לְךָ *docebit*. Prius יוֹשִׁיל, posterioris לפֹּד. 1. Reg. 1. v. 2. *Et sit ipse profuerit tibi.* **B**
commoda, utilis, conveniens: propter frigus, quod regem invaserat: sicut sequitur, & calefiat domino meo. Targ. קְרִיבָא *proxima, quasi profuerit*. Lxx. θάλπει *calefaciens*. Lat. *Et foveat eum*. ut mater scil. infantem: ex Arabico. Hiph. הִפְסִין, Chald. אֲסֻכָּה *utilem, commodum, aptum, convenientem reddidit, assuefecit: Absolutè, assuetus fuit, consuevit*. Num. 22. הִפְסִין הַסִּבְנָה, Targ. הַמִּלְחָמָה *an consuescendo consuevi facere tibi ita?* Job. 22. v. 21. *consuesce quasi cum illo, & sis pacificus.* Psal. 139. v. 2. *Et omnes vias meas profuerit tibi.* Targ. אֲסֻכָּה *assuefecisti: assuecisti, semper novisti.*

II. Per antiphrasin, & quidem ex usu Chaldaeorum, Niph. סכן *incommodum passus, periclitatus, omnibus commodis destitutus, pauper, miser fuit*. Semel. Eccl. 10. v. 9. *Findens ligna in incommodum patietur*. Lxx. ἀνδρὸς *periclitabitur*. Hier. *vulnerabitur ab eis: præcedentia confirmant.* Alij, *calefiet*. **D**
 Piel סכן *ad paupertatem redegit*. Esa. 40. הִסְכֵּן (Junius in manuscripto, סכן *regim.*) *ad paupertatem reductus oblatione.* Qui est pauper, nec potest facere idolum ex auro & argento, ad oblationem sculptilis sui eliget lignum, quod non putrefcit.

Nom. Adj. סכין, Chald. מסכין, Syr. מסכין, Arab. מסכין *inops, pauper, sordidus, miser*: Plur. Chald. מסכנין, Arab. מסכנין & מסכנין *inopes, pauperes*. Foem. Arab. מסכין *inops, pauperes*. Foem. Arab. מסכין *paupera*. Dimin. Arab. מסכין *inops, pauper*. Eccl. 4. *Puer inops pauper.*

Substant. מסכנות, Arab. מסכנות *inopia, paupertas, penuria.*

Inde Verb. Chald. מסכין *pauperem fecit, depauperavit*. 1. Sam. 2. *Dominus pauperem facit & ditat*. Pass. מסכין *pauperem facit*. Pass. מסכין *pauper factus fuit*. Chald. Prov. 30. v. 9. *Ne forte pauper fiat.* Levit. 25. *Si frater tuus pauper fiet frater tuus.* Syr. 2. Corinth. 8. *Propter vos pauper factus est.*

Rabb. סכן, Chald. אֲסֻכָּה *periclitatus fuit*. Psal. 119. *Anima mea in manu mea semper.* Targ. אֲסֻכָּה *periclitatur super manibus meis*. Nom. מסכנות & סכנה, Chald. סכנה *periculum*. Thren. 5. v. 9. *in anima nostra affercimus panem.* Targ. אֲסֻכָּה *in periculo anime nostrae.*

מסכן, Foem. מסכנות, Chald. מסכנות *periclitatus, existens in periculo, periculosus*. מקום סכנה *locus periculi, periculosus.*

III. סכן. Inde, ab utilitate, סוכן *thesaurarius, thesaurorum præfectus*. Esa. 22. v. 15. *Vade, ingredere ad thesaurarium istum, ad Sebna, qui est super domo.* Targ. אֲסֻכָּה *dispensator, gubernatore*. Lxx. πρῶτος *tabernaculum*. Hieron. *Adeum, qui habitat in tabernaculo.* acceperunt pro סוכן *habita vit*. ob שש cognationem.

מסכנות *thesauri, apotheca, granaria*. Exod. 1. vers. 11. *Et edificavit urbes, apothecas, domum apothecarum Pharaoni.* urbes, ubi thesauri regis recondentur. Lxx. ἐξυπαρῆς *munitas: arces, præsidia*. Coacti sunt Judæi ædificare duas urbes, Pithon & Raemes, in quibus rex habebat suas cellas penarias & vinarias. Hieron. *tabernaculorum.* accepit pro מסכנות, ob literarum שש cognationem. 2. Paral. 16. *Et omnes thesauros urbium Naphtali.* 2. Paral. 22. *apothecas, ad proventum frumenti, & musti, & olei: explicatio.*

Syr. סוכן *gubernaculum.*

Chald. & Arab. סכין *culter: in שקן quære.*

IV. Arab. סכן *facan quievit, tranquillus, lenis, mitis, pacificus, sedatus, mansuetus fuit, cessavit, tacuit, siluit*. Psal. 107. *Increpavit procellam, & quievit.* Psal. 77. *Terra tremuit, & quievit.* Matth. 14. vers. 32. *quievit ventus.* Rom. 9. *Qui non quiescet ex corde meo: cessabit.* Geog. חר אשם *remittit æstus solis: cessat*. Pass. אֲסֻכָּה *limitus, mitigatus fuit*. Piel סכין *facan quietavit, compescuit, mitigavit, pacificavit: de feris, cicuravit: de iratis seu furiosis, delenavit, demulsi, sedavit, mansuefecit, consolatus est*. Psal. 85. *mitigasti omnem iram tuam.* Psal. 89. *Tu quietabis motum ejus*. 1. Theff. 2. vers. 2. *quietabimus corda vestra: consolabimur vos.*

Nom. סאכין *tacens, quiescens.*
 סוכן *lucun quies, pax, pacificatio, mansuetudo, tranquillitas maris, frustrum*. סכנה *idem.*

Foem. סכונה *lacuna, & סכונה tranquillitas*: Plur. סכונות *lacunat.*

סכין *quietatio cordis, solatium*. סכין *lacun sedatio*. מלסכין *musaccin pacificator.*

סכף. Rabb. סכף idem quod סכף, *affixit, molestus fuit, corrupt.*

מולשתיה, injuria, obtrecciones.
סכפא *fames.* סכפא *limen.*

סכר duo significata habet. I. סכר, Chald. & Syr. סכר, idem quod סכר, *clausit, obstruxit, obthuravit.* Syr. Marc. 1. *claude os tuum & exi ab eo.* Nip. סכר, Chald. סכר, Syr. סכר *clausus fuit.* Gen. 8. ויפכרו, Targum *& clausi sunt fontes abyssi.* Psalm 63. *Quia סכר,* Targ. יסכר *claudetur os loquentium falsum.* Syr. Rom. 4. *ut omne os סכר claudatur.* Piel סכר, Syr. סכר *clausit.* Esa. 19. וסכרתהי *& claudam* (sicut סנר) *Aegyptios in manu tua.* Targ. וסכר, Lxx. וסכר *& tradam.* Syr. Act. 7. וסכרו *& clauserunt aures suas.* Hiphil Chald. וסכר *obthuravit, obseravit.* Prov. 28. *remouens aurem suam ne audiat legem.* Targ. וסכר *qui claudit.*

Nom. Rabb. סכר *repagulum.*

סכר *sepulcrum, cui cadaver includitur.*

II. Ezra 4. וסכרום *& conducebant contra illos consiliarios.* כש *permutantur.*

Arab. סכר *iusquamus.*

Arab. סכר *inebriatus fuit: in סכר reperies.*

סכח. סכח. Inde Hiph. סכח *auscultavit, attendit.* Deut. 27. סכח, Targ. סכח *ausculta & audi,* Israel. Lxx. סכח *tace.*

Nom. סכח *Siccus, idoli nomen.* Amos 5. *Et gestabatis סכח סכח Siccus regem vestrum.* cui, tanquam regi, paretis, eumque veneramini. idolum, quod pro rege habetis. stellæ nomen. Lxx. סכח *tabernaculum Moloch.* Et ita citatur, Act. 7. *Acceperunt סכח pro סכח tabernaculum:* Et סכח pro סכח, (quod idem cum סכח, unde & Syrus סכח habet.) uno סכח neglecto.

Rabb. סכח *pannus, quem mulier texture ante se ponit.*

Arab. סכח *in סכח habes.*

סלל *elevavit, exaltavit, alre disposuit:* de via, *stravit lapidibus, qui eminent.* Job. 19. ויסלו, Targ. וסלו *& straverunt super me viam suam.* Psalm 68. סלו *sternite equitanti in mixturis.* Targ. וסלו *laudate.* Lxx. וסלו *viam facite: incedite.* Jer. 50. *Aperite horrea ejus סלו sternite* (calcate) *eam velut acervos.* Calcate super illam in via, sicut calcant super acervos ad triturandum illos. Piel. סלו, Chald. סלו *extulit laudibus.* Prov. 4. vers. 8. סלו *extolle illam, & exaltabit te.* Targum סלו *dilige eam.* Hiphil סלו *elevavit, exaltavit se.* Exod. 9. vers. 17. *Adhuc tu סלו*

elevas te in populo meo: insolefcis, ut eum non dimittas. Targum סלו *via strata tibi contra populum meum: Viam sternis populo meo.* Lxx. סלו *retines.*

Nom. סלו, Arab. סלו *falla corbis, sporta, cophinus, cista, calathus, canistrum: item, folliculus.* Plur. סלו, Chald. סלו, Arab. סלו *fall corbes, cophini.* Gen. 40. וסלו, Targ. וסלו *in cophino superiori.* Ibidem. *Tres סלו, Targ. סלו cophini, tres dies sunt.* Arab. סלו *falllet alhut cista ad pisces.*

Arab. סלו *fallil cistifer.* סלו *suleila cistula.*

סלסל, Chald. סלסל *sporta.* Jerem. 6. *Reduc manum tuam sicut vindemiator super סלסל sportas.* Quilibet hostium dicet ad focium suum, *reduc manum tuam ad diripiendum & spoliandum, sicut vindemiator ponit in sportas, & manum suam reducit subinde, quoad totam vitem racemaverit.*

סלו *agger, munitio, tumulus ex terra congestus, terra exaltata, in altum congesta:* Plur. סלו *aggeres.* 2. Sam. 20. *Et fuderunt סלו, Targ. סלו aggerem ad urbem: schanq-forb. congeslerunt terram ad murum & turres, ut super ea extruerent propugnaculum.* Vel סלו *est impletio forwearum, quæ sunt circa urbem; ut fiat ex pulvere cumulus altus, & inde ascendant in urbem seu murum.* Jerem. 32. *Ecce סלו aggeres venerunt (ad) urbem ad capiendum eam.* Jerem. 33. *Et contra domus regum Juda, destruetas ad סלו aggeres, & ad gladium.* Quidam exponunt סלו *balistas, catapultas, quibus lapides in muros urbis projiciuntur.*

סלו *via strata lapidibus & eminens, סלו:* Plur. סלו *via strata.* Num. 20. סלו, Targum סלו *in via strata ibimus.* Prov. 16. סלו *via rectorum est, discedere a malo.* Psalmi 84. סלו *via in cordibus eorum.* Targ. סלו *spes: expectatio, cogitationes de agnitione Dei.*

סלו *spina: Plur. סלו.*

Rabbinicè סלו *elatio, prestantia, imperium: item, capillus elevatus, crispus, concinnatus.*

סלו *pecten, quo capillus elevatur & concinnatur.*

Verb. סלו *concinnavit.*

סלו *instrumentum ligneum, quo leprosi sonant, crotalum, crepitalum.*

Arab. סלו *fall tabes, phthisis.*

סלו *maslul tabidus, phthisicus.* Plur. סלו *succesivus.*

Arab. סלו *eduxit, in סלו vide.*

סלא Chald. **סלא** *sprevit*, in **סלה** *quære*.

סלב Arab. **סלב** *salab*, idem quod **שלף**, *spoliavit*, *depradatus fuit*, *expilavit*. 2. Cor. 10. v. 8. **סלבה** & **סלבה** *spoliavi alias ecclesias*. Coloss. 2. v. 8. *Ne quis יסלבהם depradetur vos per Philosophiam*. Actor. 36. v. 15. *Neque יסלבונו expilarunt templum*. Luc. 10. v. 30. **סלבוה** & **סלבוה** *despoliarunt eum*.

סלר **סלר**. Inde Piel **סלר** *solidavit*, *consolidavit*, *roboravit*, *confortavit*: absolute, *roboratus fuit*. Semel. Job. 6. v. 10. *Et erit amplius consolatio mea, וסלרה & confortabor in dolore*. Targum **סלרה** & **סלרה** *calesiam in fervore*.

Rabb. **סלר** *calesfactus fuit*, *incaluit*. Item Rabb. **סלר** *mordicavit*.

Arab. **סלר** *suled ferrum*.

סלה tria significata habet. I. **סלה** *calcaravit*, *conculcavit*, *stravit*, *prostravit*. Psal. 119. vers. 118. **סלה** *conculcasti omnes aberrantes à statutis tuis*. Targ. **סלה** *subegisti*. Piel **סלה** *conculcavit*. Thren. 1. vers. 15. **סלה** *conculcavit* seu *stravit omnes fortes meos*. Targ. **סלה** *subegit*. Jer. 50. v. 26. **סלה** *calcate eam sicut acervos*. cum scilicet triturantur in horreis. Pisc. *werffet sie auff*; ex Junio: *contumelate eam*. quasi à **סלל**.

NOM. **סלה** *Selah*, nec regularem nominis formam, nec significationem habet, sed musicæ aut melodix inservit, & tanquam vox enclitica metrum complet: dictio sine sensu.

II. Per metonymiam, Piel **סלה** *comparavit*, *astimavit*, *laudavit*: quia merces venales & æstimandæ ante oculos humi sternuntur. Thren. 4. *Filij Zion preciosi, המסלאים*, Targ. **סלה** *comparati cum auro optimo*. Pual **סלה** *comparatus, æstimatus, permutatus fuit*. Job. 28. vers. 16. *Sapientia non הסלה comparabitur cum massa auri*. Targ. **סלה** *permutabitur*.

III. Per metaphoram, Chald. & Syr. **סלי** & **סלי**: Piel **סלי**: Hiph. **סלי** *sprevit*, *despexit*, *rejecit*, *execratus*, *abominatus fuit*, *refutavit*, *refellit*, *abrogavit*. Chald. Prov. 15. v. 32. **סלי**, Targ. **סלי** *abominatur anima ejus*. Ibidem v. 5. **סלי**, Targ. **סלי** *spernit disciplinam*. Syr. Matth. 21. vers. 42. **סלי** *quem rejecerunt adificantes*. Niph. Syr. **סלי** *reprobatus fuit*. Luc. 9. vers. 22. **סלי** & **סלי** *reprobabitur à senioribus*.

NOM. **סלי** *rejectus*, *execrabilis*, *abominandus*.

סלי *rejectio*, *abominatio*, *refutatio*.

סלי *rejectamentum*, *sordes*, *scoria*. **סלי** *limax*.

סלי *vilis*, *fatuus*, *insanus*. **סלי** *spine*, *spina*: Latinum.

A **סלה** duo significata habet. I. **סלה**, Chald. **סלה** *pepercit*, *propitius fuit*, *condonavit*, *ignovit*, *remisit debitum*, *peccatum*. Jerem. 31. **סלה**, Targum **סלה** *remittam peccata eorum*. 2. Reg. 5. *Propter hanc rem סלה ignoscat dominus servo suo*. propter adorationem, ad quam cogor. Propterea quod dominus meus mihi innititur, & illo adorante me etiam adorare oportet in domo Rimmon. Chald. Num. 18. **סלה**, Targum **סלה** *remittetis peccatum*. Niph. **סלה** *remissus fuit*. Lev. 4. **סלה**, Targ. **סלה** *remittetur eis*.

NOM. **סלה** *parcens*, *ignoscens*, *propitius*.

B **סליחה**, Chald. **סליחה** *condonatio*, *venia*, *indulgentia*: PLUR. **סליחות** *condonationes*.

II. Arab. **סלה** in **סלה** invenies. **סליחה** ibidem.

סלט Arab. **סלט** in **סלט** *quære*.

סלך Arab. **סלך** *salac cucurrit*, *ivit*, *incessit*, *ambulavit*. Psal. 119. in Dal. *In via mandatorum tuorum סלכה cucurri*. Psal. 82. *In tenebris יסלכון ambulabunt*. Ephes. 2. vers. 10. **סלך** *ut ambulemus in eis*. Alc. **סלך** *vias praebebit vobis in ea*.

NOM. **סלך** *fuluc cursus*, *iter*: PLUR. **סלכות** *itineraria*.

סלך *masalic itinera*, *via*, *meatus*.

סלכי *fuluci canis venaticus*.

סלם **סלם**, Chald. **סלם**, Arab. **סלם** *fullum scala*: PLUR. Arab. **סלם** *salilim scala*. Gen. 28. vers. 24. *Et ecce סלם*, Targ. **סלם** *scala infixæ in terra*.

Arab. **סלם** *ossa digitorum*: Avicenna.

Arab. **סלם** *tradidit*, in **סלם** invenies.

סלון **סלון** *spina*: supra in **סלל** habes.

סלם Arab. **סלם** *lenitas*, *flexibilitas*.

סלם *figurabit*. **סלם** *fluxus*.

סלע duo significata habet. I. **סלע**, Chald. **סלע** *rupes*, *grande saxum*, *petra montium*: PLUR. **סלעים**, Chald. **סלעין** *rupes*, *saxa*. Jerem. 49. *In cavernis סלע*, Targ. **סלע** *petrae*. Numer. 20. *Et loquimini ad סלע*, Targ. **סלע** *rupem coram oculis eorum*, & *dabit aquas suas*, & *educes eis aquam ex סלע*, Targ. **סלע** *rupe*. Amos 6. *An current סלע in petra equi*, si *arabitur bobus*? scilicet in petra. quasi dicat: non est moris. ¶ Per Synecdochen, **סלע** *petra*, *turris*, *arx*, *munitio in rupe aut monte extracta*. 2. Reg. 14. *Et cepit סלע petram*. Targ. **סלע** *arcem*. Num. 24. *Et ponet סלע in petra nidum suum*. Targum **סלע** *in munitioe forti*. ¶ Per metaphoram, **סלע** *petra*, *locus inaccessus*, *inexpugnabilis*, *firmus* & *tutus ab omni periculo*, *refugium*, *presidium*, *auxilium*. Propter hostes enim solent homines & ferae in ru-

in rupes & montes confugere. Psal. 104. **A**
Montes excelsi domus, סלעים, petra refugium cuniculis. Psalm 18. *Dominus est סלעי petra mea.*
 Targ. סלעי fortitudo mea: robur, praesidium.
 Psal. 42. v. 10. *Dicam Deo סלעי petra mea.*
 Targ. סלעי spes mea. Esa. 31. וסלעו & petra ejus
 à timore transibit. Targ. ושלטנוהי & principes
 ejus. Jer. 51. *Et devolvam te ex הסלעים petris:*
 de turribus altis.

PROPR. סלע Sela, nomen urbis in petra
 sita, in finibus Arabiae, in regno Moab, e-
 jusq; metropolis: unde Petra nuncupa-
 tur Arabia. Esa. 16. v. 1. *Mistite agnum, domi-*
natorem terra מפלע מקבררה ex petra in desertu, ad **B**
montem filia Zion. Hieron. *de petra deserti:* ne-
 glexit ה locale: aut erit paragogicum. In-
 de Latinis ea urbs Petra deserti vocatur. ur-
 bi enim vicinum erat desertum. Hanc
 tantum retinuerunt Arabes, postquam à
 Turcis pulsi suis urbibus in deserta con-
 fugerunt. Munita est circum montibus
 inaccessis, & plurimo deserto. Intus sita
 est urbs in loco plano convallis, paulo mi-
 nus 2. m. pass. fluvio interfluente.

סלע המחלקות Petra divisionum: mons in
 tribu Juda. ab eventu: quod David & Saul
 ibi dividerentur. 1. Sam. 23. v. 29. *Et rever-*
sus fuit Saul à persequendo post Davidem, & ixit
in occursum Philisthaeorum: propterea vocaverunt
locum istum סלע המחלקות Petram divisionum.
 Saul factus est dubius, an Davidem perse-
 qui pergeret, an ad Philisthaeos se con-
 verteret. Targ. כף פלגותא צהרא דאהפליג בה
 סלע המחלקות Petra divisionis, lo-
 cus, in quo divisum fuit cor regis ad eundem huc
 & illuc.

II. Per Synecdochen, Chald. סלע pondus ex
 lapide factum: integra argenti uncia, seu qua-
 tuor denarij, duplex siclus. In Targum ta-
 men usurpatur pro siclo, seu dimidia uncia
 argenti. Exod. 30. *Dimidium השקל, Targum*
אטעו sicli, בשקל, Targum בסלעה in siclo san-
ctuarij. Et omne כסף argentum, per כסף
 redditur. Gen. 20. v. 16. *Mille כסף argenti fra-*
tri tuo. Targ. כסף כסף argentum. Et interdum
 per כסף, ut: *viginti כסף, Targ. כסף כסף.*
 Rabb. סלעה, Arab. סלעה glandula.
 Arab. סלע nodi. & סלעה podagra: in Avic. **E**

סלע duo significata habet. I. סלע. Inde Piel
 סלע, Chald. סלע pervertit, subvertit, evertit,
 detorsit, deflexit. Job. 12. v. 19. *Et pertinaces*
סלע subvertet. Targ. סלע סלע contemnit. Deut.
 16. vers. 19. וסלע & pervertet verba justorum.
 Targ. וסלע & contemnet. Prov. 13. v. 6. *Sed*
impietas סלע pervertet peccatum. Targum
 סלע סלע movet. Pass. Chald. סלע perversus
 fuit.

Nom. סלע perversitas. & Chald. סלע
 perversus, stultus.

II. Arab. סלע praterijt, pramissus fuit. Psalm 143.
 Dies סלע prateriti.
 סלע mustum.

סלע tria significata habet. I. Chald. & Syr.
 סלע, Arab. סלע salac ascendit, conscen-
 dit. Dan. 2. v. 27. *Cogitationes tuae super quilibet*
tuos סלע ascenderunt. Gen. 49 טלית, Targum
 סלע ascendisti cubilia patris tui. Syr. Gal. 2.
 Ante quatuordecim annos סלע ascendi Jerusoly-
 mam. Joh. 2. וסלע & ascendit in Jerusalem. Pass.
 Chald. סלע, Syr. סלע, Rabb. סלע as-
 sumtus, translatus, sublatu, ablatu, remotu fuit.
 Chald. Gen. 17. וסלע & ascendit Deus ab Abra-
 ham. Targ. וסלע & sublatu est. Syr. Act. 1.
 vers. 2. die, quo סלע assumtus fuit. Piel סלע
 subvexit, sustulit, amovit. & Arab. סלע a-
 scendit.

Nom. סלע, & סלע, & סלע ascensio, trans-
 latio, remotio.

סלע absentia.

Arab. סלע resupinatio.

II. Chald. סלע finivit, absolvit, cessavit, siluit, ta-
 cuit. Jud. 4. *Et dicebat סלע, Targ. סלע tace.*
 Amos 8. vers. 3. *Proijce סלע, Targum סלע &*
file.

Nom. סלע finitus.

סלע finis, accentus finem periodi, aut di-
 stinctionem perfectam denotans: item,
 carmen, quod dicunt Judaei 18. die ante
 sanctificationem.

III. Rabb. & Arab. סלע elixavit.

סלע masluc elixatus. & סלע elixa-
 tiones, decoctiones.

סלע in palpebris. & סלע holus, beta.

סלע, סלע, Chald. סלע farina subtiliter moli-
 ta, simila, similago: ad סלע pertinet. Gen. 18. v.
 6. *Tria sata farina סלע, Targ. סלע simila.*
 Levit. 29. v. 2, & 40.

Rabb. סלע scidit lignum in frustra.

סלע evulsio foliorum palma, ex qua egredi-
 tur pulvis veluti farina.

Arab. סלע sult. Matth. sult secale, farrago,
 ocymum, quod ex pluribus fatis pabuli cau-
 sa datur jumentis.

סלע pyramides.

סלע duo significata habet. I. סלע aromata, o-
 dorama, quorum usus est, non in cibis
 condiendis, sed in unguentis & suffitu.
 Ex. 30. v. 7. *Sume tibi סלע, Targ. סלע arom-*
ata. Rabb. סלע פשוטים aromata simp-
 licia.

II. Chald. סלע, Arab. סלע summa aroma & vene-
 num: sicut Graecis Φαρμακον medicamentum
 & venenum: Plural. Arab. סלע summa
 venena.

venena. Geograph. אלקמהל מן סאעהה **A**
venenum interficiens statim: lethale. Marc. 16.
 v. 18. *Si bibeat mortiferum biberint.* Rabb. סמא רמותא *venenum*
mortiferum biberint. Rabb. סמא רמותא *venenum lethale.*
 סמא רמותא, Chald. סמא רמותא *venenum lethale.*
 סמא רמותא *venena.*

Arabicè מסמא *masmum venenatus, pestilens.* סמא רמותא *cibus veneno infectus.*

Verb. סמא *sammam veneno infectis, venenavit.*

in שפמס סמא *vide.*

סמא. Chald. & Syr. סמא & סמא *cacutivit, cactus*
fuit. Syr. Joh. 10. v. 19. *Et qui vident נסמאן caci*
fiant. Niph. סמאן *cacutit, hallucinatus est.*
 Piel Syr. סמאן *excacavit.* i. Joh. 2. סמאן *excacavit*
oculos ejus.

Nom. סמאן & סמאן *cacus: Plur. סמאן caci.*
 Chald. Levit. 21. *Vir עור סמאן,* Targ. סמאן *cacus.*
 Syr. Joh. 9. *Quod סמאן cactus natus est.*

Substant. סמאן & סמאן *cacitas.* סמאן *excacans.*

סמאן *cicatrix.*

סמא. Arab. סמאן *samid farina tritici pura, simili-*
la, simlago.

סמאן *ludum facientes: Alc.*

סמא. Rabb. סמאן *abscondit, & ab oculis aver-*
tit, obturavit. סמאן *absconditus.*

Arab. סמאן *nominavit: in שמה quare.*

סמא. Arab. סמאן *faedus fuit: in Avic.*

סמא. Arab. סמאן.

סמאן. Chald. סמאן *innixus, impositus, junctus,*
conjunctus, vicinus, propinquus est vel fuit, in-
subuit, imminuit, impendit, pependit super ali-
quid, appropinquavit, accessit, non procul absuit,
adhasit, cohasit: transitivè, desuper sustinuit, la-
bentem excepit, corruere non sivit, fulcivit re,
fortuna, fide, sustentavit, aluit, forvit, junxit,
conjunxit. ¶ Constructur i. cum accusati-
 vo. Psalm. 37. vers. 17. וסמאן, Targ. וסמאן *&*
sustentans justos Dominus: ne corruant. Gen.

37. *Frumento & musto סמאן סמאן,* Targ. סמאן *sustentavi eum.* Lxx. *ἐστησαν αὐτὸν stabilivi*
eum. Esa. 59. v. 16. *Justitia ipsius, ipsa סמאן סמאן*
sustinuit eum. Targum סמאן סמאן *fulcivit eos: juvit.*
 Lxx. *ἐστησαν το confirmavit.* ¶ 2. Cum אל *ad,* femel tantum. Ezech. 24. v. 2. סמאן *vicinus est*

rex Babylonia אל ad Jerusalem: appropinqua-
vit, accessit. Inde Rabb. frequentissimè:
 סמאן סמאן *vespera Sabbathi vicina*
est tenebris. ¶ 3. Cum על *super, incubuit alicui,*
 non sustentandi, sed premendi gratia. Psalm. 88. v. 8. על סמאן, Targ. על סמאן *super*
me incubuit ira tua. Vide etiam Ezech. 24. v. 2. Exod. 29. וסמאן, Targ. וסמאן *& sustinebunt*

Aharon & filij ejus manu sua על super capite juvè-

ci: imponent capiti. Deut. 34. *Et Josuasi us*
Nun impletus fuit spiritu sapientia, quia סמאן, Targ.
 סמאן *sustinuerat manus suas עליו,* Targ. סמאן *עליו*
super eo: imposuerat ei manus. Lxx. *ἐπιθεσεν*
imposuerat. Nū. 27. v. 23. Lev. 24. וסמאן, Targ.
 וסמאן *& sustinebunt omnes, qui audiverint ma-*
nus suas על super capite ejus: imponent. Impo-
 nebantur manus pecudibus destinatis ad
 sacrificium, & hominibus ad pœnam vel
 ministeriũ publicum. qui ritus & in Novo
 Testamento fuit observatus. Syr. Luc. 9.
 v. 18. וסמאן *ut reclinet caput suum.* Niph. וסמאן,
 Chald. וסמאן, Syr. וסמאן *innixus, vicinus, su-*
sistentatus, conjunctus fuit, adhasit, cohasit. Syr. *dis-*
scubuit. Pl. 71. *Super te נסמאן סמאן sub ab u-*
tero. pro quo habetur, Psal. 22. הושיעני pro-
jectus sum. Esa. 48. *Et super Deo Israel נסמאן סמאן*
sistentati seu innixi sunt. Targ. וסמאן סמאן *spes ipso-*
rum. Chald. Gen. 18. v. 4. וסמאן, Targum
 וסמאן *& reclinate sub arbore.* Syr. Matth. 8.
 v. 11. וסמאן סמאן *& discumbent cum Abrahamo.*
 Joh. 6. וסמאן סמאן *& discubuerunt.* Piel סמאן *susti-*
mit, super me posuit. Cant. 2. v. 5. סמאן *sustine-*
te me florib: fulcite. Hiph. Syr. וסמאן סמאן *discum-*
bere fecit. Luc. 9. v. 14. וסמאן סמאן *sinite discubere eos.*

Nom. Rabb. סמאן, Chald. סמאן *vicinus, con-*
junctus, constructus, quod regit: נסמאן quod regitur.
 סמאן סמאן *vicinitas, conjunctio voca-*
bulorum, constructio, regimen. ¶ Deinde, *manu-*
um impositio, usitata sacerdotibus & sapien-
tibus in benedictionibus, & magistrorum
creatione; nisi quod sacerdotes manus
attollunt. cum singulis imponere neque-
ant: ut Spiritus sanctus transferatur in
eos, quibus manus imponuntur. ¶ Ter-
 tiò, *pradicamentum Relativ. is.*

Inde Verb. סמאן *manus imposuit.* סמאן *cut*
manus imponuntur. Sic in Novo Testamen-
 to impositio manuum fuit usurpata in de-
 signatione discipulorum ad dona Spiritus
 sancti excipienda, vel ad publicam
 functionem ministerij Ecclesiastici.

Chald. סמאן & סמאן, Arab. סמאן *fulcrum, ap-*
podiamen, sustentaculum, basis, confirmatio: me-
taphoricè, auxilium, subsidium: Plur. סמאן &
סמאן fulcra, bases. Exod. 26. *Talentum סמאן*
לסמאן ad columnam.

סמאן, Arab. סמאן *densitas, spissitudo, altitudo,*
profunditas, crassities. ¶ סמאן סמאן *rami densi.*
 סמאן *Arabia.*

Rabb. סמאן, Chald. סמאן, Syr. סמאן *ac-*
ubitus, discubitus, convivium. Esth. 1. *Fecit ipse*
סמאן convivium. Syr. סמאן סמאן *discumbentes.* יש
 סמאן *architrictivus.*

סמאן *densus, spissus.*

II. Arabicè, סמאן *samac, Foemina סמאן sam-*
sa piscis: Plur. סמאן סמאן: Duale סמאן סמאן
 סמאן *piscis.*

סנה & סנה, Chald. סני, Syr. סניא & סניא, *rubus, spina, dumetum*. Exod. 3. v. 2. *Et apparuit Angelus Domini ei in flamma ignis ex medio* הסנה, Targ. אסנא *rubus*: & *vidit & ecce* הסנה, Targ. אסנא *rubus ardebat igne*, והסנה, Targ. אסנא & *rubus non consumebatur*. Deut. 33. v. 16. *Et voluntas habitatoris* סנה *rubus, veniat super caput Josephi*. Targ. *Et voluntas ejus, cujus habitatio est in caelis, & Mosi apparuit* אסנא *in rubo Dei*. Talm. סניא ראפיק וורא *spina qua producit rosam*.

סיני *Sinai mons*, sic dictus à סנה *rubo* ardente, in quo Deus Mosi apparuit: & quòd in eo lapides inveniuntur, quorum, si frangantur, partes habent imaginem סנה *rubus*. ה' in י' mutatur. Deut. 33. v. 16. *Dominus* מסיני *ex Sinai venit*. Habet autem duo cacumina: quorum occidentale חורב *Horeb*, orientale סיני *vocatur*. In hoc monte fuit Lex data Mosi: Exod. 19. ¶ **מבר סיני** *desertum Sinai*, desertum illud, in quo filij Israel 40. annis vagati fuerunt; habes varia nomina à locis adjacentibus. Ex. 19. *In die illo venerunt* מבר סיני *in desertum Sinai*. Hodie mons iste *S. Catharina* dicitur. ¶ **Deinde** סיני *dicitur Deus*, qui in isto monte Mosi apparuit. Psal. 68. *Montes stillaverunt à facie Dei: iste est* סיני *Sinai, à facie Dei, Dei Israel*. Ibid. *Dominus in eis*, סיני *Sinai in sanctitate*.

סיני *Sinai*, dicti à סיני *Sini*, filio Chanaan: Gen. 10. Esa. 49. v. 12. *Illi à septentrione & à mari, & illi ex terra* סיני *Sinaorum*. Targum ארומא *meridiei*. Habitârunt in septentrionali Arabiae desertæ parte, & Jerosolymæ **D** *versus meridiem*. Lxx περσων *Perfarum*.

סנסים *rami*. Cant. 7. v. 8 *Ascendam in palmam, qua apprehendit* בַּסַּנְסִי *in ramis suis*. Rabb. סיני *textualis*. סנה *annus*: in שנה *invenies*.

סנח. *Inde* מסנח.

סנט. Chald. שטן *in* סנט *quære*.

סנס. Arab. סנאם *adeps in gibbo cameli*.

סנע. Arab. סנע *clamarvit*. Act. 40. v. 1. *Tunc* סנע *clamarverunt*.

סנה. Rabb. סנה *junxit, conjunxit*. סנה *junctura*.

סנה *turpe, obscænum*: סנה *potius*.

סנק duo significata habet. I. סנק *laboravit, defatigatus fuit*.

סנק *defatigatus, lassus*. סנק *labor, defatigatio*.

II. Syr. סנק. P aff. סנה *indignit, opus habuit, necesse fuit*. Matth. 3. *Ego* סניק *opus habeo, ut ba-*

A *ptiser à te*. Marc. 2. v. 17. *Non* סניקין *indigent validi medico*. Joh. 3. *Nec* סניק *indigebat, ut quis eum admoneret*. Marc. 13. *Quid fecit David, cum* אסתנק *indignit?* 1. Theff. 1. *Ne* ססתנק *opus sit nobis, ut dicamus*. Ibid. *Nec cujusquam* הססתנקון *indigeatis*.

Nom. סניק *egenus, inops*. סניקון & סניקות *necessitas, inopia, indigentia, opus*. Matth. 6. *Da nobis* סניקון *panem indigentia nostræ quotidie*.

סנר. Arab. סנור *finnaur felis*: in שנר *invenies*. Alc. סנר *parieti infixus*.

B **סנה**. Arab. סנה *funta corrigia*: P Lur. סנאה *funat corrigiæ*.

VERBUM סנה *sannat conglomeravit*.

סעא. Syr. סעא *incessit*: in סעה *habes*.

סעד tria significata habet. I. סעד, Chald. סעד, Arab. סעד *fulcivit, stabilivit, firmavit*: metaphoricè, *robora vit, confortavit, refecit, recreavit, adjuvit*: absolute, *firmus, fortis fuit*. Pf. 20. *Et ex Zion* יסעד *fulciet te*. Targ. יסענך *juvabit te*. Gen. 18. v. 5. וסעדו, Targ. וסעדו & *fulcite cor vestrum*. Psal. 104. *Et panis cor hominis* יסעד *fulciet*. Chald. 1. Sam. 7. v. 12. *Huc usque* סעדו, Targ. סעדו *adjuvit nos Dominus*. Gen. 27. *Fruento & musto* סעדו, Targ. סעדו *fulcivi illum*. Arab. Psal. 94. *Quis* יסעדני *juvabit me contra malignos?*

Nom. סעד *fulcrum, basis*. 1. Reg. 10. *Et fecit rex ligna almugim*, סעד, Targ. סעד *fulcrum ad domum Domini, & ad domum regis*. In gradibus, quibus ex domo Domini ascendebatur in domum regis, fecit quasi מעקה *peribolum*, ut eo fulciretur & niteretur quicumque per illos gradus ascenderet. Pro quo habetur, 2. Paral. 9. מסלות *strata*: pavementum lapideum aut gradus. P Lur. סעד *permutatis, fulcra*. Dan. 11. *Et Lybii & Aethiopes* סעד *in fulcris ipsorum: auxilijs*.

Arab. סעד *saad cubitus, brachium*: item, *cyperus*: P Lur. סעד *cubiti, brachia*. סעד *adjutorium*.

II. סעד, Chald. & Syr. סעד *edit, comedit, sumsit cibum*, quo quis fulcitur aut reficitur. 1. Reg. 13. v. 7. *Veni mecum domum*, וסעדו, Targ. וסעדו & *comede*. pro סעדו, à סעד, ob paufam. Lxx. וסעדו & *prande*. Syr. Luc. 22. *Qui ex illis paratus esset* לסעד *ad edendum*.

Nom. Rabb. סעדו, Chald. סעדו *cibus, convivium*: P Lur. סעדו *convivia*. Ruth 2. *ad tempus* סעדו *cibi*. Ruth 2. v. 14. *Et intinges* סעדו *buccellam tuam*. Targum סעדו *cibum tuum*.

III. Arab. סעד *saad felix, beatus fuit*. P aff. סעד *ansaad fortunatus fuit*.

סעיר & סעיר *saad felix, beatus, fortunatus.* A
 סעור מסעור *masud idem.*
 סעד *saad fortuna bona, felicitas, beatitudo, fatum.*
 סעד מסעד *musiid fatidicus.*

סעה. *Inde סעה impetus.* Psalm 55. *à vento סעה impetus: impetuoso.*

Syr. סעא *cum fastu ingressus est seu incessit; ci-*
ous, incitatus fuit ad aliquid agendum, aggressus,
conatus fuit. Piel סעא *loco movit, transfudit.*
 Col. 2. v. 18. סעא *qui innititur eis, qua non videt.*

Arab. סעא & סעי *cucurrit, ambulavit, inces-*
sit. Psalm. 50. סעי *cucurristi cum eo.* Rom. 8.
Sic nos quoque סעי ambulemus in vita nova.
 Coloss. 1. vers. 10. סעי *ut incedatis sicut di-*
gnum est. Marc. 2. v. 2. *ut non סעי caperet eos*
locus.

Nom. סעי *cursum, ambulatio:* Avic. סעי *ambulans.*

סעה *latitudo, locus spaciosus.*
 סעה *hora: in פשה quære.*

סעט. Arab. סעט *caput purgavit, sternutationem*
fecit.

סעט *caput purgium: Plur. סעטא caput-*
purgia. C

סעל. Arab. סעל *tussivit: ite tussis: in פעה habes.*

סעף *tria significata habet. I. סעף. Inde סעף,*
 Arab. סעף *saaf ramus, summitas seu prominen-*
tia arboris: Plur. סעפים, & שטפים, & שרעפים
per epenthesis: Foem. סעפוח & סרעפוח & סרעפוח
rami arborum. Esa. 27. *Et absument סעפיה ramos*
ejus. Esa. 17. v. 6. *Quatuor aut quinque סעפיה*
in ramis ejus. Lxx. *ἑτὴ τῶν κλάδων.* Ezech. 31.
 v. 6. *in ramis ejus nidulabuntur aves.* D
 Ezech. 31. v. 8. *non similes sunt סעפיהו ramis*
ejus. Ibid. v. 5. *& multiplicati sunt סרעפיהו*
rami palmarum.

Inde Verb. Piel סעף *deramificavit, ramos*
in arbore succidit. Esa. 10. v. 33. *Ecce Domi-*
nus Deus exercituum סעף ramos abscondit.

Rabb. סעף *originem traxit, sicut ramus*
à caudice oritur.

II. סעף per metaphoram, *prominentia petra seu*
rupis, scopulus ramum altæ arboris referens,
promontorium, pars rupis longius excur-
rens. Scopulus se habet ad rupem, sicut
ramus ad arbore; sicut Plinius dicit: mon-
tem Cambalidum esse Caucafi ramum: libro. 6. c.
 27. 9. Jud. 15. v. 8. *Et habitavit סעף in scopulo,*
 Targ. סעף *in scopulo, seu prominentia pe-*
 tra Etam. Esa. 57. vers. 5. *Sub סעפיהו*
 Targ. סעף *scopulis petrarum.*

III. סעף *cogitatio, quæ in corde est, sicut ra-*
mus in arbore hinc inde diffusus. Job. 20.
 Ideo סעפיהו, Targ. סעף *cogitationes mea reduce-*
 runt me. Job. 4. בסעפיהו, Targ. סעף *in co-*

gitationibus à visionibus noctis. 1. Reg. 18. v. 21.
Quamdiu claudicatis in duas סעפיהו cogitatio-
nes? Targ. סעף partes: sectas. Pl. 94. *In mul-*
titudine סעפיהו, Targ. סעף cogitationum in
medio meo. Psalm. 139. *Probame, & cognosce*
סעפיהו, Targ. סעף cogitationes meas.

Inde סעף *cogitans mala seu vana: Plural.*
 סעפיהו *cogitantes mala.* Psal. 119. סעפיהו, Targ.
 סעף *qui cogitant cogitationes*
vanas, odi. Aut simpliciter, *cogitationes.* Lxx.
 סעף *iniquos.*

Verb. Chald. סעף *cogitavit.*

Arab. סעף *pustula capitis: סעף achores.*

סעק. Arab. סעקא *contradictio.*

סער *duo significata habet. I. סער, Chald. סער*
turbavit, conturbavit, deturbavit, movit, commo-
vit: idem quod סער. Haba. 3. v. 14. *סער tur-*
babunt ad dispergendum me. Esa. 54. v. 11. *Pau-*
percula סערה turbata (tempestate obruta) non
consolata. Niph. סער, Chald. סער *turbatus*
fuit. 2. Reg. 6. וסער & *turbatum fuit cor regis*
Syria. Zachar. 7. וסער (pro סער) &
turbabor cum ipsis super omnes gentes. Targum
 סער & *dispergam eos.* legit, וסער & *tur-*
babo eos. diversa enim est lectio. Piel סער &
 סער *deturbavit.* Hof. 13. v. 3. *Sicut palea (quam)*
 סער *deturbabit ex area.* Targ. סער *quam*
accipit ventus: aufert. aut absolute, deturbabi-
tur. Lxx. *ὡς χυεῖς φουσῶνται ὡς ἄμμος*
sicut pulvis fla-
tus ex area.

Nom. סער, Foem. סערה, Chald. סער *tempe-*
turbo, tempestas: Plur. סערות tempestates. Jon.
 1. סער, Targ. סער *tempestas magna.* 2. Reg. 2.
 Cum auferrer Dominus Eliam in tempe-
 state in caelum. Introduxit eum in Parady-
 sum cum corpore, sicut fuit homo primus
 antequam peccaret. Et sic eò inductus
 fuit Henoch. Et tradunt decem Parady-
 sum ingressos esse vivos. Psal. 148. v. 8. סער
 סער *ventus turbinis. qui deicit arbores, &*
ædificia alta, & frangit naves in mari. Je-
 rem. 23. *Ecce סערות יהוה, Targ. סערות*
tempe-
stas Domini. Zach. 9. סערות *in tempesta-*
tibus meridiei: vêtis venientibus ex Meridie.

II. Chald. & Syr. סער: Hiph. סער *visitavit, in-*
visit, curavit, operatus est, egit, fecit, effectit, agi-
lis, mobilis fuit. Cum סער convenit. Chald.
 Exod. 20. פקר, Targ. סער *visitans iniquita-*
 tem patrum. 1. Sam. 14. פקר, Targ. סער *visita-*
 te, quaso, & videte. Syr. Luc. 7. וסער & *visita-*
 vit Deus populum suum. Matth. 25. vers. 36.
 וסער *visitastis me.* Luc. 22. v. 23. *Quis*
vellet hoc למסער facere? Rom. 9. Nec סערון fa-
ciemus bona aut mala.

Nom. סער *visitator, curator, episcopus.*

סער *visitatio, actio, opus, res, negotium.*

ספּר *efficax*. אַרַב סוּרְאִיָּה *actualiter, re ipsa*. Arab. אַסְעָר *virtualia*. Alia, ut אַסְעָר *pi-lus, in שְׁטַר quare*.

סַעַת. Arab. סַעַת *turbatus, commotus fuit*. Actor. 40. vers. 4. וְסַעַת & *commota est tota civitas*. Piel סַעַת *turbas excitavit*. Actor. 45. vers. 18. סַעַתוּא *turbas excitaverunt in me*.
Nom. סַעַת *tumultus, turba, rixa*.

סַפָּף. סַפָּף. Inde סַפָּף *limen*: Plur. סַפָּפִים, Chald. סַפָּפִין *limina, superius & inferius*. Ezech. 40. *Et mensus fuit סַפָּף limen portæ*. Amos 9. *Et movebuntur סַפָּפִים limina*. Jud. 15. *Et manus ejus super סַפָּף limine*. 1. Reg. 4. *Ipsa venit בְּסַפָּף in limen domus, & puer mortuus fuit: limen portæ domus*. 1. Paral. 9. סַפָּפִים *custodes liminum: qui non sinebant quenquam ingredi tabernaculum testimonij, nisi sacerdotes ad ministerium suum*.

Inde Verb. סַפָּף *in limine portæ sedit*. Psal. 84. *Elegi סַפָּף ad limen sedere in domo Domini, magis quam habitare in tabernaculis impietatis*. Targ. אֲדַבְרָא *adherescere*.
Syr. סַפָּא *vestibulum, janua*. Matth. 26. v. 71. *Excunte illo eis τὸν πυλῶνα, Syr. אֲדַבְרָא in vestibulum*.

Deinde סַפָּף *pelvis, crater, scyphus, calix*: Pl. סַפָּפִים & סַפָּפִים *pelves*. Zachar. 12. v. 2. *Ecce ego pono Jerusalem סַפָּפִים pelvim tremoris omnibus populis: calicem*. Exod. 12. v. 22. *De sanguine, qui est בְּסַפָּף in pelvi*. Targ. אֲדַבְרָא *in vase*. Lxx. אֲדַבְרָא *juxta januam*. Hieron. *in limine*. Acceperunt significatione prima: sed contextus orationis facile tollit ambiguitatem. 2. Sam. 17. vers. 28. *Cubile סַפָּפִים & pelves*. 2. Reg. 12. סַפָּפִים, Targum סַפָּפִים *pelves argenti*. Jerem. 52. vers. 19. סַפָּפִים *pelves: quibus colligitur sanguis sacrificiorum, cum mactantur*.

Tertiò per synecdochen, סַפָּף *omnis generis vas, supellex*. 2. Reg. 12. v. 9. שׁוּמְרֵי הַסַּפָּף, Targ. אֲדַבְרָא *custodientes vasa domus sanctuarij*. Esth. 2. v. 21. סַפָּפִים, Targ. אֲדַבְרָא *vasorum: supellectilis*.
Arab. סַפּוּפָא *sefufet collyria*.
Rabb. סַפּוּפָא *hospitium*. אַרַב סַפּוּפָא *hospitatus est*.

סַפָּא. סַפָּא. Inde סַפָּא *pabulum, omnis cibus jumentorum, præter paleam*. Gen. 24. *Et dedit paleam סַפָּא, ומספא, Targ. אֲדַבְרָא & pabulum pro camelis*.

סַפָּן. Rabb. סַפָּן *terfit, absterfit: item, instar spongiae suxit*.
סַפּוּן & אַסְפּוּן, Arabicè סַפּוּנִיָּה *sefengi sponsia, lana marina absorbens & abstergens omnia: item, linteam absterfitivum*.
סַפּוּנִיָּה *spongiosus*. אַרַב סַפּוּנִיָּה *idem סַפּוּנִיָּה spongiosi*.

Arab. אַלְסַפְנִיָּה אַלְסַפְנִיָּה *alfefengi albahiri sponsia marina*. Matth. *asfengi albairi*. Hagar אַלְסַפְנִיָּה *lapis in sponsia*.
Rabb. סַפּוּנִיָּה *densitas*.
אַסְפּוּן *laganum*: Plur. אַסְפּוּנִין *lagana*. אַרַב סַפּוּנִיָּה *spons*.

סַפָּר. סַפָּר, Chald. סַפָּר *planxit, ferijt seipsum, ferijt, cecidit, percussit pectus, percussione pectoris, capitis, vultus, aliorumve membrorum, dolorem indicavit*. Pectus enim percutere, est dolentis, ægræq; ferentis aliquid. Iliad. 6. Ancillæ Achillis, audito de Patrocli nece nuncio, ad Achillem cucurrerūt, *καὶ οἱ δὲ πῶσαι Στήθεα περὶ ἄγκυρον τοῦ manibus autem omnes pectora percusserunt*. Ovid. *Nudaque marmoreis percussit pectora palmis*. Apul. lib. 9. *afini aurei: Mæstaque crimes pendulos quatians, & interdum pugnis obtundens ubera*. Virg. *Unguibus ora soror fœdans, nunc pectora pugnis*. Propriè de gestu lugentium mortuos dicitur. Est. 32. v. 14. *עַל שְׂרִימִים סוּפְרִים*, Targum *עַל שְׂרִימִים סוּפְרִין super ubera percutientes*. Omnes fœminæ percutient pectus suum ob agros desiderabiles. Lxx. אֲדַבְרָא *μασῶν καὶ πλεδῶν & super ubera percutite; plangite*. Hier. *super ubera plangite*. Id correxit Hosiander malè: *super agros plangite*. sequutus Lutherum, qui reddidit, *Man wirdt flagen umb die acker*. Accepit שְׂרִימִים pro שְׂרִימִים *agri, puncto dextro & sinistro neglecto*. Junius; *plangentes propter ubera; ad lactentes refert: quod ubera sint siccata præ fame*. Sed in præcedentibus de mulieribus agitur. Dicitur autem סוּפְרִים de mulieribus, per enallagen generis: sicut in versu præcedente סוּפְרִים *contremiscite*. Ez. 24. *Et non סוּפְרִים planges, nec סוּפְרִים flebis, nec veniet רַמְעָתְךָ lacrymata tua*. Gê. 23. v. 2. *Et venit Abraham לסַפָּר, Targum אֲדַבְרָא ad plangendum super Sara, & ad deflendum eam*. Niph. לסַפָּר *planctus fuit*. Jerem. 16. *Non יסַפְרוּ plangentur, nec sepelientur*.

Nom. סַפָּר *pectoris percussio, planctus, pompa funebris*. Amos 5. *In omnibus plateis סַפָּר planctus, & in omnibus plateis dicent, ho, ho (væ, væ:) Et vocabunt agricolam ad luctum, ומספד, & planctum ad scientes lamentum*. Hypallage: pro, *scientes lamentum: præficos seu præficas vocabunt ad planctum*. Hieron. *Et ad planctum, eos qui sciunt plangere*. Psal. 30. v. 12. *מַסְפְּרִי אִילוּיִי planctum meum in gaudium*.
Rabb. סַפָּר *ad planctum conducti*.
Arab. סַפּוּד אַלְרִאָא *in Geogr. סַפּוּד tafud, in שְׁטַר quare*.

סַפָּה. סַפָּה duo significata habet. I. סַפָּה, idem quod סוּף *finivit, p̄fecit: in malum, consumsit, absumsit, perdidit: absolute perijt, absumtus fuit*.
Fff 3 Gen.

Gen. 18. v. 23. *An etiam* תספה, Targ. השיצי A
perdes justum cum impio? P^{sal.} 40. v. 4. *Queren-*
tes animam meam לספוחה, Targum למנמרה *ad*
perdendum eam. Esa. 7. v. 20. *Et etiam barbano*
תספה *absumes:* perdēs. Jer. 12. v. 4. תספה *con-*
sumtum est jumentum & volatile. Niph. תספה,
Chald. תספה *finitus, consumtus, perditus fuit.*
1. Sam. 12. *Et vos & rex vester* תספוחה, Targum
תספוחה *perdemini.* Gen. 19. v. 17. *Eripe te, ne*
forte תספה perdaris. Targ. תספוחה *percutiaris.* 1.
Paral. 21. v. 12. *Si tres menses תספה consumtus à*
facie hostium tuorum. pro quo habetur, 2.
Sam. 24. v. 10. תספוחה *fugere te coram hostibus tuis.*
Esa. 13. v. 15. *Et omnis תספה consumtus cadet in*
gladio: cui tempus moriendi imminet. Al.
qui collectus fuerit in urbem. תספוחה.

Nom. Chald. תספוחה *perditio, exitium.*

II. תספוחה idem quod תספוחה, *addidit, auxit.* Jerem. 7.
v. 21. *Holocausta vestra* תספוחה, Targum תספוחה
addite: augete. Deut. 29. v. 19. *למטון תספוחה*,
Targ. תספוחה *propterea ut addat ebriam*
cum sitiente. Hiph. תספוחה, Chald. תספוחה *addi-*
dit. Deut. 32. v. 23. תספוחה, Targ. תספוחה *addam*
super illos mala.

תספוחה, Chald. תספוחה *junxit, adjunxit, conjun-*
xit, congregavit. 1. Sam. 2. v. 36. תספוחה *congrega*
seu adjunge me, queso, super sacerdotium. Targ.
תספוחה *constitue me.* Niph. תספוחה *adjunctus fuit.*
Esa. 14. vers. 2. ונתספוחה, Targum ונתספוחה
& adjicientur ad domum Jacob. Piel תספוחה *adjecit.*
Hab. 2. vers. 15. *Va propinanti socio suo,* תספוחה
adjicienti iram suam. Pual תספוחה *adjunctus fuit.*
Job. 30. vers. 7. *Sub spina תספוחה* Targum
תספוחה *congregantur.* Hiph. תספוחה *ad-*
junxit se. 1. Sam. 26. vers. 18. *Quia expulerunt*
me hodie תספוחה ne adjungam me in hereditate
Domini. Targ. תספוחה *ne habitem.*

Nom. תספוחה *quod sponte germinat, & ad pre-*
teriti anni messem adjungitur: quod sine
aratione & fatione ex granis in messe de-
cidentibus nascitur: Plur. תספוחה germina
per se orientia. 2. Reg. 19. *Comedes hoc anno*
תספוחה *sponte nascens.* Targ. תספוחה *frumenta volun-*
taria. Levit. 25. v. 5. תספוחה קצירך, Targum
תספוחה *sponte nascens messis tua non demet-*
tes. Job. 14. vers. 19. *Lapides comminuunt a-*
que, diluent תספוחה, Targ. תספוחה *decidua ejus*
pulverem terra. sic vocant stillicidia, quæ
pluviam sequuntur.

תספוחה, & תספוחה, & תספוחה *plaga quedam le-*
pra, cuti adhærens & tumida, scabies, pustula.
Rabb. תספוחה *calvicies, impetigines.*

תספוחה *velamina, linteola, quibus mulie-*
res velabant faciem: sic dicta, quod capiti
adhærent semper.

Chald. תספוחה *tumor, callus, exuberantia.*

Arab. תספוחה נבל, & תספוחה, in Geogr.
תספוחה *sufaha petra, scopulus:* Plur. תספוחה su-
fah petra, scopuli.
Alcor. 4. תספוחה.

תספוחה. Arab. תספוחה saphat cantharus.

תספוחה. Arab. תספוחה safac fudit: in תספוחה habes.

תספוחה. Arab. תספוחה phiala, lagena, hydria, uter pelliceus: Plu-
ral. Chald. תספוחה phiale. Jud. 5. v. 25. תספוחה in
תספוחה *magnatum attulit butyrum.*

Rabb. תספוחה & תספוחה *nucleus, granum fru-*
ctuum.

תספוחה. Chald. תספוחה, in תספוחה quære.

תספוחה. Chald. תספוחה idem quod תספוחה, *textit, pro-*
textit, operuit, obduxit, recondidit, laqueavit, tabu-
lavit, contignavit. 1. Reg. 6. ונתספוחה, Targ. ונתספוחה
& textit domum imbricibus & tabulatis. Lxx.
תספוחה.

Nom. תספוחה *tectus, opertus, reconditus, tabula-*
tus: Plur. תספוחה *tecti, operti.* Deut. 33. v. 21.

Quia ibi portio scribae תספוחה tecti: reconditi.

Targ. *Mosis scribae magni Israelis תספוחה sepulti.* I-

bidem v. 19. ונתספוחה *& tecti, absconditi*

arena. ונתספוחה *permutatis.* 1. Reg. 7. ונתספוחה

tecta cedro. Targ. ונתספוחה *as-*

seribus cedrinis. Hag. 1. v. 4. *Ad habitandum in*

domibus vestris תספוחה tectis. Targum ונתספוחה

quæ obducta sunt asseribus cedrorum.

Lxx. תספוחה.

תספוחה *tegumentum, tabulatum, laquear.* 1. Reg.

6. *A pavimento domus, usq; ad parietes תספוחה*

laquearis: tabulati.

תספוחה, Chald. & Syr. תספוחה, Arab. תספוחה

sapina navis tecta, navigium: Plur. Chald.

תספוחה, Arab. תספוחה safan: Dual תספוחה

naves, classes.

Chald. תספוחה *nauta:* Plur. תספוחה *nauta.*

Syr. תספוחה *gubernacula navis.*

Arab. תספוחה *sufejen navicula, arcuata thuris:*

Plur. תספוחה *sufejenet navicula.*

תספוחה *sefen alrais navis capitanei seu*

navarchæ, navis prætoria.

תספוחה *safni navalis:* Plur. תספוחה *safniin na-*

vales.

Rabb. תספוחה *piscis, cujus sanguine fit hya-*

cinthus.

תספוחה *sapo.* תספוחה *σούνη lancea.*

תספוחה. Rabb. תספוחה *scelus, nefas, pollutio.*

תספוחה. Rabb. תספוחה *influxit, disfluxit, abundavit: in*
תספוחה quæras.

תספוחה *sex significata habet.* I תספוחה, Chald. תספוחה

percussit volam ad volam, adversas manus collisit

in vice, plausit, complosit præ gaudio, admira-

tionem aut dolore: manibus percussit, pulsavit.

תספוחה *Præ gaudio.* Thren. 2. תספוחה, Targum תספוחה

comploserunt sup me man, omnes transeûtes via.

Præ dolore, in lamentatione & luctu. Numer. 4. & iratus fuit Bileam, ויסקפ & complo-
sit manus suas. Jerem. 31. v. 18. ספקתי percussisti
super fœmur. Ezech. 21. Propterea ספק, Targ.
super fœmur. Lxx. κρούσεν pul-
sa. Jerem. 48. ויסקפ & plaudat Moab in vomitu
suo: manus collidat præ angustijs suis.
Aut, corpus ad terram allidat, sicut ebrius:
qui, ubi evomuerit vinum, quod bibit, in eo
hinc inde volutatur, & à sobrijs deridetur.
exponitur ergo hoc loco, והתהפך והתהפך
Job. 34. Pro impijs ספקתי percussit eos
in loco videntium. Ibid. Si addiderit supra peccatum
suum transgressionem, inter nos יספוקו percutietur:
absolutè.

II. ספק, Chald. & Syr. ספק sufficit. Matth. 19. v. 12.
והי ספק נספקו qui potest capere, capiat. Johan. 6.
Non ספק sufficit ipsis: in שפק vide.

III. Chald. ספק: Hiphil. ספק finivit, complet.
Genes. 13. Quoad בלו, Targ. יספקו fini-
rent bibere.

IV. Rabb. ספק: Pasl. ספק dubitavit, dubitatum
fuit.

ספקו dubitatio, ambiguitas.
ספק dubius, ambigens. ספקה dubia.
ספקו dubij, ambigentes.
ספקו dubitationes. בלי ספק absq, dubio,
procul dubio.

V. Rabb. ספק ספיקור & ספיקור sententia, judicium.
שמוה מספקו analogia. ספק analogus.
nomina analogia, cum uno nomine significantur
res diversæ, sed proportionales ad unum principium,
aut ad unum agens, vel finem unum.

VI. Syr. ספק: Pasl. ספק vacuus, inanis fuit, ca-
ruit, eguit. Piel. ספק evacuavit.

ספקו inanis. ספקו vacuitas. ספקו vacuè,
inaniter. Contrarium significationi secundæ.

ספר sex significata habet. I. ספר numeravit,
res per numeros recensuit, collegit, discrevit, mensus
est. Genes. 15. וספר, Targum ומני & numeravit
stellas, si potes לספר, Targum לממני numeravit
populum. Piel. ספר idem. Psalm. 22. v. 18.
אספר numerabo omnia ossa mea: numerare
possum. Psalm. 48. v. 13. ספרו, Targum
מנו numerarunt turres ejus. Niphil. נספרו
numeratus fuit. Genes. 32. & ponam semen tuum
sicut arenam maris, qua non יספרו, Targum יתמנון
numerabitur præ multitudinem.

ספר numerus, numeratio, summa.
ספרו idem: Plur. מספרו numeri. Psalm. 147. v. 4.
Qui numerat מספרו numerum stellarum.
Targum סכום summam. Gen. 41. Donec cessaret
לספרו, Targum מלממני numerare, quia non erat
מספרו, Targum מנון numerus. erat in-

numerum frumentum: innumerabile. ¶
Contra, quia pauca citò & facilè numerari
possunt, paucitatem denotat in his phrasibus:
Genes. 34. v. 29. & ego מספרו homines
numeri. Targum עם רמנון populus numeri:
facilè numerabilis. Lxx. ὀλίγος & ἐλάχιστος
paucissimus numero. Numer. 9. v. 20. Erat
nubes מספרו ימים diebus paucis super tabernaculo.
Deuter. 4. v. 27. & reliqueritis מספרו,
Targum עם רמנון homines numeri inter gentes:
pauci. Deut. 33. v. 6. & (non) sint מספרו
homines ejus numerus: pauci. Ezech. 12.
& relinquam ex illis מספרו viros numeri à
gladio, à fame & à peste: paucos. Job. 16. v. 22.
Quia מספרו anni numeri venient: pauci.
Hieron. breves anni transeunt. Hofiander
correxit: anni numerati: malè. Esa. 10. v. 19.
& reliquum lignum sylva ejus מספרו
numerus erunt, & puer describet ea: pauca.
Numer. 23. v. 10. Quis מנה numeravit
pulverem Jacob, ומספרו & numeravit quartam
partem Israelis? Nomen loco Infinitivi, qui
eodem cum præcedente מנה, tempore exponitur.
Id ostendit אר sequens. Eccl. 5. v. 17. מספרו
numerare dies vita sua. quia non est regimen.
Eccles. 2. v. 3. מספרו numerus (sunt) dies
vita ipsorum: pauci & mali. Luth. So lang
sie leben.

ספרו numeri. Psalm. 71. Quia non novi
ספרו numeros. scil. ipsorum. Targ. מנינהון
numerum eorum. scil. justitiæ & salutis tuæ.
Lxx. γεγραμμένας literaturam. Ex significatione
tertia.

Rabb. ספירה & ספירו numeratio. sed Arab.
ספירה zefira ziphra, est defectus, privatio,
nulla, עפס, figura nihil significans.

ספיר, Chal. ספיר sapphirus; R. adamas: Pl. ספירי
sapphyri.

II. Piel. ספר significat הגדה, numeravit dictū
aut factū aliq, enumeravit, recensuit, narra-
vit, nunciavit, retulit. Pf. 119. ספרתי
enumeravi omnia judicia oris tui. Psalm. 44. v. 2.
Patres nostri ספרו, Targum תניו narraverunt
nobis. Psalm. 19. Cæli מספרו narrant gloriam
Dei. Metaphora ab homine: divinam sapientiam
& potentiam ostendunt. Psal. 69. v. 27.
& super dolore interfectorum tuorum מספרו
narrabant. Lxx. προσέθενται addiderunt.
יספרו. Gen. 24. יספרו, Targum ואשתו
& narravit servus Isaac, omnia quæ fecerat.
Pual. ספרו narratus fuit. Psalm. 22. יספרו
narrabitur de Domino in aeternum.

ספר narratio, enumeratio, relatio. Jud. 7. v. 15.
Cum audiret Gedion מספרו החלום, Targum
שועירא narrationem somnij, & interpretationem
ejus. Lxx. ἐρμήνευσεν narrationem.

præcedit: & ecce *vir מספר* narrans socio suo *somnium.* A

Rabb. ספור *narratio, historia, prædicatio, prædicatum*: P Lur. ספורין *narrationes, historia.* ספור מספר *narratum.*

III. ספר significat כתיבה, *scripsit, descripsit, notavit, annotavit rem aliquam.* Psalm. 56. *Fugam meam ספרתה scripsisti: annotasti.* Targ. *Dies exilij mei מניחא numerasti.* Ex significatione secunda. Sequitur: *an non בספרהך in libro tuo?*

Nom. סופר, Chal. ספר scribe: P L. סופרים, Chald. ספרין scribe. Psalm. 45. *Lingua mea calamus סופר scribe.* Deinde, סופר *notarius, scriba publicus, qui scribendo operam magistratui præstat, & res gestas, acta publica, census & reditus conscribit.* Esa. 36.

& *Sebna הסופר scribe.* Lxx. *ὁ γεγραμμένος τῆς δυνάμεως scribe exercitus.* 2. Reg. 12. & *ascendit סופר scribe regis.* Esther 3. & *vocaverunt סופרי המלך scribas regis.* Targum לבלרין *librarios.* Tertio, סופר *scriba sacer, cujus officium erat Legem describere & interpretari, legis peritus & interpres seu doctor.* Esther 7.

& *hic Ezra ascendit à Babylone, qui erat סופר scribe expeditus in Lege Mosis.* Lxx. *γεγραμμένος.* Suidas: *legis peritissimus, libros, qui desiderabantur, è memoria depromptos, conscripsit, gētig, sua tradidit.* Alij: Veteris Instrumenti libros Hebraicos descripsit Assyrijs seu Chaldaicis, sicut Origenes Græcis, qui antea Hebræorum literis erant scripti: quod eas Israelitæ ex captivitate Babylonica reversi callerent, ut quas in exilio didicerant. Illi sunt characteres, quibus nunc utimur: prisca autem Hebræorum characteres apud Samaritanos remanserunt. Alij: puncta, accentus & Masoret ordinavit. Unde in Novo Testamento scribæ vocantur legis periti, sive legis interpretes seu doctores, qui Legem descriptam habebant & interpretabantur. Matth. 22. & Luc. 10. Quarto, Rabb. סופרים, Chald. ספרין scribe, dicuntur *discipuli prophetarum & sapientum, scholastici.* 1. Sã. 10. *An etiam Saul בנביאים inter prophetas?* Targum *בספרותא inter scribas.* Jerem. 26. & *audi verunt sacerdotes והנביאים & propheta.* Targ. *בספרותא scribas & Regum & in manu omnis נביא propheta.* Targ. ספר scribe. Esa. 3. *Judex נביא & propheta.* Targ. וספר & scriba. Atq; ita Chaldaicè redditur נביא propheta, quando in genere ponitur, nec certum aliquem prophetam denotat.

ספר, Chald. ספר, Arab. ספר siph: Fœm. ספרה *quevis scriptio longa aut brevis, scriptura, literatura, scheda, catalogus, epistola, litera.* P Lur.

ספרים, Chald. ספרין, Arab. ספור sufur, & אספאר *asfat libri, catalogi, epistole.* Deut. 21. ספר, Targ. ספרא *liber Legis.* Deut. 24. & *scribe illi ספר librum repudij.* Targ. גט *scheda: instrumentum: in ברוך vide. 2. Sam. 11. v. 15. & scripsit David ספר librum ad Joab.* Targ. אגרות ספרים *epistolâ.* 2. Reg. 10. & *scripsit Jehu ספרים libros.* Targ. אגרות *epistolas.* Psal. 56. v. 9. *Nonne omne בספרהך in libro tuo?* Targ. *בחסבנך in computatione tua?* Accepit significatione secunda. Gen. 5. *Iste est ספר, Targ. ספר liber generationum Adami: catalogus, genealogia.* Sic, Mat. 1. *Hic est liber generationis Jesu Christi.* Dan. 9. *ego Daniel intellexi בספרים in libris numerum annorum: quos scilicet scriptos reliquit Jeremias.* Dan. 1. v. 4. *Ad docendum eos ספר scripturam & linguam Chaldaeorum: ut docerent eos scribere & legere.* Daniel didicit scripturam & linguam Chaldaeorum. Potuit igitur legere & intelligere in pariete, quorum scriptura erat Hebraica, lingua Chaldaica. illam sapientes ignorabant. Exod. 32. *Dele me, quæso, מספרהך ex libro tuo, quem scripsisti.* Apocal. 3. v. 5. *Neg, delebo eum ex libro vitæ.* Luc. 10. v. 20. *Gaudete quod nomina vestra sunt scripta in cælis.* Jer. 32. *Accipe הספרים, Targ. שטרות schedas illas, ספר, המקנה, Targ. שטרות schedam emtionis istam, & ספר החתום obsignatum, & ספר הגלוי schedam apertam.* Tres erant libelli: Liber contractus obsignatus annulo publico: libellus *המצוה mandati & constitutionis illius temporis.* Liber erat in quo scribebatur conditio venditionis, & consuetudinum tunc usitatarum in contractibus. Et libellus emtionis apertus, quem videre & legere poterant, manente altero obsignato. Jos. 10. *Nonne hoc scriptum est בספר ישר in libro recti: Mosis.* Targ. ראוריחא *Legis.* Juxta illud, Ex. 34. v. 10. *Coram populo tuo faciã miracula.* Sed, 2. Samuel. 1. v. 17. *ecce scriptum est super ספר הישר in libro recti, non potest intelligi de libris Mosis, cujus tempore ista non contigerunt.* Fuit igitur liber in captivitate amissus: sicut, ob crebra exilia, alij multi, qui non extant amplius: ut, ספר מלחמות יהוה *Liber bellorum Domini,* Num. 21. *דברי נתן ודברי Iddo ספר דברי רבויים למלכי ישראל.* & *שירות Cantica Salomonis, & ומשלו Proverbia ejus.* Et ספר דברי שלמה *Liber verborum Salomonis.* 1. Reg. 11. Scripsit Salomo libros de naturis & proprietatibus animalium, herbarum & gemmarum: quos tradunt Hebræi Alexandrum, capta Jerosolyma, præceptorum suo Aristoteli transcribendos concessisse. Et Suidas: *Fuit Salomonis remediorym Liber cujusvis morbi, vestit-*

vestibulo templi incisus. Eū evellit Ezechias, A quòd populus, neglecto Deo, inde sanationem morborum peteret. In Talmud traditur Ezechias tria fecisse laudabilia; *recondidit* seu *asseruavit librum medicinarum.* כחת נחש הנחשורת שעשה משה *cominuit serpentem aeneum, quem Moses fecerat.* ם חלה של מטה על אביו על מצמות אביו על מטה של חלה *traxit ossa patris sui super lecto funium.*

PROPR. קריית ספר *Urbs literatura.* Lxx. πόλις γυμνασίων *Urbs literarū seu Academiae.* Xenophon: *vetus Phenicum gymnasium.*

IV. Per metaphoram, Chald. & Syr. ספר: Piel *totondit, detondit, rasit, abrasit.* Genes. 4.1. B ויגלה, Targum וספר וספר *& totondit.* scil. caput suum. Job. 1. ויגו, Targum וספר וספר *& totondit caput suum.* 2. Sam. 19. *Non fecerat labrum suum.* Targum ספר *tonderat.* Syr. Act. 18. v. 18. *Cum totondisset caput suum.* Passivum. Syr. וספר וספר *rasus, tonsus fuit.* 1. Cor. 11. *Fœmina etiam tondeatur.* Ibid. v. 6. *Sifedum est mulieri למספרו tonderi.*

NOM. ספר *novacula.* Jud. 13. ומורה, Targum וספר וספר *& novacula non ascendet super caput ejus.*

Syr. ספר וספר *tonfio, abrasio.*
Rabb. ספר וספר *tonfor, rasor.*
ם מספרים *forfices.*
Arab. ספר וספר *sifra novacula rasorum, scalpellum, cultellus scriptorius, scalprum sutorium: PL. ספר וספר scalpella.*

Rabb. ספר וספר *rasura, rosio: quæ in luctu intermittitur 30. diebus.* Talmud. ג' לבכי שבועה להספר שלשים לגיהוץ ולחספורה

V. Chald. ספר *terminus, limes, portus, statio.* Gen. 4.1. לחוף, Targum על ספר על *juxta portum maris.* Sophon. 2. חבל, Targum ספר *portus maris.*

Rab. ספר וספר *lucidus.* מים ספיריים *aqua pellucida, crystallina.*

ספר וספר *crocus: in צפר vide.*

VI. Arab. ספר *safar: Piel ספר profectus est, vadit, ambulavit, iter fecit, abiit, discessit, transijt, peregrinatus est, trajecit, navigavit.* Matth. 2. 5. v. 15. וספר וספר *& profectus est statim.*

ספר וספר *musafir iter faciens, viator.*
ספר וספר *saphar discessus, profectio, peregrinatio, navigatio: PLUR. וספר וספר asfar navigationes.* E
ספר וספר *tajab alfafar navigabilis.*
ספר וספר *suffra tabula lusoria.*
Suffara *lumbricus.*

ספר. Rabbinicè ספר *incidit, intinxit, connexuit.*

ספק. Chal. ספק *saccus: in שק quære.*
Arab. ספק *bibit: in שקק habes.*

ספק. Rabb. ספק *ulceravit, vulneravit.*

סקר. Rabb. סקר *pupugit: in שקר vide.*

סקה. Arab. סקה *sacci quæsvit, interrogavit, percontatus est, scrutatus fuit.*
סקה *tafacca percontatio.*

סקט. Arab. סקט *facat ruit, corrui, cecidit, proci-*
dit, prostratus, lapsus fuit. Psalm. 20. *Obligati sunt וסקטו וסקטו & ceciderunt.* Psalm. 10. *Inclina-*
bit se וסקטו וסקטו & cadet. Matth. 12. v. 11. *וואן וסקטו וסקטו & sicadet in foveam Sabbatho.* Matth. 21. v. 14. *וואן וסקטו וסקטו & qui cecidit super istam petram.* Galat. 5. *וואן וסקטו וסקטו & cecidistis ex gratia.* Pass. וסקטו וסקטו *cecidit.* Matth. 24. *וואן וסקטו וסקטו & stellæ cadent de cælo.* Piel. סקט *facat dejecit, decerpfit.* Alc. 29. *וואן וסקטו וסקטו & deiciet super te recentem dactylum.*

NOM. סקט, סקט, סקט *casus, ruina, excidum, prostratio.*

סקט *sic, & סקט abortus, fœtus excidens ex utero.*

סקט *facit alvarac pampinator, decerptor foliorum.*

סקל duo significata habet. I. סקל *lapidavit, la-*
pidibus obruit. Exod. 17. *Adhuc parum וסקלו וסקלו, & lapidabunt me.* Exod. 8. *וואן וסקלו וסקלו & non lapidabunt nos.* Targ. וואן וסקלו וסקלו *annon cogitabunt lapidare nos?* Jos. 7. v. 25. *וואן וסקלו וסקלו & lapidabunt eum.* Targ. וואן וסקלו וסקלו *postquam lapidarunt.* Deuter. 13. *וואן וסקלו וסקלו & lapidabis eum lapidibus, ut moriatur.* Niph. סקל *lapidatus fuit.* Exod. 19. *Sed וסקלו וסקלו, & lapidando lapidabitur.* Piel. סקל *lapidavit.* 2. Sam. 16. וואן וסקלו וסקלו *& lapidabat lapidibus Davidem: lapides in ipsum projiciebat.* Pual. סקל *lapidatus fuit.* 1. Reg. 21. סקל, Targ. וואן וסקלו וסקלו *lapidatus fuit Nabath, & mortuus est.*

NOM. Chal. סקל *mors, perniciës.* Gen. 42. *Ne accidat ei וסקלו וסקלו, Targ. וסקלו וסקלו perniciës.*

Rabbin. סקילה *lapidatio, unum quatuor suppliciorum, quo afficiebantur illi, de quibus, Levit. 20. & Johan. 8. v. 5. de adultera. Lapidabantur autem octodecim, 1. concumbens cum matre. 2. concubens cum uxore patris. 3. concumbens cum nuru. 4. concubens cum puella desponsata. 5. concumbens cū masculino. 6. concumbens cum jumento. 7. succuba, quæ succubit cū jumento. 8. blasphemus. 9. idololatra. 10. dans de semine suo ipsi Molech. 11. habens Pythonē. 12. hariolus. 13. prophanās sabbathū. 14. maledicens patri suo aut matri. 15. incitans ad idololatriā. 16. impellens ad idololatriā. 17. prestigiator. 18. filius ptervus & rebellis.*

II. Per antiphrasin, Piel. **סקל** *elapidavit, lapidibus purgavit, lapides removit.* Esa. 5. v. 2. & *sepavit eam* ויסקלוהו & *elapidavit eam, & plantavit eam*: lapidibus purgavit vineam, ut plantari posset. Non potest esse, *sepavit lapidibus*, quia praeceperit ויעקרוהו & *sepavit eam.* Esa. 62. v. 16. **סקלו** *elapidate*, seu *purgate à lapidibus.* Lxx. τὰς λίθους ἀφ᾽ ὧν ἔσται lapides amovete. Kimhi exponit, *projicite in viam lapides propter lutum aut caenum.* elapidate viam stratum, & projicite lapides offendiculi ad latera, ne sit ibi lapis.

Rabb. **סקלי** *magister, artifex, opifex.*
סקילוח *artificium, ars, elegantia.*

סקם duo significata habet. I. Syr. **סקם** *dirigit, aptavit, consentaneum fecit, explicavit, declaravit.* cum **סכס** convenit.

סקמיון & **סקמיון** *declaratio, probatio.*

II. Arab. **סקם** *faciam morbus, infirmitas, languor:* Plur. **סקמא** *infirmitates.* Marc. 1. v. 32. **סכס** *in quibus erat infirmitas.* Psal. 103. v. 3. **סקמא** *sanans omnes infirmitates tuas.*

סקים *facim infirmus:* Plur. **סקימין** *facim infirmi.* & **סקמן** *valde infirmus:* in Avicen. & **סקים** *male habens.*

סקן. Rab. **סקן:** Hiphil. **סקין** *consensit:* cum **סכס** convenit.

סקן *consensus.*

סקס. Rabb. **סקוס** & **סקס** *tortuosus, scabrosus, & nodus in ligno.*

Arab. **סקסה** *tafacsa tormentum, questio.*

סקף duo significata habet. I. Chald. **סקף** *murmuravit, doluit.* Pals. **סקתף** *machinatus est clanculum, adinvenit, excogitavit, occasione questivit.* Genes. 43. **סקתף** *ut occasionem habeat contra.* Numer. 11. v. 1. **סקתף** *tanquam machinantes malum.*

Nom. **סקתף** *machinatio, occasio:* Plur. **סקתפין** *adinventiones, occasiones.*

סקתף & **סקתף** *machinatio, occasio.*

II. Arab. **סקף** *facit tectum, stega, locus in navi contextus:* Plur. **סקתף** *tecta.* Marc. 2. v. 4. & *perforarunt tectum domus.*

Verb. **סקף** *facit tectum, tecto operuit.*

סקיפה *facifa ambulacrum, tectum, porticus, vestibulum:* Plur. **סקתף** *facifa ambulacra, vestibula.* Alcor. **סקתף** *tecta argentea.* Alc. & **סקתף** *posuimus caelum tectum optimum.*

סקתף *facif, & סקתף* *ascuf episcopus, abbas, pontifex:* Plur. **סקתף** *facifa, & סקתף* *ascifa episcopi:* ad **סקתף** pertinet.

סקתף *crotalum:* Plur. **סקתף** *masafif crotala.*

סקר. Chald. **סקר** *vidit:* & **סקרא** *rubens color:* in **סקר** habes.

Rabb. **סקר** *saltavit, subsilivit.*

סיקר *sicarius, tyrannus.* & **סיקורא** *securis.*

Arab. **סקתקר** *habitavit, moratus fuit, fixus permanst.* Psalm. 101. *Non habitabis in domo mea.*

סקתקר *locus, ubi quis moratur:* in Avic. Ale.

2. **סקתקר** & **סקתקר** *vobis in terra habitatio.*

סרר tria significata habet. I. **סרר** & **סר** *recessit à via seu consuetudine recta, perversus, aversus, pravus, rebellis, contumax, intractabilis, indisciplinabilis, incredulus fuit.* Hof. 4. *Quia sicut vacca סררה סררה intractabilis (contumax) fuit contumax Israel.* Thr. 3. *vias meas סרר*, Targ. **סרר** *pervertit: deflexit.* R. S. **סרר** *opplevit: à spinis סררים.*

Nom. **סרר** *perversus, contumax:* Plur. **סררים** *perversi.* Foem. **סררה** & **סררה** *perversa.* Deut. 21. *Si fuerit alicui filius סרר*, Targum **סרר** *perversus, contumax.* Jerem. 6. *Principes סררים*, Targ. **סררין** *rebellium.*

סרה *rebellis, tristis, iratus.* Foem. **סרה** *rebellis, perversa.* I. Reg. 20. v. ultim. *Abijt verò rex Israhel סרה*, Targ. **סרה** *iratus & furens:* סרה *רוחו* I. Reg. 21. *Qualis est iste spiritus סרה*, Targ.

סרה *perversus: contumax.* Prov. 11. **סרה** & **סרה** *perversa moribus.* Et substantivè, **סרה** *aversio, inobedientia, contumacia.* Esa 1. v. 5. *Adderis סרה*, Targ. **סרה** *peccare.* Deut. 13. *Quia locutus est סרה*, Targ. **סרה** *aversionem contra Dominum.* Sed **סר** pro **סר** *princeps:*

Plur. **סרים** pro **סרים** *princes.* Jer. 6. **סרים** *princes rebellium.* Targ. **סררין** *princes rebellium.* literis **סר** permutatis.

II. Arab. **סרר** *farar gavisus, latatus, delectatus fuit, voluit, benevoluit, placuit, grati fuit:* significatio Hebraica contraria. Psalm. 44. *Quia delectatus fuisti illis.* Psal. 9. **סרר** *letabor in te.* Psalm. 117. *Exultemus in te.* Matth. 3. v. 17. *hic est filius meus dilectus in quo delector.* Piel. **סרר** *farar latificavit, exhilaravit, refecit:* Psalm. 30.

Nom. **סר** *firr gaudium, jocus, parasitatio, ludus, facia, gratia.* Plur. **סרר** *furur, & סרר* *afarar gaudia.*

סררה *masarra voluntas, benevolentia, placitum:* item, *medicamentum cor latificans.*

סרר *misrar facetus, graciosus:* item, *histrion, qui homines delectat, jocosus, parasitus.* & **סררה** *libenter.*

סרר *masrur letus, voluntarius, alacris:* Plur. **סררין** *masrurin leti, alacres.*

III. Arab. **סר** *firr:* Foem. **סרה** *farra, & סרה* *secretum, arcanum, mysterium, occultum, cogita-*

cogitatio, consilium: PLUR. סרוּר *furur*, & סראיר *A* *farair*, & אסראר *asrar secreta, mysteria, cogitationes, consilia*. Matth. 6. v. 4. & *pater tuus qui videt absconditum*. Alcor. 30. *novit secretum & occultum*.

Alc. 2. *quid occultent & quid manifestent*.

occulte, clam. Matth.

1. *Cogitabat dimittere eam* סרא *occulte*: lecreto.

סריר *lirir lectus, grabbathum*: PLUR. סרוּר *furur*, & אסרה *afarra lecti, grabbatha*. Marc. 2. v.

11. *tolle grabbathum tuum, & ambula*.

סרא. Chald. & Syr. סרא & סרי *faetuit, corruptus fuit*. Psalm. 38. *הבאישו*, Targ. סריו *corrupti sunt*. Exod. 7. *ובאש*, Targ. וסרי *faetuit fluvius*. Syr. Johan. 11. v. 19. *Jam סרילה faetet*. Jacob. 5. *Corruptum est, & computruit*. Hiph. סרי *faetidum reddidit*.

NOM. סרוּח *faetor*. Talm. סריוּח *superfluitas*.

סרב. Inde סרביים *rebelles, pertinaces, contumaces*. Ezech. 2. v. 5. *Quoniam סרביים rebelles & spina erunt juxta te*. Alij, *sententes*: quibus homines contumaces seu pertinaces comparantur.

Verb. Chald. סרב: Piel. סרב *rebellis, pertinax, contumax fuit, renuit, recusavit, noluit*. Exod. 7. *מאן*, Targum סרב *recusavit dimittere populum*. Jerem. 5. *מאנו*, Targum סרבו *renuerunt accipere disciplinam*. Thren. 2. *Peccavimus* ומרינו, Targum וסרבנא *& rebelles fuimus*. Activè. Thren. 3. *vias meas* סורר, Targum סרב *pervertit*. Ibidem *לעוה*, Targ. לסרבא *ad pervertendum hominem in lite ejus*.

NOM. Adject. סרבן *rebellis, contumax*: PL.

סרבנין *rebelles, contumaces*. Subst. סרבנוּח *rebellio, contumacia*. מְסַרְבָּן *rebellans*.

Arab. סרב *plumbum*: in Avicen. Alc. סראב *nebula*.

סרג. Chald. סרג *intricavit*, in שרג: & Arab. סרג *candela, in שרג quære*.

Arab. סרג *sarg sella equi, aut mula, ephippium*: PLUR. סרוּג *ephippia*. סרג אלפרס *sellae qui*.

סראג *sarrag qui ephippia facit*.

סרד. Syr. סרד *trepidavit, propulit, expulit*.

NOM. סורדין *trepidatio, expulsio*: PLUR. סורדין *trepidationes, expulsiones*.

Rabb. סרד *clypeus*. סרדין *pila, pistrinum, in quo fit panis*.

Chald. סרדא *cribrum & cortina*. Exod. 27. v. 4. & *facies tibi* סרבא, Targum סרדא *cribrum*.

סרה. Inde סריוּח *lorica*: PLUR. סריוּח *loricae*. Rabbin. סריה *idem*. Jerem. 51. & *non ascendat בסריוּח in loricae ejus*. Jerem. 46. *הסריוּח loricas*.

Chald. סריוּח *filum circum pupillam oculi*.

Arab. סאריה *trabes*. Luc. 6. & *trabem non vides in oculo tuo*.

Alc. Filij Israel. אסרי *sustulit*.

Arab. אסחרי *emit, redemit*. Galat. 3. *ליסחרי ut redimeret, qui sunt sub Lege*. 1. Cor. 6. v. 20.

2. *vos redempti estis precio absoluto*. Gal.

2. *Abnegabunt Dominum, qui אסחראהם redemit eos*.

סרי *empticius*. סרא *emptio, mercatura, contractus*. Sed hæc potius ad שרה sunt referenda.

סרח. tria significata habet. I. סרח, Chal. סרח *superfluit, excessit in longitudine & latitudine, excrevit, supercrevit, superabundavit, superfluit, diffusus, extensus fuit, superfluxit, luxuravit*. Exod. 26. v. 12. *וסרח*, Targ. וסרחא *& extensio excedens in cortinis tabernaculi, dimidium cortina excedentis* סרח *extendat se super posteriora tabernaculi*. Ezech. 17. & *floruit, & facta est in vitem סרח excedentem*: extendenté se, diffusam. Exod. 26. *Sit סרוּח*, Targ. סרוּח *superfluum super latera tabernaculi hinc inde*. Amos 6. *יסרוּחיים & extensi* (vel extensiones seu excessus) *super grabbathis ipsorum*. Targ. ויעמקין *& aulae*. Ibidem. & *recedet vociferatio סרוּחיים extensorum*: gaudium luxuriosorum. Ezech. 23. *סרוּחיים טבולים excessus tinctorum in capitibus eorum*: excessus tiararum varijs coloribus infectarum. Babylonij gestant in capitibus suis tiaras coloratas, & post ipsos excedentes, sicut Turcæ.

NOM. סרוּח *superfluitas, extensio*: supra.

II. Niph. סרח *corruptus fuit, putruit, faetuit*. Jerem. 49. v. 7. *נסרח corrupta est sapientia ipsorum*. Targ. אַתְקִלְקִל *infatuata est*. Chal. & Syr. *corrupt, abolevit, vitia vit, nocuit, pervertit, peccavit*. 2. Sam. 19. *הטוּח*, Targ. סרח *peccavit servus tuus*. 1. Reg. 8. *רשענו*, Targ. סרחנא *peccavimus*. Syr. Luc. 4. v. 35. *Non סרח בה corrupt in eo quicquam*: non nocuit. Rabb. Hiph. סרית *faetidum reddidit*.

NOM. סרוּחא *& סרוּחן faetor*.

סרחן *peccatum, culpa*.

Rab. טפה סרוּחא *sordidus, sordidus, sordida; ita vocant semen*.

Propriè. סרחן *idem quod חרס*. Jos. 19. v. 50.

III. Arab. סרח *sarrah solvit, dissolvit, separavit, disjunct, effranavit, decapistravit, liberavit a cætenis*.

musarrah *dissolutus, effranatus, imo- A*
bediens.

חסונה *effranatio, licentia.*
חסריח *anatomia, dissectio.*
סארהה Arab.

סרט Arab. סרט *legio, milites, segnis exercitus.*
Reliqua in שרט quære.

סרך Chald. סרך in שרך quære.
מסוכין Alcor.

סרם Arab. סרם *saram intestinum rectum.*

סרן Inde סרני *principes, duces.* Sic autem suos principes appellârunt Philisthæi: quorum habuerunt quinque; juxta urbes celebriores, quas rexerunt. Quinque autem ista loca seu urbes magnæ, in quibus dominabantur, erant Aldod, Gazza, Gad, Ascalon, Ekron. Jos. 13. v. 3. *Quinq; סרני* *princes Philistheorum, Azathaus, Asdodaus, Ascalonaus, Gitthaus & Ekronaus; vel Ekronensis, Gitthænsis, &c. ¶ Deinde, וסרני נחשת. 1. Reg. 7. v. 30. וסרני נחשת & afferes seu axes area.*

סרם Inde סרים *eunuchus eviratus, cui execti sunt testes: Plur. סריסים eunuchi.* Esa. 56. *Ne dicat סרם eunuchus, ecce ego lignum aridum: quia sic dicit Dominus לפרסיים ad eunuchos, qui custodiunt Sabbatha mea. ¶ Deinde, סרם princeps, prefectus, minister regius, nobilis aulicus, cubicularius: quia in Ægypto, Babylonia & Persia ministri regum erant plarunq; castrati, ut de fide continentia minus suspecti essent: & mulieres vel uxores regis custodiebant, eisq; ministrabât: vel erant pincernæ, dapiferi, cubicularij, &c. Gen. 37. Potiphari סרים, Targum רבא principi Pharaonis. 2. Reg. 8. v. 6. & dedit ipsi rex סרים, Targ. גואוה eunuchum unum. Quavis prohibita erat in Israel castratio, habebant tamen reges Israel eunuchos, vel à gentibus acceptos, vel naturæ origine, vel morbo & clade corporis tales effectos. Gen. 40. & iratus fuit Pharao contra duos סרים eunuchos suos, contra principem pincernarum, & contra principem pistorum. Targ. contra רב רבנוהי principes suos. Esth. 2. Per manum Hegge סרים הנרך eunuchi regis, custodientis mulieres. Joseph ben Gorion lib. 5. cap. 18. Tres eunuchi, quorum unus erat משקה pincerna regis, alter inferebat paropsides ante eum, & tertius custodiebat lectum ejus. Jerem. 28. וסריסים eunuchi, principes Juda & Jerusalem. Targum ורבוביא & principes. Dan. 1. Quem constituerat שר הפריסים principes eunuchorum super Danielem: Magister palatij seu aulae, qui præest eunuchis.*

Pr. סרם רב-סרם *Rabsaris. 2. Regum 18. v. 27.*

Rabb. Verb. סרם *castravit, evulsit.*
מסרם *castratus, exectus.*
סידום *parenthesis, quasi sententia interfectio, qua constructio dirimitur.* מררם *lectio interfecta.* Exempli gratia: Levit. 10. & fratres vestri, tota domus Israel, deflebunt incendium. Ibi, inter & fratres vestri deflebunt, quasi per parenthesis interitur, & tota domus Israel: atq; ita oratio intersecatur.

סרסור *proxeneta, licitator, qui inter emptorem & venditorem agit mediatorem.*
עינוה ולכא סרסורא *licitatio.* Talmud. חרין
סרסורי החטאה *oculus & cor duo licitatores percipi.*

סרע Arab. סרע *sara, & אסרע asra festinavit, cucurrit, celeriter venit, citus, velox fuit.* Psalm. 16. *Postea סרעו סרעו festinarunt.* Psalm. 19. *Qui סרע curret viam suam.* Psalm. 106. *סרעו festinarunt obliti sunt.* Gen. 18. *וסרע אליהם & festinavit ad illos: cucurrit.* Joh. 19. *וסרע & cucurrit illa & venit.* Alc. *וסרעו festinabunt:*

סרעין *currens.* מסרעין *currentes.*
סרעיה *citò, velociter.*
סרעה *celeritas, velocitas.*
סרעיה *citus, velox, festinans.*
סרע *sura festinantia, impetus.* מסרע *impetuosus.*
סרע וקה *momentum temporis.*

סרה Inde in Piel. סרה *avunculus, frater matris: præcipuus ex cognatis, qui parabat regi rogam, cum reges olim combureretur: ut conveniat cum שרה incendit.* Amos 6. *& tollet eum patruus ejus, & avunculus ejus, ut efferat ossa ex domo.* Targ. מיקרא *ab incendio.* Hieron. *& comburet eum.* acceperunt pro שרה *incendit.*

סרה Chald. סרה *incendit: & סרפין Cherubin; in שרה invenies.*
Rabb. סרה *gummi.*
Alcor. סרה *לא יחב אלמסרפין. נליה חסרפוא אנה לא יחב אלמסרפין. nesitis superflui, quia ipse non amat prodigos.*

סרק quinque significata habet. I. Syr. סרק Piel *evacuavit, inanis factus est.* Philipp. 2. v. 6. *Sed seipsum סרק exinanivit.* Rom. 1. *וסרקו exinaniti sunt.*

סרק Chald. סרק *inanis, vacuus, vanus, sterilis, levis: Plur. סרקין, Syr. סרקין.* Prov. 31. *וסרקו, Targ. וסרקו & vana est pulcritudo.* Jud. 9. *וסרקו, Targ. וסרקו vacui: leves.*
סרקיה *inanitas, vanitas, sterilitas.* Psalm. 2. *וסרקו, Targ. וסרקו & vana est pulcritudo.*

Syr. סרקיה *inaniter, frustra, in vanum.*
סרקיה

L I T E R A

ע AIN.

DE CIM A sexta Alphabeti li- A
 tera, dicitur Hebræis &
 Chaldæis עין *Ain*, Syris ע
E, Arabibus عین *Ain*. Est au-
 tem עין *oculus*, quem figura ע
 refert.

Potestas ejus alia in Orthographia est,
 alia in Etymologia.

In Orthographia, valet spiritum den-
 sissimum: quem Lxx. expresserunt mo-
 dō per ע, ut in עמרה עמרה Gomorrha. ע
 Segor. פעור פהעור Phegor. modō per
 spiritum suum densum, qui Latinis h, ut:
 עבר עבר Heber. ob difficilem igitur pro-
 nunciationem dicunt Hebræi sufficere,
 ut punctum adjectum audiatur.

Apud Arabes autem absq; puncto,
 quibusdam spiritus tenuis, quibusdam
 h, ut: עס adam vel hadam os. עסג aufig
 vel haufig rhamnus. עסג hadad licium. ¶ Sed
 puncto supernè notatum ע, g valet; &
 עין gajin appellatur; ac significationem
 vocabulorum variat. Rabbini eapro-
 pter ע per ג scribunt, ut: עטי ati vel hati
 dedit: עטי gati operuit, textit. עסל asel mel:
 עסל gafal lotio, balneum. עסול gafol, quod Rā-
 ban גסול scribit, borith. עסול dumu lacryma:
 עסול dimag cerebrum. עסל, quod R. D. כנאל
 scribit in עים, mulus. עאנה, Ben. גאנה. sic
 בעראר, Ben. בגראר.

In Etymologia est perpetuò radicalis.
 ¶ Apud Arabes initio additum radicibus,
 nomina multa constituit quadrata, ut:
 עזפר azafir vel hafafir avis. עזרוף gazruf car-
 tilago.

עכב. Inde עכב densitas. עכבים densitates. Exod.
 19. עכב, Targum בעכב in densitate nubis. E-
 zech. 41. v. 26. f. ult. & latera domus יהעכבים
 & densitates: trabes.

עכא. Chald. עכא, in עוכ & עכב quære.

עכר duo significata habet. I. עכר, Chald.

עבר, Arab. עבר abad, & אעכר *serviunt Deo,*
homini aut terra. Deo, adorando & vene-
 rando, adoravit, veneratus est, religiose coluit.
 Homini, operando, vel operā & officijs,
subjectus fuit. Terræ, laborando, arando,
 sementem præparando, aravit, coluit, ex-
 ercuit. Deo, cum אר & ל. Deut. 6. v. 13.
 Dominum Deum tuum timebis, & ipsum עכר
 Targum עכר coles. Eia. 19. v. 23. עכרו & co-
 lent Aegyptus cum Assur. scil. Dominum:
 Et Israel erit tertius in cultu Dei. Jud. 2.
 v. 12. עכרו & coluerunt idola. Deuter. 12. u-
 bi עכרו coluerunt gentes, quas vos expelleis, deos
 suos. Arab. Psalm. 2. אעכרו *servite Do-*
mino. Homini, 1. Sam. 4. Ne forte עכרו *ser-*
viatis Hebræis, sicut עכרו servierunt vobis. 1.
 Regum 12. Si hodie fueris עבר *servus populo*
isti, ועכרת & servieris ipsis: humilis. pro
 pro quo habetur, 2. Paral. 10. Si fueris
 עכר *in bonum populo isti, ועכרת & accepta-*
veris ipsos: faveris. Gen. 25. & major עכר
serviet minori. Targum עכר *subjectus erit.*
 Gen. 15. v. 13. ועכרו *servient eis: Israëlita*
Aegyptijs. ¶ Cum ע constructum, *ser-*
viliter & duriter tractavit, in servitutem rede-
git, subjecit, afflixit, servitute oppressit, durus
fuit, dominatus fuit, imperavit. Ezech. 34. A
 manu עכר *imperantium eis.* Jerem.
 22. v. 13. עכרו *in proximum suum durus e-*
rit sine causa: dominabitur. Jerem. 34. v.
 9, & 10. עכרו *durus sit erga eos.* Sed O-
 lex 13. ועכרו *serviunt Israël propter*
mulierem. sicut, Gen. 29. Annon עכרו *pro*
Rachel עכרו servivi tecum? apud te. Arab.
 Matth. 6. v. 24. עכרו *non poterit quis ut servi-*
at duobus dominis. Joh. 8. v. 33. ועכרו *non servi-*
mus ulli unquam. Alc. אעכרו *colem me.* Terræ,
 2. Sam. 9. ועכרו, Targum עכרו *coles t-*
psit terram: arabis. Deut. 32. vineas plantabis
 עכרו *coles.* Niphal. עכרו *cultus fuit, ara-*
tus fuit. Deuter. 21. In vallem asperam, in
 qua non עכרו, Targum עכרו *arabitur.*

Eccl. 5. *Rex propter agrum נעבד colitur. hoc est, A*
 rex non colitur nisi propter agrum, ex
 quo percipit, quo pascat exercitū. Pu. 1.
 עבד *serviliter tractatus, actum fuit. Esa. 14. v. 3.*
 & ex servitute dura, qua עבד-בך *serviliter a-*
ctum fuit erga te. Deut. 21. v. 4. In qua non עבד,
 Targum אהפלה *serviliter actum fuit. Hi phil.*
 העבד *servire coegit, servire fecit, in servitutem*
redegit. Exod. 1. v. 13. ויעבדו & servire fece-
runt Aegyptij filios Israel duriter. ¶ Chald. &
 Syr. per prosthesin ש literæ, שעבד, Arab.
 אסתעבד *in servitutem redegit, coegit, subjecit,*
 afflixit. Syr. Ephes. 1. v. 22. ושעבד & subjecit
 רגשעבדוני *omnia sub pedes ejus. Gal. 2. v. 4. & denuo*
 ut in servitutem redigat me. Gal. 4. & denuo
 vultis למשעבדו *servire illis. Arab. Psalm. 106.*
 יסתעבדו *afflixit eos. Gal. 2. ut יסתעבדו*
in servitutem redigerent nos. Palsiv. Chald.
 אשתעבד, Syr. אשתעבד *in servitutem redactus,*
 subjectus, subditus fuit. Chald. Gen. 16. והחעני
 & humiliat sub manu ejus. Targ. ויאשהעבדו
 subycias te. Gen. 27. v. 29. ועבדו, Targum
 יפלהונך *servient tibi populi, וישתחוו & incurva-*
 buntur tibi nationes. Targum וישתעבדו *& sub-*
 ycientur tibi regna. Syr. Roman. 16. v. 18.
 משתעבדו *subjecti estis justitia. Luc. 2. משתעבדו*
 subjectus erat illis. Rabb. שעבד את עצמו *subject*
seipsum. משעבד subjectus.

NOM. עבדים *serviens, colens, arans: Pl. cultores, aratores.*

עבד, Chal. עבד, Arab. עבד *abd servus, man-*
cipium, minister: Pl. עבדים, Chal. עבדין, A-
 rab. עבד *abid servi. Foemin. Arab.*
 עבדה *abda ancilla. Genes. 4. & Cain erat*
cultor terra: agricola. 1. Reg. 12. Si fueris עבד
servus populo isti: humilis erga eos. Esa. 52.
 v. 13. *Ecce prudenter aget עבדי servus meus.*
 Targum עבדי משיחא *servus meus Messias.*
 ob formam servi, quam assumpsit: Phil.
 2. Mich. 6. & ex domo עבדים *servorum li-*
beravi te: Ex loco ubi fuistis servi. Sic Ex-
 od. 20.

עבדוהו & עבדוהו, Arab. עבדוהו *ibada, &*
 עבדוהו *ubudia servitus, ritus, cultus, adoratio:*
 Pl. עבדוהו *Arabicè עבדוהו ibadit servi-*
tutes.

עבדוהו *servitus. Rabb. עבדוהו*
 cultus alienus: idololatria. cultus angelo-
 rum, stellarum aut Dæmonum. עבדוהו
 consistebat in 4. rebus: 1. המזבח *altare.* 2.
 המקטר *suffitoriu.* 3. המשתחוה *incurvatio* seu *ad-*
 oratio. 4. המנסך *libatio.* Arab. עבדוהו
 ibadat alavthan *cultus idolorum.* עבדוהו
 ibadat alaznam *idem.*

עבד *abid cultor Dei, religiosus, monachus:*
 Foemin. עבדה *abida monialis.*

עבדוהו *servituti addictus, cultor, religiosus:*

Plur. מתעבדין *religiosi. Foem. מתעבדוהו re-*
ligiosa.

עבדה *cultus, cultura fundorum, agrorum,*
 vinearum. Et proventus terra culta. Bis tan-
 tum. Genes. 26. & fuit ei pecus ovium, & pe-
 cus armenti, וטבחה, Targ. ופולחנה & cultura
 multa. Lxx. ἀγρονομία *agricolationes. Job. 1.*
 וטבחה, Targum ופולחנה & cultura magna
 valde.

PROPR. עבדיה Obadja, Obadjas, qui pavit
 centū prophetas in specubus. 1. Reg. 18.
 v. 4. ¶ Et propheta coævus Jeremia, cujus se-
 pulcrum juxta Helisei & Johannis bapti-
 stæ sepulcra in urbe Samaria habetur.

II. עבדו, Chald. & Syr. עבדו *operatus est, fecit, effe-*
 cit, egit, paravit. Exod. 20. *Sex dies עבדו, Targ.*
 הפלה *operaberis & facies opus tuum. Esa. 19. v.*
 21. וטבדו *& facient sacrificium & oblationem: pa-*
 rabunt. Eccl. 5. v. 11. Dulcis somnus עבדו *ope-*
 rantis. Lxx. ἔργα *servi. legerunt עבדו ser-*
 vus: absentibus punctis. Esa. 19. v. 9. & pu-
 desient עבדו פשתים *factores lini. Chal. Dan.*
 3. *Imaginem quam עבדו feci. Genes. 6. Quod*
 עשה, Targum עבדו *fecisset hominem. Syr. Mat.*
 3. עבדו *facite ergo fructus dignos. Pals. Chald.*
 אשתעבדו *factus, effectus fuit. Dan. 2. v. 5. Mem-*
 bra עבדו *fietis: efficiemini. Exod. 35. עשה,*
 Targ. עבדו *fiet opus.*

NOM. עבדו & עבדו, Chald. עבדו, Syr. עבדו:
 Foemin. עבדה *opus, factum: Chald. עבדין &*
 עבדין, Chald. עבדין *opera. Job. 34. Propterea co-*
 gnoscet עבדיהם *opera ipsorum: facta eorum.*
 Eccl. 9. & עבדיהם *opera ipsorum à manu Dei*
 punctis differt ab עבדיהם *servi ipsorum.*
 Chald. Exod. 18. v. 20. *המטערה אשר יעשו עבדו,*
 Targ. עבדו *opus quod facient.*

Syr. עבדו *opus erat: necesse erat, oport-*
 tebat.

עבדו *factor, opifex.*

עבדוהו *operatio, efficacia, effectus.*

עבדוהו *effector. Verbum עבדוהו effe-*
 cit, *facere procuravit.*

עבדוהו *factus. באש עבדו male affectus.*

Arabicè, עבדו *qui preparat pelles.*

עבדה duo significata habet. I. עבדה, Syr. עבדה
 densus, crassus fuit vel factus est, condensatus est.
 1. Reg. 12. *Parvus meus עבדה crassus est, prælum-*
 bis patris mei. quia קטון mascul. Deuter. 32.
 Impinguatus es, עבדה *incrassatus es: condensa-*
 tus es. Pals. Syr. עבדה *condensatus fuit. A-*
 ctor. 28. vers. 27. *עבדה incrassatum est cor po-*
 puli.

NOM. עבדה, Arab. עבדה *densum, densitas,*
 crassities cujuslibet rei: Pl. עבדה, Foem.
 עבדה *densitates: ea autem omnia, quæ עבדה*
 mutant, ad עבדה referuntur. 1. Reg. 7. & co-
 lumina

lumnas וְעָבִי & densitatem super facie ipsarum. A
 Tria autem hoc nomine vocantur à con-
 densatione: 1. Nubes. 1. Reg. 18. & ecce עב,
 Targum עֲבָנָא *nubes parva, sicut vola viri, a-*
scendit ex mari. Lxx. *νεφέλη.* Job. 30. וְעָבִי &
sicut nubes transijt salus mea. Esa. 44. *Delevi* עֲבָבִי
sicut nubem transgressiones tuas. nubes facile
 dissipatur, & oriente sole non apparet
 ampliùs. Esa. 60. *Qua sunt ista, כֵּן, sicut nu-*
bis volabunt. Targum בְּגַלְיִי בְּעֲבָנֵי קָלִילִין
qua veniunt celeriter ut nubes leves. Exod. 19. *ec-*
ce ego veni ad te עָבִי, Targ. בְּעָבָא *in densi-*
tate nubis. Lxx. *ἐν στήλῃ in columna.* pro quo
 habetur, Exod. 13. *עַמּוּדָא columna.* Jud. 5. *etiam* B
 עָבִי *nubes destillarunt aquas.* Plalm. 77. *Ef-*
fuderunt aquas עָבִי *nubes.* Targ. עֲבָנֵי שָׁמַיָא
nubes cæli. ¶ 2. *condensa sylvæ, arbu-*
sta. Jer. 4. *Ingressi sunt* עָבִי, Targ. בְּחִירְשֵׁיָא
in sylvas: in sylvas densas seu perplexas, ut
ibi se absconderent. Lxx. *ἐἰς τὰ ἄλση in ne-*
mora. ¶ 3. *terræ densitas, argilla.* 2. Paral. 4.
In regione Jordanis fudit ea rex עָבִי *in*
densitatibus terræ. pro quo habetur, 1. Reg.
 7. *בְּמַעֲבֵה הָאֲרָמָה in densitate terræ.* Targum
 עֲבָנֵי גִרְנִשְׁתָּא *in densitate argilla.* Lxx. *ἐν τῷ πύ-*
χεῖ in crassamento. Ex argilla aut terra argil-
 lola, gleba vel creta parantur vasorù fun-
 dendorum formæ.

densitas. Job. 15. v. 26. עָבִי & עָבִי & עָבִי
in densitate tergorum clypeorum ejus.
 Rabb. עָבִי *condensatio.*

II. Arab. עָבִי *abi obtendit, pratexuit, composuit, in*
ordinem digessit.

taabia compositio, digestio in or-
dinem.
 עָבִי *ubia strues, aceruus lignorum.*

עָבִי duo significata habet. I. Inde Piel עָבִי
moratus est, tardus fuit, mansit. Semel. Joel.
 2. v. 7. *Nec* עָבִי, Targum עָבִי *morantur*
in vijs suis.

Nom. עָבִי *pignus, quod in alterius po-*
testate detinetur & moratur. Deuter. 24.
Proferet ad te עָבִי, Targum עָבִי *pignus*
foras. Ibid. *Non cubabit* עָבִי, Targ. עָבִי
in pignore ejus.

Inde Verbum עָבִי *oppigneravit, pignoris*
loco dedit, mutuo accepit pro pignore. Deuter.
 24. v. 10. *ad oppignerandum pignus*
illius. Targum עָבִי *ad accipiendum*
pignus ejus. Deuter. 15. *Tu verò non* עָבִי,
 Targum עָבִי *mutuo accipies,*
 non dabis illis pignus. Hi phil. עָבִי *p-*
gnus dare coegit, mutuo dedit pro pignore. Deut.
 15. v. 6. *וְהָעֲבָבָה, Targ. עָבִי & mutuo dabis*
multis gentibus.

Chal. עָבִי *onus vel clitella, quæ impo-*

nitur camelo. Gen. 31. עָבִי, Targ. עָבִי *in*
clitella cameli.

Syr. עָבִי & עָבִי *densus, umbrosus, opa-*
cus.

Rabb. עָבִי *matula, urinale, pelvis.*

עָבִי *compositum ex עָבִי densus, & עָבִי*
lutum: vel עָבִי geminatur ad augendam fi-
gnificationem. Hab. 2. v. 6. & *aggravans su-*
per se עָבִי lutù densum. aut, *periculum ma-*
gnum.

II. Arab. עָבִי *amularius fuit.* Psal. 36. *Ne* עָבִי *e-*
muleris in malignantibus.

עָבִי *beatius.* 1. Tim. 1. v. 11. *אלמ עָבִי*
Deus beatus.

עָבִי *beatitudo.* Gal. 4. *ואין עָבִי*
beatitudo vestra?

עָבִי *periculum.*

Luc. 22. *Sicut sanguis* עָבִי *concretus.*
 Psalm. 31. *Qui* עָבִי *observant vani-*
tates.

עָבִי Arab. עָבִי *abal incessit, ambulavit cum pom-*
pa. Psalm. 22. *ויעבִי & convertentur ad Do-*
minum.

עָבִי *atabula ambulatio cum pompa.*
 עָבִי *grossi.*

עָבִי Arab. עָבִי *aban assignavit, consignavit.*
 עָבִי *uban assignatio: item, species.*

עָבִי *ascella.*

עָבִי Arab. עָבִי *abas mæstus, tristis fuit, contri-*
status est. Gen. 4. *והעבִי ונהה & tristis fuit facies*
ejus. Matth. 6. v. 16. *tristes erunt*
facies ipsorù. Marc. 10. v. 29. *אלאם*
 עָבִי *propter sermonem istum.* עָבִי
tristitia afficietur.

Nom. עָבִי *tristitia, mæstitia.* Benjamin in
 Itinerario: אמיר אלמומנין אלטבאסי *amir al-*
mumanin alabasi princeps credentium tristem
vitam agentibus. Potius Abasæus, à familia.

עָבִי Chald. עָבִי *viridis, frondosus.* Deut. 2. *Li-*
gnum עָבִי, Targ. עָבִי *viride.*

עָבִי Chald. עָבִי *erubuit, pudefactus fuit.* Psal. 34.
 עָבִי *facies ipsorum non* עָבִי, Targ. עָבִי
eta sunt.

Prop. עָבִי *Jabez: in quære.*

עָבִי Arab. עָבִי *abac sorbuit, absorbit.*
 עָבִי *ubaca sorbitio rei liquida.* Pl. עָבִי
ubaquit sorbitiones.

Item, עָבִי *complexus fuit.*

עָבִי sex significata habet. I. עָבִי, Chald. עָבִי,
 Arab. עָבִי *abar praterijt, transijt, transgressus*
fuit. Variè usurpatur. 1. est *simpliciter pra-*
terire. Genes. 15. v. 17. *Qui* עָבִי, Targum
 עָבִי *transijt inter partes illas.* Deut. 29. *לְעָבִי*
ut transeas in fœdere. In fœdere sancien-
 do transibant per partes pecudis aut

avis mactata. Jerem. 2. & dixisti, non אָעבר אַ transibo. scil. in foedere tuo. Esa. 51. Per vincula יעברו, Targum יערוֹן transibunt. Esa. 33. Non יעברנו, Targum הַנוֹנָה transibit eum. Esa. 43. v. 2. Si יעברו transferis per aquas, tecum ego. Genes. 31. ויעברו, Targum ויעברו & transivit fluvium. Deut. 24. & non transibit super eum, ad omnem rem. Lxx. & non injungitur ei ullares, ל abundat. non cogitur ad bellum pertinentia curare: ut sunt, aquam & cibum afferre, vias parare, &c. Jerem. 5. v. 28. Etiam יעברו transferunt verba mali: seu malorum: superarunt. plus mali fecerunt, quàm reliqui homines mali. Psalm. 81. v. 7. Manus ejus ab olla הַעֲבֵרָה transibant. Lxx. εἰς ἀλάστον servierunt. legerunt הַעֲבֵרָה, ab עבר servijt: ob literarum דר similem figuram. Thren. 3. in Samech: obduxisti nubem tibi מעבור ne penetret oratio. Lxx. ἐνεκεν propter orationem. acceperunt pro בעבור. Psalm. 8. יעברו transiens vias maris. scil. navibus. sua industria faciens naves, & his iter per mare. de homine, cui mare est navigabile. Genes. 23. Quadringentos siclos argenti יעברו transiens ad mercatorem. Targum מדינתא בבל - מדינתא כנען quod accipiebatur in mercatura per omnem urbem: quod à mercatoribus accipitur & expenditur. Sed, 2. Reg. 12. Argentum יעברו transiens. scil. juxta numerum fortium. Cant. 5. Myrrha יעברו transiens. Exod. 30. Omnis יעברו transiens ad recensitos. à cœtu numerandorum ad cœtum numeratorum. Syr. Match. 8. ut nemo יעברו transiret per viam istam. Johan. 8. יעברו & transijt inter eos. & abijt. Marc. 6. v. 53. ולמא עברוהו & postquam transfretârunt, venerunt ad terram Genesareth. Arab. Psalm. 89. Nec יעברו transibo, qua egrediuntur ex ore meo. Psalm. 18. v. 30. יעברו transgrediar murum. Hi phil. הַעֲבִיר, Chal. יעברו transire fecit aut jussit, traduxit, trajecit, transtulit, abstulit, sustulit, removit. Genes. 32. v. 23. & accepit eos ויעברו, Targ. ויעברונו & transire eos sicut fluvium, ויעברו, Targ. ויעברו & traduxit qua habebat. Deut. 2. & noluit Sihon rex Hesbon הַעֲבִירִיבו transire me per eum: transitum præbere mihi. Targ. לְמַשְׁבַּקְנָא לְמַעְבַּר בְּתַרוּמָה transiremus per terminum ejus. Genes. 47. v. 20. & populum הַעֲבִיר אֶחָד לְעָרִים transtulit eum in urbes: ex agris scil. Targum ויעברו אַעְבַּר יַחַהּ מְקָרִי לְקָרִי transtulit eum ex urbe in urbem. Lxx. καὶ παρὰ τὸ ἄστυ εἰς αὐτὰς εἰς αἰδας subjecit sibi in servos. legerunt הַעֲבִיר, ab עבר servijt: ob literarum דר figuram similem. Deinde, לעברו in servos: litera ב ex verbo præcedente assumpta, & ר pro ר. Tertio,

אֶחָד, quod ad הַעֲבִיר populum pertinet, ad Josephum retulerunt: quod verbum הַעֲבִיר non patitur. Exod. 13. וְהַעֲבִיר, Targum וְהַעֲבִיר & traduces omne aperiens vulvum Domino: separabis ac consecrabis. Lxx. καὶ ἀφοριεῖς & separabis. Sicut, Levit. 27. v. 32. de vitulis & ovibus: Omnis decima armenti & gregis, omne quod יעברו transibit sub virga, decimum erit sanctum Domino: vide שָׁבַט. 1. Samuel. 2. v. 24. Non est bonus rumor quem ego audio, מעבירים abducentes populum Dei. ne veniat scil. in templum ad sacrificium. vel מעבירים traduces seu traducunt populus Dei. hoc est, quem traducit aut spargit populus Dei. sicut, Levit. 25. וְהַעֲבִיר, Targum וְהַעֲבִיר & traduces cornu clangoris in mense septimo. Lxx. καὶ δὲ δὲ εὐν ut non serviat populus. legerunt מעבירם a serviendo illos: ob literarum דר similem figuram: & מ characteristicam participij, acceperunt pro litera bachlam, seu מ præpositione. Jon. 3. ויעברו, Targum ויעברו & transtulit vestem suam: deposuit, removit. 1. Regum 15. ויעברו, Targum ויעברו & sustulit scorta. Zachar. 13. & spiritum immundicia יעברו transferam ex terra. Targum אבטל abolebo. Esther 8. להעביר, Targum להעביר ad abolendum malum Hamanis. 2. Regum 16. etiam filium suum באש הַעֲבִיר traduxit per ignem. Pater traducebat filium suum per duas pyras, seu ignis ordines, donec combustus moreretur. Et putabant, si pater unum ex filijs suis traduceret, reliquos fore salvos & superstitis, patremq; felices in omnibus habiturum successus. Levit. 18. v. 20. & de semine tuo dabis להעביר, Targum להעביר ad traducendum ipsi Moloch. scilicet per ignem. Lxx. κατὰ δὲ εὐν ut serviat: legerunt להעביר, ab עבר servijt: obliterarum דר figuram similem. Aut intellexerunt de traductione à cultu Dei, ad cultum istius idoli, cum mentio ignis non addatur. 2. Samuel. 12. וְהַעֲבִיר, Targum וְהַעֲבִיר & traduxit eos במלכן in laterificina: combussit eos in loco, ubi lateres fiunt. Targum ויעברו & traxit eos in plateis. Hi ת הַעֲבִיר transijt. Prov. 14. v. 16. Sed stultus מעעברו transijt, & est confidēs. vel impletur עברו ira. Targ. מַחְלָט miscetur. Lxx. μίγνεται αὐτῷ miscetur iniquo. legerunt מעעברו, ab עבר mixtus fuit; literis transpositis. ¶ 2. עברו est interire, perire, evanescere, mori: quæ enim præterierunt, non amplius existunt. Qui nascuntur, veniunt: qui moriuntur, abeunt & transeunt, & ex hoc mudo transferuntur. Psalm. 37. vers. 36. ויעברו, Targum ויעברו & transijt, & ecce, non ipse. Targum ויעברו מן עלמא & defecit ex mundo. Psalm.

Pfalm. 18. *A splendore coram ipso, nubes ejus* א עברי transferunt: evanuerunt. Job. 34. v. 20. Percellentur populi, ויעברו & transibunt: peribunt, morientur. Job. 37. *Gladio יעברו transibunt*: peribunt. Esa. 31. vers. 9. *Nam præda ejus præ formidine יעבור transibit*: evanescet. Esther 1. vers. 19. *Egrediatur verbum regni à facie ejus, & scribatur in statutis Persæ & Medi, & non יעבר transfeat*. Targum יהבטל irritum fiat: violetur, aboleatur illud decretum. 1. Reg. 22. *Atempore quo spiritus Domini עבר transijt à me*. Targum אסחלק ablatum est. Esa. 29. vers. 5. *Et sicut palea עבר transiens, multitudine fortium tuorum: evanescens*. Arab. Pfalm. 102. *Mutabis eos, ויחעברון & mutabuntur*. ¶ 3. *Cum על vel ל, negligere, contemnere, dissimulare, connivere, non punire, condonare*. Amos 7. vers. 8. *Non addam amplius עברו præterire super ipso*. Targ. למשבק לה condonare ipsi. Mich. 7. *Auferens iniquitatem על ועבר & transiens super transgressione*: condonans. Proverb. 19. vers. 11. *Prudentia hominis prolongat iram ejus: & decus ejus est עבור transire super transgressionem*: dissimulare, condonare. Esa. 40. vers. 27. *Et à Deo meo iudicium meum יעבר transibit: negligetur*. ¶ 4. *Quando de Deo dicitur, semper plagas & adversa significat: Cum ב*. Amos 5. vers. 17. *Quia אעבר transibo per medium tui*. Ut malefaciam tibi: sicut transivi per terram Ægypti. Exod. 12. ויעברתי & transibo per terram Aegypti in nocte illa, & percutiam omne primogenitum Aegypti. Targum ואהגלי & revelabor. Nahum 1. *Quia non addet בך לעבר transire per te Belial, totus excisus est*. ¶ 5. *Quando dicitur de mandato, D pacto, dicto, edicto, juramento, significat transgredi, violare, peccare: Cum accusativo*. Jos. 7. vers. 12. *Etiam עברו transgressi sunt fœdus meum: violarunt*. עבר בריח est violavit: sed בריח ferijt. Pfalm. 17. *Cogitationes meas non יעבר transibit os meum*. Numer. 22. *Non potero לעבר, Targum למעבר transire os Domini: mandatum Domini*. Jerem. 8. *Et dabo eis (præcepta) יעברו transgredientur ea*. ¶ 6. *Est superare, vincere*. Jerem. 23. *Et sicut vir עברו transijt eum vinum: quem vinum superavit, vicit, pro עליו super eo, & inebriavit eum*. 2. Sam. 18. ויעבר & transijt Cuseum: cursu superavit, antevertit. Jerem. 5. *Transierunt verba mali: superârunt res malorum, plus mali fecerunt, quam mali alij*.

NOM. עבר & עבר, Chald. עבר transitus, latus, pars & regio ulterior, ultra flumen, Jordanem aut Euphratem sita, ad quam transitur: aut regio citerior, pro loci circumstantia. PLur. עברים, Chald. עברין, Syr. עברין latera, partes posteriores. 1. Sam. 26. ויעבר & trans-

ijt David העבר illud latus: partem ulteriorem. 1. Reg. 4. *Quia ipse dominabatur in omni regione ulteriori fluminis, à Tiphshah usque ad Azza, in omnibus regionibus עבר regionis ulterioris fluminis*. Exod. 32. *Tabule erant scriptæ in duobus עבריהם, Targum עבריהון lateribus suis*. Ut in utroque latere legi possent. 1. Sam. 14. vers. 4. *Erit dens petra מהעבר ex latere altero*. ex hac & altera parte. Ibidem vers. 43. *Vos sitis לעבר in latus unum: & ego & Jonathan filius meus erimus in latus unum: in partem unam*. Lxx. εἰς δὲ ἄλιαν in servitutem. q. 7. Esa. 47. *Quilibet לעברו ad latus suum errârunt*. Lxx. καθ' ἑαυτὸν in semetipso.

על עבר & אל עבר ad transitum, è regione. Ezech. 1. אל עבר ad latus faciei ejus: latus, quod erat è regione faciei ejus. Exod. 25. vers. 37. *Et illuminabunt על עבר, Targum לקבל è regione faciei ejus*. ¶ בעבר in latere, in parte ulteriori, aut citeriori, trans, è regione, citra, ultra, contra. Deuter. 1. vers. 1. *Quæ dixit Moses ad totum Israël בעבר, Targum בעברא in latere Jordanis*. Lxx. πέραν τῆς ἰορδάνης trans Jordanem. Jos. 24. vers. 2. *בעבר הנהר trans flumen habitârunt patres vestri olim*. Targum. trans פרה Euphratem: in Mesopotamia. Esa. 7. *In die illa radet Dominus novacula conducta נהר בעברי in ulterioribus fluminis*. in regionibus ultra Euphratem sitis. sequitur enim, in rege Assyria. Lxx. ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν αὐτῶν ex ambabus partibus ipsorum. Et ב subintellecto, עבר trans, ultra. Esa. 9. *Per viam maris עבר trans Jordanem*. Lxx. πέραν. ¶ מטבר ex latere, trans vel citra. Job. 1. *Ecce ventus magnus venit מטבר, Targum מסטרי ex lateribus deserti*. Jos. 24. vers. 3. *Et accepi patrem vestrum Abrahamum מעבר הנהר ex trans flumen: ex Mesopotamia*. 2. Sam. 10. *מטבר trans Jordanem*. Terra Israël tres habebat regiones, terram Juda trans Jordanem, & Galilæam. Jerem. 22. vers. 20. *Et clama מטברים à lateribus: ex omni latere*. Targ. על מנינותא על juxta vada. legit מעברים, à מעבר vadum.

עברה ratis, navis transitoria, navicula, scapha, qua Jordanem transibant. 2. Sam. 19. v. 18. ויעברה העברה לעבר & transijt navis (הספינה ratis) ut traduceret familiam regis. Targum. *Et transire fecerunt מנינותא scapham ad traducendum domum regis*. Al. populus, qui Jordanem transierat. Quidam, pro החברה societas. Lxx. ἐπὶ εὐρυτέρῳ πλοῦ λειτεργίας & publice obierunt ministerium publicum. legerunt, ועברה העברה: ob literarum רר similitudinem. ¶ Rabb. העברה translatio, metaphora. על עברה רר per metaphoram.

מעבר, Fœm. מעברה transitus, vadum, locus minus profundus, per quem pedibus

vadere licet: ubi aquæ non sunt tam profunda, quàm alijs in locis, ut homines transire possint. Plur. Foem. מעברות & ויטבראת מעברות vada. Gen. 32. v. 22. ויטבראת מעברות יבב. & transijt vadum Jabboc. Esa. 10. vers. 29. ויטבראת מעברות transierunt vadum. Jud. 3. vers. 28. Et occuparunt הירון מעברות vada Jordanis ipsi Moab: & non dabant virum לעבר transire. Targum מגיזח עבראי ירדנא vada Hebraorum Jordanis. Jerem. 51. והמעברות & vada occupata sunt: pontes seu vada aquarum in ingressu urbis, in quibus erant turres ad arandum hostes, urbem ingredi volentes.

עבור, Chald. frumentum superioris seu præteriti, sicut הכוואה venientis anni. Jol. 5. Et comederunt מטבור הארץ, Targ. מעבורא de frumento terra post pascha. Chald. ריאעא de frumento. Gen. 27. רגן, Targum עבור frumentum & mustum. Gen. 42. Quod esset שבר, Targ. עבור frumentum in Aegypto. Gen. 41. אכל cibus agri urbis. Targ. עבור frumentum. Job. 37. Augescent בבר, Targ. בעבור in frumento. Amos 8. יכול, Targ. עבור frumentum domus ejus.

Partic. בעבור pro, propter, propterea quòd, ideo, ut. Gen. 3. מבעבורך, Targ. ברילך propter te. Lxx. εν τῷ εὐεργετισμῷ σου in operibus tuis. Hier. in opere tuo. Legerunt בעבורך, ab opus: ob literarum רר similitudinem. Sic, Jer. 14. בעבור הארמה propter terram. Lxx. ואת הארץ ואת העמלק ואת הגוים & opera terra. Pl. 132. בעבורך propter Davidem servum tuum. Amos 2. v. 5. Eò quòd vendiderunt argento justum, & pauperem בעבור propter calceos: pro calceis. vilissimo precio. Gen. 27. בעבור הכרכך ut benedicat te anima mea. Et per prosthesis ל. Exod. 20. לבעבור נפוח. ut tentet vos, venit Deus.

Propr. עברים Abarim, mons Moabitum: sic dictus, vel ob duos, quos habebat, transitus, unum ad Kades, alterum ad montem, in quo erant sepulcra fratrum: vel, quòd Israelitę isthac transierint. Alio nomine dicitur נבו Nebo, Nabo. Numer. 27. הר עברים montem Abarim istum, montem נבו Nebo, qui est in terra Moab. Num. 21. Et castra metati sunt בעיי העברים in cumulis Abarim. Fuit penultima mansio Israelitarum ex Aegypto proficiscentium, ultima in planicie Moab ad Jordanem. Targ. במגיות עבראי in vadis Hebraorum. Jerem. 22. מעברים de Abarim: quia contriti sunt omnes amatores tui. Targum על מגיזחא super vadis. legit מעברים vada.

עבר Eber, filius Sala. ¶ Inde עברי Hebraus, ab Eber oriundus: Plur. עברים Hebrai, filij aut posterij Eber. Gen. 10. Et Sala genuit עבר Eber. Ibidem v. 21. Et Sem natus fuit ipsi patri omnium filiorum עבר Eber fratri Japhet majori.

Gen. 14. Et venit qui evaserat, & indicabat Abrahamo העברי, Targ. עבראה Hebrao. Lxx. τῷ περσῶνι transitori. juxta eorum opinionem, qui existimant Abrahamum ita appellatum ab עבר trans, quòd trans Euphratem in Mesopotamia habitaverit, indeque in terram Chanaan transierit: indeque appellatos Hebraos, juxta illud, Jof. 24. Ego tuli patrem vestrum Abraham מעבר ex trans flumen. Gen. 40. Quia furitum sublatum sum ex terra העברים, Targ. עבראי Hebraorum. Et semel plenum. Exod. 3. vers. 18. Deus העבריים Hebraorum, Targ. ריהודאי Judaorum apparuit nobis. Hebraei postea בני ישראל filij Israel, & יהודים dicti. 1. Sam. 13. v. 3. Audient העברים Hebraei. Lxx. οἱ δούλοι servi. legerunt טבריים, ob רר similitudinem. Jon. 1. עברי Hebraus ego sum. Lxx. δούλος & κτήν servus Domini. q. עבר, ob רר similit. Foem. עבריה & עבריה Hebraa: Pl. עבריות Hebraa. Rabb. לשון עבר lingua Eber: & לשון עברית lingua illa prima, quam in confusione linguarum retinuit & propagavit Heber: quòd is inter turris conditores nò fuerit, nec in eorum consilium consenserit. עבראית, Arab. עבראניה Hebraicè.

Rabb. עברה, Chald. עברה transgressio mandati divini, peccatum: item, transgressio verecundiæ, obscœnitatis. עברין peccator. Syr. עברא extremitates, fines, termini.

II. Hithpaël התעבר iratus fuit, furijt, impletus fuit ira, ira exarsit: q. ex se ivit aut transijt. iratos enim dicimus exisse de potestate, de consilio, de ratione, de mente. Psal. 78. v. 62. Et in hereditatem suam התעבר, Targum ויתעבר iratus fuit. Ibidem v. 21, & 59. ויתעבר. Deut. 3. v. 26. ויתעבר, Targum וירנו & iratus est Dominus in me. Prov. 26. v. 17. Qui apprehendit aures canis, עובר מתעבר, Targum נצי litigat & rixatur in causa non sua. Prov. 20. vers. 2. Rugitus sicut leonis est terror regis: מתעברו (pro מתעברו) irritans eum, peccat in animam suam. Psalm. 89. vers. 39. התעברת, Targum ארניוחא iratus es cum Messia tuo. Prov. 14. v. 16. Sapiens timet, & discedit à malo: sed stultus מתעבר irascitur, & confidit. Targum מחלל miscetur. Lxx. μίγνεται ἀνόμιμον miscetur iniquo. acceperunt pro מתעבר, ab ערב miscuit: ob vocum ערב miscuit, & עבר transijt similitudinem. Tantum.

Nom. עברה, Chald. התעבר ira, furor, indignatio: Plur. עברות ira. Zophon. 1. Dies עברה, Targ. רהעבור ira. Jerem. 48. Ego novi עברתו, Gen. 49. ועברתם, Targum וחימתהון & ira ipsorum quia dura est. Pl. 7. v. 7. Elevare עברות צוררי in furoribus hostium meorum. Targum in ira. Lxx. εν τῷ πέρσῳ in finibus: acceperunt pro עברים latera, termini, fines,

mirabiliter, mirè. עג עגל אלוניב miracula mundi.

עגה tardavit, retardavit, moratus fuit. Inde fut Niph. Ruth. i. vers. 13. Et ad illos העגה mor bimini. pro העגה. Aut potius pro עגה ab עג de quo infra. Targ. יהבן עגמן se- uis tristes.

עגל duo significata habet. I. עגל. Indè עגול ro- tundus, teres, orbicularis, circularis, volubilis. Pl. Foem. עגול rotunda. i. Reg. 7. v. 23. Et fecit mare fusum עגול rotundum in circuitu. Ibid. Et os ejus עגול, Targum עגול rotundum. Ibid. Et circumferentia ejus quadrata, non עגול ro- tunda. i. Reg. 10. vers. 19. Et caput עגל ro- tundum throno. Lxx. Et eminentia μόρον vi- tulorum folio. Acceperunt pro עגל vitulus: punctis destituti.

עגיל inauris orbicularis, circulus ex capite super aures dependens: Plur. עגילים inau- res. Ezech. 16. Et dabo monile super nasum tu- um, ועגילים & inares (circulos) super aures tuas.

עגל, Chald. עגל, Arab. עגל agal vitulus sa- ginatus, ideoq; teres & rotundus, qui olim C plaustris vehendis adhibebatur. Plural. עגלים, Chal. עגלין, Arab. עגול ugul, & עגאגיל agagil vituli. Foem. עגלה, Chal. עגלה, Arab. עגלה vitula, juvenca: Plur. עגלות, Chald. עגלן vitula. Lev. 9. Accipe tibi עגל, Targ. עגל vitulū, filium armenti, pro peccato. Exod. 32. Et fecit eū עגל vitulum fusilem. Ad similitudinem Mne- vis bovis, qui in Ægypto Heliopoli cole- batur, nutritus in septo quodam. Apud Ægyptios & Apis, mirificus vitulus, cul- tum habuit divinum: & vaccarum simila- cra insignia fuerunt: Herod. lib. 2. Quæ quidè ad Lunæ venerationem pertinue- runt. i. Reg. 12. Et fecit duos עגלי וזהב vitulos auri. Fecit vitulos exemplo Aharonis. Et quidem duos, ne totus populus uno in lo- co conveniret cum molestia. Collocavit unum in Bethel, quem locum Jacob sa- crum fecerat: alterum in Dan terræ Israë- liticæ termino. Tob. 1. Et omnes tribus, qua recesserant, sacrificabant תי באאל תי דאמאל Ba- al vacce. Pl. 68. Cætum fortium עגלי עפים in vi- tulus populorum: in principibus. sunt divites & potentes. Gen. 15. Accipe tibi משלשה עגלה vitulā triplicatā. Targ. עגלין הלקח vitulos tres. Jer. 48. A Zoar usq; ad Horonaim עגלה שלישיה vitulam tertiam: magnam aut triennè, quæ est bona. Targ. עגלה הלחוח רבחה vitulam ter- tiam magnam. Jud. 14. Nisi arassetis בעגלתי vi- tula mea. Targ. Nisi scrutati essetis באתתי per u- xorem meam: nisi uxoris meæ opera usi fuif- setis. Num. 7. Sex עגלות עג vitulas vehiculi seu plaustris. Est species de speciebus boum tra-

hentium plaustra, aut vehicula operta seu tecta. Targ. עגלן כר מחפון vitulas quando tegun- tur. tectas, coopertas. quod עג currum oper- tum significet.

1268 עג

עגלה, Chald. עגלה, Arab. עגלה agala rota rotunda; per synecdochen, plaustrum, quod rotis rotundis volvitur, currus, carruca, car- pentum. Plur. עגלות, Arab. עגלות agel plaustra. Dimin. Arab. עגילה ugaila parvus currus, rheda, curriculum. Num. 7. עגלה, Targ. עגלה plaustrum pro duobus principibus. Genes. 46. עגלות, Targ. עגלות in plaustris, que miserat Pharao. Deinde, Psal. 46. עגלות scuta combu- ret igni. Targ. עגלות חריסיא עגילין clypeos rotundos. Lxx. θυρεὶς scuta. Hic enim de armis agi- tur: de hastis, arcubus & scutis. currus ve- rò, quorum usus in bello erat, & רכבים dicū- tur. Hosiander correxit: Et currus. malè.

עגלה orbita, vestigium decurrentis in via rotæ: per synecdochen, via, qua plaustrū agitur, via plaustro trita & habens orbitas, actus: Plur. עגלות, Foem. עגלות actus, via, quibus plaustra aguntur. Pl. 140. Ex- panderunt manus עגל ליד ad manū actus. Targ. עגל לסטר ארחא ad latas via: ad locum, ubi fuit gressus meus. Prov. 2. v. 9. Omnem עגל טוב עגל actum boni. Targ. עגל טובי actus tui stillabunt pinguedinem. Nu- bes stillabunt pluviam. vocantur enim- nubes, Dei currus & equi. Et pluvia terrā pinguefacit & fecundat. Targ. עגל ארחא & strata via tua. Psal. 17. Sustenta gressus meos עגל in actibus tuis. Targ. עגל ארחא עגל in actibus tuis. Esa. 59. Et non est iudicium עגל, Targ. עגל ארחא in vijs ipsorum. Deinde, עגל gyrus castrorum, qui fit ex curribus, equis & custodibus: unde nemo absq; ducis licen- tia exire possit: vallum. locus, ubi milites circularim confederunt. locus castrorum orbicularis & rotundus, ut adventantes ex omni parte videantur hostes. i. Sam. 17. Et venit עגל, Targ. עגל ארחא in vallum: locum castrorum. i. Sam. 26. v. 6. Et Saul ja- cebat seu dormiebat עגל in vallo seu castro, & populus עגל ארחא jacebant in circuitu ejus.

Chald. עגל & עגיל clypeus, scutum rotundū: Plur. עגילים. Psal. 35. Apprehende scutum עגל, Targ. עגל & clypeum. עגל ארחא orbita.

Rabb. עגל locus circularis seu circulus ho- minum cætibus destinatus.

עגול circulus: item rota torcularis; panis ficuum rotundus; buccella rotunda; vas rotundum, pel- vis. עגול רביעה עגול quadrans circuli. עגול קטון plau- strum minus, Urfa minor.

עגולא oculus vituli seu tauri, gemma que- dā, beryllus. עגולא caput vituli seu tauri; id q; in Zodiaco inter arietē & taurū est.

ערד *numerus cubicus*. מרכב *compositus*. A
 מסמס *solidus*. מצרוב *multiplicans*. מצרוב *multiplica-*
tus. חאצל *productus*: in Euclide. ערדא *nu-*
mero. ערד *numeratio*.

IV. Arab. ערד *transgressus est*. Matth. 15. v. 2.
 למארדא הלאמירד יתערון וציה אלמשיהה
discipuli tui transgrediuntur mandatum seniorum?
 Ibid. Et quare vos חתערון וחיה אללה *trans-*
gredimini mandatum Dei? ¶ Item ערד adad
strinxit, constrinxit, coarctavit, obthuravit, con-
densavit, infercivit, premendo junxit.

Nom. ערה *udda tormentum aneum*: PLUR.
 עראד *udad tormenta anea*.

Cum punctato, עיר *glandula*: in Avi-
 cenna.

ערא. Chald. Syr. & Arab. ערא, in ערה qua-
 rito.

ערב *tria significata habet*. I. Chald. ערב *sors*:
 PLUR. ערבין *sortes*. Lev. 16. נורל, Targ. ערבא
sors una in Domino. Ibidem. Super duos hircos
 גורלוח, Targ. ערבין *sortes*.
 ערבא *funis, restis*.

II. Arab. ערב *cum punctato, afflixit, cruciavit,*
torsit, tormento affecit, questionem de aliquo ha-
buit, fatigavit, punivit. Item, *afflictus, cruciatus,*
tortus fuit, tormento affectus fuit. Matth. 8. v.
 29. לחעדבנא קבל אלוקה *ut affligas nos ante tem-*
pus. Matth. 17. v. 15. יערב נראפירווס אהלה *affli-*
gitur in principijs mensium. Joh. 10. *Quousque*
 הערב *affliges animam nostram?* Alc. 3. יערבהם
 & in secunda persona הערבבהם. Cap. fil. Ifr.
 אןישא יערבכם *si voluerit, affliget vos*. Hiphil.
 P. 78. In sculptilibus suis אערבוהא *excruciarunt*
illum. Pass. אערבב אataddeb, & אנערבב anad-
 dab *tortus, cruciatus fuit*. 2. Corinth. 3.
 vers. 4. וננערבב & *affligimur, sed non despe-*
ramus.

Nom. עראב *adib passio anima, pathos, con-*
turbatio, tormentum, poena, cruciatus, supplicium,
afflictio: PLUR. עראבא *adabit tormenta, suppli-*
cia: אדעב אלשריט *ad ebor tormentum*
chorde; Hispanis, *trato de cuerda*: tormenti
 genus, quo reus rejectis in tergum mani-
 bus fune suspensus in praecipuus demitti-
 tur. פבשרהם בעראב אלם *& annuncia ipsis de*
cruciatu doloroso.

ערב *muaddib tortor*: PLUR. מערבין *mu-*
addibin tortores.

ערב *muaddab, & מערבב tortus, cruciatus,*
vexatus, dolens. ריח מערב *ruh muaddab ani-*
ma cruciata, quae in inferno torquetur.

III. Arab. ערב *dulcis*. ערב מאוה *dulcis est aqua ejus*.
 ערבא *aqua dulcis*. וענהם נהר צעיר ערב *& apud*
eos flumen parvum dulce.

ערה *sex significata habet*. I. ערה *adhibitus, ap-*
plicatus, indutus, ornatus, adornatus, decoratus

fuit. Tantum. Esa. 61. v. 10. Sicut sponsa תערה
 Targ. רמתקשטא *qua ornata est*. Ezech. 23. v.
 40. וערית ערי *& ornatus fuisti ornatu*. Hof. 2. v.
 13. ותער, Targ. ואתקנת, Lxx *καὶ ὡσεὶ ἵθις*
ornata fuit in aure sua & monili suo. Jer. 31. v. 4.
 אדחערי, Targ. תתקנין *ornaberis tympanis*
tuis. Jer. 4. v. 30. *Quia ערי ערי ornaberis ornatu*
aureo. Ezech. 16. v. 10. ואתער ערי *& ornavi te*
ornatu: transitivè. Ibid. vers. 12. ותערי *& orna-*
ta fuisti auro & argento. Job. 40. v. 5. ערה, Tar-
 gum אחקן, Lxx. *ἀνάλαβε ornare, quae so, eminen-*
tia & celsitudine.

Nom. ערי *ornatus, ornamentum*: Dual. ערים
ornamenta. Ezech. 16. Et venisti בערי ערים *in*
ornatu ornamentorum: in puicerrimo orna-
 tu. Lxx. *εἰς πόλεις πόλεων in urbes urbium*. le-
 gerunt בערי ערים, ab עיר *urbs*: ob literarum
 ר figuram similem. Esa. 49. *Quia omnibus*
isrls בערי tanquam ornamento indueris. Targum
 כלבוש *tanquam veste*. Exod. 33. Et nemo po-
 suit עריו *ornatum suum super se*. Targ. תקין וינה
ornatum supellectilis sua. ¶ Deinde, ערי *os*. Psal.
 32. v. 9. עריו *os ejus constringere oportet*. Targ.
 הקונה *ornatum ejus*. accepit significatione
 praecedente. Lxx. *τὰς σαγόνας αὐτῆς maxil-*
las ejus. Psal. 103. v. 5. Satiatus bono עריו *os tuum*.
 Targ. יומי סיבוחי *dies senectutis tuae respexit*
 ad ערים *panni detriti*. Lxx. *τὸ ἐπιθυμητὸν ἢ*
desiderium tuum.

Partic. ער *ad, usq.*: indicans locum, tem-
 pus aut rem, cum nomine aut particula.
 Obad. 1. ער הנבול *ad terminum dimiserunt te*.
 Deut. 4. ער לב *ad cor caeli*. Ibidem vers. 30.
 Et redibis ער יהוה *ad Dominum Deum tuum*. Tar-
 gum לרחלתאריי *ad cultum Domini*. pro quo
 habetur, Deut. 30. Si redieris אל יהוה *ad Do-*
minum Deum tuum. ¶ Quando repetitur,
 valet articulariter, vel, tam & quam. 1. Sam. 18.
 ומריו וער חרבו וער קשתו וער *& pallium suum, &*
gladium suum, & arcum suum, & cingulum suum. Genes. 7. ab homi-
 ne ער בהמה ער רמש וער עוף *ad jumentum, ad re-*
ptile, & ad avem caeli. ¶ In constructione saepe,
 cum affixis semper literam י assumit,
 & formam nominis mascul. plur. induit.
 Job. 7. Et satiatus fui *vigilijs ערי נשא ad crepu-*
sculum. Psal. 147. Humilians *impios ערי ארץ ad*
terram. Num. 24. Et postremum ejus ערי אכר
ad pereuntem. Targum לעלמא יבר *in aeternum*
peribit. Psal. 69. ער *ad te omnis caro venient*.
 Num. 23. vers. 18. *Ausculata ערי ad me* (verba
 mea) *fili Zippor*. Targ. למימרי *ad verbum me-*
um. ut referatur ad ערי *os*, ex quo sermo e-
 greditur. Amos 4. Et non reversi estis ערי *ad*
me. Job. 32. v. 12. ועריכם *& ad vos* (verba ve-
 stra) *intelligam*. Mich. 7. וערי *& ad te venient*.
 Lxx. *καὶ αἱ πόλεις ἢ & urbes tuae*.

Recipit

in seculum & ultra. accepit pro ער ad. Targ. A
 לעלם ולעלמי עלמיא *in seculum & in secula seculorum.* ac puncto segol differt ab ער *testis.*
 Jerem. 19. הירעו ער *sciens & testis.* Tantum.
 Hab. 3. הרי ער *montes aternitatis.* Psalm. 83.
 פדעפאנט & conturbentur ער *in aeternum.*
 Psalm. 132. *Hac requies mea ער ערי in seculum.* Esa. 26. *Confidite in Domino ער ערי in aeternum.* Targum לעלם ולעלמי עלמיא *in seculum & in secula seculorum.* Esa. 45. *Et non ignominia afficiemini ער עולמי ער in secula aternitatis.* Esa. 57. vers. 15. *habitator aternitatis.* Psalm. 19. *Sermo Domini mundus, permanens לער in aeternum.* Amos 1. vers. 11. *Et retinuit לער in perpetuum iram suam.* L x x. eis *μαρτυριον in testimonium.* acceperunt pro ער *testimonium.* Psalm. 111. vers. 8. *Sustentati לער לעולם in aeternum, in seculum.* Job. 20. *An hoc scis ער a seculo?*

II. Per antiphrasin quidem, sed tamen ex ufulinguae Chald. & Syr. ערה, Chald. & Syr. ערה *abijt, recessit, declinavit, transijt, praeterijt, pervenit, abjectus, remotus fuit.* Job. 28. vers. 8. *ערה, Targum ער transijt super ipsum leana: declinavit ad eum. tantum.* Chald. Dan. 3. *Et odor ignis non ערה ערה transijt per illos.* Genes. 19. *Qui עבר, Targum ערה transijt per partes.* Genes. 49. *Non יסור, Targum יעדי recedet sceptrum a Juda.* Jud. 6. *Non תערי, Targum תערי recedes inde.* Syr. Actor. 20. vers. 19. *que transierunt super me: acciderunt mihi.* Hiphil. הטהה, Chald. & Syriacè *אטרי, in Daniel הערי transtulit, removit, deposuit, abjecit, abstulit, arripuit, spoliavit, exiit.* Proverb. 25. vers. 20. *מטהה, Targum רשקל auferens vestem in die frigoris: removens, deponens: tantum.* Chald. Dan. 2. *מהערה transferens reges.* Job. 34. vers. 20. *ויסירו אביר, Targum ויערין & removebunt principem.* 1. Sam. 28. *Et הסירו, Targum אטרי removebat.* Gen. 27. *וחטוי & abrumpes jugum ejus. Targum וחתוי & removebis.* Syr. Act. 24. *Ex manibus nostris אטרי transtulit eum: abstulit.* Luc. 9. v. 39. *Spiritus אטרי arripit eum.*

Nom. ער, Chald. ערה, & ערי, & עריה *prada.* Gen. 49. v. 27. *Manè comedet ער pradam.* Lxx. *Et adhuc. acceperunt pro ער adhuc.* Zoph. 3. v. 8. *Ad diem quo surgam לער ad pradam.* Esa. 33. v. 23. *Tunc divisa fuit ער-ער-ער pradam spoliij multa. aut, pradam & spoliium: ut subintelligatur per ellipsin.* Chald. Deut. 20. *שלל, Targ. ערה spoliium hostium tuorum.* Esa. 10. v. 6. *ולכו, Targ. ולמטרי טרהה & ad pradandum pradam.* Jerem. 30. vers. 16. *Eruntque de pradatores tui למשסה, Targ. לערי in pradam.*

Chald. ערי viator.

עריא gryphus, avis rapax.

III. Metaphoricè, Chald. & Syr. ערה, & עריה *transijt, coivit, concepit: sicut עבר apud Hebraeos.* Genes. 20. *Et ingressus est ad Hagar, וטהה, Targ. וטריה & ipsa concepit, & vidit quod הרחה, Targum עריה concepisset: gravida facta esset.*

Nom. מעריא *gravida, impragnata.* Plural. מעריא *gravida.* Gen. 34. *Et ecce הרחה, Targ. וטריה ipsa gravida est.* Esa. 7. v. 14. *Ecce virgo הרחה, Targ. מעריא gravida est.*

עריה & ערו *conceptio: Plur. ערויני conceptiones.*

עריה & ערי *pustula, scabiei genus.*

IV. Arab. ערה *adi odit, disconvenit, adversatus, indignatus est, inimicus, hostis fuit.* Piel ערה vel עדי *addi inimicos fecit.* Pass. אהערה vel אהערי *at addi inimicus factus est.* Hiphil. מערי coegit. Hebr. 10. v. 28. *Qui תערי abjecerit Legem Moysis. Alc. 2. וליא תערויא אן אליה לא יחב אל מערתין & non inimici sitis, quia Deus non diligit adversantes.* Alc. ערה.

Nom. ערו *adu inimicus, hostis: Plur. ערויני hostes, inimici.* Foem. ערויני *inimica.*

ערי *muaddi hostilis, indignatus: Plural. מערייני muadijn hostiles.* ערה *adiva inimicitia, odium: Plur. ערויני inimicitia.*

ערויני *indignans.*

V. Arab. ערה, cum ער punctatis, *nutrivit.* Pass. אלעטם *agradi, & אהערי nutritus fuit.* אלהי אנתא *ossa nutriunt multa animalia.* אלהי אנתא *pulmo nutritur calidiori sanguine.* כה *quo nutritur.*

ערה *nutriens: Plur. ערויני nutrientia, cibi.*

ערויני *quod nutritur.*

ערויני *nutritio.*

ערויני *nutrimentum: in Avicenna.*

VI. Arab. cum ער punctato, ערה & ערי *gadi, & ערה manè, cras. באל ערה manè, diluculo.* Matth. 20. v. 1. *exijt manè. פי מוחערויתין ערה. si algaad altera die. ערה mani-cantes.*

ערה *prandium.*

ערה *tria significata habet. I. Syr. ערה, Pass. אהערה & אהערי conquestus est de aliquo, reprehendit, arguit, vituperavit, criminatus est.* Marc. 7. *והערהו & vituperaverunt.*

Nom. ערה & ערי *sons, reus, noxius, pravus.* ערה *querela, reprehensio, culpa, negocium.* ערה *absq. reprehensione: inculpatè.*

Rabb. ערה *raphanus.*

II. Arab. ערה & ערה *adal direxit, ordinavit, paravit, disposuit, composuit, emendavit, correxit, aquavit,*

aquavit, temperavit, condidit, reparavit, renova- vit, justificavit. Pass. חמארל *temperatus fuit.* Matth. II. vers. 19. וערלה אלחכמה מן כניהא & *justificata est sapientia à filijs suis.* Joh. 5. vers. 18. ויעארל נפסה כאללה & *aquat se Deo.* 2. Cor. 9. vers. 12. *Qui* יערלון *commen- dant seipsos.* Psalm. 48. אערלוא *dirigite corda vestra.* Coloff. 4. vers. 1. אלארכאב אערלוא *vos domini equi sitis erga seruos vestros.*

Nom. כאלערל *adal equitas, iustitia.* re- tte, *juste.*

ערליל & אדיל *adil aquus, justus, dignus, par, equalis.* Plur. ערול *udul iusti.*

כחעריל & ערלה *taadil equatio, correctio, tem- peratio, dispositio, directio, condimentum.* בחרעיל *bita adilemendate.*

מערל אלנהאר *equatio diei: æquinoctium.* מערל *muaddil equator, corrector, emenda- tor.* מערל *muaddal,* & מעחרל *muatadal aquatus, dispositus, emendatus, temperatus, con- ditus, mediocris.*

אעדל *atidel equalitas, temperatio, mo- destia, rectitudo, æquinoctium, uniformitas.* אלומן כהא אברא *temperatio aeris.* אעדל *temperatus est calor & frigus: Geogr.*

ערל *idal saccus.* Plur. עראל *sacci.*

III. Per Antiphrasin, Arab. ערל *declinavit.* Psalm. 119. אעדל & *non declinavi à Lege tua.* Gen. 19. אעדל *declinate ad domum servi vestri: duale.*

עדמ. Arab. ערם *adam caruit, expers, privatus fuit, defecit, vacavit, non habuit.* Piel ערם *addam privavit.* Psalm. 84. יערמהם *privabit eos bonis.*

Nom. ערם *caruit, expers, privatio, defe- ctus, vacuitas.* ערם אלמות *vacuitas mortis: im- mortalitas.* ערם אימאן *caruita fidei: incre- dulitas.*

מכאן *adim carens, expers.* Psalm. 78. ערים *locus carens aqua: inaquosus.* ערים אלמא *expers sensus.*

ערן *tria significata habet. I. ערן. Inde Hit h- paël התערן, Chald. אתערן *deliciatus, delecta- tus, oblectatus, voluptate potitus aut affectus fuit, delicate vixit.* Nehem. 9. *Comederunt, saturati sunt, impinguati sunt, & delicia- ti sunt in bono tuo magno.**

Nom. ערן, Foem. ערנה *Chald. ערנה *voluptas, jucunditas, delectatio: Plur. ערנים, Chald. ערונים *voluptates, delicia.* Gen. 18. v. 12. *Postquam consenui, erit mihi ערנה *voluptas: actus conjugalis.* Targum עלמו *adolescencia.* Lxx. *ως εἰς νῦν usque nunc.* Acceperunt ערנה, ab***

adhuc. 2. Sam. 1. *Qui vestiebat vos cocco cum ערנים *delicijs.* Lxx. *ὀσπυς ὑμῶν ornatu vestro.* Targum *וכובל לכוון תפנוקין & pasceus vos delicatis cibis.* Alij: *cum ערנים *torquibus: li- teris transpositis.* Psal. 36. *Et torrente ערניה *deliciarum tuarum potabis eos.****

ערניה *delicata, voluptuaria.* Esa. 47. *Et nunc audi hoc, delicata, quæ habitas secure.*

מערנים, Foem. מערנוח *voluptates, delicia, cibi delicati, oblectamenta.* Proverb. 29. מערנים *voluptates anima tua.* Genes. 49. vers. 20. *Et ipse dabit מלך מערני *delicias regis.* Lxx. *ρεο- φλω cibum. lege *ρεοφλω *voluptatem.* 1. Sam. 15. *Accessit ad eum Agag מערנוח (in) *delicijs: cum gaudio. quia malebat mori, quam vivere.* Al. *Manus ejus erant ligata.* Job. 38. vers. 31. *An ligabis מערנוח *delicias Plejadum, verni temporis amœnitatem & pulcritu- dinem; cum omnia germinant & cre- scunt.* Lxx. *δισμὸν nodum. respexerunt ad ערני *ligavit.*******

Chald. ערן & מערן *voluptuosus, delicatus.*

Propr. ערן, & quinquies ערן *Eden: amœ- nissima Orientis regio, ubi Deus initio hortum homini plantavit.* Gen. 2. *Et plan- tavit Deus בערן בן *hortum in Eden ab Oriente: ex- plaga orientali.* Vulg. *hortum voluptatis à principio. accepit appellativè: sed כ *indicat esse proprium.* Ibidem. *Et fluvius egredie- batur מערן ex Eden, ad rigandum הין *isum hor- tum.* Ibidem. *Et accepit Dominus Deus homi- nem, & collocavit eum בן ערן in horto Eden.* Esa. 51. *Et posuit desertum ejus בערן sicut Eden, & campestre ejus בן *sicut hortum Domini.* E- zech. 28. *in Eden horto Dei fuisti.* Joel. 2. ערן *בן *sicut hortus Dei terra ante eum.* ¶ Rabbinicè per Metaphoram, בן ערן *hor- tus Eden, Paradisus, sedes, locus & felici- tas beatorum post hanc vitam, cælum: sicut Gehenna, infernus & damnato- rum supplicium.* ערן *בן ערן *fit anima ejus in horto Eden.* Christus: *hodie mecum eris in Paradiso.* ¶ Deinde, ערן *Eden, urbs, Syria regia.* Ezech. 27. *Harān & Canne & Eden.* Amos 1. *Extirpabo habitato- rem Aven, & tenentem sceptrum ערן *ex domo Eden.* Lxx. *Ex uris *χαρπῶν. legerunt ערן, ob literarum רר *figuram similem: & ע *per *expresserunt.************

II. Chald. ערן, Syr. ערן *est ערן, tempus, occasio, o- portunitas: Plur. ערנין *tempora.* Gen. 29. *Non est ערן, Targ. ערן *tempus, ut colligantur. & הערנא *hoc tempore, nunc. מערן *ex hoc tempore, posthac.*****

III. Arabicè ערן. Inde מערן *maadan, fo- dita metalli: Pluraliter מעארין *maadin.**

A מעאון אלוהב *fodina salis*. מעון אלמלח *fodina*. *fodina auri*, ואלנשאור ואלפצה ואלחרוד ואלואן ואלנשאור & argenti, & ferri, & c. in Geogr. מועני מועני *mumaadan mineralis, metallicus*. מערניה *mineralia*.

עדס Arab. עדס *lens*: in עדש *quære*.

עדף *excessit, exuberavit, superfuit, superabundavit*. Inde עורף: Foem. עורפה *superabundans*: Plur. עורפים *superabundantes*. Exod. 16. *Et omne העורף*, Targ. מותרא *superabundans reponse vobis in custodiam*. Num. 3. העורפים, Targ. הערין *qui supersunt super Levitas*. Hiph. הערין *superfuit, superabundavit*. Exod. 16. *Et non הערין*, Targ. אותר *abundavit, qui multum collegerat*. Chald. ערין *excellens, prestans*. Arab. ערף אלוואר *exundantia fluminis*.

עדק Rabb. עדק *spongia*: item, *crater*. Chald. ערק *separavit*.

עדר *lex significata habet*. I. ערר. Inde Niph. *privatus, detractus, desideratus, diminutus fuit*. 1. Sam. 30. v. 19. *Nec נעדר*, Targ. שגא *defuit illis quicquam*. Esa. 4. *Vir non נעדר desideratus*. Targ. מתעכב *retardatus*. Esa. 59. v. 15. *Et facta est veritas נעדרה privata*: *deficiens*. Piel עדר *detraxit, privavit, deesse sivit*. 1. Reg. 4. v. 26. *Nec נעדרו דבר detrahebant seu deesse sinebant verbum*: *nihil sinebant deesse eorum, quæ ad mensam regis erant necessaria*. Targ. *impediabant quicquam*. Præterea, 2. Sam. 17. v. 22. Zoph. 3. v. 5. Esa. 40. v. 26: 34. v. 16.

Rab. עדר & העדר *privatio, destructio: ite, mors*. II. Per antiphrasin, עדר *digessit, disposuit, ordinavit, instruxit*. 1. Par. 12. v. 38. עורין מערכה *ordinantes aciem*. pro quo præcedit: עורכי מלחמה *ordinantes bellum*. Ibid. ולערר & *ad ordinandum: ad instruendum aciem*.

Nom. עור, Chal. עור, Arab. עור *ordo animalium majorum & minorum, grex*: Pl. עורים, Chald. עורין *ordines animalium, greges*. Jer. 13. *Quia captivus abductus est עור grex Domini*. Targ. עמא *populus*. Jer. 31. *Et proficiscuntur בעור in grege*. Targ. בסיען *cum cætibus*: sicut pastores cum suo grege ex uno loco in alium transeunt. Cant. 4. *Capillus tuus בעור העזים sicut grex caprarum*: sicut pilus gregis caprarum. 2. Par. 32. v. 29. וטורים & *ordines pro praesepibus*. Joel. 1. *Perplexi sunt בעור greges bou, quia non est pabulum eis: etiam צאן greges ovium devastati sunt*. ¶ Per Synecdoche עורים, Chal. עורין *caula*, quibus greges includuntur. Esa. 7. *Derelictæ civitates Aroer לעורין in caulas erunt*. Targ. עורין עורין *in domum habitationis gregum ovium*. Psal. 50. vers. 9. ממכל אחיק, Targ. מן עורך *ex caulis tuis hircos*. Arab. מן אלער *ex ordine*.

Pr opr. Mich. 4. מגרל עור *est turris Davidis, sic dictus, quod Israel gregi ovium comparetur, & in Jerusalem quotannis ter congregabatur, sicut grex in caula*.

III. Per Metaphoram, עור. inde Niph. עור *fossus, sarculatus, sarritus, pastinatus fuit*. de agro & vinea. Tantum, Esa. 5. v. 6. *Non putabitur, nec עור pastinabitur*. Esa. 7. v. 25. *Et omnes montes, qui בעור עורון ligone fodientur*. Targum יתפלחון *colent*.

Nom. מעור *ligo, sarculum, quo ager aut vinea foditur*.

Rabb. עור *sarcularit*.

IV. Syr. עור *juvit, adjuvit*: in עור *invenies*. V. Arab. עור *adar, cum punctato, excusavit, defendit*. אסתער *astadar, & מעתור excusavit se, defendit se, recusavit, denegavit*. 2. Cor. 11. v. 36. *Nos נעדרו defensione utemur*. Alcoran. לא תעדרו *non excusetis*.

Nom. עור *udar excusatio, ratio, causa, occasio, defensio*.

מעורא & אחעור *excusatio, defensio, recusatio*.

עורה *effugium*.

עורי *adari, & עורא adara virgo, pedissequa*: Plur. עוראי *virgines*. Matth. 1. v. 23. *Ecce עורי virgo concipiet*.

עוריה *udria virginitas, castitas*.

עורר *difficilis, impossibilis*.

VI. Arab. cum punctato, עור *gadar prævaricatus, mentitus est, fefellit, dolose egit, astutus, sagax fuit*. Pl. 78. בעורא & *prævaricati sunt*. Act. 8. v. 9. *ut תעור mentiaris in Spiritum sanctum*. Psal. 109. *בי עורא detrahunt mihi*.

Nom. עור *gadar dolus, fraus, fallacia, proditio, techna*.

עאור *gadir dolosus, astutus, sagax, proditor*: Plur. עאורין *dolosi*.

עורין *gadar lacus, lacuna, palus, stagnum*: Dual. עוראן *gadrans stagna*. מא עוראן *agua paludum*.

עורר *tagdor lanx, discus, patella*: Pl. עוררא *tagdorath patella*. ¶ עורר אלסלוק *dolus viarum*.

עורה *gudra vitis*: Plur. עורא *vites*.

עורש *lentes*. Gen. 25. *Et cocturam עורש*, Targ. טלופחין *lentium*. Rabb. עורש, Arab. עדס *hadas lens nris, vicia, & cognata species*: Plur. עורשין *lentes*. איש עורשין *homo lenticulosus*: qui q. lentibus perfusus apparet. Arab. עדס אחר *hadas ahdar lens viridis*.

עורא *adafia zafra adesia citrina*: flava. cibus ex lentibus & croco coctus; idoque flavus. Matth. hades.

עור *tria significata habet*. I. Syr. עור *memor fuit, meminit, recordatus est*. Joh. 15. v. 20. עורו *& mementote sermonis quem dixi*. Luc. ועורו *& recordatus est testamenti sui*. Matth. 16. v. 9. *Non עורין*

וְאִסְתַּחֲרוּ & testabantur (בו contra) eum viri Be-
 lial: testimonium contra ipsum dicebant.
 Jerem. 6. Ad quem loquar וְאִסְתַּחֲרוּ & contestabor,
 ut audiant? Hoph. הוֹעֵר admonitus fuit. Exod.
 21. וְהוֹעֵר, Targ. וְאִסְתַּחֲרוּ & admonitus cum do-
 mino suo non custodierit.

NOM. עו, FOEM. עוה testis, qui testatur de
 veritate & re comperta: PLur. עוים testes.
 Dicitur, 1. de persona. Lev. 5. v. 1. Et anima si
 peccaverit, & audierit vocem juramenti, & ipse
 est עו, Targ. עוה testis, aut vidit aut cognovit.
 Jer. 29. Et ego sciens וְעו & testis, inquit Dominus.
 Esa. 55. vers. 4. Ecce עו testem populus dedi illum.
 Targ. עו principem. sequitur enim: ducem &
 praeceptorem populus. ¶ 2. de re. Genes. 31. עו,
 Targ. עוה testis est cumulus iste, ועוה, Targum
 עויה & testis statua ista. Job. 10. Renovas עויה
 testes tuos contra me. plagas tuas, quae testen-
 tur contra me, quod peccaverim. ¶ Item
 עו testimonium. Exod. 20. Non dices contra pro-
 ximum tuum עו שקר testimonium falsitatis:
 mendacij. Targ. עוהוהוה idem.

עוה testimonium: PL. עוהוה testimonialia. Gen.
 21. Et sint mihi לעוהוה, Targ. לעוהוה in testimoni-
 um. Deuter. 4. Ista sunt העוהוה, Targ. עוהוהוה
 testimonialia, & statuta, & judicia. Psal. 94. custo-
 dierunt עוהוהוה testimonialia ejus.

עוהוה idem: Plur. עוהוה testimonialia. Significat
 autem עוהוה testimonium quatuor: 1. doctrinā,
 qua Deus de se & de voluntate sua est te-
 status, & quae est testimoniū inter Deum
 & populum Israël, quod is populum ac-
 ceperit in peculium, & populus ipsum in
 Deum. Pl. 19. עוהוה testimonium Domini fidele.
 ¶ 2. Decalogum duabus tabulis insculptū: &
 arcam, in qua decalogus: deniq; & taberna-
 culum in quo arca, & ipsum oraculū erant
 reposita. Exod. 34. Dua tabula העוהוה, Targ.
 עוהוהוה testimonij in manu Moysi. Exod. 40. Et
 pones ibi העוהוה arcam testimonij. in qua de-
 calogus duabus tabulis inscriptus erat re-
 positus. Ibid. Et dedit העוהוה testimonium in ar-
 cam: tabulas decalogi. Exod. 25. Et dabis in
 arcam העוהוה testimonium, quod dabo tibi. Exod.
 17. In tabernaculo testimonij extra velum, quod
 est juxta העוהוה testimonium: juxta רביר oraculū,
 ubi arca testimonij erat reposita. Exod.
 16. v. 34. Et reposuit illum Aharon coram העוהוה
 testimonio: coram arca. Lev. 6. Et operiat nebula
 suffitus operculum, quod est super העוהוה testimo-
 nio: super arca. Num. 1. Et tu constitue Levitas
 super העוהוה habitaculum testimonij. in quo
 erat arca, & in hac tabule decalogi. Num.
 17. Et pones eos in tentorio testimonij, corā
 העוהוה testimonio: corā arca: Synecdoche. 2. Reg.
 11. & 2. Par. 23. Et producens filium regis, impo-
 suit ei coronam העוהוה & testimonium: librum

Legis, in quo rex debeat die nocteq; lege-
 re. Al. vestes regias: ut cum עוהוה conveniat.
 Cum affixis mutat וו in i. Pl. 13. 2. Si custodi ve-
 rint filij ejus pactum meum ועוהוה & testimonium
 meū, quod docebo eos: Legem. 1. Reg. 2. Et judi-
 cia ejus ועוהוה & testimonia ejus. 2. Reg. 17. Et
 עוהוה testimonialia ejus, quae עוהוה testatus fuit.

II. עו. Inde העוהוה mos, consuetudo. Ruth. 4. Et
 hoc erat consuetudo in Israël. Esa. 8. custodi העוהוה
 consuetudinem: serva morem. vel testimoni-
 um: doctrinam.

Syr. עוהוה vel עו consuevit, solitus fuit.

עוהוה solitus: PLur. עוהוה soliti, consueti. Marc.
 10. Sicut עוהוה רמער הוה solitus erat: consueverat.
 Act. 3. v. 2. עוהוה רמער הוה qui soliti erant eum ferre.
 עוהוה consuetudo. עוהוה אסתעד consuevit. עוהוה
 consuetus.

Arab. עוהוה ada mos, usus, ordo, consuetudo:
 PLural. עוהוה adat, & עוהוה avaid consuetu-
 dines. עוהוה gair adah prater morem. עוהוה
 עוהוה visitatio.

עוהוה astaaved assuefactus, habilis, aptus,
 rectus fuit.

עוהוה mustaaved consuetus, usitatus. עוהוה
 עוהוה gair mustaved inusitatus. עוהוה
 solitus.

עו id festum: PLur. עוהוה ajed festa. עוהוה
 עו id alifchthe festum desiderij:
 Pascha. עוהוה חמסאני id chamifini festum pente-
 costes: quod & עוהוה אלקרום id nuzul roh
 alcudus festum descensionis Spiritus sancti.

עוהוה jedi ad festum pertinens.

III. עו, Arab. עו significat אורד ימים additionē
 rei, aut temporis: adhuc, dum, amplius, deinceps,
 iterum, secundo. Gen. 7. Quia ad dies עוהוה adhuc
 septem, ego pluam super terram. post septē dies.
 Jon. 3. עוהוה quadraginta dies, & Ninive sub-
 vertetur. 1. Reg. 12. עוהוה tres dies, & redite
 ad me. sequitur: redite ad me die tertio. Gen. 8.
 Non addam maledicere עוהוה amplius terram: per-
 petuo. ¶ Interdum idem quod עוהוה diu: per-
 mutata ordinum significatione. Gen. 46.
 Flebat super collo ejus עוהוה diu. Jer. 2. Propterea
 עוהוה diu litigabo vobiscum: longo tempore. ¶
 עוהוה intra, dum, adhuc. temp^o praesens. Amos
 4. עוהוה dum adhuc tres menses ad messem. Esa. 7.
 v. 8. עוהוה & intra 65. annos. Targ. עוהוה & in fi-
 ne 65. annorum. Lxx. עוהוה & post. Jer. 28.
 עוהוה intra duos annos ego reducam ad locum istum
 omnia vasa domus Domini. Targ. עוהוה in fine bi-
 ennij. ¶ עוהוה quamdiu. Gen. 48. v. 15. Qui pascit
 me מעוהוה, Targ. מעוהוה quamdiu sum. Lxx. עוהוה
 εως τὸς ἑσπέρων à juventute mea. Num. 22. v. 30. E-
 quitasti super me מעוהוה. Targum מעוהוה quam-
 diu es, usq; ad hunc diem. Jerem. 40. עוהוה בולא
 & adhuc ipse non redibat. aut redire
 volebat. Adhuc Jeremias non dixerat
 ipsi

ipſi ſe rediturum: indicavit ſeu ſignificavit igitur Nebuſaradan, ſuam mentem eſſe, ut rediret, & dixit illi, & redi ad Gedalia. Thren. 4. v. 17. *עוֹרִיגָה* adhuc nos, conſumentur oculi noſtri. pro עוֹרִיגָה, literis ה"ו permutatis. Lxx. ἐπιὸντων ἡμῶν adhuc exiſtentibus nobis. Job. 27. v. 2. *עוֹר* - כל - *עוֹר* omni tempore (quo) anima mea eſt in me.

Arab. Verb. *עוֹר* redijt, reſerſus eſt. Pſal. 7. *עוֹר* revertetur in caput ejus. Luc. 1. *עוֹר* reſerſa eſt in domum ſuam. Johan. 8. Ne *עוֹר* revertaris ad me. Gal. 1. *עוֹר* reſerſus ſum Damafcum. Gen. 3. v. 19. *עוֹר* חתתי תעוֹר אלי אלארץ donec redeas in terram. Gen. 4. *עוֹר* אין עטריך בלא חעוֹר אין עטריך *עוֹר* & non redibit, ut det tibi robur ſuum. *עוֹר* reſerſi eſtis. *עוֹר* אנו sumus reſerſi. Alcor. Manna. *עוֹר* ופיהא נעידכם & in illam reducet vos. Hiphil. *עוֹר* aid reduxit, retulit, reddidit. Matth. 27. v. 3. *עוֹר* ואתאר אתלחון אלפצה & retulit triginta argenteos ad principes ſacerdotum. ¶ Item, *עוֹר* ואתאר *עוֹר* & contendit, certavit. 2. Corinth. 5. v. 15. *עוֹר* ואתאר & contendamus animis noſtris. 1. Cor. 10. v. 24. *עוֹר* יחעארוֹן certant in ordinibus arena.

עוֹר haud lignum, & xyloaloe, lignum balſami: Plur. *עוֹר* ligna: in Avicen. *עוֹר* ניר lignum bonum, aroma. שגור אלעוֹר arbor aloes. *עוֹר* חתיה lignum ſerpentis: quod impositum latibulo ſerpentis eum expellit. *עוֹר* אלקמארי *עוֹר* in Geograph. *עוֹר* היגרי lignum aloes.

IV. *עוֹר*. Inde Prel. *עוֹר* (ab עוֹר præda; ex uſu Chald.) diripuit, expoliavit. Pſalm. 119. *עוֹר* פוליארוני ſpoliarunt me. Targum. cohortes impiorum *עוֹר* אהבנשו congregati ſunt contra me.

עוֹר duo ſignificata habet. I. *עוֹר* curvus, obliquus, contortus, pravus, perversus; metaphoricè, malus, iniquus, malicioſus fuit, iniquè aut perversè egit: quando ad animum & actiones transfertur, ſicut Latini curvos mores dicunt. 1. Reg. 8. Peccavimus ואתינו, Targ. ואתפנאנו & ſtulte egimus. Dan. 9. v. 5. Peccavimus ואתינו & iniquè egimus. Eſther 1. Non contra regem ſolum *עוֹר* iniquè egit Vaſti regina, ſed contra omnes principes. Targ. סרחה peccavit. Lxx. ἐπιὸντων injuſte egit. Niph. *עוֹר* curvatus, incurvatus, depravatus fuit: metaphoricè, perversus, iniquus, malus factus eſt. Eſa. 21. v. 3. *עוֹר* incurvatus ſum propter auditum: eò quòd audivi. Pſal. 38. *עוֹר* incurvatus ſum & humiliatus vehementer. Targum עקמה curvus factus ſum. Prov. 12. *עוֹר* pravus corde erit contemtui. Lxx. ὑποκαταπόδιον piger corde. 1. Sam. 20. v. 30. *עוֹר* פרווה prava (ſcil. matris) rebellionè. Prel. *עוֹר*, Chald. *עוֹר* curvavit, incurvavit, depravavit, perversit. Thren. 3. Semi-

tas meas *עוֹר* perversit. quæ ſcil. plana erant & recta. Eſa. 24. v. 1. *עוֹר* & perversit faciem ejus: dabit illi aliam faciem, priore mutata: ut non inveniatur in ea ullum animal. Eſa. 34. *עוֹר* & perversit. ſc. urbes iſtas. Targ. ואתלי אנון & in captivitatè abduxit eos. Lxx. ἄβη. Acceperunt pro nomine urbis proprio. Hiph. *עוֹר*, Chald. *עוֹר* curvavit, perversit, depravavit. Job. 33. ego dixi, erravi וישרה טוֹיחתי & rectum incurvavi. Targ. קלקלה. Jer. 3. *עוֹר* ואתאר, Targ. קלקלו pervertunt vias ſuas. Abſolutè, iniquè egit, peccavit. 2. Sam. 19. & non recorderis eorum, que *עוֹר* peccavit ſervus tuus. 2. Samuel. 7. *עוֹר* יסרה אם יסרה, Targ. אם יסרה si peccaverit, caſtigabo eum. Pſalm. 106. *עוֹר* iniquè egimus, impiè fecimus.

Nom. *עוֹר* incurvatio, inclinatio, declinatio. Ezech. 21. *עוֹר* incurvationem ponam illam.

עוֹר, Chald. *עוֹר* pravitas, perversitas, malitia, vicium, peccatum: Plur. *עוֹר*, Femin. *עוֹר*, Chald. *עוֹר* pravitates, iniquitates. dicitur autem de culpa, & metonymicè, de pœna. De culpa. Pſal. 51. *עוֹר* in iniquitate conceptus ſum. Ibid. & oēs *עוֹר* iniquitates meas dele. 1. Par. 21. Remitte, quaeso, *עוֹר* iniquitatem ſervi tui. Ezech. 21. v. 25. *עוֹר* iniquitatis finis: peccatum, ob quod venit finis ejus. Targum ענתו שלמה ענתו חובותי *עוֹר* tempus retributionis peccatorum ſuorum. 1. Sam. 25. v. 24. *עוֹר* in me ego, Domine, *עוֹר* iniquitas. Iniquitas, quam tu facere vis, ad me pertingat, non ad te. Joſ. 22. *עוֹר* vobis eſt *עוֹר* iniquitas Peor? idololatria. ¶ De pœna. Genes. 15. *עוֹר* non perfecta *עוֹר* iniquitas Amorrhæi. Eſa. 52. *עוֹר* & iniquitates ipſorum ipſe portabit. Ibidem. *עוֹר* in eo *עוֹר* iniquitatem omnium noſtrum. Pſalm. 31. v. 11. *עוֹר* in iniquitate mea anima mea. Lxx. ἐν πτωχείᾳ in paupertate. legerunt *עוֹר* paupertas. 1. Samuel. 28. *עוֹר* iniquitas obremiſſam.

עוֹר acervus, cumulus, tumulus: à curvitate: Plur. *עוֹר* acervi, cumuli. Mich. 1. & ponam Samaritam *עוֹר* in acervum agri. Targum *עוֹר* in cumulos. vaſtitas. ædificium enim deſtructum fit acervus lapidum. Job. 30. *עוֹר* in acervum mittet manum. ut ſervet mortuum acervo lapidum obrutum. Targum *עוֹר* in fervore. Accepit pro *עוֹר*, à *עוֹר* ebullit, & ſubintellexit. Pſal. 79. *עוֹר* Poſuerunt Jeruſalem *עוֹר*, Targum *עוֹר* in acervos. Urbs verſa fit lapidum & calcis acervus, & locus inhabitabilis. Eſa. 17. *עוֹר* acervus ruinae. Quando diruuntur ædificia, lapis ſuper lapidem

dem ponitur, & fiunt acervi. Alij ad ע"ר A referunt.

PR OPI. ע"י Tim, quarta Israëliitarum mansio, in Moabitatum finibus. Num. 33. v. 45. & profecti sum ex Tim, & castrametati sunt in Dibon Gad. Targum מפניווחא ex trāf. præcedit v. 44. & castrametati sunt בע"י העבריים, Targ. במניווח עבראי in limite Moab.

ע"י incurvationes, vertigo, amentia. Esa. 19. Dominus miscuit in medio ejus spiritum ע"י incurvationum: morbus infania. Targ. רטעו qui erraverunt.

II. Rabb. Chald. Hiph. ע"י per nares respiravit. ע"י per nares respirans.

Syr. ע"י gemuit, lamentatus est, clamavit.

ע"י duo significata habet. I. ע"י. Inde הע"י cœgit, congregavit, compulit, מנוסה ואסיפה א הע"י: ut conveniat cum ע"י festinavit. Exod. 9. v. 19. ה"עו, Targ. כנש congrega pecus tuum. sequitur: & non יאסף, Targ. יחכנש cōgregabitur domum. Et v. sequenti 20. ה"ניס, Targ. כנש congregavit servos suos & pecus suam in domos. Absolutè: congregatus, coactus fuit: fugit, aufugit, confugit. Esa. 10. v. 30. Fugit Madmena, habitatores Gebim הע"י aufugerunt. Lxx. ὁμοῦλα ἐπὶ consolamini. Ex Arabico ע"י consolatus est. Targ. גלו migrarunt. Hieron. cōfortamini: deducens ab ע"י.

Jerem. 4. v. 6. ה"ע"ו, Targ. גלו migrate, ne stetit. Jer. 6. v. 1. ה"ע"ו, Targ. גלו migrate, filij Benjamin, è medio Jerusalem: date vos in fugam: aufugite.

II. Arab. ע"י defuit, defecit. Psal. 23. & nihil ע"י deerit mihi. Luc. 18. v. 22. & ואחרה חע"ו ע"י deest tibi. Ibidem 27. v. 35. א"ל הא ע"י ש"א an indignis ulla re?

NOM ע"י & ע"י inopia, defectus. ע"י מטוון debiles.

ע"י. Inde ע"י volavit, involavit. I. Sam. 25. v. 14. ו"עט & involabat in eos. instar avis rapacis in illos erat durus & crudelis. Al. & abigebat eos. sc. verbis. Verbis suis malis impetū in illos faciebat. Targ. וקן & spernebat eos. Lxx. καὶ ἐξέκλινεν ἀπὸ αὐτῶν & declinavit ab eis. q. נ"ש. I. Sam. 14. v. 33. ו"עט & volavit populus ad spoliū. נ"ש & סור. Targ. ו"חפני & conversus est.

NOM ע"י volatile, avis. Gen. 15. v. 11. & descendit ע"י, Targ. טופא avis super cadavera. Esa. 46. v. 11. vocans ab ortu ע"י avem: velocem & rapacē: Cyrum cum suo exercitu. ob velocitatem. Jer. 12. v. 9. ה"ע"י צב"ו an avis tineta est hereditas mihi, ע"י an avis circūcirca contra eā? Avis tineta, est avis quædā discolor, aut noctua rubris maculis aspersa, ad quā devorandam omnes aves congregantur, quod illam oderint. Ezech. 39. v. 4. ל"ע"י צפור, Targ. לעופא. Rab. ע"י טהרוס avis rapax.

Deinde per synecdochen, ע"י penna avis, & calamus, stylus. Jer. 8. v. 8. ecce ad mendacium ע"י שקר, Targ. קולמוס stylum mendacij scribarū. Psal. 45. v. 2. Lingua mea est ע"י סופר, Targum קולמוס calamus scribe velocis. Jer. 17. v. 1. Peccatum Jude scriptum est ע"י ברזל calamo ferri. ut non possit deleri ex corde ipforum. quod enim stylo ferreo lapidi inscribitur, perpetuò durat.

Arab. ע"י querela.

ע"י, cum y punctato, stercus, simus.

ע"י. Syr. ע"י: Piel ע"י remoratus est, impedivit, obstitit. I. Thesl. 1. v. 18. ע"י יוכני impedivit me Satanas. Pals. א"ח ע"י impeditus fuit.

ע"י tria significata habet. I. ע"י idè quod ע"ל, lactens, puer qui lactatur, parvulus; & fetus, qui adhuc in utero gestatur: PL ע"ל lactentes, parvuli hominum & bestiarū. Esa. 49. v. 15. An obliuiscetur mulier ע"ל parvuli sui? Targ. ברה filij sui? Esa. 65. v. 20. Quia non erit inde amplius ע"ל, Targ. ינק lactens dierum, & senex. Lxx. ἄωρος immaturus.

ע"י, Syr. ע"י idem: PLUR ע"ל parvuli. Job. 19. v. 18. etiam ע"ל, Targ. ינקי parvuli spreverunt me.

ע"ל lactantes oves aut vacca, fœmellæ uterum gestantes, vel partu etiam exoneratę & lactantes suos parvulos: à quibus ita denominatur. Gen. 33. v. 13. Greges & armenta ע"ל, Targ. מניקתא lactantia apud me.

II. ע"י. Inde Piel ע"י perversus fuit, injustè, iniquè egit, fraudavit, injuria affectit. Esa. 26. v. 10. In terra sanctorum ע"י injustè ager. Psalm. 71. Ex manu ע"י injuria afficientis. Hiphil Syriacū, ע"י injustè egit. 2. Cor. 7. v. 2. Non ע"י injustè egimus in quenquam.

NOM ע"י & ע"י, Syr. ע"י iniquus, injustus, injuriosus, fraudulentus: PLUR ע"י injusti. Zophon. 3. Nec novit ע"י perversus pudorem. Job. 16. Concludet me Deus ad ע"י injustum.

SUBST. ע"י & ע"י: FOEM. ע"י, & per metathesin, ע"י, & per paragogen, ע"י א"א & ע"י א"א, ע"י ח"ח & ע"י ח"ח, iniquitas, injuria, fraus: PLUR ע"י cū quiete. Levit. 19. Non faciatis ע"י, Targ. שקר injuriam in judicio: ab ע"י. Psalm. 7. v. 4. Si est ע"י, Targ. טלומא injuria in manibus meis. Ezech. 28. in fraude ע"י negociationis tue. Ezech. 18. in injustitia sua, quam fecit, morietur. 2. Sam. 7. & non addent filij ע"י iniquitatis affligere eum. Hof. 10. Contra filios ע"י iniquitatis. Targ. עליקו ascensionis: q. ע"י. Ezech. 28. Donec inventa est ע"י iniquitas in te. Job. 5. ע"י & iniquitas contraxit os suum. Pl. 28. etiam in corde ע"י iniquitates operabuntur. Rabb. ע"י lingua statera.

Arab.

Arab. *ululatus*. עויל *secures*.

pullus asini: in עור vide.

III. Chal. Syr. & Arab. עול, idem quod Chal. *venit, advenit, ingressus est*. Chald. Gen. 6. *Finis omnis carnis* בא, Targum עאל *venit ante me*. Genes. 28. *Quia* בא, Targum עיל *ingressus erat Sol: occiderat*. Syr. Luc. 18. *Non intrabit in illud*. Arab. Mat. 2.2. וחעאלוהו & *veniat ad nuptias*. Act. 23. עאלהם *duxit eos per desertum*. לא יעלוך *non veniunt*: in Geograph. Psalm. 88. אחעאלוהו *venite, & perdamus eos*.

עולה *aule proventus, annona, commeatus*.

Arab. cum punctato מתעאלה, *attenuata, tenuis*: in Avicen. שער אלעול (schaar algol) *capillus veneris*. אלעול ראס אלגול *caput Meduse*.

עול *malicia, defectus*.

עום. Arab. *um lavit in aqua, balneatus fuit, natavit*.

עוים *avam natator, urinator*.

עוים *avam natatio*. מוצע אלעוים *mauda alaum piscina natatoria, natabulū*. עאמה אנאם: in Geograph.

עואם *avam solvit navim*.

עאם *annus*: Dual. עאמי *amai biennium*. in Geograph: פיעאם טשרה וחמס מאיר, מן סני: אלהגרה *in anno 510. annorum Hegira*.

עון quatuor significata habet. I. עון *habitavit*. Esa. 14. וטנה אים & *habitabunt cercopitheci in palatjs ejus*. ut sic foem. טנה *habitavit, cum convertere* וטנה & *habitabit*. Et referatur ad singulare איה *cercopithecus*; vel nomini plurali verbum singulare junctum distributivè de quolibet ex pluribus intelligatur: & *habitabit ibi quilibet cercopithecorum*.

NOM. מעון, Foem. *habitaculum, cubilū*. עם עם schurec; Foem.

מעונות *habitacula, cavea*. 1. Sam. 2. v. 29. & *in sacrificio meo, quod precepi* מעון (in) *habitaculo*. Targum לקרבא קרמי בכיר מקרשי *ad offerendum ante me in domo sanctuarij mei*. Lxx. *αυθαδεις οφθαλμων impudenti oculo*. legerunt מעין & *acceperunt pro oculo*. Psalm. 90. v. 1. Domine, מעון *habitaculum tu fuisti nobis*. Lxx. καταφυγη *refugium*. Deut. 26. *Prospice* מעון *ex habitaculo sanctitatis tuae*: ex caelo.

Targum ממדור *ex habitaculo*. Zachar. 2. ultim. מעון קרשו *de habitaculo sanctitatis sua*. Lxx. *ex νεφελων ex nubibus*. quasi טען. Jer. 9. & *dabo Jerusalem in acervos*, מעון חנים, Targum מדור ודורין *habitationem draconum*. Amos 3. v. 4. *An dabit leunculis vocem suam* מעונתו, Targ. ממרבוסחה *ex cubili suo*? Zophon. 3. *Nec excindetur* מעונתו *habitaculum ejus*. Lxx. *ne pereant* עם οφθαλμων αυτης ex o-

A *culis ejus*. legerunt מעינה, ab *oculus, ob similitudinem*.

עונה, Chald. *tempus statutum*, determinatum & destinatum ad coitum, & *coitus ipse, tanquam cohabitatio*. Exod. 21. v. 10. & *alimentum ejus, & tegumentum ejus*, ועונתה, Targum ועונתה & *tempus ejus non detrahet*: concubitus ejus. Rabb. לבנה עלירה. ברודכל הארץ. Inde dicunt Hebraei: *discimus, maritum uxori debere* שאר *alimentum, & concubitus*. Juxta Scribas verò septem: 1. ut curet aegrotam. 2. ut redimat captivam. 3. ut sepeliat mortuam. 4. ut sustentetur ex facultatibus ejus, & habitet in domo ejus, quàm diu est vidua. 5. ut ejus filia sustententur ex bonis ejus, donec desponsentur. 6. ut filij ejus &c.

PROPR. מעון Maon, urbs Judæ.

II. עין. Inde Nom. עין, Chald. עין, Arab. עין *ajin oculus*: Dual. עינים, Chald. PLUR. עינין, Syr. עינין, Arab. עינין *oculi*. Ex. 21. עין תחת עין, Targ. עינתה עינתה *oculus pro oculo*. Zach. 14. וטין עינין, Targum ועינה ימינה & *oculus dextra ejus*. Proverb. 22. v. 9. טוב עין *bonus oculo, benedictur: quia dedit de pane suo pauperi*: *beneficus*. Targum עינה עינה *cujus bonus est oculus*: bono oculo præditus. Contrariū, Prov. 23. *Ne comedas panem* רע עין *mali oculo*. Targ. עינה עינה *cum viro cujus oculus malus est*. qui oculo malo præditus est. Lxx. *ne cænes cum viro βασανω in vido*. Cic. *oculi indices animi*. Plin. *in oculis animus habitat*. עין autem ab altero regi, ostendit generis diversitas: quia עין foemininum est. Prov. 18. *Præceptum ad divitias, vir* רע עין *malus oculo*. Deut. 15. ורעה עינה & *malus erit oculus tuus erga fratrem tuum, nec dabis illi*. quòd invidia aspiciendo aliena bona incitetur. Matth. 20. *An oculus tuus malus est?* Esa. 52. v. 8. עין בעין *oculo in oculo videbunt*. Targ. בעיניהן *oculis suis*. Prov. 20. *Auris audiens, & oculus videns*. 2. Sam. 16. *Fortassis videbit Dominus* בעיני *in oculum meum*. secundum literas בעיני *in afflictionem meam*. pro בעניי. Targum רמער עיני *lacrymam oculi mei*. Deut. 13. & *parcat* עינה *oculus tuus super eo*. Esa. 3. v. 7. *Ad mutandum* עיני כבודו *oculos gloriae ejus*. Lxx. *εταπεινωθη humiliata est gloria ejus*. acceperunt pro ענה *humiliatus est*. Ezech. 10. & *venit* לעיני *ad oculos meos*. Targ. & *ego* הוי *video*. 2. Sam. 20. v. 6. & *rapiat* עינינו *oculos nostros*. auferat visum nostrum, ne sciamus, quo pervenerit. Targ. ויעק לבנה & *molestus sit nobis*. Numer. 10. & *eris nobis* לעינים *pro oculis*. monstrabis nobis viam bonam: sicut oculi monstrant homini viam ejus.

ejus. Exod. 8. *Sacrificabimus abominationem Aegyptiorum* לְעֵינֵיהֶם *ad oculos ipsorum*. Targ. וְאִנּוֹן יִהְיוּ חֹן & *ipsi videbunt*: ipsis aspicientibus. Psal. 79. *Notum fiat in gentibus* לְעֵינֵינוּ *coram oculis nostris*. Targum לְמַחְמִינָא *ut nos videamus*. Levit. 10. *Num bonum erit* בְּעֵינֵי הַיְהוָה *in oculis Domini?* Targum קְדָם יְיָ *coram Domino*. Exod. 9. *ad oculos Pharaonis*. Targum קְדָם פְּרָעֹה *coram Pharaone*. Genes. 38. *& malum fuit* בְּעֵינֵי הַיְהוָה *in oculis Domini*. Targum קְדָם יְיָ *coram Domino*. Psal. 90. *Mille anni* בְּעֵינֵיךָ *in oculis tuis, sicut dies hesternus*. Targum מֵחַחֲשָׁבִין קְדָמְךָ *reputantur coram te*. Prov. 26. *Ne sit sapiens* בְּעֵינֵי *in oculis suis*. B Targ. וְלֹא יִנְסָבֵר בְּנַפְשָׁה *ne cogitet in anima sua, quod sit sapiens*. Esa. 5. v. 21. *Et haec* חֲכָמִים בְּעֵינֵיהֶם *in oculis suis: sua opinione*. Job. 30. *oculi ejus super vias hominis: providentia*. Lxx. αὐτὸς ὁρᾷ τὴν ἐξουσίαν αὐτῶν ὡς ὁ θεὸς *ipse inspector est operum hominum*. Psalm. 73. v. 7. *Exiit pra adipe* עֵינֵימוֹ *oculorum suorum*. scil. impius. Nam יָצָא *exiit*, cum עֵינִים *oculi*, nec genere, nec numero convenit, & etiā accentum distinctivum יָצָא habet. Lxx. ἡ ἀδικία αὐτῶν *iniquitas eorum*. acceperunt pro *iniquitas* וְיָצָא *similitudinem*. Zach. 9. *Apud Dominum* עֵין אָדָם *oculus hominis*. Targ. *coram Domino revelata sunt* עֲוֹנוֹת בְּנֵי אָנְשָׁא *opera filiorum hominis*. respectus, expectatio & spes omnis hominis, erit Domini. Psal. 101. v. 16. *oculi mei in fidelibus terre*. 1. Reg. 9. v. 3. *& erunt* עֵינֵי *oculi mei, & cor meum ibi omnibus diebus*. 1. Reg. 8. v. 29. *ut sint* עֵינֵיךָ *oculi tui aperti super domum istam die & nocte*. Targ. *ut placeat tibi* לְאַנְנָא *protegere domū istā*. Ruth. 2. *oculi tui erūt in agro*. Targ. הָאֵם מִסְחָלָא *eris contemplans in agro*. Psal. 34. *oculi Domini ad justos*. Gen. 44. *& ponam* עֵינֵי *oculū meum super eum: vel super eo*. ut ipsi benefaciā: ipsum curem ex cōmiseratione. Lxx. καὶ ἐπιμελέσμαι αὐτὸν *& habebo curam ejus*. Gē. 46. *& Joseph ponet manum suam super* עֵינֵיךָ *oculos tuos*. Joseph omnia tibi suppeditabit, quæ desideras, absq; tua cura & sollicitudine. Aut, tibi moriēti oculos claudet. sicut apud Ovid. Penelope ad Ulyssē de filio Telemacho: *Ille meos oculos comprimat, ille tuos*. Et 9. *Æn. Euryali mater: Nec te, tua fu-* E *nera, mater, Produxi, pressive oculos*. Euripides in Hecuba de Polydoro: ἔγωγε τῶν ὀφθαλμῶν σου κλείσει τὸ σὸν *Vivit, & morienti oculos claudet tibi*. ¶ Per synecdochen, עֵין, *oculus, visus, aspectus*, quia aspectus est in oculo: color, qui in oculo incurrit, forma, facies, superficies. Exod. 10. v. 5. *& operiet* עֵין הָאָרֶץ *oculū terræ*. Targ. שָׁמַשׁ *solem*. Lxx. ὁ ψῆψ *aspectum: superficiem*. Num. 11. v. 7. *& cernam* עֵינֵינוּ *oculū terræ*. Targ. וְעֵינֵינוּ בְּחֹזֵן *oculū terræ*.

& aspectus ejus sicut aspectus bedellij. Etiā plur. Gen. 38. *& sedebat* בְּפֶתַח עֵינַיִם *in apertione oculorum*. In propatulo ubi ibant & redibant homines: in publico. Aut significat hīc עֵין *servitām, viam*. sicut v. 21. *in bivio*. Targum בְּעֵינֵין: *tanquam proprium*. Lxx. ἐν ἐκείνῳ. Levit. 13. v. 5. *& ecce plaga stetit* בְּעֵינֵי *in oculis suis*. Targum בְּרַחֲוֵי הַיְהוָה *sicut fuit*. Pisc. seines erachtens. Jun. *judicio ejus*. Præterea, Levit. 37. v. 55. Ezech. 1. v. 4: 8. v. 2: 10. v. 9. Proy. 23. *Cum dabit in calice* עֵינוֹ *aspectum suum: colorem & odorem*. III. Per metaphoram, עֵין & מַעְיָן *fons*, ex quo, tanquam ex oculo, aqua defluit; *scaturigo aquarum*, oculo hominis similis; oculus terræ: sicut dicitur, Cāt. 7. *oculi tui* (sicut) *piscina in Hesbon*. Pl. מַעְיָנִים & עֵינוֹת: *Foem. מַעְיָנוֹת fontes*. Ex fonte aquæ, ex oculo lacrymæ manant. Gen. 24. v. 13. *ecce ego confisso juxta* עֵין הַמַּיִם *fontem aquæ*. Gen. 49. v. 22. *Filius fructificans juxta* עֵין *fontem*. Exod. 15. *Duodecim* עֵינוֹת, Targ. מַבְוֵעֵין *fontes aquarum*. Deut. 8. *& in monte* עֵינוֹת *fontes & abyssi exeunt in valle* & *in monte*. Targ. מַבְוֵעֵי עֵינוֹת *scaturigines fontium*. Psal. 84. *fontem ponent illam*. Israëlitæ quotannis ter ibant Jerosolymam, & transibant per vallē, & inveniebant fontes ad sitim. Pf. 114. *in fontē aquarum*: *paragogicum*. 1. Reg. 10. *vade in terra ad omnes* מַעְיָן הַמַּיִם, Targ. מַעְיָן מַבְוֵעֵי *fontes aquarum*. Gen. 7. *Rupti sunt* מַעְיָנוֹת, Targ. מַבְוֵעֵי *fontes abyssi*. Psal. 78. *Omnes* מַעְיָן *fontes mei in te*. Lxx. ἡ κατοικία *habitatio*. acceperūt pro *habitatio*: ob literarum וְיָצָא *figurā similem*. Deut. 33. v. 28. *oculi Jacobi, ad terram frumenti & musti*. Targ. עֵין *sicut fons benedictionis, qua benedixit eos Jacob pater ipsorum*. Hieron. *oculus Jacob*. accepit significatione præcedēti. VERB. עֵין, Chald. עֵין *vidit, aspexit, intuitus fuit, observavit, consideravit*. 1. Sam. 18. v. 9. *& erat Saul* עֵין *observans in die illo*. Targ. בְּמַן *insidians*. Lxx. ἐπιθεὶς ὀφθαλμοῦ *turbatē intues*. scribitur per ו, sed per י legitur. Job. 8. *Domum lapidum* יְחֹה, Targ. עֵין *aspiciet*. Pf. 87. v. 7. *oēs* מַעְיָן *cōsiderationes meæ in te: intētionēs, spes*. ¶ Rab. Piel. עֵין & אֵין, Arab. *ajen vidit, advertit, consideravit, signavit, significavit, monstravit*. עֵין שָׁם *vide ibi*. NOM. עֵין *consideratio, speculatio, theoria, attentio, studium*. עֵינוֹי *theoricus, contemplativus, speculativus*. עֵינוֹת *theoria, contemplativa, speculativa cognitio*. עֵינוֹת *prospectus, è regione, versus*. Arab. Matth. 5. v. 8. *oculū tuū* וְאִנּוֹן יִהְיוּ חֹן *& ipsi videbunt Deum*. Psal. 27. *oculū tuū* וְאִנּוֹן יִהְיוּ חֹן *videbo bona*

bona Domini. Psalm. 36. In lumine tuo נעצין vi- debimus lumen. Psalm. 108. Ipsi עאינוו viderunt opera Domini. Johan. 2. Ego עאינוו vidi & testificor. עען designatus.

מטחעינון oculis observantes, attendentes. עען speculationes.

מעיין maajen fascinat.

מעיין temaajun fascinat. Virg.

Nescio quis teneros oculus mihi fascinat agnos.

IV. Arab. עון avan: Hiphil. אען juravit, adjuravit, auxiliatus est, profuit. Pals. אסחעיין adjutus fuit. עני juravit me. Psalm. 19. Dominus עונה ad- jutor eorum. Psalm. 89. Non ענהו jurabis eum. Ibidem. Manus mea אענחה adjurat eum. Psalm. 31. וחעיני עיין & jurabis me. Rom. 8. Spi- ritus ipse עיין adjurat infirmitatem nostram. Luc. עינינוח ליאתוהו ut adjurarent eos. Joh. 12. Non אסחעינוח proficitis quicquam. Alc. 2. אסחעינוח באלעבר ואלעלה adjuti sunt patientia & preca- tione.

No m. עון, & עון, & מעואן, & מעינא adju- mentum, auxilium, remedium: Plural. אענחה auxilia, remedia. בטון אללה cum auxilio Dei.

עון muain, & מסחטן mustain adjutor.

ענחה femur: in Avicenna.

עון tria significata habet. I. עון & עון vola- vit, avolavit, involavit; est avium. Deut. 4. I- maginem omnis avis alata אערה עון, Targum אערה qua volat in caelo: in aere. Job. 20. v. 8. sicut sonus עון, Targ. אערה avolabit. Metaphoricè de ijs, qui cito cursu & impetu avium more feruntur, aut immittuntur. Esa. 6. v. 6. עון, Targ. אערה & volavit ad me unus ex Seraphim. Lxx. אערה אערה & missus est. Esa. 11. v. 14. עון & volabunt in humerum Philistheorum. Targ. אערה & sociabuntur. Psalm. 91. אערה עון, Targum אערה qua volat inter diu. Piel. עון volare fecit, celeri- ter movit, vibravit. Ezech. 32. v. 10. עון cum movero (vibravero) gladium meum super eos: cum minatus fuero interfectionem. Targum אערה אערה cum adduxero. Absolu- tè, volitavit. Gen. 1. v. 20. עון עון, Targ. אערה אערה & avis volitet super terra: in aere scil. Accentus distinctivus Athnach, o- stendit esse alterum membrum de avi- bus, quas ex terra formatas esse, in capite secundo per exegesis scribitur. Lxx. & Vulg. hanc distinctionem neglexerunt. Unde pisces & aves ex eadem materia, a- qua nimirum, productas esse, multi dis- putarunt. Esa. 14. v. 29. & fructus ejus ser- pens אערה volitans: ex uno loco in alium saltitans. Hiphil. אערה volare fecit, vibra- vit. Proverb. 23. אערה an vibrabis (Al. du- plicabis) oculos tuos in eo, & non ipse: quia fa- ciendo faciet sibi alas, sicut aquila עון volabit in

caelum. Targum אערה si alligaveris. Hith- pael אערה avolavit. Hof. 9. אערה אערה sic- ut avis avolabit gloria ipsorum.

No m. עון avis, volatile, quicquid vo- lat (ut apes, vespa, locustae) aut vibratur. Levit. 14. & illa abominabimini de אערה, Targum אערה volatili. Ibidem. Omne אערה reptile volatile, quod incedit super quatuor, abominatio est vobis. Quia עון avis duobus incedit pedibus & collo erecto.

עון volatus. Dan. 9. אערה in volatu tetigit me, circa tempus oblationis vespertinae.

עון palpebra, pelles oculis obductae; à celeri motu & vibratione. Prov. 6. v. 4. Ne des somnum oculis tuis, & nutatione לעפעפיה, Targum אערה לגביניך palpebris tuis. in somno e- nim palpebrae claudunt oculos. Ibidem v. 25. & ne capiat te בעפעפיה, Targ. אערה בגבינוחה palpebris suis. Ex palpebris amor & libido apparet. Per metaphoram, אערה diluculi, qui jugiter moventur, donec ad extrema orbis diffundantur: initium aurora parum lucentis. Job. 3. v. 9. Nec videat אערה אערה, Targum אערה אערה in palpebris aurora. Job. 41. v. 10. & oculi ejus אערה אערה sicut pal- pebra aurora: sicut radij diluculi.

Rabb. אערה אערה augur, qui aves con- siderat.

II. עון idem quod עון & עון, defatigatus, lassus fuit, viribus defecit: permuta ordinum si- gnificatione. Jud. 4. & ipse somno oppressus fuit, & defecit viribus, & mortuus est. 1. Sam. 14. v. 31. עון, Targum אערה & de- fatigatus fuit populus. Ubi in ultima est pa- tach, differentiae causa: quia in præce- dente significatione est camels parvum. Syr. Matth. 15. v. 32. Ne אערה אערה in via. Per metaphoram, אערה, obtenebratus fuit. Job. 11. v. 17. אערה אערה, ut dilu- culum eris. Targum אערה אערה & obscuri- tas tenebrarum, quasi lux matutina erit.

אערה אערה & אערה caligo. Amos 4. v. 13. Faciens auroram אערה caliginem. qui ex luce matuti- na facit tenebras.

אערה אערה. Esa. 9. v. 1. al. 8. v. ult. Quia non אערה אערה ei scil. Hieron. Non poterit avolare de angustia sua. respexit ad עון volavit.

III. עון duplicatus, complicatus, involutus fuit. Zach. 5. v. 1, & 2. & vidi, & ecce volumem אערה complicatum: duplicatum. sequitur e- nim ejus longitudo & latitudo. Chald. Hiphil. אערה duplicavit. Exod. 26. אערה, Targum אערה & duplicabis cortinam. אערה du- plicatum. Syr. Hebr. 1. v. 12. Sicut amictum seu pallium אערה involves eos: est Cal.

Syr. אערה אערה dupliciter. אערה אערה linteum.

Rabb.

Rabb. עו duplicavit.

Esa. 2. וכחו. Targum ויעופפון & contunden-
dent gladios suos in falces.

עו tria significata habet. I. עו idem quod
עו, consuluit. Esa. 8. עו עו עו consulite consilium.
Targum אהמלכו מלך inite consilium.

Nom. Propr. עו Uz, unus ex posteris E-
sau: Gen. 36. v. 28. Unde terra עו Uz, regio
inter Idumæam & Arabiam sita; vel certè
in Idumæa Arabia proxima: in qua Jobus
vixit. Job. 1. Thren. 4. Al. Urbs Armenia.

II. Syr. עו & עו coëgit, vim intulit, rixatus est:
de canibus, latravit: ut cum עו conve-
niat.

III. Arab. עו, cum punctato, restitutio, pro, lo-
co. עו loco ejus: in Avicen.

Sed cum עו punctatis, עו gud iratus, in-
dignatus fuit. עו gajad irritavit, ad iram pro-
vocavit, laceffivit. Matth. 22. עו & iratus
est. Matth. 26. עו & indignati sunt.

עו gaid ira, furor, furia, odium, tadium.

עו gaida sylva, nemus, frutetum: Plural.

עו gaidat, & עו מרבע sylva. עו gaidat
min rabae viridarium, floretum, herbole-
tum.

Cum punctato, עו profunditas.

עו projiciunt in mare: in Geo-
graphia.

עו. עק & עק. Inde Hirhil. העיק, Chal. עיק,
Syr. עיק auxit, arctavit, angustiavit, pressit, affli-
xit, molestus fuit, vexavit: Absolutè, arctatus,
pressus, afflictus fuit. Amos 2. v. 13. ecce ego עיק
premens pro vobis: sicut העיק premitur plaustrum
plenum sibi manipulo. prius transitivum, po-
sterius absolutum. Chal. Gen. 28. קצתי,
Targ. עק molestor in vita mea: tædet me
vitæ. 2. Reg. 6. v. 1. Locus, ubi nos habitamus
coram te עק, Targum עק angustus est nobis. Jos.
14. Quia עק, Targum עק angustus est tibi mons
Ephraim. Num. 20. ותקצר & abbreviata fuit
anima populi. Targ. עק & afflicta fuit. Ex-
od. 22. v. 21. & non תלחצנו affliges eum. Tar-
gum העיקו לה molesti eritis ei. Syr. אההעיק
angustiatus fuit. Matth. 26. ולמה עקו & angi. 2.
Cor. 7. ראההעיקתון quod angimini propter Deum.
Arab. 1. Cor. 10. v. 12. Ne בעוק impediemus Eu-
angelium. 1. Theff. 2. v. 18. וטיקני & impedivi
me Satanas.

Nom. עק, Chal. עק, Arab. עק angu-
stia, tribulatio, molestia, paupertas: Plur. עקין &
עקין angustia. Psal. 55. Propter רשע עקו molestia
impj: quam ille alijs affert. Chald. Psal. 54.
ex omni עק, Targum עק angustia.

עק idem. Psal. 66. v. 11. פושטי מועקה an-
gustiam in lumbis nostris. Targ. שושמה (Al.
שושמה) afflictionem.

A

Chal. עיק affligens, hostis: Pl. עיק hostes.
Rabb. עיק torfit. עיק contractio nervo-
rum, spasmus.

עיק gradus scala.

עיק contrarius erit ipfis.

עיק forvea angusta.

Syr. עיק monilia. עיק molestia.

Arab. עיק impietas.

עו quatuor significata habet. I. עו & עו vi-
gilavit, evigilavit, excitatus fuit. Psal. 44. עו
evigila, quare dormies, Domine? dormiens ni-
hil facit: Deus igitur dormire videtur,
quando non fert opem. ¶ Transitive, exci-
tavit vel suscitavit. Job. 41. v. 1. Non (est tam)
ferox, quia יעורנו, Targ. יעורנו suscitabis eum.
Psal. 7. ועורה & excita mihi iudicium (quod)
mandasti. Targ. ועורה & accelera. Niph. בעור,
Chald. אהער, Syr. אההעור excitatus, suscitatus,
expergefactus fuit. Zach. 4. ועירני & excitabat
me, sicut virum, qui יעור excitabitur à somno suo.
Zach. 2. v. 16. Quia בעור excitatus est ex habi-
taculo sanctitatis sue. Targum אהגלי revelatus
est. Jerem. 6. & gens magna יעור excitabitur à la-
teribus terra. Targum יתחן בגלי venient aperitè.
Chald. Jerem. 31. ויקץ, Targum ויקץ & ex-
citatus fuit. Syr. Matth. 24. v. 42. אההעורו vi-
gilate ergo. Piel. עורר & עורר excitavit. 2. Sam.
23. v. 18. & ipse עורר excitavit lanceam. Targ.
אם העוררו אם העוררו contorsit. Cant. 2. העוררו אם
si expergefaceritis, & si excitabitis dilectam quoad
voluerit. Esa. 23. v. 13. Erexerunt fortalitia ejus,
עוררו excitarunt palatia ejus. Targ. פגרו destru-
xerunt: diruerunt. ut sit idem quod עורו va-
state, usq. ad fundamentum in ea: Psal. 137. per-
mutata ordinum significatione. Sic, Jer.
51. עורו החרעו vastando devastabitur. Targ.
עורו החרעו suffossione suffodientur. Esa.
15. v. 5. clamorem contritionis יעורו excitabunt.
pro יעורו, aut יעורו, ut loco ר geminetur
ע: aut ער geminatis, prius ר abijciatur.
Hirhil. העיר, Chald. אער, Syr. אער excitavit,
hortatus est. Esa. 41. v. 2. Quis העיר excitavit
ab oriente? Targum איתי בגלי adduxit aper-
tè. Deut. 32. Sicut aquila יעיר excitabit nidum
suum. Targum רמחיש qui festinare facit. Et
absolutè, excitatus fuit. Psal. 35. העיר exci-
tare & expergiscere. Job. 8. Quia nunc יעיר ex-
citabitur contra te. Targum יתגבר prævalebit.
Syr. Matth. 8. Accesserunt discipuli ejus
החטורו ut excitarent eum. Hir hpacl העוררו
evigilavit, excitatus fuit: ad animum trans-
fertur. aut idem quod העורעו. Job. 31.
העוררתי excitatus sum, quando invenit ipsum
malum: commotus sum ad gaudendum.
Targum יבבר jubilavi. q. רוע. Ibidem 17.
v. 8. & inculpatus contra hypocritam יעורר ex-
citabitur.

citabitur. Targum יתנביר *prevalebit*. Esa. 64. A
Non est invocans in nomine tuo מחעורר *excitatus ad apprehendendum te*. Targ. מחרעי *volens apprehendere te*. Rabb. כח המתטור *vis vegetativa*.

NOM. ער *excitatus, vigilans*. Cant. 5. Ego dormio, sed cor meum ער *vigilans*. Malach. 2. תוענה *vigilem & respondentem*. Vivum, qui respondeat vocati: sicut mortuus dicitur dormiens. Non relinquetur in domo ejus vivus: ut non sit in domo ejus, qui respondeat vocanti. Targum ברוכר בר *filium & nepotem*. Lxx. διδάσκαλον καὶ τὸν μαθητῶν *praeceptorem & discipulum*. B

ער *vigil, angelus perpetuo vigilans, nunquam dormiens*: PLur. עירים *vigiles, angeli*. Dan. 4. & descendit עיר *vigil, & sanctus de caelo*. Ibidem. In sententia עירים *vigilum decretum est*. Clemens Alexand. 2. Pædogo. 9. Seipfos assimilantes angelis, quos nos ἐγγεγρόργας. h. c. *vigilantes vocamus*.

ער *hostis*, qui odium excitat in mundo: PLur. ערים *hostes*. Aut ex usu Chaldaeorum, quibus ער idem est, quod Hebraeis צר *hostis*: C literis צ' ע' permutatis. Dan. 4. Somnium sit osoribus tuis, & interpretatio ejus לטרוד *hostibus tuis*. 1. Sam. 28. v. 16. & Jehovah disceserit a te, & factus sit ערה *hostis tuus*. Targum בעל רבבך. Lxx. μετὰ τὸ πλῆθος σου *cum propinquo tuo*: quasi רט Esa. 14. v. 21. & impleant faciem orbis ערים, Targum בטלי רבבך *hostibus*. Lxx. πλεμίων. Hieron. *civitatium*. Hosliand. non correxit. Psalm. 139. v. 20. extolluntur frustra עריה, Targum בטלי רבבך *hostes tui*. Lxx. accipient in vanitatem τὰς πόλεις σου *civitates tuas*. D quasi עיר *urbs*. Mich. 5. & perdam עריה *hostes tuos*. Jer. 15. v. 8. cadere feci super eam statim עיר *hostem*.

ער, Chal. עיל, literis לר permutatis, pul-
lus asini domestici & feri: PLural. עירים &
עורים, Chald. עילין *pulli*. Job. 11. ועיר & pullus onagri nascetur homo. Gen. 49. v. 11. Ligans ad vitem טירה *pullum suum*. Jud. 10. v. 4. Super triginta עירים, Targum עילין *pullis, & triginta ערים*, Targ. קרוין *urbes erant ipsis*. posterius pro ערים, ob correspondentiam & elegantiam. Esa. 30. Portabunt super humero עורים *pullorum divitias eorum*. E

ער, 1. *urbs extructa, urbs quæ ædificijs exurgit, quæq; muris excitatur, turribus & domibus, nec non hominum operis & actionibus: civitas. 2. habitatores, cives*: PLur. ערים, Rabb. עירות *urbes, civitates*. Gen. 4. & edificabat עיר, Targum קרתא *urbem, & vocabat nomen העיר*, Targum קרתא *istius urbis, juxta nomen filij sui Hanoch*. Esa. 25. v. 2. Quia posuisti עיר *urbem in tumulum: acervum, lo-*

cum qui fuit עיר *urbs*. Usurpatur autem utroq; genere. Foemin. Genes. 10. Ipsa est העיר הגולה *urbs ista magna*. Mascul. Levit. 26. & עריכם יהיו *urbes vestra erunt vastitas*. 2. Samuel. 5. vers. 7. & habitavit David, & vocavit eam עיר דוד *urbem David*. Arx Zionis olim in supremo Jerosolymorum sita, quæ non fuit subacta, antequam David veniret. 1. Regum 8. vers. 1. ex urbe Davidis, ipsa est Zion. 2. Samuel. 6. & adduxit arcam Dei ex domo Obed Edom in עיר דוד *urbem Davidis*: in arcem Zionis. 1. Regum 2. vers. 10. David sepultus est in עיר *urbe Davidis*. In Zion monte fuit sepulcrum Davidis, Salomonis, & aliorum ex Davidis familia, regum Juda. Unde & Hierusalem urbs Davidis dicitur. 1. Macab. 2. In Jerusalem urbe David. Esa. 48. מעיר קרש *ex urbe sanctitatis vocantur*: ex Jerusalem. ob principatum in religione. Sic, Matth. 4. duxit eum diabolus in sanctam urbem. pro quo habetur, Luc. 4. vers. 9. in Jerusalem. Psalm. 48. בעיר אלהינו *in urbe Dei nostri*. Targum קרתא דאיהוה *in Jerusalem urbe Dei nostri*: ubi Deus colebatur. Jerem. 50. & succendam ignem בעירי *in urbibus ejus*. Lxx. ἐν τῷ δρυμῷ αὐτῆς *in sylva ejus*. acceperunt pro עיר *sylva*. Genes. 13. vers. 11. & Lot habitabat בערי הכנר *in urbibus planiciei*: in una ex illis. Per synecdochen, עיר *urbs, patria*, ubi quis natus & educatus est: ubi quis degit, habitat. Jud. 8. Gideon collocavit illud בעירו *in urbe sua in Ophra*. 1. Sam. 20. v. 6. Postulavit à me David, ut iret in Bethlehem עיר *urbem suam*. Sic, Luc. 2. Qui est Christus Dominus in civitate David: in Bethlehem. Matth. 9. venit Jesus in civitatem suam: Capernaum. Et Johan. 1. vers. 45. Bethsaida dicitur urbs Andrea & Petri, qui ibi habebant domicilium. 2. Sam. 12. v. 26. & cepit עיר המלוכה *urbem regni*: urbem in qua rex habitabat. Ibid. v. 27. etiam cepi עיר המים *urbem aquarum*: urbem, in qua erant aquæ. In Rabba filiorum Ammon erant duæ conjunctæ urbes: una minor, in qua rex habitabat, & urbs regis dicebatur: altera major, in qua populus habitabat, & dicebatur Urbs aquarum; quod multæ in ea essent aquæ. illam cepit Joab, hanc David.

Per synecdochen quoq; cives seu incolæ urbis dicuntur עיר. Mich. 6. vox Domini לעיר *ad urbem clamabit*: ad incolas urbis. Rabbinicè עיר של זהב *Urbs aurea*, corona aurea ad formam urbis Jerusalem, quam capiti impositam gestabant feminae.

Domini. Matth. 4. v. 4. ליש באלחבו וחרה יעיש A
non in solo pane vivet homo. Marc. 5.
v. 23. והחליץ וחתיש & roborabitur (cōvalescet)
& vivet. Roman. 8. Si כחם vixeritis ju-
xta carnem.

ישח vivens, vita. מיש victus.
מעישה vita: PLUR. מעישה victualia.

עור duo significata habet. I. עור. Niphāl.
עור curvatus, pravus, perversus fuit. 1. Sam. 20.
Filius עור מרורו perversus defectione: ob de-
fectionem. Piel. עור curvavit, pravavit, per-
vertit. Job. 8. Num Deus יעור pervertet judiciū?
Lxx. ἀδικῶσε injuriam faciet judicans? Thren.
3. לעור ad pervertendum hominem in lite sua. B
Psal. 119. Quis falso עורו perverterunt me.
Targum לסרובא. Eccl. 7. Quis poterit rectifi-
care, quod ille עורו curvavit illud? Job. 19. Scito-
te quod Deus עורני pervertit me. Targ. חקפני
confortavit me. חורחאעל curvatus
fuit. Eccl. 12. והעורו & curvabuntur viri ro-
boris.

NOM. עורה curvatio, perversio. Thren. 3.
vidisti, Domine, עורתי curvationem meam: per-
versitatem meam.

II. Arab. עור dives fuit. עורא ditavit. אסתעור
ditatus fuit. יסתעורו ditescunt.

מסתעור ditatus, dives. מעור ditans. ח
מסתעורה ditatio.

עור & עור robustus, fortis, firmus, roboratus fuit.
Psal. 9. v. 20. Ne יעור, Targum יתעורן robo-
retur vir. Jud. 3. v. 10. ויעור, Targum וחקפה
& robusta fuit manus ejus super Cusan. ¶ Trans-
itive, roboravit, confirmavit. Psalm. 68. v.
29. עור roborata, Deus: confirma. Proverb. 8.
v. 28. כעורו cum firmaret fontes Abyssī. Hi-
phil. העור, Arab. עור roboravit, confirmavit,
confortavit. Prov. 7. v. 13. העור פניה, Targ.
חחפמה obsfirmavit faciem suam, & dixit.
העור. Lxx. ἀναιδέως ὀφθαλμοῦ impuden-
ti autem vultu. significat faciei immutabili-
tatem, quæ est impudentia, audacia,
procacitas. impudenter locuta est. Pu-
dor enim mutat vultum, ut quis erube-
scat. Sic, Prov. 21. v. 29. עור roborat impius
in facie sua: dat robor in facie sua. im-
pudens est. Targum מחציף אפו pertinacem
reddit faciem suam. Lxx. ἀναιδέως ὀφθαλμοῦ
εἰς ὄψιν procaciter obsfirmatur facie seu vultu.
Syr. עורו roboratus fuit, fremuit. Johan. 11. v.
33. עורו fremuit spiritu. Arab. Psalm. 10. In te
confortabitur pauper. Psalm. 68. עורו
confortati sunt inimici nostri. Psal. 139. עורו con-
fortatus est principatus eorū. Cap. Jonas. עורו.

NOM. עורו, Chal. עורו, Arab. עורו asis: Fœ-
min. עורו fortis, robustus, nobilis, honoratus: PL.
Arab. עורו fortes, potentes. Psalm. 24.
Dominus עורו robustus & potens.

עור idem: PLUR. עורו fortes, robusti. Fœm.
עור fortis, robusta: PLUR. עורו fortes, robusta.
Num. 13. Nisi quod עור, Targum וחקף robustus
populus iste. Deut. 28. Populus עורו, Targ.
עורו robustus facie: impudens, audax,
omnis humanitatis & clementiæ expers.
Ela. 56. & canes עורו נפש fortes anima, nesciunt
satietatem: præstantes appetitu, voraces, e-
daces. Prov. 18. & dives respondebit עורו for-
tia: dura, audacia, lava. ¶ Semel abstractè,
עור robur, potentia, potestas, dominium. Gen. 49.
& excellens עור roborè. per in pausa. Targ.
מלכותא regno.

עורו fortitudo, robur.

עור, & עור, & מעורו, Arab. עורו robur, fortitudo:
PLUR. מעורו, & pro dages inserto, מעורו
fortitudines. Ela. 45. v. 24. Tantum in Jehovah,
de me dicit, justitia ועורו & fortitudo. Judic. 9.
& turris עורו roboris erat in medio urbis. Proverb.
18. Turris עורו roboris nomen Domini. 2. Paral.
29. עורו בכלי עור in instrumentis roboris: in tubis.
Eccl. 8. ועורו פניו & robur faciei ejus mutabitur:
impudentia, superbia, audacia ejus. Psal.
60. & Ephraim עורו robur capitis mei. Psalm.
31. Esto mihi מעורו לצור מעורו in petram roboris. Ibid.
Quia tu es מעורו robur meum. ¶ Deinde, עור, A-
rab. עור robur, potentia, dominium, imperium, re-
gnum. Psalm. 8. Ex ore infantium & lactentium
fundasti tibi עור, Targ. עורו robur: regnum.
Psal. 28. Dominus עורו robur meum & clypeus
meus. Ibidem v. 8. Dominus עורו regnum est ipsius
& munitio salutem, est Messias ejus. Sic in
lingua Arabica עור & עורו imperium. 1. Pet. 5.
v. 11. Ipsi gloria ועורו & imperium.

עורו fortalium, munitio. Jud. 6. v. 26. & e-
discabis altare super vertice עורו munitio-
nis istius. Targum עורו roboris. Lxx. ἔμαρξ ὄ-
ρεσ πετρα. de qua dicitur in præcedentibus
& depone super עורו petra ista. Ela. 25. v. 4. Quia
fuit עורו munitio exhausto, עורו munitio egent
in angustia ipsius. Dan. 8. & prophanabunt
עורו sanctuarium munitioem: appo-
sitione. Templum, quod erat arx & munitio
hujus populi, ob cultum divinum, & do-
ctrinam cœlestem. Ibid. עורו ולא לה מעורו &
Deum munitioem super loco suo honorabit. Lxx.
Εἰς τὸν οὐρανὸν ἔειπεν. ¶ ~~_____~~
~~_____~~ Ela. 23. v. 10. ut perdat עורו
munitiones ejus. Oppida Tyri probè muni-
ta. pro מעורו: pro dages inferitur ad faci-
liorem pronunciationem. ¶ Sic עורו, pro
עורו aquila species, à ferti volatu.

Arab. עורו izza nobilitas, generositas, ho-
nor.

עורו azez honoravit.
עורו, Arab. עורו as, & עורו ans, & עורו ansi, &
עורו maas, עורו caper & capra: PLURAL. עורו

Chald. עזין, Arab. עזון unus, & מאעזו capri & A
capra. Arab. עזו vel מעזכריה capra sylvestris,
dama: in Geograph. ¶ Per synecdochen,
עזים lana caprina. Exod. 26. & facies cortinas
עזי caprarum. Targum דמעזי Lxx. Soga
cilicina. Exod. 25. & byssum ועזים & capras:
lanam caprarum. Targum ומעזי Exod. 35.
& nebant העזים capras: pilum caprarum.
Targum מעזימא Ezech. 25. Byssum ועזים &
capras. Lxx. ועזי מצרים & pilos capri-
mos.

Arab. עזני anis caprarius: PLur. עזניני ani-
sin caprarij.

עזי maazi caprinus: PLur. עזיני maasijn B
caprini.

Syr. עזי dignitate preditus.

עזי vigor, vehementia.

עזימא pertinaciter, impudenter.

Rabb. עזימא impudentia, audacia.

PROPR. עז, Lxx. γάζα Gaza, ut y per g
exprimatur. Græci enim pro y, γάρμυα
scripserunt, ad representandam ejus lite-
ræ anhelatam vocé. Urbs Palæstinae mu-
nita juxta Ægyptum, olim in Judæ tribu C
fuit. Zigl. Hazza antiquior est annis non mi-
nus 530. expeditione Cambysis: Ex Hebraa vo-
ce densa aspirationis, Gaza. Pomponius Mela
libr. 1. Ceterum in Palestina est ingens & mu-
nita admodum Gaza. (sic Persæ ararium vocant)
& inde nomen est, quod cum Cambyses armis
Ægyptum peteret, huc belli opes & pecuniam
intulerat. Sed quod Syris & Persis ararium
significat, id עז gazza scribitur. literarum
igitur גע sono simili deceptus fuit Mela.

עזאזל Azazel, ab עז caper, & אזל abijt: D
mons ita dictus, quod in illum in deserto
fitum abiret עזאזל caper emissarius.

עז quatuor significata habet. I. עזב deseruit,
reliquit, dereliquit eum quem tueri aut juva-
re debebat, tueri aut juvare noluit, omisit,
dimisit, commisit, reliquit alicui curan-
dum. Psal. 2. 2. v. 1. אלי אלימה עזבתי, Targ.
אלי אלימה עזבתי Deus meus, Deus meus,
quare dereliquisti me? Christus in cruce usus
est Chaldaico: quod Matthæus 27. v. 46.
ita scribitur: ~~עזבתי~~ ελι ελι, λαμα σαβαχθاني; Vulg.
Eli, Eli, lamma sabacthani: ~~עזבתי~~ 34.
ελοι ελοι, λαμα σαβαχθاني; Vulg. Eloi, Eloi,
lamma sabacthani? 1. Regum 6. Nec עזב, Targ.
עזב abominabor populum meum Israel. Gen. 2.
Propterea עזב, Targum עזב deseret homo pa-
trem suum, & matrem suam. Genes. 24. Qui
non עזב deseruit bonitatem & veritatem suam à
Domino meo. Targum עזב prohibuit: remo-
vit. Ezech. 8. Non Dominus videt nos, עזב de-
cruit Dominus terram: nulla est Providen-

tia. Exod. 23. v. 5. si videris asinum hostis tui
cubantem sub onere suo וחרלה מסוב לו, Targ.
וחחמנעקלמשבק לה & cessabis à deserendo eum:
deserendo desereres cum eo: relictis
alijs negocijs, sis cum eo. Targum משבק
deserendo de-
seres quod est in corde tuo contra illum, & libera-
bis eum: Job. 10. v. 1. Genes. 39. ויעזב, Targ.
& reliquit omne, quod erat sibi, in manu
Josephi: commisit, permisit. Psal. 10. v. 14.
Super te עזב derelinquet pauper: tibi se com-
mittet. Job. 39. v. 14. Quia עזב relinquet su-
per terra ova sua. Deut. 32. & absq; עזב
concluso & derelicto. ¶ עזב domi servatus: עזב
in agro derelictus. עזב divitia in domibus con-
clusa: עזב pecus in agro relictum. Niph. עזב
derelictus, inhabitabilis, incultus fuit. Psal. 37. &
non vidi justum עזב derelictum: victu & ami-
ctu destitutum: sicut Jacobo victum & a-
mictum petenti, dicit Deus: non עזב de-
relinquam te: Gen. 28. Esa. 62. & tu vocaberis
Quæsit a urbs, & non עזב Derelicta. Targ. qua
אתרחק abominabilis est. Pual. עזב derelictus
fuit.

Nom. עזבון. Inde plural. עזבונים negotia-
tio, merces & emporia. Ezech. 27. Dederunt
עזבונך merces tuas. Targ. עזבונך in domum
thesaurorum tuorum.

Rabb. עזב טורפה & עזבא turpe, abominabile.
עזבא pavimentum. עזבא עזבא sivit.

II. Per antiphrasin, עזב auxiliatus, opitulatus est,
sublevavit, instauravit, inceptum continuavit.
Nehem. 3. v. 8. ויעזבו & instaurarunt Jerosoly-
mam, usq; ad murum latiore. Impleverunt eam
pulvere usq; ad murum, ut eam munirent:
Jerem. 49. v. 25.

III. Arab. עזיב azib calebs, viduus: Fem. עזיבה
azba virgo, puella.

עזביה uzbiah virginitas, viduitas, desertio.
IV. עזב gazab, cum y punctato, tulit, sustulit, vi-
rapuit, furatus est, tyrannifavit, violavit, corru-
pit, stupravit. Hiphil. עזב agzabidem.

Nom. עזב gazb sublatio, furtum, tyrannis,
violatio.

עזב gazib fur, tyrannus, violator, stu-
prator.

E עזב Arab. עזי vel עזי azi consolatus fuit. Psal.
86. Adjuvisti me ועזיתי & consolatus es me.
עזיאתני & baculus tuus עזיאתני
consolata sunt me: Duale. Psal. 90. ועזי
& consolare servos tuos. Psal. 135. & servos
suos עזי consolabitur. Johan. 11. v. 19. ליעזומא
ut consolarentur eas de fratre
psarum: Pron. duale. עזי atazzi conso-
latione affectus fuit. Matth. 2. v. 18. ול
& non vult consolatione affici.
Coloff.

Coloss. 2. חַחֲוִי *huc consolationem accipiant corda vestra.*

NOM. מחַחֲוִי & חַחֲוִי *consolatio.* מַחַחֲוִי *consolati.*

Alcor. 3. חַחֲוִי.

עז duo significata habet. I. Chald. & Syr. עז & עז, Arab. cum punctato, עז gazal *implicavit, nexuit, nevit, filavit, pensum traxit.* Arab. עז gazzal *volvit, involvit, vertit, convertit.* Exod. 35. *Manibus suis עז עז, Targum עז עז nebant & afferebant.* Syr. Luc. 12. v. 27. *Neg, עז עז, Arab. עז עז non laborant neg, nent.*

NOM. עז *tela aranea.* עז *idem.*

עז, Arab. cum punctato, עז magzal, quod in Aruch עז scribitur, *fusus, instrumentum quod mulieres nendo digitis volvunt: item, axis, circum quem volvitur rota: &, fusus torcularis, trabs torcularis, prelum: PLUR. עז, Arab. עז magasil fusi.*

Algazel *virgo in Zodiaco, tanquam fusus sit, non spica, quod gestat.*

עז *hinnulus cervorum.*

Arab. cum punctato, עז *ibices, dama;* עז & עז *gafelle dorcas.*

Arab. עז עז *gazila vertex, verticulum, turbo: PLUR. עז עז gazail vertices.*

עז *gazal rete, circulus: item, clavicula.*

Rabb. עז *retia.*

II. Syr. עז, Arab. עז azal, & עז, idem quod עז *abijt, discessit, separatus fuit.*

Arab. עז *azzal tulit, sustulit, seposuit.* Pals. עז. Piel. עז *azzel separavit, dyjudicavit.*

Gen. 13. *Postquam עז עז discessit ab eo Loth. Actor. 13. v. 7. עז עז & secessit profectus.* Alc.

עז עז *& si non discesserint a vobis.* Alc. עז עז *& discedite.* I. Cor. 21. v. 2.

עז עז *& separet domi: seponat.* I. Cor. 7. v. 10. עז עז *discedat uxor a conjugē: separetur.* Alc.

עז עז *separent.* Alc. עז *muatazil irregularis, qui a regula discedit.*

עז *jatizel irregularitas, cum a regula disceditur.*

עז duo significata habet. I. Chal. עז *ungue dissecuit.* Levit. 2. עז, Targ. Hierosol.

עז *ungue dissecabit caput ejus.*

II. Arab. עז *azam cogitavit, deliberavit, definiavit, determinavit; obsecravit, rogavit conjurando, conjuravit, incantavit.* Joh. 6. v. 15.

עז עז *quod ipsi cogitarent, ut raperent eum.* Actor. 35. v. 3. עז עז *imperabant malis spiritibus.* Alcor. 2. עז עז *& si cogitarunt repudium.*

NOM. עז *azma cogitatio, deliberatio: PLUR. עז azmat deliberationes.*

עז *azima conjuratio cum verbis: PLUR. azaim conjurationes, voluntates.*

עז *incantatio.*

עז. Syr. עז *spina: PLUR. עז עז spina.*

עז. Psalm. 39. *Nec עז עז moveat me manus peccatoris.*

עז. Arab. עז *Psalterium.*

עז. Inde עז *sepavit, maceria munivit.* Esa. 5. v. 2. עז עז *& munivit eam.* Lxx. עז עז *μαρμαρα.*

Chal. עז, Syr. עז *annulus, sigillam: PLUR. עז עז annuli, sigilla.* Gen. 38. עז עז, Targum עז עז *annulus iste.* Exod. 28. עז עז, Targum עז עז *ad annulum unum.*

עז *compedes.* Jer. 40. *& ipse erat ligatus עז עז, Targ. עז עז compedibus.*

Rabb. עז *pavimentum.*

עז duo significata habet. I. עז, Syr. עז *juvat, adjuvat, auxiliatus fuit, opitulatus est, profuit, lucratus est.* 1. Sam. 7. *Huc usq; עז עז, Targum עז עז adjuvat nos Dominus.* Psalm. 116. *Dominus עז עז, Targum עז עז adjuvat me.* Josua 1.

עז עז, Targum עז עז *adjuvabit eos.* Syr. Matth. 15. v. 25. *Domine, עז עז adjuva me.* Marc. 8. v. 36. *Quid עז עז, Syr. עז עז juvat hominem? prodest.* Luc. 5. *ut עז עז adjuvarent eos.* 1. Corinth. 12. v. 7. *Sicut עז עז prodest illi.* Niph. עז, Syr. עז *adjutus fuit.* Psal. 28. *In ipso confidit cor meum, & adjutus fui.* Syr. Marc. 5. *& nihil עז עז adjuta fuerat.* Luc. 9. vers. 25. *Quid עז עז juvatur homo? prodest homini.* Hiph. עז *adjuvat.*

NOM. עז, Foemin. עז, Syr. עז *adjutorium, adjuvamen, auxilium, commodum, utilitas.* Genes. 2. *Faciam ei עז עז adjutorium coram eo.* Targum עז עז *fulcrum.* Lxx. עז עז. *uxor maritum adjuvat, eiq; ministrat.*

Syr. עז עז *opitulatio.* עז. Item Syr. עז עז *fascia: PLUR. עז עז fascia.*

עז, Chaldaice עז *atrium mulierum in templo, ubi erat עז עז sug gestus ligneus.* עז עז, atrium est, in quo congregabantur Israelitae, in domo sanctuarum, ut ibi orarent. Et Deus audiebat eos, & juvabat eos: ideo עז עז vocatur. Erat autem atrium duplex, sacerdotum videlicet, & populi. Populi rursus virorum & mulierum. sicut & hodie in Judaeorum synagogis, mulieres seorsim orant a viris. Inter atrium virorum & mulierum

erant quindecim gradus, dimidium cubitum alti singuli, per quos ascendebatur ex atrio mulierum in atrium virorum. Vide in כוּם & חָצֵר. 2. Paral. 4. & fecit חָצֵר atrium sacerdotum, וְטוּרָה & atrium magnum. h. e. Israël.

PROPR. אֶבֶן עֶזֶר Eben Ezer lapis auxilij. locus inter Senam & Mizpam, quem ita appellavit Samuel, post felicem Israëlitarum cum Palestinis gentibus pugnam. 1. Sam. 7. & accipiebat Samuel lapidum unum, ponebatq; inter Mizpa & Sen, & vocabat nomen eius אֶבֶן הַטּוֹרָה lapidem auxilij, & dicebat: huc nŕs אֲדֹנָי אֲדֹנָי adjuravit nos Dominus. L x x. אֲבֵר-עֶזֶר, quod significat אֱלֹהֵינוּ בְּטוֹרָתוֹ lapis auxilij.

אֵלִיעֶזֶר Eliezer, filius Mosis. Exod. 18. & nomen unius אֵלִיעֶזֶר Eliezer, quia אֱלֹהֵי אָבִי בְּטוֹרָתוֹ Deus patris mei in auxilio meo.

אֶזְרָא Ezra, qui erat scriba expeditus in Lege Mosis. Eŕd. 7. Fuit peritissimus Legis, eamq; descripsit characterib. Assyriacis, quos nunc habemus: cum antea alij essent Hebræi. Ejus sepulcrum est in Samura Persiæ urbe, ubi Hierosolymis ad Artaxerxem regem legatus veniens fuit mortuus, anno 1000. exitus ex Ægypto, decimo die mensis טַבְּרָה decembris.

רַבִּי אַבְרָהָם אֶבְרָם עֶזְרָא בֶּרֶךְ אֲבִירָבָה Rabbi Abraham Aben Ezra filius Ezra; à familia patris enim ipsius nomen אֲבִירָבָה Meir. scripsit commentarium in 24. libros Veteris Testamenti, & librum החֲכוּנָה Astrologia. mortuus est anno mundi 4908. ætatis 75. in קַלְבַּרְרָה Calahorra, Hispaniæ oppido. Sunt qui dicant fuisse mortuum anno 4928. & sepultum in terra Israel.

Arab. עֶזְרָא azar Lazarus. מוּאֶזְזִיר muazzir adjurans.

II. Arab. עֶזְרָא gazar, cum y punctato, exuberavit, abundavit, multus fuit. Psal. 86. חֲזָן מוּלְטָא est misericordia tua.

עֶזְרָא multus. PLur. עֶזְרָא multi.

עֶזְרָא tagzir exuberatio, abundantia.

עַחֵב. Arab. Psal. 59. Tu Domine מַחֵב מִנְהֵם deridebis eos. Gal. 4. מַחֵב מִנְהֵם consilij inops sum in vobis.

עַחֵב. Syr. עַחֵב pressit dolore, doluit. Marc. 10. cum עַחֵב doleret ipse.

עַחֵב. Arab. עַחֵב ahîra scortum, meretrix: PL. אַחֵב scorta.

עֶטָא. Syriacè & Arab. עֶטָא operuit: in עֶטָא quære.

עֶטָב. Arab. עֶטָב prohibitio. אֶלְמַהֲלַךְ in: Geograph.

A עֶטָא quatuor significata habet. I. עֶטָא, Arab. עֶטָא cum y punctato, quod נִגְרָא profertur, gati texit, obtexit, operuit, velavit, induit, celavit, abscondit, recondidit, involvit, convolvit, glomeravit. Jerem. 43. עֶטָא & operiet terram Ægypti, sicut עֶטָא operiet pastor vestem suam. בּוֹ שֶׁלֵּל. Ipse colliget omne spoliolum Ægypti, sicut pastor præ frigore nocturno operiet & involvit te sua veste. diripient omne spoliolum: sicut involvit pastor vestem suam propter frigus nocturnum. Psal. 84. Etiam piscinas יַעֲטָא operiet pluvia. Esa. 22. וְעֶטָא עֶטָא & operiens te operiendo. Arab. Psal. 104. עֶטָא operiet terram. ¶ Absolutè, operitus fuit. Levit. 13. & super labritio יַעֲטָא operietur. scil. vestibus suis. Targum יַעֲטָא יַעֲטָא sicut lugens obtegetur. labrum sive mystacem velabant prisco ritu lugentes: sicut nunc pallio. Mich. 3. וְעֶטָא & operientur super labro universi. Psal. 71. וְעֶטָא, Targum יַעֲטָא operientur opprobrio & ignominia. 1. Sam. 28. & ipse עֶטָא, Targ. עֶטָא operitus pallio. quod Samuel gestare fuerat solitus. aut, in quo fuerat sepultus. unde quidam colligunt etiam sic resurrecturos mortuos. Piel. עֶטָא operuit. Ezech. 23. Super omnes portas ejus dedi splendorem (terrorem) gladij: heu factus est in fulgurem, מעֶטָא operitus ad mactationem. Targum מעֶטָא acutus factus est. Non occurrit alibi in hac significatione. Hiphil. הֶעֱטָא, Arab. עֶטָא agti operuit. Psal. 89. הֶעֱטָא operuisti super eum pudorem. Arab. Genes. 7. וְעֶטָא & operuit omnes montes. Psal. 69. וְעֶטָא operuit confusio faciem meam. Marc. 14. v. 65. וְעֶטָא & operiebant faciem ejus. Luc. 8. וְעֶטָא & operit eam vase. מוּגַטִּי מוּגַטִּי mugatti tectus.

NOM. מעֶטָא operimentum, pallium. Esa. 61. מעֶטָא operimentum laudis pro spiritu tristi.

Arab. עֶטָא gita, & אַגְטִיא agtia, & אַגְטִיא tagtia operimentum, cooperculum, lectuli stragulum: PLur. תַּעֲטָא tagati operimenta.

II. עֶטָא idem quod עֶטָא, involavit, festinavit, declinavit. Esa. 22. v. 17. וְעֶטָא עֶטָא & volare te faciet volando. volare te faciet ut avem in exilium. Cant. 1. Quare eris כְּעֶטָא quasi involans supra greges sociorum meorum? declinās, recedens. pro כְּעֶטָא, mutato ה radicali in ו. 1. Sā. 14. וְעֶטָא & involavit populus ad spoliolum. Targum וְעֶטָא & conversus fuit. 1. Samuel. 15. וְעֶטָא & involasti ad spoliolum. Targ. וְעֶטָא & conversus fuisti.

E III. Arab. עֶטָא sine y punctato, dedit, tradidit, donavit, concessit. Psal. 14. Quis יַעֲטִיב dabit ex Zion salutem? Genes. 4. אֵן יַעֲטִיב קוֹחָהּ ut det tibi

det tibi robur suum. Niph. וְיָי דָּאָטוּס פּוּי. Luc. A
 8. Et iussit ut וְיָי דָּאָטוּס daretur. Hiph. וְיָי דָּאָטוּס dedit,
 tradidit, donavit. Psal. 18. וְיָי דָּאָטוּס dedit mihi
 protectionem. Matth. 6. vers. 11. חֲבוּנָא כִּכְפָא פִּנָּא
 וְיָי דָּאָטוּס panem nostrum quotidianum
 da nobis hodie. 2. Corinth. 12. vers. 13.
 וְיָי דָּאָטוּס dedit mihi illam Deus: duo affixa.
 Joh. 6. vers. 27. וְיָי דָּאָטוּס dabit vobis eum.
 Luc. 9. וְיָי דָּאָטוּס & dedit illis potestatem. Ga-
 lat. 4. Deus וְיָי דָּאָטוּס donavit Abrahamo, quod
 וְיָי דָּאָטוּס donavit ei. Deut. 5. Quam וְיָי דָּאָטוּס dedit
 tibi Deus. Gen. 13. Ego וְיָי דָּאָטוּס do tibi eam:
 duo affixa. Hophal. וְיָי דָּאָטוּס datus, donatus fuit.
 Matth. 7. Petite וְיָי דָּאָטוּס donabimini. sed hoc B
 potius Niph.

NOM. וְיָי דָּאָטוּס ati, & וְיָי דָּאָטוּס dator, donator, libe-
 ralis, munificus. Precat. וְיָי דָּאָטוּס אֶלְמְסוּלָא. o
 dans postulationes: petitiones.

וְיָי דָּאָטוּס atia donum, munus, beneficium: P Lur.
 וְיָי דָּאָטוּס itajah dona, munera.

IV. Syr. וְיָי דָּאָטוּס per metalepsin, operuit, obduxit
 litura, delevit, abolevit, excidit, perdidit. Coloss.
 2. vers. 14. וְיָי דָּאָטוּס & delevit chirographum. Ja-
 cob. 5. וְיָי דָּאָטוּס & operiens multitudinem peccato-
 rum. Pass. וְיָי דָּאָטוּס deletus fuit. Actor. 3. vers.
 19. וְיָי דָּאָטוּס ut deleantur peccata vestra.

NOM. וְיָי דָּאָטוּס deletio, exitium. וְיָי דָּאָטוּס de-
 letor.

וְיָי דָּאָטוּס consilium: in וְיָי דָּאָטוּס invenies.

עטל. Chald. וְיָי דָּאָטוּס piger fuit: Et Arab. וְיָי דָּאָטוּס atal
 dissipavit: in וְיָי דָּאָטוּס invenies.

עטס. Chald. וְיָי דָּאָטוּס, & Arab. וְיָי דָּאָטוּס, cum u pun-
 ctato: in וְיָי דָּאָטוּס invenies.

עטן. Inde NOM. וְיָי דָּאָטוּס mulctrum, mulctrale: D
 vas excipiendo lacti, dum mulgetur, ac-
 commodum: P Lur. וְיָי דָּאָטוּס mulctra, mulctra-
 lia. Job. 21. וְיָי דָּאָטוּס mulctralia ejus plena sunt la-
 cte. Targum וְיָי דָּאָטוּס ubera ejus. Quia sequitur;
 & medulla ossium ejus rigabitur.

Rabb. וְיָי דָּאָטוּס reposuit.

וְיָי דָּאָטוּס & וְיָי דָּאָטוּס tina, vas, in quo aliquid re-
 ponitur. וְיָי דָּאָטוּס vas in quo reponun-
 tur olivæ.

עטפ. Arab. וְיָי דָּאָטוּס atas sternutavit: in וְיָי דָּאָטוּס inve-
 nies.

עטף. quatuor significata habet. I וְיָי דָּאָטוּס, Chal. E
 וְיָי דָּאָטוּס involutus, opertus, tectus, indutus, amictus
 fuit. Psal. 65. vers. ult. וְיָי דָּאָטוּס, Tar-
 gum וְיָי דָּאָטוּס operientur frumento. Lxx. וְיָי דָּאָטוּס
 & αλων. Psal. 73. וְיָי דָּאָטוּס operietur (ceu) vesti-
 mento violentia ipsorum. Sicut quis operitur
 vestibus suis: ita ponent ipsi violentiam
 quotidie. Job. 23. vers. 9. וְיָי דָּאָטוּס operietur
 dextra, & non videbo. Chald. 1. Sam. 28 Et
 ipse וְיָי דָּאָטוּס, Targum וְיָי דָּאָטוּס opertus pallio. Niph.

Chald. וְיָי דָּאָטוּס, Syr. וְיָי דָּאָטוּס opertus fuit. Lev.
 3. Et super labritio וְיָי דָּאָטוּס, Targum וְיָי דָּאָטוּס operie-
 tur. Esther 5. וְיָי דָּאָטוּס & opertus caput.
 Targum וְיָי דָּאָטוּס על ראשה & opertus
 super capite suo instar lugentis. Syr. Actor. 12.
 וְיָי דָּאָטוּס operi te indumento tuo.

NOM. וְיָי דָּאָטוּס operimenta, tapeta. Esa. 3.
 Paludamenta וְיָי דָּאָטוּס & tapeta.

Chald. וְיָי דָּאָטוּס sinus. Eccles. 7. Ira בְּחִיק ,
 Targum וְיָי דָּאָטוּס in sinu stultorum. Exod. 3. In-
 fer, quaso, maxum tuam בְּחִיק, Targum וְיָי דָּאָטוּס
 in sinum tuum.

וְיָי דָּאָטוּס, Syr. וְיָי דָּאָטוּס amictus, involu-
 crum. Rabbin. וְיָי דָּאָטוּס הַרְאָשׁ involutio capitis, in
 luctu.

Rabb. item וְיָי דָּאָטוּס copulatio.

II. Per Metaphoram, וְיָי דָּאָטוּס involutus, cooper-
 tus, obrectus & obrutus fuit afflictioni-
 bus & miserijs; sicut aliquis se veste con-
 tegit. וְיָי דָּאָטוּס, afflictus, delassatus, animi deliqui-
 um passus fuit: cum ad animum seu cor
 transfertur. Psal. 102. vers. 1. Oratio miseri-
 cum וְיָי דָּאָטוּס operietur. Targum וְיָי דָּאָטוּס delassa-
 tur: animi deliquium patitur. Lxx. & ἀνομι-
 αῖαν ἀνξιοῦ ἀφίξει. Psal. 61. vers. 4. בְּעֵטָה ,
 Targum וְיָי דָּאָטוּס dum affligitur cor meum.
 Esa. 57. Quia spiritus ex facie mea וְיָי דָּאָטוּס operie-
 tur: affligetur. Lxx. ἐξελύσεται exhibit. Ni-
 phal וְיָי דָּאָטוּס opertus fuit miserijs, afflictus
 fuit. Thren. 2. vers. 11. בְּעֵטָה , cum affligeretur
 puer & lactens in plateis urbis. pro בְּהֵעֵטָה ,
 Zere in segol ante gutturalem cameza-
 tam. Lxx. ἐν τῷ ἐκλειπῶν. H I T Hpaël
 וְיָי דָּאָטוּס affligitur fuit. Thren. 2. vers. 12.
 & cum deficerent sicut vulneratus in pla-
 teis urbis. Targum וְיָי דָּאָטוּס בְּרֵי הָיוּ צָחִין cum essent sitien-
 tes. Psalm. 77. וְיָי דָּאָטוּס & affligitur est spiritus
 meus. Lxx. ὀλιγοψύχησε.

NOM. וְיָי דָּאָטוּס affligitur: P Lur. וְיָי דָּאָטוּס afflicti.
 Thren. 2. vers. 19. וְיָי דָּאָטוּס afflicti fame in ca-
 pite omnium platearum.

III. וְיָי דָּאָטוּס serotina, quæ sunt afflicta, debilia,
 roboris expertia. quæ tardiùs concipie-
 bant ob vires corporis dissipatas in Tisri.
 Gen. 30. v. 42. Et erant וְיָי דָּאָטוּס, Targum
 וְיָי דָּאָטוּס serotina ipsi Laban.

Inde Verbum Hiphil וְיָי דָּאָטוּס serotina-
 vit, tardè concepit in septembri: in se-
 cunda commissura. Genes. 30. וְיָי דָּאָטוּס ,
 Targum וְיָי דָּאָטוּס & cum serotinaret grex.

IV. Arab. וְיָי דָּאָטוּס ataf, & וְיָי דָּאָטוּס anataf, & וְיָי דָּאָטוּס
 flexus, reflexus, conversus, reversus fuit, respexit.
 Psalm. 25. וְיָי דָּאָטוּס respice in me, & miserere mei.
 Psal. 6. וְיָי דָּאָטוּס revertaris ad me, Domine. Psalm.
 41. Beatus qui וְיָי דָּאָטוּס respiciet super egenum.
 Gen. 18. וְיָי דָּאָטוּס conversi sunt viri illi: Duale.
 וְיָי דָּאָטוּס flectetur: in Avicenna.

sicut terra sine aqua. Esa. 32. vers. 2. sicut umbra petrae grandis in terra עִיפָה *lassa*. hoc est, solli exposita.

עכך Arab. עך *ach sitis*.

עכב Rabb. עכב, Chal. עכב: Pass. אַחַעְכַּב, Rabb. *moram fecit, distulit, tardavit, retardavit, impedivit*: cum עַקַּב convenit. Genes. 13. וַיִּהְיֶה מָחָר, Targum וַאֲחַעְכַּב & *moram faciebat*. Genes. 45. *Descende ad me, ne תַעֲמוֹר stes*. Targum הַחַעְכַּב *cuncteris*. Numer. 11. vers. 23. *An manus Domini הַקָּצֵר abbreviabitur?* Targum הַחַעְכַּב *impedietur?* Jerem. 17. *Et ego non festinavi seu arctavi*. Targum עַכְכָּה *impedivi*. contraria significatione accepit. Rabb. בִּיאַח הַמְּשִׁיחַ עֲוֹנוֹת מַעְכַּב peccata retardant adventum Messia.

Nom. עַכּוּב *mora, impedimentum*. בְּלֹא עַכּוּב *absque mora*.

עַכּוּבֵיחַ *arbor spinosa, dumetum*: Plur. עַכּוּבֵיחַ *tribuli*.

Arab. עַכּוּבֵיחַ *arana*: in עַכְכִּישׁ invenies.

עכה. Inde עכו *Acco*, Arab. עכה vel עכא, *أخا* Ace *Acon*: Phoenicum urbs, non procul à Tyro, in tribu Afer, postea *Ptolomais* dicta, distans à Tyberiadē biduum parvum. Est Afer tribus terminus, Israëlitisque regionis initium, ad mare magnum sita, triangularem habens formam, cujus duo latera junguntur mari, tertium terræ planiciem respicit. Insignis portu, capaci ab Austro multarum navium: quo Christiani omnes Jerosolymam navigijs petentes, excipiuntur. Jud. 1. vers. 31. *Affer non expulit habitatores* עכו, Targum עכו *Acco, & habitatores Sidon*. Lxx. *ἀκχώρις*. Actor. 21. vers. 7. *πτολομαΐς*, Syr. עכו *Aco*. Joseph ben Gorion lib. 6. cap. 67. *Venerunt תלמידה היא עכו Ptolomaida, qua prius Acco dicebatur*. 3. Maccab. in fine: *Cum venissent in Ptolomaidem, vocatam ob loci proprietatem πόδοφόρον rosiferam*.

עכל Rabb. עכל *digestus* fuit *cibus in ventriculo*. בח המעכל *digestio & cibus digestus, chylus*. עכל *vis digestiva*. עכל *mensura parva*.

עכנ Rabb. עכנה & עכנא *serpens in spira jacens*.

עכס duo significata habet. I. עכס *compes, crepida, calceus ornatus*: Plur. עכסים *compedes, calcei ornati, ornamenta tinnientia, quę gestant mulieres in pedibus*. Proverb. 7. *Sicut bos ad maectationem veniet*: & sicut *compes ad disciplinam stulti*. *Compedes, quibus ligatur & cohercetur stultus, ipsi orna-*

mentum videntur, cumque initio delectant, postea molesti ipsi sunt. Targum והיך כלבא & *sicut canis*. unde Hebræi exponunt כלב *canem*, qui ornamentis tinnientibus præditus est. Esa. 3. vers. 18. *In die illa removebit Dominus gloriam העכסים*, Targum מַסְנֵי *calceamentorum*.

Inde Verbum עכס *ornavit pedes, vel tinnitum fecit ornamentis pedum*. Esa. 3. vers. 16. *Et in pedibus suis העכסנה ornamenta ponent*. Aut, *tinnitum facient*, per monilia calceamentis affixa. Targum מַרְגִּין *provocantes: irritantes*. Accepit pro בעס *ad iram provocavit: literis כ"ו transpositis*.

Rabb. עכסה *nomen mulieris formosa*. II. Arab. אַנְעַכַּס *reflexus fuit*.

באלעכס *reflexio, conversio, contrarium*. באלעכס *è converso, è contrà*.

אַנְעַכַּס *reflexio, retrocessio*: in Avicenna.

עכף Alcor. 2. וַאֲנַחַם עַאכְפּוֹן מַעְכּוּף.

עכר עכר, Chald. עכר, Arab. Piel. עכר *accar turbavit, commovit ordinem, quietem aut animum conturbavit, perturbavit*: turbavit aquam, *miscuit cum luto*. de pictura, *illuminavit*. Syr. *impedivit*. Genes. 34. *Et dixit Jacob ad Simeonem עכרהם*, Targum עכרהו *turbastis me*. Jos. 7. *Quia עכרהנוי עכרהם turbasti nos, turbet te Dominus hodie*. Proverb. 15. עכר *turbat domum suam, qui studet avaritia*. Targum מוֹכֵר *perdit*. Niph. נַעְכַּר, Arab. תַעְכַּר *turbatus, conturbatus est*. Psal. 39. *Dolor meus נַעְכַּר turbatus*. Targum מַחְרַט *commotus*. Arabicè Psal. 31. תַעְכַּר *conturbatus est oculus meus*.

Nom. Propr. עכור *Achor*, nomen vallis ad septentrionem Jericho, non procul à Gilgal, ubi lapidibus obrutus & igne combustus fuit עכן *Achan*, qui furto suo עכר *turbaverat* populum. Jos. 7. *Propterea vocavit nomen loci istius עכור*. עכור *vallem Achor*. עכור *אכור*.

Rabb. עכירות *turbulentia & commotio aeris*.

עכיר *tignum, vel rota, qua olivæ premuntur*.

Nom. Arab. עכר *ucar*, Rabb. עכירות *turbidum, fax cujuscunque rei*. Avicenna: עכר *fax sanguinis est in splene*.

E עכר *fax olei*.

עכרי *turbidus, faculentus*.

עכש. Inde Rabb. עכשו *modo, nunc, item, tantum*. מעכשו *à modo*.

עלל quinque significata habet. I. עלל. Chal. עלל. Inde Piel. עולל, & *ἑλθῆσαι* עלל *התעולל*, Syr. *אתעלל* *molitus, machinatus, conatus, operatus fuit aliquid, studuit, egit, fecit, effecit, patravit, designavit, causam vel occasionem questivit*,

Targum סקו *ascendite illic in meridie*, וטליחם, A
 Targum וחקקון & *ascendetis (in) montem*.
 Numer. 19. *Super quam non עלה ascendit ju-*
gum: impositum est. Lev. 19. v. 19. *Et vestis*
non עלה ascendat super te: induaris. Jerem. 8.
Quare non עלה ascendit medicina filia populi
mei? imposita est. Numer. 21. vers. 17.
 עלי באר, Targum סקי בירא *ascende, puteo*.
 Lxx. *ἄτι τὸ φεῖται & super puteo.* legerunt
 עלי, quod est על super. Exod. 19. *Et Moses עלה*
 Targum סלק *ascendebat ad Deum.* § 2. de di-
 gnitate, honore, eminentia, excellentia. Pro-
 verb. 31. vers. 29. *Multa filie fecerunt virtu-*
tem: at tu עלי ascendisti super omnes istas: e- B
minuisti; excellis, superas. Zachar. 14.
 וועלה & *ascendit manus ejus super manum pro-*
ximi ipsius: superior erit. § 3. de terra na-
 scentibus, quæ crescendo efferuntur, seu
 in altum tendunt, quando exoriuntur,
 crescunt & germinant. Genes. 40. עלה
 ascendebat flos ejus, ונאצת & *germinabat.* Esa.
 53. ועל & *ascendit sicut surculus coram ipso, &*
sicut radix ex terra arida. Amos 7. *Initio*
 עלו *ascensionis cordi, seu cum ascenderet cor-* C
dum. Targum צמח *germinationis.* Hof. 10.
 שפina & tribulus עלה *ascendet super altaribus eo-*
rum: crescet. Præterea de alijs rebus au-
 gescentibus. 1. Reg. 22. וועלה & *ascen-*
debat bellum: crescebat, invalescebat. § 4.
 de aurora, quæ supra horizontem ascen-
 dit, quando manè oritur. Genes. 19. *Et*
postquam aurora עלה ascendisset: orta esset.
 Lxx. *ὄψεσθαι ἐγένετο diluculum factum est.*
 Genes. 32. *Dimitte me, quia עלה,* Targum
 סלק *ascendit aurora: orta est: lucefcit.* sequi- D
 tur: ויורה & *ortus fuit ipsi Sol, postquam trans-*
ijt Penuel. Sicut Virg. Oceanum interea sur-
gens aurora reliquit. Nehem. 4. מעלוח ab a-
 scensu auroræ usque ad צאצ exitum stellarum:
 ab ortu auroræ, usq; ad ortum stellarum.
 à manè usque ad vesperam. § 5. de re-
 bus aëreis, spiritualibus & alijs quæ attollun-
 tur è loco suo, evanescent, discedunt, au-
 feruntur, excinduntur, disparent, pere-
 unt. Genes. 17. ועל & *ascendit Deus ab A-*
braham: sublatus est. Exod. 14. vers. 16.
 וועל, Targum וסלקת & *ascendit strata rovis:* E
sublata fuit. Ezech. 11. vers. 24. ועל &
ascendit à me visio, quam videram. Ibidem,
 vers. 23. ועל & *ascendit gloria Domini ex me-*
dio urbis. Amos 3. היעלה *an ascendet laque-*
us ex terra, & non ceperit? attolletur. Job. 5.
 vers. 26. בעלור *sicut ascendit acervus in tem-*
pore suo: auferitur, abit. Jerem. 48. vers.
 15. *Vastatus est Moab, & urbes ejus עלה ascen-*
derunt. Targum חרבא *vastata sunt: exci-*
sa sunt. ומון עריה נפסק *vulgus urbium ejus*

sublatus est. tolli è medio, excindi, evane-
 scere fumi & vaporis instar. Zachar. 14.
 vers. 13. Nahum 2. vers. 7. Genes. 46.
 vers. 4. Psalm. 102. vers. 25. Johan. 12.
 vers. 32. *Cum exaltatus fuero ex terra: mor-*
tuus fuero. § 6. de cogitationibus, quæ a-
 scendunt super לב cor, aut in men-
 tem veniunt. Ezech. 38. *Indie illis יעלו דברים*
ascendent verba super cor tuum, & cogitabis co-
gitationem malam. Targum. *Ascendunt הרהורין*
cogitationes. ubi phrasis explicatur. E-
 zech. 20. וועלה & *ascendens super spiritum*
vestrum. Targum ודאתון מהרהורין & *quod*
vos cogitatis: mente concipitis. 2. Reg. 12.
Omne argentum quod יעלה ascendet super cor
hominis, ut afferat in domum Domini: quod
cogitaverit afferre. Targum דמתקרב *quod*
spontè offertur. Jerem. 7. *Quod non pracepi,*
nec עלה ascendit super cor meum. Targum
 רעוא קרמי *voluntas coram me.* § 7. de ira,
 quæ in נא narem ascendit, ibique appa-
 ret. 2. Sam. 11. *Si העלה ascenderit*
ira regis. Targum וירק *accensa fuerit.* sicut,
 Psalm. 18. עלה *ascendit fumus באפו in nare*
ejus: ira. Ezech. 38. העלה *ascendet ira mea*
in nare meo. Targum וירק *exardescet.* Et
 נא *nasus, pro ira.* Psalm. 78. vers. 21. *Et*
etiam נא ira עלה ascendit in Israel: exarsit.
ascendit fumus in ira ejus. Ibidem vers.
 31. ונא & *ira Dei עלה ascendit in eis.* § 8. de
 brutis masculis, quæ foemellas ascendunt,
 quando coeunt. Genes. 31. vers. 10. *Et vi-*
di omnes hircos העלים ascendentes super capras.
 § 9. de inanimatis, & significat, *invaluit, au-*
ctus fuit. 2. Reg. 22. vers. 35. וועלה & *a-*
scendebat bellum: invalescebat. Psalm. 74.
 vers. 23. *Strepitum hostium tuorum עלה ascen-*
dentem jugiter: augescentem. Arab. Psalm.
 57. *Quia עלה ascendit ad caelos misericordia*
tua. Psalm. 7. וועלו & *exaltare in finibus ini-*
micorum. Psalm. 13. *Quousque יעלו exaltabitur*
inimicus meus super me? Psalm. 75. קון יעלו
& exaltabitur cornu justi.

Nom. עלה *folium*, quod est in summi-
 tate arboris aut herbæ: Plural עלים fo-
 lia. Genes. 3. *Et consuebant העננה folium*
ficus, & faciebant sibi cinctoria: colle-
ctivè, folia. Esa. 64. *Et marcuimus בעלה sic-*
ut folium omnes nos. Proverb. 14. ומעליו
 & *ex folijs suis, vir bonus. scilicet, satia-*
bitur.

עולה, Foem. עולה, Chald. עלא *ascensus,*
ascensio, gradus, dignitas: Plural. Foem. עלות
ascensiones. Ezech. 40. *Et ad latus extra*
לעולה ascensum. 1. Paral. 26. *Et in strata*
עלה ascensione. 1. Reg. 10. ועולה, Targ
 עלה & *ascen-*

& ascensum ejus, quo ascendebat in domum Domini. Pro quo habetur, 2. Paral. 9. ועליתו & gradum seu cœnaculum ejus. עליה אשר יעלה gradus, quos artificiosè fecerat, ut ascenderet ex domo sua in domum Domini. L x x. ὀλοκαύτωσιν αὐτῶν; ex secunda significatione. Ezech. 20. Et gradus septem עלותו cœnacula ejus. Psalm. 64. Scrutabuntur עלות ascensiones: cogitationes.

Deinde, עלה, Chald. עלא holocaustum, hostia, quæ, detractis extis, integra aræ imponebatur, & tota, præter pellem, comburebatur: Plur. עלות, Chald. עלן & עלון holocausta. Gen. 22. והעלהו שם לעולה, Targum ואתפקה קרמי חמון לעלתה & offer eum ibi in holocaustum. 2. Reg. 3. vers. 27. והעלהו עלולה & offerebat ipsum holocaustum super muro. Rex Moab Mesa proprium suum filium, Abrahamæ exemplo adductus, Deo obtulit.

עלי pistillum, quod subinde attollitur & deprimitur in contundendo, vel, dum eo feritur, quod in mortario tunditur: Plur. עלות pistilla. Prov. 27. Si contuderis stultum in mortario inter legumina, vel in medio ptisanorum עלי cum pistillo. 2. Paral. 24. vasa ministerij עלי pistilla: aut, afferes, super quibus difsecabant carnes.

עליה, Chald. עליא, Syr. עליה, Arab. עליה cœnaculum, locus in superiore ædium parte: superior domus pars, ad quam scalis ascendebatur, ubi antiquitè cœnabatur, ὑπερῶν, superior contignatio, conclave super domo. ההרר שעל הכיה נקרא כן מפני עליה D : שהארם עליה אליו Plural. cœnacula. Jud. 4. Et ipse sedebat בעליה המקרה in cœnaculo refrigerij: æstivo. Ibidem. Et claudebat ostia העליה istius cœnaculi. 2. Reg. 4. Faciamus, quæso, קיר עליה cœnaculum parietis: Extructum parietibus lapideis aut lateritijs. 2. Sam. 18. vers. 32. Et ascendebat super עליה cœnaculum porta & flebat. In porta urbis erat cœnaculum, supra portam & tectum, in illo cœnaculo stabat speculator. Psalm. 104. Qui contignat aquis עליותיו cœnacula sua. nubes mediæ regionis: quæ sunt quasi contignatio super terram. sequitur: rigans montes בעליותיו ex cœnaculis suis. Syr. Marc. 14. vers. 15. Vobis indicabit ἀνώγειον, Syr. עליה cœnaculum. Arabicè in Geograph. עליה אחי אכל פיהא אלסיר אלמסיה cœnaculum, in quo edit Dominus Christus cum discipulis, in eog mensa permanens.

עלה, Fœm. עלה elevatio, ascensio, gradus, cochlea, dignitas, eminentia: Plural. עלות a-

scensiones, gradus, per quos ascenditur. Jos. 10. Et persecutus est eos versus בית הרון מעלה, Targum מסקנא ascensum domus Horon. Ezech. 11. ומעלות & ascensiones spiritus vestri ego novi. Targum וריאתון מהרהרין & quod vos cogitatis. 1. Reg. 10. מעלות, Targum שיר המעלות gradus folio. Psalm. 120. שיר המעלות canticum graduum seu ascensionum. Psalmi isti decantati fuerunt alta voce, & in quolibet eorum vox elevata. Nehem. 9. Et stabat super מעלה הלויים gradu Levitarum. Gradus erant, ubi stabant Levitæ super illis, cum dicerent cantica. Esa. 38. v. 8. Ecce ego reducam umbram המעלות graduum. Targum במעלות lapidis horarum, qua descendit אבן שעיא, Targum במסקנא in ascensione Achas in sole retrorsum decem מעלות gradus, Targum ששן horas. Et reversus est Sol decem מעלות gradus, Targum בצורה אבן שעיא in gradibus, Targum במעלות in figura lapidis horarum, qua descenderat במעלות, Targum במסקנא in gradibus Achas retrorsum decem gradus. Achas ædificaverat מעלות gradus. hoc est, ascensum five cochleam. In hac cochlea erant מעלות gradus seu linea, signatæ in lapide quodam, ex quibus discebatur hora diei, sole splendente. hoc est, solarium lapidi incisum. Umbra solis aut gnomonis, qua horarum discrimina seu interstitia designantur & dignoscuntur, progressa fuerat decem gradus. Et retractus fuit Sol retrorsum, ut umbra ad primum gradum rediret. retractus igitur fuit Sol decem gradibus, qui faciunt gradus cœlestes 150. hoc est, signa quinque. atque ita dies prolongatus fuit decem horis. 2. Paral. 32. vers. 33. Et sepelierunt cum במעלה קברי in loco præstantiori sepulcrorum filiorum Davidis. Jun. in superiori parte. 1. Paral. 17. המעלה ista est dignitas. scil. inter homines, cum quis propter opera sua evehitur. 1. Paral. 20. Ad magnificandum למעלה ad dignitatem. Sunt ergo מעלות, 1. cochlea. 2. solarium. 3. linea, gradus. Item מעלה dignitas.

Deinde, מעלה, Fœm. מעלה supra, ultra, quantitatis & temporis. 1. Sam. 10. Et eminebat præ omni populo ab humero suo ומעלה & supra: ultra, deinceps. 1. Paral. 17. המעלה qui supra es, Domine Deus. Exod. 20. A filio viginti annorum ומעלה, Targum וועלעל & supra. 1. Sam. 16. A die illo ומעלה & ultra: deinceps. ¶ Et cum ל servili למעלה sursum. Exod. 25. Et erant Cherubin expandentes alas למעלה, Targum לעלעל sursum. 2. Paral. 16. Et usque למעלה sursum morbus ejus. Tumor pedum ejus ascendebat à planta pedis ejus, usque ad verticem capitis. Al. invalesce-

valescebat morbus. ¶ Et insuper cum ם ser-
vili, מלמעלה *supernè*. Exod. 25. Et dabis oper-
culum super arcam מלמעלה, Targum מלעל *su-*
pernè. Sed Jud. 8. Et reversus est Gideon è bel-
lo מלמעלה החרס *supernè Sol.* cum adhuc Sol
esset supra horizontem. vel, cum Sol a-
scenderet. hoc est, oriretur. Targum
ממעל שמש *ante occasum solis.* ut sit מעלה
ingressus, occasus: sicut Chald. לל *ingressus*
fuit. Lxx. ἀναβάσις ἀπὸς ἀπὸ ἀσθενείας ἀπὸ ἀσθενείας
Retinuerunt Hebræum, tanquam
proprium loci.

מעל. Inde ממעל *supernè*. Genes. 22. versf.
9. Et posuit ipsum super altare ממעל לעצים, Targum
מעל לעצים *supernè super ligna.* Esa. 7. Se-
raphim stabant ממעל לו *juxta eum.* Et abso-
lutè, 1. Regum 8. versf. 25. Non est sicut tu,
Deus, in caelo ממעל *supernè,* & super terra in-
fernè.

מעלה *aqua ductus, rivus aqua,* qui ex pisci-
na deducitur: *canalis,* per quem aqua a-
scendit & sursum ducitur: *fovea* ad reci-
piendum aquam. Plural. מעלות *rivi.* 1.
Reg. 18. versf. 32. Et fecit מעלות, Targum
מעלות *aqueductum.* Ibidem 35. Etiam מעלות
aqueductum impleverunt aquis: foveam circa
altare, in qua aquæ fluebant. Esa. 36. Et
stabat מעלה הברכה *in aqueductu piscina su-*
perioris in via agri fullonis. Erat rivus pisci-
næ vicinus, in quem deducebant aquas
ex piscina, quando volebant rigare aut
lavare pannos. מעלה הברכה *piscina,* erat fovea la-
pidibus & calceæ edificata, quam aquæ in-
grediebantur. מעלה *rivus,* erat fovea pisci-
næ vicina, in quam deducebant aquas ex
piscina, quando volebant rigare, aut la-
vare vestes. מעלה *strata lapidibus,* ut
in ea possent stare tempore pluviarum.

Et in illo loco stabant lavantes in rivo.
Et in agro שיה expandebant vestes ad so-
lem, ut siccarentur: *bleiche.* ¶ Deinde,
מעלה *emplastrum,* quod imponitur. Jerem.
30. versf. 13. Medicina מעלה *emplastri non sunt*
tibi. Targum מעלה *אסו לא סלקת לך* *medicina non*
est imposta tibi. juxta illud, Jerem. 8. versf.
22. מעלה *אסו לא סלקת בך עמי* *est*
emplastrum filia populi mei. Lxx. ἀνέθησις ἀ-
σθενείας *ascendit medela.* Lat. *est obducta cicatrix.* Et
Jerem. 30. versf. 17. Quis מעלה *ארכה לך* *im-*
ponam emplastrum tibi. Jerem. 46. versf. 11.
Frustra multiplicasti medicinas, מעלה *emplastrum*
non est tibi. Targum מעלה *אסו* *utilitas.* Hier. *sanitas.* Acceperunt pro מעלה
profuit.

מעל *excelsus, sublimis, superior.* FOEMIN.
מעל *excelsa, superior:* Pluralit. מעלות *ex-*
celsa, superiores. Genes. 40. utque det te מעל,

Targum מעל *excelsum super omnes gentes.*
1. Reg. 9. versf. 8. Et domus ista מעל *erit*
excelsa, omnis transiens super eam obstupescet
& sibilabit. Targum מעל *יהי חרוב* *que*
fuit excelsa, erit vastata. Pro quo habetur,
2. Paral. 7. versf. 21. Et domus ista מעל *erit*
excelsa, omnis transiens &c. sub-
limis, magnifica. ¶ Deinde, מעל *excelsus,*
Deus, qui est altus super omnia: juxta
illud, Psal. 97. Quia tu, Domine, מעל *excelsus*
super omnem terram: valde מעל exaltatus
es super omnes Deos. Psalm. 73. Et dixerunt,
quomodo scit מעל Deus, & est scientia מעל in
excelsis? Psalm. 91. Habitans in latibulo מעל *excelsi.*

מעל idem quod מעל, *altus.* 2. Sam. 23.
versf. 1. Dixit David filius Isai, & dixit vir, qui
erectus est מעל altus, Messias Dei Jacob. qui con-
stitutus fuit rex & excelsus. qui est eve-
ctus ad tantam dignitatem, ut sit rex un-
ctus à Deo Jacob. Targum מעל *qui*
unctus est ad regnum. Accentus distincti-
vus מעל à sequente dirimit. non igitur est
præpositio. ¶ Deinde, מעל *Deus,* qui est al-
tus super omnia. Hof. 7. versf. 16. Con-
vertentur (sed מעל לא non (ad) excelsum. sicut præ-
cedit: Et non מעל *conversi sunt ad Dominum*
Deum suum. Hof. 11. מעל *ad excelsum vo-*
cabit eum. Lxx. ἀπὸς οὐρανὸν & ad jugum. le-
gerunt מעל, punctis destituti.

Deinde, מעל, Arab. מעל *ale,* præpositio,
quæ pro natura orationis exponitur, *su-*
per, supra, juxta, contra, apud, ad, versus, in, ad,
propter. Jerem. 22. מעל *super terram*
altam. Thren. 1. v. ult. Esa. 2. v. 12. מעל *non*
& contra omnem exaltatum & humilem. Ibid.
v. 13. מעל *contra omnes cedros Libani.* Ibid.
v. 14, & 15. cum accentu proprio Gen 41.
v. 32. מעל *propter iterari somnium.* A-
liàs usitatissimum est, ut abjecto accentu,
per virgulam maccaph, sequenti dictioni
copuletur. Gen. 1. Et tenebra מעל *super fa-*
cie abyssi. Psal. 1. Et erit sicut arbor plantata מעל
juxta rivos aquarum. Psalm. 2. מעל *יהוה*
contra Dominum, & contra Unctum ejus.
Gen. 38. Et ascendit מעל *ad tonsoras ovium.*
Jerem. 23. Ecce ego מעל *contra prophe-*
tas. ut scil. eos perdam. Amos 1. v. 3. מעל *con-*
tra me quod trituraverint. Amos 2. versf. 6. מעל
contra me quod vendiderint. Esa. 53. versf. 8. מעל
contra me quod non injuriam fecerit. ¶ Et cum
plurali: Psal. 92. מעל *super deca-*
chordo, & super nablo. ¶ Cum pronomini-
bus affixis. Gen. 41. Ego audivi מעל *super te.*
Lxx. ἀπὸς σὺ de te. Pf. 3. Multi surgentes מעל *con-*
tra me. Psal. 4. Attolle מעל *super nos lucem fa-*
ciei tua, Domine. Psal. 7. מעל *propter illam in*

A cessant. Genes. 6. *Et hi fuerunt fortes* מעולם א
 à seculo: ab antiquo. i. Sam. i. *Et maneat ibi*
 ער עולם usque in seculum: omnibus diebus
 vitæ suæ. Psalm. 90. ומעולם ועד עולם ante-
 quam mundus esset, & ad finem ejus. i. Reg. 8.
 Locum, ubi habitet עולם secula. Inde Rabb.
 בית עולם domus seculorum. Templum Sa-
 lomonis, ex quo non fuit translata arca,
 sicut ex Gilgal, Siloh, Nob & Gibeon.
 fuit in Gilgal, tēpore subactionis &
 divisionis terræ, annos 24. In Siloh usq;
 ad mortē Eli, annos 369. Post mortem Eli
 vastata est Siloh, & translata in Nob, ubi
 mansit usque ad mortem Saulis, annos 13. **B**
 In Gibeon, usq; ad absolutionem templi
 Salomonici, annos 50. Postea non licuit
 offerre nisi in domo electa. Rabb. עולם
 mundus. שני עולמות עולם הוה ועולם הבא duo
 mundi, mundus hic, & mundus futurus. Deinde,
 עולם גדול וקטון mundus magnus & parvus:
 mundus, & homo; microcosmus. Et שלוש
 עולמות השפל הן זה עולם וזה עולם וזה עולם
 tres mundi: עולם השפל הוה וזה עולם וזה עולם
 mundus inferior, qui est hic mundus: videlicet
 עולם התיכון הוא עולם הגלגלים &
 mundus medius, qui est mundus sphaerarum &
 stellarum: videlicet שמיים caeli sive regio
 עולם העליון הוא עולם המלאכים
 mundus superior, qui est mundus angelorum, &
 עולם השפל הוא עולם האלהים
 mundus inferior, tres habet partes: ים mare
 & flumina, ישוב desertum, & ישוב habitatio-
 nem. ישוב dividitur in tres partes, juxta
 tres Noë filios, qui occuparunt; שם Sem
 Asiam, Japhet Europam, Cham Afri-
 cam. Harum Asia maxima; Africa ditis-
 sima, ob aurum; Europa splendidissima. **D**
 Syr. עלמי, & עלמן, & עלמני, Arab. עאלמי.
 PLUR. עאלמיה secularis, laicus.
 תעלמה absconditum: PLUR. תעלמות abscon-
 dita. Psal. 44. *Quia ipse novit abscondita*
 cordis.
 PROPRI. עילם Elam, filius Sem, & ab hoc
 dicta regio Persidis, in qua fuit maxima urbs
 שושן הבירה Susa habira, Assueri regis palla-
 tium, & sepulcrum Danielis. Inde Elami-
 ta, Judæi incolæ Elam. Act. 2. Et i. Mac-
 cab. 6. εν ἐλύμας in Elymis: in Perside.

II. Chald. עולם fortis fuit.
 עולם fortis: PLURAL. עולימן fortes: in
 quære.

III. Arab. עולם alam novit, scivit, certus fuit.
 Psal. 40. *Et tu novisti justitiam meam.*
 Psalm. 4. *scitote, quoniam mirificavit*
 Dominus sanctum sibi. Genes. 3. *עלם אלחיר*
 sciet bonum & malum. עלם מוקבל pra-
 scivit, previdit. Genes. 18. vers. 19. *עלם scio,*
 quod præcepturus est filiis suis. עלם cognosceret.

Alcor. Prec. אלחפיאח יא עולם אלחפיאח ô sciens abs-
 condita. Piel עולם allam notum fecit, indica-
 vit, monstravit, significavit, docuit, edocuit, in-
 formavit, assuefecit. Psalm. 51. *עלמחני docui-*
sti me. Psalm. 18. *עלם docebit manus meas*
ad bellum. עלם docebit: Alc. Alcor. 2. *עלם*
non est doctrina nobis, nisi quod docuisti nos. Matth. 5
 & *docet homines.* PASS. עולם atallam, &
 עולם assuefactus, doctus fuit, didicit, depre-
 hendit, cognovit, studuit, operam dedit. Psalm.
 119. in Teth. *עלמחעלם ut discam mandata*
tua. Psalm. 106. *עלמחעלם & didicerunt ope-*
ra ipsorum. Galat. 1. *עלמחעלם didici illud.*
 עולם diligenter didicit. Matth. 2. vers. 7.
 עולם & diligenter didicit ab illis tempus.
 Pual. עולם edoctus fuisti. Hiph. עולם aalam,
 idem quod Piel עולם. Gen. 3. vers. 11. *עלמך*
indicavit tibi?
 NOM. עולם ilm scientia, sapientia, doctrina,
 ars, prudentia. PLUR. עולם ulum scientia, doctri-
 na, artes. scientia naturalis, Physica.
 scientia ejus quod est post physicam, Metaphysica.
 אלעולם אלהי Theologia.
 עולם scientialis.
 עולם alim, & עולם alim, & עולם alim, &
 prudens, sapiens, doctus, literatus, εὐμας. Pre-
 cat. *עולם בראת אל צדור Deus novit substan-*
tiam peccatorum.
 עולם maalum notus, signatus, in bonum
 & malum, cognitus, certus, insignis.
 עולם taalim doctrina, informatio, studium,
 disciplina, tractatus: PLURAL. עולם taalim
 doctrina, scientia, studia. עולם עולימי doctri-
 nalis.
 עולם muallim doctor, magister, rabbi, pra-
 ceptor, artifex, faber, mechanicus: PLUR. עולם
 muallimin doctores, artifices.
 עולם muallam doctus. עולם מעלמאן ad docen-
 dum aptus.
 עולם mutaallam discipulus, studio-
 sus.
 עולם gair alim nescius, insipiens, stupidus,
 ineptus.
 עולם alema nota, signum, vexillum, insi-
 gne, documentum: PLUR. עולם alemet signa,
 vexilla. עולם מעעלם vexilla.
 עולם bitaalim sapienter. עולם bitaalim
 studi: sè.

עלן Arabicè עלן alan revelavit, manifestavit,
 patefecit. Marc. 4. v. 22. *עלן אלחסיעלן &*
non est occultum, quod non reveletur. Ephes.
 5. vers. 13. *עלן revelantur.* Galat. 1.
 2. vers. 10. *עלן revelavit nobis Deus.* Alc. 2.

A **על** *quia occultent, & quid manifestent.* Pals. **מעלן** & **מעלן** *revelatus, manifestatus, patefactus fuit, apparuit.* Luc. 2. *Lumen quod* **מעלן** *revelatum est gentibus.* Coloss. 1. v. 26. *Nunc* **מעלן** *patefactum est sanctis.* 1. Johan. 1. v. 2. *vita* **מעלן** *patefacta est.* 1. Joh. 3. v. 8. *לדך* **מעלן** *יסוע אבן אללה ליבטל ad hoc apparuit Jesus filius Dei, ut destruat opera Sathanae.*

NOM. **על** *manifesta.*
על *declaratio.* **על** *manifestatio.*
על *revelationes.*

על *clam & palam:* Alc. Alcor. 2.
על *occulte & manifeste.*

B **על** *exultavit.* Job. 20. *& non* **על** *exultabit.* Niph. **על** *idem.* Job. 39. *Ala pavonis* **על** *exultavit.* Lxx. *ἠὲλασσα.* Hit hpaël **על** *idem.*

Arab. *cum punctato, על galas, teu על gulas aurora.* **על** *mane, in aurora.*

על Job. 39. *invenies.*

C **על** *quatuor significata habet.* I. **על**. *Inde Piel על involvit, operuit, texit.* Cant. 5. v. 14. *Venter ejus politus eboris* **על** *opera sapphiris.* Hit hpaël **על** *involvit, operuit se.* Gen. 38. v. 14. *& operiebat se peplo, וְהַחֲעֵלָה & involvebat se. peplum capiti circumdabat, quoad facies tegeretur. Targ. וְאַחֲקָנָה & ornat se.*

II. *Per metaphoram, PuAl על:* Hit hpaël **על** *obtectus fuit mœtore, animo velut contectus & involutus fuit, debilitatus, mæstus, consternatus, turbatus fuit, & ita anxius, ut nequeat consistere, & exanimis concidat.* Esa. 51. v. 20. *Fily tui* **על**, *Targ. יהון וְהָיוּ עִירָוּתָם עִירָוּתָם erunt conturbati.* Lxx. *οἱ ἀποκταμένοι indigentes* Ezech. 31. v. 15. *& omnia ligna agri super eo* **על** *masa fuerunt.* pro **על**, & **על** *paragogicum.* Jonæ 4. v. 8. *& feryt Sol super caput Jona, וְהָעֵלָה & turbatus fuit.* Targ. *וְאִשְׁתְּהִי אַנִּימִי דִּלְקִיּוּם פָּאָסִיטְוּ עִלָּהּ.* Lxx. *ὁ ἀλιγνοψύχης factus est pusillanimis.* Amos 8. v. 13. *In die illo* **על** *urbabuntur virgines pulcra.* Targum *וְהָעֵלָה יִשְׁתַּלְּהוּן defatigabuntur: animi deliquium patientur.*

Rabb. **על** *syncope, animi deliquium.*

III. **על** *Arab. alaf cibavit, saginavit animalia.* **על** *maaluf, & מהעלף saginatus: Plur. מהעלף saginati.* Luc. 15. *vitulus מהעלף saginatus.* Matth. 22. v. 4. *וְעִנּוּלֵי אֱלִמְלוּפָה & vituli mei saginati, mactati sunt.*

על *maalefa saginarium: Plur. מהעלף maalif saginaria.*

על *saginatio.*

IV. *Cum punctato. Cap. Joseph. וְעֵלָפָה & clausit januas.*

על *panniculus, cooperitorium.* **על** *capsula cordis: in Avic. Alc. 2. קלובנא עלף corda nostra panniculus.*

Meth. **על** *crassus, hebes, tardus.*

על *est, letatus fuit, ברה exultavit.* Psalm. 25. v. 2. **על**, *Targum יהרון gaudebunt inimici mei.* Psalm. 5. v. 12. **על**, *Targum וְיִבְרָחוּן & exultabunt in te amatores nominis tui.*

NOM. **על** *exultatio.*

על *tria significata habet.* I. **על**. *Inde עלוקה, Chald. עלוקה, Arab עלוקה alaca sanguifuga, hirudo: Plur. Arab עלוקה alac sanguifuge. Proverb. 30. עלוקה עלוקה sanguifuge sunt due filia.*

II. **על**. *Arab. pepen ut, adhesit, appensus, suspensus fuit.* Matth. 18. v. 6. *און עלק פי ענקת חביר אלוהי ut suspendatur in collo ejus lapis molaris.* Galat. 3. *כל מן עלק עלי חשבה מלעון malitiosus omnis, qui suspensus fuerit in ligno.* Piel. **על** *allac suspendit furem, aut aliud quodvis. Item, compegit.* Act. 4. v. 4. *על קתמוה suspendis eum in cruce.* Psalm. 136. **על** *על קתמוה & suspendimus organa nostra. עלק suspendetur.*

NOM. **על** *alaca, & מעלקה, & העלוקה calic suspensio, appensio: Plur. עלוקה suspensiones.*

על *maaluc suspensus, furcifer.*

על *mutaalica pensilis.*

על *ulaica, Matth haleich, buleich rubus spinetum. Plur. עלוקה alaica rubi. Item, ווה pensiles.*

על *pera, marsupium, quod appenditur: in quo viatores portant victualia.*

על *rubus canis, cynosbatus.*

על *alec, Foem. עלקה coagulum, viscus, materia viscosa, glutinosa.* Alc. **על** *מן עלק חלק אל אנסמן מן עלק creavit hominem ex visco. id est, luto.*

על *alca sanguis congelatus: in Avicen.*

על *adhesit.*

III. **על**. *Arab. cum punctato, quod g sonat עלק galac. Hit phil. עלק aglac clausit, occlusit, inclisit, obseravit.* Luc. 10. *על קתמאבי clausi ostium meum.* Matth. 6. v. 6. *וְעֵלָקָב אֲבָרָה עֵלָקָב & claudere januam tuam super te.* Matth. 23. v. 13. *על קתמוה אלסמומה ut vos claudatis regnum caelorum.* Pals. **על** *על קתמוה angalac clausus fuit: de vulnere, solidatum fuit, cicatricem egit.* Luc. 4. *על קתמוה clausum fuit caelum.*

NOM. **על** *galc clausio, obseratio, claustrum, sera: Plural. על קתמוה claustra, sera, vectes. על קתמוה galc algarha consolidatio vulneris.*

על *vetes ferrei.*

על *ingilac clausio, contractio, consolidatio.*

על. *Chal. עולשין herbæ amaræ, cum quibus*

agnus legalis comedebatur, *cicorea: nonnullis nasturtium.* Rabb. *עולש שרה endivia.* Cant. 2. in Targum: *דאכלין ירה נכסת חנא טוי גורא על המכה ועולשין ופטרין* qui comedunt matationem festi, assatum igne juxta marrubium, & cicoreas, & azymos.

עלת Arab. *עלאר* in Geograph.

עמ tria significata habet. I. **עמם**, Chald. *עמם, & עמ, & עמעם operuit, texit, abscondit, obscuravit, obtenebravit.* Ezech. 31. v. 8. *Cedri non עממהו operuerunt eum in horto Dei.* Ezech. 28. v. 3. *Omnia obfignata, non עממה, Targum יתכסא מנך abscondita sunt à te. pro עממוממה, per ellipsin: absolute. עממוממות carbones extincti: obscuro, nigri.* Hophal. הועם *obscuratus fuit.* Thren. 4. v. 1. *Quomodo עמם obscurabitur aurum? opertus est splendor ejus.* Chal. *עמעם & עמעם stupuit, obstupuit, stupefactus, admiratus est.* Arab. *עמעם gravatus fuit.* 2. Corinth. 1. v. 8. *Nos עמעממנה עמנה gravati sumus onere gravi.*

No m. **עם** & **עם**, Arab. *עאמר* **עם**, C *populus, plebs, consociatio, multitudo hominum: per metaphoram, aliorum animalium, terram regens & operiens: PLur. עמם & עמם, Chal. עמין & עמין, Arab. עאמא* **עם** Gen. 11. *Ecce עם, Chald. עמא* **עם** *populus unus.* Psal. 47. v. ult. *עם* **עם** *populus Dei Abraham.* Lxx. *cum Deo Abraham. legerunt עם cum, absentibus punctis.* Job. 12. *vos estis עם* **עם** *populus.* Targum *הבריא focij.* Lxx. *αὐθροπω* **עם** *homines.* Exod. 21. *עם* **עם** *populo alieno non erit potestas vendendi eam.* Targum *לגבר אחרו viro alieno.* Jerem. 48. *Perdetur Moab מעם a populo.* Targum *מלמהו ut non sit populus.* Jerem. 46. *עם* **עם** *dixerunt, surge, revertemur adנו* **עם** *populum nostrum, & ad terram nativitatis nostra.* Peregrini, qui ob famem ex alijs regionibus in Ægyptum confugerunt, adventante exercitu Nebucadnezer, ita dicent unus ad alterum. Levit. 4. v. 16. *עם* **עם** *si anima una peccaverit per errorem הארץ ex populo terra. aliquis ex vulgo. Hinc Judæi הארץ עם* **עם** *vocant hominem indoctum & illiteratum, qui planè nihil scit, nihil novit.* Levit. 20. v. 4. *עם* **עם** *si abscondendo absconderint הארץ עם* **עם** *populus terra.* Targum *עמא בירא ישראל* **עם** *populus domus Israel.* 1. Sam. 2. v. 29. *Omnem oblationem Israel לעמי pro populo meo.* Lxx. *ἐμπεσεν μὲν ante me.* legerunt לעמי. Ela. 3. *עם* **עם** *stat ad judicandum עם* **עם** *populos. hoc est, multos. Sicut,* Deut. 33. v. 19. *עם* **עם** *הר יקראו populi montem vocabunt: multi.* Jud. 11. *עם* **עם** *ישראל populi Israël. cum ob ingentem multitudinem, tum ob tribus duodecim. Sic, Actor. 4. v. 27.*

καὶ λαοὶς ἰσραήλ & populus Israël. ¶ Dicitur etiam de formicis, locustis, cuniculis. de formicis: al. locustis, Prov. 30. *עם לא עו* **עם** *populus non fortis, & parant in astate cibum suum.* de locustis, Joel. 2. *עם* **עם** *populus multus.* de bestijs, Ela. 43. v. 21. *עם* **עם** *populus iste, quem formasti.* 3. Georg. de ovibus: *priusquam Diræ per incautum serpent contagia vulgus.* ¶ Usurpatur utroq; genere. Mascul. Joel. 2. *עם* **עם** *populus multus.* Foemin. Exod. 5. *עם* **עם** *peccavit populus tuus.*

Arab. *עמי* **עמי** *ammi communis, vulgaris, laicus, illiteratus, idiota: PL. עמין ammiyn idiota.* *עמא* **עמא** *umma communitas, synagoga, academia, cœtus.*

עם **עם** *fient communia: Avic. עמעם commu-* **עם** *nicavit.*

PROP. *עמון* **עמון** *Ammon, filius Loti, & inde orti Ammonite, gens Arabiae Petrae; eorum metropolis est רבה Rabba.* Gen. 19. v. 38. *עם* **עם** *vocavit nomen ejus עמי* **עמי** *ben ammi filius populi mei.* Lxx. *ἀμμὸν, υἱὸς Ἰσραὴλ* **עם** *filius generis mei.* ¶ Deinde *עמון* **עמון** *urbs Arabia nobilis, quam Loti filius ex se appellavit.* 2. Paral. 20. *עם* **עם** *venerunt filij Moab, & filij עם* **עם** *cum ipsis עממונים ex Ammonitis.* Et Amalechitis, qui Ammonitæ vocabantur, quod eundem haberent cum Ammonitis vestitum, & linguam eandem.

PARTICULA **עם**, Syr. **עם**, Arab. *עם* **עם** *ma cum, apud.* Psalm. 39. v. 13. *עם* **עם** *Peregrinus ego עם* **עם** *tecum.* Targum *עם* **עם** *apud te.* Gen. 26. *עם* **עם** *litigabant pastores Gerar עם* **עם** *cum pastoribus Isaac.* Job. 10. *עם* **עם** *quia hoc עם* **עם** *tecum.* Lxx. *ὡς ἄντι δὲ* **עם** *vases omnia potes.* ¶ Interdum valet **עם** *in.* Deut. 8. *עם* **עם** *scies עם* **עם** *cum corde tuo: in corde tuo.* 1. Regum 1. *עם* **עם** *Non fuerunt עם* **עם** *cum Adonia.* Targum *עם* **עם** *in consilio Adonia.* Jos. 1. *עם* **עם** *sit Dominus Deus tuus עם* **עם** *tecum.* Targ. *עם* **עם** *in auxilio tuo, sicut fuit עם* **עם** *cum Mose.* Targum *עם* **עם** *in auxilio Mosis.* Gen. 26. *עם* **עם** *ero עם* **עם** *tecum, & benedicam te.* Targum *עם* **עם** *erit verbum meum in auxilio tuo.* Ela. 7. *עם* **עם** *vocabit nomen ejus עם* **עם** *nobiscum Deus.* Targum *עם* **עם** *in auxilio nostro Deus.* Matth. 1. *עם* **עם** *εὐμαρ ἡσθηλ, ὁ ἐστὶν μετὰ* **עם** *εὐμαρ ἡσθηλ, μετὰ ἡμῶν ὁ θεός.* ¶ Aliquando **עם** *significat propè, vicinum.* Jos. 7. *עם* **עם** *Qua est עם* **עם** *cum Bethaven: vicina.* ¶ Interdum **עם** *1. 1. Sam. 16. עם* **עם** *Ruffus עם* **עם** *cum pulcro oculis: Et pulcer oculis.* ¶ **עמי**, Syr. **עמי**, Arab. *עמי* **עמי** *mecum. עם* **עם**, Arab. *עם* **עם** *vobiscum.*

Arab. *עמי* **עמי** *simul.*

II. Arab. *עמי* **עמי** *amam tetigit, attigit, tactu percepit.*

PALS *עמי* **עמי** *tactus fuit.*

עם *amm vitricus: PLur. עם* **עם** *vitrici.*

Foemin.

FOEM. *amma amita*: PLUR. *amim*. A
1a. *veled ammi patruelis*.

III. Arab. *cum y*, עמאם *nubes*. Gen. 9. אני גאעל קוסי פי אלעמאם
Alcor. 3. הם אגול עליכם מן בער אלעם
postea demisit super vos ex nube manna.

מעמונין עמאם *tristitia*. עמאם *suffocatus*. עמאם
tristes. עמאם *constrictus*.

Prec. *o latificans omnem contristatum*.

עמא. Chald. עמא *cacus fuit*: in עמא inveni-

עמא tria significata habet. I. עמא est קום *stetit*: עמא *substitit, constitit, perstitit, mansit, permansit, duravit, moratus est, perseveravit*: עמא *desijt*: עמא *stabilis, firmus fuit*. significat item, *ministrare, resistere*. Jud. 4. & dicebat ad eam עמא, Targum קומי *sta ad ostium tabernaculi*. Infinitivus pro Imperativo; aut pro עמא *ut staret*. Gen. 19. & ne עמא, Targum עמא *stes in tota planicie*. Gen. 45. *descende ad me, ne עמא stes*. Targum עמא *stet* *ad pariendo*: עמא *desijt, destitit parere*. Gen. 30. & vidit Lea, quod עמא, Targum עמא *stetisset ad pariendo*: עמא *parere destitisset*. 2. Reg. 4. עמא *stetit oleum*. Targum עמא *cessavit*: עמא *desijt effundi*. Jon. 4. עמא *stetit mare ad furore suo*. Targum עמא *quiervit*. Job. 32. v. 16. עמא *steterunt, non respondent amplius*. Targum עמא *siluerunt*. Numer. 9. עמא *state, & audiam*. Targum עמא *expectate*. Esther 3. *ut videret עמא*, Targum עמא *an constarent res Mardochai*. Exod. 9. & non addatis עמא *stare*. Targum עמא *morari*. Lxx. עמא *manere*. 2. Reg. 13. עמא *percussit tribus vicibus עמא* & *stetit*. Targum עמא *cessavit*. Ezech. 22. v. 14. עמא *an stabit cor tuum?* Targum עמא *an forte erit?* firmum erit. Psal. 33. *Ipsē mandavit, עמא*, Targum עמא & *stetit*. pro quo habetur, Psal. 148. v. 5. *Quia ipse mandavit, עמא* & *creata sunt*. Exod. 8. *Terram Gosen, super qua populus meus עמא stat*. Targ. עמא *habitat*. 1. Reg. 1. עמא & *stabit coram rege*. Targum עמא *ministrabit*. sequitur: עמא & *ministrabat ei*. Deuter. 17. v. 12. *ut non obediat sacerdoti עמא stanti ad ministrandum ibi Domino*. Deut. 18. v. 5. *עמא stanti ad standum ad ministrandum nomini Domini*. v. 8. *Inter omnes fratres suos Levitas עמא stantes ibi corā Domino*. Targum עמא *qui ministrant*. 1. Paral. 21. v. 15. & *angelus Domini עמא stabat cum area Araunae*. pro quo habetur, 2. Sam. 24. עמא *erat*. Sic Stephanus vidit Christum stantem ad dextram Dei. hoc est, verē

existentem: in Act. 7. Deut. 1. *Josua filius Nun עמא qui stat coram te*. Hieron. *minister tuus*. Zach. 3. v. 7. & *dabo tibi ambulationes inter עמא stantes illos*: inter angelos, qui Deo ministrant. Jos. 21. & *non עמא stetit quisquam עמא in facie ipsorum*: nemo illis restitit. Jud. 2. v. 16. עמא *ad standum coram inimicis ipsorum*. 1. Reg. 18. *virvat Deus, coram quo עמא sto*. al. בחפלה. Targ. עמא *ministro*: עמא. 1. Sam. 16. v. 22. עמא *stabit coram eo*. Targum עמא *ministrabit*. Hiphil. עמא *fecit stare, statuit, constituit, collocavit, stabilivit, firmavit*. 2. Reg. 8. עמא & *statuit faciem suam*. Targum עמא & *vertit*. Dan. 8. v. 18. עמא *constituit me super statione mea*: ubi initio stabam. Exod. 9. *propter hoc עמא*, Targum עמא *constitui te*. 1. Regum 15. עמא *ad firmandum Jerusalem: ad instaurandum*. Hophal. עמא *constitutus fuit*. 1. Reg. 22. & *rexerat עמא constitutus in curru, contra Syros*. pro quo habetur, 2. Paral. 18. עמא *firmans se, ne Syri viderent ipsum esse vulneratum*. Hithpael. Arab. עמא *firmus, innixus fuit, confidit, prevaluit*. Psal. 52. עמא & *prevaluit in vanitate sua*. Psal. 62. *Ne עמא confidatis in iniquitate*. Psal. 119. in Vav: *In judicys tuis עמא speravi*.

Nom. עמא, Arab. עמא *amud statua, columna*, quæ stat in domo, eamq; stabilis. Item Arab. *perpendicularum*, linea perpendicularis, *vectis, clava*: PLUR. עמא, Arab. עמא *amed columna, statua*. Jerem. 1. עמא & *in columnam ferream*. Jud. 16. *Sine me palpare עמא*. Per metaphoram, *res columna similis*. Exod. 13. עמא *columna nubis*. Ibidem. עמא & *columna ignis*. Una & eadem erat columna, quæ operiebat eos, interdium ut nubes contra æstum, noctu ut ignis, ne indigerent lucernis aut candelis. Jud. 20. *cepit ascendere de civitate עמא*, Targum עמא *columna sumi*. עמא *columna aurora*: lux ortum solis præcedens. 2. Regum 11. & *rex stabat juxta עמא*, *juxta morem*. pro quo habetur, 2. Paral. 23. עמא *columnam suam*. Sella, in qua sedebant principes. 2. Reg. 22. & *stabat rex juxta columnam*. pro quo habetur, 2. Paral. 34. *Super עמא statione sua*: in loco ubi stare aut esse solebat.

עמא, Arab. עמא, & עמא, & עמא *sustentatio, firmamentum, defensio*. Mich. 1. *Accipiet à vobis עמא sustentationem suam*: עמא עמא.

Rabb. עמא *consistentia*. עמא *statio, ordo, officium, ministerium*. 1. Regum 10. עמא & *stationem ministrorum*.

עמא, Arab. עמא, & עמא, & עמא *sustentatio, firmamentum, defensio*. Mich. 1. *Accipiet à vobis עמא sustentationem suam*: עמא עמא.

Rabb. עמא *consistentia*. עמא *statio, ordo, officium, ministerium*. 1. Regum 10. עמא & *stationem ministrorum*.

עמא, Arab. עמא, & עמא, & עמא *sustentatio, firmamentum, defensio*. Mich. 1. *Accipiet à vobis עמא sustentationem suam*: עמא עמא.

Rabb. עמא *consistentia*. עמא *statio, ordo, officium, ministerium*. 1. Regum 10. עמא & *stationem ministrorum*.

existentem: in Act. 7. Deut. 1. *Josua filius Nun עמא qui stat coram te*. Hieron. *minister tuus*. Zach. 3. v. 7. & *dabo tibi ambulationes inter עמא stantes illos*: inter angelos, qui Deo ministrant. Jos. 21. & *non עמא stetit quisquam עמא in facie ipsorum*: nemo illis restitit. Jud. 2. v. 16. עמא *ad standum coram inimicis ipsorum*. 1. Reg. 18. *virvat Deus, coram quo עמא sto*. al. בחפלה. Targ. עמא *ministro*: עמא. 1. Sam. 16. v. 22. עמא *stabit coram eo*. Targum עמא *ministrabit*. Hiphil. עמא *fecit stare, statuit, constituit, collocavit, stabilivit, firmavit*. 2. Reg. 8. עמא & *statuit faciem suam*. Targum עמא & *vertit*. Dan. 8. v. 18. עמא *constituit me super statione mea*: ubi initio stabam. Exod. 9. *propter hoc עמא*, Targum עמא *constitui te*. 1. Regum 15. עמא *ad firmandum Jerusalem: ad instaurandum*. Hophal. עמא *constitutus fuit*. 1. Reg. 22. & *rexerat עמא constitutus in curru, contra Syros*. pro quo habetur, 2. Paral. 18. עמא *firmans se, ne Syri viderent ipsum esse vulneratum*. Hithpael. Arab. עמא *firmus, innixus fuit, confidit, prevaluit*. Psal. 52. עמא & *prevaluit in vanitate sua*. Psal. 62. *Ne עמא confidatis in iniquitate*. Psal. 119. in Vav: *In judicys tuis עמא speravi*.

Nom. עמא, Arab. עמא *amud statua, columna*, quæ stat in domo, eamq; stabilis. Item Arab. *perpendicularum*, linea perpendicularis, *vectis, clava*: PLUR. עמא, Arab. עמא *amed columna, statua*. Jerem. 1. עמא & *in columnam ferream*. Jud. 16. *Sine me palpare עמא*. Per metaphoram, *res columna similis*. Exod. 13. עמא *columna nubis*. Ibidem. עמא & *columna ignis*. Una & eadem erat columna, quæ operiebat eos, interdium ut nubes contra æstum, noctu ut ignis, ne indigerent lucernis aut candelis. Jud. 20. *cepit ascendere de civitate עמא*, Targum עמא *columna sumi*. עמא *columna aurora*: lux ortum solis præcedens. 2. Regum 11. & *rex stabat juxta עמא*, *juxta morem*. pro quo habetur, 2. Paral. 23. עמא *columnam suam*. Sella, in qua sedebant principes. 2. Reg. 22. & *stabat rex juxta columnam*. pro quo habetur, 2. Paral. 34. *Super עמא statione sua*: in loco ubi stare aut esse solebat.

עמא, Arab. עמא, & עמא, & עמא *sustentatio, firmamentum, defensio*. Mich. 1. *Accipiet à vobis עמא sustentationem suam*: עמא עמא.

Rabb. עמא *consistentia*. עמא *statio, ordo, officium, ministerium*. 1. Regum 10. עמא & *stationem ministrorum*.

עמא, Arab. עמא, & עמא, & עמא *sustentatio, firmamentum, defensio*. Mich. 1. *Accipiet à vobis עמא sustentationem suam*: עמא עמא.

Rabb. עמא *consistentia*. עמא *statio, ordo, officium, ministerium*. 1. Regum 10. עמא & *stationem ministrorum*.

עמא, Arab. עמא, & עמא, & עמא *sustentatio, firmamentum, defensio*. Mich. 1. *Accipiet à vobis עמא sustentationem suam*: עמא עמא.

Rabb. עמא *consistentia*. עמא *statio, ordo, officium, ministerium*. 1. Regum 10. עמא & *stationem ministrorum*.

עמא, Arab. עמא, & עמא, & עמא *sustentatio, firmamentum, defensio*. Mich. 1. *Accipiet à vobis עמא sustentationem suam*: עמא עמא.

Rabb. עמא *consistentia*. עמא *statio, ordo, officium, ministerium*. 1. Regum 10. עמא & *stationem ministrorum*.

עמא, Arab. עמא, & עמא, & עמא *sustentatio, firmamentum, defensio*. Mich. 1. *Accipiet à vobis עמא sustentationem suam*: עמא עמא.

Rabb. עמא *consistentia*. עמא *statio, ordo, officium, ministerium*. 1. Regum 10. עמא & *stationem ministrorum*.

rum. Targum ומקום & stationem: ordinem. A
Esa. 22. propulsabo te de statione tua וממטמרה
Targum ומשמושך & de ministerio tuo.

Psal. 69. v. 3. & non est מטמרה statio. Tar-
gum אחר למקום locus ad standum: locus ubi
stare possim. idem quod מטמרה.

Rabb. מטמרה locus, ubi stabant lugen-
tes in funeribus, ibiq; eos alij accedebant
& consolabantur.

Rabb. מטמרה perpendicularum: & פעל עומד ver-
bum stans: intransitivum. & הַמְטַמְרָה firmitas,
inhibitio.

Arab. מטמרה pactum. & מטמרה patientia.

PARTICULA עומד cum. Genes. 3. Mulier, B
quam dedisti עומדי, Targum עמי mecum. Non
occurrit, nisi cum affixo.

II. Syr. עומד, Arab. amad baptisatus, in aquam
immersus, tinctus, lotus fuit: stabant enim qui
baptisabantur. Matth. 3. דנעמרה ut baptisaren-
tur ab eo. Luc. 11. v. 38. Quod non prius עומד ba-
ptisatus esset ante prandium: se se abluisset.

Marc. 20. & מטמוריה & baptisate, quo
עומד baptisator ego, הַמְטַמְרָה baptisabimini. Niph.

Syr. אהעמרה, Arab. מטמרה baptisatus, submersus C
fuit: de sole, occidit. Matth. 3. Ego opus habeo,
ut a te מטמרה baptiser. Arab. Joh. 3. & veniebat
& baptisabantur. Act. 12. v. 11. Si-
mon magus quos, credidit, & מטמרה baptisatus
fuit. Piel. עומד ammad baptisavit. Matth. 3.

v. 6. & erat baptisa-
bit eos in flumine Jordanis. Matth. 28. v. 19.

ועמרום כאסם אלאב ואלאבן ורוח אלקוס
& baptisate eos in nomine Patris, & Filij, &
Spiritus sancti. Marc. 1. v. 8. אנה אעמרכם
אנה אעמרכם והויעמרכם ברוח אלקוס
אנה אעמרכם והויעמרכם ברוח אלקוס

אנה אעמרכם והויעמרכם ברוח אלקוס
אנה אעמרכם והויעמרכם ברוח אלקוס

אנה אעמרכם והויעמרכם ברוח אלקוס
אנה אעמרכם והויעמרכם ברוח אלקוס

אנה אעמרכם והויעמרכם ברוח אלקוס
אנה אעמרכם והויעמרכם ברוח אלקוס

אנה אעמרכם והויעמרכם ברוח אלקוס
אנה אעמרכם והויעמרכם ברוח אלקוס

אנה אעמרכם והויעמרכם ברוח אלקוס
אנה אעמרכם והויעמרכם ברוח אלקוס

אנה אעמרכם והויעמרכם ברוח אלקוס
אנה אעמרכם והויעמרכם ברוח אלקוס

אנה אעמרכם והויעמרכם ברוח אלקוס
אנה אעמרכם והויעמרכם ברוח אלקוס

אנה אעמרכם והויעמרכם ברוח אלקוס
אנה אעמרכם והויעמרכם ברוח אלקוס

אנה אעמרכם והויעמרכם ברוח אלקוס
אנה אעמרכם והויעמרכם ברוח אלקוס

אנה אעמרכם והויעמרכם ברוח אלקוס
אנה אעמרכם והויעמרכם ברוח אלקוס

עמח. Chal. עמח, Arab. עמח ami obscuratus fuit,
cacus factus fuit. Thren. 4. v. 1. Quomodo יועם,
Targum עמח obscuratum est aurum? Levit. 13.
& ecce עמח obscurata est plaga. Arab.

Johan. 9. v. 39. & qui vi-
dent, caci fiant. 2. Corinth. 2. v. 20. עמח

עמח. Chal. עמח, Arab. עמח ami obscuratus fuit,
cacus factus fuit. Thren. 4. v. 1. Quomodo יועם,
Targum עמח obscuratum est aurum? Levit. 13.
& ecce עמח obscurata est plaga. Arab.

Johan. 9. v. 39. & qui vi-
dent, caci fiant. 2. Corinth. 2. v. 20. עמח

excacata sunt corda ipsorum. Piel. Arab. עמח
ammi, & עמי, & עמעם, & עמעם cacavit, ob-
cacavit, obscuravit. Alcor. וַעֲמִי אֲבַצְאָרָהּ
& excacavit oculos eorum. Alcor. וַעֲמָהוּן. 2.

Corinth. 2. v. 28. Deus עמח excacavit corda
ipsorum. Alcor. Ang. וַאֲלַעֲמִי וַאֲלַבְצִיר
& videns.

Nom. Arab. עמי umi cacus: & consorsio o-
culorum.

עמח umian cecitas.

Cum y punctato, עמח tristitia.

עמח Arab. cum y punctato, עמח gamaz lufit,
illisit, irrisit, subsannavit, prestigiatus est, innuit
oculis. Psalm. 35. v. 18. ויחעמון & innuunt
oculis.

Nom. עמח gamza gestus cum visu.

עמח gamazan, & עמח pressio, compres-
sio.

עמח compressus: in Avicen.

עמח Syr. עמח tenebricosus fuit.

Nom. עמח tenebra.

עמח duo significata habet. I. עמח, Chald. &
Syr. עמח laboravit, defatigatus fuit corpore &
anima, male habuit, doluit. Jon. 4. In quo non
עמח, Targum עמח laborasti. Psalm. 127.

Frustra עמח laboraverunt edificatores ejus in ea.
Syr. Luc. 7. Domine, ne עמח labores. Hiph.

Syr. עמח labore aut molestia affecit. Marc. 5.
Quare igitur עמח labore afficis tu magistrum? es
ei molestus?

Nom. Adject. עמח laborans, laboriosus: Pl.
עמח laborantes, laboriosi. Prov. 16. Anima
עמח עמח laborantis laboravit ipsi: ad necessi-
tatem ejus.

Subst. עמח labor corporis & animi, ma-
lum, dolor, molestia, injuria, calamitas, miseria,
afflictio, arumna, periculum. Eccl. 2. Quia cor
meum latum fuit de omni עמח labore meo. Ibid.

עמח & in labore, quem laboravi fa-
cere. Job. 5. Quia homo לעמח ad laborem na-
tus est: ad miseriam. ¶ Quando jungitur
cum עמח, idem significat. Psal. 55. עמח
& iniquitas & labor in medio ejus.

Rab. עמח est ἀμυλον placentæ genus, quod
ex tritico fiebat.

II. Arab. עמח amal operatus est, fecit, effecit, perfe-
cit, absolvit, peregit, fabricavit. Psalm. 1. & o-
mne, quod עמח faciet, prosperabitur. Genes. 1. v.

26. לעמח בשרה faciamus hominem
ad imaginem nostram. Matth. 1. v. 24. עמח fecit,
ut praeceperat ipsi Angelus. Niph. עמח umil fa-
ctus est. Hiph. עמח & עמח astaa-
mal negociatus fuit, negocia tractavit, exercuit,
administravit, studuit, operam dedit, contem-
platus fuit. Jacob. 2. v. 2. Ne עמח ope-
remini.

Nom. עמח est ἀμυλον placentæ genus, quod
ex tritico fiebat.

II. Arab. עמח amal operatus est, fecit, effecit, perfe-
cit, absolvit, peregit, fabricavit. Psalm. 1. & o-
mne, quod עמח faciet, prosperabitur. Genes. 1. v.

26. לעמח בשרה faciamus hominem
ad imaginem nostram. Matth. 1. v. 24. עמח fecit,
ut praeceperat ipsi Angelus. Niph. עמח umil fa-
ctus est. Hiph. עמח & עמח astaa-
mal negociatus fuit, negocia tractavit, exercuit,
administravit, studuit, operam dedit, contem-
platus fuit. Jacob. 2. v. 2. Ne עמח ope-
remini.

Nom. עמח est ἀμυλον placentæ genus, quod
ex tritico fiebat.

II. Arab. עמח amal operatus est, fecit, effecit, perfe-
cit, absolvit, peregit, fabricavit. Psalm. 1. & o-
mne, quod עמח faciet, prosperabitur. Genes. 1. v.

26. לעמח בשרה faciamus hominem
ad imaginem nostram. Matth. 1. v. 24. עמח fecit,
ut praeceperat ipsi Angelus. Niph. עמח umil fa-
ctus est. Hiph. עמח & עמח astaa-
mal negociatus fuit, negocia tractavit, exercuit,
administravit, studuit, operam dedit, contem-
platus fuit. Jacob. 2. v. 2. Ne עמח ope-
remini.

Nom. עמח est ἀμυλον placentæ genus, quod
ex tritico fiebat.

II. Arab. עמח amal operatus est, fecit, effecit, perfe-
cit, absolvit, peregit, fabricavit. Psalm. 1. & o-
mne, quod עמח faciet, prosperabitur. Genes. 1. v.

26. לעמח בשרה faciamus hominem
ad imaginem nostram. Matth. 1. v. 24. עמח fecit,
ut praeceperat ipsi Angelus. Niph. עמח umil fa-
ctus est. Hiph. עמח & עמח astaa-
mal negociatus fuit, negocia tractavit, exercuit,
administravit, studuit, operam dedit, contem-
platus fuit. Jacob. 2. v. 2. Ne עמח ope-
remini.

NOM. מַעַל *amal factum, opus, studium*: Pl. A
 מַעְמָל *opera, facta.*
 מַעְמָל *amil faber, operarius, fabricator*: Plur.
 מַעְמָלִין *amilin fabri. עַמְל מַעְמָל סוֹדֵיגְעָה וְיִמְוֹן* *collega noster.*

מַעְמָל *mamul fabricatus, factus, fictus*: item,
puer suppositivus.

מַעְמָל *ammal factor*: Plural. מַעְמָלִין *factores.*

מַעְמָל *muammil tractator negociorum.*

מַעְמָל *mustaamil exercens, exercitatus.*

מַעְמָל *iftiamel exercitium.*

מַעְמָל *operativus, practicus.*

מַעְמָל *amla forma, modulus*: Plur. מַעְמָלִין *moduli.*

מַעְמָל *dar amel officina, figlina.*

מַעְמָל *muamala contractus.*

מַעְמָל *Propri. filius Lot. 2. Par. 20. מהעמונים*
sunt עמלק qui vestitu & lingua Ammonitarum utebantur. Ammonitis erant similes.

מַעַם *duo significata habet. I. עמס oneravit, imposuit onus. Construitur cum על & ל.* C

Genes. 44. וַיַּעַם *& imposuit quilibet super astinum suum. Targum ורמו & projeceruat.* Psal. 68. *Quotidie יעמס לנו - imponet nobis. scil. bonum. dabit nobis salutem, prout portare poterimus. Nehem. 4. יעמסו עלינו - imponentes: onerantes: literis עמסו permutatis. Hiphil.*

יעמס *imposuit. I. Regum 12. & nunc pater meus יעמס עליכם - imposuit super vos jugum grave.*

NOM. מַעְמָסָה *onus. Zach. 12. & ponam Jerusalem, lapidem מַעְמָסָה oneris: onerosum: D*

qui portantibus est magno oneri.

PROPR. עמוס *Amos, Propheta: oneratus lingua, blæsus.*

Rabbin. מַעְמָס הַלַּיְלוֹר *onus nocturnum: incubus.*

II. Arab. cum y punctato, מַעְמָס *gamas tinxit, intinxit, mersit, immerisit.*

מַעְמָס *magmus intinctus, mersus, infusus. מַעְמָסָה intincti.*

מַעְמָס *Rabbin. עמץ, Syr. עמץ, Arab. cum y punctatis, עמץ gamad clausit, obthuravit. scil. oculos. Syr. Matth. 13. v. 15. & oculos suos עמזו clauserunt. Arab. יבצרו - clauserunt oculos suos, ne videant oculos suos. Alc. 2. העמזו.*

NOM. מַעְמָס *tagmid clausio oculorum.*

מַעַם *עמק, Chald. עמק, Arab. cum y punctato, עמק gamac profundus: metaphoricè, magnus, multus, quantitate cōtinua & discreta, immensus, incomprehensibilis fuit: sicut profundum ab homine non attingitur. Psal.*

92. *Valde עמקו profunda fuerunt cogitationes tue. Piel. Syr. עמק. Luc. 6. Fudit עמק & profundavit. Hiphil. העמיק, Chald. אעמק, Arab. אעמק agmac profundavit, profundum fecit aut reddidit: metaphoricè, magnum, multum, immensum reddidit. Esa. 33. וְהעמיקו profundarunt defectionem. Targum. Quia אסגיתו multiplicastis peccare. Hof. 9. v. 9. אסגיתו profundarunt corruperunt. Targ. אסגיתו multiplicarunt corruptionem. Lxx. κατέταξαν confixerunt. Acceperunt pro המקעו, à מעד confixit: ob vocum similitudinem. Hof. 5. & mactare apostata העמיקו profundarunt. Targ. אסגיתו multiplicastis. Esa. 7. העמק שאלה profunda petere: aut, petitionem. Targum אעמק שאלה ארעה - pete ut fiat tibi signum super terra. Aut extolle למעלה sursum. Targum אעמק ארעה ארעה - aut videatur (appareat) tibi signum in caelo. pete signum in caelo aut in terra. Jerem. 49. Fugite, vertimini העמיקו profundate habitare. Targum ארעה ארעה - averfamini: contemnite. Arab. Psalm. 7. וְאעמקה - & profundam effecit eam.*

NOM. Adj. עמוק, Chal. עמיק, Arab. עמיק *gamic profundus: metaphoricè, magnus, multus: Plur. עמקים, Chald. עמיקין, Arab. עמיקין gimac profundi. Foemin. עמקה profunda: Pluraliter עמקות, Chal. עמיקין profunda. Levit. 13. עמוק, Targum עמיק profunda pra cute caro ejus. Eccl. 7. וְעמק עמק & profundus profundus: quis inveniet eum? Job. 12. Revelans עמקו profunda ex tenebris. Esa. 33. v. 19. עמקי שפה - quorum sermo est obscurior, quam ut intelligi possit: est ab עמק profundus.*

עמק, Chald. עומק, Arab. עמק *gamic: Foemin. עמוקה gumuca profunditas, abyssus: Plur. עמוקות, Arab. אעמק agamic: Foem. עמוקות gumucat profunditates, abyssi.*

עמק, Arab. עמק *gamic vallis, locus profundior: Plural עמקים valles. Genes. 14. עמק & vallis. Targum עמקו & planicies agrorum. Genes. 14. עמקו שוה - vallis equata: repurgata ab arboribus, & omni offendiculo. Job. 39. Effodiunt בעמק, Targum בגלימה in valle. Ibidem: Colet עמקים, Targum נלמחה valles. Jerem. 31. העמק vallis cadaverum: locus ubi ceciderunt cadavera castrorum Sennacherib. ubi cadavera projiciebantur. Jerem. 21. v. 13. ישבר העמק - habitatrix vallis. Jerusalem, quæ erat excelsa, & in circuitu habebat vallem. Esa. 28. v. 22. כעמק בגבעון sicut vallis in Gibeon: sicut bellum Josuæ in Gibeon. Jerem. 47. Residuum עמקו vallis ipsorum: habitantium in ipsorum vallibus.*

מַעְמָס *מַעְמָס*

92. *Valde עמקו profunda fuerunt cogitationes tue. Piel. Syr. עמק. Luc. 6. Fudit עמק & profundavit. Hiphil. העמיק, Chald. אעמק, Arab. אעמק agmac profundavit, profundum fecit aut reddidit: metaphoricè, magnum, multum, immensum reddidit. Esa. 33. וְהעמיקו profundarunt defectionem. Targum. Quia אסגיתו multiplicastis peccare. Hof. 9. v. 9. אסגיתו profundarunt corruperunt. Targ. אסגיתו multiplicarunt corruptionem. Lxx. κατέταξαν confixerunt. Acceperunt pro המקעו, à מעד confixit: ob vocum similitudinem. Hof. 5. & mactare apostata העמיקו profundarunt. Targ. אסגיתו multiplicastis. Esa. 7. העמק שאלה profunda petere: aut, petitionem. Targum אעמק שאלה ארעה - pete ut fiat tibi signum super terra. Aut extolle למעלה sursum. Targum אעמק ארעה ארעה - aut videatur (appareat) tibi signum in caelo. pete signum in caelo aut in terra. Jerem. 49. Fugite, vertimini העמיקו profundate habitare. Targum ארעה ארעה - averfamini: contemnite. Arab. Psalm. 7. וְאעמקה - & profundam effecit eam.*

NOM. Adj. עמוק, Chal. עמיק, Arab. עמיק *gamic profundus: metaphoricè, magnus, multus: Plur. עמקים, Chald. עמיקין, Arab. עמיקין gimac profundi. Foemin. עמקה profunda: Pluraliter עמקות, Chal. עמיקין profunda. Levit. 13. עמוק, Targum עמיק profunda pra cute caro ejus. Eccl. 7. וְעמק עמק & profundus profundus: quis inveniet eum? Job. 12. Revelans עמקו profunda ex tenebris. Esa. 33. v. 19. עמקי שפה - quorum sermo est obscurior, quam ut intelligi possit: est ab עמק profundus.*

עמק, Chald. עומק, Arab. עמק *gamic: Foemin. עמוקה gumuca profunditas, abyssus: Plur. עמוקות, Arab. אעמק agamic: Foem. עמוקות gumucat profunditates, abyssi.*

עמק, Arab. עמק *gamic vallis, locus profundior: Plural עמקים valles. Genes. 14. עמק & vallis. Targum עמקו & planicies agrorum. Genes. 14. עמקו שוה - vallis equata: repurgata ab arboribus, & omni offendiculo. Job. 39. Effodiunt בעמק, Targum בגלימה in valle. Ibidem: Colet עמקים, Targum נלמחה valles. Jerem. 31. העמק vallis cadaverum: locus ubi ceciderunt cadavera castrorum Sennacherib. ubi cadavera projiciebantur. Jerem. 21. v. 13. ישבר העמק - habitatrix vallis. Jerusalem, quæ erat excelsa, & in circuitu habebat vallem. Esa. 28. v. 22. כעמק בגבעון sicut vallis in Gibeon: sicut bellum Josuæ in Gibeon. Jerem. 47. Residuum עמקו vallis ipsorum: habitantium in ipsorum vallibus.*

A מְמַטְמְקִים *profunditates*. Psal. 130. *ex profunditatibus invocavi te, Domine: ex magnis periculis.* Psal. 69. *Veni בְּמַטְמְקֵי-מַיִם in profunditates aquarum.*

lectus, vel aulaum magni lecti.

Chald. מְמַטְמְקֵי *diversus color ex macula profunditate.*

Rabb עַמְק נֶמֶק *nomen ville.*

עַמְוֶקָה, ibi sepultus Jonathan, Uzielis filius.

PROPRIUM עַמְק יְהוֹשָׁפָט *vallis Josaphat regis: inter urbem Jerosolymam & montem Olivarum interjacet. Ibi ostenditur sepulcrum regis Josaphat, & manus Abfalonis.*

עמר quatuor significata habet. I. עַמְרָה, Chald.

עַמְרָה *manipulus, fasciculus spicarum, merges:*

PLUR. עַמְרִים, Chal. עַמְרִין *manipuli.* עַמְרִי, Chald. עַמְרִי, Syr. עַמְרִי *idem: & Syr. herba, gramen, fœnum.* Levit. 23. & *afferet עמר manipulum, primitias messis ad sacerdotem.* Die 14.

Nisan celebrant Pascha, & 15. offerunt עַמְרִים: vide. Ruth. 2. & *colligam עַמְרִים, Targum באַלּוּמִיא inter manipulos, post messorum.* Jerem. 9. & *cadet cadaver hominis, sicut sterminus super facie agri, וּבְעַמְרִי & sicut manipulus post messorum, & non est colligens. cujus oblitus est messor, & qui relictus est post illum, & non est qui illum colligat. Sic erunt cadavera quasi oblivioni tradita in superficie agri, nec erit, qui ea sepeliat.* Mich. 4. *Quia congregavit eos בְּעַמְרִי sicut manipulum in horreum. Sicut quis congregat manipulos agri in horreum, ut eos trituret: sic congregabit Deus gentes contra Jerusalem & Israëlem, & triturabunt eos ibi.* Zach. 12. v. 6. & *sicut lampadem ignis בְּעַמְרִי in manipulo. scil. spicarum. Vulg. in feno.* Syr. Matth. 6. v. 30. *Quid si עַמְרִיא gramen agri.* ¶ Deinde עַמְרָה *gomer, genus mensuræ, continens decimam partem Epha. hoc est, cabum unum, & 1/2 & 1/7. cibus diurnus hominis.* Exod. 16. וְהַעַמְרָה, Targum וְעַמְרָה *decima pars Epha est. Targ. decima pars trium satorum.*

II. עַמְרָה, Arab. עַמְרָה *amar habitavit, incoluit, mansit.* Syr. Matth. 4. v. 13. *עַמְרָה habitavit in Capernaum.* Act. 7. *Præquam veniret & עַמְרָה habitaret in Chanaan.* Hebr. 6. v. 23. *Mortui sunt, nec עַמְרוּן permanserunt.* Arab. Cap. Jonas. וּמִן עַמְרוּן & *quem sinemus diu vivere.*

No m. עַמְרָה & עַמְרָה, Arab. עַמְרָה *omr, & עַמְרָה amara habitatio. Item Arab. seculum, atas, vita hominis, tempus quo in hoc mundo habitat: PLUR. עַמְרָה secula, atates. עַמְרָה אַחֵר אַחֵר אַחֵר longavi. Psalm. 12. אַחֵר אַחֵר אַחֵר אַחֵר dilasti habitationem filiorum hominis.*

עַמְרָה, Arab. עַמְרָה *amir, & עַמְרָה ammar habitator, incola.*

עַמְרָה, Arab. עַמְרָה *maamura, & עַמְרָה orbis terrarum habitabilis.*

עַמְרָה, Arab. עַמְרָה *maamur colonia. עַמְרָה hospitalia. עַמְרָה אַחֵר אַחֵר habitationes.*

Deinde, Arab. עַמְרָה *amar agrum proficit.*

עַמְרָה *amar novale, ager novalis: item, lusus latrunculorum: PLUR. עַמְרָה amair agri novales. עַמְרָה ministerium.*

עַמְרָה *caro inter dentes rubra.*

עַמְרָה *ammar elevarit, erexit, tulit, sustulit.* Genes. 1. v. 2. *עַמְרָה אַחֵר אַחֵר super facie aquarum.*

Roman. 7. עַמְרָה *seduxit me valde ad mortem.*

Alcor. 2. עַמְרָה & Alc. 2. עַמְרָה.

III. Chald. עַמְרָה *lana: in עַמְרָה quære.*

IV. Arab. cum punctato, עַמְרָה *gamar submersit.*

עַמְרָה *magmur submersus.*

Precat. עַמְרָה *liberans submersiones.*

עַמְרָה *gamra angustia, dolor: PLUR. עַמְרָה gamrat dolores.*

עַמְשָׁה. Arab. עַמְשָׁה *amasch lippus fuit, cacuit.*

עַמְשָׁה *amisch lippus, caculus, cacutiens.*

עַמְשָׁה *umuscha lippitudo, suffusio.*

עַמְתָּה. Inde nomen עַמְתָּה *socius, proximus, qui est עַמְתָּה propè. Levit. 5. & mentitus fuerit בעַמְתָּה, Targum בְּחַבְרָה contra socium suum. Zachar. 13. Gladie, excitare contra pastorem meum, & contra virum עַמְתָּה socium meum: quem mihi associavi, ut oves meas custodiat. Lxx. πολίτην μου civem meum: popularem meum. respexerunt ad עַמְתָּה populus. Hieron. coherentem mihi. ad עַמְתָּה respexit.*

Particula עַמְתָּה *sicut. Eccles. 5. Omne עַמְתָּה sicut venit, ita abit. ¶ עַמְתָּה è regione, contra, juxta, prope. Exod. 25. עַמְתָּה, Targum עַמְתָּה è regione clausura. Ezech. 1. & rota ele-*

A *luit, mansit.* Syr. Matth. 4. v. 13. *עַמְרָה habitavit in Capernaum.* Act. 7. *Præquam veniret & עַמְרָה habitaret in Chanaan.* Hebr. 6. v. 23. *Mortui sunt, nec עַמְרוּן permanserunt.* Arab. Cap. Jonas. וּמִן עַמְרוּן & *quem sinemus diu vivere.*

lectus, vel aulaum magni lecti.

Chald. מְמַטְמְקֵי *diversus color ex macula profunditate.*

Rabb עַמְק נֶמֶק *nomen ville.*

עַמְוֶקָה, ibi sepultus Jonathan, Uzielis filius.

PROPRIUM עַמְק יְהוֹשָׁפָט *vallis Josaphat regis: inter urbem Jerosolymam & montem Olivarum interjacet. Ibi ostenditur sepulcrum regis Josaphat, & manus Abfalonis.*

עמר quatuor significata habet. I. עַמְרָה, Chald.

עַמְרָה *manipulus, fasciculus spicarum, merges:*

PLUR. עַמְרִים, Chal. עַמְרִין *manipuli.* עַמְרִי, Chald. עַמְרִי, Syr. עַמְרִי *idem: & Syr. herba, gramen, fœnum.* Levit. 23. & *afferet עמר manipulum, primitias messis ad sacerdotem.* Die 14.

Nisan celebrant Pascha, & 15. offerunt עַמְרִים: vide. Ruth. 2. & *colligam עַמְרִים, Targum באַלּוּמִיא inter manipulos, post messorum.* Jerem. 9. & *cadet cadaver hominis, sicut sterminus super facie agri, וּבְעַמְרִי & sicut manipulus post messorum, & non est colligens. cujus oblitus est messor, & qui relictus est post illum, & non est qui illum colligat. Sic erunt cadavera quasi oblivioni tradita in superficie agri, nec erit, qui ea sepeliat.* Mich. 4. *Quia congregavit eos בְּעַמְרִי sicut manipulum in horreum. Sicut quis congregat manipulos agri in horreum, ut eos trituret: sic congregabit Deus gentes contra Jerusalem & Israëlem, & triturabunt eos ibi.* Zach. 12. v. 6. & *sicut lampadem ignis בְּעַמְרִי in manipulo. scil. spicarum. Vulg. in feno.* Syr. Matth. 6. v. 30. *Quid si עַמְרִיא gramen agri.* ¶ Deinde עַמְרָה *gomer, genus mensuræ, continens decimam partem Epha. hoc est, cabum unum, & 1/2 & 1/7. cibus diurnus hominis.* Exod. 16. וְהַעַמְרָה, Targum וְעַמְרָה *decima pars Epha est. Targ. decima pars trium satorum.*

II. עַמְרָה, Arab. עַמְרָה *amar habitavit, incoluit, mansit.* Syr. Matth. 4. v. 13. *עַמְרָה habitavit in Capernaum.* Act. 7. *Præquam veniret & עַמְרָה habitaret in Chanaan.* Hebr. 6. v. 23. *Mortui sunt, nec עַמְרוּן permanserunt.* Arab. Cap. Jonas. וּמִן עַמְרוּן & *quem sinemus diu vivere.*

No m. עַמְרָה & עַמְרָה, Arab. עַמְרָה *omr, & עַמְרָה amara habitatio. Item Arab. seculum, atas, vita hominis, tempus quo in hoc mundo habitat: PLUR. עַמְרָה secula, atates. עַמְרָה אַחֵר אַחֵר אַחֵר longavi. Psalm. 12. אַחֵר אַחֵר אַחֵר אַחֵר dilasti habitationem filiorum hominis.*

עַמְרָה, Arab. עַמְרָה *amir, & עַמְרָה ammar habitator, incola.*

עַמְרָה, Arab. עַמְרָה *maamura, & עַמְרָה orbis terrarum habitabilis.*

עַמְרָה, Arab. עַמְרָה *maamur colonia. עַמְרָה hospitalia. עַמְרָה אַחֵר אַחֵר habitationes.*

Deinde, Arab. עַמְרָה *amar agrum proficit.*

עַמְרָה *amar novale, ager novalis: item, lusus latrunculorum: PLUR. עַמְרָה amair agri novales. עַמְרָה ministerium.*

עַמְרָה *caro inter dentes rubra.*

עַמְרָה *ammar elevarit, erexit, tulit, sustulit.* Genes. 1. v. 2. *עַמְרָה אַחֵר אַחֵר super facie aquarum.*

Roman. 7. עַמְרָה *seduxit me valde ad mortem.*

Alcor. 2. עַמְרָה & Alc. 2. עַמְרָה.

III. Chald. עַמְרָה *lana: in עַמְרָה quære.*

IV. Arab. cum punctato, עַמְרָה *gamar submersit.*

עַמְרָה *magmur submersus.*

Precat. עַמְרָה *liberans submersiones.*

עַמְרָה *gamra angustia, dolor: PLUR. עַמְרָה gamrat dolores.*

עַמְשָׁה. Arab. עַמְשָׁה *amasch lippus fuit, cacuit.*

עַמְשָׁה *amisch lippus, caculus, cacutiens.*

עַמְשָׁה *umuscha lippitudo, suffusio.*

עַמְתָּה. Inde nomen עַמְתָּה *socius, proximus, qui est עַמְתָּה propè. Levit. 5. & mentitus fuerit בעַמְתָּה, Targum בְּחַבְרָה contra socium suum. Zachar. 13. Gladie, excitare contra pastorem meum, & contra virum עַמְתָּה socium meum: quem mihi associavi, ut oves meas custodiat. Lxx. πολίτην μου civem meum: popularem meum. respexerunt ad עַמְתָּה populus. Hieron. coherentem mihi. ad עַמְתָּה respexit.*

Particula עַמְתָּה *sicut. Eccles. 5. Omne עַמְתָּה sicut venit, ita abit. ¶ עַמְתָּה è regione, contra, juxta, prope. Exod. 25. עַמְתָּה, Targum עַמְתָּה è regione clausura. Ezech. 1. & rota ele-*

et elevabantur לעמחם, Targ. לקבליהון è regione ipsorum. A

ענן tria significata habet. I. ענן. Inde Prel ענן. Chald. ענן obnubilavit, nubem obduxit. Gen. 9. & erit ענני ענן, Targum. בעננתי עננא cum obduxero nubem super terram. pro בעננתי: ex litera schevata נ dages perditur, & in eius compensatione præcedens patach producit virgula Meteg, post quam litera נ geminata recipit: pro scheva.

NO M. ענן, FOEMIN. עננה, Chald. ענן nubes, nebula, fumus, caligo. significatur, 1. nubes. 2. nidor. 3. calamitas. 4. multitudo: PLURAL. עננים nubes. 1. Reg. 8. והענן ענן nubes implebat domum Domini. Hof. 6. כענן כענן sicut nubes matutina. quæ scil. orto Sole evanescit: res instabili Levit. 16. & o-

periet ענן הקטרת nubes suffitus operculum: fumus, nebula, nidor, vapor. Ezech. 30. Dies ענן nubes, tempus gentium erit: calamitas. Ezech. 34. vers. 12. In die ענן nubes & caliginis. Ovid. Tempora si fuerint nubila, solus eris. Ezech. 30. ענן nubes operiet illam. Targum. מלך במשריחה יחפנה בעננה רסלק והפיית כענן rex exercitibus suis operiet eam, sicut nubes, que ascendit & operit terram. Exod. 14. v. 5. Et Dominus ibat ante illos interdiu in columna ענן nubes, ut duceret eos in via. Tempore Mosis præcedebat illos nubes viam monstrans, arca verò post duo vexilla sequebatur. Mortuo Mose, ablata fuit nubes, & præcessit illos arca viam ostendens, quam sacerdotes & Levitæ gestabant. Jerem. 4. Ecce עננים quasi nubes ascendit. scil. ex terra. Targum. והפיית כעננה רסלק והפיית כעננה sicut nubes, que ascendit & tegit terram: celeritas, copia & multitudo significatur. Livius: Peditum equitumq; nubes. Epiphanius: Nubes muscarum. Hieron. ad Jovianum: Nubes locustarum. Hebr. 12. vers. 1. Nubes martyrum. Copiam significant & multitudinem circumfusam: metaphoricè.

II. ענן ex contemplatione cæli aut nubium, earumq; colore & motu futura prædixit, ariolatus, auguratus est. ¶ Inde Participium ענן observator nubium: PLUR. עננים observatores nubium. FOEMIN. עננה observatrix nubium. Esa. 2. ועננים & observatores sicut Philisthai. Esa. 57. v. 3. Accedite huc, filij עננה observatricis. L x x. אישׁוֹמֵי iniqui. acceperunt pro עון iniquitas. Piel. ענן, Chald. ענן auguratus fuit. Levit. 19. Non augurabimini, neq; העננו, Targum העננו ariolabimini. PARTICIP. מענן, Chald. מענן. Deuter. 18. מענן observator & augur. Mi-

B

C

D

chez 5. ומעוננים & divinatores non erunt tibi. L x x. וְאֵי דִּסְוֵי פִּרְעֵי לֹמְדֵי וְאֵי דִּסְוֵי פִּרְעֵי לֹמְדֵי & qui loquantur. respexerunt ad ענה respondit.

Rabb. ענני auricula.

III. Syr. ענה confabulatus est: cum ענה convenit.

NOM. עניני sermo, confabulatio, familiaritas. ברעניני familiaris.

Arab. Luc. 8. Ne ענן affligas magistrum.

עני annin impotens ad generandum.

עני inin habena, retinaculum.

ען an à, ab, de, præ: efficit comparativum.

ען אל אנה קצרין ען אלכורה femina breviores masculus: Avicenna.

ענה. Chaldaicè, ענה respondit: in ענה habes.

ענב tria significata habet. I. ענב, Chald. ענב,

Arab. עنבה inaba, Matth. haineb uva, botrus, bacca: PLURAL. ענבים, Chald. ענבין,

Syr. ענבין, Arab. ענב inab, & אענאב uva, bacca: singula scil. ענב גרנרי granæ. Deuter. 32. Et sanguinem ענב uva bibes: vinum rubrum in Terra sancta. Gen. 40. & maturas faciebant botri ejus ענבים, Targum ענבין uvas. Hof. 3. v. 1. & diligentes ענבים scyphos uvarum: vini ex uvis expressi: metonymia. Horat. lib. 1. Ode 20. & prelo domitam Caleno, tu bibis uvam. Contra, הירוש mustum pro uva. Esa. 65. Sicut invenitur הירוש mustum in botro: uva. Mich. 6. Calcabis olivam, & non ungeris oleo, & הירוש mustum, & non bibes vinum: uvam. Hof. 9. ענבים sicut uvas in deserto, inveni Israelem. Sicut gratæ sunt uvæ, quæ inveniuntur in locis inhabitabilibus & desertis. Arab. ענב אלקריב inab aldib uva lupi, solanum. ענב אלחלב inab altaaleb uva vulpis, doricinum, solatrum. ענב אלכלב inab alkelb uva canis, rosa sylvestris, cynosbatus. ענבה גבליה inaba gebelia uva montana, labrusca.

Rabb. ענבייר Arab. ענביה uvea: in Avicenna.

Verb. ענב anab bibit vinum.

II. Chald. ענב ligavit. Exod. 28. וירכסו, Targum וירכסו, Targ. Jerosol. & ligabunt pectorale.

ענב nodus, vitta: PLURALITER. ענבים vitta.

Rabb. ענב ocellus, ut ille, qui fit in diploide.

ענב farina hordeacea. ענב albugo.

III. Arab. cum y punctato, ענב oblocutus fuit. Psalm. 69. אענאבוני loquebantur adversum me

ענב, Chal. ענב. Inde Piel. ענב delicatus, delicatus fuit. Jer. 6. אמענא והמענא & delicata: delicatè educata. חית הראעל התענב הdeliciatus, oblectatus, delectatus fuit corpore vel animo. Esa. 66. והתעננתם & deliciabimini ex universitate gloria ejus. Esa. 57. Contra quem התענבו הdeliciabimini. Lxx. ἐνερευφίσαστε insultastis. Hieron. iustis.

No m. Adject. ענב delicatus: Foem. ענבה delicata.

Subst. עונג delicium.

תענוגות idem: PLur. התענוגים: Foem. תענוגות delicie.

Rabb. ענב est ענב, tardavit. ענבה ענבה tarda, ultima.

ענר duo significata habet. I. ענר ligavit, alligavit, colligavit. Prov. 6. ענרם liga eos super guttur tuum. Targum וברוך אנון & colliga ea. Job. 31. אענרו, Targum אברכנה alligabo eum, tanquam coronas, mihi. Arab. Galat. 5. v. 23. Non יענרוהו obligat illos Lex.

II. Syriac. ענר peregrinatus est, abiit, recessit, discessit. 2. Corinth. 5. ענרנו peregrinamur à Domino. Metaphoricè, ut & Græcis ἀπερχομαι, ex hac vita migravit aut discessit, abiit, mortuus est. Piel. ענר abstulit, è medio sustulit.

No m. ענר & ענור peregrinus, defunctus. שבאד ענרא dominica defunctorum.

ענור obitus, mors.

Partic. Arab. ענר ind apud, prope, circa: ענרה apud eum. ענר רלך apud illos. ענר תנע, propterea. ענר מנא cum. ענר מן ענר, à meipso.

ענא tria significata habet. I. ענא, Chald. ענא alternis locutus fuit, recitavit aut cecinit, vocem edidit aut reddidit, ita, ut ubi unus desijt, inde alter ordiatur: sicut in choris & choreis solent, sive, qui loquitur, sermonem ordiatur, sive respondeat. Significat igitur primò, החללה הרבור, sermonè aut cantum ordiri, aut continuare, sine præcedente interrogatione, tum propriè, cum tacitæ objectioni occurritur, & velut responderetur. Hof. 3. v. 15. וענתה & canet ibi, sicut in diebus adolescentia sua. Lxx. τωπεινωθήσεται humiliabitur. Acceperunt significatione secunda. Al. & habitabit ibi. ut ענא & ענן permutentur: Rectè. Exod. 15. ונתען להם, Targum ומעניא להם & canebat illis Miriam: Canite Domino &c. præcinebat. Lxx. ἐξήρχεσθαι αὐτῶν incepit autem illis: præcinit, Num. 21. ענולה, Targum שבחו לה canite illi: laudate. Lxx. ἐξάρχασθε incipite canere.

A re: præcinite. Psalm. 147. ענו, Targum. שבחו canite coram Domino in confessione. 1. Sam. 18. v. 7. והענינה & canebant (alternis scil.) mulieres ludentes, & dicebant: percussit Saul &c. 1. Sam. 21. Annon de isto ענו canebant (alternis) in choreis, dicendo: Saul percussit? Job. 3. postea aperuit Job os suum, & maledixit diem suum: ויען & locutus est Job, & dixit. Jerem. 23. Quid ענה locutus est Dominus, & quid ענה dixit Dominus? Ibidem. Quid ענה locutus est tecum Dominus, & quid dixit Dominus? Targum אחיבך. Deut. 26. ועניר & loqueris, & dices coram Domino Deo tuo. Sic in Novo Testamento: Et respondit Jesus, & dixit. 2. vocem reddere, sermonem aut cantum excipere, & respondere; idq; ut plurimum. Esa. 36. v. 20. & tacebant, & ענו, Targ. ואתיבו respondebant ipsi verbum: quia mandatum regis erat, dicendo: non תענהו respondebitis ei. Esther 7. ונתען & respondebat Esther regina, & dicebat. Targ. ותקפיה & confortata fuit. legit ונתען, ab ענו fortis fuit: obliterarum ו' similitudinem. Prov. 26. Ne תען respondeas stulto juxta stultitiam ejus. Targ. תהל פתומא reddas verbum. Al. שבח lauda. hic & Psalm. 119. in Tau. תען laudet lingua mea verbum tuum: & ותען להם מרים, Exod. 15. Genes. 23. ויענו, Targum ואתיבו & responderunt filij Hebræ Abrahamo, dicendo ad ipsum. 3. Per metonymiam, sermonem seu vocem alterius audire, exaudire: qui enim respondet alteri, ipsius vocem audivit. 1. Sam. 7. & clamabat Samuel ad Dominum pro Israël, & exaudiebat eum. Targum וקבל צלותה & accipiebat precessionem ejus. 1. Reg. 8. Quia תענם exaudies eos. Targum. תקבל צלותהון accipies orationem ipsorum. Esa. 65. Quia vocavi, & non עניתם exaudistis; locutus sum, & non audivistis. Ibidem. Priusquam invocabunt, & ego עננה exaudiam: adhuc ipsis loquentibus audiam. Hof. 2. In die illo עננה exaudiam. Targ. וקבל צלותכון accipiam orationem vestram, dicit Dominus: עננה exaudiam caelos, & ipsi ענו exaudient terram. Targ. ואתקריה שמיה ואנון יהוהון מטרה על ארעה præcipiam caelis, ut demittant pluviam super terram. Et terra עננה exaudiet. Targum תרבי multiplicabit frumentum, mustum & oleum: & illa ענו exaudient Jezreel. Efficient ut Jezreel habitetur. Cæli conclusi à Deo petent pluviam, terra à cælo, Jezreel à terra, & exaudientur, &c. Psal. 22. Et à cornibus unicornium עניתני exaudivisti me: exaudiens liberasti me. Targum קבלתה צלותי accepisti orationem meam. Lxx. τὴν ταπεινωσίν μου humilitatem meam. acceperunt pro nomine secundæ significationis. Eccles. 10. & argentum ענה respondebit omnia: efficiet;

B

C

D

E

ciet, suppedabit, offeret. Habac. 2. v. 11. **A**
Lapis ex pariete clamabit, & tignum ex ligno
 יענה *respondebit ei.* scil. lapidi. aut, testi-
 monium ei feret. ¶ 4. Cum ב, est *testificari,*
testimonium dicere. Genes. 30. וְעָנָה בִּי,
 Targum וְחָסְדָּה בִּי & *testificabitur pro me iusti-*
tia mea. Exod. 20. חָטְאָה בְּרַעְךָ, Targum
 חָסְדָּה *testaberis contra proximum tuum testis*
falsus. Jerem. 14. פְּעוּתֵינוּ בְּנֹפְעֵינוּ, Tar-
 gum חָסְדָּה בְּנֹפְעֵינוּ *testantur contra nos.* Numer.
 35. יִעָנֶה בְּנֹפֵעֵי, Targum יִסְתַּר בְּאִשְׁמֵנוּ
testabitur contra hominem. Ruth. 1. Dominus
 עָנָה בִּי *testatus est contra me.* Chald. Dan. 2.
 עֲנִי *responderunt secundo.* Syr. Matth. 25. **B**
 יַעֲנִי *respondebunt & ipsi.* ¶ Arab. עני *ani di-*
xit, significavit: & עני, dicam, volo dicere:
 pro, scilicet, hoc est. ונעני & *dicemus, volu-*
mus dicere, significamus, intelligi volumus:
 pro, hoc est, scilicet: in Avicen. Genes.
 9. פְּעִי אֶעֱנִי *cepit Noë esse agricola.* Johan. 2. פְּעִי
 & *significabat templum corporis sui.* מְעִי *si-*
gnificatio: Plur. מְעָנִי maani significationes.
 מְעִי *locutio resonans.* ¶ PATR. יו. א. ad, a-
 pud. שֵׁי עֵן אַחַר *schai an achar unum pro al-*
tero. Niph. עָנָה *exauditus fuit.* Ezech. **C**
 14. Ego Dominus לוֹ עָנָה *exauditus fui ipsi:*
responsum accepi. Targum מִשְׁחָא *inter-*
rogatus: ad loquendum provocatus. Ibi-
 dem v. 6. Ego Dominus לוֹ עָנָה *exauditus i-*
psi in me: deme, propter me. Job. 11. *An*
multitudo verborum non יענה respondebitur?
responsum accipiet? ad multiloquium
non respondebitur? Prel. ענה responsum:
est elevare vocem cantico. Esa. 27. v. 2.
In die illo vinea vini, ענו לה cecinerunt de ipsa. **D**
 Targum שְׁבַחֵהוּ *cecinerunt.* Lxx. ἔψαλλον κατ'
 ᾠδὴς. Psalm. 88. v. 1. Super Mahalat לְעֹנֹת
ad decantandum: alta voce canendum, ad
cantandum alternatim. Ibidem v. 8. &
omnes fluctus tuos עניה scripsisti vocem edere:
strepere. Exod. 32. & *dicebat, non est vox*
cantionis fortitudinis. Targum גְּבִרִין
 & *non est vox cantionis debilis.* Targum
 חֲלָשִׁין *debilium, qui conteruntur, vo-*
cem cantionis. Targum רְמִיכִין *gaudent-*
tium ego audio: infinitivi loco nominum.
 Hiphil. הִעֲנָה *responderere coegit.* Job. 20. **E**
 & *spiritus ex intelligentia mea יעני coget mere-*
spondere.

No m. מְעָנָה *responsum, sermo, loquela.*
 Job. 32. *Propterea quod non inveniret מְעָנָה,*
 Targum מְלַחָה *sermonem.* Proverb. 15.
 מְעָנָה, Targum מְלַחָה *sermo mollis sedabit i-*
ram. Mich. 3. *Quia non est מְעָנָה אֱלֹהִים re-*
sponsum Dei. Targum לִירָה בְּהוֹן רוּחַ נְבוּאָה

non est in eis spiritus prophetie à Do-
 mino. Lxx. ὁ ἐὼς ἀκούων αὐτῶν *qui exaudiat eos.*
 legerunt אֱלֹהִים *adeos.*

Hinc למען, pro למענה, ut, propterea, pro-
 pter, eò quòd, ut, quando sequitur infiniti-
 vus, futurum aut præteritum. Jos. 4. v.
 23. למען ידעו *ut sciant omnes populi terra ma-*
num Domini, quia fortis est: למען יראתם ut ti-
meatis Dominum Deum vestrum omnibus die-
bus. Exod. 10. v. 1. למען שתי, Targum
 למען לְשׁוּאָה *ut ponam signa mea ista in medio e-*
jus. Psalm. 51. למען תצדק *ut justificeris, quan-*
do loqueris. Psalm. 130. *Quia apud te propi-*
ciatio למען תורה ut timearis. ¶ Propterea, eò,
 cum sequitur אשר quòd. Genes. 18. למען
 אשר יצוה, Targum בריל ריפקד *propterea, quòd*
precipiat filijs suis. ¶ Propter, cum sequitur
 nomen aut affixum. Genes. 18. & non re-
 mittes isti loco למען, Targum בריל *propter*
quingenta justos. Esa. 62. v. 1. למען *pro-*
pter Zion non silebo, ולמען & propter Jerusalem
non tacebo. Esa. 48. v. 9. למען שמִי *propter no-*
men meum prolongabo iram. Proverb. 16. v. 4.
Omnia operatur Dominus למענהו propter semet-
ipsum: & etiam impium ad diem malum. Hinc
 apparet מען ex מענה esse. Esa. 48. v. 11.
 למעני *propter me, propter me faciam.* E-
 sa. 37. למעני ולמען דוד *propter me, & propter Da-*
videm servum meum.

Foemin. מענה & מעניה *fulcus, lacuna*
vomere facta. 1. Sam. 14. v. 14. *Quasi in*
dimidio מענה sulci, jugerum agri. dimidium
miliare. Psalm. 129. v. 3. *In longum pro-*
traxerunt למעניהם sulcum suum. Targum
 למעניהם *arationem suam. non dederunt*
nobis requiem à servitute ipsorum. quo
longiores ducuntur sulci, eò major est
boum labor.

יענה *struthio, struthiocamelus, avis Afra:*
 Plural. יענים *struthiones: à voce & plan-*
ctu ferali, quo sibi invicem responsant,
fame vel siti laborantes. Levit. 11. vers.
 16. וְאֵת בְּרַת יֵעָנָה, Targum בְּרַת נְסִימִתָּה
filiam struthionis. Job. 30. *Frater fui draconi-*
bis, & socius יענה לכנור filius struthio-
nis. voce scilicet lugubri, quam stru-
thionis pulli à matribus derelicti e-
dunt, fame laborantes. Pulli struthio-
nis lugent ob defectum ciborum, quan-
do matres in mundo circumvolitant,
eosq; derelinquunt. mæstitia significa-
tur & vastitas.

יען, pro יענה, quia, propter, eò quòd. Esa.
 60. יען משח *eò quòd unxit Dominus me.* Ezech.
 13. יען וברכם *propter loqui vos vanitatem: eò*
quòd loquimini. Jos. 14. v. 14. יען אשר מלא *eò*

quod implevit post Dominum. Genes. 22. יטן A
 אשר עשית, Targum חלף רי עבדך propterea quod
 fecisti rem istam. 1. Reg. 13. v. 21. יטן כי מריר
 eo quod transgressus es os Domini. ¶ Interdum
 geminatur ad majorem emphasin: יטן
 וביען eo & propterea quod. Ezech. 13. יען וביען
 eo & propterea quod seduxerunt populum
 meum.

עונה responsio, colloquium, conversatio, com-
 mercium, concubitus. Exod. 21. v. 10. Si alte-
 ram acceperit sibi, cibum ejus, operimentum ejus,
 ועונה, Targum ועונה & concubitus ejus,
 non minuat. Lxx. ὁμιλίαν αὐτῆς conversationem
 ejus: consuetudinem ejus: commercium. B
 de actu venereo. Inde dicunt Hebræi,
 שאר וכסוח ועונה, alimentum, vestitum & concubitus. Et Dan.
 13. in historia Susannæ: sic enim faciebatis fi-
 lijs Israel: sed illa timentes ὠμίλῃν ὑμῶν responde-
 bant vobis. hoc est, rem habebant vobiscū:
 vobiscum concumbebant. Plural. עונות
 sulci. Hol. 10. Cum ligant ad duos עונות
 ipsorum. intelligit duo regna, Ephraim &
 Judæ.

Rabb. עונה paroxysmus: Plur. עונות paro-
 xismi. C

II. ענה afflictus fuit, humiliatus, depressus, oppressus
 fuit iugo servitutis aut tyrannide. Activè, af-
 fluxit. Hol. 5. וענה, Targum וימאך & deprime-
 tur superbia Israël. Lxx. ἠταρώθησεται hu-
 miliabitur. Esa. 25. v. 5. Excisio fortium ענה hu-
 miliabitur. præcessit, ענה: vide. Esa. 31. v. 4.
 & à multitudine ipsorum non ענה humiliabitur:
 affligetur. Targum מורעו commovetur. Hi-
 eron. pavebit. Eccl. 1. v. 13. Hanc ענין afflictio-
 nem malam dedit Deus filijs hominis בו
 Targum לסנפוחהון ut affligantur in ea: ut ea
 occupentur. Eccl. 3. v. 10. Quod dedit Deus
 filijs hominis בו לסנפוחהון ut occupentur in ea. Psal.
 119. Priusquam אענה, Targum אסתגף afflige-
 rer, ego errabam. Psalm. 116. credidi, quia locu-
 tus sum, ego עניתי afflictus fui valde. Targum
 שבחתי! laudavi. Accepit significatione pri-
 ma: sed aliud evincit, quod sequitur: Ego
 dixi בהפוי in festinatione mea. Zach. 10. יענו
 affligentur, quia non est pastor. ¶ Activè, Ruth.
 1. v. 21. & Dominus ענה בי afflixit me. Arab.
 Marc. 4. v. 38. יעניך אמרנא cura est tibi de re-
 bus nostris: affligunt te res nostræ. Marc. 5.
 v. 35. לם תעני אלמעלם ne vexes magistrum.
 Luc. 10. Non יעניך gravat te: molestat. Luc.
 10. v. 34. ועני באמרה & sollicitus fuit de eo.
 Luc. 8. v. 49. Ne תעניך vexes magistrum. ענה
 afflictio, dolor. ענה cura, sollicitudo. Niph.
 ענה afflictus fuit. Exod. 10. usquequo renuis.
 לענור (pro הענור,) Targum לחכנעתי humili-
 dari coram me. Lxx. ἐταρώμην me reve-

veri me. Psalm. 119. v. 107. נעניתי, Targum
 אסתגפתי afflictus sum usq. valde. Esa. 58. v. 10.
 & animam נענה afflictam satiaveris. hoc est, e-
 surientem: quod ostendit verbum saria-
 re, & præcedens לרעב famelico. Piel. ענה,
 Chald. עני affluxit, oppressit, humiliavit. Dici-
 tur a. de varijs rebus: 1. de servitute aut ty-
 rannide: estq; premere, male tractare. Gen.
 16. ותענה, Targum ועניתי & affligebat eam Sa-
 ra. Genes. 15. וענו, Targum ויענון & affligent
 eos quadringentis annis. Psalm. 119. in Jod:
 עניתי, Targum סנפחתי afflixisti me. Zoph.
 3. Ecce ego facio omnes מטעניך, Targum משעבדיך
 servitute prementes te. Lxx. ἐνεκέν σε propter
 te. Acceperunt pro מטען & למטען propter. ¶ 2.
 de puella aut foemina menstruata: estq;
 comprimere, viciare, stuprare, vim inferre no-
 lenti. Deut. 22. Propterea quod ענה, Targum
 עני compresserit uxorem proximi sui. 2. Sam. 13.
 Quod ענה compressisset Thamar sororem suam:
 stuprasset. Ezech. 22. v. 10. Immundam
 menstruo עני compresserunt in te. Ibidem versu
 11. & quilibet sororem suam, filiam patris sui ענה
 compressit in te. ¶ 3. de נפש anima; estq;
 חסרון jejunaire, esurire. Hæc afflictio erat,
 quod abstinebant omnibus rebus corpus
 delectantibus, cibo, potu, unctione, lotione,
 vestibus nitidis, coitu, &c. Exod. 16. v.
 29. תענו, Targum תענון affligetis animas ve-
 stras: jejunabitis. Psalm. 35. עניתי affluxi in je-
 junio animam meam. Et נפש anima subintel-
 lecta. Deut. 8. וענה, Targum ועניך & affluxit
 te, & sivit te esurire, & cibavit te manna. Pual.
 ענה afflictus fuit. Psalm. 119. in Teth. Bonum
 mihi quod עניתי afflictus fui. Hiphil. ענה affli-
 xit. Psalm. 55. Audiet Deus וענם, & affliget
 eos. Hiphil. ענה afflixit se, humiliavit se.
 Gen. 16. Reverti ad dominam tuam, ותעני,
 Targum ואתשעבדי & humilia te sub manibus
 ejus. Esd. 8. v. 21. & indixi jejunium juxta flu-
 men Ahava, להתענות ad affligendum coram Do-
 mino: ad jejunandum.

No m. עני, Chald. עני afflictus, humiliatus,
 oppressus, afflictus a fortuna homo, miser, pauper:
 Plur. עניי, Chal. ענין afflicti, pauperes. Fem-
 in. עניה, Chald. ענייה afflictæ, misera. Zach.
 11. & cognoverunt בני עניי הציאן sic afflicti gregis.
 Lxx. οἱ χαναῖοι Chananæi. acceperunt du-
 as dictiones בני עניי, pro una בני עניי.

עני afflictus, humilis, modestus, mansuetus:
 Pluraliter. עניי afflicti, humiles, man-
 sueti.

עני, עני, & ענוה, & ענוה, Chald. ענייה af-
 flictio, oppressio, humiliatio, paupertas: ut sit tri-
 plex afflictio, facultatum, carnis & men-
 tis. Deuter. 16. Septem diebus comedes super
 eo azymos, panem עני afflictionis. cibum, qui
 vobis

vobis in memoriam revocat afflictiones, quas in Aegypto fuistis perpeffi. Exod. 3. *videndo vidi עני*, Targum שׁעבדו *oppressionem populi mei*. Psalm. 107. *vincti עני וברול afflictione & ferro: fune & compe-*
dem: ut עני significet funem, & ברול compe-

Chald. ענוחנין *afflictus: Plural* ענוחנין *af-*
flicti.

ענוחנין *afflictio.*

ענין *afflictio, cura, occupatio molesta & an-*
xia. Rabb. *negocium, res, significatum, significa-*
tio, dispositio: Plur. ענינין *negocia, significa-*
ones, dispositiones. Transfertur ad omne ne-
 gocium & occupationem, imò & rem
 quamcunq; significandam, imò & rem
 quodq; *dispositiones corporis.*

ענין *afflictio, jejunium: Plur.* Rabb. *תענית*
jejunia. Eldr. 9. *Surrexi תעניתי ab affli-*
ctione mea: à jejunio meo. Rabb. תענית

jejunium Esther: quod Judæi celebra-
brant 13. die mensis Adar. hoc est, 26.
 Febr. Nam 13. dies destinatus fuerat oc-
 cisioni gentis Judaicæ: sed Judæi inter-
 fecerunt Ethnicos. *תענית זכור jejunium*
caus: Et simpliciter תענית, est nonus dies
אב. Ab. חמשי תענית בשבט. Ab. secundus &
quintus dies, jejunium in Sabbatho. Secundo
 enim, ut ajunt, Moses ascendit in mon-
 tem Sinai, quinto descendit.

Rabbinicè עני *suprum.* ענין *fa-*
rina.

III. Arab. cum y punctato, עני gani *dives fuit.*
 Alcor. 3. *תעני. Joh. 12. v. 19. Non תעני proficie-*
tis quicquam. Gen. 15. Ego עני ditavi Abra-
hamum. Hi Phil. עני agni ditavit. Psalm. 65.
& in multitudine אעניחה ditasti eum. Al-
cor. עני profuit. Hi תהאעני astagni ditatus fuit,
abundavit. 2. Corinth. 6. v. 9. לחסחעניו ut ditaremini. 1. Tim. 6. v. 18.
ויסחעניו & divites sint operibus bonis.

Nom. עני gani *dives: Plur.* ענינין *agnia*
divites. ענינין מיעניו, divites, potentes.

עני gina *divitia, opes. ענין מן עניא opulen-*
ter.

Deinde, עני gani *cecinit avis aut homo.*
 עני goni *cantus. עני טיור goni tujur can-*
tus avium. אלעניאלטיב cantilena dulcis: in A-
vicenna.

עני ingine *dedicatio ecclesie.*

עני. Arabicè עני unz *caper: in עני in-*
venies.

עניט. Arab. cum y punctatis, עניט *iratus fuit.*
 Psalm. 112. *videbit peccator ויעניט & ira-*
scetur.

עניט. Arab. cum y punctato, עניט *ganima*

prada, spoliolum: Plur. עניט *ganaim spolia,*
manubia, exuvia. Luc. 11. & dividet עניט spo-
lium ejus.

Verb. עניט *agnam spoliavit hostes, rapuit,*
surripuit, compilarvit.

עניט *ganim raptor: Plur.* עניט *ganimin*
raptores.

Alcor. עניט *אללה מעניט כתייה. cum Deo*
spolia multa. singulare est עניט.

Deinde, עניט *ganam. Foem.* עניט *gana-*
ma ovis, grex, pecus minus: Plur. עניט *agna-*
nam, Foemin. עניט *ganaim oves, gre-*
ges, pecora. Genes. 4. וכאן האביל ראעי עניט &
erat Habel pastor pecoris. Psalm. 44. געלחניא
געלחניא posuisti nos escam sicut oves.

עניט *ganami ovillus: Plur.* עניט *gana-*
mijn ovilli.

עניט. Arab. עניט *mulcta: in עניט invenies.*

עניט. Inde עניט *ramus arboris parvus:*
 Plural. עניט *rami. Item,*
prosperitas, filij, familia. Ezech. 17. ut face-
ret עניט ramum, & portaret fructum. Malach.
 4. *Qui non relinquet vobis radicem עניט & ra-*
rum. Targum filium, & ובר בר, & filium filij:
nepotem. radici filius, & ramo nepos cõ-
paratur. Syrac. 10. Posterii impiorum non
multiplicabunt אל אדם עניט ramos. Psalm. 80. Oper-
ti sunt montes umbrâ ejus, & עניט ramis ejus,
cedri Dei.

עניט *idem. Ezech. 36. & vos, montes Israel,*
עניט ramum vestrum dabit. Targum עניט
fructum vestrum.

עניט. Inde Foem. עניט *ramosa, ramis lon-*
gis prædita. Ezech. 19. Fructifera עניט & ra-
mosa.

Arab. עניט *fortis, durus. עניט חרקה עניט*
fortis.

Verb. עניט *duriter egit. עניט laboriosus.*
 עניט *pudefactio: in Avicen.*

עניט. Rabbinicè עניט *pensum lini pectinati par-*
vum.

עניט. Chald. עניט *torques, collare, circulus*
aureus, flexibilis: colli ornamentum & sum-
mi pectoris: Plur. עניט *torques, ornamenta. Cant. 4.*
per unum עניט torquem ex collo tuo.

Per synecdochen, Chald. עניט *Arab.*
 עניט *ank cervix, faux, guttur, collum, eò quòd*
 ornari soleat, sic dicitur. Plur. עניט *colla, cervices. Psalm. 102. Exaruit*
 עניט *guttur meum.*

Verb. עניט *Arab. annac, & עניט ut*
torques circumdedit, coronavit, complexus,
amplexus fuit, fovit. Psalm. 73. Propter-
ea עניט circumdedit eos superbia. Targum

וּמַעֲתִיקָהּ *coronavit eos*. Arab. Luc. 15. וְעִתְּקָהּ
 & *complexus est eum*: in collum ejus irruit.
 & *complexus est eum*: in collum ejus irruit.
 מְעַנֵּק *muannac complexus, fatus*. Hiphil.
 הֵעִיֵק *honoravit de suis facultatibus, honorarium*
dedit. Deuter. 15. *Non dimittes eum vacuum,*
 הֵעִיֵק הַעֲנִיק לּוֹ *honorando honorarium dabis ei.*
 Targum אֲפָרְשָׁהּ הַפָּרֶשׁ לָהּ *separando separabis*
illi de grege tuo, &c. Lxx. εφοδιον εφοδιασεις αυτον
viaticum suppeditabis ei. Hieron. *dabis ei vi-*
aticum.

PROPR. עֲנִיק *Anac, gigas, filius ארבע Ar-*
ba: Unde עֲנִיקִים *Anakim, & בני ענק*
ילדי & בני ענק & *ענקים* *Anakim, & בני ענק*
gigantes. Jos. 14. v. 15. & *nomen Hebron,*
 אֲרַבְעָה עֲנִיקִים *Arba, patris הֵעִיֵק Anac, ipsa est*
Hebron. Ibid. v. 14. & *expulit inde Caleb tres*
 הֵעִיֵק *Anac, שֵׁשִׁי Sesai, & אַחִימָן Ahiman,*
 & *הֵעִיֵק תַלְמַי Talmai, natos הֵעִיֵק Anac.* Deuter. 1.
 Etiam *filios עֲנִיקִים, Targum גִּבְרִיָּא gigantum*
vidimus ibi. Fuit igitur עֲנִיק primus illius
 stirpis patens. Benjamin Judæus in Itine-
 rario: *In Damasco, urbe Ismaëliitarum, est*
 C *pallatium, intra quod vidi hominis costam, u-*
nus ex עֲנִיקִים Anacim, novem Hispanicorum
palmorum longitudine, duorum vero palmo-
rum latitudine. Dicitur autem ille fuisse ex
antiquissimis regibus עֲנִיק Anak, nomine Ab-
chamaz, ut ex sepulcri illius lapide inscripto est
indicatum: in quo scriptum etiam est, illum toto
orbe regnasse.

Rabb. עֲנִיקִים *torques, collare.*

Syr. עֲנִיקִים *furculi, propagines.*

עֲנַשׁ, Chald. עֲנַשׁ *muletavit, multam impo-*
 D *suit, multam exegit, punivit, condemnavit,*
damno affecit. Deut. 22. & *muletabunt eum centum argenteis.* Targum וְגִבּוֹן מִנָּה
 & *exigent ab eo centum argenteos.* Chald. E-
 zra 7. לְעֲנַשׁ נִכְסֵיךָ *muletare facultatibus.* Niphal.
 עֲנַשׁ נִכְסֵיךָ *muletatus fuit.* Exod. 21. עֲנַשׁ
 Targum אֲחַנְבָּאָה יִחַנְבֵי *muletando mulctabitur:*
condemnetur, punietur. Proverb. 22. *Sed imperiti pratercunt,*
 עֲנַשׁ *muletantur.* Targ. הַסְרִין *damno afficiuntur.* Hiphil. Rabb.
 הֵעִיֵק *punivit.*

NOM. עֲנַשׁ, Arab. העניס *taanis mulcta,*
 E *poena, damnnum.* 2. Reg. 23. *Deditq, עֲנַשׁ,* Targ.
 מִנְבִּיחָא *muletam super terram.*
 Rabb. עֲנַשׁ *condemnatio.*

עֲנָה. Syr. עֲנָה *absurdus, importunus, flagitiosus*
 fuit.

NOM. עֲנָה *absurdus.* & *עֲנָה insolentia, im-*
 peritia.

Arab. עֲנָה *concuisset, injuria affecit.* Luc. 3.
 v. 14. *ne concutiatis quenquam.*

Alcor. 2. עֲנַחְתָּם.

PROPR. עֲנַחְתָּם *Anathoth, una ex sacer-*
 dotum urbibus. 1. Reg. 2. & *ad Ebjathan sa-*
 cerdotem dixit rex, עֲנַחְתָּם *Anathoth, vade ad a-*
 gros tuos. pro, אִישׁ עֲנַחְתָּם: hæc enim erat ipsi-
 us patria. Sic, רַמְזֶשֶׁק Eliezer, pro רַמְזֶשֶׁק
 Jun. *Hanathothas.*

עָסָם. עָסָם & עָסָם *calcavit, pressit, compressit, con-*
 tudit. Malach. 4. & *calcabitis impios.*
 Targum וְחֻרְשׁוֹן & *triturbabitis.* Lxx. κατα-
 πλάσσετε.

NOM. עָסָם *mustum calcando expres-*
 sum ex uvis aut granatis. Joel. 1. & *ululate*
omnes vinipotores עָסָם, Targum חֲמַר מֵרַת vi-
num musti. Lxx. εἰς μέθω *in ebrietatem.* accentus
 distinguit.

Rabb. עָסָם *herba quedam.* & *עָסָם* ge-
 nus *leguminis.*

Syr. עָסָם *argutia, subtilitates.*

עָסָה. Chald. & Syr. עָסָה: Piel. עָסָה *dentibus*
 fremuit, fremuit, striduit, *dentibus suis*
 P *striduit.* Psalm 112. v. 10. *Dentibus suis יִחְרוֹק,* Targum
 יִחְרוֹק *stridebit.* Thren. 2. v. 16. יִחְרוֹקוּ *striduerunt dente.* pro, *dentibus suis.*
 Hiphil. עָסָה *fecit stridere, fremdere, fremere.*
 Luc. 9. v. 39. & *stridere fecit eum.*

Rabb. עָסָה *compressio.* & *עָסָה* *coctio qua-*
 dam, vel, *frumenta decocta.*

Arab. Matth. 19. עָסָה *propè est.*

עָסָה *Ita Jesus.* עָסָה *Jesus filius Ma-*
 ria.

עָסָה Arab. עָסָה *aufig, Matth. naufig, naufe-*
 giribus, *rhamnus.* Matth. 7. v. 16. וְמִן אֲלֵעֵסָה
 & *derubo ficus.*

עָסָה duo significata habet. I. Arab. עָסָה *afal*
 mellificavit.

NOM. עָסָה *afel, Matth. hael, hasel melap-*
 pum. Matth. 3. v. 4. & *עָסָה אֶלְכֵר mel sylvestre.*
 Psalm. 19. וְחֵלֵב מִן אֵלְעָסָה וְאֵלְשֵׁהר & *dulcia*
præ melle & favo. עָסָה אֶלְוֵר *afel alverd melro-*
sarum. עָסָה אֶלְנַחַל *afel alnechal mel dactylo-*
rum. עָסָה מִצֵּי *mel despumatum.* Geograph.
 עָסָה אֶלְסָמֵן וְאֵלְעָסָה וְאֵלְלֵבָן *butyrum, mel & lac.*

II. Arab. עָסָה *gafal, & אָעָסָה, cum y puncta-*
 to, *lavit, abluvit, fricavit.* Matth. 6. verl. 17.
 & *lavas faciem tuam.* Psalm. 51. verl. 9. *lavas me,*
 & *albabor.* Psalm. 78. עָסָה *lavi manus meas.* Genes.
 19. & *lavate pedes vestros:* duale. Matth. 15. v. 2. *quod*
non lavarent manus suas. Pals. אָעָסָה *agta-*
fal lotus, ablutus fuit in balneo, balneatus est.
 Johan. 8. & *lavare.* 1. Corinth. 6. v. 11. *abluti estis.*

NOM.

Nom. עסולה *gafula*, & אַעֲתֶסְאֵל *igtisfel* A
ablutio: P Lur. עסולאח *ablutiones*.
 עסול *magful lotus*.
 עסל *magfal balneum, lavacrum, ba-*
pisterium: P Lur. מעסאסיל *magasil lavacra*.
 עסל *gasil lotoz panni, fullo*.
 עסול, Ramb. גסול *borith*.

עסס. Arab. עסס *injuria affectus fuit*.
 עסס *avaritia*.
 עסס *afim avarus, dolosus*: P Lur. עססין *a-*
vare, dolosi.
 עסס *aridus manu, mutilus*.

עספ. Arab. עספ *angustiosus*.

עסק. Chald. עסק *vacavit, occupatus fuit*: in עשק
 vide.

עסר *duo significata habet*. I. Chaldaicè עסר
decem, in עשר habes.

II. Arab. עסר *durus, difficilis fuit*. Marc. 10. *Est*
עסר difficile introire in regnum caelorum. Matth.
 16. *Non עסר עליכם שי erit difficile vobis quic-*
quam. Luc. 18. *Quam עסר difficile est?*
 עסר *difficilis*. Luc. 2. *Apud Deum nulla res*
עסר difficilis.
 Alc. 2. עסרה *difficultas*.
 אלעסר *alazar vespere, hora vespertina*.
 Item עסר *azar paravit*.
 עסרה *furfures*.

עפ *tria significata habet*. I. Chald. עפ *& עפ*
duplicavit. Exod. 26. *וּכְפַלְתָּ, Targ. וְיַחְזִיק & du-*
plicabis cortinam.

Nom. עפ *duplicatus, duplex*. עפ *& עפ*
 אעפא *duplum*.
 Syr. עפא *duplum*. אעפא *dupliciter, co-*
piosè.

II. Chald & Syr. עפ *contudit, conflavit*. Esa. 2.
 וְכָתְחוּ, Targum וְיַעֲרִפוּן *& contudent gladios*
suos.

עפ *decoctus*.
 עפא *linteum, pallium*.

III. Arabicè עפ *afif modestus, sana mentis,*
probus.

עפא *modestia*.
 עפ *of mos, consuetudo*.
 עפ *modestè se egit*. Alcoran. quarto:
 אסתעפא.

עפא *duo significata habet*. I. Inde עפא E
 Chald עפ *ramus, frons* ndis, *foli-*
um, flos: P Lural. עפא *rami,*
frondes, folia. Psalm. 104. vers. 12. *Ex medio*
 עפא *ramorum dabunt vo-*
 cem. א *quiescente*. L x x. *טֹרֵן פֶּטְרָוֶן petra-*
rum. Dan. 4. v. 11. *Dispergite עפיה frondem e-*
jus: folia ejus.

Chald. עפ *ramosus, frondosus, densus*.
 Syr. Verb. עפא *floruit*.

Arab. עפו *pullus*.

II. Arab. עפא *condonavit, pepercit*. Ephes. 5. v.
 32. וְלִיעָף *& condonet unus alteri, sicut עפא*
condonavit Deus vobis. Luc. 13.
 חס עפונא *parcas mihi*. Alcor. 2. *חס עפונא*
postea condonavimus vobis. ועפא ענכם.
 Joh. 5. vers. 14. קר עופיר *sanus factus est*.
 Marc. 5. vers. 34. וְחִכּוֹנִין מַעֲפֵאָה מִדְּרֹאֵךְ
est sana a plaga tua. יעפא *sanabitur*: in Avic. עפ
separatus est: Ibidem.

עפ *afia sanitas, sanus*. Prec. יא
 עפ *o magnus sanitate*.

מעפאין *muafi salutaris*: P Lur. מעפאין
muafijn salutare.

עפא *altaafi renunciavit dignitati, recu-*
savit. Luc. 13. יסחעפון *recusabant: excusa-*
bant se.

עפל *duo significata habet*. I. עפל *locus altus,*
excelsus instar montis aut collis, in quo
est ædificium aliquod: locus munitus, muni-
tio, arx, turris. 2. Reg. 5. *Et venit ad העפל mu-*
nitionem. Targum לאחר כסי *ad locum abscon-*
ditum. accepit pro עפל *caligo*; locus caligi-
 nosus & obscurus: ob literarum עפא simili-
 lem sonum. Esa. 32. עפל *arx & munitio erit*
pro speluncis. Mich. 4. *Et tu turris gregis, עפל*
arx filia Sion ad te veniet. Hieron. *nebulosa:*

עפלי *quod עפליים legitur, vitia*
sedis, procidentia ani, marisca, ficus, tubercu-
lum in ano, ad ficus similitudinem. I.
 Sam. 5. *Et percussit eos בעפליים*: legitur
 in *anis seu mariscis*.

Verb. עפל *efferus, elatus, super-*
bis, audax, presumtuosus factus est. Habacuc
 2. *Ecce עפלה audax facta est, non recta est ani-*
ma ipsius in eo. Hiph. העפל *elevavit se, robor-*
avit se, impetuosis, conatus fuit, contendit. Num.
 14. vers. 44. וַיַּעֲפְלוּ, Targum וַאֲשֵׁרְעוּ *& ausi*
fuerunt ascendere. Lat. *Et contenebrati ascende-*
runt; quasi עפל pro quo habetur, Deuter. 1.
& contendistis ascendere in montem. Tar-
 gum וְשָׂרִיחוּן *& cepistis*. Ibidem 43. וְשָׂרִיחוּן
 Targum וַאֲשֵׁרְעוּן *& contendistis ascendere*.

II. Arab. עפל *gafal, & עפאל, & עפאל abscondi-*
tus fuit à re aliqua, ignoravit, neglexit, despexit,
contempsit. Psalm. 119. *Ne העפל abscondaris à*
laude mea. Psalm. 10. העפאל *negligis in op-*
portunitatibus. Matth. 23. וְעַפְלָחֶכֶּךָ *& negle-*
xistis graviora. Hebr. 12. vers. 5. העפל *negle-*
xeris castigationem Domini. 2. Pet. 3. vers. 5.
 וְיַחְזִיק *& abscondentur ab illo: ignorabunt*
illud: latebit eos. Ibidem vers. 8. *Et hoc u-*
num העפאלו ענה abscondemini ab eo: latebit
vos.

Nom. עפלה *gâfla negligentia*. פי עפלה *ne-*
gligenter.

מחזאפלין contemtores.

עפן Arab. afan putruit, computruit, putrefactus, corruptus fuit, tabuit. Psalm. 38. עפנר computruerunt cicatrices mea.

NOM. עפן afin, & עפונר afuna, & חעפין taafin putredo, putrefactio.

עפון afun, & מעפון maafun putridus, putrefactus, tabidus, mucidus.

עפץ duo significata habet. I. עפץ constrinxit, in angustiam redegit.

עפץ sapor ponticus. עפוצה ponticitas.

עפצה galla: PLURAL עפצה galla. עפצה virides: in Avicenna. Matth. hafs, hafus.

II. Arabicè עפץ gafaz, cum y punctato, obviavit.

עפץ cum y punctatis, subito irruit.

עפק duo significata habet. I. Syr. עפק complexus fuit. Act. 20. v. 10. ועפקה & complexus est eum. cum חבק convenit.

II. Arabicè עפק curvavit, incurvavit. מעפק incurvatus.

עפר duo significata habet. I. עפר. Inde Piel ועפר pulverem excitavit, sparsit. 2. Sam. 16. בעפר & pulverisabat cum pulvere. Targum ופשרי עפרא & projiciens pulverem.

NOM. עפר, Chald. עפר, Arab. cum y punctato עבאר gobar minutissima terræ pars, pura & sicca, pulvis: PL. עפרוח, Chal. עפרותין pulveres, terra mineralis. Genes. 1. Et formavit Deus hominem עפר, Targum עפרא pulverem ex terra: ex pulvere terræ. Gen. 18.

Et ego sum עפר ופפר pulvis & cinis. Ex pulvere creatus in cinerem redigor. Numer. 19. vers. 17. מעפר שרפה ההטאח a pulvere combustionis peccati. Sic vocatur אפר cinis. Job. 19. vers. 28. Super (habitatores) עפר pulveris stabit. ut det essentiam omni in pulvere præsentis. Job. 41. vers. 25. Non est super עפר pulvere similitudo ejus. Habac. 1. vers. 10. Et congregavit עפר pulverem. Targum מליהא aggerem, & cepit eam: cumulum excelsum ante murum, unde pugnent contra urbem. munimentum terreum castrorum, arcis, oppidi. Plura autem hac voce significantur. 1. per metaphoram, infima hominum fors & conditio, infimus gradus sive ordo: sicut pulvis minutissima & vilissima terræ pars est. Pl. 113. v. 7. 1. Sam. 2. v. 8. erigens מעפר ex pulvere inopem. 2. Innumerabilis multitudo: sicut pulvis mensura caret. Plal. 78. v. 27. Et pluit super eos בעפר sicut pulverem, carnem. Gen. 13. Et ponam semen tuum כעפר הארץ sicut pulverem terra: si quis poterit numerare pulverem terra, etiam semen tuum nu-

merabitur. explicatur metaphora. Targ. Et ponam filios tuos מניאין וכעפרא multos sicut pulverem terra. Num. 23. Quis numeravit עפרי יעקב pulverem Jacob? Targum עפריא parvulus domus Jacob, de quibus dictum est: multiplicabuntur sicut pulvis terra. Zophon. 1. Et effundetur sanguis eorum בעפר sicut pulvis. qui scilicet magna copia sine ulla affectione effunditur. Habac. 1. v. 10. Et congregavit עפר pulverem: populum multum instar pulveris. Targ. מליהא aggerem. 3. Homo mortuus in pulverem redactus. Psalm. 30. An constibitur tibi עפר pulvis? Psalm. 22. vers. 16. ולעפר מור in pulverem mortis collocabis me. Ezech. 26. Et ligna (rudera) tua ועפרך & pulverem tuum in medio aqua ponent: pulverem ædificij. 4. Demissio, submissio, reverentia, timor. Psal. 72: Coram ipso incurvabuntur insula: & hostes ejus עפר pulverem lingent: prosternent se, & demittent capita sua in terram, adeo ut videantur pulverem lingere, honoris causa. Esa. 49. v. 23. Facie ad terram incurvabuntur tibi ועפר רגליך & pulverem pedum tuorum lingent. Thren. 3. v. 29. Dabit בעפר in pulvere os suum: submissè loquetur. Mich. 7. vers. 17. Lingent עפר pulverem sicut serpens. sequitur: terrebuntur & timebunt. Psalm. 44. vers. 24. Quia incurvata est לעפר ad pulverem anima nostra. 5. Miseria. Esa. 47. vers. 3. Descende & sede super עפר pulvere, puella filia Babel. Psalm. 22. vers. 27. Coram ipso incurvabuntur omnes יורדי עפר descendentes (in) pulverem. Cujus contrarium, excutere pulverem. Esa. 52. vers. 2. Excita te מעפר ex pulvere, surge, sede, filia Hierusalem. 6. pulvis in capite, luctus, indignatio. Jos. 7. vers. 6. Et imponebant עפר pulverem super caput suum. Job. 2. Et spargebant עפר pulverem super capita sua in cælum. Sic, Apoc. 18. v. 19. Miserunt pulverem super capita sua. Joseph Ben Gorion: Reus stans coram judicio, stabat pullatus, & capillos capitis pulvere & cinere plenus, ut veniam peteret delicti perpetrati. Virg. 10. Aeneid. Caniciem immundo deformat pulvere. Catull. Caniciem terra atque infuso pulvere sædans.

עפרא pulverarium, locus pulveris. Mich. 1. In domo לעפרא ad pulverarium, עפר pulvere voluta te: Paranomafia. Potius nomen urbis Benjamin. Josuæ enim 18. עפרא & בית עפרא numeratur inter urbes tribus Benjamin, vicinas urbi Hierosolymæ.

עפרא, Chald. אברא, Arabicè אעבאר abar plumbum, quod ex pulvere seu terra eruitur, & multum terræ habet. Jeremix 6. Exustus est follis ab igne, consumptum est עפרא plumbum, in vanum conflagavit conflando.

merabitur. explicatur metaphora. Targ. Et ponam filios tuos מניאין וכעפרא multos sicut pulverem terra. Num. 23. Quis numeravit עפרי יעקב pulverem Jacob? Targum עפריא parvulus domus Jacob, de quibus dictum est: multiplicabuntur sicut pulvis terra. Zophon. 1. Et effundetur sanguis eorum בעפר sicut pulvis. qui scilicet magna copia sine ulla affectione effunditur. Habac. 1. v. 10. Et congregavit עפר pulverem: populum multum instar pulveris. Targ. מליהא aggerem. 3. Homo mortuus in pulverem redactus. Psalm. 30. An constibitur tibi עפר pulvis? Psalm. 22. vers. 16. ולעפר מור in pulverem mortis collocabis me. Ezech. 26. Et ligna (rudera) tua ועפרך & pulverem tuum in medio aqua ponent: pulverem ædificij. 4. Demissio, submissio, reverentia, timor. Psal. 72: Coram ipso incurvabuntur insula: & hostes ejus עפר pulverem lingent: prosternent se, & demittent capita sua in terram, adeo ut videantur pulverem lingere, honoris causa. Esa. 49. v. 23. Facie ad terram incurvabuntur tibi ועפר רגליך & pulverem pedum tuorum lingent. Thren. 3. v. 29. Dabit בעפר in pulvere os suum: submissè loquetur. Mich. 7. vers. 17. Lingent עפר pulverem sicut serpens. sequitur: terrebuntur & timebunt. Psalm. 44. vers. 24. Quia incurvata est לעפר ad pulverem anima nostra. 5. Miseria. Esa. 47. vers. 3. Descende & sede super עפר pulvere, puella filia Babel. Psalm. 22. vers. 27. Coram ipso incurvabuntur omnes יורדי עפר descendentes (in) pulverem. Cujus contrarium, excutere pulverem. Esa. 52. vers. 2. Excita te מעפר ex pulvere, surge, sede, filia Hierusalem. 6. pulvis in capite, luctus, indignatio. Jos. 7. vers. 6. Et imponebant עפר pulverem super caput suum. Job. 2. Et spargebant עפר pulverem super capita sua in cælum. Sic, Apoc. 18. v. 19. Miserunt pulverem super capita sua. Joseph Ben Gorion: Reus stans coram judicio, stabat pullatus, & capillos capitis pulvere & cinere plenus, ut veniam peteret delicti perpetrati. Virg. 10. Aeneid. Caniciem immundo deformat pulvere. Catull. Caniciem terra atque infuso pulvere sædans.

עפרא pulverarium, locus pulveris. Mich. 1. In domo לעפרא ad pulverarium, עפר pulvere voluta te: Paranomafia. Potius nomen urbis Benjamin. Josuæ enim 18. עפרא & בית עפרא numeratur inter urbes tribus Benjamin, vicinas urbi Hierosolymæ.

עפרא, Chald. אברא, Arabicè אעבאר abar plumbum, quod ex pulvere seu terra eruitur, & multum terræ habet. Jeremix 6. Exustus est follis ab igne, consumptum est עפרא plumbum, in vanum conflagavit conflando.

flando. Aurifaber volens fundere argen-
tum, huic plumbum addit. Et dicit, quod
plumbum sit consumptum, nondum au-
tem argentum malum sit liquefactum.
Quo significantur Israhelitæ mali. Job. 14.
Cum stylo ferri ועפרה & plumbo. Solebant ve-
teres ex plumbeis tabulis libros compo-
nere.

Arab. אבארי *plumbeus*.

עפר *hinnulus, dama*: P Lural. עפרים *hinnu-
li, dama*.

PROPR. עפר *Epher*, filius Madian, unde
nomen accepit Aphrica, tertia orbis
pars: in qua una cum filijs & nepotibus il-
le habitavit.

Rabb. מעפרה, Chald. מַעפּוּרָא *vitta, vela-
men faciei*, quo utebantur, ut oculos muni-
rent aduersus pulverem. Item: ein har-
tuch.

Arabicè מעבר *mugabbar pulverulentus*.
עפר תעביר *tagbir pulveratio*.

עבר *gabar in pulverem redegit, pulveravit, infriavit*.
עבאר זהב *gobar deheb pulvis auri*,
aurum in pulvere. עבארה *gebara pulvis
mola*.

Rabb. עפר *elementum terra*. עפרי *terreus*:
עפרים *terrei*.

II. Arab. עפר *gafar, cum y punctato, quod g
profertur, remisit, condonavit, veniam dedit,
indulpsit, absolvit, propitius fuit*. P salm. 85. עפרה
remisisti iniquitates plebis tuae. P salm. 78. *Ipsè
propitius erit peccatis nostris*. Joh. 20. עפרה
remissa sunt ei peccata multa. 2. Corinth. 1.
vers. 31. *ut condonetis illi*. Marth. 6.
vers. 12. *ut non remittat nobis peccata nostra, sicut
remittimus nos ei, qui peccavit contra nos*. Prec.
לא יעפר אלהים *o remittens peccata*.
עפר אלהים *non remittit peccata nisi ipse*.
Alcor. 2. *remitemus vobis peccata vestra*.
עפר אלהים *credimus, & condona nobis peccata nostra*. P ass.
עפר *remissus fuit, veniam impetravit*. P sal.
106. *Stetit Phinees & remissum est eis*.
עפר *precatu est*: Alc.

NOM. עפר *gafur, & עפאר gaffar indul-
gens*.

עפרן *gofran, & מעפרה magfira, & תעפיר
tagfir remissio culpa, absolutio, venia, indulgen-
tia, pœnitentia*. עפרן *dies indulgentia*.
עפרן *ehal gofran dignus venia: remis-
sibilis*.

עפש *Rabb. mucidus, putrefactus, corruptus*.
עפש *vinum corruptum*. עפש *sanguis cor-
ruptus*.

עפש *putrefactio, puresedo*. Cû עפש *convenit*.

A עפרה. Arab. عافرا *eupatorium*.

עע in עצה invenies.

עע *tria significata habet*. I. Inde עע *her-
ba vilissima, amara, odorisque pessimi,
saliuncula*: P Lural. עע *saliunca*. Esa. 55.
vers. 13. *Pro עע saliunca, ascendet abies*. A-
lijs *fruticetum*.

Rabb. עע *vas testaceum fractum*.

Arab. עע *cuculus*.

II. Arab. cum y punctato, עע & עע *momordis,
admordis, punxit, strangulavit cibum*. עע כלב
mordebit eum canis: in Avicenna. עע *ad-
morsus*.

B עע, FOEM. עצה, & עע *morsus, punctio*. עע
עצה אלהים *morsus rethila seu aranei*: P Lur. עע
punctiones.

Avicenna: עע *hadad lycium*.

Sed & cum y punctato, עע *gad recens,
tener*: P Lur. עע *recentes, teneri*.

III. עע *textit*. Alcoran. עע *tegant oculos
suos*.

C עע *duo significata habet*. I. Arab. עע *vir-
ga, baculus, hasta, lancea, pertica, palus, fustis*. עע
עצה אלהים *virga pastoris*: in Avicenna. Alc. 30.
עע *est baculus meus*: P Lural. עע *uci vir-
ga, fustes*.

עע *usaja lancea parva, hastile*.

עע *assa qui lanceas seu hastas facit*: P Lur.

עע *assain*.

II. Arab. cum y punctato, עע *membrum*: P Lu-
ral. עע *membra*. עע *membra
principalia* אלהים *radicalia*. עע *membra
simplicia*: אלהים *composita*.

עע *lacerta*.

D עע *quatuor significata habet*. I. עע *dolens
animo aut corpore, tristis, contristatus, an-
xius fuit*: Active, *dolore affectus, contristavit*. I.

Paral. 4. vers. 10. *ut non doleam*:
contrister. Active, I. Reg. 1. vers. 6. *Nec*

עע *contristavit eum pater ipsius*. Targum
עע *ignominia affectus eum*. L xx. *ἀπειλά-
σεν αὐτὸν prohibuit eum: reprehendit, casti-
gavit: quod malè faceret: הרעים*. Esa. 54.

vers. 6. *Quoniam sicut mulierem עע dereli-
ctam, & עע contristatam spiritu, voca-
vit te Dominus*. L xx. *ἐλαττωσεν με parvo animo
preditam*. Paranomasia. Niph. עע *dolo-
re affectus, contristatus fuit*. I. Sam. 20. *Non
sciat hoc Jonathan, ne עע*, Targum עע *con-
tristetur*. Ecclef. 10. *Qui transfert lapides,
עע dolore afficietur in eis: percutietur, vul-
nerabitur, & detur*: Metonymia. L xx. *ἐπι-
εὐξυνων exacerbatitur*. Piel עע *contristavit,
irritavit, ad iram provocavit*. Esa. 63. vers. 9.

עע *contristarunt spiritum sanctitatis ejus*.
Targum עע *irritarunt*. Hiphil עע *con-
tristavit*,

E

verf. 8. **דמנו** *damno afficietis fratres.* Matth. A
 6. **ויעצבכם** & *calumniabuntur vos.* Matth. 5.
 verf. 44. **ויעצבכם** & *rapient vos.*
 Nom. **עצבין** *raptores, avari.*
עצאבא *rapina, calumnia.*

עצר duo significata habet. I. **עצר**. Hinc **מעצר**
securis, instrumentum, quo secatur ferrum
aut lignum, ascia, dolabra. Esa. 44. *Et fabrica-*
batur ferrum במעצר, Targum **בצניא** *in se-*
curi. Jerem. 10. *Opus manuum fabri במעצר in*
securi.

II. Arab. cum ζ punctato, **עצר** *suscepit, assumsit,*
defendit, opitulatus est, iuravit, adjuvit, confirma-
 vit. Psalm. 41. **יעצרה** *opitulabitur ei Deus.* Psal.
 119. in Samech. **מעצרי** *confirma me: iuva*
me. Psalm. 20. *Ex Zion יעצרך tueatur te.*
 Luc. I. verf. 54. **עצר** *suscepit Is-*
rael puerum suum.
 Nom. **מעצרה** *adjuvantia.*
עצר *humerus: PLUR. עצרות & עצרות: dual.*
עצרות *humeri.*

עצה duo significata habet. I. **עצה** *clausit.* scil. o-
 culos, *oculis innuit, obstruxit, obfuscavit.* Prov.
 16. **עצה** *claudens oculos suos ad cogitandum*
perversa. Targum **עצוני** *innuens oculis*
suis.

Nom. **עצה**, Chald. **עצי** *spina dorsi, & dor-*
sum ipsum. Levit. 3. *Caudam integram juxta*
העצה, Targum **שורהא** *spinam removebit.*

עץ, Foem. **עצה**, Chald. **עץ** *lignum viride*
seu arbor, & aridum: PLURAL. עצים, Chald.
עצין *ligna, arbores.* Ezech. 20. *Omne עץ לח*
lignum viride, & omne עץ יבש lignum aridum.

Jerem. 6. verf. 6. **עצה** *lignum, & fun-*
 dite contra *Jerusalem aggerem.* ¶ Varia autem
 notat. 1. *Lignum aridum.* Psalm. 74. *In den-*
 sitate *עץ ligni.* Targum **קיסא** *lignorum.* Job.
 41. לעץ, Targum. **לקיסא** *pro ligno putredo.* Job.
 3 בעץ, Targum. **הידקיסא** *sicut lignum spes mea.*

Genes. 22. **ועצים**, Targum. **ועציה**
 & *ligna.* Josua 2. *Et operuit eos בעץ in*
linis ligni. Pro, in lignis lini: hypallage. In
 scapis seu calamis lini, quos in lecto sic-
 cabat. Targum. **במעוני בתניא** *in fasciculis li-*
 ni. ¶ 2. *Lignum viride, arbor.* Psalm. 1. *Erit-*
 que בעץ *sicut lignum plantatum juxta rivus a-*
quarum. Targum. **כאילן** *sicut arbor.* Genes. 2.

Ex omni עץ, Targum. ומאילן *arbore comedetis,*
 ומעץ, Targum. **ומאילן** & *deligno scientia boni*
 & *malii.* Targum. *cujus fructibus vespentes dis-*
 cernunt inter bonum & malum. Genes. 3. *Et*
accipiat etiam מעץ, Targum. מאילן *ex arbore vi-*
ta. cujus fructibus vespentes sunt vivaces,
 longævi. Sequitur enim: & *comedat & vi-*
 vat in seculum. Sic, Proverb. 3. עץ, Targum.

אילנא *arbor. vita est ipsa. scilicet sapientia.*

Apocal. 2. *Dabo comedere ex ligno vite.* Psal.
 96. *Tunc jubilabunt omnia יער עצי ligna sylvæ:*
steriles & infructuosæ arbores: quæ Rab-
binis עצי סרק dicuntur. Psalm. 104. verf.
 16. *satiabuntur עצי יהוה ligna Domini.* Tar-
 gum. **אילניא די בראי** *arbores, quas creavit Do-*
minus. sicut sequitur: cedri Libani, quas plan-
tavit. Quæ proveniunt absque cultura
humana, ut abies, pinaster, &c. Jud. 9. *Et*
dicebant העצים ligna. Targum. **אילניא** *arbo-*
res ad ficum. Esa. 41. **ועץ שמן** & *arbor pinguedi-*
nis. arbor unde egreditur pix, pinus. Job. 19.
Et transtulit בעץ sicut arborem spem meam. Sic-
 ut arborem evulsam & aridam, quæ non
 germinat. ¶ 3. *Res quæcunque lignea, tabula li-*
gnea. Ezech. 37. verf. 17. *Et accipe עץ lignum*
unum, & scribe super eo. Targum. **לוחא** *tabu-*
lam unam. Ovid. 2. de Ponto: *Mendaces li-*
gnis imposuissè notas. Lignum vocant Jurit-
 consulti Testamentum, quod ligneis ta-
 bulis describi solebat. ¶ 4. *Idolum ligneum.*
 Jer. 2. *Dicentes לעץ ad lignum.* Targum **לעץ**
אענא *ad simulacrum ligneum.* Hof. 4. *Populus*
meus בעצו in ligno suo interrogat. Targum
אענא *in simulacro ligni sui. vel, in idolo*
suo ligneo. Lxx. *εν συμβολοις: lege, εν συμβου-*
λαις in consilijs. Acceperunt pro **עצור** *confi-*
lia, ab עצר consilium. ¶ 5. *Crux lignea, petibul-*
um. Genes. 40. *Suspendet te super עץ ligno.*
 Targum **עליכא** *cruce.* *Cruce discerpi,*
 primum fuit supplicium. Jos. 8. verf. 29.
Et regem Aisuspendit super העץ ligno. Targum
עליכא *cruce usque ad tempus vespertinum.* Lxx.
super εὐλα δίδουμ ligno gemino. ¶ 6. *Vas aut in-*
strumentum ligneum. Exod. 7. verf. 21. *Et e-*
rit sanguis in tota terra Aegypti, & in li-
gnis, & in lapidibus. Targum **עצניא** & *in*
vasis ligneis, & in vasis lapideis. Lev. 15. *Et o-*
mne עץ כלי, Targum כליא *vas ligni.* 2. Sam.
 6. verf. 5. **עצי ברזן**, Targum **עצי** *ligna*
abietum: instrumenta musica inde con-
fecta. ¶ 7. *Hastile, scapus haste.* 2. Sam. 21. **ועץ**
 & *lignum hasta ejus, sicut liciatorium textentium.*

Chald. **עצין** *cancelli, ligna perforata, per*
 quæ respicimus.

II. Chald. & Syr. **עצא** & **עצא**, Prael **עצי**, A-
 rab. **עצי** *aci, & עצא* *astaaci opprissit, vim*
fecit, contradixit, restitit, repugnavit, rebellavit,
rixatus est, contentiosus fuit, impedivit, obstitit,
offendit, odit, contumax fuit. Levit. 19. *Non*
עצא defraudabis mercedem mercenarij. Tar-
 gum **עצון** *impedietis.* Arab. Psalm. 18. *Nec*
עצא impie gessi à Deo meo. Roman. 3. *Illi qui*
עצון contentiosi sunt. Deuter. 5. *Eorum qui*
עצוני oderunt me: vide Targum. Alcor. לעץ
non resistunt Deo. Alcor. 2. **עצונא**
 & *repugnativimus.*

Nom.

NOM. **צעין** & **צעין** contentiosi.
הצה, & **צניא**, & **צנין** injuria, contentio, impedimentum.
 Arab. **צי** aci rebellis, contumax, inobediens, peccator: PLUR. **צין** rebelles.
צין muacci offensus.
הצא acia, & **צניאן** ifian, & **מציה** maacia rebellio, contentio, odium. **צ** Alc. **הצין**.

לעל quatuor significata habet. I. **לעל**. Inde Niph. **לעל** pigrit, piger, tardus fuit. Jud. 18. v. 9. **Ne לעל** pigritis: nolite cunctari, ut caritis. Targ. **לעל** cessetis: negligentes sitis. HITHRAEL Rabb. **לעל** ignavia torpuit.

NOM. **לעל**, Chald. **לעל** piger, tardus corpore & ingenio, rudis, stupidus, negligens, segnis, stultus. Prov. 6. **Abi לעל**, Targ. **לעל** piger ad formicam.

SUBSTANT. **לעל** & **לעל**, Chald. **לעל**, Syr. **לעל** pigritia, segnities, negligentia, insipientia. Prov. 31. **Et panem לעל**, Targ. **לעל** pigritie non comedet.

Duale. **לעל** pigritia gemina: vel, manus utriusq; Eccl. 10. **לעל** in pigritiis incurvatur contignatio. Targ. **לעל** in debilitate.

II. Syr. **לעל** imprudens, stultus, difficilis. Marc. 7. **Num & vos לעל** imprudentes estis? Luc. 1. v. 37. **Nihil לעל** difficile est coram Deo. Luc. 18. **Quam לעל** difficile est illis?

III. Arab. **לעל** abolevit, dissipavit. Pl. 119. in Ain. **לעל** dissiparunt Legem tuam. Rom. 2. **Sed לעל** inanes facti sunt in cogitationibus suis. 1. Tim. 1. vers. 19. **לעל** dissipati sunt a fide. Gal. 5. **לעל** octosi facti estis a Christo. 1. Cor. 1. v. 18. **Ne לעל** exinanietur crux Christi. Alc. **לעל** dissipatus fuit.

NOM. **לעל** atil octosus.
לעל utla cessatio, vacatio, interturbatio, impedimentum, institium.

לעל muattal dissipatus.
 Deinde, **לעל** atal obtudit, hebetavit ferrum.

PAFF. **לעל** atatal hebetatus fuit.
 NOM. **לעל** muattal obtundens, hebetans.
לעל taatil obtusio, hebetatio.

לעל min hadid **לעל** ferrea.

IV. Arab. cum **לעל** punctato, **לעל**, FOEM. **לעל** musculus ex carne & nervis constans, laceratus: PLUR. **לעל** musculi. **לעל** musculus podicis, sphincter. Avic. **לעל** ho aquil musculus est minus calidus, quam caro. **לעל** Alc. 2. **לעל** Alc. 4.

לעל quatuor significata habet. I. **לעל** robustus, fortis, solidus, roboratus, corroboratus fuit, auctus fuit robore aut numero, qualitate aut quantitate, multus factus est. Psal. 69. **לעל**, Targum **לעל** roborati sunt constringentes me.

A Jer. 15. v. 8. **לעל**, Targ. **לעל** multiplicatae sunt coram me viduae. Gen. 5. **לעל**, Targ. **לעל** fortior es me. Pl. 40. **לעל** plures sunt, quam ut enumerari possint. Ibid. **לעל** plures sunt, quam pili capitis mei. Psal. 139. vers. 17. **לעל** multa sunt summa eorum. Targum **לעל** roborati sunt principes eorum. Lxx. **לעל** roborati sunt principatus ejus. sequitur: **לעל** numerabo eos. Hiph. **לעל** roboravit, corroboravit.

NOM. **לעל** robustus, fortis: PLUR. **לעל** robusti, rixosi. Gen. 18. **Et Abraham erit in gentem magnam, & לעל & fortem.** Lxx. **לעל** & multam. Proverb. 18. **Lites sedat fors: & inter לעל rixosos separat.** Psalm. 10. vers. 10. **Et cadet לעל in robore ejus caetus pauperum.** Targum **לעל** in robore insidiarum ejus. Amos 5. **לעל & multa peccata vestra.** Hier. fortia.

לעל & **לעל**, FOEM. **לעל** robur, fortitudo, multitudo. Job. 21. **Hic moritur לעל**, Targ. **לעל** in robore integritatis sua. Job. 30. **לעל**, Targum **לעל** in robore manus tuae adversaris mihi. Esa. 40. **Et cui non sunt vires לעל robur multiplicat.** Lxx. **לעל** maeorem. Acceperunt pro **לעל** tristitia: ob literarum

C **לעל** affinitatem in sono: quia sunt ejusdem organi. Esa. 47. v. 11. **לעל** in multitudine divinatorum tuorum. Deinde, **לעל** & **לעל**, Syr. **לעל**, Arab. **לעל** adam os solidum, crus; per synecdochen, membrum, corpus, & rei cujuscunq; substantia, res ipsa, essentia: PLUR. **לעל**, FOEM. **לעל**, Syr. **לעל**, Arab. **לעל** idam ossa, in quibus consistit robur corporis, membra, corpora. Gen. 2. **Hoc nunc est לעל**, Targ. **לעל**, Arab. **לעל** os de ossibus meis. Psal. 139. **Nom occultatum fuit לעל**, Targ. **לעל**, Lxx. **לעל** os meum abs te. Eccl. 11. **לעל** sicut ossa in ventre plena: sicut embryo in ventre gravidæ. Jos. 9. **לעל** os vestrum sum. Targum **לעל** propinquus vester. Psalm. 35. **Omnia לעל** ossa mea. Targum **לעל** membra mea. Psalm 53. **Quia Deus dispersit לעל** ossa obsidentium te. Targum **לעל** robur. Jos. 10. v. 27. **Vsq; ad לעל**, Targ. **לעל** articulum diei hujus. Gen. 7. **לעל**, Targum **לעל** in substantia diei istius. Lxx. **לעל** in tempore. Job. 2. **Tange לעל**, Targum **לעל** ipsummet. Exod. 24. vers. 10. **לעל & sicut substantia caeli ad mundiciem.** Targum **לעל**, Lxx. **לעל** & sicut species: forma. Rabb. **לעל** & **לעל** substantia, entitas, essentia, substantie Prædicamentum. **לעל** nomen substantivum.

D **לעל** substantialis, essentialis: PLUR. **לעל** substantiales, essentielles. **לעל** ipsummet. **לעל** ipsummet. **לעל** per se ipsos, seorsum. Arab. **לעל** idam machariche ossa combusta.

עצים udajem officulum.

מאדמה מאדמה maadama ossarium: Plur. מאדמים מאדמים maadim ossaria.

II. Foem. עצה fortis probatio, firmaratio, argumentum, causa: Pluraliter עצות probationes. Esa. 41. vers. 20. Adducite עצותיכם, Targ. rationes vestras: argumenta vestra, quæ putatis esse fortissima & validissima, roborata litis vestræ, confirmationes vestras. Lxx. αι βεβλαι υμων consilia vestra. respexerunt ad עצה consilium.

Rabb. עצה confirmavit. רצו רצו rationibus firmis uti.

III. עצה fortiter compressit, clausit oculos ne videat, & aures ne audiat. Esa. 33. vers. 15. עצה & claudens oculos suos, ne videant malum. Targ. עצה & prohibens. Piel עצה, Syr. עצה idem. Esa. 29. v. 10. עצה & clausit oculos vestros: tantum. Syr. Matth. 13. vers. 15. Oculos suos עצה clauserunt. Sed Jerem. 50. Et iste novissimus עצה exossavit eum. Fregit ossa ejus, ut nihil in eo sit reliquum: ab עצה os, significatione contraria. Targ. עצה consumpsit eos.

Arab. עצה surdus. רצו Alc. 3. עצה.

IV. Arab. עצה adam gravis factus est, excelluit, magnificavit, exaltavit. Luc. 1. v. 46. עצה המעלה נפסי ארוב magnificat anima mea Dominum. Pl. 12. Linguam nostram נעטה magnificabimus. Psalm. 30. אעטמך exaltabo te, Domine. Pass. עצה magnificatus, exaltatus, nobilitatus fuit, superbi. Psal. 131. Non יעטה exaltatum est cor meum. Ephes. 1. vers. 18. Que עצה excellit in vobis. Phil. 2. vers. 9. Ideo עטה exaltavit eum Deus.

Nom. עטה adim magnus, multus, grandis: Foem. עטה adima magna, multa. אעטה major.

עטה adama magnitudo, majestas, superbia. מאדמה biadama in magnitudine: magnificè. עטה magna. רצו magnificans. עטה superbiens: Plur. עטה superbi. עטה magnitudo cordis, superbia. עטה Othman, regum nomen, à magnificencia.

עצה Arab. cum punctato, עצה gassan ramavit, ramos produxit.

עצה gasan ramus arboris, palmes: Pluralit. עצה gusun, & אעצה agfan rami, arbuta. Dimin. עצה gufajen ramusculus.

עצה mugassan ramosus, umbra ramorum, umbraculum.

עצה Arab. עצה vehementia, vis, violentia.

עצה tempestas: Plur. עצה & עצה tempestates, procellæ.

עצה turbo. רצו עצה acif ventus vehemens, Auster, Africus.

A עצה quatuor significata habet. I. עצה clausit, conclusit, cohercuit, cobibuit, detinuit, continuit, retinuit, retardavit, impedivit, coegit. Gen. 16. עצה clausit me Dominus, ne pariam. Targum עצה prohibuit me. 1. Reg. 18. Ne עצה, Targ. עצה remoretur te pluvia. Jud. 13. vers. 16. Si עצה, Targ. עצה detinueris me, non edam. Gen. 20. Quia עצה, Targ. עצה claudendo clauserat Dominus: steriles reddiderat. Job. 14. ועצה, Targ. עצה & impedire verbis, quis potest? 2. Reg. 4. Ne עצה, Targ. עצה cogas me equitare. 2. Reg. 17. ועצה, Targ. עצה & cepit eum rex Assur. Absolutè. Esa. 66. v. 10. An ego parere faciens, עצה & claudar? Hier. sterilis ero? Lxx. עצה & sterilem feci. Niph. עצה clausus, conclusus, prohibitus fuit. Num. 16. ועצה, Targ. עצה & cohibita fuit plaga. 1. Sam. 21. vers. 8. Et ibi erat quidam de servis Saul, in die illo עצה conclusus coram Domino, & nomen ejus Doeg. Targ. עצה absconditus. Lxx. עצה & veeos apen: Ex duabus versionibus, & posterius ex Hebræo vocabulo. Concluserat seipsum ante tabernaculum Testimonij, ut studio Legis occuparetur.

Nom. עצה & עצה claustrum, locus, ubi quis clauditur, carcer, cohibitio, impedimentum. Prov. 30. ועצה & cohibitio matricis sterilis: quod steriles sint lasciviores. Esa. 53. v. 8. עצה ex carcere & judicio sublati est.

עצה & עצה conclusio, cohibitio, difficultas. 1. Sam. 14. Non est Domino עצה difficile.

Rabb. עצה prohibito pluviarum: penuria.

עצה & עצה cætus, collectio hominum in unum locum, ubi aliquandiu detinentur, conventus: Plur. עצה cætus. 2. Reg. 10. Sanctificate עצה, Targ. עצה congregacionem ipsi Baal. Ut omnis populus coram Baal conveniat. Jer. 9. v. 1. עצה, Targ. עצה cætus pravicatorum. Deinde, festum quo populus ad preces conveniens retinetur, & ab opere servili prohibetur. Sic autem dicitur dies octavus festi tabernaculorum, & septimus Paschatis. Septimum paschatis diem duplicant, sicut & primum: quia exactè novilunium, quod est festi initium, scire nequeunt. Festo tabernaculorum, quod septem constabat diebus, dies addebatur octavus, quo populus, ut sacrum faceret, adhuc detinebatur. Et quidè plures eo die, quàm alijs festi diebus, Israëlita ab omni opere suo feriantes, confluebant ad preces: unde in primis celebris erat & sanctus: & magnus dies festi vocatur. Joh. 7. ubi festum tabernaculorum ita describitur, v. 2. Erat autem prope festum Judæorum, & σακηνιστηρια.

vers. 14. *Festo autem jam medio.* hoc est, circiter quartum diem. vers. 37. *Ultimo autem die illo magno stetit Iesus.* hoc est, octavo, qui fuit æquè celebris ac primus, quia utrumq; Lex sanctum nominavit. Et post diei octavi meridiem, Judæi ex tabernaculis exeuntes, domum redeunt. Lev. 23. *In die octavo convocatio sanctitatis erit vobis, & offeretis sacrificium Domino, וְצִוְּרָה congregatio est.* Targum כְּנִישׁוֹן הָהוֹן *congregati eritis.* Lxx. ἐξόδου exitus est: dies egressionis ex tabernaculis, & terminus seu finis festi. Aut quòd celebraretur in memoriam exitus ex Ægypto. Pascha celebrabatur 14. primi mensis. sequens dies 15. & pascha, & prima azymorum vocabatur: quia pascha incidebat in 14. & in 15. definebat. Inde septima ab illa, nempe 21. erat septima azymorum, quam וְצִוְּרָה *collectam* vocabant. Deut. 16. *Sex diebus comedes azyma, & in die septimo וְצִוְּרָה cærus coram Domino.* Lxx. ἐξόδου, ἑορτή, *exitus, festum.* Amos 5. *Non olfaciam בעצרותיכם in conventibus vestris.* Targum *Non acceptabo oblationes בני שֶׁחֶבֶן congregationum vestrarum.*

וְצִוְּרָה *clausus, conclusus.* 1. Reg. 14. vers. 10. *Excindam de Iarobam mingeniem ad parietem, וְצִוְּרָה conclusum & relictum in Israël.* Conclusus, captus, qui est in potestate alicujus: relictus, qui est alteri commissus. ut nullus sit conclusus aut derelictus: omnes peribunt. Targum אַחֲרֵי וְשִׁבִּיק *clausum & derelictum.* Deut. 32. *וְצִוְּרָה וְעוֹבב divitia domi conclusæ, & pecora in agro relictæ.*

Rabb. וְצִוְּרָה & וְצִוְּרָה *retentio.* lotij *retentio, itchuria, difficultas urinæ.*

II. וְצִוְּרָה *cohercuit legibus subditos,* ne quid agant sine permissione, *potestatem habuit, imperavit, dominatus est, prevaluit.* 1. Sam. 9. v. 17. *Iste וְצִוְּרָה dominabitur in populo meo: regnabit.* Targum יַעֲרִי מְרוֹחָה *removebit dominium à populo meo.* scilicet aliorum. 2. Paral. 14. vers. 10. *Ne וְצִוְּרָה dominetur tecum homo.*

Nom. וְצִוְּרָה *dominium, imperium, regnum.* Jud. 18. v. 7. *Possidens וְצִוְּרָה regnum.*

וְצִוְּרָה *idem.* Prov. 25. *Non est מְצִוְּרָה dominium super spiritu ejus.*

III. Chald. וְצִוְּרָה, Arab. וְצִוְּרָה *asar pressit, compressit, constrinxit, expressit* premendo vinum ex uvis, oleum ex olivis. Genes. 40. וְצִוְּרָה, Targum וְצִוְּרָה *& expressi eas.* Jud. 6. וְצִוְּרָה, Targum וְצִוְּרָה *& exprimebat rorem.*

Nom. וְצִוְּרָה *azymi,* qui exprimuntur. וְצִוְּרָה *cortex uvularum: item, calcator vini.*

וְצִוְּרָה, Arab. וְצִוְּרָה *maafara torcular,* ubi uvæ aut olivæ exprimuntur. 2. Reg. 13. *Ex הַיִּקְבָּה, Targum מְצִוְּרָה torculari.* Ara-

bicè, Matth. 21. vers. 33. וְצִוְּרָה *fodit in ea torcular.* Pluraliter Arabicè וְצִוְּרָה *maafir torcularia.* וְצִוְּרָה *almaafara torcular in cerebro,* concavitas cerebri, in quam meatus desinunt: in Avicenna.

וְצִוְּרָה *affar expressor olivarum.*

וְצִוְּרָה *acir vindemia, autumnus.*

וְצִוְּרָה *afara succus expressus, mustum:* Plural. וְצִוְּרָה *afarit succi expressi.* Marc. 14. *De וְצִוְּרָה succo vitis.* וְצִוְּרָה *succus rosarum.*

וְצִוְּרָה *nubes.*

B I V. Arabicè cum וְצִוְּרָה punctatis, וְצִוְּרָה *cartilago.*

וְצִוְּרָה *vitreatum.*

וְצִוְּרָה *scutiella: in Avicenna.*

עקק. Inde Chald. עקיק *gemma nomen.*

עקק *quinque significata habet.* I. עקק *curvitas, obliquitas, pravitas: recto & plano opponitur.* Esa. 40. vers. 4. *Et erit עקק למישור curvum in planiciem: via curva & difficilis.* Targum כְּפִלְאָ *duplicitas.* Lxx. τὸ σκολιὰ *obliqua.*

עקק, Arabicè עקב *acheb calx, calcaneum,* pars extrema pedis, à figura curva: *vestigium:* Plur. עקבים, Chaldaicè עקבין, Fœmin. עקבור, Syriacè עקבן, Arabicè *عقبا calces, tali, vestigia.* Genes. 3. *Et tu conteres eum (in) עקב calce.* Psalm. 56. *Observant עקבי vestigia mea.* Targum אַסְתְּרִי *semitas meas.* Psalm. 49. *Iniquitas עקבי calcium meorum circumdabit me: finis operum meorum: vel pedum meorum, qui ad malum percurrunt.* Psalm. 77. *וְעַקְבוֹתֶיהָ & vestigia tua non sunt cognita.* dages Euphonia. Targum וְרוֹשְׁמָה פְּסִיעֶהָ *& signa gressuum tuorum.* Jud. 5. vers. 22. עקבי, Targum סַפְרֵי *ungule equi.* Syriacè, 1. Pet. 2. *ut vos בעַקְבֵּיהָ in vestigijs ejus ambuletis.*

עקב *idem.* Et per metaphoram, *finis, meta, terminus:* quia calx est postrema corporis pars, ejusque finis, sicut caput initium. Psalm. 119. in He. *Et custodiam illam עקב (in) finem.* ל *subintellecto.* Targum עַד גְּמִירָה *usque ad consummationem.* usque ad finem mundi aut vitæ meæ. Ibidem in Nun. *Inclinavi cor meum ad faciendum statuta tua in seculum.* עקב *(in) finem.* Targum עַד סוּפְאָ *usque in finem.* ¶ Deinde, *merces,* quæ est finis operis, in bonum & malum, *præmium, pœna.* Psal. 19. *In observatione ipsorum עקב merces multa.* Lxx. ἀντιμίσθους *retributio.* ¶ Sæpe importat causam finalem alicujus actionis, & degenerat in præpositionem; *propter, propterea, eò quòd, in mercede.* Esa. 5. vers. 23.

vers. 23. *Justificantes impium* עקב, Targ. הלה A
propter munus. Gen. 22. v. 18. עקב, Targ. הלה
propterea quod obedivisti voci mea. q. mercede
 loco. Gen. 26. עקבני, Targ. הלה pro
pterea quod audiverat.

Verb. Hof. 12. v. 3. *In utero* עקב calce tenuit
fratrem suum. Al. *fefellit seu decepit fratrem*
suum. Ex significatione sequenti.

Propri. יעקב Jacob, sic dictus, quia cal-
 caneum fratris Esau manu tenuit, cum
 nasceretur. Genes. 25. *Et postea exiit fra-*
ter ejus, & manus ejus apprehendebat עקב
in calcaneo Esau, & vocavit nomen ejus Jacob.
 Prophetæ Israelitas vocant filios Jacobi B
 non Abrahami, nec Isaaci: quia solus Ja-
 cob habuit semen sanctum. Abraham ha-
 buit Isaac & Ismaelem: Isaac Jacobum &
 Esau. In Novo autem Testamento dicun-
 tur filij Abraham.

Arab. עלי עקאכהם *super vestigia ipsorum:*
retorsum. בעקאכה *in fine:* tandem. פי
 אלקאכה *postea.*

II. Per Metaphoram, עקב *pravus, dolosus, frau-*
dulentus, fallax. Jerem. 17. עקוב *pravum est cor*
pre omni. Targum נכיל *fraudentum.* Fœ-
 min. עקבה. Hof. 6. *Gilead urbs facientium*
iniquitatem מרה עקבה prava pre sanguine.
 Lxx. μαχαιρῶσαι ὕδαρ conturbans aquam. le-
 gerunt מים *aqua.* Hieronimus *supplan-*
tata.

עקבה, Arabicè עקבה *pravitas, dolus,*
fraus. 2. Reg. 10. vers. 20. *Et Jehu fecit*
 בעקבה, Targ. בחכמה *in fraude:* fraudulen-
 ter, callidè.

עקב *dolus, insidia.* Jos. 8. vers. 13. *Et* D
 עקבו, Targ. כמניה *insidiam suam à mari ad urbem:*
quia insidia est fallacia. Aut, *extremam ca-*
strorum partem. Lxx. τὰ ἐξῆται αἰρῆς *novissi-*
ma ejus. Psalm. 41. v. 10. *Magnificavit super*
me עקב dolum. Targum לחכמה *callidè a-*
gere.

Inde Verb. עקב *fraudavit, fefellit, dece-*
pit, insidiatus est. Gen. 27. vers. 30. *An quia vo-*
catur nomen ejus יעקב Jacob, ויעקבני, Targ.
 וחכמני *& fraudavit me duabus vicibus? calli-*
 dè egit mecum Jerem. 9. vers. 4. עקוב יעקב,
 Targum מכמן כמן *insidiando insidiatur mihi.*
 tantum.

III. Piel עקב, Syr. עקב, Chald. עכב, literis כק
 permutatis, *retardavit, moratus, remoratus*
est, retinuit, detinuit: quia calx est postre-
 mum corporis. Job. 37. vers. 4. *Nec יעקבם*
 Targ. יעכבונן *remorabitur eos.* tantum.

Nom. עקבות *mora, tarditates.* Psalm. 89.
Qui conviciantur עקבות moras uncti tui. Targ.
 אחר *tarditatem.* Qui dicunt Messiam nun-
 quam venturum.

Rabb. עקבה *retinuo.*

עקבא *spongia, aquam hauriens & reti-*
nens.

Arab. עקבה *reliquia.* עקב *post.*

IV. Syr. Piel. עקב, Arab. עקב *investigavit,*
per vestigia quærendo invenit, indagavit,
quæsit, inquisivit, scrutatus, perscrutatus est,
examinavit. Syr. Luc. 22. v. 23. *Et cæperunt*
 עקבון *ut quærent inter se.* Matth. 2. vers. 3.
Ite עקבו *exquirite diligenter de puero.* Arabicè
 Act. 22. vers. 19. עקב *perscrutatus est custodes.*
 עקבהם *succedet eis:* in Avic. Pass. עקב
investigatus fuit. Roman. 11. vers. 33. *Et via*
ejus non sunt מתעקבן *pervestigabiles.* Arabicè
 עקב *investigabuntur.* Precat. לא פן לא
 עקב *ô* *cujus non investigabitur judi-*
cium ejus.

Nom. עקבא & עוקב *investigatio, inquisitio.*

V. Arab. עקב *icab* *judicavit, condemnavit, pu-*
nivit, reformavit. Hebr. 13. vers. 4. *Deus*
 יעקבהם *judicabit eos.* Rom. 4. *secundum Legem*
 suam יעקבון *judicabuntur.*

Nom. עקב *icab* *judicium, supplicium, pœna,*
multa, vindicta, ultio.

עקבה *ociba idem.* Matth. 5. *Dignus est*
 אלעקא *judicio: condemnatione.* Marc. 3.
 vers. 29. אלעקא *pœna aterna.* Alc.
 ואללה שריר אלעקא

עקב *taacab* *instauratio, reparatio.*

עקב *vicissitudines.*

עקב *muacib* *reformator.*

עקב *ucab* *gryphus, species aquilæ.*

עקבה. Alc. 3.

עקר *tria significata habet.* I. עקר, Chaldaicè.

עקר *vincivit, ligavit, alligavit, colligavit, strin-*
xit, constrinxit. Genes. 22. ויעקר, Targum
 עקר & *colligavit filium suum Isaacum:* mani-
 bus & pedibus post tergum revinxit: sic-
 ut ligantur oves tondendæ aut ma-
 ctandæ.

עקר *ligatus, pecus maculosum in talis,*
 ubi ligari solet: Plur. עקרים *ligati.* Gen. 30.
 vers. 35. *Et removebit in die illo hircos*
 עקרים *ligatos.* Targ. עקרים *varios pedibus:* macula-
 tos: habentes talos albos circa loca ubi
 colligari solent, quando tondentur. Fœ-
 min. עקרות *ligata, variegata.*

E עקר *ligatura.* Gen. 30. v. 40. *Et dabat faci-*
em ovium ad עקר ligaturam. Targ. *Et dabat in*
capite ovium omne עקר variegatum.

עקר & עקר *ligatio, tonsio.* 2. Reg. 10. v. 12.
Ipsa est עקר *מיה* *domus ligationis pastorum in*
via. locus ubi pastores ligant oves, cum
 eas tondent. Targ. בנישה *congregationis.*
 ubi pastores conveniunt ad oves ton-
 dendas.

Rabbin. עקרה *ligatio, manuum & pe-*
 dum

dum simul. עקירה יצחק ligatio Isaaci. Targ. in A
1. Cant. ודבר יי להון עקירה יצחק בכפחה אבוי בטור
& recordatus est Dominus ipsis
ligationem Isaac, cum ligaret eum pater ejus in
monte Moria super altari.

Arab. עקר nodus: Dual. עקרוחין duo nodi in-
tersectionis. עקרו nexus.

II. Chald. עקר inclinatus fuit, prostravit se. E-
xod. 4. vers. 1. ויקרו, Targ Hierosol. ויעקרו &
inclinabant se. Job. 2. ויקר, Targ. ויעקר & inclina-
tus fuit in terram.

III. Arab. עקר aqua nodavit, nodum fecit, coe-
git, coagulavit, condensavit, spissavit, contraxit,
compegit. P A S S I V U M ונעקד & ונעקד atacad
coactus, congelatus, coagulatus fuit: de herba,
nodosus fuit. Psalm. 17. ונעקרה condensatus est
a deo ipsorum Ephes. 4. v. 16. ונעקד & compa-
ctum est.

עקיר aquid, & ונעקאר, & ונעקאר coagu-
lum, coagulatio, condensatio.

מאקוד maacud congelatus. אלבחר מעקוד al-
bahar maacud mare congelatum.

מנעקד compactus, contractus.

עקר acad apocha, codicillus: P L U R. וקוד ucud C
codicilli.

מקער muacad nodosus.

עקרה ucde nodus herbarum in caule,
articulus, geniculum, artus, membrum: P L U R A L.

וקאר uqued articuli. בלא עקרה bileuqde sine
nodo: enodis, planus.

ענקור ancud racemus, botrus: P L U R. ונקאר
aniquid racemi, botri.

מקער bedi muacad osium coagulatum,
quod pullescit.

עקר acad caseus ex lacte coagulato.

עקרה opus. עקרה mensa. עקרה pacta.

עקה. Inde עקה peribolum, paries tecti plani, in
circuitu ejus factus, ne quis inde cadat,
decem palmos altus. Plana enim erant
tectae aedium in terra Israel. Unde Chri-
stus: predicare in tectis. Deut. 22. vers. 8. Et
facies מעקה, Targum תיקא, Lxx. σεφά-
vlu coronam tecto tuo: cancellos, sepimen-
tum.

Alc. 2. עקי. Alia in עוק vide.

עקל duo significata habet. I. עקל. Inde Piel
עקל, Chald. עקל pervertit, torsit, contorsit. Ha-
bacuc 1. Improbus circumvenit justum: ideo
egreditur iudicium מעקל perversum. Lxx. δι-
σπασμύδον.

Nom. עקלחון tortuosus. Esa. 27. Serpens
עקלחון tortuosus: qui in gyros torquetur.

עקלחור tortuositates, perversitates, obliqui-
tates.

Syr. מעקל perversus.

Rabb. עקול tortuosus locus in flumine.

עקול rudens, funis nauticus: à tortuosi-
tate.

עקל tina, in qua oliva comprimuntur.

עקלון ornamenta brachiorum.

Arab. עקיל aquil funis: P L U R. וקאל ucal
funes.

עקל ocal contorsio.

Verb. עקל strinxit, constrinxit. Psal. 119.
in Heth. עקלני constrinxerunt me funes im-
piorum.

עקלון vincti. עקלון vinctus.

II. Arab. עקל aqual prudens fuit, intellexit, sa-
puit, sensit. 2. Corinth. 4. vers. 3. Si sumus
עקל א & intelligentes sumus.

Psalm. 94. Stulti aliquando העקלון sapire.

1 Pet. 4. vers. 7. ונעקלון & prudentes si-
tis. Psalm. 58. Prusquam ונעקלון intelligent
spina vestra rhamnum. Alcoran. ונעקלון, &
עקלון.

Nom. עקל prudens, intelligens, man-
suetus.

עקל aql prudentia, intelligentia, mens, ra-
tio, sensus, intellectus: P L U R A L I T. וקול ucul
mentes.

עקל aelirationalis: P L U R. וקליין aelijn ra-
tionales. Foem. עקליה aeliarationalis.

עקל quillat acal imprudentia, stultitia.

עקל in prudentia: prudenter.

עקם duo significata habet. I. Chald. & Syr.
עקם incurvatus, obliquus fuit. Piel עקם in-
curvavit, torsit, pervertit, depravavit, avertit.

Esa. 59. Semitas suas עקשו, Targum עקמו per-
verterunt. Mich. 3. Rectum ועקשו, Targum

עקמו depravant. Syr. Act. 13. v. 28. ונעקמויהו
ut averteret eum à fide.

Nom. עקם perversus.

עקמו perversitas, depravatio.

עקם pervertens. עקם perversus.

Rabb. עקם obliquitas, concavitas. עקם per-
versus.

עקם torsio. עקם tortura oris. עקם ob-
sidio.

II. Arab. עקם sterilitas.

עקמה aquima mulier infæcunda, sterilis:
item, vacca sterilis, taura: P L U R. וקמאר a-
quimit steriles mulieres aut vacca.

עקם Rabb. עקם angulus: item, scorpionis vel a-
pis punctura.

Syr. עקם punxit, stimularit, fodicarit.

עקם & עקם stimulus: P L U R A L I T. וקמין
stimuli. Actor. 9. Calcitrare לעוקם ad sti-
mulos.

עקה Rabb. עקה calliditas. עקה doli.
עקה callide egit.

Arab.

Arab. עקה sicut Hebr. עקב, *curvus, recurvus fuit.* מעקה *incurvatus, flexus.* עקה *curvitas.*

עאקפה aquif *curvus, recurvus.* מחקו עאקפה aquifa mutaquin *curvum rectificans.*

עקץ Rabb. עקץ, Syr. עקס *pupugit.*

עקץ *aculeus* (corpis aut spinæ, *acus, acies.* 2. *verruca mammilla.* 3. *spina dorsi,* aut hujus *cauda.* 4. *apex.* 5. *rei extremitas:* Pluralit. עוקצין & עוקצין *apices, extremitates.* ut cum dicunt: litera כ habet duos עוקצין *apices,* unum supra, alterum infra post se. litera ה in dextra sua habet עוקץ *apicem.* ו habet עקץ *apicem* post se; quo א ר distinguitur. De ejusmodi apicibus, quibus literæ exornantur & distinguuntur, intelligendum est illud, Matth. 5. *Jota unum, aut unus requia apex non transibit de Lege.* Deinde, עוקצי האנים & עוקץ תמרין *apex palmularum.* עוקץ ענבים *apex uvarum,* pediculus, à quo uva dependet in vite. עוקצין *squincania.*

עקיצה *punctio, mordicatio, apertio.*

Verb. עקץ *extrema practisit.*

Arab. עקץ *uquis baculus, scipio, sustis.*

עקר. עקר, Chald. & Syr. עקר *evulsit, eradicavit,* à radice & fundamento subvertit, radicitus perdidit. Arab. עקר *acar maciavit.* Eccl. 3. *Et tempus evellendi plantatum.* Jer. 31. לנחוש, Targ. למעקר *ad evellendum.* Proverb. 14. *Manibus suis החרסנה, Targum destruit illam.* Syr. Matth. 13. vers. 29. *Ne evellatis cum illis triticum.* Niph. עקר *evulsus fuit.* Zophon. 2. עקרון תעקר *Ekron eradicabitur:* funditus evertetur. metaphora & paranomasia. Piel עקר, Chald. עקר *evulsit.* Gen. 4. *Et in voluntate sua עקרו eradicarunt bovem.* Targum תרעו *destruxerunt:* perdididerunt. Jos. 10. *Et equos ipsorum עקר destruxit:* עקר פרסאור. à genu & infra incidit, ne possent incedere, & hosti auxilio esse. occidere noluit, tanquam innocuos: diripere noluit, ne eis Israel fideret. Pass. Chaldaicè מתעקר, Syriacè עקרו *eradicatus fuit.* Dan. 7. אתעקרו *evulsa fuerunt à prioribus.* Matth. 15. *Omnis plantatio, quam non plantavit Pater meus תעקר eradicabitur.*

עקר, Chaldaicè עקר, Arabicè עאקר & עקר *sterilis:* Foemin. עקרה & עקרה, Chaldaicè עקרה *sterilis.* Arabicè עאקרה aquira *sterilis.* Alcor. 29. *וכאשר אמרתי עאקרה estque uxor mea sterilis.* עקר *icar sterilitas.* Genes. 11. *Et Sara erat עקרה, Targum עקרה sterilis:* nullus ei filius. Steriles fuerunt sanctæ mulieres, 1. Sara. 2. Rebecca.

3. Rachel. 4. Hanna, mater Samuelis. 5. Elisabeth, mater Johannis. Sed post sterilitatem omnes sanctum ediderunt partum. Abraham & Sara 75. annos, Rebecca 20, Rachel 14, Hanna 19. annos, & sex menses, fuerunt steriles: ut essent 1. preces ipsorum ardentiores. 2. majus gaudium. Psalm. 113. *Qui habitare facit עקרה הבהו sterilem domus, matrem filiorum latantem.*

עקר *ethnicus, gentilis,* qui nunquam factus est profelytus, sed ex familia profelyti ortus, & quasi radices egit in populo Dei. Levit. 25. vers. 47. *Aut לעקר, Targum לארמי gentili, ex familia profelyti.* qui est ex Lege Israël. qui totus est idololatriæ deditus. Sic in Novo Testamento ארמי dicitur *Ethnicus:* in ארם vide.

Chaldaicè עקר, Syriacè עקר *radix, fundamentum, origo, causa, principium:* Pluralit. עקרין *radices, fundamenta, principia.* Job. 19. ושרש, Targum ועקר & *radix verbi inventa est in eo.* Job. 36. ושרשי הים, Targum ועקרי ופא & *radices maris operuit.* Jonæ 2. vers. 7. לקצבי הרים *ad extremitates montium.* Targum לעקרי טורי ארם *ad radices montium.* Psalm. 12. vers. 5. *Lingua nostra prevalebimus.* Targum מאן זכפרין בעקרין *qui negans fundamentum, qui dicunt lingua nostra prevalebimus.*

Rabb. עקרו *eversorius locus.*

Chald. עקרו *everfio, eradicatio.*

Rabb. עקרין *fundamenta, principia seu articuli fidei:* quales Judæi habent tredecim, sed qui ad quatuor revocari possunt. עקרין נופר *negans Deum.* עקרי נוי *gentilis fundamentalis,* qui articulos fidei completitur.

Propr. עקרון *Ekron, Accaron,* una ex quinque Philisthinorum urbibus: quæ *מלוא קרן* deum coluisse legitur: de quo in זכוב vide. Zophon. 2. עקרון תעקר, L x x. *אנאקרו:* Paranomasia. funditus evertetur.

Arab. עקרין *ucurion senecio, herba.*

עקר *ulcus:* in Avicenna.

עקש *pervertit.* Job. 9. vers. 20. *Integer ego ויעקשני & pervertit me.* Niph. עקש *perversus fuit.* Prov. 28. v. 18. *ונוקש דו בים & per versus duabus vijs, cadet in una.* Piel עקש *pervertit.* Esa. 59. v. 8. *Semitas suas עקשו, Targ. עקשו perverterunt.* Mich. 3. *Omne rectum עקמו, Targ. מעקמין pervertunt:* curvant.

Nom. עקש *perversus, versutus:* Pluralit. עקשים *perversi, versuti.* Psalmo 101. vers. 4. *Cor עקש perversum recedet à me.*

Proverb. 2. Quorum via sunt עקשים per-versa. A

עקשור perversitas, versutia. Proverb. 4. Remove a te עקשור, Targum עמוקא perversitatem.

עקשים perversitates, perversa, obliqua, curva.

עקת. Arab. עקה aquat solidavit, opplumbarit, ferruminavit.

עקת taaquit ferruminatio, plumbatio.

עקת libertas.

ערו. Inde Piel ערער diruit, destruxit. Hit H-pael החרער idem. Jerem. 51. Murus Babylonis lata החרער ערער destruendo destruetur. B

NOM. ערירי unicus, solitarius, absque liberis, qui vel nullos procreat liberos vel vivens amittit: PLURAL ערירים steriles. Gen. 15. vers. 2. Cum ego abeam ערירי, Targum בלאולר, Lxx. ἀπαύσθαι sine prole: absque liberis. Levit. 20. ערירים, Targum ברלאולר, Lxx. ἀπαύσθαι sine prole morientur. Rabbin. ערירים poena sterilitum: cum quis sine liberis vivit aut moritur.

ערער arbor spinosa, myrica. Jerem. 17. Et erit בערער, Targum בעכוכיה sicut myrica in campestri. Lxx. ὡς ὄνυξ ἄγρια sicut onager. legerunt עורד onager: ob דר similitudinem. Psalm. 102. Respexit Dominus ad orationem הערער myrica. Targum רמזחרין vide. Lxx. τὰ κατὰ πικρὰ καὶ ὀδυνηρὰ humilium: afflictorum; eorum, qui destruuntur. Jerem. 48. vers. 6. Et sitis בערוער sicut myrica in deserto. Lxx. sicut ὄνυξ ἄγρια asinus agrestis. legerunt ערו, onager. D

Arab. ערה irara juniperus: PLURAL. עראר irar juniperi.

Rabb. ערער, Chald. עלעל fregit, destruxit, vastavit, litigavit.

ערעור, Chaldaicè עלעול pralium, certamen.

Syr. ערעור turbo, procella. ¶ Item Rabb. ערער, Arabicè ערער gargar gargarisavit. ערער חגרגרמי gargarismi.

ער gryphus, avis rapax.

ער arr impudens, inverecondus, turpis, fœdus.

Alc. 3. ערו.

ערה. Arab. ערה, in ערה invenies.

ערב quatuor significata habet. I. ערב. Inde Hit H-pael החרער, Rabb. נחרער, Chald. אחרער mixtus, admixtus, commixtus fuit. Proverb. 24. Et cum seditiosus ne החרער commiscearis. Proverb. 20. Et ad blandientem labijs ne החרער, Targum החחלט admiscearis,

seu admisceas te. Psalm. 106. ויחרבו, Targum ואחרבו & miscuerunt se inter gentes. Chald. Piel ערב miscuit. Dan. 2. מערב mixtum testaluti.

Syr. ערב cribrauit, ventilavit. Luc. 22. v. 31. ערב ut cribret vos.

NOM. ערב & ערב mistio, mixtura. Usurpatur, i. de filo, quod ex transverso stamini immiscetur & subtegmen vocatur. Levit. 13. בשתי או בשתי או aut in stamine aut in subtegmine. Inde Judæi שתי וערב stamen & subtegmen vocant Christum crucifixum: hæc enim duo fila crucem efficiunt. ¶ 2. de mixtione diversorum populorum, & significat, vulgus promiscuum, turbam populorum, alijs populis admixtam: populus ex multis populis collectus. Exod. 12. Et etiam ערב mixtura multa ascendit cum ipsis. Targum ערב נכראין alieni multi. qui ex alijs populis collecti, Israelitis se admiscuerunt. Jerem. 50. vers. 37. Et omnem הערב mixturam. Targum סומכוחא Arabiam. Sicut, 1. Reg. 10. vers. 15. Et omnes reges הערב, Targum סומכוחא Arabia. pro quo habetur, 2. Par. 9. vers. 14. מלכי ערב reges Arabia. Jerem. 25. v. 25. Et omnes reges ערב Arabia, & omnes reges הערב, Targum טרבאי Arabum, habitantes in deserto. Ezech. 30. vers. 5. Aethiopia, Phut & Lud, & omnis הערב, Targum סומכוחא Arabia. notat populos Arabum, hinc inde alijs populis admixtos. Nehem. 13. Et separarunt omnem ערב mixturam ex Israel: alienigenas uxores. ¶ 3. de mixtione diei cum tenebris, & rerum, ut cognosci & discerni nequeant: Et significat vesperam, tempus vespertinum, diei finem, noctis initium, cum Sol occidit, & stellæ oriuntur, & omnia ita miscentur, ut unum ab altero dignosci & discerni nequeat. 1. Reg. 22. Et moriebatur בערב in vespera. pro quo habetur, 2. Par. 18. לעת בא השמש ad tempus quo sol occidebat. Genes. 1. Et fuit ערב, Targum רמש vespera, & fuit mane, dies unus. Vesperam præponit, quia tenebræ fuerunt priores. Inde diei naturalis initium nox. ¶ Et per Synecdochen, vespera noctem, mane diem artificialem denotat. Significat etiam tempus initium noctis antecedens. Genes. 19. Et veniebant duo angeli Sodomam בערב, Targ. ברמשא in vespera, & Lot sedebat in porta Sodome. Exod. 16. Et fuit בערב, Targ. ברמשא in vespera, & ascendit coturnix. Quæ de nocte non possunt intelligi. Et illud, Ex. 16. בערב, Targ. ברמשא in vespera comedetis azymos: ita interpretantur Talmudistæ, ut jubeant id fieri ab initio horæ decimæ, & deinceps. h. e. duabus horis ante solis occasum. Dual. ערבים vespera

vespera dua, una quando Sol ad occasum declinat: altera, quādo jam occidit, necdum tamen sunt tenebræ, & durat ad $1\frac{1}{2}$ horam. Cū Sol occidit, & cū solis occidentis lux in nubibus relicta evanescit: spacium horæ cum $\frac{1}{2}$: Aben Ezra. Al. Tēpus pomeridianum, cū Sol ad occasum inclinatur, nondum tamen occidit. ab hora sexta usq; ad noctem. Exod. 16. v. 12. *Inter הערבים vesperas comedetis carnem.* Targum שמשיא Soles: occidentem & orientem.

Rabbin. *מערב*, *מערב*, Syr. *מערב*, Arab. *מערב* *magrab occidens*, occasus Solis, cœli regio, ubi Sol occidit. Dan. 8. *Ecce hircus caprarum veniebat ממערב ab occidente.* Ægyptus & Assyria sunt occidentales terræ Israëli.

Rabbin. *ערב השבחה vespera Sabbathi*. Syr. *ערב השבחה* *dies veneris*, parasceve. Marc. 15. *Parasceve, quod est ante Sabbathum*: vide *ערב quiervit*. *ערב הפסח vespera paschatis*, parasceve. Syr. *ערב הפסח* *idem*.

Arab. *ערב garb occidens*. *ערב garbi occidentalis ventus*, Africus.

Syr. *ערב vesperina oratio*.

Inde *ערב advesperavit*. Jud. 19. *Ecce, quæ, remittit dies לערב*, Targum *למערב advesperascendo*. Esa. 24. *ערב advesperavit omne gaudium*: obscuratum est. Targum *שלמה completum est*. Lxx. *ἐπέστωσαν cessavit*. finem habet: Metaphora. Hi phil. *הערב vesperavit, vesperi aliquid egit*. 1. Sam. 17. *accedebat Philisthæus manicans לערב & vesperando*. Targum *ומחשך & obscurans*. Syr. *ערב occidit Sol*. Eph. 4. *Sol super ira vestra נערב*, Arab. *הערב occidat*. Arab. Luc. 4. v. 10. *למא עם ערב אלשמם cum occidisset Sol*.

Syr. *ערב mixtio*. *ערב senectus*.

ערב mixtura bestiarum ex multis speciebus. Exod. 8. v. 17. *& implebantur domus Ægyptiorum הערב mixtura*: diversi generis bestiis, lupis, vulpibus, &c. qui devorabant victualia ipsorum in ædibus, & in agro pecora.

ערב, Chald. *ערב*, Arab. cum punctato, *gorab corvus*: à nigredine: Plur. *ערבים*, Chald. *ערבין*, Arab. *ערבין girbin corvi*. Levit. 11. *Omnem ערב, Targum ערב corvum juxta speciem suam*. Quo nomine, cornix, graculus, & alia id genus aves comprehenduntur. Cant. 5. *Cincinnati ejus nigri כערב sicut corvus*. Hinc apparet qualis avis significetur. Psalm. 147. *Qui dat jumento cibum ejus, pullis ערב corvi, qui clamant*. Job. 38. v. 41. *Quis parat לערב corvo cibum e-*

jus, cum pulli ejus ad Deum vociferantur, oberantes sine cibo? Pulli corvorum jam exclusi (ut narratur) plumis albis sunt præditi ad septimum usq; diem, & postea nigrescunt. Interim verò parentes pro suis eos non agnoscunt, sed tanquam spurios negligunt & deserunt, nec cibum illis afferunt. Deus ipsorum misertus, efficit ut in rostra ipsorum aperta muscæ & ros incidant: vel, juxta alios, vermes ex stercore ipsorum & incrementis generati se ingerant, quibus nutriuntur. Sed cū nigrescere cœperunt, à parentibus aluntur. Verùm pullis recens exclusis, quia clamare & oberrare, ut Job loquitur, non convenit, rectius intelliguntur corviculi seu pulli jam adulti, qui nidis ejecti ob cibi penuriam hinc inde clamitantes volitant. Corvus enim pullos suos, cū jam potestas volandi est, nido expellit, ut ad vivendum necessaria ipsi inquirant. Ælianus: *Corvi pullos suos, cum jam potestas volandi est, primum nido eijciunt, deinde regione tota expellunt*. Hi igitur inedia affecti huc & illuc vagantur, querulolq; in aëre clamores fundunt. Unde & pro eo, quod Christus dicit, Matth. 6. *Respicite volatilia cœli*, habetur Luc. 12. *Considerate corvos*. 1. Reg. 17. *הערבים, Chald. ערבין corvis præcepti ut sustentent te*. Posui in corde ipsorum, ut tibi quotidie bis cibum afferant. Ibidem. *הערבים & corvi afferebant panem & carnem manè, & panem & carnem vesperi*. Sunt qui exponunt *הערבים mercatores*: ex significatione secunda. Sed præcedit: *abscondes te in valle Kerith*. ne quis scil. de te sciat. Inde constat, simpliciter de avibus istis intelligendum. Sic Paulus, primus Anachoreta, ministros sibi & familiares corvos in Eremito habuit. Prov. 30. *Oculum ejus, qui subsannat patri, & contemnit doctrinam matris sue, effodient ערבין corvi torrentis*. Corvi erga pullos suos sunt crudeliter, & cadaverum oculos omnium primos solent invadere & effodere. atq; ita crudelis erga parentes, punitur per crudeliter erga pullos, & per aquilas pios erga pullos. Arab. *ערב אלבחר gorab alba-char corvus marinus, mergulus*. *אלערב algorab corvus in cælo, signum cœlestis*.

II. Per metaphoram, *ערב*, Chald. *ערב fidejussit, fidem interposuit, spondit*: cū ad pacta & mercimonia transfertur: propter mixturam, quæ fit in sponsionibus & mercimonijs. *negociatus, mercatus est*: quia mercatores in emendo & vendendo miscunt unum cum alio. permutant, fidejudent.

Proverb. 6. v. 1. *Si ערבך spondidisti pro socio tuo.* Lxx. *εγγυησεν sponderis.* Genes. 44. v. 32. *Quia servus tuus ערב,* Targum *מערבך spondit pro puero.* Nehem. 5. *Agros nostros & vineas nostras ערבך oppigneramus.* Ezech. 27. *לטרב מערבך ad negociandum negociationem tuam.* Targum *מיתןסחורבך adiucentes mercimonium.* Ibidem. *וערבי מערבך & negociantes negociationem tuam.* Gen. 43. v. 9. *Ego מערבנו,* Targum *מערבנאבה spondeo pro ipso.* Hit nrael *הערבך fidejussit, fidejussorem vel vadem dedit.* Esa. 36. *הערבך sponde, quaso, domino meo regi: fidejube, vadem promitte, da obfides.*

NOM. *ערב & מערב negociatio, contractus, mercatura, commercium: & locus in quo exponuntur merces.* Ezech. 27. *Dederunt מערבך commercium tuum.* Targum *בחנוחך in tabernaculis tuis.* Jerem. 50. v. 37. *& ad omnem הערב negociationem, que est in medio ejus.* pro *מנשי הערב mercatores, negociatores.* Lxx. *τωδ οστυματων vulgus.*

ערבי negociatores, mercatores: qui spondent & fidejubet alter alteri, dum emunt & vendunt.

ערבון & ערבון, Arab. *ערבון urban arrabo, pignus, vadimonium.* PLUR. *ערבונות arrabones.* Genes. 38. *Si dederis ערבון,* Targum *משכנא pignus.* 1. Samuel. 17. v. 18. *ערבונות ipsorum afferes.* Targum *שיביהון famam eorum.* Jubet pater Davidem reddere fratribus pignus, quod ad ipsum miserant, fidem faciendi causa, cum per nuncium peterent ad vivendum necessaria. aut si quid oppigneraverint pro alimentis. D Lxx. *οστυματων quibus indigeant.* Legerunt *ערבונות.* Lat. *cum quibus ordinati sunt.* legitur *ערבונות,* ab *ערבך ordinavit, disposuit.* Hosiand. correxit: *Et mandata eorum:* ex Germanico, *was sie dir befelen.* 2. Reg. 14. *וכני הערבונות & filios appignorationem.* obfides, qui tuendæ fidei causa, alterius potestati traduntur. Targum *רברביא principes: filij principum, qui dati erant regi, pignoris loco, ne deficerent.*

Rabb. *ערבון fidejussio.* Syr. *ערבא fidejussor.*

III. *ערב,* Syr. *ערב mistus, temperatus, aptus, congruus, jucundus, dulcis, gratus, rectus fuit, congruit, placuit, consensit.* Jerem. 31. vers. 25. *Somnus meus לי ערבך dulcis fuit mihi.* Targum *הנחני profuit mihi.* Proverb. 3. vers. 24. *וערבך,* Targum *והבסם & dulcis erit somnus tuus.* Psalm. 104. vers. 34. *יערב,* Targum *יבסם jucunda erit super me meditatio mea.* Psalm. 119. vers. 122. Proverb. 13. v. 19. Esa. 38. v. 14. Hof. 9. v. 4. *Non*

לי יתקבלון לרעוא placebunt ei. Targ. *לרעוא non accipientur cum beneplacito.* Lxx. *ουδενονται.* Ezech. 16. *ערבתי עליהם profuisti.* A. *ctive, aptavit, direxit.* Jerem. 30. v. 21. *Quis est iste qui ערב aptavit (direxit) cor suum, ut accedat ad me? dicit Dominus.* Targum *לפה ראהרעי cujus cor voluerit accedere.* Esa. 38. v. 14. *יערביני tempera me: mitiga mihi morbum.* Aut, *dirige me.* Jerem. 6. v. 20. *& sacrificia vestra ערבני placuerunt mihi.* Targum *יתקבלון קרמי accepta erunt coram me.* Syr. Actor. 24. v. 9. *ערבני consenserunt super ipso, etiam Judæi.*

Arab. *ערב arib construxit.*

NOM. *ערב,* Syr. *ערב dulcis, suavis, gratus.* Prov. 20. v. 17. *ערב לאיש dulcis est viro panis mendacij.*

ערבה planities, terra campestris: PLUR. *ערבות planities.* Jos. 3. *הערבה,* Targum *רמישרא planiciei.* Deuter. 1. v. 1. *בערבה,* Targum *במישרא in planicie, è regione juncti.* hoc est, maris juncti. Deut. 8. v. 14. *Tempore constituto coram הערבה planicie.* Lxx. *juxta faciem της εβεδεγς insidiarum.* Acceperunt pro *ערב insidia:* ob literarum ע א similem sonum. Jerem. 50. *Desertum, siccitas וערבה & planities.* Targum *והרוב & vastitas.* Jer. 5. *לupus ערבון vastabit eos.* Lxx. *εως των οικων usq; ad domos.* legerunt *ערב*, ob literarum ע ר, ו"י similitudinem. Jerem. 39. *והערבה רודף desertum.* Esa. 51. v. 3. *וערבתי,* Targum *ומישרא & planiciem ejus sicut hortum Domini.* Numer. 22. vers. 1. *בערבות מואב,* Targum *במישרא in planiciebus Moab.* Lxx. *δυσμω in occasu.* q. *ערב vespera.*

Deinde, *ערבון primum mobile,* nona sphaera, quæ est plana, & *αυραρον sine stellis:* & reliquas sphaeras ambit & circumducit. Al. *Cæli,* boni & dulces hominibus. Psal. 68. *Equitanti בערבון in sphaeris.* sicut eques equum, ita Deus sphaeras circumducit.

ערבי, Chaldaicè *ערבין salices.* Psalm. 137. vers. 2. *Juxta ערבי salices in medio ejus.* Præter. Levit. 23. vers. 40. Job. 40. vers. 22. Esa. 15. vers. 12. 44: v. 4. Arab. *ערב garab salix.* Rabb. *חג ערב festum salicis,* dies octavus festi tabernaculorum, in quo salicum, aliarumq; arborum ramos & falciculos frõdium gestantes circumcunt Judæi.

ערב Arabia, gens ex varijs mixta, quæ incertas sedes pascuorum causâ pervagatur, tentoria pro domibus habet, dromedarios & camelos ad vecturam & onera gestanda alit, comas tondet, &c. 2. Paral.

2. Paral. 9. & omnes מלכי ערב reges Arabia. A pro quo 1. Reg. 10. ערב scribitur. בני ערב, Alcor. אַעראב Arabes. Ela. 21. Onus בַּעַרְבּ in Arabia.

Gentile, ערבי Arabs: PLURAL. עַרְבִיִּים Arabes. Ela. 13. Non figet ibi tentorium ערבי Arabs. Jerem. 3. v. 2. Juxta vias sedisti ipsis ערבי sicut Arabs in deserto: ששוכן בַּעַרְבָּה Arabes in deserto habitantes, solent sedere juxta vias, & expectare prætereuntes mercatores, ut illis vendant, vel ab eis emant. Lxx. ὡς εἰς ἀσκήνην ἡμετέραν ἡμετέρας sicut cornix deserta. Acceperunt pro ערב corvus, cornix, graculus. Hieron. ut latro: accepit de Arabibus, qui velut latrunculi occupant itinera, & prætereuntes operiuntur, ut eorum fortunas populentur. Porro triplex est Arabia: 1. פֶּטְרָה Petra seu Petraea, finitima Judææ & Ægypto: sic dicta à Petra, urbe regia seu metropoli, cui vicinum est desertum alio nomine נַבְיֹוּת Nabathæa.

In hac est terra Madian & mons Sina. 2. סַבְאָה Sabaa, Arabia felix: thurifera, ob sylvam; & dives, ob auri magnam copiam. inter sinum Persicum & Arabicum. 3. קֶדְרִי Cedar, Arabia deserta, arenosa & sterilis, Scenitis. quæ suis locis vide. Hodie omnes Arabiarum gentes dicuntur Saraceni, habentq; celebrem urbem Mechem.

Syr. ערביא ovis: PLUR. ערביא oves.

Rabb. ערביא & ערביא pisistrinum.

נַבְיֹוּת navigia, ex talicibus aut scirpis facta.

IV. Arab. cum y punctato, ערב garab discessit, recessit, abiit, profectus, peregrinatus est, ab alienatus, extraneus fuit. Matth. 4. v. 11. אַעֲרַב אֲבִי אֲבִי אֲבִי abi à me, Satana. ערב extran. um erit. in Avic. Piel. ערב garrab extraneum fecit. Pals. אַתְּגַרְרַב atgarrab extraneus factus est. Psalm. 105. וַחַעֲרַב & peregrinatus fuit Jacob in terra Chm. Hiphil. אַעֲרַב repulit. Rom. 10. Deus אַעֲרַב repulit populum suum. מַעֲרַבִּין ab alienati.

Nom. עריב garib peregrinus, exterus, profelytus, advena, extraneus: PLUR. ערביב garibin, & ערביא peregrini. Psalm. 119. in Gimel. עריב אַנָּה peregrinus ego in terra.

ערב garb, & ערבה gorba peregrinatio.

ערב duo significata habet. I. ערב clamavit: proprie de cervis dicitur, præ siti aquarumve desiderio clamantibus: postea tamen transfertur & ad alias bestias. Psalm. 42. v. 2. Quemadmodum cervus הערב clamavit ad torrentes aquarum. Targum מַרְגָּנָה, Lxx. מַרְגָּנָה desiderat. Cervi sunt in deserto, loco aquis carente: ideo aquas appetunt. Item, cervi si comederint serpentes, quos

corpus suum expurgaturi investigant, & narium spiritu ex cavernis renitentes extrahunt, incalescunt, & appetunt aquas, quibus refrigerentur. Adhæc, quando canes insectantur, cervi ingrediuntur flumina, ut tuti sint à canibus. Joel. 1. v. 20. Etiam bestia agri הערב clamat ad te. Targum מַכְבֵּרָא, Lxx. ἀβέβησεν respicit.

Nom. ערוגה sulcus, linea, quam faciunt hortum serentes, area, porca agri: quæ pluviam appetit. area, quæ fit in hortis, ut postea conspergantur semina. PLURAL. עַרְוֹגוֹת lineæ, areolæ. Cant. 5. v. 13. כַּעֲרֹגוֹת כֶּשֶׂם sicut areola aromatis. Cant. 6. v. 2. Ezech. 17. v. 7, & 10. שׁוּרָה inter תלמים.

II. Arab. ערב arag declinavit, claudicavit. In Geogr. הוֹסַח עַרְבִי עַל־אֵלֶּי אַרַּג postea declinabit ad sinistram.

ערביא toriusitas. in Avicen.

ערב arag claudus, paralyticus: PLUR. ערוב orog claudi.

ערוגה oroga claudicatio. Psalm. 18. וַעֲרוּגָה

ערוגה & facti sunt claudi.

Alcor. מַעֲרַבִּי.

ערב duo significata habet. I. ערוו, Chald. & ערוו onager: PLURAL. Chald. ערווין & ערווין onagri. Job. 39. & vincula ערוו onagri quis avertit?

II. Arab. ערר arad lectionem recitavit discipulus. ערר אַרַּג.

Sed cum y punctato, ערר garrad garravit.

ערר tagarid garritus avium.

ערה quatuor significata habet. I. ערה. Inde Piel. ערה, Chald. ערי nudavit, denudavit, revelavit, retexit, discooperuit. Ela. 3. & Dominus comam earum יַעֲרֶה denudabit. Zophon. 2. Quia cedrinum ערה nudavit. Arab. Matth. 26. & exuerunt eum. Hiphil. הַעֲרָה, Chal. אַעֲרִי idem. Levit. 20. Quia propinquam carnem suam הַעֲרָה, Targ. גִּלִּי revelavit.

Nom. עריה, & ערה, & ערה, Chald. עריא & עריא, Arab. עורה aura nuditas, denudatio, revelatio: PLUR. Chal. ערין, Arab. עוראור aurat nuditates. ¶ Per antiphrasin, verenda, pudenda: quæ nunquam nuda, sed tecta esse debent, pudoris gratiâ. res facta, turpis, obscæna. Genes. 42. Ad videndum ערות הארץ nuditatem terra venistis. Targum רִמְיָא רִמְיָא rimam terra. scissuram, partem terræ infirmiore, & minus munitam. Deuter. 23. Nec videat in te ערותו nuditatem rei. Targ. עֲבֹרָה פְּהֵגָם transgressionem rei: rem fœdam & turpem. Deuter. 24. Quis invenit in ea ערותו nuditatem rei, scribat ei librum repudij. Mich. 1. v. 11. ערוה-בשר est בירת גלויה הכושרת.

Sam. Job. 32. Nec טַרְגוּם, Targum סַרְר ordinavit A
adversus me verba. 1. Sam. 4. וַיַּעֲרֹכוּ & ordi-
nârunt Philisthai, Targum וַיַּסְרֹרוּ קַרְבָּא & ordi-
nârunt bellum. Gen. 22. וַיַּעֲרֹךְ, Targum וַיַּסְרֹר
& ordinabat ligna. Prov. 9. Etiam טַרְבֵּיחַ ordi-
navit mensam suam: omnis generis cibo in-
struxit. Job. 37. Non נִתְּרַךְ ordinabimus præ te-
nebris. non possumus instituere coram eo
orationem. præcedit: נֹאמַר. Absolutè,
ordinatus fuit. Psalm. 5. מִנֵּי לֵךְ אֶעֱרֹךְ ordi-
nabor ad te. Job. 33. v. 5. עֲרֹכָה ordinare co-
ram me, sta, queso. Aut subintelligitur, o-
ratio vel disputatio. Psalm. 50. Arguam te B
וְאֶעֱרֹכָה & ordinabor ante oculos tuos.

NOM. עֲרֹךְ & עֲרֹךְ *ordo, ordinatio, dispositio.*
 Judic. 17. *Dabo tibi decem argenteos per annum,*
& ordinem vestium. Targum וְיוֹג & par.
 Ordinatio enim hominis in vestibus est
 gemina, una ad ætatem, altera ad hyemem.

מַעֲרֹכָה & מַעֲרֹכָה, Arab. מערכה *ordo, dispositio,*
acies, bellum: locus ubi acies instruitur: PL.
 מַעֲרֹכִים & מַעֲרֹכִים *instructa, ordines, acies,*
bella. 1. Sam. 4. Ex המַעֲרֹכָה, Targum סִרְרָא וְקַרְבָּא C
ordine belli fugi: acie. Jud. 6. & edificabis alt-
tare Domino Deo tuo super vertice petra, qua est
בְּמַעֲרֹכָה, Targ. בְּסִרְרָא in ordine. In loco pla-
no, qui est in vertice petrae, ut possit ibi
disponere lapides altaris. in loco ubi dis-
posuerat ignem, ligna & lapides. Prov.
16. Homini sunt מַעֲרֹכֵי לֵב dispositioes cordis.
 Targ. הרעיה *voluntas: cogitationes: quod*
cogitat. Rabb. מַעֲרֹכֵי הַכּוֹכְבִים positus stellarum,
influentia. Et מַעֲרֹכֵי הַשָּׁמַיִם dispositioes caeli. D

עֲרֹךְ *ordinatus. Ezech. 23. & mensa עֲרֹךְ*
instructa coram eo. scil. lecto, omnibus cibi
speciebus. ¶ Item Rab. עֲרֹךְ ordinatus, juxta
ordinem Alphabeti scriptus. Inde סִפְרֵי
הָעֲרֹךְ liber Aruch, in quo juxta Alphabeti
ordinem collecta & digesta sunt vocabu-
la difficiliora, quæ in Talmud occurrunt.
 Ejus autor dicitur בעל עֲרֹךְ *Autor libri A-*
ruch, qui fuit Rabbi Nathan Romanus,
 mortuus anno Mundi 4866. Christi 1106.
 Elias Grammaticus: 944.

עֲרֹכָאוֹר *sordes disposita, judicia, tribuna-*
lia. E

עֲרֹךְ *laganum. אֶרְךָ מַעֲרֹךְ baculus teres, cum*
quo fiunt lagana.

II. Per metonymiam, עֲרֹךְ *collatus, comparatus,*
æstimatus fuit. Psalm. 89. v. 7. Quis in caelo
יַעֲרֹךְ comparabitur Domino? Targ. מִשְׁתּוּי
similis est? Psalm. 40. Non est עֲרֹךְ אֵלֶיךָ comparatio
ad te: qui possit tibi comparari. Esa. 40. v.
18. & quam imaginem תַּעֲרֹכֶנּוּ comparabitis ei.
 Targ. אַתּוֹן מִסְרִינֵי *vos ordinatis. Job. 28. v. 13.*

Non יַעֲרֹכָה comparabitur ei aurum. Targ. יַעֲרֹכָה
superabit eam. Hiph. וַיַּעֲרֹךְ rem cum re conti-
lit, comparavit, æstimavit, taxavit, censuit, cen-
sum imposuit: ordine enim aliud juxta ali-
ud ponitur, quod æstimatur: & olim
res pro rebus dabantur. Levit. 27. וַיַּעֲרֹךְ,
 Targ. וַיַּפְרֹס *& æstimabit eum sacerdos. 2. Reg.*
 23. v. 36. *Etiam וַיַּעֲרֹךְ taxavit terram. Targ.*
וַיַּעֲרֹךְ מִנְבִּיחָא egit censum super populum terra. ut
singuli pro ratione parum aut multum
solverent.

NOM. עֲרֹךְ *comparatio, proportio, similitudo.*
 Psalm. 55. *& tu homo בְּעֲרֹכֵי juxta proportionem*
meam. Targum וְדָמִי לִי qui similis est mei. Le-
 vit. 27. *בְּעֲרֹכָה, Targ. בְּפִרְסָן in æstimatione a-*
nimarum. הַ redundat: aut refertur ad sa-
 cerdotem. in æstimatione, quam tu im-
 ponis, sic erit. Job. 28. v. 13. *Nescit homo*
עֲרֹכָה, Targum עֲלֵיָה excellentiam ejus: præ-
ciû ejus. 2. Reg. 23. v. 36. Quilibet בְּעֲרֹכֵי juxta
æstimationem suam. Targ. בְּרַחֲוֵי sicut dignus e-
rat. Rabb. בְּעֲרֹךְ in collatione, respectu.

עֲרֹךְ, Chal. עֲרֹךְ *significat obscurus, clausus,*
obthuratus, tectus, absconditus, opertus fuit.
 Levit. 19. *& si veneritis in terram, & plantave-*
ritis omnem arborem efus, & עֲרֹלָהוּ & ob-
thurabitis obthurationem ejus, (nempe) fructû
illius, tribus annis vobis עֲרֹלָהוּ obturati, non
comedetur. Erunt fructus clausi, abscondi-
ti & nulli usui. Excute flores, & horum
folliculos, nec finite fructus crescere. Ju-
bet Lex flores trium primorû annorum
decerpere & abijcere: ne ex confitis ar-
boribus aliquid ante quartum annum at-
tingerent. Fructus autem quarti anni e-
rant Domino consecrati, & comedeban-
tur à sacerdotibus. Et quinto anno pro-
fana fiebat arbor, & poterat plátator ve-
sci ejus fructibus. אֶרְךָ Niph. עֲרֹךְ pro עֲרֹךְ,
per metathesin, tremefactus est, tremuit, titu-
bavit. Habac. 2. Bibe etiam tu וְהָעֲרֹךְ & tremefi-
as: titubes.

NOM. Adject. עֲרֹךְ & עֲרֹךְ *obthuratus, tectus,*
opertus, qui habet glandem membri viri-
lis tectam, præputiatus: PLur. עֲרֹלָהוּ, Chald.
עֲרֹלָהוּ præputiati, præputium habentes. Foe-
min. עֲרֹלָה præputiata. ¶ Subst. omnis res super-
flua & gravis, digna quæ removeatur & ab-
ijciatur.

עֲרֹלָה, Chald. עֲרֹלָה, Syr. עֲרֹלָה, Arab. עֲרֹלָה
obthuratio, pellicula glandem mem-
bri virilis, vel supremam penis partem
regens, præputium; sic dictum, quod præ-
putabatur: PLur. עֲרֹלָהוּ præputia. ¶ Post-
ea hæc transferuntur ad obthurationem
cordis, auris, oris, labiorum. Deut. 10. &
circumcidetis עֲרֹלָהוּ לְכַבְּבֵם præputium cordis
vestri.

A vestri. Targ. Et removebitis טפשוור stulti-
tiam cordis vestri. Levit. 26. Tunc humiliabi-
tur cor ipsorum הטורל obthuratum: præputia-
tum. Targum טפשוור stultum. Ezech. 31. In
medio טרלים præputiatorum jacebis. Targum
טרלים peccatorum. Ezech. 28. Mortibus טרלים
præputiatorum moriemini. Targ. רשיעין impio-
rum. qui sunt graves peccatis. quorum
cor gravatum est carne, & pinguedo ope-
rit illud, ut non possint intelligere. Ex-
od. 6. Ecce ego ערל שפתיים præputiatus labijs.
Targum יקיר ממלל gravis loquela. qui multa
profert superflua, antequam perveniat
ad illud, quod cupit proloqui. Jerem. 6.
B ערלה præputiata est auris eorum: obthurata est,
ne audiat. Targum אטפשה stulta facta est.
Jerem. 4. & removeet ערל לובבכם præ-
putia cordis vestri. Targ. רשע impietatem. Jos.
5. v. 3. & circumcidit filios Israël apud גבער
הערלות collem præputiorum. Targ. In colle,
vocalitq. eum גבער טרלהא collem præputiorum.
quod ibi circumcisa fuerint præputia.
Rabb. היו מקבצים כל הערלות אל מקום אחד.
C ער שנעשה גבער והיו מכסין בעפר על זה אמר בלעם
מי מנה עפר וגו על כן מכסין בעפר:

ע quatuor significata habet. I. ערם, Chal.
ערם denotat החכולות והכמה, callidus, astu-
tus, versutus fuit, callide, astute, fraudulentè egit.
semel. 1. Sam. 23. v. 22. Quia dictum est mihi
ערם callide agendo callide aget. Hi Phil.
הערים callidum reddidit. Psalm. 83. Contra
populum tuum יערימו, Targum גבילו callidum
reddent secretum. Absolutè: callidus fuit. Pro-
verb. 19. & simplex יערם callidus erit.

Nom. Adject. ערום, Chald. ערום calli-
dus, astutus: Plur. טרומים, Chald. טרומין a-
stuti, callidi. Genes. 3. & serpens erat ערום,
Targum הכים callidus super omnem bestiam
agri. Job. 5. Dissipans cogitationes טרומים calli-
dorum.

Subst. ערום, Foem. ערמה, Chal. ערימא &
טרימור calliditas, in laude & vitio, pruden-
tia honesta & mala, calliditas fraudulenta, do-
lus. Jos. 9. & fecerunt etiam ipsi בערמה in calli-
ditate. Targum בהכמה in sapientia. Ex-
od. 21. & si præsumserit aliquis contra proxi-
mum suum, occider eum בערמה in astutia.
Targ. בגבילו in fraude: dolo.

Rabb. בערמיזור in fallacijs.

II. ערום per cholem, nudus, non indutus
vestibus, sine tegmine: Plur. טרמים,
mutato cholem in kibbutz & dages, nu-
di. Foemin. טרמה nuda. Job. 1. ערום, Tar-
gum ערמילי nudus egressus sum ex ventre
matris meæ, וערום & nudus revertar illuc.
Genes. 2. & erant ambo טרמים, vel טרומים,

ut ante dages ו quiescens retineatur.
Targum ערמילאין nudi. 1. Samuel 19. &
cecidit ערום nudus tota die illa & nocte. de-
posito superiore & honestiore vestitu.
vel, sicut propheta extra se rapti. ve-
stes exuebat, & totam diem nudus jace-
bat, ut interim David posset effugere.
Amos 2. Et robustus corde inter heroes
ערם nudus fugiet in die illo. Targ. ערמילאין
נודוס sine armis. Abijciet arma, aut
vestes superiores exuet, ne ipsi sint oneri,
& ut possit celerius fugere. Job 22. v. 6.
& vestes טרמים nudorum exuisti. à conse-
quente.

ערם, & cum quiescente, ערום idem:
Plur. ערמים nudi. Genes. 3. Quia ערום
ערם, Targum ערמילי nudus ego. טרמים nudi.

III. ערום. Inde Niph. נטרם coacervatus, accu-
mulatus fuit. semel. Exod. 15. v. 8. & in spi-
ritu nasi tui נערמו coacervata fuerunt aquæ, ste-
terunt, sicut moles, fluctus. factæ sunt acer-
vi. steterunt sicut acervus altus. Targum
הכים callide egerunt. Accepit significatio-
ne prima, ערום callidus fuit. Lxx. disgn di-
vise sunt. lensum expresserunt.

No m. טרמה, Chald. טרמה acervus, cu-
mulus: Plur. טרמים, Foemin. טרמור a-
cervi, cumuli. Hag. 2. vers. 16. Venit aa טרמה
ערם acervum viginti, & factus est decem.
Jerem. 50. vers. 26. Calcate eam sicut טרמים
acervos. Targum Sicut טרמה ית טרמה
עבורה consumunt acervos frumenti. calca-
bunt super ea, sicut calcantur acervi,
cùm triturantur. Lxx. Sicut טרמור spelunca:
acceperunt pro טרמה spelunca: ob-
volum similitudinem.

ערמון castanea, arbor: Plur. ערמונים ca-
stanea. Gen. 30. v. 37. & amygdali, וערמון & ca-
stanea. Targ. ודרלוב & platani.

ערמה loca in via.

IV. Arabicè cum y punctato, quod g va-
let, ערום garam tribuit, contri: vit, symbolum
dedit, solvit, pendit. Piel. ערום garram exhibuit,
tributarium reddidit.

ערם gorm tributum, symbolum, pensio, accisi,
stipes, multa, census.

E ערום magram idem: Plur. טרמא mag-
garim tributa. Matth. 17. Magister vester non
dedit אלמערם tributum.

ערים garim tributarius.

ערם garram debitor: ערימאן debitores
duo.

ע duo significata habet. I. ערום. Inde
Nomen ערוסות pasta. Numer. 15. vers.
20. Primitias ערוסות, Targum אצוחון pa-
sta. um vestrarum.

Rabb.

coram hominibus, confitebor eum coram Patre meo, qui est in caelis. Psalm. 32. אֶתְּהַרְףּ confitebor iniquitatem meam.

NOM. מערפה maarêfa, & חֶסְרִיף scientia, notitia, cognitio, cognomen: PLUR. מעארף maârîf. Genes. 3. שגרה מערפה ואלהיר ואלשר arbor scientia boni & mali. נקדמה מערפה pranotio, pracognitio.

מערוף maaruf notus, cognitus, scitus, manifestus, spectatus, certus, notorius: PLUR. מערופין maarufin, & מערופה noti, certi. ¶ Inde Rabb. מערין notus, cognitus, ein Befandter.

מערהא atiraf confessio. מערוף ומערפה חירמן Alcor. 2. מערהא confessio & remissio melior eleemosyna.

מערהא muatarif confessor. מערהא muatarraf confessus. ערף urfordo, series.

עראר arif tibicen, choraulus: item, adilis. מעריפה maarifa dictator.

ערף arif sapor, & מערופא gratum: ad ערב pertinent: literis בף permutatis, ob soni similitudinem.

עראר Assyria.

IV. Arab. cum y punctato, ערפה gurfa cœnaculum, conclavum, cubiculum, cella, camera: item, lagena: PLUR. עראר goraf conclavia, cella. Marc. 13. v. 15. והו וריכמה ערפה כבירה & ipse ostendet vobis cœnaculum magnum stratum.

מערהא magrâfa cochlear: PLUR. מעארף magârîf cochlearia. מערהא כברה מן חירור magrafa quibra min hadid cochleare magnum ex ferro.

V. Syr. ערף trapezyticam exercuit.

מערהא trapezyta: PLUR. מערפנין trapezyta: cum ערב conveniunt.

עורפן pecunia. Matth. 12. v. 41. Quemadmodum turba mitteret χαλκὸν as. Syr. עורפנא pecuniam in gazophylacium.

ערין duo significata habet. I. ערין est שבר seu הרס, consternatus, contritus fuit: de corde, pavit, timuit, cum מן. Transitive, terruit, percelluit, cum accusativo. Job. 2. v. 16. Nefortè הטרון, Targ. תרחל timeas: consterneris. Psalm. 10. Non addet amplius לערין terrere homo de terra. Deut. 1. Ne תטרון, Targ. תתברון consternamini ab eis. Transitive. Job. 13. v. 15. Num folium impulsum תערין, Targ. תחבר cōteres? Esa. 2. v. 18. Cum surget לערין, Targ. נערך ad conterendum terram. Niph. לערין terribilis fuit. Hiphil. תערין timuit, reformidavit. Esa. 18. & timorem ejus, ne timeatis, neq, תטריו expavescat. Esa. 29. & Deum Israelis יטריו timebunt. Targ. יטרון תקיף dicent fortem.

NOM. Adject. ערין terribilis, timendus, tru-

culentus, semper in malum. qui potentia sua alijs est formidabilis, qui alios premit, tyrannus, prado, fortis: PLUR. ערין fortes, tyranni. Psalm. 37. vidi impium ערין, Targ. חקיפה fortem. Esa. 25. Gentes ערין, Targ. חסינן robusta.

Subst. מערין terror, pavor.

מערהא truculentia, robur. Esa. 10. v. 32. De- ramificans frondem במערהא cum truculentia: magno robore, vi magna. Judæi: mit der barten. Targ. כבעט במערהא sicut calcans in sortulari. legit במערהא, literis צר transpositis.

ערין, R. D. ערוץ fissura, scissura. Job. 30. ערוץ in fissura torrentium ad habitandum. Fissura & confractio fluminis, rima aut hiatus terræ, quem facit torrens. Alij exponūt, ערוץ cum invalescunt torrentes, & diffunduntur.

Syr. ערין advena: PLUR. ערצא advena.

Arab. מערין vectis. אג Alcor. ערצה.

II. Arab. cum y punctato, ערין arad dilatavit. Matth. 23. v. 5. יערצון ארדיהם dilatant phylacteria sua. מסחערין dilatatus.

ערין arad latitudo. אג ערין arid latus.

Deinde, ערין arad, & אחרין atarad accidit, contigit, evenit, obvenit, incubuit. Avic. פלא ערין להא גפאף & non accidat eis siccitas. Marc. 10. Quod ערין לה accidet ei. 1. Corinth. II. v. 11. Quæ ערין evenerunt illis. Gen. 13. Surge ערין & perambula terram. ¶ מערחן dirigit יתערין in Avicen.

NOM. ערין arad accidens. באלערין bialarad per accidens: PLUR. מעראן & מערין accidentia, symptomata.

ערין ardi accidentalis.

ערין accidens, contingens.

עריזה arida arista.

Sed cum עין punctatis, ערין garad propositum, intentio. Luc. 23. v. 24. חכסאן יכון ערצהם scivit quod esset propositum ipsorum: PL. מעראן intentiones.

ערין tria significata habet. I. ex usu sermonis Syri, ערק, Chald. & Syr. ערק fugit, aufugit. Job. 30. v. 3. ערקין fugientes in siccitate. Lxx. οἱ φερόντες. Chald. Job. 14. v. 1. ויברח ערקין, Targ. ערקין & fugit velut umbra. Gen. 14. In montem ערקין, Targ. ערקין fugerunt. Syr. Luc. 8. v. 34. Pastores ערקין fugerunt. Rom. 2. v. 3. ערקין effugies iudicium Dei?

NOM. ערקין vena pulsatiles, arteria, à perpetuo motu seu pulsu. Rabb. ערקין vena. ערקין arteria seu vena pulsatiles & non pulsatiles. ערקין הנחיים און ערקין השוקטים quiescentes vena. Job. 30. ערקין & arteria mea non cubabunt: non quiescent, ob calorem alienum in corde.

Arab.

עֲשֵׂה continet שבמזרועות & A
קטניר legumen: de quibus suo loco.

Arab. עשיכ aschib herbarius.

עשה tria significata habet. I. cum puncto si-
nifitto, עשה fecit, effecit, perfecit, absolvit, ad cer-
tum usum aptavit, disposuit. ¶ Dicitur autem
de varijs rebus. I. de opere bono aut ma-
lo, & est operari. Gen. 1. & videbat Deus omne
quod עשה, Targum עבר fecerat, & ecce bonum
valde: operatus erat. Esa. 43. v. 7. Omnis
qui vocatur nomine meo, & ad gloriam בראתי
creavi eum, יצאתי formavi eum, etiam עשיתי
feci eum. ubi trium verborum differentia B
conspicitur. ברא produxit ad esse: יצר con-
stituit rem in forma sua: עשה perfecit, dispo-
suit. Psalm. 101. vers. 3. עשה facer defle-
ctentium odisti: factum. Ruth. 2. ubi collegisti
hodie, & ubi עשיר fecisti? operata es. E-
sther 2. עשה fieret in illa. Esther 6. Sic עשה
fiet viro illi. Matth. 20. Hi ultimi unam horam
ἐποίησαν fecerant. 1. Reg. 20. & erat servus tu-
us עשה faciens huc & illuc. Targum מחבני con-
versus. Lxx. ἐβλέπετο circumspexit: occu-
patus fuit. Genes. 36. Omne quod עשים
faciebant ibi, ipse erat עשה faciens. Non facie-
bant quicquam sine ipsius mandato. Tar-
gum מורה היה מה עבר על juxta mandatum ejus
fiebat. Esa. 44. עשהו פסל fecit illud sculpsit:
fecit ex eo sculpsit. fecit ut ex eo scul-
psit fieret. Hol. 2. v. 8. & aurum (quod)
עשו fecerunt Baali. ¶ 2. de frugibus, & fru-
ctibus arborum, & est producere, proferre.
Gen. 41. והעש & faciebat terra in septem annis
saturitatis ad acervos. Targum וכשו דירי ארעא D
& congregarunt incole terra in septem annis sa-
turitatis עבורא לאוצרון frumentum in thesauros:
in horrea. accepit significatione quarta.
Esa. 37. v. 31. & faciet fructum sursum. E-
sa. 5. & expectavi לעשור facere uvas, ועש
& fecit labruscas. Ibid. Decem jugera vinea-
rum ועשו facient Bathum unum, & semen Homer
עשה faciet Ephraim. Hab. 3. & ager non עשה fecit
cibum. Psalm. 1. & omne quod עשה faciet.
scil. arbor ista, prosperabitur. pro quo ha-
betur, Jerem. 17. vers. 12. & non recedet
מערורי מן עשורו à faciendo fructum. Matth. 7. v. 17.
Omnis arbor bona bonos facit fructus. ¶ 3. de fe-
sto, sacrificio, pecore, officio, estq; observa-
re, celebrare, parare, preparare, apparare, aptare,
ornare, ordinare, disponere, constituere, prescice-
re, provehere ad dignitatem. Ezech. 46. v. 2.
& facient sacerdotes sacrificium ejus. 2. Sa-
muel. 12. ויעשה & faciebat illud viro, qui ve-
nerat. Jos. 5. ועשו & fecerunt pascha. Matth.
26. Apud te faciam pascha cum discipulis meis.
sequitur: Et paraverunt pascha. Exod. 34.

v. 22. Et festum hebdomadum תעשה facies tibi.
Deuter. 16. v. 13. Festum tabernaculorum תעשה
facies tibi septem diebus. Deuter. 5. vers. 21.
Ideo praecepit tibi Dominus Deus tuus לעשור,
Targum למעבר facere diem Sabbathi: cele-
brare. Deuter. 16. ועשה & facies pascha.
Psalm. 66. תעשה faciam boves cum hircus.
Lxx. ἀνίστασθε offeram tibi. 1. Sam. 25. v.
18. & quing. orbes עשויות factas: prae-
paratas, coctas. Targ. תכבא saginatas. Gen. 18. v.
7. & festinavit לעשור facere eum. Et v. 18.
& filium bovis, quem עשה fecerat. Exod. 29.
v. 38. & hoc est, quod תעשה, Targ. תעבר
facies super altari: offeres. Deut. 21. ועשתה &
facies ungues suos: praecidet. Targ. ותקרי
alet: finet crescere, ut fiat deformis & ab-
ominabilis. Accepit significatione secun-
da. 2. Samuel. 19. & non עשה fecerat pedes
suos. Non praeciderat ungues pedum.
Targ. וקטף laverat. Ibidem. Nec עשה fece-
rat barbam suam. Targ. ספר totonderat: ra-
ferat. Esa. 44. יעשהו faciet illud cultellis.
Targ. וקטף לה radit illud. Gen. 11. וקטף
faciam te in gentem magnam. Jerem. 37. Quia
עשו fecerant eum super domum carceris: praefe-
cerant. Hieron. praeposuerant carceri. 1. Re-
gum 12. ויעש & fecit sacerdotes ex quibusdam
populi. 1. Reg. 21. Tu nunc תעשה facies regnum
super Israel. Targ. תצלח prosperabis. Psalm.
100. v. 3. Ipse עשו fecit nos: magnificavit. v. 15.
& deseruit Deum (qui עשהו) fecit illum.
Targ. רעברה. 1. Sam. 12. v. 6. Do-
minus qui עשה fecit Mosen & Aharonem, &
qui eduxit patres vestros ex terra Aegypti. eve-
xit & constituit: magnificavit. Esa. 44.
עשהו factor tuus: qui te evexit & docuit.
Psalm. 118. Hac est dies illa, quam עשה fecit
Dominus: dies, quam Dominus solennem
instituit. Judic. 20. v. 9. ut acciperet viati-
cum populo לעשור ad faciendum, ad veniendum
in Geba Benjamin: להבין ad preparandum sibi,
coquendum, ubi venerint in Gibeon. 1. Sa-
muel. 8. v. 16. Servos vestros & ancillas ve-
stras, ac juvenes vestros bonos, & asinos vestros
accipiet: ועשה & faciet ad opus suum: accom-
modabit. Eccl. 5. Qui nesciunt לעשור fi-
cere malum: corrigere quod malum est. ¶
4. de familia, facultatibus, divitijs: estq;
parare, comparare, querere, acquirere, colligere,
possidere, lucrari. Genes. 12. v. 5. & animam,
quam עשו fecerant in Haran. Lxx. ἐκτήσαντο
possederant: familiam, servos & ancillas.
Targum. & animas, quas לעשורו sub-
jecerant Legi. Et Targ Hieros. & animas
דגירין profelytorum. Juxta Veteres Hebraeos; qui
sentiant, ab Abrahamo viros, & à Sara
mulie-

mulieres institutas fuisse ad veri Dei agnitionem & cultum. Gen. 31. & ex eis, quae sunt patris nostri הכבר אר כל-הכבר עשה fecit omnem gloriam istam. Targ. קנא acquisivit omnes נכסיא divitias istas. Ezech. 28. ותעש & fecisti aurum & argentum in thesauris tuis. Targ. וכנשתא & congregasti. Deut. 8. v. 17. Manus mea עשה fecit mihi hoc החיל הרובר. Targ. כנש congregavit mihi has נכסיא divitias. Ibid. כחל עשות. חיל vis ad faciendū robur. Targ. עצה למקני נכסין. חיל consilium ad acquirendum opes. Malach. 3. & erunt mihi seu mei, dicit Dominus Zebaoth, ad diem quo ego סגלד עשה facio peculium. Accentus indicat cohærentiam. 1. Sam. 14. v. 46. Qui עשה fecit salutem hanc maximam in Israel: comparavit. ניהל factus fuit. Genes. 34. & sic non יעשה fiet: fieri debebat. Targ. לשון אחרת rectum est ut fiat.

NOM. מנשה opus, facinus, factum, effectus, res gesta, historia: PLUR. מנשים opera, facta. Gen. 44. Quod est המנשה, Targ. עובדא factum istud, quod עשיחם, Targ. עברתון fecistis? Habac. 3. Mentitum est ויהי factum olea. productio aut fructus oleæ. 1. Sam. 25. & ונכסיו & opus ejus in Carmelo. Targ. ונכסיו & opes ejus: צאן ונכסיו pecora. Jerem. 48. v. 7. Quia confidisti במנשך in operibus tuis. Targ. באוצרך in thesauris tuis. 1. Sam. 20. In die המנשה operis. Targ. רחולא profano: quo fiunt opera. R. D. videtur fuisse moris, ut nihil operis facerent initio mensis ob sacrificium, sicut nunc mos est mulierum. Ezech. 46. Erit clausa sex diebus המנשה operis, & in die Sabbathi aperietur: ויהי על תאגה. מנשה יהוה opus Domini, res naturalis; quicquid naturâ existit, non arte.

PROPR. עשו Esau, qui, cum nasceretur, fuit גנשה factus & perfectus pilis, tanquam multorum annorum puer.

Rabb. עשו fecit. cum affixis עשו fecit cum.

מנשה operatio. מנשה מעשיוהו practica. מנשה מעשיוהו operatio, actio, effectus. מנשה מעשה praxis. מנשה מעשיוהו practicus. מנשה מעשיוהו practica.

II. עשה idem quod עסה & עסה, pressit, compressit: literis שש propter affinitatem permutatis. Zophon. 3. Ecce ego עשה premo omnes affligentes te. Targ. אכברגמירא faciam consumptionem. Ezech. 23. v. 21. עם עשו cum comprimerent ex Aegypto ubera tua. Piel. עשה idem. Ezech. 23. v. 3. & ibi עשו compresserunt ubera virginittatis ipsarum. Pual. Psalm. 139. v. 15. Cum עשיתי compressus fui in abscondito: in utero materno.

NOM. Rabb. עשו compressio.

III. Arab. cum y punctato, & ש dextro, עשה galchi operuit, texit, protexit, obtexit, contexit, obscuravit, incrustavit, obduxit. Luc. 23. v.

44. עשה מלמה עשה מלאך כלה. caligo operuit terram universam. Psalm. 44. עשה חנה operuisti nos umbrâ mortis. Psalm. 25. ועשה חני & contexerunt me tenebra. Alc. ונעשו ינאהו & operuimus eos. עשי operiet. L.L.C. ו עשה operuit cum timor: invalit. Precat. להם ומהם פאעשו ינאהו & operuimus illos, & ipsi non videbuntur. Alcor. אסתעשו operiuntur. Alcor. 3. עשי operiet.

NOM. עשי galchi panniculus, crusta, tegmen, tela granati.

עשה galchia vespera, serum, tenebra, obscuritas. R. D. in גנ scribit, מלך לך, operatio cordis. עשה מעשה operatus.

עשי galchi, & עשי syncope. עשי syncopealis.

עשווהו pannus. עשי pannicularis.

עשו nyctilopa.

עשי sine puncto, moratus fuit.

עשי aschi caena. עשי atafchi caenatus est.

עשו. Syr. עשו vim intulit, oppressit: in עסו quare.

עשו duo significata habet. I. עשו fumavit: metonymicè, iratus fuit, quod irati ex commotione humorum & spirituum incallescant & spirent, ut videantur naribus fumum emittere. Et ira est quasi ignis quidam. Exod. 19. & mons Sinai עשו, Targ. ויטשונו fumabat. Psalm. 104. Tange montes ויטשונו & fumabunt. Targ. ומסקין תננהו & emittunt fumum. Mittet in eos ignem iræ suæ, & ex illis ascendet fumus, sicut ascendit fumus ex re, quæ igni consumitur. Deut. 29. Quia tunc עשו fumabit ira Domini. Targ. ויטשונו inualefcet: exardescet. Psalm. 74. Quousq; עשו fumabit ira tua in oves pascua tua? Psal. 80. v. 5. Quousq; עשונו fumasti in orationem populi tui? exarsit ira tua.

NOM. Adj. עשו fumans: PLUR. עשו fumantes.

Substant. עשו & עשו fumus. Exod. 19. & ascendebat עשו, Targum עשונו fumus ejus, כעשו, Targ. כחננהו sicut fumus furni. Plura autem, sed 4. præcipuè fumo significantur. 1. incendium; quia non est fumus sine igne, nec ignis sine fumo. fumus est ignis indicium. Esa. 34. Perpetuè ascendit עשו fumus ejus: incendium impiorum erit perpetuum. Apocal. 19. Fumus ascendit in secula seculorum. 2. densa nubes. Esa. 4. Nubem interdiu, ועשו, & fumum: nubem densam. Esaia 6. vers. 4. Et domus impleta fuit עשו fumo. Targum עשונו caligine: nube densa: majestate Dei. 3. res

inanis, vanida, brevis. Psalm. 68. Sicut propellitur עשן fumus, propelles. Aencid. 5. & tenues fugit ceu fumus in auras. ¶ 4. infortunium, calamitas, res molesta. Esa. 14. v. 31. Quia ab Aquilone עשן fumus venit. Targ. אחריתא ultio: ut fumus molesta & gravis. vel: exercitus magnus.

II. Chald. & Syr. עשן *robustus, roboratus fuit, invaluit: cum חסן convenit. Syr. Luc. 23. v. 23. וְעֵשֶׂן & invalescebat vox eorum. Hiphil. עשן roboravit. Pals. ארבעין roboratus fuit. Proverb. 8. בעוון, Targum בר מעשן postquam roboravit fontes abyssi. Psalm. 68. Ne יטו, Targum יתעשן roboretur homo: invaleseat. Nom. Adj. עשין & עשון robustus. Subst. עושן robur.*

עשק duo significata habet. I. cum puncto dextro, עשק, Syr. עשק oppressit, vim fecit, quavis injuria affectit, vexavit, bona aliena occupavit, defraudavit, mutuum, depositum aut mercedem negavit, nec reddidit. Jerem. 7. & viduam non העשקו, Targum הונסו defraudetis. Psalm. 119. in Ain. Ne העשקוני, Targum יטלמוני, Al. יטלמוני defraudent me superbi. Esa. 38. v. 14. עשקה לי vim intulit mihi. scil. חלתי infirmitas mea. Syr. Luc. 3. Neminem העשקו defraudetis. Piel. מעשקה. Esaia 32. versu 12.

Nom. Adject. עשוק oppressus, bonis privatus: Plural. עשוקים oppressi. Prov. 28. v. 17. Homo עשוק oppressus in sanguine anime: ob caedem perpetrata. Targum רחשש qui angitur; sollicitus est.

Subst. עשק, Chal. עושק, Foem. עשקה fraus, & res fraude parta. Esa. 59. Loqui עשק fraudem & rebellionem. Levit. 5. & restituet rapinam quam rapuit, aut העשק אשר עשק fraudem quam defraudavit. Psal. 62. Ne confidatis בְּעֵשֶׂק in fraude: in rebus fraude partis.

II. Arab. עשק aschaq amavit, benè voluit, reconciliavit. ¶ אראשק ataschaq requisivit.

עאשק aschiq amans, amator. מעשוק maaschuq reconciliatus, amicus, amans, benivolus, probus. Foemin. מעשוקה amasia.

עשק, Foem. עשקה ischqua amor, in malum: item, furor ex amore.

עשק oschschaq solanum, herba. Matth. haece, thymum.

Rabbin. עשק carum & magni precij fuit.

עסק cum puncto sinistro, עסק, Chald. עסק. Inde Hiphil. העעסק, Chald. ארבעין ligavit, contendit, certavit, rixatus, jurgatus fuit. Gen. 25. החעסקו, Targ. ארבעין rixati sunt pastores Gerar, cum pastoribus Isaac.

עסק No m. Subst. עסק, Chald. עסק lis, contentio, jurgium. Genes. 26. & vocavit nomen patris עסק, Targ. עסק, quod החעסקו, Targum ארבעין ligassent cum ipso.

Rabb. נחעסק occupatus fuit negotio aut studio alicujus rei.

עסק negotium, tractatus: Plural. עסקין negotia.

עסקן occupatus in re aliqua.

העעסקו occupatio, operatio.

עשר cum puncto dextro, עשר, Chald. & Syr. עשר dives, ditatus, locupletatus fuit. Hof. 12. & dicebat Ephraim, certe עשרתי dives factus sum, inveni opes mihi. Job. 15. Non יעשר ditabitur, nec stabit robur ejus. Syr. 1. Corinth. 1. v. 6. Quod in omni re עשרתי ditati estis. Piel.

עשרתי ditavi. Genes. 14. Ego העשרתי, Targum עשרתי ditavi Abrahamum. Hiphil. העשיר, Chald. אעשר ditavit, locupletavit. 1. Sam. 17. יעשרני, Targum יעשרני ditabit eum rex עשר, Targum עשרתי divitis magnis. Absolutè, ditatus fuit. Psalm. 49. Ne timeas, quando יעשר, Targum ארבעין ditescit vir. Hithpael.

העשירתי, Chald. ארבעין ditavit seipsum, divitem se simulavit, putavit, aut jactavit. Prov. 13. Est מחטשתי ditans seipsum, & non quicquam. Targum רמעהו נפשה qui ditat seipsum.

Nom. Adject. עשיר, Chald. עשיר dives, opulentus, locuples: Plural. עשירים, Chald. עשירין divites. Prov. 12. העשיר, Targ. רעתי divites non multiplicabit.

Subst. עשיר, Chald. עשיר divitie, opes. Jer. 9. No gloriatur בעשירו, עשיר, Targ. עשירא בעשורה divites in divitijs suis.

Syr. עשירא opulenter, abunde, affatim.

עשר cum puncto sinistro, עשרה, עשרה, Chald. עשרה aschara, Foemin. עשר, Chald. עשר & עשר, Arab. עשר aschar decem, decas. Gen. 18. v. 32. Si invenientur ibi עשרה, Targ. עשרה decem: & ajebat, non perda propter עשרה, Targ. עשרה istos decem. Chal. עשרה & עשרה duodecim. Talm. שיחסר se decem. חמסר quindecim. ¶ In compositione, ubi alteri numero subjungitur, Masc. עשר, Foemin. עשרה decem, usurpatur: ut masc. אחר עשר, Foem. אחרי עשרה undecim. 1. Reg. 19. & ipse בשנים עשר inter duodecim. ¶ In constructione, ubi numerato praepositur, usurpatur mascul. עשרה, vel mutato ה in ח, עשרה; Foemin. עשר: ut, Esa. 5. עשרה עשרה צמדי כרם decem jugera vinea. Gen. 45. & patri suo misit עשרה decem asinos, portantes de bono Aegypti, & עשר אהנה & decem asinas gestantes frumentum. ¶ Et interdum accipitur pro multis: quia denarius est absolutus & perfectus numerus, unitatum ut maxima, ita

finis, & denariorum initium: aut etiam quia decem sunt præcepta Legis. Lev. 3. *Et coquent decem mulieres panem vestrum in clibano uno: multa.* Genes. 31. *Et mutavit mercedem meam decem vicibus: multoties.* Plur. עשרים, pro עשרים (Chald. עשרין & עשרין, Arab. עשרין ascharin, & עשרון ascherun) ut cum reliquis pluralibus conveniat, *bis decem, viginti.* Gen. 18. *Si inventi fuerint ibi viginti.* Gen. 37. vers. 28. *Et vendiderunt Josephum Ismaëlitis viginti.* Vulg. *triginta.* Hofiander non correxit.

A Ordinale עשירי, Chal. עשירי & עשיראה, Arab. עשיר aschir *decimus.* Foem. עשיריה & עשיריה *decima, decima pars.* Genes. 8. vers. 5. *usque ad mensem decimum.*

B עשירי עשור *decimus dies*, quando ad mensem refertur. Levit. 16. *In mense septimo in decimo mensis.* Deinde, *decem menses*, cum ad annum refertur. Gen. 24. vers. 55. *Maneat puella nobiscum dies, aut עשור, Targum עשר ירחין decem menses.* Ubi ימים *dies, annum* denotant. Tempus duodecim mensium inter sponsalia & nuptias intercedebat. Lxx. *μήνας αὐτῆς δεκά,* Hieron. *saltem decem dies.* Hofiander non correxit. Tertio, *decachordum*, decem chordas, instrumentum musicum. Psalm. 92. *Super עשור, Targum עשרה ימים cithara decem chordarum.* Psal. 33. *in nabo decem chordarum.* Targ. עשרה ימים *decem chordarum.*

C עשור עשור *mensura*, quæ est decima pars Epha: Plural. עשרים *decima.*

D עשרים וארבע ספרי כתב הקודש, Chal. Targ. 5. Cant. עשרין וארבעה ספרין *viginti quatuor libri Veteris Instrumenti.* de quibus Josephus lib. 1. contra Apionem: *Infiniti libri non sunt apud nos: sed solummodo duo & viginti libri.* Horum quinque sunt Moseos. *A morte vero Moseos, propheta suorum temporum res gestas conscripserunt in tredecim libris.* Reliqui vero quatuor hymnos in Deum, & vite humane præcepta noscuntur continere. Porro viginti quatuor libri antiquiores ita numerantur: dividuntur in חוקי Le- gem, נביאים *Prophetas*, & כתובים *Hagiographa.* Lex continet quinque libros Moïsis. Prophetæ sunt, alij ראשונים *priores*, alij אחרונים *posteriores.* Priores sunt quatuor; Josuæ, Judicum, Samuelis & Regum libri. Posteriores sunt quatuor; Esaias, Jeremias, Ezechiel, & liber חרי עפר vel חריסר *duodecim* Prophetarum, quos minores vocant. Hagiographa sunt undecim; Psal-

terium, Proverbia, Job, חמש מלות *quinque volumina*, Canticum canticorum, Ruth, Threni, Ecclesiastes & Esther. Deinde, Daniel, Ezra & Paralipomena. Qui vero numerant viginti duos, quot sunt & Alphabeti literæ, Ruth cum Samuele, & Threnos cum Jeremia conjungunt.

Verb. עשר, Chal. עטר, Arab. עשר aschat *decimavit*, unum ex decem, aut decimam partem accepit, vel detraxit. i. Sam. 18. *Et oves vestras עשר decimabit.* Targ. יסבחר מן עטר *accipiet unam de decem.* Arab. Matth. 23. vers. 23. *Vos תעשרון decimabitis mentam.* Piel. עשר, Chal. עטר, Arab. עשר aschchar *decimavit*, decimam separavit & dedit. Genes. 28. vers. 22. *Omne, quod dederis mihi, עשר decimando decimabo.* Targum חר מן עטר *unum ex decem separabo illud.* Hiph. עטר, Chal. עטר *idem.* Deut. 16. *Cum perfeceris לעשר, Targum לעפן decimare omnem decimam proventus tui.* Hit H-paël Syr. *אחעפר decimatus fuit.* Hebr. 7. *Etiam ipse אחעפר decimatus est.*

Nom. מעשר, Chal. מעטר, Arab. עשר uschur *decima*, unum de decem: Plural. מעשרות *decima.* Gen. 14. *Et dedit ipsi מעשר decimam de omnibus.* Targ. חר מן עטר *unum de decem.* Dabatur autem in Lege decima vel decima pars ex terra & pecudib⁹. Ex terra de frugibus & fructibus, frumento, musto, oleo, ficibus, malogranatis. Ex pecudibus de armento & grege: Eratque triplex: Primo dabatur Levitis in ipsorum alimoniam: Numer. 18. vers. 20. Hæc dicebatur מעשר ראשון *decima prima.* Et ex hac decima, decimam partem Levitæ dabant sacerdotibus filijs Aharon. Hæc dicebatur מעשר מן המעשר *decima ex decima.* Deinde quilibet Israëliitarum ex residuo separabat sibi ipsi decimam, quam comederet, cum ascenderet Jerosolymam ad templum, & invitaret Levitas ad convivium, & sacerdotes in vestibulo templi: Deuter. 14. Hæc dicebatur מעשר עני *decima secunda.* Tertio, tertio quoque anno, ab anno remissionis, præter primam, loco secundæ, vel secundâ omisâ, decima dabatur pauperibus, Levitis, peregrinis, viduis & pupillis. Hæc dicebatur מעשר שלישי *decima tertia:* & מעשר עני *decima pauperis.* Et annus ipse tertius *annus decima:* Deut. 26. vers. 12. Anno remissionis primo & secundo separabant decimam primam & secundam: sed tertio, primam & tertiam omisâ secundâ. Dabantur autem decimæ, ubi fruges in horreum collectæ, & trituta-

ta atq; expurgata erant. Ante omnia vero dabatur sacerdotibus pars quinquagesima. Hæc dicebatur ראשית *primitia*, & הלה תרומה גדולה *oblatio magna*. Ex residuo postea tres decimæ dictæ separabantur. Exemplum solutionis decimarum est, Tob. 1. In Græco: *Primam decimam dabam filijs Aharon, ministrantibus in Jerusalem. at secundam decimam vendebam, & ibam, & expendebam illa in Hierusalem per singulos annos: & tertiam dabam quibus conveniebat.* Sed in Latino: *Omnia primitiva sua & decimas suas fideliter offerens, ita ut in tertio anno profelytis & advenis ministraret omnem decimationem.* In Hebræo: *Decimam quoq; secundam aut tertiam dedi peregrinis, pupillis & viduis, &c.*

Arab. מעשר moaschfchar *decimatus*: & figura decem angulorum.

עשרון *decima*. עשאר aschfchar *decimator, publicanus*: Plur. עשארין aschfcharin *publicani*. חעשיר *telonium*.

עשר *vestigal*: item, *taxus*: Plural. עשור *vestigalia*.

מעשר *congregatio, plebs, gens*. מעשר ארין *congregatio, plebs, gens*.

מעשרה *habitatio*. עשאר *loca, villa*. עשור *byssus*.

עשה *duo significata habet*. I. עשה *candidus & nitidus fuit*. Jerem. 5. *Pinguefacti sunt, nitidi facti sunt.* præ pinguedine nitet cutis carnis ipsorum.

Nom. עשה & עשהו *candor, nitor, puritas*. Cant. 5. *Venter ejus עשהו nitor dentis.* sicut vas ex ebore factum, candidus. Lxx. *Sicut πύξις pyxis parva.*

עשהו *candidus, nitidus, purus, politus*. Ezech. 27. *Ferrum עשהו nitidum: politum.*

I. Per Metaphoram transfertur ad animum, עשה, Chald. עשה *cogitavit*. Chald. Dan. 6. *Et rex עשה cogitabat eum constituere super totum regnum: volebat, regi placebat.* Hit hrael התעשה, Chald. אתעשה *cogitavit, voluit, placuit*. Jon. 1. v. 6. *Fortassis יתעשה cogitabit Deus de nobis.* Targ. ירחם vel ירחם *miseretur nostri*. Chald. Jos. 10. חרשם *arastis impietatem*. Targ. אתעשהו *cogitastis*.

Nom. עשהו & עשהו, Chald. עשהו *cogitationes*. Psal. 146. *In die illo perierunt omnes עשהו cogitationes ejus.* Esa. 59. מהשבויהם, Targ. עשהו *cogitationes eorum, cogitationes iniquitatis*.

עשתי *undecim*: quia est cogitatio de numero.

ענה *oportune seu tempestive locutus est, dixit aut egit aliquid*. Esa. 50. vers. 4. *ut sciam לעון oportune loqui cum lasso verbum: dicere ali-*

quid suo tempore. pro חל, sicut לבור ad purgandum. Eccl. 7. Targ. לא לפא *docere lassum verbum*. Lxx. *ήναια δει ειπείν λόγον quando oporteat loqui verbum.*

Nom. ח *tempus oportunum seu idoneum, oportunitas, occasio, instans momentum*: Plural. חים, Foem. חות *tempora*. Eccl. 3. ח *tempus ad plantandum*. Targ. ערנבחר *tempus electum: idoneum*. 1. Reg. 20. v. 6. ח *circa hoc tempus cras*. Lxx. *ταύτλω τλω ώργω hac hora*.

Gen. 18. ח *circa hoc tempus vita*. Targ. כעתן *circa tempus vita*. Targ. כעתן *circa tempus quo vos vivitis*. 1. Paral. 12. *Ex filijs Isaschar, scientes intelligentiam לעתים ad tempora, ut sciret, quid faceret Israel, qui poterant consilium ex re & tempore capere & dare.* Esther 1. *Peritos חותמון temporum, qui noverant tempora rerum, & negociorum.*

Sæpius in malum accipitur. Jerem. 27. *Donec vel quoad veniat חותמון tempus terra ejus.* Quo venient Darius Medus & Cyrus, ac vastabunt terram ejus. Targ. ערנחבר *tempus contritionis: calamitatis*. Esa. 13. v. 23. *Et appropinquat venire חותמון tempus ejus.* Targ. ערנחברה *tempus interitus ejus*. 1. Par. ult. חותמון *& tempora, qua transierunt super illum: חותמון צרה tempora angustia, calamitates, quas fuit perpessus.* Psal. 9. v. 10. *לענותו בצהר omni tempore, quo est in angustia: vide.* Psal. 81. vers. 16. *Et sit חותמון tempus eorum in seculum: calamitas ipsorum, pœna.* Psal. 31. vers. 16. *In manu tua חותמון tempora mea: mala mea, afflictiones meæ.* Lxx. *καίροι μου sortes mea.* Legendum *καιροι tempora.*

ח *tempestivus, oportunus, paratus*. Levit. 16. vers. 21. *Et mittet per maxum viri חותמון tempestivi in desertum.* Targ. חותמון *qui paratus est ire, & qui sæpius eò ire solet.* Lxx. *ιτοίμυς parati.*

ח *nunc, jam*. q. hoc tempore, in præsentia. Prov. 4. ח *& nunc*. Targ. חותמון *& nunc, filij*. חותמון *ex hoc tempore, posthac.*

ח *interdum*. Rabb. חותמון *pervertit, depravavit*. Syr. חותמון *pervertit as, malitia*. Alcor. חותמון.

ח *Arab. atab obtudit, hebetavit, de ferro: per metaphoram, debilitavit, reprehendit, arguit, redarguit, nocuit, infestavit.* Matth. 18. vers. 15. *Vade ואתחבה & corripe eum.* Psal. 118. *atadab hebetatus, debilitatus fuit.*

Nom. חותמון *hebetudo, debilitas*. חותמון *maatub debilis, flaccidus*. חותמון *ataba limen ostij superius*: Plural. חותמון *utab limina*.

ח *muattib reprehensor*. חותמון *itab reprehensio*.

עָתָד, Chaldaicè עתָד, Syriacè עתָד *stetit, institit, imminuit, futurus, paratus fuit.* Arabicè **أَعْتَدُوا**. Piel עָתָד, Chald. & Syr. עָתָד *institit, ur̄sit, paravit, preparavit, apparavit.* Prov. 24. *Para foris opus tuum, וְעָתָדָה & urge illud in agro tibi.* Syr. Actor. 23. vers. 23. עָתָדוּ *parate viros.* 2. Corinth. 9. vers. 11. *וְעָתָדוּ & pararent benedictionem.* Ephes. 3. vers. 11. עָתָדוּ *que futura erat à seculo.* Chald. Genes. 28 *Dominus נָצַב*, Targ. עָתָדוּ *stabat juxta eum.* Exod. 34. וְנִצְבָהָה, Targ. וְחָתְעָרָה *& stabis coram me.* Hithpaël הִתְחַעְתְּרוּ, Chald. אֲחַתְעָרוּ. Job. 15. *Qui parati fuerunt ad cumulos: imminabant.* Exod. 8. vers. 16. וְהִחִיצָב, Targ. וְהִתְחַעְתְּרוּ *& stetit coram Pharaone.* Proverb. 9. וְהִחִיצָה *excidit columnas suas septem.* Targum וְעָתָדוּ *& paravit.* Alc. אֵל לֵלֵהָ. *ולא העתדו אן אללה.* לא יחב אלמערוין.

NOM. עָתָד, Arab. עָתָד *instans, futurus, paratus, imminens, promptus, intentus: Pluralit. עָתָדִים*, Chald. עָתָדִין *futuri, parati.* FOEMIN. Plural. עָתָדוֹת *parata.* Esther. 3. *Et essent עָתָדִים*, Targ. עָתָדִים *parati ad diem illum.* Esa. 10. vers. 13. וְעָתָדִים *& parata eorum depraedatus sum; quicquid ipsis promptum & paratum est de peculio, in thesauris.* Lxx. τὸ ἐξ ἑαυτῶν *fortitudinem.* Hieron. *& principes eorum.* Accepit pro עָתָדִים *hirci.* Deuter. 32. vers. 35. *Et festinat עָתָדִים futura ipsis.* Targ. עָתָדִים *quod futurum est illis: quod imminet.* Hieron. *Et adesse festinant tempora.* accepit pro עָתָדִים *tempora.*

¶ Rabb. עָתָד לְבוֹא *futurus.* Et cum לְבוֹא *in futuro seculo.* Syr. עָתָדִים *parate, promte, libenter.* עָתָדִים *preparatio.* עָתָדִים *hirci, & arietes magni.* Metaphoricè, *duces, gubernatores populi: qui populum præcedunt, sicut hirci gregem.* Zachar. 10. vers. 3. *Et super עָתָדִים hircos.* Targum עָתָדִים *principes visitabo.* Genes. 31. *Et ecce עָתָדִים*, Targ. עָתָדִים *hirci qui ascendebant super oves: hirci & arietes.* Jerem. 50. vers. 8. *Estote עָתָדִים sicut hirci ante gregem: sine pavore & timore.* Targ. עָתָדִים *sicut duces in principio populi.* Lxx. ὡς αἱ εἰδὲς ὡς δράκοντες *quasi dracones.* Lege עָתָדִים *hirci.* Esa. 14. vers. 9. *Omnes עָתָדִים hircos terra: reges populum.*

Arab. עָתָד *atud hircus, caper, cervus: Plur. עָתָדִים *ativid hirci, cervi.**

עָתָר. Arabicè cum תָּעַר punctatis, עָתָרָה *nauseavit.* עָתָרָה *faciet nauseam: in Avicenna.* Rabb. עָתָרָה *reprehendit, arguit.*

עָתָל. Arab. עָתָל *atala vectis: Plur. עָתָלִים *atela min hadid vectis ferreus.**

עָתָם. Inde Niphal עָתָם *obscuratus, obtenebratus fuit.* Esa. 9. vers. 19. *In ira Domini Zebaoth עָתָם *obscurata fuit terra.* Quia אָרַץ *etiam cum masculino construitur.* Targ. עָתָם *vastata fuit.* legendum עָתָם *adusta est.* Lxx. συγκαύσας. ¶ Metaphoricè de tenebris calamitatum dicitur.*

Arab. עָתָם *atam caligavit, obscuratus, contristatus fuit, luxit.* 2. Cor. 12. vers. 3. וְעָתָם *& lugeam multum super illis.* Matth. 26. וְעָתָמוּ *& contristati sunt valde.*

NOM. עָתָמָה *ateme caligo, tenebra, crepusculum, matutina hora.* עָתָמִי *atemi matutinus.*

עָתָק quatuor significata habet. I. עָתָק, Chal. עָתָק, Arab. עָתָק *ataq veteravit, inveteravit, senuit, consenuit.* II. *densus, crassus, durus, solidus, robustus, fortis, durabilis, diuturnus fuit, perseveravit.* III. in malum, *antiquatus, abolutus, evacuatus, amotus, remotus, loco motus, avulsus, translatus, abrogatus, mutatus, irritus factus fuit.* Mercerus: 1. *densus, robustus fuit:* Job. 21. vers. 7. 2. *Vetus, antiquus fuit: quæ enim robusta sunt, durant, ætatem ferunt.* 3. *loco motus fuit, &c.* Job. 21. vers. 7. עָתָקוּ *consenuerunt, etiam aucti sunt robore.* Al. נַחֲמָקוּ *confortati sunt.* Targ. אֲחַקְפוּ. Job. 14. vers. 18. *Et petra עָתָקוּ *amovebitur ex loco.* Targum מִסְתַּחֵק *transfertur.* Psalm. 6. vers. 8. *Corrosus est à tristitia oculus meus, עָתָקוּ,* Targum אֲחַבְלִי אֲחַר *inveteratus est in omnibus hostibus meis.* Arab. Psalm. 18. *Filij alieni עָתָקוּ *inveterati sunt.* Psal. 16. וְעָתָקוּ *& inveteravi inter inimicos.* Hiphil עָתָקוּ, Syr. עָתָקוּ *transstulit è loco.* Job. 9. *Ipse עָתָקוּ *transfert montes.* Proverb. 25. vers. 1. *Etiam hæc sunt sententia Salomonis, quas עָתָקוּ *transstulerunt viri Hiskia.* Targ. עָתָקוּ *transcripserunt.* Lxx. ἐγγράψαντες. Absolutè, *remotus, translatus fuit, discessit.* Gen. 12. vers. 8. וְעָתָקוּ, Targ. וְעָתָקוּ *& translatus fuit inde in montem.* Lxx. καὶ ἀπέστη *& recessit.* vel, *transstulit inde אָהֵל *tentorium.* Job. 32. vers. 16. עָתָקוּ *translata sunt ab eis verba: remota.* Rabb. עָתָקוּ *librum transcripsit: item, ex lingua in linguam transstulit.******

NOM. עָתָק, & עָתָק, & עָתָק, & עָתָק *vetus, antiquus, durabilis, magnus, fortis: quæ enim durant & ætatem ferunt, sunt magis valida, robusta.* 1. Sam. 2. vers. 3. *Egredietur עָתָק *durum.* Targum עָתָקוּ *forte ex ore vestro.* Psalm. 31. vers. 19. *Quæ loquuntur contra justum עָתָק *durum: verba dura, aspera.* Targ. עָתָקוּ**

גרוּפּין *probra*. Lxx. ἀνομίαι. Psalm. 75. vers. 6. *Nec loquamini in collo. scil. extento, עתק durum: asperum, superbum. Esa. 23. vers. 18. Ad comedendum ad saturitatem, & ad induendum עתק, Targ. ריקר preciosum. Plur. עתיקים, Chal. עתיקין amoti, avulsi. item, fortes. Foem. Syr. עתיקין vetera. i. Par. 4. v. 22. Verba עתיקים antiqua: nota per Cabalam, & translata o-reteus. Esa. 28. v. 9. עתיקי משרים translati ab ueribus.*

Syr. עתיקות *vetustas*.

Rabbin. עתק *mutatio*. עתק גתק *translatitium*.

התקרה *translatio, transcriptio, copia, exemplum*.

מתקין *translator*.

IV. Arab. עתק ataq *liberatus, redemptus, liber factus fuit*. i. Corinth. 8. vers. 15. *Mortuo marito תתק libera erit*. Rom. 7. עתקה *libera facta est à marito suo*. Hiph. עתק *liberavit, redemit, liberum fecit*. Joh. 8. vers. 36. *Et si אתקכם אחר אראקא liberavit vos Filius, si estis verè liberi*.

Nom. עתיק *libertas*.

עתיק *itc liberatio*.

עתיק *matuc liber quocunq; modo*.

עתיק *muattac liberator*.

עתיק *hameri*.

עתי *tria significata habet*. I. עתי *multiplicavit, proprie, verba fortia in oratione, verba fudit magna copia, ut fit in precibus: oravit, rogavit, precatus, deprecatus fuit, supplicavit*. Constructur cum אל vel ל ad. Jud. 13. v. 8. ויעתי, Targ. ויצלי *& oravit Manoah ad Dominum*. Gen. 25. v. 21. ויעתי, Targ. ויצלי *& oravit Isaac ad Dominum*. Niph. עתי *exoratus fuit, exaudivit preces, precibus placatus fuit*. Gen. 25. ויעתי לו *& exoratus fuit ipsi*. Targum וקבלה *& accepit orationem ejus*. Lxx. ἐξέειπεν *& exaudivit eum*. 2. Sam. ult. ויעתי *& placatus est Dominus terra*. Targ. וקבלה *& accepit Dominus orationem habitatorum*. Esa. 19. v. 22. ויעתי להם *& placabitur eis*. Targ. וקבלה *& suscipiet orationem ipsorum*. Prov. 27. v. 6. ויעתרוה *& multa (multiplicata sunt) oscula osoris*. Hiph. עתי *multiplicavit verba, oravit*. Ezech. 35. והעתי, Targ. ואתגיתון *& multiplicastis contra me verba vestra, q. ego audivi*. Job. 22. v. 27. העתי אליו, Targ. וקבלה *orabis coram ipso, & audiet te*. Exod. 8. העתי, Targ. וצלו *orate ad Dominum*.

Nom. עתי *multitudo, copia, densitas*. Ezech. 8. ויעתי *& densitas nubis suffitus ascendeat*.

Targ. ויעתי *& columna*.

עתי *idem*. Jer. 33. *Et revelabo eis עתי copiam pacis & veritatis: multitudinem*.

Prop. עתי. Zoph. 3. v. 10. עתי *Athara filia Puzai*. Nomen gentis aut familie, trans flumina Aethiopia.

II. Arab. cum punctato, עתי *athar offendit, impegit, vacillavit, cespitavit, ruit*. Psal. 91. *Ne תעתי כחגר ונלך offendas ad lapidem pedem tuum*. Geograph. עתי עלי רגל *si offenderit pede*.

Nom. עתי *athara scandalum, ruina*: Plur. עתי *atharat scandala, delicta*.

Deinde, עתי *daathar supplot, explosit, strepitum fecit pedibus*.

עתי *athar supplotio, strepitus: item, vestigium pedis*: Plur. עתי *othor explosiones*.

עתי *zahtar serpillum*.

III. Chald. עתי *ditatus fuit*: עתי *invenies*.

QUATUOR LITERARUM.

עכטי *est densum, & luum*.

C עכר, Chald. עכר *mus*: Plur. עכרים, Chald. עכרין *mures*. עכר בית *mus domesticus & sylvestris*.

D עכיש, Chald. עכיש, Arab. עכיש *anquabuta, Matth. hamdebut, hanchebut, aranea, & tela aranea*: Plur. עכיש *anquabut, & עכיש anaquib aranea*. Job. 8. *Et domus עכיש, Targ. מטויה aranea, fiducia ejus: infirma. Vita laboriosa: spes inanis*. Esa. 59. *Et telas עכיש aranea texent*. Arab. Psal. 39. *sicut tinea*. Arab. עכיש *sicut tela aranea*. Psalm. 89. *sicut tela aranea*.

עכשו, Chald. עכיש *aspis*.

עטלה *vespertilio*.

E עקר, Arab. עקר *acrab scorpio*: Plur. עקרים, Chald. עקרין, Arab. עקרי *acarib scorpiones*. Deuter. 8. *Serpens urens עקר & scorpio*. Targum עקרין *& scorpiones*.

Deinde, עקרין *genus spinarum, rubi aculeati, sentes*. i. Reg. 12. *Sed ego castigabo vos בעקרין scorpionibus*.

Prop. עקרין *Acrabbim*, locus ejusmodi spinis abundans, qui fuit terminus tribus Judæ, & totius terræ Canaan, à meridie versus orientem. Numer. 34. *Ad ascensum Acrabbim*. Lxx. ἀνεγείν. Et Zigtelus scribit, Acrabim esse civitatem Galilææ superioris, in finibus Emoræorum: i. Machab. 4.

Arab. עקרין *alacrab scorpium, signum Zodiaci*. Deinde, עקרין *acrab cancer*.

עקרין *capistrum*.

ערפל *caligo densa.*

עשתרות *oves femina*: sic dictæ, quasi מעשרות
ditantes suos dominos lana, lacte & agnis.
Deuter. 7. ועשתרות צאנך. & *oves gregis tui.*
Targ. ועררי ענך. & *greges ovium tuarum.* Lxx.
τὴ ποιμνία τῶν οὐβάτων. ¶ Inde עשתרות *A-*
shtarot, imagines factæ ad figuram ovium.
1. Sam. 31. *Et posuerunt arma ejus in domo*

עשתרות *Astaroth*. pro quo habetur, 1. Par.
10. אלהיהם *deorum suorum.* ¶ SINGULARE
עשתרות *Astoreth*, idolam Zidoniorum. Ve-
nerem, cui *Astarete* nomen est, Sidonij
maximè coluerunt. 1. Reg. 11. *Et abijt Salo-*
mo post עשתרות Astoret. deus Zidoniorum.
Lxx. τῆς ἀστέρης.

Propri. עשתרות *urbes due*, una in Car-
naim: altera in Edrei regione.

FINIS
LITERÆ AIN.

LITE-

L I T E R A

פ P E.

DE C I M A septima Alphabetti litera, dicitur Hebræis, Chaldæis & Syris פֵּה Pe, Arabibus פֵּה Phe. Est autem פֵּה idem quod פֶּה, os ris: quod apertum figura פֵּה refert. ¶ Po-

testas ejus alia in Orthographia est, alia in Etymologia. ¶ In Orthographia valet p, vel, ut Arabes semper proferunt, ph vel f. ¶ In Etymologia est perpetuò radicalis: nisi quòd Arabibus initio dictionis interdum est servilis, & idem valet, quod conjunctio, &: ob similitudinem figuræ & soni in scriptura Arabica. Pl. 68. *Evurgat Deus, פֵּה פֵּה & dissipentur inimici tui.* B
¶ Ac sæpe ponitur ornatus causa, sine ulla significatione.

פֵּה פֵּה. Inde פֵּה פֵּה, Chald. פֵּה פֵּה & פֵּה פֵּה *angulus*: Plur. פֵּה פֵּה: mascul. פֵּה פֵּה, ex constructo פֵּה פֵּה, ut n fiat radicale, *anguli*. Exod. 27. *Centum cubitorum longitudo לפֵּה פֵּה angulo uni.* Exod. 25. *Super quatuor הפֵּה פֵּה, Targ. פֵּה פֵּה angulos.* Amos 3. vers. 12. *בפֵּה פֵּה in angulo lecti.* Targum פֵּה פֵּה *in robore domini.* legit פֵּה פֵּה *baculus: regnum.* Exod. 27. **פֵּה פֵּה** *ad angulum maris.* Targ. פֵּה פֵּה *ad plagam occidentalem.* ¶ Per Metaphoram, *extremitas & finis* cujusq; rei. 1. *agri.* Levit. 19. *Non perdes פֵּה פֵּה, Targ. פֵּה פֵּה in angulum agri tui demetendo.* Extremitates agrorum in messe non demetebantur, sed pauperibus relinquebantur. ¶ 2. *terra; plaga.* Exod. 27. v. 9. *לפֵּה פֵּה ad angulum meridiei.* Targ. פֵּה פֵּה *ad plagam.* Nehem 9. *Et divisisti eos לפֵּה פֵּה in angulum: dispersisti eos in varias terræ partes.* ¶ 3. *capitis:* illa extremitas, quæ frontem, tempora, & partem post aurem circumscribit. anguli enim, capitis sunt tempora. Lev. 13. *Et si מפֵּה פֵּה ab angulo faciei ejus depilabitur caput ejus: circa tempora.* Targ. פֵּה פֵּה *è regione capitis ejus.* Levit. 19. *Non פֵּה פֵּה circumdabitis פֵּה פֵּה angulum capitis vestri: circumtende-*

bitis. Prohibetur æquari tempora post aures & frontem, ut circulus rotundus caput ambeat, vel ut rasura temporum fronti æquetur, & caput sphaeræ habeat figuram. Jerem. 9. *Et super omnes קצוֹי פֵּה פֵּה precisos angulo, habitantes in deserto.* Targum פֵּה פֵּה *circundatos angulo.* Hier. *Qui attossi sunt comam.* Sunt Arabes, de quibus Herodotus in Thalia: *circumtendant undique & tempora radunt.* Alijs: *extremati angulo: dispersi in omnes angulos.* Aut, *extremi in orbe habitabilis:* est enim, ut dictum, angulus finis cujusque rei. *longè distitit ut conveniat cum קץ פֵּה פֵּה finis, & קצוֹי פֵּה פֵּה extremitas.* ¶ 4. *barba:* mystax, labrum superius, & in eo nati pili. Levit. 19. *Nec perdas פֵּה פֵּה angulum barba tua: mystacem.* ut barba in mento nutriatur. Et litera פֵּה deficiente, Esa. 3. vers. 17. *Et decalvabit Dominus verticem filiarum Zion: & Dominus פֵּה פֵּה comam earum denudabit.* pro פֵּה פֵּה *angulum capitum ipsarum.*

Per metaphoram item פֵּה פֵּה *anguli, duces populi, optimates qui populum continent.* Numer. 24. *Et transfiget פֵּה פֵּה angulos Moab.* Targ. פֵּה פֵּה *principes.* Lxx. *ἐξάρχοντες.*

Verb. פֵּה פֵּה *angularit*, in omnes angulos aut partes mundi disjecit. Deut. 32. v. 26. *אפֵּה פֵּה angulabo eos: in varias terræ partes eos dispergam.* Targ. פֵּה פֵּה *perdam eos.* Lxx. *διασπερῶ αὐτὰς dispergam eos.* Jun. *angulatum profligem eos.* Sicut, Nehem 9. v. 22. *והחלקם לפֵּה פֵּה & divisisti eos in angulum.* Jun. *quos dispersit es angulatum.* Hieron. *ubinam sunt?* legit פֵּה פֵּה *etiam ubi ipsi?* aut פֵּה פֵּה *pro פֵּה פֵּה.*

Rabb. פֵּה פֵּה *ex parte, propter.* ¶ פֵּה פֵּה *coma: item, mulier alienam casariam gestans, & gramma coccineum.*

Syr. פֵּה פֵּה *ornamentum, decus.* פֵּה פֵּה *pulcrum, congruum, decens.*

פאס Arab. פאס securus.

פאר Inde Piel פאר decoravit, ornavit, glorificavit, laudavit. Esa. 60. Domum istam decoris mei פאר decorabo. Targ. אשבח laudabo. Psalm. 149. יפאר decorabit pauperes in salute. L x x. וישבחו exaltabit. חידהפאר חידהפאר gloriosus fuit, gloriosus factus est. Exod. 8. vers. 9. חידהפאר da tibi ipsi gloriam super me. Jud. 7. Ne forte יפאר gloriatur contra me Israel. Targum יתרכבון superbiant. Esa. 44. Quoniam redemit Dominus Jacob, & in Israel יפאר glorificabitur. Targ. ישבח laudabitur. L x x. נאשחודו.

NOM. פאר decor, ornatus: Per Metonymiam, corona, mitra, tiara, pileus, galerus, galea hominem ornans, capiti ejus imposita. insigne capitis ornamentum, quale hodie Turcis in usu est: PLUR. פארים tiara, mitra, corona. Esa. 61. v. 3. Ad dandum illis פאר, Targ. ליל coronam pro פאר cinere: lætitiā pro luctu: Paranomasia. Ezech. 24. פאר tiaram tuam alliga super caput tuum. Non serves, cum mortua fuerit uxor tua, morem lugentium, qui remotis tiaris, aperto seu nudo capite incedunt. Targ. טטפתר phylacteria tua. sequitur Rabbinos, qui פאר interpretantur Et quod prohibita sint lugentibus phylacteria & calceamenta. Ezech. 44. פאר פשתים, Targ. קובעיןרכבון tiara byssina erunt super capite ipsorum.

פאר pulcritudo, decor, ornatus, splendor, gloria. Esa. 28. vers. 5. Et in diadema פאר decoris. Psal. 96. Fortitudo פאר & decor in sanctuario ejus. Esa. 28. vers. 1. jucunditas פאר ornatus ejus, qui est super capite vallis pinguinum. Rabb. פאר הקריאה elegantiā lectionis: Euphonia.

פאר ramus exilior, qui ex פאר ramo crassiori, ceu vecte, enascitur: sic dictus, quod sit decus arboris: frons ndis. Ovid. turpe sine frondibus arbor. Et Georg. 2. Frigidus & sylvis Aquilo decussit honorem. Græcis פאר pulcritudo & ramus: PLUR. פארות frondes. Esa. 10. Dominus exercituum deramat פאר frondem. L x x. רשע עטו פאר gloriosos. פאר gloria. Hier. lagunculam. פאר olla. Hosand. corr. malè, majestatem. Ezech. 17. vers. 6. Et fecit פאר ramos, & emisit פאר, Targ. פאר פאר frondes. Ezech. 31. v. 6. Et sub פאר פאר frondibus ejus pepererunt omnes bestia agri. Gen. 49. Joseph פאר filius ramorum: planta multis ramis prædita, vitis. Innuit duas tribus, Ephraim & Manasse, ex Josepho ortas.

Inde Verb. Piel פאר frondavit, frondes removit, abstulit. Deut. 24. v. 20. Si excusseris oleam tuam, non פאר, Targ. פאר auferas frondes.

des post te, peregrino, orphano & vidua erit. Non tollas, quod in ramis relinquitur: non auferas fructus omnium ramorum. Per patach, ad differentiam prioris significationis.

פאר decor, splendor: geminata tertia radicis litera פ, ad augendam significationem, sicut פאר plurvia. Joel. 2. v. 6. Omnes facies collegerunt פאר splendorem: ne extendatur seu eluceat. Tristitia significatur. Targum פאר אוקמין בקררא אכרום אהחפיו operi sunt nigredine, nigra ut olla. Sequitur Rabbinos, qui פאר accipiunt pro פאר olla, & olla ad ignem positæ nigredine: ut פאר post longam vocalem inferatur, ad illam producendam.

פני. פני. פני. Inde פני ficus immatura, grossi. Cant. 2. Ficus protrusit פני grossos suos. Ficus producit grossos, loco florum, quos edunt alia arbores. Rabb. פני omnis fructus immaturus. In Bereschit rabba: פני אפנה אפנה פני; quod exponitur, פני אפנה אפנה פני; quod exponitur, פני אפנה אפנה פני; cum adhuc fuit tenera, produxit spinas. ad illud: Etiam in operibus suis agnoscitur puer. פני immaturi.

Beth fage domus grossorum: vicus extra Hierusalem in monte Oliveti situs, stadio distans à via, quæ à Bethania ducit Hierosolymam, à qua distat itinere Sabbathi.

Arab. פני fag crudus, non bene coctus, fructus recens. Foem. פני cruda. הו אלפנו פני ipsa crudum, est phlegma: in Avic. פני oliva immatura.

פני crudum faciens. פני crudifactio. פני puer, parvus. פני subitus.

Rabb. פני talea, gena, maxilla, & frantum in maxilla, lupatum.

Alcor. פני valles.

פני. Inde Syr. פני & פני frantum: PLURAL. פני frana.

פני. Inde Chald. פני & פני aries, genus tormenti seu machinæ bellicæ, quo muri & turres concutiuntur: PLURALIT. פני arietes.

פני duo significata habet. I. פני. Inde NOM. פני: or carnis, caro putrida, quia & colorem & odorem mutavit: METAPHORICÈ, res abominabilis & immunda: PLUR. פני carnes putrida. Lev. 7. פני, Targ. פני abominatio erit. Ezech. 4. vers. 14. Et non venit in os meum caro פני putrida. Esaiæ 65. vers. 4. Et jusculum פני carniū putridarum: abominabilium.

II. Rabbinicè פני raphanus: PLURALIT. פני

Deinde, פּוּר *iniquitas, peccatum: Plural.* A
 פּוּר *peccata.*
 פּוּר *faggat, & פּוּר peccator, impius, adul-*
ter. Fōm. פּוּר peccatrix, adultera: Plural.
 פּוּר *adultera.*

פּוּר. פּוּר, Chald. פּוּר *occurrit, obviavit, obviam*
habuit. CONSTITUITUR cum accusativo. Ge-
 nef. 33. *Quis tibi tota turba ista, quam פּוּר,*
 Targ. פּוּר *obviam habui? cui obviavi. 1.*
 Sam. 25. *וּפּוּר אַחַם, Targ. פּוּר יַחְוֹן & ipsa*
obviabat ipsis. ¶ Semel cum ב in. Prov. 17.
פּוּר occurere ursum orbatum באיש in virum.
 Niph. פּוּר *obviam factus fuit. Psal. 85. Pietas*
& veritas פּוּר, Targ. פּוּר sibi obviam facta
sunt. Piel פּוּר obviam habuit. Job. 5. Interdum
פּוּר obviam habebunt caliginem.
 Rabb פּוּר *sagitta lata.*

פּוּר. Inde Arab. פּוּר *vermis: Psal. 22.*
 Rabb פּוּר *ansa, manubrium.*

פּוּר. פּוּר, Arab. פּוּר *redemit, liberavit ex servi-*
tute, angustia, periculo aut captivitate.
 Exod. 13. *Omne aperiens vulvam asina פּוּר,*
 Targ. פּוּר *redimes בשׁה ove. Lxx. ἀλλάξεις*
αὐτὴν mutabis illud. Deut. 9. Et hereditatem tu-
am, quam פּוּר, Targ. פּוּר redemisti. Niph.
 פּוּר, Arab. פּוּר *anfadi liberatus, redemptus*
 fuit. Hiph. פּוּר, Arab. פּוּר *afdifecit redi-*
mere, redemit servum captivum aut pignus,
repigneravit. Psalm 49. vers. 8. Frater non redi-
mento פּוּר, Arab. פּוּר redimet virum. Ho-
 phal פּוּר *redemptus fuit. Levit. 19. vers. 20.*
 וּפּוּר לֹא נִפְדָּה, Targum פּוּר *לא נפדחה*
& redimendo non fuerit redempta ar-
gento.

NOM. פּוּר *redemptus.*
 פּוּר, Arab. פּוּר *fidia red-*
emptio, liberatio: item, פּוּר redemptionis preci-
um. Psal. 49. Et preciosa erit פּוּר redemptio ani-
mae ipsorum.
 Arab. פּוּר *fidii פּוּר. Matth. 6. Quam da-*
bit homo פּוּר redemptionem pro anima sua? פּוּר
פּוּר. Alc. תּפּוּר.

פּוּר. Inde Rabb פּוּר *frons.*

פּוּר. Inde אפּוּר *palatium.*
 פּוּר *Mesopotamia, campestris Syria.*
 Chald. & Syr. פּוּר *jugum, par boum: Pl.*
 פּוּר *juga, boum paria. 1. Sam. 11. Et accepit*
 פּוּר, Targ. פּוּר *jugum boum. ¶ Deinde, Chal.*
 פּוּר *vomeris.*

פּוּר. Inde Rabb פּוּר *dolum.*

פּוּר. idem quod פּוּר, *redemit, liberavit. Job.*
 33. v. 24. פּוּר, Targ. פּוּר *libera eum.*
 Chald. פּוּר *vulnus: in פּוּר invenies.*

פּוּר. Inde פּוּר *adeprs, reticulum, diaphragma: sic di-*
 ctum quasi פּוּר: quia distinguit superiora

& inferiora viscera. Lev. 1. v. 8. *Caput &*
 הפּוּר, Targ. פּוּר *adipem. Ibid. v. 12. Caput &*
 פּוּר, Targ. פּוּר *adipem ejus.*
 Chald. פּוּר *sparsit: in פּוּר quaerito.*
 Rabb פּוּר & פּוּר *merfa marmorea.*
 פּוּר *stercus ovium induratum, ex quo fi-*
 unt testa rustica.

פּוּר tria significata habet. I. Inde NOM. פּוּר,
 constructum פּוּר, Arab. פּוּר *os ris,*
 concavum illud, intra quod sunt lingua
 & dentes: PLUR. פּוּר, & פּוּר, & פּוּר, & per
 geminationē, פּוּר, Arab. פּוּר & פּוּר
 ora. Pl. 115. פּוּר *os est illis, nec loqui possunt. Prov.*
 10. *Fons vita, וּפּוּר צדיק, os justi: sed os im-*
piorum celabit iniquitatem. Mich. 3. Et qui non
dederit super פּוּר os ipsorum. Targ. Et qui non
dedit super פּוּר os ipsorum. Gen. 25. v. 28. Quia ven-
atio ejus פּוּר in ore ejus. Targ. פּוּר אכל de
venatione ejus comedebat. Lxx. venatio ejus
βρωσις αὐτῶν cibus ejus. Pl. 78. Adhuc cibus eorum
פּוּר in ore ipsorum. Eccl. 6. Omnis labor ho-
minis פּוּר propter os illius. Targ. פּוּר מוֹן פּוּר
propter escam oris ejus. Gen. 45. v. 12. Quod פּוּר
meum loquitur ad vos. Targ. פּוּר אֲנִי מִמֶּלֶךְ
juxta linguam vestram ego loquor: loquor vo-
 bis cum sine interprete: Hebraicē. Nemo
 enim inter gentes linguam hanc tunc di-
 scere dignabatur. 2. Sam. 13. *Quia על פּוּר su-*
per ore Absalonis erat insidia. Targ. פּוּר בלכא in cor-
 de. ¶ 2. Per Metonymiam, פּוּר, oratio seu
 verba ore prolata, *sermo, dictum, edictum, de-*
 cretum, mandatum, sententia, consilium, consen-
 sus. Gen. 43. Et nunciavimus ei פּוּר פּוּר
 juxta os verborum istorum. Targ. פּוּר על פּוּר
 sermonem verborum istorum: על פּוּר על שׁעוֹר
 juxta mo- dum. Gen. 47. v. 12. על פּוּר est לפּי פּוּר. Gē.
 45. *Juxta פּוּר Pharaonis. Lxx. πρὸς εἰρημύρα δι-*
στα. Exod. 4. v. 16. Ipse tibi erit לפּי פּוּר in os: לפּי פּוּר
in interpretem. pro quo ha-
betur, capite 7. פּוּר פּוּר
 פּוּר *interpretatus. Deut. 17. v. 6. Juxta פּוּר*
os duorum testium. Targ. פּוּר sermonem. Exod.
 4. *Gravis פּוּר ore. Targ. פּוּר loquela. Num. 12.*
פּוּר עם ממלל. Tar. פּוּר ore ad os loquar illi. Tar.
פּוּר עם ממלל. loquela cum loquela: sine mediatore: coram.
 Gen. 24. *Interrogabimus פּוּר os illius. Targ.*
Audiemus פּוּר מה ריהא אמר quid ipsa dicat. 2. Sam.
 17. v. 5. *ut audiamus quid פּוּר in ore ejus. Targ.*
quid dicat. Num. 18. Quare vos transgre-
dimini פּוּר os Domini? Targ. פּוּר decretum. Jer.
 15. v. 19. *sicut os meum erit: q; ego statue-*
 ro, tu irritum facies. Exod. 17. v. 1. *Juxta פּוּר*
os Domini. Lxx. διὰ ῥήματα τοῦ secundum verbum.
 Jos. 9. *Et congregati sunt simul, ut pugnarent cum*
 Josua & cum Israel פּוּר ore uno. Targ. פּוּר
 פּוּר *catu seu auxilio uno: societate una:*
 פּוּר *consensu. Hier. animo. 2. Chron. 18.*

פהל Arab. fahal taurus: Plur. fahul tauri.

פהם Arab. faham intendit, consideravit, intellexit. Pl. 2. faham intelligite, reges. Psal. 28. Non faham intelligit opera Domini. Psal. 92. Vir stultus non faham intelligit. Pasf. at-faham, & faham intellexit. Pl. 73. & intelligam in novissimis eorum. Matth. 13. v. 14. & non intelligetis. Luc. 24. v. 45. ut intelligerent quod scriptum est. Piel faham docuit. Pl. 94. Qui faham docet hominem scientiam. Hiphil faham atham docuit. Psal. 102. & faham doce me dies meos. Psal. 16. Qui faham tribuit intellectum mihi.

Nom. fehem intentio, consideratio, intelligentia, mens, judicium, ingenium. Bifhem intentē, consideratē, prudenter. & fahem idem.

fahim intentus, intelligens, prudens, ingeniosus. & fahem idem. mathum consideratus, intellectus. אלנאקז אלפהם avas stultus.

פהק Rabb. faham oscitavit. מפהקה ומעטשה ofcitatio: פיהוק.

פהר Arab. manica: in Avicenna.

פוא Arab. fuah rubia & פואה fuhe alzabbagin rubia tinctorum.

פונ remissus, debilis fuit, cessavit, quievit, siluit: MET aphoricē, hestavit, dubitavit, vacillavit, cum ad animum transfertur. Gen 45. v. 26. & remittebat cor ejus: intermittebat, cessabat, quiescebat: nec pulsabat seu palpitabat. Cessabat motus cordis seu pulsus; ut fit in subito gaudio seu subitis ejusmodi alijs affectibus, cum cor nimium dilatatur, & calor naturalis dispergitur. Targ. ויהו מליא פיגן. & erant verba illa dubia in corde illius. Lxx. ἐξέστη τῆ δραοία stupefactus est mente. Pl. 77. v. 3. Plaga mea noctu detracta est, nec cessabit. Habac. 1. v. 4. Propterea cessabit lex, nec egredietur in finem iudicium: abolebitur. Chald. i. Sam. 25. v. 37. בצאה, Targ. כר פנ cum exisset vinum à Nabal: cessasset. Syr. Matth. 24. remittet charitas multorum: refrigescet. Niph. פונ debilitatus fuit. Pl. 38. debilitatus sum & contusus valde. Hiph. Chald. אמפינ remisit, debilitavit, remissum fecit.

Nom. פונה, הפונה, & הפונה remissio, intermissio, cessatio, quies, pausa, relaxatio: Plur. הפנות remissiones, intermissiones, relaxationes. Thren. 2. Ne des פונה intermissionem tibi: cessationem. sc. oculi à lacrymis: ob regiminis formam. sicut sequitur: non sileat pupilla oculi tui. Targ. פוחמין consolationes. Thren. 3.

Oculus meus detractus est, nec filebit, quod non sint remissiones: finis lacrymarum.

Chal. פאנ פאנ & פאנ remittens, palpitans, dubius. Rabb. פאנ est פאנ fons. פאנ & פאנ nomen fluvij. Arab. פאנ faiaq fasciavit, fascijs involvit. פאנ faiga fascia.

פור tria significata habet. I. Inde פור contritio, calamitas, afflictio, infortunium, eventus malus, exitium, interitus, ruina. Prov. 24. v. 22. Quia subito exurget calamitas eorum, & פור & exitium amborum quis novit? Targ. וספוחא & labia. legit פור os: litera נ neglecta. Lxx. ἄσπικτος supplicia. Job. 30. Si פור in exitio illius ipsi clarior. Targum פור בערן צערה in tempore afflictionis ejus. Lxx. ἐν ἄσπικτος ἄσπικτος in ruina ejus.

Rabb. פור & פור eruit vel comedit rostro, more gallorum aut gallinarum.

II. Syr. פור aberravit, frustratus est.

Nom. פור error. פור frustratio spei.

III. Arab. פור & פור fid contentus fuit, accepit, acquisivit, lucrifecit, lucratus est, utilis fuit, profuit. Pasf. אסחפאר & אסחפאר idem. 1. Cor. 10. v. 20. ut acquiram vobis: lucrificam. Rom. 8. Sed אסחפאר accepistis spiritum. יחפור acquirit. Hiph. אפיד a fid dedit, contulit, profuit, auxiliatus est. Rom. 1. & dem vobis donum. & פור proderit. & פור auxiliabitur tibi: proderit tibi: in Avicenna.

מסחפיר acquisitus, conferens, auxilians. פאידה faida auxilium, commodum, utilitas, precium: Plur. פואיר fevaid commoda. מופיר mudid commodus, utilis.

פואר אוקל superius orificium ventriculi.

פוא Arab. fave rubia: in פוא quare.

פוא Arab. מפאון קלילה & מפאון in Geog. Alcor. פוא munus.

פוח tria significata habet. I. פוח & פוח idem quod פוח, פוח, פוח, afflavit, sufflavit, spiravit, suspiravit, inspiravit, inflavit. tantum Cant. 2. v. 16. עד שיפוח donec spiraverit dies, & fugerint umbra: ventus diei. Quia sub ortu diei ventus spirare solet. Hiph. הפיח idem. Cant. 4. הפיח perfla hortum meum, stillabat aromata. Psal. 10. v. 5. Omnes inimici ejus יפיחם flabit in eos. Targ. ויעוף irascetur: Flatu oris indignatione animi sui indicabit. Aut, contemnet, despiciet. Ezech. 21. v. 30. In igne furoris mei אפיח spirabo contra te. Targ. אפיח irascar: indignabor. Esa. 42. v. 22. הפח sufflantur juvenes omnes: contemnuntur. sicut praecedit: populus spretus. Infinitiv. per praeterit. exponitur. Lxx. ἄλατος, Hier. laqueus. Jun. illaqueant juvenes. Hof. non correxit. Pl. 12. v. 6. יפיח לו flabit in illum: contemnet.

NOM. פִּיחַ *favilla*. Exod. 9. v. 8. *Capite vobis plenitudinem volarum vestrarum* (id est, plenas volas vestras) פִּיחַ (è *favilla fornacis*. Et v. 10. *Et tulerunt פִּיחַ אֶת־פִּיחַ favillam sive cinerem fornacis.*

II. פוּחַ per Metonymiam, *locutus fuit*, sed confidenter, audacter & liberè: sicut Latinis *spirare*: quòd in flatu oris sermo consistat. Prov. 14. v. 7. וַיִּפִּיחַ & *qui spirat mendacium*. Targ. וְדַמְלַל & *qui loquitur*. Prov. 6. vers. 19. יִפִּיחַ *spirabit mendacium testis falsus*. Targ. דַּמְלַל *qui loquitur*. Lxx. ἐναντίας. legit יִפִּיחַ, à נִפְחָה *accendit*: absentibus punctis. Prov. 29. vers. 8. *Viri derisionis יִפִּיחוּ spirabunt* (in) urbe. Targ. מְדַמְלְלִין *loquuntur mendacium*. Prov. 19. וַיִּפִּיחַ & (qui) *spirabit mendacia, peribit*. Targ. וְדַמְלְלֵי & *qui profert*. Hab. 2. וַיִּפִּיחַ & *spirabit de fine, & non mentietur*: loquetur. Prov. 12. יִפִּיחַ *loquetur veritatem, annuntiabit justitiam*. Targ. מְדַמְלְלֵי *qui loquitur*.

Rabb. נִפְחָה *intumuit*: a נִפְחָה.

III. Arab. פוּחַ *foh*, & פִּיחַ *fih oluit, redoluit, fragavit*: item, *olfecit, odoratus est*. Piel פִּיחַ *fajah odorem dedit aut fecit*.

NOM. פִּיחָה *faiha odor, fragrantia*: PLur. פוּחוֹ *fojoh odores*. פוּחַ אֶלְמַעוּ פוּחַ *almaas oluit hircum*.

Deinde, פוּחָה *favah oscitavit*, os aperuit præ somno aut tædio.

NOM. פוּחַ *feveh*, & תִּפְוַחָה *tefeveha oscitatio*.

פּוּחַ *faah singulus*.

פּוּט NOM. Proprium פּוּט *Phut*, tertius filius Cham; & inde פּוּט dicta regio, quam is incoluit. Olim autem ita appellabatur tota Africa, nunc verò occiduae Africæ partes, videlicet Mauritania Tingitana, à Tingi urbe sic dicta, ubi regnum Fesæ, seu Lybia est: & fluvius, illam ambiens, adhuc hodie פּוּט *Phuti*; & regio Phutenfis. Nahum 3. v. 9. פּוּט וְלוּבִים *Fut & Lubim fuerunt in auxilio tuo*. Targ. פּוּטֵי *Futai*: Aphri.

Rabb. פּוּט *obsecravit, deprecatus est*.

פּוּט *deprecatio, pœsis, carmen*.

פּוּטֵי *poëta*: PLur. פּוּטֵינִי *poëta*. Ex latino: ut videtur.

פּוּךְ *antimonium, stibium*, quo ad tingenda nigrore cilia, seu ad venustandos oculos, peculiariter utebantur. color subniger ex pulveribus stibij confectus. 1. Reg. 9. v. 31. *Et composuit בְּפוּךְ, Targ. בְּצִירָא fuco oculos suos*. Jer. 4. v. 30. *Si aperueris בְּפוּךְ, Targ. בְּצִירָא stibio oculos tuos, frustra decorabis te*. stibio oculi dilatari quodammodo videntur. ¶ Deinde, פּוּךְ *lapis stibij colorem habens, seu marmor nigrum, ex quo pavimenta confici-*

untur. Esa. 54. v. 11. *Ego sterno בְּפוּךְ, Targum stibio lapides tuos*. 1. Par. 29. v. 2. *Lapides פּוּךְ stibij*.

Arab. פּוּאֶכֶה *fuache fructus*.

פּוּל, Arab. פּוּלֶה *fula faba*: PLur. Rabb. פּוּלִין, Arab. פּוּל *fabæ*. 2. Sam. 17. וּפּוּל & *fabæ & lentis*. Rabb. פּוּל הַמְצִירִי *fabæ Aegyptiaca*. Benjamin in Itinerario: אֶרֶץ פּוּלִיא אֶרֶץ פּוּל *A. pulia regio, sic dicta à pul.* id est, fabis.

Arab. מַפּוּאֶלֶה *mafuëla fabarium*.

Verb. Arab. פִּיאַל *fejel sparsit, aspersit: fudit, diffudit, profudit bona, perdidit*.

תִּפְוַלָה *tefevula fusio in diversas partes, transfusio, profusio, perditio*.

Rabb. Chald. & Arab. פִּיל *fil*, & פִּילָה *fila elephantus, barrus*: PLur. Arab. אֶפִּיאַל *afielephanti*. Cant. 7. *Sicut turris השן הַשֵּׁן dentis*. Targ. שֵׁן אֶלְפִיל *dentis elephantis*. Arab. אֶלְפִיל *sen alphil dens elephantis*: ebur. אֶלְפִיל, Arab. אֶלְפִיל *di alphil elephantia, elephantia-fis*. lepræ species, ob cutis asperitatem, corio elephantis non absimilem, sic dicta. פִּילֵי פִּילִי *fili elephantinus*.

פִּיל דּוּאֶל אֶלְפִיל *alphil pes elephantis, herba*. Et ex Arab. אֶלְפִיל *videtur factum Græcū ἐλέφας*. Talmud קַפִּיפָה מְצִירָא *elephantus, qui deglutivit canistrum Aegyptiacum, & evomuit illud*. לאֶפִּיל אֶרְעִיל בְּקִיפָא *non ingreditur elephas per foramen acus*. Christus pro hoc dixit *camelum*, qui erat in Judæa notior.

Chald. פִּיַל *phiale*.

פּוּם Chald. פּוּם, Arab. פּוּם *fom*, idem quod פּוּס, os: PLur. Chald. פּוּמִין *ora*. Exod. 3. *Quis posuit פּוּס, Targ. פּוּמָא os homini?* Prov. 8. *Verba פי, Targ. פּוּמֵי oris mei*. Hebr. PLur. פּוּם *ora*, plur. à פּוּס *os*. pro פּוּם *Psal. 17. v. 10. oribus suis loquuntur in superbia*. R. D. *adipe suo clauserunt ora sua, ideo loquuntur in superbia*. ¶ Arab. פּוּם *fom haut os Piscis*: stella in ore Piscis.

פּוּמָא *demonstratio*: in Avicenna.

פּוּמָא *idem quod פּוּרָא, orium multitudo*: ut פּוּמָא *radicale*. Job. 15. v. 27. *Et fecit פּוּמָא orium multitudinem super ilijs*. sic vocantur rugæ, quæ fiunt in ventre hominis obæsi. Targ. רֹטְמָא *humiditatem*.

Arab. פּוּם *allia*: Alc.

פּוּן *consternatus fuit, dubitavit, hesitavit*. Psal. 88. vers. 16. *Portavi terrorem tuum אֶפּוּנָה consternabor*: timebo, ne mihi hoc vel illud eveniat.

פּוּן *idem quod פּוּלָא, ne quando, ut ne, ut non, ne fortè, cum futuro*. Gen. 3. פּוּן, Targ. אֶפּוּנָא *ne quando moriamini*.

Chald.

multi.

II. Syr. פּוּשׁ *quievit, mansit, remansit.* Luc. 2. v. 43. *Jesus autem puer, שׁ פּוּשׁ remansit Jerosolyma.* פּוּשׁ *remanens.*

פּוּשׁ *pausa, mora.*

Arab. פּוּשׁ *dilatatus, expansus fuit.* יפּוּשׁ *expandentur: in Avicen.*

פּוּחַ duo significata habet. I. Inde פּוּחַ *cardines ostij.* I. Reg. 7. וְהַפּוּחַ *& cardines pro valvis domus interioris.*

פּוּחַ *turpitudine, pudendum.* Esa. 3. v. 17. & *Domini pudendum earum denudabit: ut nude incedant ante hostem.* פּוּחַ, mutato *cholem in camets parvum.*

II. Arab. פּוּחַ fut. & פּוּחַ fit *moratus, tardatus fuit.* פּוּחַ *favet tardavit.* פּוּחַ *favit tarditas.* פּוּחַ *non tardabit.* פּוּחַ *afuet tardior.*

פּוּז *robora vit, fortificavit: semel.* Genes. 49. v. 24. וּפּוּזוּ *& roborata sunt brachia manuum ejus.* Targ. פּוּזוּ *propterea imponetur aurum super brachia ejus.* respexit ad פּוּז *aurum.* Lxx. וְכִי עָלְמוּ הַיָּמִין, Hieron. *dissoluta sunt vincula.* q. פּוּז. Prel. פּוּז *fortiter saltavit.* C

2. Sam. 6. & *videbat regem David מְפּוּז, Targ. מְפּוּז saltantem.*

Nom. מְפּוּז *robustus, solidus: participium passivum.* Hiphil. I. Reg. 10. v. 18. & *obduxit illud auro מְפּוּז solido.* Targ. מְפּוּז *bono.* Pro quo habetur, 2. Paral. 9. מְפּוּז *mundo.* מוּזקק.

פּוּז *aurum optimum, & percolatum seu purificatum, quod est solidius.* Psalm. 21. *Impones capiti ejus coronam פּוּז, Targ. פּוּז סְנִינָא*

auri colati: purificati, puriputi. Psalm. 19. *pra auro מְפּוּז, Targ. מְפּוּז ומן אובריון & pra obryzo.* D

אופּוּ *locus auro optimo abundans, U-phaz: Jer. 10. v. 9.*
Rabb. פּוּזוּ *aureus.*
פּוּזוּ *durus, difficilis, obstinatus.*
Arab. פּוּזוּ *jecit, eiecit, projecit.*

פּוּעַ Arabic. פּוּעַ *faza pavit, timuit, exhorruit, formidavit, territus fuit, stupuit, obstupuit.* Piel. פּוּעַ *fazza terruit, perterrefecit, stupefecit, conturbavit.* Psalm. 18. וְהַפּוּעַ *conturbarunt me.* Pals. פּוּעַ *atfazza territus fuit, properavit.*

Nom. פּוּעַ *faza pavor, timor, stupor, ecstasis.* E
פּוּעַ *fazza pavidus, socors.*
פּוּעַ *mufazza territus.*

פּוּר idem quod פּוּר, *sparsit, dispersit, disjecit.* Jerem. 5. v. 17. *Grex פּוּר dispersus Israel (quē) leones fugarunt.* Niphil. נְפּוּר *dispersus fuit.* Psalm. 141. נְפּוּרוּ *dispersa sunt ossa mea.* Piel. פּוּר *sparsit, dispersit.* Psalm. 112. v. 9. פּוּר *sparsit, dedit pauperibus.* Targum פּוּר *dedit pauperibus.* Jerem. 3. וְהַפּוּרִי *& sparsi-*

sti vias ad alienos, sub omni arbore frondosa. Targum וְקִלְקֵלְתָּ *& corrupisti.*

Rabbin. וְוִירָה *virga, & punctum baculo erectum.*

פּוּרְנִירָה *prodiga.*

פּוּחַ. Inde Heb. & Chald. פּוּחַ, Arab. cum punctato, פּוּחַ *fachch laqueus, decipulum, rete,* instrumentum, quo aves aut feræ capiuntur: Plur. פּוּחִים, Chal. פּוּחִין, Arab. פּוּחִיחַ *laquei.* bis tantum. Amos 3. v. 5. *An cadet avis על פּוּחַ super laqueum terræ? Targ. פּוּחִיחַ*

in laqueum seu rete super terram. Psalm. 11. *Pluet super eos פּוּחִים, Arab. פּוּחִיחַ*

laqueos. Deinde, פּוּחִים *lamina.* Exod. 39. v. 3. & *extendebant פּוּחִיחַ, Targ. פּוּחִיחַ*

laminae auri. quæ sunt expansæ instar laqueorum. Num. 16. v. 38. & *facient eas (id est, ex eis) פּוּחִים extensiones laminarum.* hoc est, extensas laminas. Targ. פּוּחִים *laminas ductiles.*

פּוּחַ *dux, princeps: fœmininum terminatione, sicut פּוּחַ desolatio; sed significatio-*

ne masculinū. patach in segol, ante gutturalem cametsatam, & dages abjecto. Plur. פּוּחִים & פּוּחִין, Chal. פּוּחִין *duces, principes.* Nehem. 13. *Panem פּוּחִיחַ principis non comedi: dignum, qui à principe comeditur.* Haggæi 1. *Ad Zerubabel filium Sealtiel*

פּוּחִיחַ principem Juda. In templo secundo qui dominabantur, non vocabantur *פּוּחִים reges, sed פּוּחִים duces,* quia erant sub potestate gentiū. at ex familia Hasmonæorū ac Herodis, qui dominabantur, non erant ex tribu Juda. Lxx. & *φουλῆς ex tribu*

Juda. legerunt פּוּחִיחַ. Nehem. 5. Qui mandavit mihi ut essem פּוּחִיחַ princeps eorum in terra Juda. pro פּוּחִיחַ, ut הַ פּוּחִיחַ fœmin. non mutetur in ח, sed abijciatur. I. Reg. 10. v. 15. *princes terra.* Aliqui libri habent פּוּחִיחַ: ut dages puncto camets compensetur.

Chaldaicè, פּוּחִיחַ *nudi, laceris vestibus induti.*

פּוּחַ *pavit, expavit, timuit, territus fuit.* Esa. 12. v. 2. וְלֹא אֶפְחַח *sperabo nec timebo: paranomasia. Construitur vel cum מָא.* Psal. 27. *Deus est munimentum meum פּוּחַ*

quod expavescam? Targ. פּוּחַ timebo? vel cum מָא ad. Esa. 19. *omnis qui recordatus fuerit illius פּוּחַ*

ad ipsum expavescet. Targ. פּוּחַ *commovebitur.* Jerem. 36. פּוּחַ *expaverunt quilibet ad proximum suum.* Targ. פּוּחַ *obstupuerunt.* Piel. פּוּחַ *idem.* Esa. 51. v. 13. וְהַפּוּחַ, Targum פּוּחַ *expavisti jugiter omni die ab ira tribulantis.* Hiphil. הפּוּחַ *expavescere fecit, terruit.* Job. 4. v. 14. & *multitudinem ossium meo-*

Alcor. 2. פחשה & פחשה res mala, scelus.

פחה duo significata habet. I. פחה, Chald. פחה fovea profunda & magna, fessa: PL. פחה fovea. Jerem. 48. v. 44, & 45. פחה pavor ופחה, Targ. ופחה & fovea; ופחה & laqueus, super te, o habitator Moab, dicit Dominus. Fugiens propter pavorem, cadet in foveam. & ascendens ex fovea, capietur in laqueo &c. Ibidem v. 28. & sicut columba, qua nidificat in lateribus oris פחה fovea. in ulterioribus foraminibus foveæ. Columba nidificat in lateribus foveæ, ne homines illam cum pullis suis tollant. Nam propter foveam ad eam transire nequeunt. 2. Sam. 17. Absconditus est פחה הפחה, Targ. פחה פוחימא fovearum. 2. Sam. 18. v. 16. & projecerunt eum in sylva in פחה הפחה foveam magnam. Ex hac constructione, & ex terminatione plurali, apparet esse radicale, & nomen masculinum.

II. פחה Inde פחה defectus, diminutio lepra. Levit. 13. פחה defectus est in calvicie ejus. Targ. פחה פוחימא contritio: diminutio.

Rabb. פחה minuit, diminuit. פחה parvus, vilis, abjectus, humilis: PLURAL. פחה פוחים viles, abjecti. פחה פוחות vilitas, contemptus, despectio. פחה פוחות ad minus. לכל הפחות ad minimum. פחה פוחות imminutio.

Chald. פחה vallicula: vel, diversus color ex valliculis in cute confurgens. פחה infimus, rejectus.

פחה Rabb. פחה & פחה in פחה quære. Arab. פחה.

פחה. Inde פחה smaragdus.

פחה duo significata habet. I. Chald. פחה pinguefecit, impingnavit, saginavit.

פחה פוחימא pinguefactus, saginatus: PLURAL. פחה פוחימא saginati. Prov. 15 פחה פוחימא pra bove saginatio. Targ. פחה פוחימא pra bobus seu tauris saginatis. Pals. פחה פוחימא saginatus fuit.

NOM. Adject פחה פוחימא pinguis, saginatus: PLURAL. פחה פוחימא saginati. FOEM. פחה פוחימא saginata: PLURAL. פחה פוחימא saginata.

Subst פחה פוחימא saginatio, pinguefactio. פחה פוחימא domus saginationis, saginarium, locus ubi saginantur aves.

פחה פוחימא pinguedo. פחה פוחימא papilla, capitulum mammæ, & ejus acumen. Item, acumen caparum, cedrorum, malogranatorum ex parte floris.

II. Arab. פחה fatam, & פחה aftam ablatavit.

פחה fatim ablatatus, pinguis. Pl. 131. v. 12. פחה sicut ablatatus à matre sua.

פחה iftam ablatatio.

פחה ablatatus, saginatus. Psalm. 59. פחה vitulus novellus, ablatatus.

PROPR. פחה Fatime, filia Muhammedis ex Aische Abubeceri filia, quam duxit Hali, & ex cujus semine oriundus, dicebatur פחה פוחימא Fatimi: PLURAL. פחה פוחימא Fatimij, reges Ægypti ex Fatime orti. quorum primus fuit פחה פוחימא Minz ladin allah: anno Hegiræ 362. Christi 974. duodecimus & ultimus verò פחה פוחימא Azir ladin allah: anno Hegiræ 556. Christi 1156.

פחה Arab. פחה discretus, animadvertit. פחה animadvertes: in Avic. Matth. 7. v. 3. פחה חפסן. פחה פוחימא באלחשכרה אלחי בעיניך. Luc. 6. Trabem in oculo tuo non פחה animadvertes.

פחה Rabb. פחה parvit. פחה פוחימא cadus, dolium.

פחה Chald. פחה hypotheca, liber, epistola: PLURAL. פחה פוחימא epistola. Rabb. פחה ad cætum.

C פחה פחה, Chald. & Syr. פחה missus, emissus, apertus, aperiendo dimissus, laxatus, solutus, liberatus fuit, exivit, rupit, erupit, sicut infans ex utero, cum nascitur: captivus ex carcere, custodia seu vinculis, cum liberatur: anima ex corpore, seu homo ex hac vita, cum moritur: uxor à marito, cum repudiatur. TRANSITIVÈ, פחה misit, emisit, dimisit, solvit, liberavit, repudiavit. 1. Paral. 9. v. 33. פחה פוחימא cantores capita patrum Levitis in conclavibus פחה פוחימא dimissi. Habitabāt in conclavibus, liberi ab omni onere, tantum canentes cantica. 1. Sam. 19. v. 10. פחה פוחימא, Targ. פחה פוחימא & dimissus fuit à facie Saul. Lxx. ἀπέστειν abijt. Chald. Targ. 1. Cant. Cum venit tempus פחה פוחימא ut exiret ex hoc mundo: ut dimitteretur, ut moreretur. Syr. Phil. 1. v. 13. Cupio פחה פוחימא dimitti, & esse cum Christo: פחה פוחימא. sicut qui ex carcere & vinculis dimittuntur. Corpus enim animæ tanquam carcer est. Luc. 2. v. 29. Nunc פחה פוחימא dimittis servum tuum, Domine. Tob. 3. Precipe recipere spiritum meum, ut פחה פוחימא dimittar, & fiam terra. Ibidem. Dixi פחה פוחימא dimittere me ex terra. Num. 21. Quod פחה פוחימא expirasset Moses. Lxx. ἀπέλυθη dimissus esset.

D TRANSITIVÈ. 2. Paral. 23. v. 8. Quia non פחה פוחימא dimisit Jehojada sacerdos cohortes. Lxx. ἀπέλυσεν. Prov. 17. v. 14. פחה פוחימא emittens aquam in initium est contentiois. Piel Chald. פחה dimisit. Gen. 43. וישלח, Targ. פחה פוחימא & dimittet vobis fratrem vestrum. Jerem. 3. Ecce פחה פוחימא, Targ. פחה פוחימא dimittet vir uxorem suam: repudiabit. Psal. 34. v. 1. ויגרשהו & expellebat eum, & abibat. Targ.

E פחה פוחימא saginatio, pinguefactio. פחה פוחימא domus saginationis, saginarium, locus ubi saginantur aves. פחה פוחימא pinguedo. פחה פוחימא papilla, capitulum mammæ, & ejus acumen. Item, acumen caparum, cedrorum, malogranatorum ex parte floris.

bat. Targ. וּפְטָרָה & dimittebat eum. Passiv. A
 שְׁלַחוּ אֶחָפֶטֶר dimissus fuit. Genes. 43. & viri
 תַּרְגּוּ אֶחָפֶטֶרוּ dimissi fuerunt. Hiphil. הַפְטִיר
 emisit. Psalm. 22. יִפְטִירוּ emittent in labio. per
 labia. scil. verba. Lxx. ἐλάλησαν locuti sunt.
 Alc. אֶפֶטֶר seipsum aperuit.

Nom. פֶּטֶר. Foem. פְּטָרָה ruptura, eruptio, e-
 missio, dimissio: primogenitum, quod primum
 ex utero hominis aut animantis exit: ho-
 mo vel animal matricem aperiens & per-
 rumpens. Exod. 13. Sanctifica mihi omne בְּנֵי
 primogenitum, פֶּטֶר emissionem omnis matricis.

Targ. פֶּתַח aperiens omnem matricem. Lxx. ἀ-
 νοίγον aperiens. quod citatur, Luc. 2. v. 23. ἀνοί-
 γον adaperiens. Exod. 34. פֶּטֶר, Targ. בְּנֵי pri-
 mogenitum bovis, וּפְטִיר, Targ. וּבֹכֵרָא & primo-
 genitum asini, redimes ove. Lxx. ὄψον τῶν οὐν.
 Num. 8. Pro omni פְּטָרָה בְּלִי יְרֵחָהּ apertione
 omnis matricis.

Chald. פֶּטִיר primogenitus, vulvam aperi-
 ens. Deinde, פֶּטִיר, Arab. פֶּטִיר fatir azy-
 mus: Plur. פֶּטִירִין, Arab. פֶּטִירִין fatair azy-
 mi. Levit. 2. מִצָּה, Targ. פֶּטִיר azy-
 mus erit.

פֶּטִיר dimissio, repudium: Plur. פֶּטִירִין repu-
 dia. Inde פֶּטִירִין גַּם לִבֵּר רֵפּוּדִי. Deut. 24. v. 1.
 סִפּוּרֵי חֵרֶת, Targ. פֶּטִירִין גַּם לִבֵּר רֵפּוּדִי.

Rabb. Niph. גַּפְטִיר dimissus, liberatus, mor-
 tuus fuit.

פֶּטִירָה dimissio, liberatio, mors. פֶּטִירָה
 מִשָּׁח dimissio Moses, ἀπόλησις μωσέως: liber,
 inter apocrypha locum habens, in quo
 de morte Mosi agitur. Hoc continen-
 tur, quæ in Epistola Judæ de corpore Mo-
 sis citantur: quod videlicet de hoc, Mi-
 chaël archangelus cum diabolo dispu-
 tans, altercatus fuerit.

פֶּטִיר שְׂחֵדָה schedæ solutionis, apocha, quietan-
 tia.

הַפְטָרָה dimissio, lectio prophetarū sab-
 bathica, quæ Mosaicæ, cui similis est, lub-
 jungitur, & qua absoluta, populus dimit-
 titur. & קִפְטִירֵי qui lectionem illam propheticam
 postremo legit. אֵין מִפְטִירִין non dimittunt: non
 cessant.

פֶּטִירוּ azymorum dies.

גַּפְטִיר laterna.

פֶּטִירָה stercora.

Rab. פֶּטִירִין, Arab. פֶּטִיר, Matth. father,
 hatar fungi.

Alc. Angel. פֶּטִיר אֵלֶימָא creator celo-
 rum. Cap. Jonas. qui פֶּטִירֵי creavit me.
 Cap. Ifr. qui פֶּטִירֵי creavit vos.

פֶּטִיר tempus carnis.

פֶּטִיר detumuit.

פֶּטֶשׁ. Inde Nom. פֶּטִישׁ malleus magnus, quo
 laminæ super incude percutiuntur. Jer.
 23. v. 29. & וּכְפִישׁ sicut malleus dissipabit pe-

tram. Jerem. 50. v. 23. & fractus est פֶּטִישׁ mal-
 leus totius terra. Babylonia omnia frangens
 & dissipans. Sequitur enim: Quomodo facta
 est in vastitatem Babylonia inter gentes? Targ.
 מֶלֶךְ מִלְּבָא דְהוּא מוּעַ לְכָל אֶרֶץ totam terram.

Chald. פֶּטֶשׁ femoralia, caliga.

in פִּים פֹּר in פִּיל. פּוּחַ in פִּיחַ. פּוּר in פִּיר
 פּוּשׁ in פִּישׁ. פּוּם in פִּיס. פּוּהָה & פּוּם.

פֶּכֶךְ. Syriac. פֶּךְ, Arab. פֶּךְ mandibula, maxilla. Pl.
 mandibule, maxilla. Syr. Joh. 18. Percussit
 super פֶּכְחָה maxillam ejus. Arab. אֶלְפֶךְ
 mandibula inferior. אֶךְ אֶנְפֶכְאֶךְ separatio.

פֶּכָה. Inde Piel פֶּכְחָה exivit, egressus fuit. Ezech.
 47. & ecce aqua מִפְּכִים, Targ. גִּבְעִינִי egredi-
 entes ex latere dextro.

פֶּךְ lenticula, vas, unde oleum educitur
 seu effluit. 1. Sam. 10. v. 1. & accepit Samuel
 פֶּךְ הַשֶּׁמֶן lenticulam olei. Targ. וַסּוּ פֶּךְ הַשֶּׁמֶן
 Reg. 9. & accipe פֶּךְ הַשֶּׁמֶן lenticulam olei istam
 in manum tuam. Hac lenticula uncti fue-
 runt Saul & Jchu, quorum regnum non
 fuit diuturnum, sicut Davidis & Salo-
 monis, qui uncti fuerunt בְּקֶרֶן cornu: de
 quo suo loco. Nec fuit hoc oleum uncti-
 onis: quia eo ungebantur foli reges de
 domo Davidis, sed fuit balsamum.

Arab. פֶּכְחָה diforsio nervi.

פֶּכְחָה & פֶּכְחָה poma.

פֶּכַח. Rabb. פֶּכַח solvit, remisit in censum.

פֶּכֶךְ. Arab. Luc. 3. רִיס אֶלְרִבְעָה פֶּכְאֶן tetrarcha.

פֶּכֶךְ tria significata habet. I. פֶּכְרֵר Pochereth,
 fervus Salomonis, ab aliquo eventu sic
 appellatus.

Chald. & Syr. פֶּכֶר vinxit, ligavit, compli-
 cavit, implicavit, convexit. Syr. Act. 22. v.
 29. אֶחָפֶכֶר quod vinxerat eum. Pass. אֶחָפֶכֶר,
 Syr. אֶחָפֶכֶר ligatus, vinctus, implicatus fuit.
 Prov. 6. & funibus peccati sui יִחַמֵּךְ tenebitur.
 Targ. נִחַמֵּךְ implicabitur: ligabitur. 2. Tim.
 2. וּמִחַפֶּכֶר & implicabitur desiderijs mundi.

Nom. פֶּכְרִין vincula.

II. Per antiphrasin, Chald. פֶּכֶר, idem quod
 פֶּרַק, rupit, abrupit, dirupit. Exod. 32. פֶּרְקוּ, Tar-
 gum פֶּכְרוּ abruerunt in aures aureas. Eccl. 3.
 Tempus לְפֶרוֹק ad rumpendum. Targ. Tempus e-
 lectum לְפֶכְרָא בְּנִינָא ad rumpendum seu destru-
 endum edificium.

III. Arab. פֶּכֶר facer, & אֶפְחֶכֶר aftacar cogi-
 tavit, meditatus, rationatus, imaginatus, opi-
 natus, contemplatus fuit, consideravit, censuit,
 intellexit. Psalm. 21. וּפְכִירוּ & cogitaverunt
 consilia. Psalm. 77. פֶּכֶרֶת cogitavi dies antiquos.
 Marc. 8. v. 33. Non חִפְכֶר cogitas qua Dei sunt.
 Matth. 1. v. 10. & cū אֶפְחֶכֶר consideraret hec.
 Genes.

mufalfal piperatus. מלפול אלמא fulful alma
piper aqua. פולפול אסואי fulful alved piper ni-
grum. דאר פולפול dar fulful piper longum. In
Geograph. Capilli ipforum מחלפלה denigra-
ti, sicut פלפל piper.

II. Arab. פלל falal rimas egit, de vase: meta-
phoricè, hebetatus fuit.

פלה filla rima, fissura.

פלל mufallal rimosus, hebetatus.

פלל hebetatio.

Deinde פלל fallal auguratus fuit, omina-
tus est.

פל fill augurium, divinatio, omen.

נפלא פלא idem quod פלל. Inde Niph. נפלא
separatus, divisus, disjunctus fuit, vel à cog-
nitione, ratione, scientia, intelligentia, len-
tiusq; vel ab actione & viribus hominum:
captum, sapientiam, intelligentiam & facultatem
humanam superavit; mirabilis, gravis, arduus,
difficilis factu, impossibilis, occultus, excellens fuit
quantitate aut qualitate, ut ratione quis
assequi, aut re prestare nequeat, כסוי ועלמח, occultum, impossibile fuit. Deut. 17. v. 8. si

נפלא, Targ. נפרש separatum fuerit verbum:

res ardua, gravis, difficilis. Lxx. ἀδωατήσιν

impossibilis fuerit. 2. Sam. 13. ונפלא & separatum

erat in oculis Ammon, facere ei quicquam. Targ.

נפרש erat absconditum. Genes. 18. v. 14.

היפלא מיהוה an separabitur à Deo verbū? Targ.

היפלא an occultabitur? Lxx. ἀδωατήσιν impossi-

bile erit? Deut. 10. Quia præceptum illud, quod

ego tibi præcipio hodie, non נפלא, Targum

נפרש separatum est à te: ut non possis face-

re. Lxx. ἄεργον grave. Piel. פלא. Hir-

phil. הפלא arduū fecit. Piel. Num. 17. הפלא

Targ. נפרש ad separandum votum: ad sin-

gulare votum faciendum. Hirphil. Levit.

27. v. 2. Si הפלא, Targ. נפרש separabit votū:

votum singulare fecerit. Lxx. μεγάλως &

ἐξῆται egregie voverit. Psal. 31. Benedictus Do-

minus, quia הפלא separavit pietatem suam mi-

hi: egregiam misericordiā exhibuit mihi.

Joel. 2. Qui fecit vobiscum להפלא separando.

Targ. נפרש separata: mira, ardua. Jud. 13. v. 19.

והפלא & arduus erat faciendo. sc. angelus, q

nomen suū dicit esse פלא arduum. Lxx. Do-

mino mirabilia facienti. Non potest referri

ad יהוה, à quo accentu distinguitur, sic-

ut etiam copula. Esa. 29. v. 14. Propterea ego

ad lam הפלא separare populum istum הפלא

separando & separatione: excelsum red-

dere. 2. Par. 2. Quia domus, quam ego aedifico,

magna והפלא & mirabilis. Quicumq; illā vi-

debit, mirabitur splendorem ejus. Hir-

paël הפלא arduum se exhibuit. Job. 10. & re-

redibis, הפלא arduū te facies in me. tua mirabi-

lia ostendes. Targ. פלין judicabis: litigabis.

Acceptit significatione פלל judicavit. & re-
ctè; sequitur. n. renouabis testes tuos contra me.

No m. פלא arduus, mirabilis, ardua & mira-

bilia faciens. Esa. 9. & vocavit nomen ejus פלא

mirabilis, arduus, consiliarius. Alijs in locis o-

mnibus, פלא res ardua, mirabilis. Exod. 15. Fa-

ciens פלא mirabile. Targ. פרישן mirabilia. Psal.

77. memor ero ab antiquo פלא mirabilium tuo-

rum. Plur. פלאים, Foem. פלאות mirabilia.

Thren. 1. & descendit פלאים in ardua, non est

consolator ei: mirum in modum. Psalm. 119.

in Pe: פלאות mirabilia sunt testimonia tua.

פלא arduus, occultus. Jud. 13. Cur sic quæris de

nomine meo, quod est פלא, Targ. נפרש separa-

tum: arduum, tectum & occultum, ut ne-

queas id cognoscere. Angeli apparebant

in similitudine hominum, nec patefacie-

bant se esse angelos, ideo nomina sua non

indicabant. Legitur autem פלי, litera &

quiescente.

פלא ardua. Psal. 139. פלא ardua est scien-

tia præ me: difficilior, quàm ut eam possim

comprehendere.

נפלאות & מפלאות ardua, excelsa, mirabilia.

פלוני cum nomen rei non exprimitur,

certus aliquis homo aut locus, cujus nomē oc-

cultat, ejus mentionem faciens, etiam si

illud nō ignoret. Ruth. 4. v. 1. Sede hinc פלני

aliquis. 1. Sam. 21. & pueris notum feci ad

locum פלני אלמני, Targ. פלוני וטמיר occultum &

tectum. Chal. פלוני, Syr. פלן, Arab. פלאן quid-

dam. Foem. Syr. פלני quædam. Et ex פלוני

אלמני compositum פלמני quidam. Dan. 8. &

dixit unus sanctus לפלמוני ad quendam loquen-

tem. Lxx. τὸ φελεμυν. Inde Rabb. פלמוני

מפלמוני lapides occultos vocant materiam

primam, quasi fundamenta rerum occul-

ta, quæ non incurrunt in oculos, donec

formæ rerum introducantur: idq; sumūt

ex פלמוני: quia per פלמוני intelligunt primam

materiam, & per lapides, fundamenta, sicut in

ædificijs. Est & פלוני Pelonites, gentile. 1.

Paral. 11. v. 27. חלץ הפלוני Helez Pelonites seu

Pelonus, pro quo habetur, 2. Sam. 23. v. 27.

חלץ הפלוני Helez Paltites seu Paltita. Figura &

& פלוני similes sunt. facile igitur depravari

potuit.

פלא mirabilior, major.

Chal. פלאה, Syr. פלאה parabola, similitudo,

cōparatio, enigma: Pl. פלאה parabole, enigmata.

Joh. 10. Ipse autem פלאה similitudinem dixit.

פלג duo significata habet. 1. פלג, Chal. & Syr.

פלג, Arab. פלאק falag divisit, dimidiavit, disse-

cuit, fudit, separavit. Syr. Rom. 12. v. 3. Sicut

& ונפלגויה Deus. Matth. 24. v. 51. & ונפלגויה &

dividet eum. Joh. 7. Cum verò פלגויה dimidiat & ef-

sent dies festi. Arab. Plalm. 135. Qui פלאק divi-

dit mare

fit mare rubrum. Plalm. 42. פִּלְקָר *divisa est anima mea*: distracta, conturbata. Niph. חֲפֵלָה, Chald. אַחְפֵּלָה, Arab. אַחְפֵּלָה atfalaq, & אַחְפֵּלָה anfalaq *divisus fuit.* Gen. 10. *Nomen unius* פִּלְגָה, *quia in diebus ejus* נִפְלְגָה, Targum חֲפֵלָה *divisa fuit terra.* Refertur ad divisionem linguarū & habitationem, de qua, Gen. 11. *Habitatores terræ cœperunt uti varijs linguis, ideoq; & diversa terræ loca occuparunt & incoluerunt, circa annum Mundi 1790.* Alcor. וְאַחְפֵּלָה & *divisus fuit.* Piel. פִּלְגָה, Chald. פִּלְגָה, Arab. פִּלְגָה fallaq *divisit, fudit ligna.* Job. 38. v. 25. *Quis* פִּלְגָה *divisit imbricalem?* Plalm. 55. v. 10. פִּלְגָה *divide linguam ipsorum.* Gen. 15. v. 10. וַיִּבְחַר, Targ. וַפִּלְגָה & *divisit ea per medium: & aves non* פִּלְגָה, Targum פִּלְגָה *divisit.* Pals. Arab. אַחְפֵּלָה atfalaq *divisus fuit.*

Nom. פִּלְגָה & פִּלְוֹגָה, Chald. פִּלְוֹגָה, Syr. פִּלְוֹגָה *divisio*: Plur. פִּלְוֹגָה, Foem. פִּלְוֹגָה *divisiones.* sic a. Hebræi vocant rivos, in quos aquæ dividuntur, & qui huc illuc deflectuntur. Plalm. 65. v. 10. פִּלְוֹגָה *rivus Dei plenus est aquis: fluvius magnus.* Esa. 30. v. 25. פִּלְוֹגָה, Targum פִּלְוֹגָה *scaturigines aquarum.* Plalm. 1. *Sicut arbor plantata juxta* פִּלְוֹגָה *מים, Targum rivos aquarum.*

פִּלְוֹגָה & פִּלְוֹגָה, Chald. פִּלְוֹגָה & פִּלְוֹגָה *divisio*: Plur. פִּלְוֹגָה, Chald. פִּלְוֹגָה & פִּלְוֹגָה *divisiones.* 2. Paral. 35. v. 5. & *state in sanctitate* פִּלְוֹגָה *ad divisionem domus patrum.* sequitur enim, v. 12. פִּלְוֹגָה *ad divisiones domui patrum.*

Chald. פִּלְוֹגָה & פִּלְוֹגָה, Syr. פִּלְוֹגָה *medietas, medium, dimidium, fragmen.*

Rabb. מִפְּלֵגָה *divisor.* פִּלְוֹגָה *separatus.* scil. ab hominibus sui seculi: excellens.

פִּלְוֹגָה *excessus, hyperbole.* פִּלְוֹגָה *excellenter.* פִּלְוֹגָה *hyperbolice.* רַבּוּי פִּלְוֹגָה *superfluitas.* פִּלְוֹגָה & פִּלְוֹגָה *paralysis.*

Syr. מִפְּלֵגָה *divisibilis.*

Arab. חֲפֵלָה tafliq, Foem. חֲפֵלָה tafliq *qua divisio, fissio, quæ fit cuneis.*

חֲפֵלָה mufallaq *divisus, fissus.*

חֲפֵלָה falâqua fax, ex ligno læpius disse-

cto: Plur. חֲפֵלָה falâiq *faces.*

חֲפֵלָה *due partes.*

Prop. פִּלְוֹגָה Pheleg. *Eo anno, quo natus est, abierunt in varias colonias, diviso invicem orbe, filij Noë, anno circiter 340. post diluvium.*

II. Per metaphoram ad animum transfertur Syr. פִּלְוֹגָה *divisit in diversas sententias seu opiniones, veluti partes.* Virg.

Scinditur incertum studia in contraria vulgus, Atq; animū nunc huc celerē, nunc dividit illuc,

In partesq; rapit varias, perq; omnia versat. Matth. 10. רִאפֵּלּוּגָה *ut dividam virum contra patrem suum.* Pals. אַחְפֵּלָה & אַחְפֵּלָה *divisus fuit animo, dissedit, dissensit, anceps fuit, dubitavit, hæsitavit.* Matth. 14. *Puſille fide, quare* אַחְפֵּלָה *dubitasti?* Luc. 12. v. 53. אַחְפֵּלָה *dissidebit pater contra filium.* Marc. 21. v. 21. *Neg, & non* אַחְפֵּלָה *dubitaveritis.* Act. 22. וְאַחְפֵּלָה & *divisus est populus.* Matth. 12. *Omne regnum quod divisum fuerit super se.*

Nom. פִּלְוֹגָה, Foem. פִּלְוֹגָה, & פִּלְוֹגָה & פִּלְוֹגָה *diffensio, diffidium, lis, jurgium, dubitatio, ambiguitas*: Plur. פִּלְוֹגָה *dissidia.* רִלְמָה פִּלְוֹגָה *absq; dubio, planè, omnino.*

פִּלְוֹגָה *dubius, hæsitans.*

פִּלְוֹגָה. Inde פִּלְוֹרָה lampades: à לפִּיר lampas: per metathesin.

Arab. פִּלְוֹרָה fulad chalybs.

פִּלְוֹגָה, idem quod פִּלְוֹגָה, *separavit, divisit, selegit.* Inde Niph. פִּלְוֹגָה *separatus fuit, arduus, excellens factus est.* Exod. 33. v. 16. וְנִפְלְוֹגָה & *excellentes siemus ego & populus tuus: erimus separati.* Lxx. ἡμεῖς καὶ ὁ λαός σου ἐδοξασθῶμεν *glorificabimur.*

Targ. וְיִתְעַבְדּוּ לְנֹאֲרֵי שָׁמַיָא & *sient nobis mirabilia, mihi & populo tuo.* Plalm. 139. *Consitebor tibi, quia mirabilibus* פִּלְוֹגָה *excellens factus sum.*

Hiphil. פִּלְוֹגָה *separavit, segregavit, selegit.* Plalm. 4. v. 4. & *scitoie, quod* פִּלְוֹגָה, Targ. פִּרְשׁ *separavit Dominus sanctum sibi: selegit.* Me solum à populo Israël separavit, & regē cōstituit.

Exod. 8. v. 22. וְהִפְלִיחֵנִי, Targ. וְאַפְרֹשׁ & *separabo in die illa terrā Gosen. sc. à terra Ægypti.* Pl. 17. פִּלְוֹגָה, Targ. פִּרְשׁ *separa misericordias tuas, servans confidentes.* Piel. Chal. פִּלְוֹגָה *in malū, separavit, removit, abstulit, è medio sustulit, extirpavit.* Deut. 17. וּבִשְׂרָחֶךָ, Targ. וְחֲפֵלִי & *auferes malū è medio tui.* 1. Sam. 28. & *Saul* חֲפֵלִי *removit Pythones.* Targ. פִּלְוֹגָה *extirpavit.* Deut. 24. *Non* חֲפֵלִי, Targ. חֲפֵלִי *removeas post te.*

Nom. חֲפֵלִי *mirabilis.*

חֲפֵלִי ulula.

פִּלְוֹגָה. Rabb. פִּלְוֹגָה auricbaleum.

פִּלְוֹגָה duo significata habet. I. פִּלְוֹגָה, Chal. פִּלְוֹגָה *scidit in frusta seu partes, conscidit, secuit, disse-* *cutit, fudit, diffidit.* Plalm. 141. v. 7. *Sicut* פִּלְוֹגָה, Targ. פִּלְוֹגָה *findens & dirumpens in terra.* scil. ligna, quæ diffiliunt hinc inde: disperguntur. Piel. פִּלְוֹגָה *idem.* 2. Reg. 4. וַיִּפְלַח, & *concidit in ollam coctionis.* Targ. וַפְּרַסּוּרְמָה & *fregit & conjecit.* Job. 16. יִפְלַח, Targ. יִקְטַע *scindet renes meos, & non parceret.* Job. 39. *Incurvabuntur, infantes suos* חֲפֵלָה *discindet: fissa & apertâ tandem matrice edent.* Prov. 7. v. 23. *Donec* יִפְלַח *discindat sagitta securus ejus.* Targ. & *sicut cervus* חֲפֵלָה *in cuius securus volat sagitta.*

Nom. חֲפֵלִי *mirabilis.*

חֲפֵלִי ulula.

פִּלְוֹגָה. Rabb. פִּלְוֹגָה auricbaleum.

פִּלְוֹגָה duo significata habet. I. פִּלְוֹגָה, Chal. פִּלְוֹגָה *scidit in frusta seu partes, conscidit, secuit, disse-* *cutit, fudit, diffidit.* Plalm. 141. v. 7. *Sicut* פִּלְוֹגָה, Targ. פִּלְוֹגָה *findens & dirumpens in terra.* scil. ligna, quæ diffiliunt hinc inde: disperguntur. Piel. פִּלְוֹגָה *idem.* 2. Reg. 4. וַיִּפְלַח, & *concidit in ollam coctionis.* Targ. וַפְּרַסּוּרְמָה & *fregit & conjecit.* Job. 16. יִפְלַח, Targ. יִקְטַע *scindet renes meos, & non parceret.* Job. 39. *Incurvabuntur, infantes suos* חֲפֵלָה *discindet: fissa & apertâ tandem matrice edent.* Prov. 7. v. 23. *Donec* יִפְלַח *discindat sagitta securus ejus.* Targ. & *sicut cervus* חֲפֵלָה *in cuius securus volat sagitta.*

Nom. חֲפֵלִי *mirabilis.*

חֲפֵלִי ulula.

פִּלְוֹגָה. Rabb. פִּלְוֹגָה auricbaleum.

פִּלְוֹגָה duo significata habet. I. פִּלְוֹגָה, Chal. פִּלְוֹגָה *scidit in frusta seu partes, conscidit, secuit, disse-* *cutit, fudit, diffidit.* Plalm. 141. v. 7. *Sicut* פִּלְוֹגָה, Targ. פִּלְוֹגָה *findens & dirumpens in terra.* scil. ligna, quæ diffiliunt hinc inde: disperguntur. Piel. פִּלְוֹגָה *idem.* 2. Reg. 4. וַיִּפְלַח, & *concidit in ollam coctionis.* Targ. וַפְּרַסּוּרְמָה & *fregit & conjecit.* Job. 16. יִפְלַח, Targ. יִקְטַע *scindet renes meos, & non parceret.* Job. 39. *Incurvabuntur, infantes suos* חֲפֵלָה *discindet: fissa & apertâ tandem matrice edent.* Prov. 7. v. 23. *Donec* יִפְלַח *discindat sagitta securus ejus.* Targ. & *sicut cervus* חֲפֵלָה *in cuius securus volat sagitta.*

No m. פלח, Chald. פלח *pars dissecta, fractum, fragmen, dimidium.* 1. Sam. 30. v. 12. & *dederunt ei פלח*, Targ. פילס (vel, si lectio depravata, פילונ) *frustum carica: massam.* Jud. 9. פלח, Targ. פלגור *frustum mola superioris.* Job. 41. & *robustus erit בפלח* *ceu fragmen inferioris.* scil. molæ. Est lapis inferior de duobus molæ lapidibus.

II. Chald. & Syr. פלח, Arab. cum ñ punctato, פלח *proscidit terram aratro, aravit, coluit, operatus est, fecit, servavit, ministravit* in ecclesia vel bello, *sacrificavit, militavit:* sicut עבר. Chald. Dan. 7. & *omnes lingua ipsi יפלחון* *servient.* 2. Reg. 10. Achab עבר, Targ. פלח *coluit Baal parum, sed Jehu יעברנו*, Targ. יפלחנה *colet eum multum.* Genes. 29. ויעברו, Targ. ופלח & *serviit Jacob pro Rachel.* Syr. Joh. 6. *Non הפלחון operemini cibum, qui pereat.* Luc. 1. v. 74. *ut serviamus coram ipso.* 1. Cor. 9. v. 7. & *quimפלחפלחון* *qui militat militiam.* Arab. Genes. 2. *Homo non erat, ut יפלח* *coleret terram.* Luc. 13. v. 8. & *ואפלחנה* *fodiam eam.* Alc. 2. הפלחון.

No m. פלח & פלח, Arab. פלח fallach *cultor, agricola, rusticus, miles:* Plur. פלחין, Arabice פלחון fallachun *agricola.*

פלחון & פלחון, Arab. פלחה *filacha cultus, cultura, agricultura, georgica, opus, opificium, servitus, militia, functio.* Gen. 26. & Job. 1. ופלה, Targ. פלחנה *agricultura multa.* Exod. 5. *Aggravetur הפלחה*, Targ. פלחנה *servitus: opus.*

Arab. פלח *filch pistillum.*
פלחה *filcha mustela, vulpes.*

D פלט, Chald. פלט, Arab. פלח *salat exivit, evasit, effugit, elapsus, ereptus, erutus, liberatus fuit* ex periculo aut malo. De foetu cum dicitur, *ut & מלט*, significat *emittere, eniti, parere*, in partu proijcere. Ezech. 7. ופלטו & *evadent evasores eorum.* Hoc loco tantum reperitur Cal. Arab. Psalm. 33. *Non בחרה נורה* *evadet rex per multam virtutem:* exercitum. Matth. 23. *Quomodo הפלחון* *fugietis à judicio Gehenna?* 1. Thess. 5. v. 3. *Nec יפלחון* *effugient.* Piel. פלט, Chald. פלט, Arab. פלח *fallat ejecit, projecit, emisit, expulit, eripuit, liberavit.* Psalm. 22. *Sperraverunt, והפלטמו* & *liberasti eos.* Psalm. 18. v. 3. ומפלטני, Targ. ומשיב יחי & *liberans me.* Pro quo habetur, 2. Sam. 22. ומוציא & *educens me.* Psal. 56. v. 8. *Propter iniquitatem* *למו פלט* *eyce illos.* Targ. ורוקן יחון *evacuavit illos.* Lxx. σωσας αυτους *salvos facies illos.* Alijs interrogatio: An ob iniquitatem, quam faciunt, erit ipsis evasio? ut sit infinitivus loco nominis. sicut, Psalm. 32. v. 7. *jubilis liberationis circumdabis me.* Lxx. τὴν ἀγαλλίασίν

E פלח, Arab. פלח *fallat ejecit, projecit, emisit, expulit, eripuit, liberavit.* Psalm. 22. *Sperraverunt, והפלטמו* & *liberasti eos.* Psalm. 18. v. 3. ומפלטני, Targ. ומשיב יחי & *liberans me.* Pro quo habetur, 2. Sam. 22. ומוציא & *educens me.* Psal. 56. v. 8. *Propter iniquitatem* *למו פלט* *eyce illos.* Targ. ורוקן יחון *evacuavit illos.* Lxx. σωσας αυτους *salvos facies illos.* Alijs interrogatio: An ob iniquitatem, quam faciunt, erit ipsis evasio? ut sit infinitivus loco nominis. sicut, Psalm. 32. v. 7. *jubilis liberationis circumdabis me.* Lxx. τὴν ἀγαλλίασίν

E פלח, Arab. פלח *fallat ejecit, projecit, emisit, expulit, eripuit, liberavit.* Psalm. 22. *Sperraverunt, והפלטמו* & *liberasti eos.* Psalm. 18. v. 3. ומפלטני, Targ. ומשיב יחי & *liberans me.* Pro quo habetur, 2. Sam. 22. ומוציא & *educens me.* Psal. 56. v. 8. *Propter iniquitatem* *למו פלט* *eyce illos.* Targ. ורוקן יחון *evacuavit illos.* Lxx. σωσας αυτους *salvos facies illos.* Alijs interrogatio: An ob iniquitatem, quam faciunt, erit ipsis evasio? ut sit infinitivus loco nominis. sicut, Psalm. 32. v. 7. *jubilis liberationis circumdabis me.* Lxx. τὴν ἀγαλλίασίν

μὲν λυτρωσαί με *exultatio mea erueme.* Job. 21. v. 10. הפלט *emittes.* Targ. וישוויב *parit vacca ejus, nec abortiet.* Chald. ויקח & *expuit seu evomuit Jonam.* Targ. ופלט & *emisit:* *ejecit.* Syr. A & Tor. 12. ופלטני & *eripuit me ex manibus Herodis.* A & Tor. 23. ונפלטוניהו & *producerent eum ad Felicem.* Hi phil הפליט *eripuit, abstulit:* in malum. *spoliavit, sicut נצל.* Esa. 5. & *apprehendet pradam,* ויפליט & *auferet seu spoliabit,* (ויברח) & *non est liberans.* Mich. 6. v. 14. & *concupies, nec הפלית paries,* & *quod הפלית paries, gladio dabo.* Non edes in lucem, sed morietur in utero. Lxx. & *non ελγισθησιν* *salvaberis.* Hi t hrael Syr. ונפלטו *ereptus, liberatus fuit.* 2. Cor. 12. ונחפלטו *liberatus sum ex manibus eorum.*

No m. פליט *evasor*, qui evasit & effugit ex bello, aliove periculo aut clade. *fugitivus:* Plur. פליטים & פליטים *evasores, fugitivi.* Gen. 14. & *venit הפליט*, Targ. משווב *evasor (liberatus) & nunciavit Abrahamo.* Talmudici פליט intelligunt angelum, quæ Deus eripuerit, cum סמאל è cælo ejectus, ejus vestem apprehendens, eum simul detrahere vellet. Obad. v. 14. *ut perderes פליטים* *evasores ejus.* Targ. ומפוקו *fugitivos ejus.* Num. 21. *Dedit filios ejus פליטים* *evasores.* Targ. וצירין *legatos.* Jud. 12. פליטים אפרים *evasores Ephraim.* Qui ex prælio evaserant: fugitivi. viles & abjecti in Ephraim. Esa. 45. & *accedite pariter פליטים* *evasores gentium.* A & tivè: *qui gentes liberastis.*

פליט *evasio, liberatio, & multitudo liberatorum:* actio & res. Gen. 32. & *erit turma residua הפליטה*, Targ. ושיזכר *in evasione.* 2. Paral. 30. v. 6. & *redibis ad הפליטה* *evasionem relictam vobis à manu regum Assyria.* pars populi relicta. Esa. 10. v. 20. ופליטה *evasio domus Jacob.* ea pereuntis populi pars, quæ superstes mansit. & מפלט *idem.*

Arab. פלחה *falta fuga, evasio.*
Rabbin. פלט *ejecit.* פלט *vomitus.*
פלטה *platea.*

E פלך, Chald. פלך *scipio, baculus, quo vel infirmus, vel alius quispiam nititur.* 2. Sam. 3. v. 29. & *apprehendens בפלך*, Targum *in baculo.* Incedens baculo ob morbum pedum, aut infirmitatem corporis: podagricus. Lxx. σκωπάλω, Lat. *fusum.* Ex significatione secunda. Et quæ ibi imprecatur David domui Joab, ipsius posteris evenerunt. Fuit enim Rehabeam וfluxum paries: Ulias leprosus: Asa podagricus: cadens gladio Josias: indigens pane Jojacim. ¶ Deinde, פלך, Rabb. פלכה *baculus mulieris, ad nendum destinatus, colus.* Prov.

Prov. 31. v. 19. *Manus ejus tenent falces* Targ. מְשֹׁלֵי אֵלָּהּ *colum.* Tertio per metaphoram, & quidem ex usu Chald. *tractus urbis, regio quinq; aut sex urbium, provincia.* Nehem. 3. v. 9, & 12. *Medietas regionis Jerusalem.* Plur. Chald. פְּלָכִין *regiones, pagi.*

Arab. פֶּלַח *falac rotundus fuit.* יֶפֶלַח *rotundabitur: in Avicen.*

פֶּלַח *feleq diameter, circulus, sphaera, polus Mundi, firmamentum, caelum:* Pl. אֶפְלָח *asfaq circuli, sphaera, poli.* בְּרַחֵן פֶּלַח אֶלְקָמֵר *sphaera luna.* בְּרַחֵן אֶלְפֶּלַח *barhan alfelec peritus sphaera, astrologus.* פֶּלַח אֶלְכְּרוּג *circulus signorum, Zodiacus.*

פֶּלַח *falca rotula genu, verticillum.* Deinde פֶּלַח *arca, navis:* Plur. פֶּלֹּחַ *fuluc arca, naues.* Gen. 7. וַיַּחְדֵּל אֶלְפֶּלַח & *ingrediaris arcam.*

פֶּלַח *falqua offis sacri extremitas, caudula.*

Rabb. פֶּלַח *πέλαγος securis.*

פֶּלֶם. Rabb. פֶּלֶם *fortificavit, robotavit.*

פֶּלֶם *robotatus, fortis:* Plur. מִפְּלֶמִין *fortes.*

פֶּלֶם *fortè est latinum flumen, vallis canosa, unde incidens enatare nequit.*

פֶּלֶם *siclus.*

פֶּלֶן. Rabb. פֶּלֶן *aut פֶּלֶן species quadam aromatica.*

פֶּלֶן *πύλη porta.*

פֶּלֶן *via, semita, introitus.*

פֶּלֶן *subligacula.* פֶּלֶן *pedilium.*

Syr. פֶּלֶן *quidam: in פֶּלֶן invenies.*

פֶּלֶם duo significata habet. I. פֶּלֶם. Inde Piel.

פֶּלֶם, Chald. פֶּלֶם *aquavit, direxit, rectificavit* D

viam aut semitam, regulavit, trutinavit, ponderavit, expendit, consideravit, modum servavit, non plus sapuit, quam oportuit. Psal. 78.

פֶּלֶם *regulabit semitam, pro ira sua.* Psalm. 58.

Iniquitatem manus vestrae regulabitis.

Targ. פֶּלֶם *dirige*

semitam pedis tui: pondera. Arab. i. Cor. 6.

v. 2. אֶפְלַחְכֶם *digni estis.*

Nom. פֶּלֶם *directio ponderum, regula, trutina, campana, quæ constat scapo, punctis librarum discrimina notantibus, distinctio, statera.* Prov. 16. v. 11. פֶּלֶם, Targ. פֶּלֶם *trutina*

& *lances, iudicium Domini.*

פֶּלֶם *libramenta: literis שׁוֹמְרֵי*

libramenti nubis?

Rab. פֶּלֶם *forma aliqua nominum, ad quam*

alia similia expenduntur.

פֶּלֶם *est שקל siclus.*

Arab. פֶּלֶם *dipondium, duo minuta.*

פֶּלֶם *baculus ferreus signatus, quo ponderant eum lapide ponderis, Schnellwage.*

A II. Rabb. פֶּלֶס *fregit, comminuit, commolitus est.*

פֶּלֶס *fragmen.*

פֶּלֶס *flagellum, ferula, palus.*

פֶּלֶס *vestimentum.*

פֶּלֶס *nomen urbis, Rahamases.*

Arab. פֶּלוֹס *moneta.*

פֶּלַע. Inde Syriace פֶּלַע *oportunitas, oportunitum tempus, occasio, licentia, facultas.* Luc. 22. & *quærens oportunitatem, ut traderet eum.*

פֶּלַע duo signific. habet. I. פֶּלַע. Inde Hit H-pael הַפְּלַע, Arab. אֶפְלַח *anfalach territus fuit, tremuit, contremuit, obstupuit, timuit.* Job. 9. & *columna ejus* יַחְפְּלִיץ *Targ. מתרופפין tremuit.*

Nom. פֶּלַע *horror, tremor membrorum, & timor animi.* Job. 21. & *apprehendet carnem meam* פֶּלַע *Targ. רתחא tremor.*

פֶּלַע *idem.* Jerem. 49. v. 16. הַפְּלַע *tremor tuus decepit te.* Targ. פֶּלַע *stultitia tua.* Hieron. *arrogantia.*

פֶּלַע *idolum: per contemptum, q. inane terriculamentum.* i. Reg. 15. *Quæ fecerat* פֶּלַע *terriculamentum pro luo.* Targ. פֶּלַע *idola.*

Rabb. פֶּלַע *tremuit, concussus fuit.*

II. Arab. פֶּלַע *fels cessio bonorum.*

פֶּלַע *mufliz pauper, cedens bonis.*

פֶּלַק. Arabicè פֶּלַק *falaq divisit: in פֶּלַן invenies.*

Arab. פֶּלַק *compes.*

Aruch. פֶּלַק *est הסון.*

פֶּלַש duo signific. habet. I. פֶּלַש. Inde Hit H-pael הַפְּלַש *volutavit aut involvit se cinere aut pulvere, ita ut tegatur seu operiatur: unde per metonymiam, opertus fuit.* Jer. 25. v. 34. וַיִּתְפַּלְשׁוּ & *volutamini.* Targ. פֶּלַש *operite capita vestra cinere: luctus significatur.* Jer. 6.

פֶּלַש *volutare in cinere, luctum unigeniti fac tibi.* Ezech. 27. & *in cinere* יִתְפַּלְשׁוּ *volutabuntur.* Targ. פֶּלַש *erunt operti.* Mich. 1. *Pulvere* הַפְּלַש *involve te.* Ita legitur: sed scribitur הַפְּלַש *volutatus sum.* Et tunc sunt verba Prophetæ.

Nom. Propriè פֶּלַשְׁתִּים *Philistim Philisthai, Palestini, nati ex filijs Mizraim, filij Nimrod.* Gen. 10. *unde egressi sunt* פֶּלַשְׁתִּים, Targ. פֶּלַשְׁתִּים *Philisthai.* Sic dicti à פֶּלַשְׁתִּים *Palestina regione maritima, ad occidentem Judææ, quam tenuerunt. Et in qua quinq; sunt urbes seu metropoles, aut satrapia:* עֲזָזָה *Azza, אֶשְׁדּוֹד* *Aschdod, אֶשְׁקֹלוֹן* *Ascalon, עַקְרוֹן* *Acron, & גַּת* *Gath. Et tot etiam satrapa aut presides: toparchæ.* Josua 13. vers. 3. חֲמִשָּׁה סָרְנֵי פֶלַשְׁתִּים *quinq; satrapæ* וְהָאֶשְׁדּוֹדִי וְהָאֶשְׁקֹלוֹנִי וְהָעַקְרוֹנִי

פֶּלַשְׁתִּים *quinq; satrapæ*

פֶּלַשְׁתִּים *quinq; satrapæ*

פֶּלַשְׁתִּים *quinq; satrapæ*

פֶּלַשְׁתִּים *quinq; satrapæ*

פֶּלַשְׁתִּים *quinq; satrapæ*

פֶּלַשְׁתִּים *quinq; satrapæ*

פֶּלַשְׁתִּים *quinq; satrapæ*

פֶּלַשְׁתִּים *quinq; satrapæ*

פֶּלַשְׁתִּים *quinq; satrapæ*

פֶּלַשְׁתִּים *quinq; satrapæ*

פֶּלַשְׁתִּים *quinq; satrapæ*

פֶּלַשְׁתִּים *quinq; satrapæ*

פֶּלַשְׁתִּים *quinq; satrapæ*

פֶּלַשְׁתִּים *quinq; satrapæ*

פֶּלַשְׁתִּים *quinq; satrapæ*

פֶּלַשְׁתִּים *quinq; satrapæ*

פֶּלַשְׁתִּים *quinq; satrapæ*

פֶּלַשְׁתִּים *quinq; satrapæ*

פֶּלַשְׁתִּים *quinq; satrapæ*

פֶּלַשְׁתִּים *quinq; satrapæ*

פֶּלַשְׁתִּים *quinq; satrapæ*

פֶּלַשְׁתִּים *quinq; satrapæ*

פֶּלַשְׁתִּים *quinq; satrapæ*

פֶּלַשְׁתִּים *quinq; satrapæ*

פֶּלַשְׁתִּים *quinq; satrapæ*

פֶּלַשְׁתִּים *quinq; satrapæ*

פֶּלַשְׁתִּים *quinq; satrapæ*

trape Philisthaorum, Azzataus & Asdodaus, Ascalonans, Gitthaus & Acronans. Nunc generali appellatione Palæstina, Terræ sanctæ pars, Idumæam, Samariam & Galilæam continet. Pro פלשתים Lxx. habent ἀλλοφυλάι alienigena, advena, barbari: commune pro proprio. i. Sam. 13. & descenderūt omnis Israel הפלשתים, Targ. לארעא פלשתא in terram Philisthaorum.

II. Chald. & Syr. פלש fodit, effodit, perfodit, quasi-
 scrutat^{us} est. Chald. Gen. 31. v. 35 וַיִּחְפֹּשׂ, Targ. וַיִּפְלֹשׂ & quasi-
 scrutat^{us} est, nec invenit. Syr. Mat. 6. Quos fures פלשין effodiunt & furantur. Pals.
 Syr. פלש אחריל fossus, perfossus fuit. Matth. 24. v. 43. Non cōcedit פלש רגה פלש ut perfodiatur domus sua.
 Rabbin פלש aperuit, patuit. פלש מפתח aper-
 tam.

Arab. פלש falasch terruit: in פלש invenies.

פלש. Job. 37. v. 16. Super מפלשי עב divisiones nubis. vide פלש.

פלח. Arab. פלח falat evasit: in פלח invenies.

פנ. Inde Nom. פנ, Foem. פנה angulus exterior edificij, pinna. Plur. פנים, Foem. פנור anguli, arces. Psalm. 118. Lapis, quem rejecerunt edificantes, factus est in caput פנה anguli. Metaph. qui lapis summum angulum, vel fastigium anguli complexus est. Prov. 7. v. 8. Transiit per plateam juxta פנה angulum ejus. Prov. 21. Bonum est habitare juxta פנה angulum tecti. Targ. קרנא angulum. Job. 1. & tetigit quatuor פנור, Targ. וְיָן angulos domus. Zophon. i. v. 16. & super פנור angulos. Turres robustæ, sicut anguli domus. Targ. רמחא colles sublimes. Zach. 14. v. 10. usq. ad portam פנור angulorum. ubi erat angulus muri. Deinde per Metaphoram, דux, princeps, rex, qui est robur populi, sicut angulus domus. Zach. 10. v. 4. Ex eo פנה angulus. Targ. מלכה rex ejus, ex illo clavus. Jud. 20. v. 2. & steterunt פנור anguli totius populi. Targ. רישי duces: magnates. sicut anguli ædium ex majoribus constant lapidibus. i. Sam. 14. v. 39. Accedite huc omnes פנור anguli populi. Targ. רישי duces. vide etiam Esa. 19. v. 13.

Nom. Pl. פנינים margarita, gemma. Prov. 3. Preciosa est פנינים prä gemmis. Targ. כן כיפי פנינים prä lapidibus bonis. Lxx. ἐπέστυ τα εὐσώματα super intima. Acceperunt pro פנינים interiora.

פון circumferentia rotæ, canthus: per Metonymiam, tota rota. Plur. פונות rotae. Prov. 20. Dispergit impios rex sapiens: & reducit super eos פונות rotam. supplicium rotæ, vel,

reddit super ipsos juxta opera manuum ipsorum. Exod. 14. & removit מרכבתו אופן rotam curru^{us} ejus. Targ. בגלי רחיקיהון rotas curru^{us} ipsorum. Prov. 25. verbum dictum super פניו rotis suis: circumstantijs suis: Metaphora. ubi cholem in camets parvum: pro פניו. Interpres Hebræus reddidit, למוד doctri^{na}. Hinc Rabb. אופן circumstantia, modus, causa. אופן בשום אופן ullo modo.

Arab. פנ fen doctrina, materia locutionis, & est cōmunior, quàm אופן אלאול summa prima: doctrina prima, caput primum. Plur. פנון funun doctrina.

פנן mufennin delicatus. תפנן tefennun delitia.

פנה fenna articulus, particula. Plur. פנון funun articuli, particule.

פנא in פנה vide.

פנג. Inde פנג balsamum, oleū balsami. Ezech. 27. פנג & balsamum & mel. Al. nomina locorum.

פנר Arab. פניר finid, & פנאר fannid dulciarius pistor.

פפניר mufinnid dulciarius panis. Alcor. חפנרון credetis. Rabb. פונרא cingulum, zona.

פנה tria significata habet. I. פנה, Chald & Syr. פנא vertit faciem, vertit se, conversus fuit ab uno ad alterum, reversus, conversus fuit ad aliquid, vertendo se ad aliquid vidit, advertit, respexit, adspexit, inclinatus fuit, declinavit, redijt. Jerem. 32. וַיִּפְנוּ, Targ. וַיִּאָחֲזוּ & verterrunt ad me cervicem. Deut. 31. וּפְנָה & respiciet ad deos alienos. Num. 16. Ne פנא respicias ad sacrificium ipsorum. Targ. Ne פנא accipias benevole. Gen. 18. v. 22. וַיִּפְנוּ & reversi seu conversi sunt inde viri. Lxx. ἀποσπέψαντες & reversi. Gen. 24. וַאֲפָנָה & convertam me ad dextram vel sinistra. Lxx. ἀποσπέψω revertar. Jer. 6. & ascendemus in meridie: ve nobis, quod פנה, Targ. פנא vertit se dies, quia inclinantur umbra vespertina. Al. Targ. אסתכי respexit. Exod. 14. לעון צפרא cum respiceret mane. Targ. צפרא ad tempus aurora. ante solis exortum. Contrar. Gen. 24. v. 64. & exiit Isaac ad orandum in agro פנור cum respiceret vespere: a imminente solis occasu. i. Reg. 10. וַחֲפָן & conversus est, & abiit in terram suam. pro quo habetur, 2. Par. 9. וַחֲפָן & conversa est. Job. 6. v. 28. פנו, Targ. אסתכלו aspiciete me: cōsiderate. Job. 24. Non יפנה, Targ. יסתכי aspiciet. Lev. 26. וַאֲפָנָה & respiciam ad vos. Targ. וַאֲפָנָה & convertar in verbo meo ad beneficiendum vobis. Syr. Luc. 12. v. 36. Quando פנא revertetur à nuptijs. Mat. 10. Pax vestra ad vos פנא revertetur. Matth. 15. v. 23. Ipse verò non פניה respondit

E

spondit ei verbum. Niph'al Chald. אַחַפְנִי, Syr. A
 פְּנֵה & אַחַפְנִי *conversus est.* Psalm. 102. פְּנֵה,
 Targ. אַחַפְנִי *conversus est ad orationem myrica:*
respexit. Jud. 9. vers. 3. וַיִּט, Targ. וַאֲחַפְנִי &
inclinavit cor eorum post Abimelech. Syr. Luc.
 9. אַחַפְנִי *respice super me.* Actor. 9. vers. 35.
 וַאֲחַפְנִי & *conversi sunt ad Deum.* 1. Timoth. 2.
 vers. 4. וְנַחֲפִנוּן & *convertemur ad scientiam ve-*
ritatis. Matth. 13. vers. 15. Et פְּנֵה לְפָנֶיךָ, Syr.
 וְנַחֲפִנוּן & *convertantur:* respiscant. Hiphil
 הִפְנֵה, Chald. & Syr. אֲפָנָה & אֲפָנִי *vertit, con-*
vertit, reduxit, restituit, retulit, reddidit, respon-
dit, inclinavit. Jud. 15. vers. 4. וַיִּפֶן & *conver-*
tit caudam ad caudam. Targ. וְקָטַר & *ligavit.* B
 Lxx. καὶ συνέδησε & *colligavit.* Jerem. 48.
Quomodo עָרַף הַפְּנֵה עֵרַף Moab?
 Absolutè, aut subintellecto עָרַף. Jerem.
 46. *Quia etiam ipsi הפְּנֵה conversi sunt, fugerunt*
simul, verterunt cervicem. Jerem. 46. vers.
 5. *Fugerunt, & non הפְּנֵה conversi sunt:* respexe-
 runt: non verterunt faciem retrò ad per-
 sequentes, sed fugerunt totis viribus. Je-
 rem. 49. vers. 22. הַפְּנֵה *conversa est ad fu-*
giendum: vertit cervicem. Hophal הִפְנֵה
 וְסָפַר, *conversus fuit.* Jerem. 49. vers. 8. *Fu-*
gite, הפְּנֵה vertimini. Syr. Actor. 1. *Num tu illo*
tempore הפְּנֵה restituis regnum Israelis? Luc. 1.
 vers. 16. וְנַחֲפִנוּן *convertet cor parentum ad filios.*
 Matth. 5. אֲפָנָה *adverte illi etiam alteram.*

NOM. פְּנֵים plurale tantùm, à singula-
 ri פְּנֵה inusitato: *facies* in homine ita collo-
 cata, ut in quamvis partem verti & respi-
 cere possit: pluresque habens partes, &
 singulas geminas seu binas, ut supercilia,
 oculos, genas, nares, labia, dentes, &c. E
 D
 faix 25. vers. 11. *Et abstergent Dominus Deus*
lacrymam ab omnibus פְּנֵים faciebus. Jerem. 50.
 vers. 5. הַפְּנֵה *huc versus facies ipso-*
rum: eò pergent, proficiantur. Gen. 31.
Et posuit פְּנֵה faciem suam (ad) montem Gilead.
 2. Reg. 12. *Et posuit Hazael פְּנֵה faciem suam, ut*
ascenderet Jerosolymam. Luc. 9. vers. 53. *Quòd*
facies ejus esset proficiscentis Jerosolymam. Jerem.
 2. *Quia פְּנֵה, Targ. אַחֲזוּוּ verterunt ad me עָרַף*
cervicem, & non פְּנֵים faciem. Exod. 33. *Et lo-*
quebatur Dominus ad Moysen אל פְּנֵים facie ad faciem,
sicut loquitur vir ad proximum su-
um. Deut. 5. פְּנֵים *facie ad faciem locu-*
tus est nobis Dominus: præsens, coràm, im-
 mediatè. Genes. 40. *Quare פְּנֵים רְעִים facies*
vestrae mala? Macies corporis in facie
 apparet. Exod. 25. *Et dabis super mensam*
panem facierum coram me
jugiter. Etymologia: coram Domino ap-
 positum. Numer. 4. *Et super mensa פְּנֵים faciei*
expandent vestem. Targ. אֲפָנִי *panis*
faciei. Erant panes quadranguli, numero

duodecim, qui duobus ordinibus, seu ex
 adverso sese respicientes, in aurea mensa
 Sabbatho manè proponebantur, & per-
 manebant usque in proximè sequens
 Sabbathum, & tunc Sacerdotibus in ci-
 bum dabantur. Hof. 5. *Et humiliabitur su-*
perbia Israel בפְּנֵה in facie ejus. Targ. וְאִמְנוּן הוּן *ut*
ipsi videant. ¶ Per MET A phoram, à corpo-
 re humano ad alia: ut, cœlum, terram, a-
 grum, mare, montem, &c. transfertur: &
 significat primùm, illud quod nobis ob-
 vertitur, apparet & cernitur, quod in re
 quacunque intuemur, *superficiem, externam*
speciem, formam. Genes. 1. vers. 2. *Et tenebra*
super פְּנֵה הַהוּם facie abyssi: & Spiritus Dei mo-
 vebatur super פְּנֵה הַמַּיִם facie aquarum. Ibidem.
Et volucre volet super terra, juxta פְּנֵה רְקִיעַ fact-
em firmamenti cœlorum: proximè cœlum, in
 aère. 1. Sam. 14. *Et erat mel super פְּנֵה הַשָּׂדֶה*
facie agri. 2. Sam. 17. *Et expandit velum super*
פְּנֵה הַבְּאֵר facie putei. Targ. פְּנֵה הַבְּאֵר, e: quod est
 putei facies. Ezech. 1. vers. 11. וּפְנֵיהֶם &
facies eorum. scil. erant, ut supra descriptæ.
 Accentus Zakeph indicat referri debe-
 re ad למְעַלָּה. Facies eorum erant, ut supra
 dictum est. Vide. Ezech. 4. *Et venit ad por-*
tam, פְּנֵה אֲשֶׁר פְּנֵיהֶם cujus facies ad ortum. Targum
 פְּנֵה אֲשֶׁר פְּנֵיהֶם *qua aperta erat versus ortum.* ¶ Deinde,
 per MET onymiam, פְּנֵים facies externa,
 significat internam, seu animum, cujus si-
 gnum in facie apparet & conspicitur.
 hoc est, iram, tristitiam, letitiam, hilaritatem,
 benevolentiam, favorem, gratiam; impudenti-
 am, pertinaciam, feritatem. Gen. 32. vers. 20.
 פְּנֵה אֲכַפְרָה *placabo seu removebo faciem ejus.*
 Targ. אֲנַחֲמֵה לְרוּגְוֵה *sedabo iram ejus.* Levit.
 20. *Et dabo פְּנֵה faciem meam contra ipsum.* Tar-
 gum פְּנֵה אֲכַפְרָה *iram meam.* 1. Sam. 1. vers. 18.
 וּפְנֵיהֶם & *facies ejus non erat ipsi amplius.* Targ.
 וּפְנֵיהֶם & *facies mala.* tristitia. Job. 9. vers.
 27. *Deferam פְּנֵה, Targ. אֲכַפְרָה iram meam.* E-
 zech. 15. *Et dabo פְּנֵה faciem meam inter eos.*
 Targ. פְּנֵה אֲכַפְרָה *ultionem meam.* Jerem. 3. vers.
 12. *Non cadere sinam פְּנֵה faciem meam in vobis.*
 Targ. פְּנֵה אֲכַפְרָה *iram meam.* Gen. 31.
Et vidit Jacob פְּנֵה faciem Laban, & non erat
cum ipso sicut heri & nudius tertius. Targum
 פְּנֵה אֲכַפְרָה *aspectum faciei:* vultum. Psalm. 21.
 vers. 10. *Ad tempus פְּנֵה faciei tue.* Targum
 פְּנֵה אֲכַפְרָה *ira tua.* Thren. 4. vers. 16. פְּנֵה יְהוָה *facies*
Domini divisit eis: ira. Prov. 16. *In lumine פְּנֵה*
faciei regis vita: in favore & gratia regis.
 Psalm. 4. *Eleva supra nos פְּנֵה lumen vul-*
tus tui. Job. 14. *Mutans פְּנֵה faciem suam.* Tar-
 gum פְּנֵה אֲכַפְרָה *vultum suum.* Proverb. 27. *Et*
vir acuet פְּנֵה faciem proximi sui: vitam,
 mores, studia. 2. Sam. 14. *Quia ut verterem*

fuerit: vel, prius quam tinea. Pf. 102. *Semē ipsoꝝ לפניך coram te firmabitur*: quam diu tu fueris: in æternū. Pf. 72. *Timebunt te cū sole & Luna* fuerint. Ibid. לפני שמש coram Sole propegebatur nomen ejus: quā diu Sol fuerit. Joel. 1. *Sicut hortus Eden (erat) terra לפניך ante eum, & post eum desertū vastum*: ante ejus adventū. ¶ Interdum ל subintelligitur: ut, El. 1. v. 12. *Si veneritis לפני לראותהוּ ut appareatis coram me*. pro לפני. Sic, Ex. 23. v. 15. *Et non יראופני appareant corā me vacui*. Targ. יחתוון קרמי. sequitur v. 17. *יראה אל לפני הארון*. ¶ *יראה אל לפני הארון* cum fugeret מפני אבשלום a facie Absalonis: propter Absalonem: vel, metu Absalonis. ¶ Quarto, פנים facies, persona. 2. Sam. 17. v. 1. *והתהי את לפניך & facies tua eat in praliū*. Targ. ואתהי את כריש בלנא & tu ibis in principio omnium nostrum. Ipsemet ibis, nō mittes aliū tuo loco. Deu. 4. v. 37. *Et eduxit te בפניו a facie sua, in robore magno ex Aegypto*. Targ. מירמה verbo suo: presentia tua. Ex. 33. v. 14. *facies mea ibit, & quiescē dabo vobis*. Targ. שכנתי presentia mea. Lxx. αὐτὸς ipsemet ibo. 2. Reg. 5. *Vir magnus coram Domino suo וגשא פנים & elevatus persona*: magnæ autoritatis. Prov. 24. *Cognoscere פנים facie seu personam in judicio, non est bonū*. Gē. 19. *Ecce accepi לפניך a facie tua*. Targ. אפך personā tuam. In גשא vide plura. ¶ Rabb פנים forma, modi, in anterioribus, in sequentibus, infra לפניך quod על שני פנים omnibus modis. על כל פנים duobus modis. שלפניך q̄ est coram te: q̄ sequitur. PROPR. פניאל & פנואל Phanael, facies Dei. urbs contigua Tripoli, ubi mons Libanus desinit. Gen. 32. *Et vocavit Jacob nomen istius loci פניאל Paniel: quia vidi אלהים Deum*. פנים אל פנים facie ad faciem. Jud. 8. *Et turrin פנואל Pannuel destruxit, & occidit viros urbis*. A פנים facies, derivatur פנימי interior; ut fiat litera radicalis: PLur פנימים interiores. FOEM. פנימיות interior: PL פנימיות interiores. Esth. 4. v. 11. *Ad atrium פנימיות*, Targ. גואה interioris. Ezech. 8. v. 3. *Janua portæ פנימיות interioris*. איל החצר atry. מלפנים intrinsecus. לפנימה & לפנימה, לפנימה intrinsecus: stans intrinsecus in palatio. Ezech. 41. v. 3. *Et ingressus est לפנימה intrō*. Sic, לפני ante, derivatur לפני anterior; ut fiat radicalis. 1. Reg. 6. v. 16. *Hoc est templum לפני anterioris*: ante Sanctum sanctorum. II. פנה, Chald. בער לפני, obstacula antefordes purgando & evacuando è conspectu removet, purgavit, evacuavit, everrit, paravit, preparavit. Gen. 24. v. 31. *Et ego פניתי לפניך*. Targ. expurgavi domum. Zophon. 3. vers. 15. פנה, Targ. evacuavit hostem tuum: removet,

A *facies*, prior pars cuiusq. rei, sicut est facies in homine. 2. Sam. 20. *Et videns Joab, quod esset ante eum* פני המלחמה facies belli ומאחור פנים ante & post. Facies belli sunt heroes, qui antecedunt reliquam aciem. Ela. 63. v. 8. *Et angelus faciei ejus, servavit eos*. Targ. שליחמן missus ab ipso. Ezech. 2. v. ult. *Et erat scriptum לפניך ante & retro*: in latere anteriori & posteriori. Latus in quo scribitur, quod est faciei hominis oppositum, vocatur פנים, & oppositum ejus, מאחור. Jer. 1. v. 13. *Ollam ferventem ego video, ופניו & facies ejus à septentrione*: latus, unde effunditur. Exod. 33. *facies mea non videbitur*. Targum וקרמי qua sunt ante me, non videbuntur. ¶ Inde פנים אל ad faciem, & על פנים, & לפני, loci, & temporis. & לפני, olim, temporis præter. & fut. coram, è regione, versus. Num. 16. v. 43. *Et venit Moses & Aharon אל לפני אהל ad faciem tabernaculi*. Targ. לקדם ante tabernaculum. Num. 20. *Et congregavit Moses & Aharon cætum לפני הסלע אל ad faciem rupis*. Targ. לקדם ante rupem. Job. 21. *Quis annuntiabit על לפניך*, Targ. coram ipso viam ejus? Deut. 2. *Gigantes לפניך ante habitabant in ea*: antea. Targ. מלקדמין ab antiquo: antiquitus, olim. Ibidem. *Et in Sei habitabant Horai לפניך ante*. Targ. מלקדמין antea: prius. Job. 41. *Et omnes qui noverant ipsum לפניך ante*. Lxx. ἐκ παλαιῶν prius. Pf. 102. *Ante לפניך ante terram fundasti*: olim. 1. Sam. 8. v. 20. *Et egredietur לפניך ante nos*. Targ. ברישנא in principio nostri. Gen. 11. v. 28. *Et moriebatur Haran לפניך juxta faciem Tareh patris sui*: coram. Targ. בחייתרה in vita Tare: vivente adhuc Tareh. Num. 3. v. 4. *Et Sacerdotio fungebatur Eleazer & Ithamar לפניך juxta faciem Aharonis patris sui*: vivente adhuc Aharone. 1. Sam. 3. v. 1. *Et puer Samuel ministrabat Domino לפני עלי ante Eli*. Targ. בחיית עלי in vita Eli: adhuc vivente Eli. Sic, Exod. 20. *Non erunt tibi dij alieni לפניך ante seu coram me*: me vivente seu existente: quā diu vixero: in æternū. Targ. ברמי prater me. Deut. 21. v. 16. *Non poterit primogenitum constituere filium dilectā לפניך juxta faciem filij odiosæ*: vivente adhuc odiosæ filio. 1. Sam. 19. *Et erat לפניך corā ipso*. Targ. משמש ministrans coram ipso. 2. Reg. 5. v. 2. *Et ipsa erat לפניך coram uxore Nahaman*. Gen. 13. *Annon tota terra לפניך coram te?* in tua potestate. Gen. 20. *Ecce terra mea לפניך corā te*. Deut. 2. *Hoc omne dedit Dominus Deus noster לפניך ante nos*: in nostram potestatem. Ibid. *Ecce capi dare לפניך coram te Sihon, & terram ipsius*. Job. 4. *Committent eos, vel, committentur ipsi לפניך ante tineam*: quā diu tinea

B
 C
 D
 E

PROPR. פניאל & פנואל Phanael, facies Dei. urbs contigua Tripoli, ubi mons Libanus desinit. Gen. 32. *Et vocavit Jacob nomen istius loci פניאל Paniel: quia vidi אלהים Deum*. פנים אל פנים facie ad faciem. Jud. 8. *Et turrin פנואל Pannuel destruxit, & occidit viros urbis*.

A פנים facies, derivatur פנימי interior; ut fiat litera radicalis: PLur פנימים interiores. FOEM. פנימיות interior: PL פנימיות interiores. Esth. 4. v. 11. *Ad atrium פנימיות*, Targ. גואה interioris. Ezech. 8. v. 3. *Janua portæ פנימיות interioris*. איל החצר atry.

מלפנים intrinsecus. לפנימה & לפנימה, לפנימה intrinsecus: stans intrinsecus in palatio. Ezech. 41. v. 3. *Et ingressus est לפנימה intrō*. Sic, לפני ante, derivatur לפני anterior; ut fiat radicalis. 1. Reg. 6. v. 16. *Hoc est templum לפני anterioris*: ante Sanctum sanctorum.

II. פנה, Chald. בער לפני, obstacula antefordes purgando & evacuando è conspectu removet, purgavit, evacuavit, everrit, paravit, preparavit. Gen. 24. v. 31. *Et ego פניתי לפניך*. Targ. expurgavi domum. Zophon. 3. vers. 15. פנה, Targ. evacuavit hostem tuum: removet,

removit, sustulit, ne sit tibi amplius. Psal. A
80. vers. 10. **פני** expurgasti ante eam. Esa. 40.
vers. 3. **פני** purgate viam Domini. Esa. 57. vers.
14. **פני** purgate viam, tollite offendiculum. Esa.
62. vers. 10. Malach. 3. vers. 1. tantum.
Niph'al Rabb. **פני** e vacuatus fuit, cacavit.

פני purgatus, aquatus.

Arab. **פני** feni defecit, ablatu, destructus,
mortuus fuit. Psalm. 12. Quia **פני** defecit san-
ctus. Psalm. 18. Donec **פני** deficiant: aufe-
rantur. Psalm. 72. Donec **פני** auferatur luna.
Psal. 117. **פני** defecerunt anima ipsorum.
Luc. 12. vers. 33. Et thesauros in caelo, qui non

פני deficiant. Hiphil **פני** afni destruxit. Pl. B
9. **פני** destruxisti civitates eorum. Galat.
5. Ne **פני** consumat unus alterum. Prec. באקיא
פני permanens, qui non deficiet.

Nom. **פני** destructio, interitus, mors.

פני destructus, interfectus. **פני** feni mor-
tuus.

פני mundificat: in Avicenna.

III. Rabb. **פני** conversus fuit ab omnibus
negocijs, vacavit, ociosus fuit.

פני vacuus, ociosus, caelebs, qui non habet
uxorem. Foemin. **פני** non habens ma-
ritum.

פני vacuitas, ocium. **פני** non est mihi
ocium.

פני. Rabb. **פני** custodivit, reservavit.

Arab. **פני**.

פני. Chald. **פני** fremuit ut equus. **פני** fre-
mens.

פני fremitus, clamor.

Arab. **פני**.

פני. Inde **פני** interior: in **פני** vide.

פני. Chald. **פני** & **פני**, Piel **פני** delica-
tus, tener fuit: transitivè, delicate nutritus.
Prov. 29. **פני** delicate pascens à pueritia ser-
vum suum. Chald. Deut. 28. **פני**, Targ.
פני & **פני** delicatus valde.

Nom. Chald. **פני** & **פני** voluptas, deli-
cia: Plur. **פני** delicia.

Rabb. **פני**, Syr. **פני** Phœnicia;
ab elegantia.

פני. Arab. **פני** fanâr laterna: Plur. **פני** fana-
rit laterna.

פני tria significata habet. I. **פני** finitus, con-
sumtus fuit, defecit. Psal. 12. vers. 2. Quia **פני**,
Targ. **פני** finiti sunt fideles à filijs hominis.

Nom. **פני** fila. Gen. 37. Et fecit ipsi tu-
nicam **פני** filorum. Varijs filis, seu licijs
verficoloribus contextam: quodlibet fi-
lum peculiarem habebat colorem: tuni-
cam polymitam.

פני, Chald. **פני** pars, frustum, particula, ex-

tremitas. Psal. 72. Et erit **פני** particul: fru-
menti in terra, in vertice montium agitabitur ut
Libanus. Si quis feminaverit pugillum
frumenti in montibus: multiplicabitur
fructus ejus, & movebitur, ut arbores Li-
bani. Seminabit homo volam frumenti,
etiam in cacumine montium, & fient in-
de spicæ optimæ. 1. Reg. 18. vers. 44.
פני, Targ. **פני** sicut particula manus viri,
ascendit ex mari. Dan. 5. **פני** particula ma-
nus scribentis.

Syr. **פני** planta pedis. **פני** Rab. **פני** vo-
la manus, & **פני** vola pedis.

Arab. **פני** fas vitellus: Plur. **פני** fufus
vitelli.

Rabb. **פני** concidit, contrivit, dolavit. **פני**
פני lapis dolatus.

II. Chald. Hiphil **פני** profanavit, contamina-
vit, polluit, blasphemavit. Esa. 47. **פני**, Targ.
פני pollui hereditatem meam.

פני profanatus. **פני** profanantes.

III. Syr. **פני** licitum & permissum fuit. Hiphil
פני permisit, concessi, acquievit, contentus fuit.
Johan 19. vers. 38. **פני** & permisit Pilatus,
ut tollerent. Matth. 9. **פני** permitte mihi ut
prius vadam.

Nom. **פני** res licita.

פני permissio, licentia.

Item **פני** sortitus fuit. Joh. 19. v. 24. **פני**
sortietur super ea. In **פני** vide.

פני fors: item, vallum.

פני duo significata habet. I. **פני**. Inde Piel
פני exaltavit. Psal. 48. vers. 14. **פני** exal-
tate mœnia ejus: spectate mœnia ejus, quæ
alta apparent sicut **פני** Pifga.

Nom. Propr. **פני** Pifga, mons Moabi-
tarum. Deuter. 3. Ascende in cacumen
פני Pifga.

II. Chald. **פני**, Piel **פני** divisit, dissecuit, distri-
buit, separavit. Gen. 15. **פני**, Targ. **פני** & di-
visit ea per medium. Ibid. **פני**, Targ.
פני & **פני** **פני** dissecabit in sectiones ejus.

Nom. **פני** divisio, sectio, frustum: Plural.

פני divisiones, sectiones.

Rabb. **פני** botrus, à quo aliquot uvæ
sunt relectæ.

E **פני**. Chald. **פני** perdidit. Psal. 44. Afflixisti
populos & expulisti eos. Targ. **פני** & **פני**
& perdidisti eos: tantum. Rabb. Hiphil
פני idem.

Nom. **פני**, & **פני**, & **פני** perditio, cor-
ruptio, damnum. **פני** generatio & cor-
ruptio.

פני corruptus: Plur. **פני** corrupti.

פני pulvinaria.

Arab. **פני** fasad, Hiphil **פני** afsad
corruptus.

corrupt, perdidit, destruxit, deformavit, viciavit, violavit. Psalm. 14. **פסרוא** corrupti sunt & abominabiles facti sunt. Psal. 80. **אפסרהא** corruptis eam aper de sylva. Alcor. תפקרוא perdetis. P. Asf. **אנפסד** anfasad corruptus, perditus fuit.

NOM. פסד **fasid damnosus, maleficus.**
פסד **fasad, & תפסד taffad corruptio, perditio, destructio, damnnum, jactura, calamitas, clades, stuprum, luxuries fax.** פסדה **fasada idem.**
מפסד **maffud corruptus.**
מפסד **mufassid corrupens.** מפסדה **pestilens.**

פסה Arab. פסה **obthuravit.** Pl. 95. Et non obthurabitis corda vestra. Psal. 78. **ופסוא** & oblitum sunt benefactorum ejus.

פסח tria significata habet. I. פסח **transijt, transilivit.** Exod. 12. v. 23. **ופסח** & **transiliet Dominus super ostium.** Targ. **יחוס parceret.** Exod. 12. v. 13. **ופסחתי** & **transilibo super vos.** Tar. **ואחוס** & **parca vobis.** Esa. 31. v. 5. **ופסוח** **transilire & liberare.**

NOM. פסח, Chal. פסח & פסחה, Syr. **פצחא,** Arab. פסח **pasach** **פצחא pascha transitus, transilitio.** Significat autem quatuor: 1. **Transitum angeli,** qui Aegyptios percutiens, Israelitarum domunculas transilijt, eis que pepercit. Ex. 12. v. 27. **פסח** **transitus est coram Domino, qui transilijt super domos filiorum Israel in Aegypto.** ¶ 2. **Metonymicè,** **פסח** **sacrificium,** seu **פסח agnum,** qui maetabatur eo tempore in memoriam hujus liberationis. Exod. 12. v. 21. **Et maetate הפסח,** Targ. **פסחה pascha.** ¶ 3. **פסח festum, vel dies,** quo agnus maetabatur: videlicet 15. primi mensis. 2. Par. 35. **Et fecerunt filij Israel, qui aderant, הפסח pascha in tempore illo.** ¶ 4. **פסח cultum, ceremoniam, actionem, celebritatem festi octiduum, epulas,** quæ tum instituebantur. Exod. 12. **Et sic comedetis eum, lumbi vestri cincti &c.** Sic in Novo Testamento: Marc. 14. **פסחא maetarunt:** agnum. Joh. 6. **Erat proximum Pascha, dies festus Judæorum.** Porro Pascha celebrant Judæi, in memoriam exitus de Aegypto: Christiani, in memoriam resurrectionis Christi: Saraceni, in memoriam arietis ostensu Abrahamo in sacrificium, loco filij Isaac. PLUR. פסחים **paschata, agni paschales, sacrificia.** 2. Par. 30. **Et Levite super maetationem הפסחים paschatum.** Rab. **פסחא vespera paschatis:** parafceve: qua parant ad festum necessaria.

II. פסח **claudicavit:** claudus enim, dum incedit, subsultat. 1. Reg. 18. v. 21. **Quamdiu vos פסחיתם claudicatis in duas partes?** Claudicans utroq; pede, nescit quo pede nitatur & ster: ita vos nescitis, quem pro deo habeatis, Deum, an Baal. Targ. **פסחיתם divisi estis?** accepit pro פסח **divisus fuit:** ob literarum פסח sonum simile: Aut, sensum expressit. Niph.

פסח **claudus factus est.** 2. Sam. 4. v. 4. **פסח** Tar. **פסח & claudus factus est.** Piel **פסח claudicavit, subsilivit.** 1. Reg. 18. v. 26. **פסחיתם & claudicabant circa altare.** Targ. **פסחיתם & insaniebant.**

NOM. פסח **claudus:** PLUR. פסחים **claudi.** Levit. 22. **Cæcus aut פסח claudus.** 2. Sam. 9. **Et erat פסח,** Targ. **פסח claudus utroq; pede suo.** pro quo dicitur in præcedentibus, **פסחיתם & claudicabant.**

III. Arab. cum punctato, פסח **fasach contudit.** פסח **contundens.** פסח **contusio.** Sine punctato, פסח **dilatatio.** פסח **dilatabit:** in Avic. Alc. **פסח ampliabit.**

פסט Rab. פסט **insidiatus est.**
פסט **insidia.** פסטין, & פסטין, & פסטין.

פסד Chald. פסד **incidit, abscidit.**
פסד **abscessio.**

פסל Chald. פסל **dolarvit, dedolarvit,** dolabra materiae asperitatem complanavit, **פסל sculpsit lapidem vel lignum,** & imaginem aliquam inde effecit, **פסל exculsit.** 1. Reg. 5. **פסל & dedolabant edificatores Salomonis, & edificatores Hiram, & Giblai, & parabant ligna & lapides, ad edificandum domum.** Ex. 34. **פסל,** Targ. **פסל & dedolarvit duas tabulas lapideas.** Deut. 6. **Et cisternas פסל,** Targ. **פסל excisas, quas non excidisti,** Targ. **פסל excidisti.** P. Asf. Chald. פסל, pro פסל, **excisus fuit.** Esa. 51. **Et ad cavernam, unde פסל,** Targ. **פסל excisi estis.**

NOM. פסל **sculptile, imago ex ligno aut lapide sculpta, idoli.** Hab. 2. **Quid prodest פסל,** Targ. **פסל imago, quod פסל sculpsit eam plastes ejus.** Pl. פסל **sculptilia:** à פסל in usitato. Jer. 50. **Quia terra פסל,** Tar. **פסל imaginu est.** ¶ Deinde, פסל **latomia, lapidicina, locus ubi lapides cedebantur ex monte, & dolabantur.** Jud. 4. **Et reversus fuit à פסל,** Targ. **פסל lapidicinis.**

Chald. פסל **sculptor, cesor:** PLUR. פסלין **caesores, sculptores.**

פסל **frustum, incisio.**
פסל **securis, dolabra.**

Rabb. פסל, Chald. פסל **scabes:** est id quod ab aliqua materia minutissimum decedit, dum vel dedolatur, vel limatur, vel ferratur: ite, **פסל, faeces cibi, excrementa, palea, scoria, fursur.** פסל **argenti:** scoria. Eze. 22. **Facta est mihi domus Israel לסי, Targ. פסל in scoriam.** Esa. 1. **Argentum tuum factum est לסי, Targ. פסל scoria.** ¶ Per Metaph. פסל **res vilis & abominabilis, incomoda, inidonea, inutilis, contecta.** Lev. 15. פסל, Tar. פסל **abominatio erit.** Rab. פסל **rejectus, reprobatus.**

Verb. פסל **inutilis, inidoneus fuit.**

פסע Chald. פסע **incessit:** in פסע quærto.

פסק quatuor signi. habet. I. Rab. פסק, Chald. פסק **cessavit, quievit, pausavit, desijt, defecit, perfectum,**

שיהפעל *agit & patitur.* א *actionis,* שיפעל *passionis predicamentum.* פועל *agens,* causa efficiens. בפועל *in actu.* פעולות *operationes.*

פעם פעם significat שבר וכוחות *impulit, concussit, perculat, pulsavit, turbavit terram, movit, agitavit.* Jud. 13. vers. 25. *Et cepit spiritus Domini impellere eum:* agitare. In finit. ad formam בעל, Targ. לתקפוהה *roborare eum:* contrarium Niph. בפעם *impulsus, percussus, motus, agitated, raptus, concussus, turbatus, territus fuit.* Notat vitium ablationem, & membrorum contritionem: sicut in Prophetis Gen. 41. v. 8. והפעם, Targ. ומטרפא *& concussus fuit spiritus ejus.* Lxx. *εταραχθη turbatus fuit.* Pl. 77. v. 8. ונפעמהי, Targ. מטרפת *percussus sum, nec loqui possum.* ΗΙΤΗΡΑΕΙ *idem.* Dan. 2. v. 1, & 3. *Vidit Nebucadneser somnium, והפעם & percussus est spiritus ejus.*

NOM. פעם *malleus minor:* quo metallum in laminas diducitur. alijs, *incus.* Esa. 41. v. 7. *Percussuram* פעם *mallei minoris.* Praecedit כטיש *malleus major.* Targ. בקרנסא *in malleo.* Deinde פעם *nunc, hac vice, hoc tempore, ictu uno, semel.* Dual פעמים *duabus vicibus, bis:* Plural פעמים *vices multae.* Gen. 2. הפעם, Targ. ומהא *vice os de ossibus meis.* Gen. 18. *Et loquar tantum* הפעם, Targ. ומנארהא *vice hac.* Lxx. *ετι αμα* *idhuc semel.* Jos. 6. v. 3. *Circuite urbem* פעם, Targ. ומהא *vice una, semel.* Gen. 15. *Decepit me* פעמים, Targ. חריוכנין *duabus vicibus.* Lxx. *As bis.* Gen. 33. *Et incurvavit se in terram septem* פעמים, Targ. ומנין *vicibus.* Lxx. *επτακις septies.* Rabb. פעמים & פעמים *aliquando.* Dicuntur etiam פעמים *plantae:* & per Synecdochen, *pedes,* quibus terra quatitur & pulsatur. ab inusitato פעם *pes.* Pl. 17. v. 5. *Nequaquam moti sunt* פעמי, Targ. רגלי *pedes mei.* Lxx. *δια σιματα μου gressus mei.* Pl. 58. פעמו *pe les suos lavabit in sanguine impij.* Ezech. 41. *Trium & triginta* פעמים *pedum:* mensura. Cant. 7. *Quam pulcri sunt* פעמיך *pedes tui in calcibus?* Et Foem. פעמוה *pedes aliarum rerum, anguli, vestigia.* Exod. 25. *Super quatuor* פעמתי *angulis ejus.* Jud. 5. v. 28. 2. Reg. 19. v. 24.

פעמון *campana, nola, tintinnabulum;* quod impellatur, concutiat, & personet ferro, quod est intra ipsum: Plur. פעמונים *tintinnabula.* Ex. 29. פעמון, Targ. ונה *tintinnabulum aureum.* Ex. 39. *Et facient* פעמוני זהב *tintinnabula auri.* Targ. ונין *tintinnabula.*

פער פער, Chal. פער *aperuit, os scil.* Esa. 5. ופתרה, Targ. ופתחה *& aperuit os suum sine modo.* Job. 16. פער, Targ. פתחין *aperiunt contra me os suum.* Rabb. פער *aperuit os seu foramen podicis, cacavit, egressit.*

NOM. Propr. פער Peor, & בעל פער Baal-pe-

or, deus Moabitarum: sic dictus, quod coram ipso פוערין *aperirent os seu foramen podicis, & egererent sterces,* Alij, Priapum: Alij, Saturnum fuisse putant. Deinde פער Peor, mons in Moabitarum regione: ubi fuit ביתפער *domus Peor,* templum & cultus istius idoli Num. 25. *In die plaga propter negocium* פער Peor. Num. 23. *Et accepit Balac Bileam in verticem* הפער, *qui respicit desertum.* Deut. 34. *Et sepelivit eum in valle, in terra Moab, è regione* ביתפער *domus Peor.* Syr. פער *caverna, aperta & hians:* Plur. פערין *caverna.*

פצץ Arab. cum פץ punctatis, פצץ. Inde NOM. פצה *fidda argentum, pecunia.* Pl. 15. *Nec dabit* פצה *pecuniam suam in usuram.* Pl. 115. רהב *aurum & argentum.* פצץ *faddat inargentavit.* מופצץ *mufaddat inargentatus.* פצאוי *fiddavi cerussa.* אלפצוא *Alc. 3.* פצץ *sine פץ punctatis.* Inde מפצץ in Geograph.

פצור Chald. פצור *fovea, fossa: item, abvens, rivus:* Plur. פצורין *fovea, fossa.* Esa. 6. מנכה *ex fovea.* Jos. 4. *Super omnes* פצורין *rivos ejus.* Arab. אפצור *afzad phlebotomavit, minuit sanguinem.* פצור *fazd phlebotomia, minutio sanguinis.* פצור *fazzad phlebotomus.* פצור *phlebotometur: in Avicenna.*

פצה tria significata habet. I. פצה, Chald. פצה *aperuit, os scil.* Job. 35. v. 16. *Et Job frustra* פצה, Targ. פצה *aperiet os suum.* Deut. 11. v. 6. פצה, Targ. פצה *aperuit terra os suum.* Jud. 11. v. 35. *Et ego* פצה, Targ. פצה *aperui os meum in voto.* Pl. 66. v. 14. *Quae* פצה, Targ. פצה *aperuerunt labia mea, & dixit os meum: protulerunt.* Esa. 10. v. 14. *Et non fuit morvens alam* פצה *& aperiens os.* Targ. וממלל מלא *& loquens verbum.* Gallinae pro ovis, quibus incubant, pugnant alis, rostro & voce.

II. פצה, Chal. & Syr. פצה, ex usu Chaldæorū, & quidem per Metaphoram, *solvit, redemit, liberavit:* qui enim aliquem liberat, vincula aperit vel solvit. Pl. 144. v. 7. פצני, Targ. פצני *libera me, & eripe me.* v. 10. הפוצה, Targ. פצני *qui liberat David servum suum à gladio.* Chald. Pl. 7. *Ab omnibus persecutoribus meis* פצני, Targ. ופצני *& libera me.* Ibidem. פצני, Targ. פצני *libera animam meam.* Syr. Priel פצני *liberavit.* Matth. 6. פצני *libera nos à malo.* Rom. 7. vers. 24. *Quis* פצני *liberabit me à corpore?* Pasf. Chald. אפצני, Syr. אפצני *liberatus fuit.* Chald. Prov. 6. להצילך *ut liberet te à via mala.* Targ. ורתחפצי *ut libereris.* Pl. 60. וחלצון

וְחִלְיוֹן, Targ. יְחִלְיוֹן *liberabuntur dilecti tui*. Syr. A Rom. 5. v. 33. Et per ipsum נְחַפְצָא *liberabimur ab ira*.

Nom. Syr. נְחַפְצָא לְרֵגְוֹ מִלְּטָא.

יְחִלְיוֹן *latera, pagina*.

נְחַפְצָא est נְחַפְצָא, fors: literis פ' ס' permutatis.

III. Arab. וּמַפְצִיחַ *confudit*. Psal. 44. וּמַפְצִיחַנָא & *confudisti nos*. Actor. 36. v. 5. יַפְצִיחַ *periclitatur hac res*.

Cum x punctato, נְחַפְצָא *spacium, receptaculum*: Plur. נְחַפְצָא *spacia*.

יַפְצִיחַ: in Geograph.

פָּצַח tria significata habet. I. פָּצַח, Chald. פָּצַח *elevavit vocem, clamavit, cecinit, gavisus, letatus, exhilaratus fuit, exultavit*: quia gaudium læta voce declaratur. Psal. 98. v. 4. פָּצַחוּ, Tar. פָּצַחוּ *gaudete & ovate*. Alijs in locis active cum רָנָה. Esa. 49. v. 13. וּפָצַחוּ, Tar. וּפָצַחוּ & *gaudete montes רָנָה ovatione*: edite ovationem: personate. Pasf. Syr. וּפָצַחוּ *exultavit, exhilaratus fuit*. Rom. 4. וּפָצַחוּ & *exulta*. Piel וּפָצַח *aperuit*. Mich. 3. v. 3. Et ossi ipsorum וּפָצַחוּ *aperuerunt*. Alijs, *fregerunt*: quod fractio ossium fiat quodam sonitu.

Nom. Syr. פָּצַחוּ & פָּצַחוּ *gaudium, letitia, hilaritas*.

פָּצַח *pascha*, ab hilaritate; vel literis פ' צ' permutatis.

פָּצַח *latus, amoenus, urbanus, civilis*.

Alc. פָּצַח מִן לְסַמְנָא *expeditionis lingua*.

II. Per Metaphoram, Chald. פָּצַח *illuminavit, illustravit*. פָּצַח *candens*.

פָּצַח *villa, castellum, oppidum non muratum*: Plur. פָּצַחוּ *villa*.

פָּצַח *villici, oppidani*.

פָּצַחוּ *maculosi*.

III. Arab. cum x punctato, פָּצַח. Indefinitum *afdah contempsit, praterijt, neglexit, ignominia, probro affecit, pudefecit*. Rom. 2. וּפָצַחוּ *ignominia afficient*. 1. Cor. 14. v. 5. וּפָצַחוּ & *contemnit tenuiores*. Marc. 8. v. 36. פָּצַח אֶל אֲנָשִׁים *probro afficient eum*. Pasf. וּפָצַח *afadah, & afadah contemnit, ignobilis fuit*. 2. Cor. 8. v. 4. וּפָצַחוּ *eritis ignobiliores*. 2. Cor. 9. v. 8. *Non pudebit me illius*.

Nom. פָּצַחוּ *ignominia, probrum*.

Sed cum n punctato, פָּצַח *fazach imitatus fuit falsando scripturam seu rationem, falsavit, derogavit, cassavit*.

פָּצַח *mufzich falsator, cassator*.

פָּצַחוּ *infizach falsitas*.

פָּצַח tria significata habet. I. Piel פָּצַח *decorticavit, cortice ligno adhuc viridi detraxit, derasit*.

Nom. פָּצַחוּ *cortices: id quod remanet detracto cortice*. Gen. 30. v. 36. וַיִּפְצַח, Targ.

וְקִלְפֵי & *decorticavit in eis* פָּצַחוּ, Targ. קִלְפֵי *cortices albos: incidit incifuras albas*. Ibid. Et posuit baculos, quos פָּצַח, Targ. קִלְפֵי *decorticaverat, in canales*.

Rabb. פָּצַח *furcula*: Plur. פָּצַחוּ *furcula*.

II. Arab. פָּצַל *fazal*, Hiph. אִפְצַל *afzal amputavit, abscidit, separavit, segregavit, discrevit, secevit, divisit, distinxit*. Gen. 1. וַיִּפְצַל & *dividas aquam & aquam*. Gen. 1. v. 6. וַיִּפְצַל & *divisit Deus inter aquas*. Rom. 14. v. 6. *Si quis distinguit diem: separat, ordinat*. Pasf. אִנְפָּצַל *anfazal separatus, divisus fuit*.

Nom. פָּצַל *fazl separatio, differentia, divisio, distinctio, sectio, caput, punctum mediae sententiae, paragraphus*: Plur. פָּצַחוּ *fuzul distinctiones, capita*. Item, *tempora*: in Avic. Dual. פָּצַחוּ *duo capita*. אֶל אֶל פָּצַח *caput primum*.

פָּצַח *tazfil*, & אִנְפָּצַח *infisal distinctio, discrimen, ordinatio*.

פָּצַח *junctura*: Plur. מִפְצַחוּ *junctura*.

פָּצַח *munfazil separabilis*. פָּצַח *gair munfazil inseparabilis, continuus*.

III. Arab. cum x punctato, פָּצַח *fadäl separatus fuit ab alijs, excelluit, antecelluit, superavit, praeminuit, superfluxit, abundavit, superabundavit*. אֶבְרָהָם *abundavit*. Matth. 5. v. 20. אֵין לְךָ יִפְצַח *si non excelluerit iustitia vestra super iustitiam scribarum*. 2. Cor. 8. v. 12. *Sed reddet eos excellentes*. Rom. 7. *Donum Dei multiplicabitur, & excellit*. Joh. 5. *Fragmenta, quae superfluerunt*. Alcor. 2. פָּצַחוּ *separavi vos in secula*. פָּצַחוּ *quod superfluit in eo*. פָּצַח *mufaddal excellens*.

Nom. פָּצַח *fadl excellentia, bonitas, virtus*: Plur. אִפְצַחוּ *afdal, & fadail virtutes, excellentia*.

פָּצַח *excellenter*.

פָּצַח *fadil excellens, bonus, virtuosus*.

פָּצַח *superfluitas*: Plur. פָּצַחוּ *fudul superfluitates*.

פָּצַח *fadli superfluus*. פָּצַחוּ *abundantes*.

פָּצַח *afdal melior, plusquam, magis*. Matt. 6. v. 26. *Anima plus est quam cibus*.

פָּצַח *fadla analecta, reliquia mensae, auctarium*: Plur. פָּצַחוּ *fadlat residua*.

פָּצַח *merces, lucrum, quaestus, corollarium*.

Verb. פָּצַח *faddal lucrum dedit*.

פָּצַח *fodoli edax*.

פָּצַח, Chald. פָּצַח *aperuit, scidit, fidit, rupit, dirupit*. Psal. 60. *Commovisti terram*, פָּצַחוּ, Targ. וּפָצַחוּ *aperuisti eam: rupisti*. In terra motu, terra aperitur seu rumpitur. Piel Chald. פָּצַח *idem*. Jer. 22. וַיִּפְצַח, Targum וּפָצַח & *scidit sibi fenestras: discidit, dilatavit*.

Nom. Chald. פָּצַחוּ *pagina, folium libri*: Plur. פָּצַחוּ *pagina*.

פצע, Chald. פצע, & כעא, & פרע, Syr. פעע **A**
scidit, rupit, fregit, transfixit, sauciavit, vulneravit, percussit usq; ad sanguinis effusionem: quia in vulnere caro rumpitur. Cant. 5. *Percusserunt me*, פצעוני *vulnerarunt me.* 1. Reg. 20. *Percutiendo* & *vulnerando.* Targ. פצעה & *vulneravit eum.* Chald. Jud. 5. פצעה, Targ. פצע *vulneravit & transfixit tempora ejus,* Nom. פצע, Syr. פעע *vulneratus.* Deut. 23. v. 1. *Non ingreditur* פצע רכא *vulneratus contusione.* Targ. רפסיק *abscessus: contritus testiculis.* Quidam enim eunuchi fiebant testiculorum attritione: & dicebantur *Thliba.* Lxx. θλαδίας. Syr. Actor. 19. v. 16. & **B**
saucij fugerunt.

Nom. פצע, Chald. פצע & פועא, Syr. פעע **B**
vulnus: cum videlicet sanguis egreditur: חבור, cum non Plur. פצעים, Chald. פצען, & פוטהן, Syr. פעעין vulnera. Exod. 21. v. 25. פצע, תחפצע, Targ. פועא חוח פרעא *vulnus pro vulnerere.* Job. 9. *Et multiplicabit פצעי vulnera mea gratis.* Targ. פועי הלבשושי *cicatrices meas.* Rabb. פצע *excoriatio.* Arab. פועא *incisio, separatio.* Rabb. פצע *bifurcavit, in duos ramos discriminauit.* Arab. פועה.

פצר *coegit, vim fecit, superavit, prevaluit, verbis persuasit.* Constructur cum ב in. Gen. 33. ויפצר-כו, Targ. ויאקרה בה & *prevaluit in eo, ut acciperet.* Hiph. הפצור *idem.* 1. Sam. 15. v. 25. *Et idololatria est הפצר cogere.* pro quo הפצר infinit. Nom. פצירה *ferratio aciei: ut cum cultellus in ferræ speciem depravatur: lima.* 1. Sam. 13. v. 21. *Et erat הפצירה פים lima multis oribus prædita in aratrum.* Lxx. ὁ πτερόεις *vindemia.* Acceperunt pro פצירה *vindemia: ob בב cognationem.* Rabb. פצירין *antra.*

פקק. Chald. פקק & פק *obturavit, clausit, abscondit: absolute, obtulit.* Syr. murmuravit, *musstravit, multiloquus fuit, ineptè garrivit.* Psal. 31. v. 19. תאלמיה, Targ. תתפקקן *obmutescant labia mendacij.* Job. 30. *Cutis mea פקק denigrata est super me.* Targ. פקקין *ossa mea obturata sunt.* Syr. Matth. 6. v. 7. *Non sitis פקקין mustitantes.*

פקקא *mutus.*
פקקא *cervix.*
 Arab. פקק *luxavit membrum.*
 פקק *mafcuq, & פקק mufacc luxatus.*
 פקק *foem. פקק facca luxatio.*

פקד. Chal. פקד, Arab. פקד *facad significat recordationem & providentiã: ופקדה* *visitavit in bonum vel malum. In bonum*

פקד: i. *visitavit, in visitavit, recordatus fuit, respexit, inspexit, curavit, sollicitus fuit de aliquo: providit.* Pl. 8. v. 5. *Et filius hominis, quod* פקדונו *פקדונו,* Targ. פקדונו *visitabis eum.* Gen. 21. v. 1. *Et Dominus פקד visitavit Saram.* Targ. פקדונו *recordatus fuit Sara.* 1. Sam. 17. *Et fratres tuos פקדונו,* Targ. פקדונו *visitabis.* 1. Sam. 15. פקדונו *recordatus sum, quid fecerit Amalec Israël.* Jer. 23. *Nec פקדונו,* Targ. פקדונו *quasi visistis illas.* Scilicet oves: curastis. Jer. 27. פקדונו *quo visitabo eos.* Targ. פקדונו *quo veniet memoria ipsorum coram me.* פקדונו *significat חסון, & quidem in Kal ter tantum: quæsit, requisivit, id quod abest vel deest, desideravit.* Est in mentem veniendo visitare, & aliquando visitando requirere, numerare, recensere, præficere, præponere. 1. Sa. 20. v. 6. *Si פקדונו פקדונו visitando visitabit me pater tuus.* Targ. פקדונו *quærendo quæret me: desiderabit.* Esa. 34. *una alteram non פקדונו requisiverunt: desiderarunt.* Præcedit: *una ex illis non פקדונו defuit.* 1. Sam. 25. v. 5. *Nec פקדונו requisivimus quicquam.* Tar. פקדונו *defuit nobis.* Niph. פקדונו *requisitus, desideratus fuit, defuit.* 1. Sam. 25. v. 7. *Nec פקדונו desideratum fuit eis quicquam.* Targ. פקדונו *defuit.* Ibid. *Nec פקדונו, Targ. פקדונו defuit de omnibus, quæ habet, quicquam.* 1. Sam. 20. v. 18. *Cras erit novilunium, ופקדונו, Targ. ופקדונו & requireris: desideraberis.* Jud. 20. *ut desideretur hodie tribus una.* Jer. 23. v. 4. *Non consternentur, nec ופקדונו requirerentur: desiderabuntur.* Targ. ופקדונו *commovebuntur.* 1. Sam. 20. v. 18. *Quia ופקדונו desiderabitur sessio tua.* Targ. ופקדונו *erit spaciū locus discubitus tui: spaciosus, vacuus.* Ibid. פקדונו *& desiderabatur locus Davidis.* Targ. *Et erat locus Davidis מרוח spaciū: erat vacuus.* 2. Sam. 2. v. 30. ופקדונו, Targ. ופקדונו *defuerunt de servis Davidis decem & novem viri: desiderati sunt.* Sic in Pual. Esa. 38. v. 10. פקדונו *desideratus sum à residuo dierum meorum: defectum patior residui annorum meorum: privor, dimiuor.* פקדונו *numeravit, recensuit, lustravit exercitum.* 1. Sam. 13. ופקדונו, Targ. ופקדונו *numeravit Saul populum.* 2. Sam. 24. ופקדונו *numerate populum, ut sciam numerum populi.* pro quo habetur, 1. Paral. 21. ופקדונו *numerate Israël.* Piel פקדונו *idem.* Esa. 13. *Dominus exercituum פקדונו,* Targ. פקדונו *numerat exercitum prælij: ut numerum ipsorum sciat.* Hiph. פקדונו *numeratus fuit.* Jud. 20. ופקדונו, Targ. ופקדונו *numerati sunt filij Benjamin.* Num. 2. v. 33. *Et Levita non פקדונו,* Targ. פקדונו *numerati fuerunt.* פקדונו, Chald. & Syr. פקדונו *præcepit, mandavit, jussit, disposuit.* Esra 1. *Ipse פקדונו præcepit mihi.* 2. Paral. 36. *Et ipse פקדונו,* Targ. פקדונו *demandavit mihi*

vit mihi adificare ipsi domum. Syr. Luc. 14. v. 22. Factum est רפקרה quod mandasti. Piel Chald. & Syr. רפקר idem. Chald. Jos. 8. v. 29. צוה, Targ. רפקר mandavit Josua. Gen. 7. Et fecit Noa juxta omne, quod צוה, Targ. רפקר jusserat ipsum Dominus. Genes. 12. ויצו, Targ. רפקר & mandavit de ipso Pharao. Syr. Matth. 4. Angelis suis רפקר mandabit de te. Pasf. Syr. רפקר mandatum fuit. Act. 10. Omne רפקר quod preceptum est tibi. Coloff. 4. De quo רפקרהו mandatum accepistis. Chald. רפקר. Lev. 10. Quemadmodum צויתי, Targ. רפקרה jussus fui. ¶ 5. רפקר reposuit, deposuit, commendavit, ad servandum & custodiendum aliquid alicui commisit. 2. Reg. 5. ורפקר & reposuit seu deposuit in domo. ut absconderet ab Elifæo: tantum. Hiph. רפקרה idem. Jer. 1. רפקרהו cōstitui te hodie super gentes: præfeci te gentibus. Pl. 31. v. 6. In manum tuam רפקרה, Targ. רפקרה commendabo spiritum meum. Esa. 10. v. 28. Apud Michmas רפקרה deponet arma sua. Lxx. θήσεται ponet. Hoph. רפקרה depositus fuit. Lev. 5. Aut depositum fuit apud ipsum. Hier. 6. Ipsa est urbs רפקרה visitatus est. contra quam visitata est iniquitas. urbs cujus iniquitas visitata est. ¶ 6. רפקרה inspectorem constituit, præposuit, præfeci, ordinavit. Jer. 15. ורפקרהו & præfeci super eos quatuor familias. Gen. 40. ורפקרה, Targ. רפקרה & constituit princeps militum ipsum Joseph. Niph. רפקרה præfectus fuit. Nehem. 7. ורפקרהו & constituti sunt janitores & cantores. Neh. 12. ורפקרהו & præfeci sunt die illo viri super conclavia ad thesauros. Hiph. רפקרה idem. 1. Sam. 29. רפקרה, Targ. רפקרה ordinasti eum tibi. Gé. 39. ורפקרהו, Targ. רפקרה & constituit ipsum super domum suam. Esa. 62. Super muros tuos Hierusalem רפקרה constitui custodes. ¶ IN MALUM de peccatis, רפקרה visitavit ad puniendum, punivit, vindicavit, ultus fuit. להשלמה עונש וגמול. Jer. 6. In tempore (quo) רפקרהו visitabo eos. Targ. רפקרהו עליון חוביהו quo visitabo contra eos peccata ipsorum. Hof. 1. ורפקרהו & visitabo sanguines Jezreel. Lxx. ἐκδικήσω puniam. Jer. 14. ורפקרה, Targ. רפקרה & vindicabit peccata ipsorum. Jer. 5. An super istos non רפקרהו visitabo? Targ. רפקרהו visitabo, ut adducam super illos malum? Jer. 32. Et ibi erit אוחו רפקרהו quoad visitem eum. Visitatio super hominem, est mors: bis ich vber ihn gebiete: Germ. Jerem. 50. vers. 21. Ad habitatores רפקרה visitationis. urbs Babel, quæ ob peccata sua ut visitetur, tempus venit. Contextus hoc confirmat.

NOM. רפקרה & רפקרה præfectus, præpositus, commissarius, villicus, æconomus: PLUR. רפקרה & רפקרה præfeci. Num. 31. vers. 14. Et iratus

fuit Mose contra רפקרהו præfectos exercitus. Tar. רפקרהו על חילא qui erant constituti super exercitum. Ibidem vers. 48. Accesserunt ad Mosen רפקרהו præfecti, qui erant super millia exercitus. Targ. רפקרהו qui erant constituti super millia exercitus. Jud. 9. ורפקרהו, Targ. רפקרהו præfectus ejus. Jerem. 20. Et ipse רפקרהו, Targ. רפקרהו præfectus in domo Domini. ¶ Deinde, רפקרהו numerati, aut numeri. Exod. 30. vers. 13. Omnis transiens על רפקרהו juxta numeros: ad numeros. Targ. רפקרהו. Vulg. ad nomen, lege, numerum. Hosiand. ad recensitos.

רפקרהו visitatio, inspectio, officium, præfectura. Esa. 10. vers. 3. Et quid facietis in die רפקרהו visitationis? Targ. רפקרהו עליון חוביהו quo visitantur contra vos peccata vestra: quo puniam vos ob peccata. Hof. 9. Venerit dies רפקרהו visitationis. Lxx. τῆς ἐκδικήσεως vindictæ. Mich. 7. רפקרהו visitatio tua venit: visitatio peccati tui. Jerem. 11. v. 23. Quia adducam malum super viros Anator, annum רפקרהו visitationis eorum. Targ. רפקרהו חוביהו סעורו visitationis peccatorum ipsorum. Job. 10. ורפקרהו & inspectio tua custodivit spiritum meum. Lxx. ἐκδικήσασθαι. Esa. 60. Ponam רפקרהו præfecturam tuam pacem. Targ. רפקרהו gubernatores seu præfectos tuos. Psal. 109. Sint dies ejus pauci: רפקרהו visitationem, numerationem seu repositum ejus accipiat alter. Targ. רפקרהו מנין שנוי numerum annorum ejus. Esa. 15. v. 7. ורפקרהו & præfecturam seu repositum ejus, juxta flumen salicum tollent eos: divitias. Targum רפקרהו terminos ejus: PLURAL. רפקרהו præfectura, deposita. Ezech. 9. Appropinquarunt רפקרהו præfectura urbis: præfecti, qui constituti sunt super exercitum. Jerem. 52. Et dederunt eum in domum רפקרהו præfecturarum. Targ. רפקרהו vincitorum. ubi vinciti erant commisi.

רפקרהו depositum, res quæ deponitur aut reponitur, גניזה והנחה. Genes. 41. Erig, cibis רפקרהו, Targ. רפקרהו in depositum seu repositum pro terra: in thesaurum. Levit. 5. Aut רפקרהו, Targ. רפקרהו depositum, quod רפקרהו, Targ. רפקרהו quod depositum est apud ipsum.

רפקרהו summa, census. 2. Sam. 24. vers. 9. Es dedit Joab numerum רפקרהו summa populi.

רפקרהו, Chald. רפקרהו mandata.

רפקרהו præfectura. Jerem. 37. vers. 13. Es ibi eras רפקרהו בעל dominus præfectura. In porta erant constituti viri, qui observarent, ne quis ad Chaldæos egrederetur. Targum רפקרהו vir constitutus.

Chald. רפקרהו, Syr. רפקרהו & רפקרהו mandatum, preceptum.

Arab. אפתקד *aftacad* *visitavit, recognovit, agnovit.* Luc. i. v. 78. *Quibus אפתקדנא visitavit nos oriens ex alto.*

מפתקר *muftacid* *visitator.*

פקר *facad* *caruit, destitutus fuit.* Avicenna: *אפתקדנא אלאעודא cum caret corpus nutrimento.*

פקרואן *privatio, destructio.*

אפתקאד *iftikid* *visitatio.*

פקר *perditio.* פקיד *fakid* *perditus.* פקידא *quod non sint.* פקידא *tantum.*

פקה Arab. פקה *facia*, & פקי *faci intellexit.* Rom.

1. *Quod non חפקה intelliget.* Alcor. 4. פהם לא *ipfi non intelligunt.* Alc. Man. ופקהון *intelligent vocem meam.* Psal. 105. ופקה *prudentiam doceret senes ejus.*

NOM. פקה *intelligentia, theoria.*

פאקי *faquih*, & אלפכיה *alfachi doctor, legis interpres, & rector populi, literatus, clericus, abbas.*

בעל התושיה *est פקיא.*

פקח Arab. פקה *Chald.* פקה *duo significata habet.* I. פקה *aperuit oculos vel aures.* Prov. 20. פקה *Targum*

פחה *aperi oculos tuos, & satiare pane.* Esa. 42. v. 20. פקה *aperiendo aures, & non audiet.* Niph. נפקח *Chald.* אפתקה *apertus fuit.* Genes. 3. v. 5. ונפקחו. *Targ.* ויפתחו. *aperientur oculi vestri.* Psal. 146. *Dominus פוקח aperit caecos: caecorum oculos.*

NOM. פקה *apertus, qui habet oculos apertos aut aures: & privativè opponitur caeco oculos, & etiam surdo aures claufas habenti.* PLUR. פקחים *videntes.* Exod. 4. v. 13. *Quis posuit mutum, aut surdum, aut פקה, Targ.* פתיחא *videntem aut cacum?* Exod. 22. *Quia munus excacat פקחים videntes.* Targum חבימין *sapientes.*

פקחא *apertio: ut קוח est carcer: quo vincti accipiuntur & detinentur.* Esa. 61. *Et vinctis קח פקה apertionem: simpliciter; vel, apertionem carceris: פתוח המאסר.*

Rabb. פקה *curavit, sollicitus fuit.*

II. Syr. פקה *utile, melius.* Matth. 5. v. 29. פקה *utile est tibi ut ingrediaris.*

Arab. פקאח *summitates vitium.*

פקט Chald. פקט *projecit semen extra vulvam.*

פקט *fex, spuma: PLUR.* פקטין *faces.*

Arab. פקט *tantum.*

פקל Rabb. פקל *decorticavit.*

פקול *num mundum.*

פקל *vermis, ramus nervi.*

פקם Rabb. פקם *frænavit.*

פקים *funis de cortice avellana.*

פקס Rabb. פקס *discrevit capillos.* Talm. פוקחל *fucans se, & capillos discernens.*

פקס *absoluted.*

NOM.

פקס *magno calcaneo præditus.*

Syr. פאקסא *Paros paxis.*

פקע *Inde פקעוץ, Chald.* פקעין *colocynthe seu colochinthide.* 2. Reg. 5. *Et invenit פפן vitem agri, & collegit ex ea פקעוץ colocynthidas.* Colocynthis seu cucurbita sylvatica, herba est, que farmenta profert, & folia viti sylvestri non dissimilia: & adeo amara est, ut fel terra vocetur, ejusq; fructus vehementer amarus. Ideo non potuerunt comedere: Sed sale diurno subactus dulcescit.

פקעים *colocynthide, figuræ colocynthidarum, seu ovorum utrinq; acuminatæ.* 1. Reg. 6. v. 18. *Calatura פקעים colocynthidarum.* Targ. ופקעים *species ovorum.* 1. Reg. 7. v. 24. ופקעים *colocynthide sub labio ejus.* Targ. וזרח ביעין *figura ovorum.* Ibid. שני טורים הפקעים *duo ordines colocynthidarum.* pro quo habetur, 2. Par. 4. ורמוח בקרים *figura boum sub illo.* depravatio ex literarum כ'פ simili sono. vel, facies bovem referebat. Ibid. שנים טורים *duo ordines boum.*

Rabb. פקיעה *colocynthis, cucurbita sylvatica.* שמן פקיעוץ *oleum colocynthidarum.*

פקיעא *glomus.*

Arab. פקאע *zythus, fungi.*

פקר Rabb. פקר *presumpsit, ausus fuit.* פקרים *heretici.* פקיר *Epicuræi.* פקיר *presumptuosus.* Deinde, פקר *liberum fecit, exposuit, prostituit.* פקר *liber, expositus, prostitutus.*

Arab. פקר *facar pauper fuit.* פאפקר *aftraquar pauper factus est, eguit.* Psal. 34. *Divites אפתקרוא pauperes facti sunt.* Luc. 15. ופאפקר *factus est pauper.* Hiph. אפקר *afquar depauperavit.*

NOM. פקר *faqr paupertas, inopia, miseria.*

פקיר *faquir pauper, miser: PLUR.* פקרא *fucara pauperes.* Alc. ופאפקרא *אלפאקרא Deus est dives, & vos estis pauperes.* מחפקרין *depauperati.*

Deinde, פקרה *spondylus: PLUR.* פקראח *& פקאר spondyli.*

פכר *duo significata habet.* I. פכר *idem quod פור, fregit, comminuit, friavit.* Hiph. הפר *& הפר fregit: MET* aphoricè, *labefactavit, irritum fecit.* Esa. 33. *הפר fregit fædus: irritum fecit.* Num. 30. והפר, *Targ.* ופכר *irritum fecit votum ejus.* Ibid. *Et si הפר יכר, Targ.* בטלא *labefactando labefactabit eos maritus ejus.* Ibid. *Et maritus ejus יכרונו, Targ.* פכר *irritum faciet illud.* Ibid. *Maritus ejus הפרם, Targ.* הפר *labefactavit eos.* Job. 20. *Num etiam franges judicium meum?* Targ. *השני mutabis?* Genes. 17. *Et quod pactum meum הפר fregit.* Targ. *אשני mutavit.* Eccl. 12. ופכר *frangetur voluptas: absolute.*

NOM.

cujuscunq; feminis, fester / *furculi*. Joel. 1. v. 17. *Computruerunt פרוה grana sub glebis suis*. Targ. פרוה לרבי חמר *lagenæ vini*. Lxx. *δαμάλις juuvenca*. legerunt פרוה *juuvenca*. literâ ר neglectâ.

Rabb. פרוה מהפרד *separabilis*. פרוה כמה מהפרד *quantitas discreta*.

פרוה & פרוה *separatio, segregatio: mors*, quæ est *separatio animæ & corporis*. עלמה *mundus divisionis*, homo *microcosmus*.

פרוה, Syr. פרוה *granum*, sic dictum, quod facillimè ab acervo separetur, *bacca*.

פרוה *lapillus* in litore maris: P L ur. פרוה, B Foem. פרוה *lapilli*: item *frusta*.

פרוה *separatus, singularis*.

פרוה & פרוה *devia, vagabunda, loquax*. פרוה *insule*.

Arab. פרוה *separati, seorsum, soli*.

פרוה *mufarrad*, & פרוה *mutfarad simplex, singularis, solitarius*. פרוה *solus per se*. פרוה *seorsum*.

פרוה *fard, fiscella, corbis vimineus*, per quem liquatur vinum, *qualus*: P L ur. פרוה *afrad* C *quali*.

פרוה *farid solitarius*.

פרוה *mifrad vita solitaria*.

פרוה *simplicitas*.

פרוה *separatim*. פרוה *farda plica*.

פרוה *in Geographia*. פרוה *in Geographia*. פרוה *separatim, secreto*.

פרוה, Chald. פרוה *fructificavit, fructum protulit, fructum fecit, crevit, auctus fuit*. Genes. 1. פרוה Targ. פרוה *crecite & multiplicamini* Exod. 1. פרוה Targ. פרוה *creverunt*. Esa. 11. *Et surculus de radice ejus פרוה fructum faciet*. Exod. 25. Donec פרוה Targ. פרוה *crescas*. Hiph. פרוה *crecere fecit, auxit, fertilem reddidit, fecundavit*. Gen. 17. ופרוה Targ. פרוה *crecere faciam eum: augebo*. Gen. 41. פרוה Targ. פרוה *auxit me Deus*. Psal. 105. פרוה Targ. פרוה *auxit populum suum valde*. Hol. 13. v. 15. *Inter fratres seu carecta פרוה fructificabit*. אפרוה Lxx. *διασελει*, Hieron. *dividet*. legerunt פרוה *separabit*.

NOM. פרוה & פרוה *secundus*. Foem. פרוה & פרוה *mutato, פרוה fecunda, fructifera*. Pl. 128. *uxor tua פרוה sicut vitis fructifera*. Gen. 49. פרוה *fructifera (vitis) Joseph, פרוה fructifera vitis, juxta fontem*. Ramus vitis *fecundæ*, unde palmites pullulabunt. Targ. פרוה *meus, qui crescit, Joseph: filius meus, qui benedicetur כנופן sicut vitis plantata juxta fontem aquarum*.

פרוה, Chald. פרוה, Syr. פרוה & פרוה *fructus terræ, arboris, uteri hominis & animalis*: P L.

Chald. פרוה *fructus, proles, liberi*. Hol. 9. פרוה, Targ. פרוה *fructum non facient*. Gen. 1. *Arborem פרוה, Targ. פרוה fructus, facientem פרוה, Targum פרוה fructum, juxta speciem suam*. Levit. 25. *Et dabit terra פרוה, Targ. פרוה fructum suum*. Pl. 1. v. 3. פרוה, Targ. פרוה *fructum suum dabit in tempore*. Deut. 7. *Benedicet פרוה fructum ventris tui*. Targ. פרוה *partum*. Lxx. פרוה *fructum ventris*. Targ. פרוה *viscerum*. Psal. 21. פרוה *fructus eorum de terra auferetur, & semen eorum à filijs hominum*. Targum פרוה *fructus ventris*. Targ. פרוה *proles*. ¶ Deinde per METAPHORAM, פרוה *operum merces, premium, commodum, utilitas*. Psal. 58. *Et dicet homo: certe פרוה fructus est justo*. Targ. פרוה *merces bona*. Jer. 6. *Ego adduco malum super populum istum, פרוה fructum cogitationum ipforum*. Targ. פרוה *retributionem: compensationem*. Esa. 10. *Visitabo super פרוה fructu magnitudinis cordis regis Assur*. Targ. פרוה *operibus*. Prov. 31. *de fructu manuum suarum plantavit vineam: opere*. Sic, Philip. 1. *Hic mihi fructus operis est*. Ibid. *Date ei de fructu manuum ejus: opere*. Psa. 104. v. 13. *de fructu operum suorum satiabitur terra: de pluvia descendente ex nubibus tuis*.

פרוה *lectus*.

Rabb. פרוה *fructus*. פרוה *hortus*.

Syr. פרוה *membrum virile*.

פרוה *obsonium*.

PROPR. פרוה *Ephraim, filius Joseph*. Gé. 41. *Et secundum vocavit Ephraim, quia פרוה crescere me fecit Deus in terra afflictionis mee*. Ab hoc appellata fuit, 1. *tribus*. Jud. 12. *Et conclamatus fuit פרוה אפרים vir Ephraim: de tribu Ephraim*. Ibid. *Et pugnavit cum פרוה Ephraim*. ¶ 2. *decem tribus*, quæ & *Israël*, ab eo tempore, quo divisum fuit regnum, post Salomonis mortem. Et contulerunt se decem tribus ad Hieroboam, qui fuit ex tribu Ephraim; atq; ita regnum fuit apud tribum Ephraim. duæ verò tribus, *Juda & Benjamin* ad Roboam; atq; ita alterum regnum fuit apud tribum *Juda*. Hof. 11. *ut perdam Ephraim*. Targ. פרוה *domum Israel*. Esa. 7. *Castrametata est Syria contra פרוה Ephraim*. ¶ 3. *Mons & urbs*. 1. *Sam. 1. Ex monte פרוה Ephraim*. Joh. 11. v. 54. *In urbem, que vocatur פרוה*, Syr. פרוה. *Urbs in 20. milliaro Eliæ juxta desertum*. 2. *Sam. 13. v. 22. Et erant tonsores Absoloni in Baal Hazor, quod cum (erat juxta) פרוה Ephraim*.

פרוה *Ephrat, uxor Caleb: à qua nomen accepit אפרתה, & cū פרוה locali אפרתה, regio & urbs, quæ aliâs פרוה Bethlehem, à בית לחם*

A **פר** filio Salma: 1. Paral. 2. v. 51. Genes. 48. v. 7. *Cum adhuc esset stadium terra, ut veniretur אפרתה, Targ. אפרתה in Ephrat, & sepelivi eam ibi in via אפרתה היא ביה לחם Ephrat, quæ est Bethlehem. Mich. 5. & tu ביה לחם אפרתה Bethlehem Ephrata.*

B **פר** Ephratæus: quod deducitur modò à loco אפרתה, ut: 1. Sam. 17. v. 13. & David filius viri אפרתי Ephratæi istius, ex Bethlehem Juda. Modò à tribu & regione אפרים Ephraim. Judic. 12. v. 5. אפרתי an Ephratæus tu es? 1. Sam. 1. v. 1. filius Zuph אפרתי Ephratæi. Ex terra Ephraim, ubi peregrinabatur. Non autem fuit de tribu Ephraim, sed Levita. Levitæ dispersi erant per omnes tribus Israël, in 48. urbibus ipsis datis.

B **פרויים** Parvajim, Urphen. duæ regiones, quarum una nomen Peru retinuit, auro & argento abundans: altera Hispaniola dici cœpit. 2. Par. 3. v. 6. והבפרויים aurum Peruvianum. Sed, 2. Reg. 23. v. 12. פרויים, vel, ut in margine habetur, פרויים oppidum est.

C **פר** Inde פרוון urbs absq; muro, sita in planicie, villa, vicus. Jud. 5. cessaverunt פרוון villa in Israël.

C **פרוור** villa. Zach. 2. פרוור villas inhabitabit Jerusalem. præ multitudine hominis & jumentis. Incolæ urbis Hierosolymæ in villis habitabunt: absq; muro habitabunt. sequitur: Et ego ero ei, dicit Dominus, murus igneus. Lxx. κατάκαρπῶν & frugifera. Acceperunt pro פרי fructus.

D **פרו** villa: לשם כלל לפרוים הפתוחים. Deut. 3. v. 5. Præter urbes פרו, Targ. פרו פרווילlarum. Lxx. Φερεζαίων Phereæorum. acceperunt pro proprio.

D **פרוים** villici, & villa. Esth. 9. Judæi פרוים villici.

Rabb. פרו elongavit, semovit.

פרו nomen avis.

פרו tabula sustentans in muro tigna.

Arab. פרו faraz separavit, segregavit, secret, divisit.

פרו afraz distinxit. Gal. 1. Deus qui אפרוני אמי segregavit me ab utero matris meæ. Actor. 23. אפרו separate mihi Barnabam. Actor. 19. v. 22. Qui אפרו separatus est à Deo judex.

פרו mufarraz separatus, anathema. Gal.

1. ליכין מפרוה sit anathema.

פרו friz martes.

פרוה feruza cyanos, turcesius.

פר tria significata habet. L פרח, Chal. פרח, Syr. פרח germinavit, flores emisit aut produxit, crevit, pullulavit. De varijs rebus dicitur: 1. de plantis. Cant. 7. videbimus an פרח germinaverit vitis.

A **פר** germinavit vitis. Gen. 40. & ipse כפרח quasi germinans. Targ. בר אפרח postquam germinavit. Postquam produxit folia, ascendit flos ejus. Tempus quo vitis emittit folia. Esa. 66. & ossi vestra, sicut gramen, חפרחה, Targ. ויהיו פרח. Num. 17. & ecce פרח, Targ. פרח פרח flovit baculus Aharonis. Psalm. 92. v. 13. Justus, ut palma, פרח germinabit. Targ. ילכלכ פרוין producet fructum. Psal. 92. cum germinant impij sicut herba. Hos. 14. פרח germinabit ut lilium. Syr. Matth. 24. v. 32. ופרעין & germinant folia ejus. Luc. 22. v. 30. Quæ cum pullularent. ¶ 2. de lepra, quæ augetur, & longè latèq; diffunditur. Levit. 13. פרוה פרוה germinando germinaverit lepra. Targ. מנסאחסי augendo augebitur. Levit. 14. Si redierit plaga, ופרח, Targ. ויסני & creverit in domo. ¶ 3. de plumis, quæ enascuntur, & quibus volatur. Unde per METONYMIAM, פרח, Chald. פרח volavit, avolavit, fugit, aufugit. Ezech. 13. v. 20. Animas (ut sint) לפורחור ad volantes. Targ. לאפרח ad perdendum. Chal. Gen. 1. & avis ופופך, Targ. פרוה volitet. Nahum. 3. Sicut bruchus detraxit ופופך, Targ. ופרח & volavit. Hiph. הפריה germinare fecit: absolute, germinavit. Ezech. 17. Arceci lignum viriæ, והפרחה, & germinavit feci lignum aridum. Prov. 14. & tabernaculum rectorum, מפריה פרוין germinat. Syr. Hebr. 11. v. 4. virga Aharonis ופרח quæ germinaverat. Chald. אפרח volare fecit. Num. 11. ופרח & transtulit coturnices. Targ. ופרח & volare fecit.

NOM. פרו germen, quod ex arborū surculis nascitur, flos: PLUR. פרוים germina, flores. Numer. 17. & produxit פרוה germen. Primò produxit folia, postea flores: contra naturam amygdali. quod miraculum auget.

פרח germinatio, parvuli atate florentes. Job. 30. v. 13. Ad dextram פרח germinatio surgent. parvuli, qui adhuc in flore sunt.

Arab. פרוע propagines.

פרח, Chald. אפרחין, Arab. פראח, & פראחין pulli columbarum, & aliarum aviū, qui jam plumas & pennas producant, avicule. Psalm. 84. v. 4. ubi ponit אפרוחיה, Targ. גווליה pullos suos. Arab. פרוחא חמאם pulli corvorum. פרוחא חמאם pulli columbarum.

פרח farch catulus leonis. פרוח אלנהל farch alnachal examen apum, nova soboles.

Syr. פרוח avis: PLUR. פרוחין aves.

Rabbin. פרוח & פרוח puer, juvenis, cui prima lanugo crescit in ætate florida.

פרחא capparis: item, genus locustæ volantis, & ventus.

II. Rabb. הפריה, Syr. פרה *prodegit, prodigè dispersit, profudit.* Luc. 15. v. 30. פרה *postquam prodigit possessionem suam.*

NOM. מפריה *prodigus.* פרה *prodigè, profusè.*

III. Arab. פרה *farach letatus, gavisus fuit.* Matt.

2. פרה *gavisi sunt gaudio magno valde.* Luc. 1. v. 28. אפרחיה *ממתליה.* Ave, *ô plena gratia, Dominus tecum.* Johan. 19. אפרחיה *מלך אליהו.* Ave, *ô rex Judaorum.* Piel. פרה *farrach recreavit, gaudio affecit, latificavit, gratulatus est.* 2. Corinth. 1. v. 26. *Quis prahni latificaret me?* Psalm. 121. פרה *letatus sum in his, que dicta sunt mihi.* Pals. אפרח *gaudio affectus sum, recreatus sum.* Alcor. 3. יפרח.

NOM. פרה *farh,* & פרה *farcha gaudium, latitia.* פרה *farih letus.*

Item, פרה *farrach examinavit.*

פרט Inde פרטים *musici, qui varias cantionũ species exercent.* Amos 6. הפרטים, Targ. *qui ludunt super ore psalterij.*

פרט *granum decidens, & remanens tempore vindemiæ, racemus.* Collectivè, *grana,* quæ decidunt in vindemia. Lev. 19. ופרט, Targ. *deciduum vinea tua non colliges, sed relinques pauperibus.*

Rabb. פרת *fregit, aperuit.* Piel. פרת *specificavit, numeravit.*

פרט *individuum, particulare, singulare: item, numerus.* juxta numerum minorem. פרט *particulariter, speciatim.*

פרט *singularitas.* פרטים *minutia.*

פרטי, Foem. פרטי *specialis, singularis.* פרטים *speciales, singulares.*

פרטה *parva moneta, nummulus, granum, gutta.* Plur. פרטות *nummuli.*

פרטה *cortex.* פרטות *ridentes, vel risum praeferentes.* פרטות *mula.*

פרט *individuum: Plur. פרטים individua.* Arabicè, פרט *superfluit.*

פרט *superfluus, nimius, intemperans.* פרט *ifrat superfluitas, excessus, intemperantia.*

פרט *atfarat denormatus, inaequalis factus est.*

פרט *firrat atramentum sutorium.* פרטות *fruta classis, pralium navale.*

פרט *multitudo & paucitas.* פרט *mufrat dissociatus, singularis.*

פרך Inde פרך *duricies, sequitia, rigor, collisio, comminutio.* Exod. 1. v. 13, & 14. *ser vire fecerunt Aegyptij filios Israèl.* בפרך, Targ. *in duricie: duriter.* Lxx. *Bia vi.*

פרכת, Chald. פרוכה *velum, cortina:* בן ארון ואהל מועד *qua dividebat arcam à tabernaculo.* Hoc erat velum intimum, quod separabat inter Sanctum, & Sanctum sanctorum: & pendeat ex quatuor columnis, quarum capitella erant aurea, & bales argenteæ. Rabb. פרכת עביה טפה *velum densitas ejus palmus.* Aliud erat מסך: de quo in פך vide.

Chald. & Syr. פרך, Arab. פרך *farac fregit, confricavit, succidit, excidit, scalpsit.* Syr. Luc. 6. *fricabant manibus suis.* Arab. Mat. 12. v. 1. *confricabāt spicas, & comedebant.* Luc. 6. *confricabant manibus suis.* Pals. אפרך *fractus, succisus fuit.* Efa. 24. v. 7. *succisa est vitis.* Targ. אפרכו *succisa sunt vites.* פרך *excisus.*

פרך *frangens, & lapis qui imponitur olivis.*

פרך *fragilis, tener.*

פירוכן *frumentum tritum, polenta.*

פירוכין *manipuli, fructus protrusi, spica.*

פרכא *perversitas, contrarium.*

Arab. מפרך *mutfarrac frangibilis.*

in פך vide.

פרם *rupit in sutura, vestes dirupit, dissuit, scidit, discidit.* קרע non fit in sutura: fit in loco futuræ. Levit. 10. *vestimenta vestrae rumpatis.* Levit. 13. *vestimenta ejus erunt rupta.*

Chald. פרימא *scisso, scissura.*

פרום *malum.*

Syr. פרימא *hostia frangenda, eucharistia.*

Rabb. פרימה *ruptura.*

פרמא *peplum, velum.* פרומה *idem.*

Arab. אפרם *afram edentulus, qui dentes anteriores amisit.*

פרן Rabb. פרן *verbis satisfecit, dedit bona verba absq; factis.*

פרן *donum, dos, Φεγγη.*

Arab. פון *forn fornax: Pl. אפראן fornaces.*

פראן *farran fornicarius, pistor: Pluralit.*

פראנין *farranin pistores.* Foem. פראנה *farrana fornicaria.* פון אלניר *forn algir fornax calcaria.*

פרן *Paran, urbs in Arabia Petrea. Inde desertum Paran, huic urbi circumjectum, inter Ægyptum & Arabiam.*

פרם duo significata habet. I. פרם *fregit panem manu in frusta, divisit, distribuit, החיכה.* Efa. 58. v. 7. *An non frangere esurienti panem tuum, & miseros vagos introduces domum? pro, franges. In finit. pro Fut. Targ. הפרנס pasces. Lxx. δῶς dederis. Frangere panem, est distribuere cibum, eoq; uti.*

Pro quo

Pro quo habetur, Ezech. 18. v. 7. *Panem suum esurienti dabit.* Thren. 4. v. 4. *Parvuli postularunt panem,* פֶּרֶשׁ *frangens non fuit illis: porrigens.* פֶּרֶשׁ, literis שׁ פֶּרֶשׁ permutatis. Lxx. ὁ ἀλαῶν οὐ ἐστὶν αὐτοῖς *frangens non est eis.* Jerem. 16. v. 7. *Nec frangent illis propter luctum.* scil. panem. פְּרִיסָה הַלֶּחֶם. הנהוגה בהכרואת האבלים. Judæi lugentes primo die non edunt de suo cibo, sed illis mittitur ab alijs. scindunt panem, sed nō abscindunt. post scissionem agunt Deo gratias, & frangunt reliquum. Et ad fractionem dicunt: *Benedictus &c.* vide בֶּרֶךְ. Hieron. *Mos est, lugentibus ferre cibum,* & *preparare convivium.* Lxx. κλασθῆναι ἄρτον *frangetur panis.* legerunt לֶחֶם פֶּרֶשׁ: ob הַחֶם similitudinem. Luc. 24. *& cognoverunt eum ἐν κλάσει ἄρτου in fractione panis.* Mich. 3. *& fregerunt sicut in olla.* Sicut qui vult ponere in olla carnem, ossa, &c. sequitur: *& sicut caro in lebet.* Hiphil. הִפְרִישׁ הַפְּרִישׁ. Levit. 11. v. 10. *וּפְרִישָׁה לֹא הִפְרִישָׁה & ungulam non dividit.* Levit. 11. *Omne מִפְּרִישָׁה, Targ. רִפְרִישׁוֹ דִּיבְדִישׁוֹ דִּיבְדִישׁוֹ.*

Nom. פְּרִישָׁה *ungula* divisa, sed non per totum, tantum supernè, ut in cane, cato, urso. dicitur de animalibus, quæ digitis carent. Plur. masc. פְּרִישָׁה, Foem. פְּרִישָׁה *ungula.* Exod. 10. v. 25. *Non relinquetur פְּרִישָׁה unguia.* Targ. מִרְעָם *quicquam.*

פֶּרֶשׁ *accipiter.*

פֶּרֶשׁ *Persa.* Chald. אֲפֶרְסִיא *Persa.* Rabb. פֶּרֶשׁ *fractor*, pater familiâs, aut autoritate valens, qui in convivio פֶּרֶשׁ *frangit* panem, precationem recitans: & *convivis porrigit ac distribuit.*

פְּרִישָׁה *fractio.* פְּרִישָׁה כִּבְרִלְחָם *fractio torta panis.*

פְּרִישָׁה *frustum* panis aut cibi, *medietas, obulus.* Talm. הַנּוֹחַן פְּרִישָׁה לְעֵנִי. Item, פְּרוֹסָה כִּיּוּר, וְנוֹשֵׁךְ מִמֶּנָּה.

פֶּרֶשׁ *terminus.* item, *merces.*

פְּרִישָׁה *milliare.* פְּרִישָׁה אֶרְבַּע פְּרִישָׁה, quorum decem sunt iter diurnum hominis mediocris.

פְּרִישָׁה *publicè notum.* פְּרִישָׁה נְחָפְרָה *publicè factum, vulgatum est.*

Syr. פְּרִישָׁה *demensum.* Luc. 12. v. 42. *ut det demensum in tempore suo.*

פְּרִישָׁה *panis, cibus.* Act. 2. v. 46. *Ac frangentes domi אֲרִישׁוֹ, Syr. פְּרִישָׁה panem.*

פְּרִישָׁה *modus.* פְּרִישָׁה בְּכָל פְּרִישָׁה *omni modo.*

פְּרִישָׁה *spectaculum.* Coloss. 2. פְּרִישָׁה *spectaculum fecit principatus.*

Verb. פֶּרֶשׁ *traduxit, diffamavit.* Matth. 1. v. 18. *& noluit רְגִפְרִישָׁה ut traduceret eam.* מִתְּפִישָׁה *diffamatur.*

A II. Chald. פֶּרֶשׁ *expandit, extendit:* in פֶּרֶשׁ *invenies.* Item, פֶּרֶשׁ *astimavit, taxavit.* Lev. 27. וְהַטְרִיב, Targ. וְפֶרֶשׁ אֲסִימֵיבִי *Sacerdos.* פֶּרֶשׁ *astimatio.* Syr. פֶּרֶשׁ *nudus fuit.* אֲפֶרְסִיא *verenda.* אֲחַפְרִישׁ *solvit, satisfacit, vindicavit.* Arab. פֶּרֶשׁ *rapuit, rapax fuit.* אֲפֶרְסִיא *rapaciter tenuit.* פֶּרֶשׁ אֲפֶרְסִיא *rapacitas leonis.*

פרע quinq; significata habet. I. פֶּרַע, Chald. פֶּרַע *liber, vacuus fuit:* transitivè, *liberavit.* רִיחֻק וּבִיטוּל. Dicitur de capite duobus modis: 1. de remotione tegminis & apertione: & significat, *denudare, discooperire, detegere.* Num. 5. v. 18. וּפְרַע, Targ. וְיִפְרַע *& denudabit caput istius mulieris.* Lxx. ἀποκαλύψει *revelabit.* removebit peplum, quo tecta est, ut capillus ejus reveletur. 2. de vacuitate seu cessatione rationis, ne capilli crescant & aucescant. Levit. 10. v. 6. *Capita vestra ne תִּפְרְעוּ reddatis vacua seu libera.* Targ. תִּרְבוּן פִּירוּעַ *augeatis seu alatis casariam: ne sinatis crescere capillos.* Nutrire seu alere crines, tam capitis, quàm barbæ, in luctu moris fuit Ægyptijs: Herodorus similiter Romanis. Et hodie Judæi in luctu triginta diebus abstinent à תִּפְרָה *rasura*, & גִּיהוּץ *levigatione vestium.* Lugentes erant capite aperto. Esther 6. vide in אַבְל. Levit. 21. v. 10. *Caput suum non יִפְרַע reddet vacuum seu liberum.* Targ. יִרְבִּי פִירוּעַ *alet casariam: לא יגדל כוהן הגדול פרע.* Summo sacerdoti non licebat alere casariam, nec rumpere vestes more lugentium. Tales enim sanctuario prohibebantur. Lxx. ἀποκαταρῶσαι *cidarâ nudabit.* Levit. 13. v. 45. *& caput ejus erit פִּירוּעַ, Targ. פִּירוּעַ liberum.* capillis magnis præditum. Non potest hîc intelligi caput apertum: quia sequitur, *& labrum suum operiet.* Quomodo enim &c.

Nom. פֶּרַע, Chald. פִּירוּעַ *casaries, coma, capillitium:* quod est à rasura liberum, & quò minus raditur, eò magis crescit & aucescit. Num. 6. v. 5. *Nutriendo פִּירוּעַ, Targ. פִּירוּעַ casariam, capillitium seu capillos capitis sui: appositio.* Ezech. 44. v. 20. *Caput suum non radent, וּפְרַע & casariam non emittent,* (crescere finent,) *sed tontendo tondent capita sua: aquabunt, sollen vergleichen.* unde præcedentium locorum explicatio confirmatur.

פֶּרַע *Pharao*, nomen erat olim commune regum Ægyptiorum, & veteri Ægyptiorum

פרף. Rabb. פּרָף *probris affectit, impropertavit*: I-
tem, *fibulavit, pallio textit.*
פּרָפּוּן *fibula*. פּרָפּוּהָ *fibulata.*

פרץ quatuor significata habet. I. פּרָץ, Chald.
פּרָץ *rupit, dirupit, perrupit, erupit, divisit, fregit.*
Ecclef. 3. *Tempus לפרץ ad rumpendum.* Targ.
לפּרָץ *ad diruendum ad ficium.* 2. Reg.
14. וּפּרָץ, Targ. פּרָץ & *rupit in muris Jerusa-*
lem. 2. Sam. 6. פּרָץ, Targ. פּרָץ *rupit Dominus*
פּרָץ, Targ. פּרָץ *rupturam.* 2. Sam. 5. v.
20. פּרָץ, Targ. פּרָץ *fregit Dominus os fores meos.*
Exod. 18. *Ne forte יפרץ rumpat in eis.* Targ.
פּרָץ *occidat.* Lxx. *ἀπολέσει perdat.* Mich. 2.
Ascendit הפּרָץ raptor ante eos, פּרָצוּ ruperunt
& transferunt portam, & egressi sunt per eam.
Si perruperit una ovium, exieritq; prima,
omnes perrumpent & exibunt, una post
aliam. Et sic facient Israelitæ. Niph.
פּרָץ *ruptus fuit.* Pual. פּרָץ *idem.* Hithpael
פּרָץ *abrupit se.* 1. Sam. 25. *Hodie multi sunt*
servi הפּרָצִים abrumpentes se quisq; à facie do-
mini sui. qui faciunt opus פּרָצוּר, & aufu-
giunt à dominis suis. Targ. פּרָצוּר *ab-*
scendentes se. Lxx. *ἀναχωροῦντες qui sepa-*
rant se.

Nom. Adject. פּרָץ *raptor, fur, latro, ab ir-*
rumpendo: Plur. פּרָצִים & פּרָצִים *fures,*
latrones. Psalm. 17. *Et custodiam vias פּרָצִי*
raptoris. Targ. פּרָצִי *robusti.* Ezech. 18. *& se*
genuerit filium פּרָצִי raptorem. qui perrumpat
sepem veritatis. Targ. פּרָצִי *impium.* Esa.
35. וּפּרָצִי הַיּוֹרָה *& raptor bestiarum, non ascendet*
eam. ulla mala bestia: raptor, qui est inter
bestias. Jerem. 7. *An spelunca פּרָצִים la-*
tronum facta est domus ista? Solent latrones,
ubi quid mali fecerint, extra urbem in a-
liqua spelunca convenire, ut ibi lateant.

Subst. פּרָץ, Foem. פּרָצָה *ruptio, ruptura, di-*
visio: Plur. פּרָצִים, Foemin. פּרָצוּרָה *ruptura.*
Jud. 21. *Quòd fecisset Dominus פּרָצִי rupturam in*
tribubus Israel. Targ. פּרָצִי *rupturam.* 1.
Reg. 11. *Claudens פּרָץ, Targ. פּרָצִי ruptu-*
ram civitatis David. Quia David fecerat
rupturam in muro Zion, ut si ipsi rebel-
larent Israelitæ, ipsis inscijs possent ibi
elabi & fugere. Sed eam clausit Salomo,
quia rebellionem non meruebat. Psalm.
106. *Nisi Moise electus meus stetit פּרָץ in ru-*
ptura coram ipso. In ipsa ruptura, quam ru-
perant illi, stetit Moses coram Deo, & se-
pivit illam: precibus suis sepivit ruptu-
ram. Targ. פּרָץ *prævaluisse in ora-*
tione. Ezech. 22. *& quasi ex eis virum,*
qui sepiret sepem, & staret פּרָץ in ruptura coram
me pro terra, ne perderem eam, & non inveni.
Qui staret coram me ad orandum pro

terra. *Ruptura est peccatum: & stans in*
ruptura, est qui stat coram Deo ad oran-
dum. Ezech. 13. *Non ascendistis פּרָצִי in ru-*
pturis, & fecistis sepem pro domo Israël. Amos
4. וּפּרָצִים *& rupturas egredientur femina: per*
rupturas ad hostem. Job. 30. פּרָץ *sicut ru-*
ptura veniet. scil. פּרָץ *aquæ.* Psalm. 144. *Non*
est פּרָץ ruptura, neq; egrediens: orbitas, neq;
abortus.

פּרָצִים *ruptura, loca rupta in urbibus.*
Propt. I. פּרָץ *Perez, filius Judæ ex Tha-*
mar. de quo, Gen. 38. & dicebat, quàm פּרָצָה
rupisti super te פּרָץ rupturam, & vocavit nomen
ejus פּרָץ Perez. Quàm valde rupisti sepem
matricis, cum premeres fratrem tuum &
exires. Super te est iudicium rupturæ i-
stius, si morietur frater tuus, quòd ipsum
prefferis. ¶ 2. פּרָץ *Per. z Uzza. 2. Sam. 6.*
& iratus fuit David, eo quòd פּרָץ rupisset Domi-
nus פּרָץ rupturam פּרָץ בעוה in Uzza, & vocavit lo-
cum istum פּרָץ rupturam Uzza. Targum
פּרָץ פּרָץ רמיה רמיה פּרָץ פּרָץ locu ubi mortuus fuit Uz-
za. ¶ 3. פּרָץ בעל פּרָצִים Baal perazim. de quo, 2.
Samuel. 5. פּרָץ rupit Dominus hostes meos co-
ram me, פּרָץ sicut rupturam aqua. qualem
efficiunt aquæ in exundatione, rumpen-
tes septa. Propterea vocabat nomen loci istius
בעל פּרָצִים Baal perazim. Dominus hostes
meos dissipavit, sicut ingruente diluvio
aquæ macerias qualq; obvias dirumpunt
& perdunt. Targ. פּרָץ planities Perez. vo-
catur & הר פּרָצִים mons Perazim: quòd i-
bi mons fuerit. Esa. 28. v. 22. Quia פּרָץ
sicut mons Perazim stabit Dominus. Sic-
ut bellum, quod gessit David cum Philis-
thæis in Baal perazim.

Rabb. פּרָצִי *acinus, vel cortex urvæ.*
II. פּרָץ per METonymiam, *crevit, auctus fuit,*
exundavit, ruptus fuit praecopia: quando dici-
tur de flumine, quod tumet, & ita auge-
tur, ut alveum superet, & aggerem aut
litus rumpat & exundet. Job. 38. v. 4. פּרָץ
erupit fluvius ex loco habitato. Targ. פּרָץ *inva-*
luit. Prov. 3. *& musto torcularia tua פּרָצוּ e-*
rumpent. Targ. פּרָצוּ *exundabunt.* Lxx. *ἐ-*
βλῦσωσιν redundant. ¶ Per METaphoram
transfertur ad alia, & dicitur de procreatio-
ne liberorum: item, de acquisitione divitiarum.
Gen. 30. וּפּרָץ *& erupit in multitudinem.* Tar-
gum פּרָץ *& invaluit.* Lxx. *ἠὲ αὐξήθη auctum*
est. Gen. 28. v. 14. וּפּרָצָה *& erumpes ad Occi-*
dentem. Targ. פּרָץ *& invalesces: cresces.*
Lxx. *πληθυνθήσεται.* Gen. 30. וּפּרָץ *& erupit*
vir ille valde. Lxx. *ἔβλαθησεν ditatus fuit.* Ex-
od. 1. *Sic multiplicabatur, & sic פּרָץ erumpebat.*
Targ. פּרָץ *invalerebant.* Job. 1. v. 10. *Et pe-*
cus ejus פּרָץ erumpebat in terra. Targ. פּרָץ *an-*
ctum fuit.

raq *separatus fuit: vel ex vita, mortuus fuit: vel A*
 unus ab altero, *migravit, aliò se contulit.*
 אפראק *afraq suspendit furē.* אפראק *mafruq*
suspensus, furcifer. אפראק *tafarcon suspensio.*
 אפראק *mufarriq decessor.*
 אפראק *iftirac furca.*
 אפראק *migratio, discessus.*

II. Per MET Aphoram, פרוק, Chald. & Syr.
 פרוק *abrupit, eripuit, separavit* aliquem ab ho-
 stibus aut periculis, *servavit, salvavit, libera-*
vit, redemit. Psalm. 136. v. 24. *וּפְרוֹקֵנוּ & eri-*
puit nos ab inimicis nostris. Thren. 4. v. 30. פרוק
liberans non erat à manu illorum. bis tantum.
 Chald. Dan. 4. *& peccata tua בְּצִדְקָה פְרוֹק elem-*
osyna redime, & iniquitates tuas miserendo
pauperum. posterius membrum declarat
 prius. Non igitur est פרוק *abrumpe* Chaldæ-
 is: sicut Latinis *abrumper sermonem, est fi-*
nem imponere. Psalm. 7. הוֹשִׁיעֵנִי, Targ. פרוק
 פרוק *serva me ab omnibus persequentibus me.* Syr.
 Matth. 14. v. 30. *Domine, פְרוֹקֵנוּ libera me.*
 Luc. 1. *וּפְרוֹקֵנוּ ut liberaret nos ab inimicis nostris.*
 Pals. Syr. אפראק *liberatus fuit.* Luc. 1. *וּפְרוֹקֵנוּ*
ut liberemur de manu inimicorum nostrorum.

Nom. Chald. פרוק & פרוק, Syr. פרוק *libe-*
rator, redemptor, salvator: item, propinquus.
 פרוק *liberatio, redemptio, salus.* 1.
 Tim. 2. v. 6. *Semetipsum dedit אֵי תִלְטָגֹוֹן, Syr.*
redemptionis precium pro omnibus.
 פרוקי *salutaris.*

III. Syr. פרוק *separatus fuit ab altero, recessit, dis-*
cessit. Matth. 26. v. 39. *וּפְרוֹק & recessit paulu-*
lum ab eis. Act. 1. v. 4. *ut à Jerusalem non פְרוֹקֵנוּ*
discederent.

Nom. פרוקי *longinquus, dissitus.* Act. 1. v. 12.
 פרוקי *distat ab ea.*
 פרוקי *recessus.*
 Arab. אפראק *atfarraq, idem: supra.*
 פרוקי *varius.*

פר cum puncto dextro quatuor significa-
 ta habet. I. פרו, Chald. & Syr. פרו *separavit,*
secrevit, discrevit, divisit, distinxit, distri-
buit. Syr. Roman. 8. *Quis נפרשני separabit me*
à dilectione Christi? Actor. 13. v. 13. ופרש & dis-
cessit ab eis. Luc. 12. vers. 56. *וּפְרוֹשָׁן qui discer-*
nitis tempora: hoc autem tempus quomodo non
פְרוֹשָׁן discernitis? in Biblijs occurrit tan-
 tum. Niph. אפרש, Chald. אפרש, Syr.
 אפרש *separatus, dissipatus fuit.* Ezech. 34. *In*
die, quando ipse fuerit in medio ovium נפרשו
dissipatarum. Chald. Exod. 10. *& quod הודם*
Targ. אפרש separatum fuerit. Syr. Luc. 24.
 אפרש *separatus fuit ab illis.* Piel. Chald. &
 Syr. פרו *idem.* Psalm. 18. *Quia הפלא, Targum*
פרש separavit Dominus sanctum sibi. Syr.
 Matth. 13. *וּפְרוֹשָׁן & separabunt bonos à ma-*

lis. Hiphil. Chald. & Syr. אפרש *idem.* Levit.
 19. *Quia הבריל, Targum אפרש divisit Deus*
Israëlem. Gen. 30. *& oves הפריד, Targum אפרש*
separavit.

Nom. פרושה *separatio, distinctio.* Esther 4.
 Et פרושה *separationem argenti, quod co-*
gitabat Haman numerare. Lxx. *αφαιλουσ*
summam. Esther 10. *וּפְרוֹשָׁה & separationem*
magnitudinis. Targ. רבוה *excellentiã.* ¶ Sed
 Rabb. פרושה *divisio magna, sectio, caput, capi-*
tulum. Plur. פרושה *sectiones, in cujusmodi*
 53. *dividunt quinq; Mosi libros, & singu-*
las singulis Sabbathis in synagoga legūt:
 ita ut singulis annis Legem absolvant; ac
 litera פ majuscula intra textum magno
 spacio ter posita denotant.

פרש *excrementum, quod separatur, ster-*
cus, quod est in ventre animalis, simus.
 Malach. 2. v. 3. *& spargam פרוש stercus super*
faciem vestram, פרוש excrementum festorum ve-
strorum. Lxx. *νυστρον ventriculum.* lege-
 runt פרוש, ob פפ פ similitudinem. Exod. 29.
 פרוש, Targum אוכלה *simum ejus combures*
igni.

פרשה *idem.* Jud. 3. *& exivit הפרשה ה*
firmus. Targ. פרוש אוכלה *simus ejus effusus est.*
 Nom. Chal. פרוש *separatus, singularis, mi-*
rabilis, nazareus.

פרוש *separata, miracula, prodigia.*
 אפרוש *munus separatum, primitia.*
 Syr. פרושן, פרושה, פרושה, Rabb.
 פרושן *separatio, distinctio, differentia, discretio,*
diversitas, discrimen.

פרוש *separatum, anathema.*
 Syr. פרושה *separatum, distinctè.*
 פרוש *ostium.*

פרוש *Phariseus: Plur. פרושים Pharisei: vi-*
ta religiosiori sequestrati ab alijs. Luc. 18.
 v. 11. *vita sanctimonia separati ab alio-*
rum consortio. פרוש מדרכי העולם לשוחבשם
 כחפלה והורוח לשם. sicut Benjamin in Iti-
 nerario describit. R. Aser פרוש *Phariseus,*
qui fuerit separatus à negocijs mundi, &
incubuerit libris die noctug, & jejunaverit, nec
comederit carnem. Sic Epiphanius, Tom. 1.
 lib. 1. cap. 16. *Dicebantur Pharisei, eò quòd se-*
parati essent ab alijs, propter spontaneam super-
fluam religionem, apud ipsos receptam. Phares e-
nim Hebraica lingua separationem significat. A-
liqui exponunt: את התורה את הפרשים qui inter-
pretantur Legē. Sed Legis interpretes & do-
ctores, dicuntur סופרים: de quibus
 in rad. פפר diximus. Pharisei autem obser-
 vabant Legem, & hujus expositionem à
 patribus per manus traditam. Sadducæi
 non credebant ulli traditioni aut exposi-
 tioni, sed soli Mosi Legi.

II. Per METAPHORAM, פֶּרֶשׁ, Syr. פֶּרֶשׁ declaravit, exposuit, interpretatus est, explanavit, manifestavit, pronunciavit, protulit, definiuit, decidit. Levit. 24. & posuerunt eum in custodiam לפֶּרֶשׁ, Targ. פֶּרֶשׁ עד דִּיהֶפֶרֶשׁ donec exponeretur illis juxta os Domini. Syr. Luc. 22. v. 22. רִאחֶפֶרֶשׁ quod definitum est. Piel. פֶּרֶשׁ, Chald. פֶּרֶשׁ idem. Levit. 24. v. II. וַיִּקְבֹּץ, Targ. וַיִּפְרֶשׁ & pronunciavit nomen, & maledixit illud: expressit. Nehem. 8. & legebant in libro, in Lege Domini מִפֶּרֶשׁ expositum: pronunciatum. Adverbialiter, expositè, clarè, vel, cum expositione. Syr. Actot. II. v. 25. פֶּרֶשׁוּ decreverunt mittere. Pual. פֶּרֶשׁ, Chald. אֶחָפֶרֶשׁ expositum fuit. Num. 15. Quia non פֶּרֶשׁ, Targ. אֶחָפֶרֶשׁ expositum erat, quid illi fieri deberet.

NOM. Rabb. פֶּרֶשׁ & פִּירוּשׁ expositio, interpretatio: PLur. פִּירוּשִׁים expositiones, interpretationes, commentaria. בְּפִירוּשׁ clarè, distinctè.

מִפֶּרֶשׁ interpres, commentator: PL. מִפֶּרֶשִׁים, Syr. מִפֶּרֶשִׁין interpretes. Interpretantur autem Judæi Legè quatuor modis: 1. על דרך simpliciter, juxta literã. 2. על דרך המורה per modum concionis. 3. על דרך השכל per viam intellectus, spiritualiter. 4. על דרך הקבלה per viam Cabala.

שֵׁם הַפֶּרֶשׁ Schem hámephoras nomen expositum, prolatum, expressum, aut pronunciatum. Al. est nomen Dei JEHOVAH pronunciatum, cum sua mystica seu cabalística expositione. Primò autem שֵׁם nomen, nomen Dei JEHOVAH significat. Deinde, מִפֶּרֶשׁ expositum, quod exprimitur, profertur, pronunciatum, sicut scribitur, vel sicut litera sonant, JEHOVAH: cù Judæi pro eo אֶרְנִי legere soleant. Hoc autè triplex Judæi faciunt. Primò, יהוה sicut scribitur, JEHOVAH pronunciarunt sacerdotes in tēplo, cùm populo benediceret verbis, quæ habentur, Num. 6. Benedicat יהוה Jehovah, & custodiat te: Illuminet יהוה Jehovah faciem suam super te, & misereatur tui: Elevet יהוה Jehovah, faciem suam super te, & ponat tibi pacem. ubi ter ponitur nomen יהוה Jehovah, cujus litera ter accepta, sunt 12: ideo vocant יְכַאֲתוּרָא nomen expressum duodecim literarum. Deinde, Sacerdos magnus in die הכפורים expiationum, sed balbutiens aut sibilans pronuntiabat nomē יהוה, quod vocatur מְכַאֲתוּרָא nomen 42. literarum. Tertiò, Cabalisticæ vocant שֵׁם בֵּן עֵב חִיבוּת, nomen magnum, nomen constans 72. dictionibus, quod 72. nominibus exponitur, & שֵׁם עֵב חִיבוּרָא nomen 72. literarum, quod desumunt ex tribus versibus, Exod. 12. וַיִּפְעַץ & profectus est.

וַיִּבֵּא & venit. וַיִּשְׁטֵט & extendit. Quorum singuli 72. constant literis: & conjunctim 216. Ex singulis igitur unam accipiunt literam, & jungunt, ut inde 72. fiant nomina. Hoc nomen 72. literarum fabulantur sculptum fuisse in baculo Moysi, quo mare disciderit, & aquas ex petra produxerit. Inde Cant. 3. Quoad flet dies. Targ. שְׁמֵי אֲרֵבָא מִפֶּרֶשׁ בְּשֵׁבַע עֶשְׂרִים שְׁמֵין nomen magnum expositum septuaginta nominibus. neglecto minore numero: sicut Septuaginta interpretes: cùm 72. fuerint. Porro cùm Judæi mentiuntur Christum miracula fecisse per הַפֶּרֶשׁ שֵׁם schemhamphoras, quòd hoc dixerit super ægrotos, qui sanati fuerint, & super mortuos, qui revixerint, simpliciter intelligo de nomine יהוה, sicut scribitur, JEHOVAH pronunciatum. Sicut Apostoli miracula fecerunt in nomine Jesu, in Actis. Et Benjamin in Itinerario scribit, Davidem Elroi magum, uno die dierum decem viam confecisse per שֵׁם הַפֶּרֶשׁ per schemhamphoras.

III. Hiphil. פֶּרֶשׁ ex usu Chald. pupugit. Proverb. 23. v. 32. Sicut regulus פֶּרֶשׁ punget: venenum sparget. Targ. וְפֶרַח qui volat.

NOM. פֶּרֶשׁ eques, qui equum pungit calcariibus, quæ in pedibus habet, quibusq; equum ad cursum incitat. COLLECTIVÈ, equitatus: PLur. פֶּרֶשִׁים, Chald. פֶּרֶשִׁין equites & equi: sicut Latinis eques pro equo, cui homo insidet, & in quo equitat. Virg. atq; equitem docuere sub armis subsultare solo, &c. Gen. 50. & ascenderunt cum eo etiam currus, etiam פֶּרֶשִׁים, Targ. פֶּרֶשִׁין equites. Jer. 4. A voce פֶּרֶשׁ equitis, & jaculantis arcu. 2. Sam. וּבְעֵלֵי הַפֶּרֶשִׁים & equites apprehendebant eum: heroes in equis equitantes. 2. Reg. 2. Currus Israël's, וּפֶרֶשָׁיו & equites ejus. qui precibus tuis plus profuisti Israël'i, quàm currus & equites. ¶ Deinde, פֶּרֶשִׁים calcaria, dentes rastris, quibus palea decutitur. Esa. 28. v. 27. וּפֶרֶשָׁיו & calcaria ejus non comminuent illud.

Chald. פֶּרֶשׁ calcar, & stimulus, quo equus aut bos pungitur: PLur. פֶּרֶשִׁין & פֶּרֶשִׁין calcaria, stimuli. Jud. 3. v. 31. בְּמִלְכֵי הַבָּקָר, Targ. בְּפֶרֶשׁ stimulo bovis.

Arab. פֶּרֶס faras equus, caballus.

פֶּרֶס faris equus, insidens equo: PLur. פֶּרֶסִין farisin equites. פֶּרֶס אֲלֶבְחָר faras albachar equus marinus, piscis. פֶּרֶס מוֹחֲזִי faras mochzi equus castratus, spado.

אֲלֶפֶרֶס אלפרס alfaras alathè equus major in cælo. קַטְאֶת אֲלֶפֶרֶס cataath alfaras אֲלֶפֶרֶס אֲלֶפֶרֶס.

IV. Arab.

IV. Arab. פֶּרֶש farasch *expandit, stravit*: in fe-
quente פֶּרֶש vide.

פֶּרֶש cum puncto sinistro duo significata
habet. I. פֶּרֶש, Chald. & Syr. פֶּרֶש & פֶּרֶש *te-*
tendit, extendit, distendit, expandit superne, ex-
pendendo operuit. Exod. 40. וַיִּפְרֹשׁ, Targ. וַיִּפְרֹשׁ
& *expandebat tentorium super tabernaculum.*
Deuter. 2.2. וַיִּפְרֹשׁוּ, Targ. וַיִּפְרֹשׁוּ & *expandent*
linteum coram senioribus urbis. 1. Reg. 19. וַיִּפְרֹשׁוּ
& *expandit eam (epistolam) coram Domino.*
Mich. 3. *Offa ipsorum confringent, & expandentur,*
sicut in olla. Exod. 9. אֶפְרֹשׁ, Targ.
אֶפְרֹשׁ *expandam manus meas ad Dominum.*
Targ. וַיִּפְרֹשׁוּ בְּצִלּוֹ קְדוֹשׁׁי in oratione coram Domino.
1. Reg. 8. וַיִּפְרֹשׁוּ & *tendebat manus suas in cae-*
lum. Manus extenduntur in precatatione,
& præ dolore. Sunt igitur petentis auxi-
lium, & misericordiam implorantis, vel
dolentis signum. Jerem. 4. *vocem filia Zion,*
qua suspirabit הִפְרֹשׁתִּי *expandet manum suam,*
va, quæso, mihi. præ dolore. Virg. *Ingemit, &*
duplices tendens ad sidera palmas. Aneid. 5.
Auxiliog, vocat deos, & tendere palmas. Do-
lentis est manus extendere, unam in al-
tera. Ezech. 17. v. 20. וַיִּפְרֹשׁתִּי & *expandam*
super illum rete meum. Thren. 1. v. 17. *Manum*
suam פֶּרֶש *expandit hostis super omnia desidera-*
bilis ejus: manus intulit. Thren. 4. *Petiverunt*
panem, & non est פֶּרֶש *expandes eis.* Targ.
פֶּרֶשׁ מוֹשֵׁט *porrigens.* Lxx. διοικῶν *administrans: qui*
aliquid largiatur. Sed de hoc in פֶּרֶש vide.
Joel. 2. & *lux matutina* פֶּרֶש *expansa super mon-*
tes. Sol alarum instar, expandit lucem su-
am super terram. Niph. וַיִּפְרֹשׁ *extensus,*
expansus fuit. Ezech. 17. & *residui in omnem*
ventum וַיִּפְרֹשׁוּ *expandentur.* Targ. וַיִּתְפַּרְרוּ *dis-*
pergentur. Piel. פֶּרֶש *expandit.* Esa. 25. v. 11.
וַיִּפְרֹשׁ & *expandet manus suas in medio ejus, sicut*
expandet natator ad natandum. Esa. 65.
וַיִּפְרֹשׁתִּי *expandi manus meas tota die ad populum*
incredulum. est ad se invitantis porrecta ma-
nu. Thren. 1. פֶּרֶשָה, Targ. פֶּרֶשָה *expandit*
Zion manibus suis: præ dolore. Zach. 2. *In*
quatuor ventis caeli פֶּרֶשָה *expandi vos: disper-*
si. Psal. 143. v. 6. וַיִּפְרֹשׁתִּי *expandi manum meam*
ad te. Esa. 1. v. 15. וַיִּפְרֹשׁוּ & *cum expandetis*
manus vestras. Targ. addit, וַיִּפְרֹשׁוּ *ad orandum.*
sequitur enim: *si multiplicabitur orationem.*

NOM. מִפְרֹשׁ *velum, quod distenditur &*
expanditur vento. Ezech. 27. v. 7. *Byssus*
& variegatura ex Aegypto, fuit מִפְרֹשׁ *velum*
meum, ut esset tibi מִפְרֹשׁ *in signum seu vexillum.*
Job. 36. v. 29. *Etiamsi intellexerit* מִפְרֹשׁ *exp-*
ansiones nubium.

Chald. פֶּרֶשָה *velamen, operculum.*

Arab. פֶּרֶש faras *signum, vexillum.*

II. Arab. literis ש ש permutatis, פֶּרֶש farasch
retendit, extendit, expandit, erugavit, stravit lin-
teis lectum, aut lapidibus vel lateribus pa-
vimentum. Matth. 21. v. 8. פֶּרֶשׁוֹת הַיַּמְבֵּהֶם
פֶּרֶשׁוֹת הַיַּמְבֵּהֶם *sternebant vestes suas in via.* Act. 17.
v. 3. *Surge* וַאֲפֹרֶשׁ & *sternere tibi ipsi.* Pafs. אֶפְרֹשׁ
אֶפְרֹשׁ *stratus fuit.*

מִפְרֹשׁ mafusch, & מִפְרֹשׁ mufarrasch *ex-*
tensus, stratus lapidibus. Luc. 21. *Cænaculum*
חִמְפֹּרֶשׁ stratum.

מִפְרֹשׁ stratus, substratus.

פֶּרֶשָה farscha *lectus, stragulum, pavimen-*
tum, stratum: PLUR. פֶּרֶשָה farsch *lecti, sternia,*
pavimenta. Psalm. 132. v. 3. וְלֹא אֲצַעַר עַל פֶּרֶשָה
וְלֹא אֲצַעַר *nec ascendam super strata lecti mei.* Alc. 2.
וְלֹא אֲצַעַר *qui posuit vobis ter-*
ram pavimentum.

פֶּרֶשָה stramenta.

פֶּרֶשָה farrasch *strator, cubicularius, cosmeta:*
PLUR. פֶּרֶשָה farraschin *cubicularij.*

מִפְרֹשׁ mafasch *craticula:* PLURAL
מִפְרֹשׁ mafarisch *craticula.*

C פֶּרֶת. Inden, Arab. פֶּרֶת farath *Phrath, u-*
nus ex quatuor fluvijis Paradisi Gen. 2. &
fluvius quartus פֶּרֶת *est Phrath. ex quibus*
duabus vocibus copulatis, factum est &
Phrath. De ejus origine Salustius:
Tam Tigris, quam Euphratis in Armenia
fontes demonstrantur. urbem Babylonem me-
diam interfluit, ejusque latitudo stadium
occupat. Et uterque amnis, Tigris & Eu-
phrates, post solstitium æstivum, ob nives
in Armenia montibus eo maxime tem-
pore liquefactas, incrementum, & rigantem
proxima, ut in Aegypto Nilus: nisi quod
neuter limum devehit, aut arvis inducit,
sed undis tantum uterque fecundus est.
De quo, Syrac. 2.4. *Qui adimplet, quasi Euphra-*
tes, intellectum, & quasi Jordanis in diebus Messis.
Et Cicero 2. de natura deorum: *Mesopotam-*
iam sterilem efficit Euphrates, in quam quot an-
nis quasi novos agros invehit. Tanta in illis lo-
cis fertilitas est, ut exiles agri quinquage-
simum, cultiores centesimum fœnus red-
dant. Est terminus terræ Israel: quam à
cæteris regionibus distinguit orientem
versus. Gen. 15. *Semini tuo dedi terram hanc, à*
fluvio Aegypti usque ad fluvium magnum, fluvium
Phrath. Jer. 13. & *surge, vade* פֶּרֶת *ad Eu-*
phratem: in Babyloniam.

פֶּרֶת dux trans Euphratem habitans:
PLUR. פֶּרֶת, Chal. פֶּרֶת *duces trans Eu-*
phratem habitantes.

Syr. פֶּרֶת *disrupt, dilaceravit, divisit.* Pafs.
פֶּרֶת *disruptus fuit, dissilit, crepuit.* Act. 1. v.
18. וַאֲחַפְּזָה & *disruptus fuit per medium sui.*

Rrr 2

NOM.

NO m. פְּרוּחַר *mica*, minutum panis fragmentum: **PL**ur. פְּרוּחוּחִין *mica*. Cum פְּרוּרוּ conveniunt.

א פְּרוּחַ *vestis*, villosum stragulum.

Chald. פְּרוּחַ *umbilicus*.

Rabb. פְּרוּחַ *idoneus, tempestivus*. פְּרוּחַ לִטְמָא.

פֶּשֶׁשׁ. Chald. פֶּשֶׁשׁ *palparit*: **ME**taphoricè, *scrutatus fuit, exploravit, quæsit*. Genes. 31. וַיִּחְפֹּשׂ, Targ. וַיִּחְפֹּשׂ *scrutatus est Laban*. Psal. 139. חֲקַרְתִּי, Targ. פֶּשֶׁשׁ *scrutatus es me*.

פֶּשֶׁשׁ *scrutatio*.

פֶּשֶׁשׁ, Arab. פֶּשֶׁשׁ *fasfas cimex*.

Arab. פֶּשֶׁשׁ *faschafsch mitigavit, permulsit, blanditus fuit, tractavit*.

פֶּשֶׁשׁ *carminabit*: in Avicen.

Rabb. פֶּשֶׁשׁ *pedilium, & genus avis*.

פֶּשֶׁן. Syr. פֶּשֶׁן *mancus vel mutilus fuit*. **PIE**l פֶּשֶׁן *mutilavit*.

NOm. פֶּשֶׁן *mutilus*: **PL**ur. פֶּשֶׁיִן *mutili*.

Rabb. פֶּשֶׁן *fugit*. פֶּשֶׁן *fuga*.

פֶּשַׁח. Chald. פֶּשַׁח & פֶּשַׁח, Arab. פֶּשַׁח *extensus, expansus, diffusus fuit*. Levit. 13. v. 5, & 6. *Non פֶּשַׁח extensa fuit plaga in cute*. Targ. וַיִּשְׁפֹּחַ *addidit*: *augeta fuit*. Ibidem v. 35. & *si פֶּשַׁח extendendo extensa fuerit*. Targum וַיִּשְׁפֹּחַ *addendo addiderit*. **HIP**h. Chald. פֶּשַׁח *extendit, produxit*.

פֶּשַׁח duo significata habet. I. **INDE** **PIE**l. פֶּשַׁח, Arab. פֶּשַׁח *fallah dissecut, divisit*. Thren. 3. וַיִּשְׁפֹּחַ, Targ. וַיִּשְׁפֹּחַ *dissecut me tantum*. **PIE**l. Chald. & Syr. פֶּשַׁח *incidit, discerpit, dissecut, divulsit, amputavit*. Chald. Psal. 7. v. 3. *rumpens & non liberans*. Targ. וַיִּשְׁפֹּחַ *dividet*. 1. Sam. 15. וַיִּשְׁפֹּחַ, Targ. וַיִּשְׁפֹּחַ *dissecut Samuel*. Syr. Act. 23. v. 10. *Ne פֶּשַׁח discerperent eum*. **PA**ls. פֶּשַׁח *amputatus fuit*. Roman. 11. v. 17. *Si ex ramis פֶּשַׁח amputati sunt*.

Rabb. פֶּשַׁח *contusio*.

II. Arab. פֶּשַׁח *atfalah orationem habuit*. פֶּשַׁח *fatih eloquens, suaviloquus, rhetor*. פֶּשַׁח *fataha elegantia oratoria, rhetorica*. פֶּשַׁח *mufallah rhetoricus*.

פֶּשֶׁט duo significata habet. I. **פֶּשֶׁט**, Chald. פֶּשֶׁט *exuit, abstraxit, detraxit pellem seu cutem à carne, aut vestem à corpore, exco-*
PIEl. פֶּשֶׁט *avit*: in malum, *spoliavit, expoliavit, pradatus fuit*. Levit. 6. וַיִּפְשֹׁט, Targ. וַיִּשְׁלַח *exuet vestes suas*. 1. Sam. 19. v. 24. וַיִּפְשֹׁט, Targ. וַיִּשְׁלַח *exuit etiam ipse vestes suas*. deposuit vestes regias, ut esset similis reliquis hominibus. Jud. 9. v. 33. וַיִּפְשֹׁט, Targ. וַיִּשְׁלַח *spoliabis*. Targ. וַיִּפְשֹׁט *abstraheris super urbem*: ad spoliandum excures. Job. 1. וַיִּפְשֹׁט *ad spoliandum ex-*

currerunt super camelos, & acceperunt eos. 1. Par. 14. & *Philisthai venerunt & expansi sunt in valle Rephaim*. Pro quo habetur, 2. Sam. 5. וַיִּנְטְשׁוּ *& dimissi sunt*. פְּרִיזָה *excursio ad spoliandum*. 1. Sam. 27. וַיִּפְשֹׁטוּ *quò abijstis ad spoliandū*. **PIE**l. פֶּשֶׁט *idem*. 1. Sam. 13. & *venerunt Philisthai* לַפְּשֹׁט, Targ. וַיִּשְׁלַח *ad spoliandum interfectos*. **HIP**h. פֶּשֶׁט *idem*. Lev. 1. v. 6. וַיִּפְשֹׁטוּ, Targ. וַיִּשְׁלַח *exuet holocaustum*: exco-
Gen. 37. וַיִּפְשֹׁטוּ, Targ. וַיִּשְׁלַחוּ *exuerunt Josepho tunicam ejus*. sinebant aut jubebant Josephum exuere tunicam. Mich. 3. & *pellēm ipsorum ab ipsis* הַפְּשִׁיטוּ *detraxerunt*. 2. Par. 29. & *non poterant* הַפְּשִׁיטוּ *exuere omnia holocausta*: exco-
Hi ת הַפֶּשֶׁט *exuit se*. 1. Sam. 18. וַיִּפְשֹׁט, Targ. וַיִּשְׁלַח *exuit se Jonathan veste sua*.

II. Syr. פֶּשֶׁט, Arab. פֶּשֶׁט *basat extendit, expandit*. Syr. Rom. 10. v. 21. פֶּשֶׁט *extendi manum meam*. Matth. 12. פֶּשֶׁט *extende manum tuam*. Arab. Psal. 44. וּבְכַסְּתָא *expandimus manus nostras ad Deum alienum*. Marc. 11. v. 8. וּבְכַסְּתָא *multi expandebant vestes suas*. Alc. וּבְכַסְּתָא *alii extendent ad vos manus suas, & linguas suas*. Prec. וּבְכַסְּתָא *alii extendens manus in misericordia*. **PA**ls. Syr. פֶּשֶׁט, Arab. פֶּשֶׁט *extensus fuit*. Psal. 73. וּבְכַסְּתָא *extensa est lingua ipsorum super terram*.

NOm. Syr. פֶּשֶׁט, Arab. פֶּשֶׁט *basat simplex*. Matth. 6. v. 22. *Si oculus tuus fuerit פֶּשֶׁט simplex*.

Arab. פֶּשֶׁט *simplicitas*.

פֶּשֶׁט *expansus, dilatans se*.

פֶּשֶׁט *superficies*. פֶּשֶׁט *simpliciter*.

פֶּשֶׁט *tapetium*. Alc. פֶּשֶׁט.

Rabb. פֶּשֶׁט, פֶּשֶׁט, & פֶּשֶׁט *abstractus, vulgaris, simplex, quicquid rectam habet lineam*. פֶּשֶׁט *corpus simplex*. פֶּשֶׁט *simplices*. **LI**teræ פֶּשֶׁט *extensa*.

פֶּשֶׁט *simplicitas, puritas*. פֶּשֶׁט *idem*.

פֶּשֶׁט *simples & literalis sensus*: explicatio simplex, plana & clara.

פֶּשֶׁט *simpliciter, pure*.

פֶּשֶׁט *moneta simplex, quæ non dividitur, solidus*: **PL**ur. פֶּשֶׁטִין & פֶּשֶׁטִין *solidi*.

פֶּשֶׁט *extensio, productio*.

Item Rabb. פֶּשֶׁט *dilatavit*.

פֶּשֶׁט *diastole, dilatatio cordis*.

פֶּשֶׁן. Syr. פֶּשֶׁן *plausit, complofit manibus*: item, *ambiguus fuit, dubitavit, in utramq; partem disputavit*.

NOm. פֶּשֶׁן *complofio*.

פֶּשֶׁן *dubie, ambigüe*.

Chald. פֶּשֶׁן & פֶּשֶׁן *palmus, mensura palmarum*: i-

ma: itē, disputatio: Pl. פּוֹשְׁכִין palmi. 1. Reg. A
7. & densitas ejus טפח פּוֹשְׁכָא, Targ. פּוֹשְׁכָא palmus.

פּשַׁל Rabb. פּשַׁל suspendis.
Syr. פּשַׁל silum.

Arab. פּשַׁל faschal fatigatus fuit. Piel.
פּשַׁל faschschel fatigavit, defatigavit, lassavit,
vexavit.

Nom. פּשַׁל faschil fatigatus.

פּשַׁל faschla fatigatio.

פּשַׁל tafschal cessatio, pausa, quies.

פּשַׁע duo significata habet. I. Cum puncto
dextro פּשַׁע transgressus est voluntate, man-
datum aut pactum Domini ex superbia, B
seditiosus, rebellis fuit, defecit. 1. Reg. 12. וַיִּפְשַׁעוּ
Targ. וַיִּמְרוּ & defecerunt a domo David. Prov.
28. & ob frustum panis יִפְשַׁע יָחֹב, Targ. יִחַב pecca-
bit vir. Esa. 1. v. 2. & ipse וַיִּפְשַׁעוּ, Targ. וַיִּמְרוּ re-
belles fuerunt in me. Niph. וַיִּפְשַׁעוּ offensus fuit.
Proverb. 18. v. 19. Frater גַּבְשַׁע durus est pre-
urberboris.

Nom. פּשַׁע transgressio, rebellio, defectio:
Plur. פּשַׁעִים transgressiones. Mich. 6. v. 7.
Num dabo primogenitum meum פּשַׁעִי transgres-
sionem meam? Hieronym. pro scelere meo: pro-
pter transgressionem meam. C

II. Cum puncto sinistro, פּשַׁע, Chald. פּשַׁע gres-
sus, digressus, ingressus est, incessit. Rab. pede tri-
vit equi instar. Esa. 27. אֲפַשְׁעָהּ inceda per eam.

Nom. פּשַׁע, Chald. פּשַׁע gressus, passus. 2.
Sam. 20. Quasi פּשַׁע quasi passus inter me & in-
ter mortem. Targ. וַיִּפְשַׁעוּ חַרְמָא quasi passus un-
nus: intervallum parvum.

פּשַׁע digressio, pars corporis sub nati-
bus, ubi est pedum digressio, pudendum. 1.
Paral. 19. Succidit vestimenta ipsorum in medio
וַיִּפְשַׁעוּ, ad digressionem. Pro quo habe-
tur, 2. Sam. 10. שְׁתוּחֵיהֶם nates ipsorum.

Rabb. פּשַׁע passus: item, mentula.

פּשַׁע calcitratio.

פּשַׁק duo significata habet. I. Cum puncto
sinistro, פּשַׁק diduxit, aperuit. Prov. 13. v. 13.
פּשַׁק, Targ. וַיִּפְתַּח qui aperit labia sua, consterna-
tio ipsi. Piel. פּשַׁק idem. Ezech. 16. v. 25.
וַיִּפְתַּח פְּדֵי וַיִּפְתַּח & diduxisti pedes tuos: ut sit in coitu.
Arab. פּשַׁק intemperantia.

II. Cum puncto dextro. Syr. Piel. פּשַׁק inter-
pretatus est, exposuit, explicavit. Matth. 13. פּשַׁק
explica nobis parabolam istam. Matth. 17. v. 3.
Dum פּשַׁק explicaret. Pals. פּשַׁק exposi-
tus fuit. Hebr. 7. v. 2. פּשַׁק exponitur nomen
ejus, Rex justitia.

Nom. פּשַׁק interpretatio, expositio. 1. Cor.
12. v. 10. וַיִּפְשַׁקוּ וַיִּפְשַׁקוּ interpretatio linguarum.

פּשַׁק facilis. Matth. 9. Quid enim פּשַׁק facili-
le ad dicendum?

פּשַׁק expresse, clare, facile. פּשַׁק facile.

פּשַׁק argumentum: item, accentus regius.
פּשַׁק interpretatio.

פּשַׁר quatuor significata habet. I. פּשַׁר, Chal.
פּשַׁר expositio, explicatio, declaratio: Plur. Chal.
פּשַׁר expositiones. Ecclef. 7. Quis novit פּשַׁר
interpretationem verbi? tantum. Chald. Dan.
2. וּפְשַׁר & interpretationem indicabimus. Ibi-
dem. Si non notum feceritis mihi somnium, וּפְשַׁר
& interpretationem ejus. Gen. 40. An non a-
pud Deum פְּשַׁר, פְּשַׁר, Targ. פְּשַׁר interpretatio
ejus. Jud. 7. Somnium & פְּשַׁר, Targ. פְּשַׁר in-
terpretationem ejus.

Verb. Chald. פּשַׁר, Arab. פּשַׁר passus inter-
pretatus fuit, exposuit, glossavit, commentatus
est, declaravit, disseruit. Chald. Gen. 40. Sicut
פְּשַׁר, Targ. פּשַׁר interpretatus fuerat Joseph. A-
rab. Matth. 13. v. 36. פְּשַׁר לְנָא מְתַל וּוְאָן אֲלַחְקַל
expone nobis parabolam zizaniorum agri. Luc.
24. v. 27. & cepit ex-
plicare ipsis a Mose, &c.

Nom. Chald. פּשַׁר interpretatio. Dan. 5.
פּשַׁר interpretatio somniorum.

Arab. פּשַׁר mufassir glossator, interpres:
Plur. פּשַׁרִּין mufassirin interpretes. פּשַׁר
פּשַׁרִּין mufassir almaneim interpres
somnia, conjector.

פּשַׁר interpretatio. Geogr. פּשַׁר בְּלֵהָרָא חַפְסִירָה
Balhara, interpretatio ejus, rex regum.
פּשַׁר tafsar glossa. Pl. פּשַׁר tafasir glossa.
פּשַׁר vitis alba: in Avicen.

II. Chald. פּשַׁר ruminavit. Levit. 11. v. 7. וְנָרָה לָא
& ruminacione non
ruminat.

Nom. פּשַׁר ruminatio.

Syr. פּשַׁר vis concoquendi cibum in ventriculo.

III. Chald. פּשַׁר liquefactus, maceratus fuit, tepuit.
Exod. 16. & incaluit Sol, וַיִּפְשַׁר, Targ. וַיִּפְשַׁר & li-
quefactum est. Hiph. Rabb. פּשַׁר tepefecit.
Pals. פּשַׁר tepidus est.

פּשַׁר aque tepide. פּשַׁר tepidus.
פּשַׁר tepiditas.

IV. Rabb. פּשַׁר reconciliavit, concordiam fecit, pa-
cem composuit. Pals. פּשַׁר concors factus est, in
gratiam redijt.

Nom. פּשַׁר, Foem. פּשַׁר reconciliatio, com-
positio.

פּשַׁר stagnum.

פּשַׁר possibile. אין vel אפשר אי אפשר impossibile.

פּשַׁר possibles.

פּשַׁר possibilitas.

פּשַׁר res, que fieri potest. פּשַׁר possibilis.

פּשַׁת Inde פּשַׁת linum. Pl. פּשַׁת lina. Exod.
9. וְהַפְּשַׁתָּהּ, Targ. וְהַפְּשַׁתָּהּ & linum, & hordeum
fuerunt percussa. Hoc magnum erat damnum
Egyptijs, qui ex lino questum facie-
bant. Esa. 42. וּפְשַׁתָּהּ & linum obtusum non ex-
tinguet.

tinguet. Metonymia, ellychnium ex lino factum, quod propè est ut extinguatur. Vel, quod jam jam extinguitur: imbecillitas significatur. Esa. 43. v. 17. כבשתה *sicut linum extincti sunt*: sicut ellychanium. *Sinde aufgangen wie ein Licht, vel, subito mortui sunt, sicut linum, quod ardens citò deflagrat, & extinguitur.* Jud. 15. v. 14. כבשתה *sicut lina, qua ardent igne.* Vulg. *sicut ligna.* corrige, lina. Esa. 19. & *pud: sient, qui operantur שריקור לina serica, & qui texunt retia.* Benjamin in Itinerario: *Incole Sonbat linum serunt optimum, & retia live conopæa texunt: atq; hæc merx per totum orbem distrahitur.* Jos. 2. *Et abscondit eos בפשתי inter lina ligni.* pro בפשתי *inter ligna linorum.* Linum adhuc erat in calamis, quos super tecto disposuerat, ut sicarentur: intra illos, abscondit exploratores. Targum בטעוני פתנא *inter fasciculos lini.*

Rabb. פשתי linarius, linopola.

פתח פתח & פתח, Arab. פתח fatat *fregit, in frusta concidit, friavit, trivit, minuit, comminuit, occavit.* Levit. 2. v. 6. פתוח אתה פתים, Targum בצע יתה בצועין *frange eam fragmenta.*

NOM. פתח fragmentum, frustum panis, non verò aliarum rerum, buccella. **PLUR.** פתחים, Chald. פתין, Arab. פתחא fragmenta, torta. 2. Sam. 12. v. 3. נפתחו, Targ. ex buccella ejus comedes. Job. 31. & comedi פתי, Targum buccellam meam solus. Psalm. 147. *Qui projicit gelus sicut fragmenta.* Targ. פליהין רסוקין *divisum instar buccellarum.* **D** grando enim frustatim decidit,

פתחים fragmenta, torta.

Arab. פתחה fitita mica.

פתחית tactit fractio, comminutio, pulverizatio.

פתחת mufattat friabilis.

פתא Chald. & Syr. פתא *latus, amplius fuit.* Hiphil. פתא *amplavit, dilatavit.* Chald. Genes. 26. *Quia הרחיב פתי, Targ. latitudinem fecit nobis Deus.* Syr. Matth. 23. פתחין *dilatantes phylacteria sua.*

NOM. פתא *latus, amplius.* Matth. 7. v. 13. **E**

פתחה *quia lata & spaciosa est via.*

פתחית *latitudo:* **PLUR.** פתחין *latitudines.* Dan. 3. פתחה *latitudo ejus.*

פתחה platea.

פתחית *latum, non rotundum habens caput:* item, urceus.

פתחית vermis.

פתח. Chal. פתח sindon. Proverb. 31. פתחין, Targ.

פתח sindonem fecit, & vendidit. Psalm. 22. & super לבושי veste mea miserunt sortem. Targ. פתחי sindone mea.

פתח פתח, Chald. פתח *suasus, persuasus, inductus fuit: in malum, deceptus, seductus fuit, erravit.* Deuter. 11. v. 16. *Ne forte יפתח persuadeatur cor tuum.* Targ. יטעי *erret cor vestrum.* Lxx. πλατωβη *dilatetur.* Acceperunt pro Chaldæo פתח præcedente. Job. 31. ויפתח & persuasum fuit clam cor meum: ut cogitaret cogitationes falsas. Niphil. נפתח *persuasus fuit.* Job. 31. *Si נפתח persuasum fuit cor meum super muliere.* Targ. וישתכנן *concupivi.* Jerem. 20. *Suastisti mihi, ואפתח, Targ. ואשתכנן & persuasus sum.* Piel. פתח *suasit, persuasit, induxit: in malum, seduxit, decepit, sefellit, lactavit, illexit.* 1 Reg. 22. *Quis יפתח persuadebit Achab?* Targ. יטעי *decipiet?* Exod. 22. ויפתח, Targum ישרל *persuaserit quis virgini.* Lxx. ἀπατησθ *deceperit: seduxerit.* Psalm. 78. ויפתחהו, Targ. ושרניגולה *& blanditi sunt in ore suo.* 2. Sam. 3. v. 25. לפתחהו, Targ. לאטעויהו *ad decipiendum te venit.* Pual. פתח *persuasus fuit.* Prov. 25. *In longanimitate יפתח, Targ. יפתח persuadebitur princeps.* Hiphil. פתחה *persuasit.* Gen. 9. v. 6. יפתח, Targ. *persuadeat Deus ipsi Japhet, ut habitet in tabernaculis Sem.* Lxx. πλατωβαι. Hieron. *dilatet.* Acceperunt ea significatione, quam פתח habet apud Chaldæos: quomodo & quidam Hebræorum accipiunt: Et soll diu nitren.

NOM. פתח, Foem. פותח *persuasibilis, simplex.* Job. 5. v. 2. *Quia stultum occidet ira: ופוחה Targum ושכרא & stolidum interficiet zelus.*

פתח, Arab. פתח fete *simplex, imperitus, stolidus, puer juvenis, cui quid vis facile persuaderetur:* **PLUR.** פתחים & פתאים, Arab. Dual פתחא. **PLUR.** פתחין fitien, & פתחים *simplices, stolidi.* פתחית *infans, & stultus.* Proverb. 14. פתחית *stolidus credit omni verbo: וצרום se stultus int. illigit felicitatem suam.* Prov. 1. *Quia diu, פתחים stolidi, diligitis פתי, Targum stoliditatem? abstractum.* Sic, Prov. 9. *Relinquit פתחים stoliditates, & vivite.* Prov. 19. v. 25. ופתחית, Targ. *stultus fiet callidus.*

פתחית *stoliditas, simplicitas.* Prov. 9. פתחית *simplicitas non novit quicquam.*

Arab. פתי *feti animal parvum, unius anni, adhuc simplex & stolidum, pullus:* **PL.** פתחין *pulli, bestia novæ & stolidæ.*

Alc. קאל מוסיל פתחיה *dixit Moses ad puerum suum: ministrum.*

פתחית *san aifeti etas puerilis.*

פתחית *mufci juris consultus, supremus interpres Alcorani.*

variè torquet, donec eum vincat & prosternat. Gen. 30. Et dicebat Rabel נפתולי אלהים נפתולי לuctationes Dei luctata sum cum sorore mea, etiam prevalui: Et vocavit nomen ejus נפתולי Naphtali. ¶ Per Metaphoram transfertur ad animum, & calliditatem ac versutiam denotat. Prov. 8. Non est in eis נפתול distortum aut perversum. Lxx. σκόλιον. Job. 5. Capiens sapientes in astutia ipsorum: & consilium נפתולי distortorum præcipitur. Lxx. πλοῦτων versutorum. ΗΙΤΗΡΑΕΛ הַחֲפָתָל distortus, perversus fuit. Psal. 18. Et cum perverso הַחֲפָתָל distortus eris. Pro quo habetur, 2. Sam. 22. הַחֲפָתָל, pro הַחֲפָתָל, abjecto ח characteristico, & literis פת transpositis.

B פתיל filum retortum, ligula ex multis filis contorta. Jud. 16. Et rupit funes illos, sicut rumpi solet פתיל הנערה, Targ. חוטא ורכנתא filum stupæ, cum olfecit ignem. ¶ Deinde, פתיל fascia, sudarium parvum, quo aliqua capitis pars operitur: sic dicta, quòd sit brevis, instar filii: Plur. פתילים fascia. Gen. 38. Annulum tuum, ופתילה, Targ. ושושי פך & sudarium tuum: peplum tuum in capite. ¶ Item, פתיל operculum, quod vasi quasi alligatum est. Num. 19. v. 15. Omne vas apertum, super quo non est פתיל conjugatio operculum. Targ. מנופת פתיל operculum luteum per circuitum: frustum seu fragmentum panni, quo vas cooperitur.

נפתולiones: Metaph. versutia. פתול astutus. Gen. 32. Generatio perversa ופתול & astuta: prava & perversa.

פתול נפתולי Naphtali. Gen. 30. v. 8. de quo supra.

D פתול, Chald. פתילא perversitas. פתול perversus.

Rabbin. פתילוח ellychnium: Plur. פתילוח ellychnia, fila lucernarum retorta & copulata.

Arab. פתל fatal torfit, contorsit, retorfit, inflexit, obliquavit, involvit linum aut lanam. Pasf. פתול involutus fuit: in Avicenna.

Nom. פתלה fatla contorsio: Plur. פתלאת fatlat contorsiones.

פתל mergulus, funiculus in candela, ellychnium: Plur. פתלה מפאהל maftil ellychnia.

E פתול maftul contortus, obliquus, pravus. פתול maftul alnâdra strabo, qui distortus est oc ilis.

פתל ramex: in Avicenna.

Rabb. פתילוח collyria.

פתילי עצבים willi. מפתילים & פתילים willi nervorum.

פתם Propr. פתם Pittom, urbs Aegypti ab I-fraëlitis cõdita: Exo. 1. De qua Benjamin in Itinerario: פתום, olim פתם Pithom: ibi visunt-

zur adhuc hodie, non exigua monumenta operum à patribus nostris in illius urbis adificatione ex-structorum.

Arab. פתם luxit.

פתן duo significata habet. I. Inde פתן, Chald. פתן aspis: Plur. פתנים, Chald. פתנים aspidēs. Psal. 58. Sicut פתן aspis, qua obturare solet aurem suam. Aspis una aure surda est, alteram verò obturat pulvere, ne audiat incantationes ejus, qui eam adjurat, ne noceat. פתן limen inferius, quod calcatur. 1. Sam. 5. Ideo non calcant sacerdotes Dagon, & omnes, qui ingrediuntur domum Dagon, super מפתן דגון limen Dagon. Inde Zoph. 1. vers. 9. Super omnem qui transiit super הפפתן limen. Targum Qui ambulat in lege Philisthorum. qui scilicet non calcabant super limen Dagon.

II. Arab. פתן fatan movit, commovit, turbavit, seditiosum reddidit, scandalizavit. Luc. 23. vers. 5. אנה יפתן אשעב hic commoveret populum. Pasf. אפתן at fatan tumultuatus fuit.

Nom. פתנה fitna tempestas maris, tumultus, bellum, seditio, factio, contentio, scandalum: Pl. פתאן fiten tumultus, bella, seditiones. Alc. 2. אלתפתנה אשר מן אלקתל seditio plus est bello.

פתן mufattin tempestuosus, seditiosus, factiosus, scandalizator: Pl. מפתנין mufattiniin seditiosi.

פתע Inde פתע eventus, casus fortuitus & subitus. פתע casu, fortuito, repente. Num. 35. Et si פתע, Targ. פתע fortuito absq. inimicitia impulerit eum. ¶ Et ב in subintellecto. Proverb. 29. פתע, Targ. פתע subito conteretur. Num. 6. Et si morietur mortuus super eo פתע, Targ. פתע פתע repente subito.

Arab. פתע idem quod פתח, suasit, persuasit. Actor. 47. vers. 28. פתעני persuadebitis mihi, ut fiam Christianus. Absolutè, persuasus fuit.

פתק Rabb. פתק projecit, impulsit, adequavit, obturavit.

פתק hypotheca, scheda, scriptura.

Syr. פתק stabulum, hospitium, diversorium.

פתקי hospes.

Arab. פתק fatac, & אפתק aftaq stupravit mulierem, devirginavit.

פתק iftac stuprum, devirginatio.

פתק ruptura: Plur. פתוק rupture: Avicenna.

פתר duo significata habet. I. פתר convenit cum פשר, interpretatus est, exposuit, declaravit somnia. Gen. 40. ופתר לנו, Targ. ופתר לנו interpretatus est nobis somnia nostra.

Nom. פתרון interpretatio, expositio: Plur. פתרונין interpretationes. Genes. 40. Ista est פתרונין, Targ. פתרונין interpretatio ejus.

Chald. & Syr. פתור mensa: Plur. פתורין mensæ.

L I T E R A

Y Z A D E.

DECIMA octava Alphabeti li-
tera dicitur Hebræis & Chal-
dæis צדי *Zade*, Syris צר, Ara-
bibus צار *zad*. Est autem צדי
idem quod צורה, *hamus, furca*,
quam figura *z* refert.

Potestas ejus, alia in Orthographia est,
alia in Etymologia.

In Orthographia valet *z* vel *z*: nisi quod
apud Arabes, notatum puncto *z*, valet *d*,
& צאר *dad* nominatur. ac significationem
vocalorum variat, ut צאפי *zafi purus, cla-
rus*. sed צאפי *dafi calidus*. ¶ In Etymologia
est perpetuò radicalis. ¶ Ac *z* mutant
Chaldæi in ט, Arabes in ם punctatum, ut
צפרן, Chald. טפר, Arab. טפרה *disfra unguis*.
¶ Mutant etiam Chaldæi *z* in y, ob figu-
rę similitudinem, ut: צאן, Chald. צאן, Arab.
צאן *dan ovis*.

צאר. Syr. צאר *juxta, apud*: in צר quære.

צאה. Arab. cum *z* punctato, צאה.

צאל. Inde צאלי *arbores umbrifera seu umbrosa,*
umbracula: convenit cum צלל obumbravit.
Job. 40. vers. 16. *Sub צאלי*, Targ. טללי *um-
braculis cubat*. Ibid. v. 17. *Operient eum צאלי*
arbores umbrosa umbrâ suâ: circumdabunt eum
salices torrentis.

צאן. Arab. צאן *ovis*, Arab. צאן: in צון reperies.

צאר. Rab. צארי *palparvit*. ¶ Deinde idem quod
צור *ligavit*.

צבכ. tria significata habet. I. צבכ. Inde Nom.
צב, Chald. צב *currus, plaustrum* supernè te-
ctum: *corbis dossuaria, pulcris pannis obdu-
cta, qua deferuntur homines super dor-
so animalium: Plur. צבין*, Chal. צבין *plau-
stra operta, lectica*. Num. 7. v. 3. *Sex צב*
עגלה, Targ. עגלון *plaustra operta*. Esa. 66. v.
21. *In equis, & in curribus צבין* & *in lecticis*,
Lxx. *λαμνηνας*. Targ. וברחילון & *in exerci-
tibus*. ¶ Deinde, צב *testudo, schilifrot*. Lev. 11:

vers. 29. *Mustela, & mus, והצב*, Targ. וצבא &
testudo juxta speciem suam. Lxx. *ὄρυζοδελ* &
crocodilus. Juxta Hebræos complectitur
duas species, צורר *genus serpentis, ex bufone &*
serpente natum, & salamandram. ¶ Arab. cum
z punctato, צב *dab*, & צבי *dabi crocodilus &*
lacertus.

II. Arab. צבכ *zabab fudit, effudit, infudit, eva-
cuavit, sparsit*. חצב *infudit*. חנצב *effundetur*.
Psal. 89. *צבכ fudisti super eum confusionem*.
Psal. 69. *צב effunde super illos iram tuam*. Psal.
108. *Effusus est contentus super principes eorum*.
Matth. 26. *צבה fudit illud super caput ejus*.
Johan. 13. *וצבמה & fudit aquam*. Geogra.
ביר עמיקה אליה חצב מיהא אל אמטאר
*cisterna profunda, & in eam effunduntur aqua pluvia-
rum*. Pasl. *אנצב fusus, infusus fu. t.* Marc. 2.
vers. 22. *ולא חצב חמר גיריה פיוקאק כאליה nec*
infunditur vinum novum in utres veteres: sed
rumpuntur utres, וחנצב אלחמר & effunditur
vinum.

Nom. צב *zabb fusio*. צב *zub sicutula*. צב
אנצבא *effusio*.
צב *mazabb infundibulum*.
צב *effusus*.

III. Arab. cum *z* punctato, צבכא & צבכה *ne-
bula, caligo: Plur. צבכא adabba nebula*.

צבא duo significata habet. I. צבא *congregatus*
est, turmatim convenit ad militandum, stetit
ordine & tempore constituto in militia,
militavit, dimicavit, pugnavit. Num. 31. vers.
7. *ויצבאו*, Targ. ואתחילו & *militarunt contra*
Midian. Zach. 14. *Omnes populi, qui צבאו mili-
tarunt contra Jerusalem*. Targ. ומתכנסין
congregantur & veniunt. Numer. 31. *Quis di-
midia verat Moses de viris הצבאים militanti-
bus*. Targ. די נפקו לחילה *qui exierant in mili-
tiam*. Esa. 29. vers. 7. *Multitudo omnium gen-
tium: הצבאים militantium contra Ariel*. Targ.
qui congregati sunt. Ibidem vers. 7. *Et omnium*
צבכיה militantium contra eam. & deficit. Exod. 38. vers. 8. *In speculis צבכיה*
אשר צבאו militantium, qua militabant in ostio
taber-

tabernaculi testimonij. Mulieres specula Do-
 mino offerebant in ministerium. Targ.
 רָאָהְיָ לְצִלְאָהְיָ נְשִׂימָא דְרָאָהְיָ לְצִלְאָהְיָ
 mulierum, quæ veniebant
 ad orandum. Lxx. τῶν νηστευσουσῶν, αἱ ἐνήσει-
 σῶν jejunantium, quæ jejunabant. Acceperunt
 pro צוֹם jejunavit. Hiphil הַצְבִּיָּהּ militare
 fecit, aciem instruxit, exercitum collegit. 2. Reg.
 25. vers. 19. Principem exercitus הַמְצַבֵּהּ qui
 militare faciebat seu jubebat populum terræ: qui
 colligebat exercitum: ad cujus manda-
 tum populus egrediebatur ad militan-
 dum. vel, qui noverat numerum cujus-
 libet urbis, quot posset viros educere ad
 militandum. Targum רַבְנָשׁ qui congregat.

NOM. צְבָא militia, congregatio populi, exer-
 citus: PLUR. צְבָאִים, FOEM צְבָאוֹר exercitus.
 Num. 1. Omnis exiens צְבָא, Targ. חִילָא in mili-
 tiam in Israël. Zach. 9. vers. 8. Et castra meta-
 bor circa domum meam מְצַבָּה ab exercitu. הַ pro
 N. ab exercitu non timebunt. Deut. 20.
 Et constituent principes צְבָאוֹר, Tar. חִילָא ex-
 ercitus in capite populi. ¶ Deinde, צְבָא per
 Metaphoram, tempus ordinatum, deter-
 minatum, constitutum, spacium temporis de-
 finitum. Esa. 40. vers. 2. Quamquam impletum est
 הַ צְבָאֵהָ tempus ejus. quod in exilio debuit
 transigere. Hier. malitia ejus. lege, militia:
 militiae tempus. Job. 14. v. 10. In omnibus die-
 bus צְבָאֵי temporis mei, expectabo. Job. 7. v. 5 An
 non צְבָא certum tempus est homini super terra,
 & sicut dies mercenarij dies ejus? tempus deter-
 minatum, statum & præfixum temporis
 spacium. Targ. חִילָא militia. Dan. 10. v. 11.

¶ Tempus dabitur super jugi sacrificio. Præ-
 terea, Job. 10. v. 17. Dan 8. v. 12. ¶ Tertio,
 צְבָא הַשָּׁמַיִם exercitus caelorum, dupliciter ac-
 cipitur: 1. de militia seu exercitu angelorum.
 1. Reg. 22. Vidi Dominum sedentem super thro-
 no suo, & omnem צְבָא הַשָּׁמַיִם exercitum caelo-
 rum stantem juxta eum à dextris ejus, & à sinistra
 ejus. Sic, Luc. 2. vers. 13. Multitudo exercitus
 caelestis. Dicuntur & צְבָאִים exercitus Dei.
 Psal. 103. Benedicite Dominum omnes צְבָאֵי ex-
 ercitus ejus, ministri ejus, facientes voluntatem
 ejus. 2. de exercitu stellarum, quæ quasi mili-
 tes in statione ita collocatæ sunt, ut ad
 imperium Dei præstò sint, eiq; militent. E
 Deut. 4. v. 19. Ne quando eleves oculos tuos in cæ-
 lum, & videas solem, & lunam & stellas, omnem
 צְבָא הַשָּׁמַיִם, Targ. חִילֵי שָׁמַיָא exercitum caelo-
 rum. Lxx. πῶν κόσμον ornatum. Hier. & omnia
 astra cæli. Sic, Act. 7. v. 42. ut servirent exerci-
 tui cæli. Gen. 2. v. 1. Et consummati sunt cæli, &
 terra, & omnis צְבָאֵם exercitus eorum: exerci-
 tus cæli sunt stellæ: terræ autem, quæ in
 ea nascuntur. Lxx. ὁ κόσμος αὐτῶν. Hieron.

ornatus eorum. ~~_____~~. Accepe-
 runt pro צְבִי jucunditas, decus, ornamentum.
 ¶ Porro יהוה צְבָאוֹת יהוה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת Dominus Deus exer-
 cituum, & יהוה צְבָאוֹת Dominus exercituum, di-
 citur DEUS, qui in illos exercitus cæle-
 stes & terrestres habet imperium, illisq;
 suam potentiam ostendit. Et vocem He-
 braicam interpretes retinuerunt. Pl. 59.
 Sed tu יהוה אֱלֹהֵים צְבָאוֹת Dominus Deus Zeba-
 oth. 2. Sam. 5. וַיְהוֹה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת & Dominus
 Deus Zebaoth cum ipso. Psal. 24. יהוה צְבָאוֹת
 Dominus Zebaoth, ipse est rex gloria. Sic, Rom.
 9. Nisi κῆρος & σαβῶθ Dominus Sabaoth reli-
 quisset nobis semen. Et, Jacob. 5. In aures κῆρος
 σαβῶθ Domini Sabaoth ingressæ sunt.

II. Per Metaphoram, צְבָא militavit, ministra-
 vit Deo, functus est sacerdotio seu munere
 Ecclesiastico, turmatim convenit ad cul-
 tum divinum. Ad Dei enim cultum con-
 veniebant magna multitudine, tanquam
 exercitus quidam. Exod. 38. v. 8. Quæ צְבָאֵי
 militabant ad ostium tabernaculi. Targ. רָאָהְיָ
 לְצִלְאָהְיָ quæ veniebant ad orandum. Lxx. τῶν νη-
 στευσουσῶν excubantium: vigilantium: non je-
 junantium. Per singulos dies certo tem-
 pore veniebant ad tabernaculum, ut ora-
 rent, & audirent præcepta Dei. 1. Sam. 2.
 Et quod concumberent cum mulieribus הַצְבָּאוֹת
 militantibus ad ostium tabernaculi. Targ. רָאָהְיָ
 לְצִלְאָהְיָ quæ veniebant ad orandum. quæ con-
 gregatæ erant, ut offerrent sacrificia sua,
 nec tabernaculum ingrediebantur. So-
 lebant enim, quæ pepererant, impletis
 puerperij & mundationis diebus, magno
 agmine, tanquam exercitu, hinc inde cõ-
 venire, ut irent ad domum Dei, & mune-
 ra in Lege præscripta offerrent. Exemplo
 est Hanna mater Samuelis. Num. 4. v. 24.
 Et omnem ingredientem צְבָא לְצְבָא, Targum
 לְחִילָא חִילָא ad militandum militiam, ad servien-
 dum servitium in tabernaculo. Ad cultum ta-
 bernaculi. Lxx. λειτουργεῖν.

NOM. צְבָא cultus & ministerium.
 Chald. צְבָא voluit: habes in צְבָה sequete.
 צְבָה tria significata habet. I. צְבָה tumuit, intumuit,
 inflatus, sufflatus fuit. Numer. 5. vers. 21.
 וְצָבְחָה בִטְנָה & intumescet venter ejus. Targ.
 וַיִּפְחוּן מִקֵּאָה & inflabuntur viscera ejus. Hiph.
 הַצְבָּה tumefecit, inflavit. Num. 15. לְצָבוֹת, Targ.
 לְהַפְחָה ut tumefaciant ventrem pro צְבוֹת.

NOM. צְבָה tumidus, inflatus: FOEM. צְבָה tu-
 mida, inflata. Num. 5. Et ventrem tuum צְבָה tu-
 midum. Targ. Et viscera tua נִפְחוּן inflata.
 צְבָה exercitus: in צְבָא quære.
 II. צְבָה. Inde צְבִי, quod ex usu Chaldæorum
 est חַמְדָּה וְחַמְדָּה jucunditas, pulcritudo, delecta-
 tio, decor, voluptas, desiderium, voluntas.
 Ezech.

Ezech. 28. v. 6. **צבי** voluptas seu *jucunditas est* A
velerat omnibus terris. Lxx. **αἴσιον** *favus.* ac-
 ceperunt pro **צוף** *favus.* ob literarum **כף**
 cognationem. Efa. 13. *Et erit Babel (quæ est)*
צבי ממלכות, Tar. **גודיה** *gaudium regnorum.* Efa.
 4. *In die illo erit germen Domini לצבי in pulcri-*
tudinem: decorem. Dan. 11. *stabit in terra*
הצבי jucunditatis: in Terra sancta, Judæa.
 Lxx. **σαβειρ**. Ibidem. *Mons צבי jucunditatis:*
mons Zion. ¶ Unde & **צבי** pro *Terra sancta*
 accipitur. 2. Sam. 1. v. 19. **הצבי** *ô jucunditas*
seu decus Israël, super excelsa tua est vulnera-
tus, quando ceciderunt fortes! ô desiderium
 Israël: *ô voluptas: ô terra Israelis. ô tu,*
 quæ es terra desiderij, quomodo factum
 est, ut super excelsis tuis ceciderint vul-
 nerati! Alijs: *O Israel instar caprea velox: me-*
 tathesis. ¶ ostendit ה *vocativum.* Lxx. **ση-**
λωσσον *erige monumentum super mortuos tuos.*
 Acceperunt **צבי** pro **צבה** *intumuit, &*
 pro **מת** *mortuus.* Hier. *considera Israel.* Acce-
 pit pro **צפה** *speculatus fuit.* Targ. **אחערתיהו**
preparati estis. accepit pro **צבא** & c. ¶ Chal.
הצביה *ornamentum.* ¶ Deinde, **צבי**, Chald. C
טבי, Arab. **טבא**, Foem. **צביה**, Syr. **טביה**, Arab.
 à pulcritudine dicitur *capreolus: Plur.*
צבאים & **צבאים**, Foem. **צבאוח**, Foem. Chald.
טבין *capreoli.* Numer. 14. **צבוי**, Targ.
טבוי & *capreolus.* Lxx. **ἡ δόξαος**. Inde, Act. 9.
In Joppe erat discipula, nomine τῶθιδά, quæ inter-
pretata, dicitur δόξαος caprea. Est autem
טביחא Syrum. Cant. 2. *Adjuro vos, filie Jerusalem,*
בצבאוח per capreas. Lxx. **ἐν ταῖς δυνάμεσι** *per*
exercitus. Acceperunt pro **צבא** *exercitus.*
 Arab. Geograph. **אלמעות** *animalia ca-*
per & *capreolus.* ¶ Rabb. **צבאי** *caprinus.*

Verb. Chald. & Syr. **צבא** & **צבי** *voluit,*
comprobavit, elegit, libitum fuit. Chal. Dan. 4.
Et cui יצבא voluerit, dabit illud. Exod. 3. **ויואל**,
 Targ. **ויואל** & *voluit Moses.* Deut. 7. *In patribus*
tuis השק, Targ. וצבי voluptatem habuit. Deut. 1.
Non אביהם, Targ. וצביון voluistis ascendere.
 Syr. Joh. 6. v. 21. **ווצבו** & *voluerunt accipere*
eum. Pasf. Syr. **אצטבא** *complacuit, complacitum*
fuit. Luc. 3. vers. 22. *In te אצטביר complacuit*
mibi.

Nom. **צבות**, & **צבין**, & **צביון**, & **מצבא**, &
מצביון *voluntas, placitum, beneplacitum, ani-*
mi propensio, inclinatio, arbitrium, decorum, res,
negocium. Plur. **צבון** *negocia, instrumenta.*
 Syr. **צבאיה** *libenter, sponte, ultro.*

III. Arab. **צבא**, & **צבי** *cibi pueritia, juvenus.*
צבי *sibi, & צביא juvenis, puer:* Plur. **צביאן**
subjen juvenes, pueri: item, lendes. Foemin.
צביה *fabia puella:* Plur. **צביאה** *fabiat puella.*

Verb. **צבי** *fabi, & אצבי azbi juvenem sefa-*
tere, juvenescere, repuerascere.

אצבי *at as puerilis.* & **אצביא** *adhuc puer.*

צבח. Arab. **צבח** *zabah luxit, illuxit, inclavit,*
splenduit, manè surrexit. Hiph. **אצבח** *azbah*
illustravit, illuminavit, manè surrexit, dilucula-
vit. Joh. 21. v. 4. *Et cum אצבחוא diluculassent:*
manè venissent.

Nom. **צבאח** *diluculam, manè.* Geograph. **פי**
צבאח *in diluculo omni die.*

צבח *zobh hora matutina, hora prima, manè,*
cras. Gé. 1. v. 5. **צבאח** *יומא ואחרא & fuit vespera,*
& fuit manè, dies unus.

מצבאח *mizbah lampas de vitro, lucerna:*
 Plur. **מצבאחיה** *mazabih lampades, faces.* Mat.
 25. **מצבאחיה** *lampades nostra jam ex-*
tinctæ sunt. Psalm. 119. in Nun. **מצבאח**
לקרמי *verbum tuum lucerna pedibus meis.*

צבוה *zubuha lampas de metallo.*
תצביה *tazbih aurora, matuta, diluculum.*

Deinde, **צבח** *zabah jentavit.* Alcoran.
פאצבח *פאלמדינה.*

צבט. Ruth. **צבט** *dedit, porrexit, pr abuit, apposuit.*
 2. ו**צבט**, Targ. **ואושט** & *porrexit ipsi tostum.*
 tantum.

Arab cum **צ** punctato, **צבט** *dabat tenuit,*
obtinuit, retinuit, comprehendit. Psal. 139. *De-*
xtra tua תצבטני tenebit me. Act. 4. 8. vers. 16.
ut תצבט obtineremus navem. Matth. 26.
תצבטו & tenete eum: comprehendite.

אצבט *adbat circinavit.*
אצבט *dibit circinus, circinatum tympanum:*
 Plur. **אצבט** *davibit circini.*

צבע duo significata habet. I. **צבע**, Chald. &
 Syr. **צבע**, Arab. cum **ב** punctato, **צבע** *zabag*
tinxit, intinxit, colore vel humore imbuat
seu infecit, coloravit, lavit, madefecit, rigavit,
baptisavit, immersit. Jer. 12. v. 9. *An avis צבע*
tincta hereditas mea (est) mihi: an avis circum-
circa contra eam? colorata, discolor. ad quam
alix aves congregantur, ut eam devo-
rent, quod oderint. Periphraſis noctuæ,
quæ rubris maculis distincta est. Chald.
 Num. 19. **צבע**, Targ. **צבע** *lavabit vestes suas.*
 Exod. 12. **צבע**, Targ. **צבע** & *intingetis*
in sanguine. Syr. Joh. 13. **צבע** & *intinxit panem.*
 Matth. 26. v. 23. **צבע** *qui intingit manum*
suam mecum. Luc. 16. v. 24. **צבע** *ut intingat*
caput digiti sui. Arab. Act. 1. v. 5. *Johannes צבע*
baptisavit aqua: vos autem תצבעון baptisabimini
Spiritu sancto. Piel Chald. & Syr. **צבע** *tinxit,*
infecit, coloravit, ornavit. Chald. Dan. 4. v.
 22. *Et de rore caeli תצבעון tingunt.* Syr. Luc.
 7. *Lacrymis suis תצבעו tingens pedes ejus.*
 Ibidem. *Hæc verò lacrymis suis pedes meos*
צבעו *tinxit.* Pasf. Chaldaicè **אצבט**, A-
 rab. **אצבט** *aztabbag, & אנצבט anzabag*

tinctus, immersus, baptisatus fuit. Dan. 4. *Et ro-*
re caeli צַבְעָא *tingetur: lavabitur.* Arab. Mat.
 20. v. 23. *ואלצבעה אלהי אצטבעהא חצטבענהא*
& baptismo, quo baptisatus sum, baptisabimini.
 Galat. 4. *In quo* אַנצבענהא *baptisati estis.* Rom.
 8. *אנצבענא baptisati sumus in Jesu Christo.* I. Cor.
 i. v. 13. *אנצבענחם צבעה mersi estis mersione ba-*
pismi. Actor. 4. v. 17. *וליצטבע ut baptisetur u-*
nusquisque vestrum. Psal. 68. *חנצבע intingatur*
pes tuus in sanguine.

Nom. צבע, Chald. צבע, Arab. צבאע zibag
color, tinctura: Plur. צבעים colores, rubricata.
 Jud. 5. v. 30. *Spolium* צבעים *colorum Sifera, spo-*
lium צבעים *colorum, variegatura.* צבע color *va-*
riegaturarum: vestes rubricatae & acu pictae
ex utraq; parte.

צבע, Chald. צבע, Syr. צבעא & צבעון, A-
 rab. צבע izba *digitus, quo pingitur, qui in-*
tingitur, digitus medius: Plur. צבעות, Chal.
 צבעון, Foem. צבעון, Syr. צבעון & צבעון, A-
 rab. צבאע azabi *digiti: qui sunt Hebraeis: 1.*
גול pollex. 2. אצבע index. 3. אמה medius. 4.
קמיצה annularis. 5. אורח. 6. קטן או זרח. 7.
מדין annularis, 8. חבצר minimus. Levit. 4. *Et in-*
tinget sacerdos אצבעו *digitum*
suum in sanguinem. scilic. indicem. ¶ Sic
 quoties absolutè ponitur. Exod. 8. v. 19.
 Targ. יי. *plaga à Domino.* Sic, Luc.
 11. v. 20. *Si autem digito Dei eijcio demonia.* Pro
 quo habetur, Matth. 14. *Per Spiritum Dei.*
 Deu. 9. *Due tabulae lapideae scriptae* אצבע אלהים
digito Dei: Spiritu sancto. ut manus & bra-
chiu, Filius: ita digitus, Spiritus sanctus. D
 Jer. 52. v. 21. *Quatuor* אצבעות *digitorum con-*
cavitas. densitas ejus excavata quatuor di-
gitorum: in mensura גול *pollicis.* ¶ Rabb.
 אצבע *digitus, penis: Et Verb.* צבע *digitus sortitus*
est, micavit aut illudit. Esth. 3. הפיל, Targ. צבע
misit sortem. ¶ Rabb. אצבעות ידים ורגלים *digiti*
manuum & pedum.

צבעים *vipera, à vario colore: quarum mas-*
אפעה, femina verò נפרוא vocatur. I. Sam. 13.
 vers. 8. *Qui prospicit super* גיהצבועים *, Targ.*
vallem viperarum in desertum.
 Rabb. צבוע *vipera, basiliscus.*

צבועים *homines tincti, fucati, hypocrita, vel*
ruffi, plarunq; maliciosi. E

צבע *locus digiti: ubi quid digitis ap-*
prehenditur. צבעים *tempora.*

Arab. צבאע צפר *digiti citrini.* אצאבע צפר *digiti*
Hermetis, hermodactyl. אצבע אלה אחם.
 izba alchatum *digitus annularis.*

צבעה *zabga mersio, baptismus, intinctio, tin-*
ctura, imbutio coloris: Plur. צבעתא *zabgat*
tinctura.

צבועי mazbtig *tinctus: Pl.* צבועין maz-
 bugin *tincti.*

צבאע zabbag *tinctor, infector: Plur.* צבאעין
 zabbagin *tinctores: Item, baphia, tinctoria, lo-*
ca tincturae.

צבאע ביתהצביעה *domus tinctionis.*

צבאע sabag, in quo caro vel panis intin-
 gitur, *acetarium.*

II. Arab. cum punctato, צבע idem quod
 צוב, *reliquit, dereliquit, deseruit.* Psalm. 9. *Non*
derelinques quarentes te. Psalm. 37. *Nec*
derelinquet sanctos suos.

צבע seba, animal inter lupum & canem
 medium, *pardales juxta Ramban: Plural.*
 צבעאן *pardales.*

צבר duo significata habet. I. צבר, Chald. צבר
congestus, collegit, congregavit, coacervavit, com-
portavit, cumulavit, accumulavit, in horrea seu
granaria. Exod. 8. v. 10. ויצברו, Targ. ויכנסו
congresserunt eos. Psal. 39. v. 7. יצבר, Targ. ויכנסו
congregat, & nescit quis אספם collector eorum:
congerit frumentum in agro paulatim,
& nescit quis collecturus sit id in domum
suam. Chald. Esa. 37. *Non* יצבר *fundet contra*
eam aggerem. Targ. יצבר *congeret.* Ruth. 2.
 אלקטה, Targ. אצבר *colligam, quae.* Ibidem. &
 ללקט, Targ. למצבר *ad colligendum.*

Nom. צברים *acer vi, cumuli.* 2 Reg. 9. v. 10.
 צברים *acer vos, in ostio portae usque*
ad manè. Quia erant congregati simul,
 tanquam acervi lapidum. Metaphora.

Rabbin. & Chald. צבור *collectio, congrega-*
tio, ecclesia, cætus, universitas, collegium. Psalm.
 In capite Ecclesia *ועדה, Targum* וצבורא
cætus.

II. Arab. צבר *zabar expectavit, sustinuit, perseve-*
ravit, patiens fuit, toleravit, continuit se, speravit.
 I. Corinth. 7. v. 9. *Si non* יצברו *continebunt:*
tolerabunt. Matth. 10. vers. 22. אלרי צבר
qui perseveravit ad finem, sal-
vabitur. Luc. 22. vers. 28. אלרי צברחם מעי
qui perseverastis mecum in tentatione.
 Psal. 55. *Si inimicus maledixisset mihi,*
& tolerassem. P. As. אצבר, & אצבר az-
 tabar *passus fuit, toleravit.* Jac. 5. v. 7. וצברו
patientes igitur estote. P. Iel צבר *zabbar con-*
solatus est verbis.

Nom. צבר *zabr spes, expectatio, patientia,*
consolatio. צבר אלטויל *patientia longa, longa-*
nimitas. בלא צבר & עיר צבר *impatiens.*

צבאר, & צבאר *zabir, & צבור* *zabur patiens,*
longanimis. Alcoran. מע אללה *אן אללה*
& אלצברון & patientes estote, quia Deus cum pa-
tientibus.

צבר *muzabbir consolator.*

22. Aut projecerit super eam בצריה Targ. בכמנא A in insidijs.

II. צרה. Inde Niph. נצרה ex usu Chaldaeorum, quibus frequens est, vastatus, devastatus, desertus, desolatus fuit. Zophon. 3. vers. 6. נצרו, Targ. צריארה devastatae sunt urbes eorum, ut sint absque viro, absque habitatore. CHALD. צרה: Piel צרי: Hiphil מצרי vastavit, devastavit. I. Sam. 5. v. 5. וישפם, Targ. ויצרינון & vastavit eos, & percussit eos.

NOM. צרי vastatus: FOEM. צריא vastata. Gen. I. Terra autem erat חרהו, Targ. צריא vastata & vacua.

צרו devastatio, desolatio.

Arab. צרה אלחריר erugo ferri, ferrugo.

III. Per Metaphoram, Chald. צרה vastatus est animo, obstupuit, admiratus fuit. Syr. risit, irrisit, subsannavit. Prov. 17. לוועג, Targ. וירמצי qui irridet pauperem. P. Asf. מצרי irrisus fuit.

NOM. צירון admiratio.

Arab. cum צ punctato, מצרי perpeffus fuit. Marc. 5. vers. 26. Cum מצריא perpeffa fuit a medicis.

צרים Arab. צרים irrui, incurrit, obviavit, offendit, illisus fuit. Luc. 6. v. 48. וצרים אלנהר & irrui fluvius ille in domum. Ibid. vers. 49. Et quando צרימ אלנהר irrui in illam fluvius.

NOM. צרימה incurfio, obviatio, illifio, offenfio: in Avicenna.

צרימ obvians, occurrens, bellator.

צרימ אלנהר illifiones, percuffiones.

צריע duo significata habet. I. Arab. צריע sada dolor capitis.

צריע masdu laborans dolore capitis.

צריע musaddi faciens dolorem capitis. Alc. D

צריע capitis dolorem facient.

Alc. מצריע dissolutus.

II. Arab. cum צ punctato, צריע fidit, scidit. P. Asf. מצריע fissus, scissus fuit.

צריע fissura.

צריע izdag tempora: P. Lur. מצריע asadieg tempora. צריע zadiag, & צריע idem.

Rabb. צריע tempora.

צריע בית צריע medicamentum depilatorium.

צריף Arab. צריף zadaf accidit, evenit. צריף invenit, deprehendit. 2. Cor. 2. Quid non מצריף invenissem illic Titum. מצריף deprehendet ea sensu: Avic. Matth. I. v. 18. מצריף inventa est gravida. צריף discernat: in Avic.

צריף sadaf cochlea marina, ostraca. אלסמר רי ostracum, piscis habens testam: in Avicenna.

צריף sadif alchanzir lardum porci, succidia.

צריף Chald. צריף, Syr. צריף, Arab. צריף sadac,

de verbis dicitur & actionibus. de actionibus sive rebus, justus, aequus, conveniens fuit, convenit, decuit, oportuit, necesse fuit, expedit: de sermone, verax, fidelis fuit, verum dixit.

Gen. 38. Et dicebat צריקה, Targ. צריקה justa est praeme: veracior me est. Job. 33. Non צריקה, Targ. צריקה justus fuisti. P. sal. 51. ut צריקה justus sis, quando loqueris: ut verax sis. Esa. 43. Dabunt testes suos וצריקו & justi erunt: veraces. sequitur: Et audient & dicent veritatem. Syr. Luc. 24. vers. 46. Et sic צריקה oportebat Christum pati. Coloff. I. וצריקה sicut justum est: sicut decet.

Arab. P. sal. 89. וצריקה & fidele erit testimonium ejus. Niph. צריקה justificatus fuit. Tantum. Dan. 8. וצריקה & justificabitur sanctum seu sanctuarium: mundabitur ab impietate & idolis. Lxx. καταδικασθησιν. P. sal. צריקה, Chald. צריקה, Syr. צריקה, Arab. צריקה zaddac justificavit, juste judicavit, justum, aequum, necessarium, utile censuit & pronunciauit: de sermone, veracem & fidelem censuit, credidit, fidem habuit. Job. 32. propterea quod justificaret ipse animam suam. Syr. Actor. 3. vers. 13. Cum ipse וצריקה aequum judicaret, ut dimitteret eum. Luc. 16. וצריקה qui justificatis animas vestras. Rom. 4. vers. 25. Et resurrexit propterea ut justificet nos. Arab. Joh. 12. vers. 38. quis credidit auditui nostro? Marth. 24. vers. 23. Ecce hic est Christus aut ibi, ולא מצריקה & non credatis. P. sal. 119. in Tet: Et mandatis tuis צריקה credidi. P. sal. 27. Et ego מצריקה credo videre bona Domini. P. Asf. Syr. וצריקה confirmavit. P. Asf. Syr. וצריקה justificatus fuit. Matth. 11. וצריקה & justificata est sapientia a filijs suis. Rom. 4. וצריקה quod justificati sumus. Hiph. וצריקה, Chald. וצריקה, Syr. וצריקה idem. 2. Sam. 15. Omnis vir, cui erit causa judicialis, וצריקה & justificabo eum. Targ. וצריקה & justificabo eum in veritate: juste. Deut. 25. וצריקה, Targ. וצריקה & justificabunt justum, & condemnabunt improbum. Prov. 17. וצריקה & condemnans justum. Lxx. ος δικαιοσυνος qui justum judicat. Qui in judicio justum declarat & pronunciat esse eum, qui impius est.

Syr. Actor. 3. vers. 13. Cum ipse וצריקה aequum judicaret, ut dimitteret eum. Luc. 16. וצריקה qui justificatis animas vestras. Rom. 4. vers. 25. Et resurrexit propterea ut justificet nos. Arab. Joh. 12. vers. 38. quis credidit auditui nostro? Marth. 24. vers. 23. Ecce hic est Christus aut ibi, ולא מצריקה & non credatis. P. sal. 119. in Tet: Et mandatis tuis צריקה credidi. P. sal. 27. Et ego מצריקה credo videre bona Domini. P. Asf. Syr. וצריקה confirmavit. P. Asf. Syr. וצריקה justificatus fuit. Matth. 11. וצריקה & justificata est sapientia a filijs suis. Rom. 4. וצריקה quod justificati sumus. Hiph. וצריקה, Chald. וצריקה, Syr. וצריקה idem. 2. Sam. 15. Omnis vir, cui erit causa judicialis, וצריקה & justificabo eum. Targ. וצריקה & justificabo eum in veritate: juste. Deut. 25. וצריקה, Targ. וצריקה & justificabunt justum, & condemnabunt improbum. Prov. 17. וצריקה & condemnans justum. Lxx. ος δικαιοσυνος qui justum judicat. Qui in judicio justum declarat & pronunciat esse eum, qui impius est.

צריקה Sic טרה & טרה. Esa. 5. v. 23. מצריקה justificantes impium propter munus. Exod. 23. Quia non מצריקה & justificabo impium. Hiph. מצריקה justificavit se, purgavit, excusavit. Gen. 44. Aut quid loquemur, aut quid מצריקה, Targ. מצריקה & justificabimus nos? excusabimus.

NOM. Adj. צריקה, Syr. וצריקה, Arab. וצריקה & צריקה zadic justus: de sermone, verax, verus, fidelis, amicus: P. Lur. צריקה, Syr. וצריקה, Arab. וצריקה justus, veraces.

Subst. צדק, Chald. צדק, Arab. צדק zide **A**
justitia de sermone, firmitas, veritas, fidelitas.
 Psal. 15. *Ambulans integer, & querens צדק justitiam.* Esa. 51. *sectatores צדק, Targ. קושטא veritatis.* Arab. Psal. 52. *Dilexisti צדק עלי אלכרכ mendacium super veritatem.*

צדקה, Chald. צדקא, Syr. זדקא, Arab. צדקה
 zadaca *idem*: Plur. צדקות, Syr. זדקין, Arab.
 צדקות *justitia.* Gen. 15. *Et credidit in Deo, &*
imputavit hoc ipsi צדקה, Targ. ליכוי ad justitiam.
 Esa. 45. v. 23. *Per me ipsum juravi: egressa est ex*
ore meo צדקה justitia, verbum, quod non revertetur. veritas, verum. ¶ Deinde, צדקה *beneficium*

aut *elemosyna*, quæ ex justitia & benignitate proficiscitur, & ex qua justii cognoscuntur. Odyss. 6. Minerva Ulysssem commovit, ut panes à procis congregaret, cognosceretque quinam essent justii, quiq; impij. Pf. 24. v. 5. *Accipiet benedictionem à Domino, & justitiam à Deo salutari suo: beneficium.* Lxx. ελεημοσύνη. Jud. 5. *Ibi narrabunt צדקות יהוה justitias Domini: beneficia.* Prov. 10, & 11. & Tob. 13. *Non profunt thesauri impietatis: צדקה sed justitia liberabit à morte.* Dan. 4. v. 24. *Peccata tua בצדקה elemosyna redime, & iniquitates tuas benefaciendo pauperibus, certe erit longitudo prosperitati tue.* Tob. 12. *Melius est coram Domino, facere צדקה elemosynam quotidie, quam congregare thesauros argenti & auri.* Arab. Matth. 6. *Nō faciatis צדקה elemosynam vestram.* ¶ Porro quando conjunguntur צדקה & justitia, significant duas judicij partes: quarū una, משפט, cōsistit in cōdemnatione seu punitione impio: ū; altera, צדקה justitia, in defensione justorū. Gen. 18. *Et custodient viam Domini, ut faciant צדקה ומשפט justitiam & judiciū.*

Syr. צדקא *elemosynarius, egenus*, in quæ elemosyna confertur. Sed Ara צדקא *zadic qui dat elemosynam.* Et verbum צדק *zaddac fecit elemosynam.* מוצדק *muzaddic elemosynā dans.*

צדוק *zunduc arca*, in quam elemosyna reponitur, *loculus*: Plur. צדוקים *zanidic arca, loculi.* נ pro dages.

Arab. צדוק *fides, credulitas.* מוצדק *muzaddic credibilis.* צדיק *zidic amicus, socius*: à fidelitate: Plur. צדיקין *zidicin amici, socij.* Luc. 5. *Qui erant צדיקי socij Simeonis.* צדקה *amicitia.*

צדוק, & צדוקא, & צדוקא *minister forensis, à fidelitate, licitor.* Inde אבוכר אלצדוק *Abubecer ab zidic socius* scil. Muhammedis, cui & in regno successit.

Syr. צדקאית, Arab. צדק *juste, verè.* Literam צדק aliqui vocant צדק, ut sit צדק abbreviatura.

Propriè צדוק *Zadoc*, unde צדוקים *adducei.* Alexandro Macedoni, Jerosolymam obsidèti, obviam processit summus sacerdos, habitu sacerdotali indutus, unâ eum reliquis collegis & populo, utq; ab urbe Alexander eum exercitu discederet, petijt, ac impetravit. Hunc Josephus lib. 12. cap. 8. Antiquit. dicit fuisse Jaddum. Sed Hebræi tradunt fuisse Simeonem, ob sua in populum benemerita appellatū Justum, qui etiam צדוק *Iddo* nominatus, sub initium Templi secundi. Ex hoc Simeone Legem ore tenus traditâ accepit אנטונינוס איש סוכו *Antignus Socheus.* Hic duos habuit discipulos, צדוק *Zadocum*, & ביחוס *Bayethosum.* Qui cum ex præceptore suo Antigno didicissent, Deum nō esse colendum serviliter, mercedis causâ, perversè docuerunt, nō esse resurrectionem mortuorū, nec præmium justorum in altera vita. & facti sunt hæresiarche, & contulerunt se ad templū in monte Garizim extructum. Antignus enim illis tradiderat hæc verba: אל תהיו כעבדים המשמשין את הרב על מנה לקבל פרס אלא הווי כעבדים המשמשין את הרב שלא על מנה לקבל פרס ויהי מורא שמים עליכם *Non sitis similes servis, qui serviunt domino ea conditione ut accipiant mercedem: sed sitis similes servis, qui serviunt domino sine conditione, ut mercedem accipiant, & sit timor cæli seu Dei super vos.* Inde duo illi ejus discipuli inferebant, & suis discipulis tradebant: אלו היו יודעין אבותינו שתחיה המתים ומחן שכרו של צדקים בעולם הבא לא היו שונין כך *Si servissent patres nostri, quod futura sit vivificatio mortuorum, & donatio seu persolutio mercedis justorum in mundo futuro, non ita docuissent.* Horum discipuli & sectatores dicti fuerunt צדוקים, Syr. צדוקין, Arab. צדוקים *Sadducei*, & ביחוסים *Bayethosæi.* & singuli צדוקי *Saducei*, & ביחוס *Bathosæus.* Docuerunt animam mori cum corpore, nullâ esse Providentiam, nullum fatum, nullum præmiū, nullam pœnam, nullos angelos. de Lege verò ita fenserunt, quod traditio Phariseorū sit afflictio in hac vita, & in vita futura nullum habeat præmium. Inde quoq; vocati sunt קראים *Legiste*, quod neglectis traditionib⁹, tantum מקרא *Legem scriptam* amplecterentur. Talm. parte Sanhedrin. cap. 11. *Interrogarunt צדוקין Zadducei R. Gamalielem, ubi docuisset Deus vivificationem mortuorū? Dixit ipsis, in תורה Lege, in נביאים Prophetis, & in חגיגות Hagiographis. In Lege: Deut. 31. Et dixit Dominus ad Mosen: Ecce, tu dormies cum patribus tuis, & surget populus iste. In prophetis: Esa. 26. Vivent mortui tui, cada vera surgent. In Hagiographis. Cant. 7. Et palatium tuum sicut vinum bonum, & loquens labijs ישיני.*

andro Macedoni, Jerosolymam obsidèti, obviam processit summus sacerdos, habitu sacerdotali indutus, unâ eum reliquis collegis & populo, utq; ab urbe Alexander eum exercitu discederet, petijt, ac impetravit. Hunc Josephus lib. 12. cap. 8. Antiquit. dicit fuisse Jaddum. Sed Hebræi tradunt fuisse Simeonem, ob sua in populum benemerita appellatū Justum, qui etiam צדוק *Iddo* nominatus, sub initium Templi secundi. Ex hoc Simeone Legem ore tenus traditâ accepit אנטונינוס איש סוכו *Antignus Socheus.* Hic duos habuit discipulos, צדוק *Zadocum*, & ביחוס *Bayethosum.* Qui cum ex præceptore suo Antigno didicissent, Deum nō esse colendum serviliter, mercedis causâ, perversè docuerunt, nō esse resurrectionem mortuorū, nec præmium justorum in altera vita. & facti sunt hæresiarche, & contulerunt se ad templū in monte Garizim extructum. Antignus enim illis tradiderat hæc verba: אל תהיו כעבדים המשמשין את הרב על מנה לקבל פרס אלא הווי כעבדים המשמשין את הרב שלא על מנה לקבל פרס ויהי מורא שמים עליכם *Non sitis similes servis, qui serviunt domino ea conditione ut accipiant mercedem: sed sitis similes servis, qui serviunt domino sine conditione, ut mercedem accipiant, & sit timor cæli seu Dei super vos.* Inde duo illi ejus discipuli inferebant, & suis discipulis tradebant: אלו היו יודעין אבותינו שתחיה המתים ומחן שכרו של צדקים בעולם הבא לא היו שונין כך *Si servissent patres nostri, quod futura sit vivificatio mortuorum, & donatio seu persolutio mercedis justorum in mundo futuro, non ita docuissent.* Horum discipuli & sectatores dicti fuerunt צדוקים, Syr. צדוקין, Arab. צדוקים *Sadducei*, & ביחוסים *Bayethosæi.* & singuli צדוקי *Saducei*, & ביחוס *Bathosæus.* Docuerunt animam mori cum corpore, nullâ esse Providentiam, nullum fatum, nullum præmiū, nullam pœnam, nullos angelos. de Lege verò ita fenserunt, quod traditio Phariseorū sit afflictio in hac vita, & in vita futura nullum habeat præmium. Inde quoq; vocati sunt קראים *Legiste*, quod neglectis traditionib⁹, tantum מקרא *Legem scriptam* amplecterentur. Talm. parte Sanhedrin. cap. 11. *Interrogarunt צדוקין Zadducei R. Gamalielem, ubi docuisset Deus vivificationem mortuorū? Dixit ipsis, in תורה Lege, in נביאים Prophetis, & in חגיגות Hagiographis. In Lege: Deut. 31. Et dixit Dominus ad Mosen: Ecce, tu dormies cum patribus tuis, & surget populus iste. In prophetis: Esa. 26. Vivent mortui tui, cada vera surgent. In Hagiographis. Cant. 7. Et palatium tuum sicut vinum bonum, & loquens labijs ישיני.*

PROPR. צדק Zedec, urbs Jerosolyma, pro-
pterea, quòd Jerosolyma esset locus justi-
tiæ: juxta illud, צדק ילין ביה. Inde, Gen. 14.
צדק ומלכי-צדק & Melchisedec rex Salem. Jos. 10.
vers. 1. Cum audiret צדק Adoni Zedec, rex
Jerosalem. Sic dicebatur olim omnis rex
Jerosolymæ: sicut rex Ægypti Pharao.

צדד Arab. צדד zadar provenit. Arab. מצדד מצדד
provenit ex ea: Avicenna. מצדד מצדד
ibidem.

NOM. צדד zadar pectus, thorax: PLURAL.
צדד zudur pectora. Gen. 3. Super צדד pectore
tuo ambulabis. Psal. 51. Spiritum rectum innova
in pectore meo. Alc. 3. אן תחפונא מא
si absconderitis quod est in pectoribus
vestris.

פי צדד principales. Marc. 12. vers. 39. צדד
in primis cathedris sedere in syn. gogis.
מצדד מצדד.

צדד zudra cartilago. מצדד muzaddar
cartilaginofus. Geogr. מצדד.

Syr. צדד pectus. מצדד nausea, fasti-
dium.

Rabb. צדד pannus. מצדד panni venditor.

צדה. Inde צה navis, quæ est sicca, & ceu insula
in mari: PLUR. צהים & צהים navis. Esa. 33. v.
21. Non ambulabit in eo navis remi, & וצי אדיר
navis magna seu magna non transibit eum.
Targ. וציר וציר. Esa. 23. vers. 12. Assur
fundavit eam לצהים, Targ. לצהים ad insulas:
locum pro navibus. Ezech. 30.
vers. 9. Eredientur legati à me בצהים
navibus: pro בצהים, Targ. בצהים cum l. gionibus.
Lxx. ἐν σέμνῃ Sim.

ציה siccitas, ariditas terra, terra arida, in-
cultura & deserta: PLUR. ציות siccitates. Job. 24.
ציה siccitas etiam astus rapiunt aquas nris.
Hof. 2. vers. 3. Et ponam eam כארץ ציה sicut
terram siccitatis, & occidam eam siti. Psal. 105.
Ambularunt בציות in siccitatibus flumina: in
locis siccis. ¶ Inde per Synecdochen,
ציה in terra siccitatis, seu terra sicca, a-
rida & deserta, in locis desertis habitantes
aut commorantes, tam homines, quam bestie.
Homines: Psal. 72. v. 9. Coram i: so incurva-
buntur ציה incola siccitatis aut desertorum,
ut sunt Aethiopes & alij. Targ. אפרכי
duces. Psal. 74. Dabis eam escam populo לציה
Aethiopibus. Num. 24. vers. 24. וציה & Ae-
thiopes ex manu Chittim: pro ציה, Targum
ו ציעון ציעון & naves venient. Bestia: Esa. 13.
Et cubabunt ibi ציה bestia. Targ. חמון חמון
theci.

ציה siccitas. Esa. 25. Sicut estus בציות in siccitate
seu loco sicco. Targ. בארעא משלהיא in terra
affl. cta. Quod tamen ad radicem ציה per-
tinet.

Verb. Chald. & Syr. צהה & צהה siccus
fuit, aruit: metalepticè, סייט. Matth. 25. v.
35. ו צהה & סייט, & potastis me. Joh. 4. v. 13.
Iterum צהה סייט.

ציה siccitudo.

צהה & צהה siccitas, sitis. צהה & צהה
idem.

צהב. Inde Paul Hiph. צהב flavo & aureo colo-
re infectus. Esther 8. Et vasa aris צהב
politi.

NOM. צהב flavus, color aureus, aut colori
auri cognatus. Lev. 13. capillus צהב flavus.
Targ. סומק ruber.

Rabb. צהב color flavus sive auri: Item, frons
splendida, qualem juvenis habet.

Et Verb. Chald. צהב latatus est, hilaris fuit:
item, irritavit, ad iram provocavit, contristavit,
quòd cum lætitiæ, tum tristitiæ & iræ si-
gna in fronte appareant. 1. Sam. 2. ו כעסמה,
Targ. ו מצהבמה & irritabat eam.

צהב אזהב & צהב aurum.

צחה. Arab. cum 3 punctato צחה. Inde מצחה
ad tahad persecutus fuit, tribulavit, afflixit. Pl.
69. Quoniam ipsi מצחהו persecuti sunt. Psal.
43. מצחהני affligit me inimicus. Galat. 4.
מצחהו persequebatur eum, qui erat ex spiritu.

NOM. מצחהו persecutio, tribulatio, af-
fl. Etio.

מצחהו persecutor: Plur. מצחהו persecutores.

צחל. Arab. צחל zahal hinnivit, proprie
de equis. per metaphoram, jubilarit, gessit,
exultavit, latatus est, latitiam clara voce testatus
est, quia equus non hinnit, nisi lætus. Jer.
50. v. 11. ו צחלו, Targ. ו צחלו hinnietis sicut
equi. Jerem. 5. vers. 8. Equi pasti manè fue-
runt: quilibet ad uxorem proximi sui צחלו hinni-
ent. Equi noctu bene pasti & saturati, ma-
nè hinnunt. Targ. מצחחין clamant. Jerem.
31. vers. 7. ו צחלו & hinnie in capite montium.
Targ. ו רוצו & gaudete. Esa. 12. vers. 6. צחלי hin-
ni & jubili. Targ. בוועי gaude. Esther 8. vers.
15. Et urbs Susa צחלה hinniebat & gaudebat.
Jun. lucebat. quasi צחה. Hiph. צחלה letifica-
vit, exhilaravit. Psalm. 104. vers. 15. להצחלה
ad exhilarandum faciem oleo. Targ. לאנהר ad
illustrandum. Legit להצחלה. Lxx. ἰλαρωσαι.
Junius: nitidam efficit.

NOM. מצחלות hinnitus. Jerem. 8. v. 16. A
voce מצחלות hinnituum equorum ejus,
commota est omnis terra.

Arab. צחלה zahala hinnitus: Plur. צחלה
hinnitus צחלה אלחיל hinnitus equi.

צחף. Arab. צחף zahaf bajulus.

צחר. Inde NOM. צחר lumen, lux, & fenestra, per
quam lux solis illabitur in conclave. Gen.
6. v. 16. צחר, Targ. lumē facies arca: fene-
stram,

stram, per quam lumen seu lux diuturna illabatur. Ponitur collectivè: habuit enim fenestras plures arca. Pro quo habetur, Gen. 8. v. 6. & aperuit Noë חלון, Targ. פנת fenestram arca, quam fecerat.

צהרים, Chald. טהרין, Arab. cum punctato, טהר dohar, & הירה meridies, quæ & lucem & æstum majorem habet: tempus, quo lux & splendor solis quàm maximè viget. Arab. hora sexta. Duale ob tempus antemeridianum & pomeridianum. Genes. 43. Quia mecum comedent viri isti בצהרים in meridie. Targ. בשירותא in prandio. Jerem. 15. vastantem בצהרים in meridie: non in nocte, sicut fures. 2. Reg. 4. & sedit super genibus ejus usq; ad meridiem הצהרים, & mortuus est. Targ. עין טהרא tempus meridiei. Psalm. 55. vespere, & manè, וצהרים & meridie meditabor. Tres diei partes: 1. manè, quamdiu sol jam ortus, in parte mundi orientali commoratur: cui quatuor horas tribuunt. 2. meridies, cum sol in medio cœli consistens, orientalem & occidentalem mundi partem collustrat, cui duas horas, quintam & sextam, tribuunt. 3. vespera, sex horas complectitur, usq; ad initium occasus solis. Talm. שרנא בטהרא מאי אהני candela in meridie quid prodest?

יצהר oleum, a luce & limpидitate, oleum recens, post calcationem, sicut הירוש mustum. Zach. 4. Isti sunt duo בני היצהר filij olei, stantes juxta Dominum totius terra. Targ. רכרביא principes. Quia uncti erant oleo unctionis Josuæ ad regnum, & Zorobabel ad sacerdotium.

Verb. הצהיר oleum fecit aut expressit. Job. 24. v. 11. Inter muros suos יצהירו, Targ. יעצרון: expriment oleum.

Rab. צהר luxit, splenduit, inclaruit, innotuit, apparuit. צהרי lucidum.

Chal. טהרין demones in meridie nocetes. Arab. cum punctato, ad differentiam טהר mundus fuit, טהר dahar splenduit, illuxit, claruit, apparuit, visus fuit. Gen. 1. v. 9. וליטהרן. וטהר אליבס & appareat arida. Ibidem. & apparuit arida. Psalm. 118. Dominus לנא טהר illuxit nobis. Psalm. 18. טהרת apparuerunt fontes aquarum. Psalm. 63. In sancto לר טהרן לר apparuit tibi. Psalm. 84. Deus deorum יטהר videbitur in Zion. 2. Cor. 2. v. 28. Non יטהר splendeat illis lux Evangelij. Phil. 2. v. 15. ואתהרו & lucecete inter eos, sicut luminaria in mundo. Tit. 2. v. 11. טהרת illuxit gratia Dei. Hiph. אטהר ad-har ostendit, monstravit, demonstravit, divulgavit, ostendit, manifestavit. Pl. 84. Ostende nobis, Domine, misericordiam tuam. Pl. 107. לטהרוו ut manifestet opera ejus. 2. Cor. 2. v. 3. Qui יטהרנא

ostentat nos: triumphat per nos. Gal. 2. ואתהרוו ואתהרוו להם אלבשרי & manifestavi illis Evangelium.

NOM. טאהר dahir apparens, visibilis, clarus, pars exterior: Plur. טאהרין dahirin apparentes. טאהר apparentia.

טהר manifestus. טאהרא manifeste. טהר dorsum. In Geogr. טהור אלגמאל super dorso camelorum. טהר אלמארץ superficies terra.

צוא. Arab. cum punctato, צוא & ציא luxit, splenduit, coruscavit, fulsit. Gen. 1. v. 14. ויציא & luceant super terram: duale. Matth. 5. v. 16. & luceat lux vestra coram hominibus. Luc. 11. v. 36. במא אן אלסראנא יצי ut luceat lux vestra coram hominibus. Luc. 11. v. 36. לך מהל אלברק tanquam lucerna lucebit tibi, sicut fulgur. Matth. 24. ויציא & splendebit ad occasum. Ephes. 5. v. 14. & Christus יצילך illucescet tibi. Psalm. 139. & nox יצי splendebit ut dies. Piel. ציא dajî. Hiphil. יצי adi illustravit, illuminavit.

מצי & מצי mudi illuminatus, splendidus, lucidus, clarus. אלמצי alcocab almudi stella lucida, lucifer.

NOM. צוא dia, & יצו dau splendor, lux, illuminatio, jubar, claritas, fulgur. Matth. 4. v. 16. vidit צוא lucem magnam. צוא אלמארץ dau alcamar lux luna.

צוב & צאב: Hiphil. צאב & ציב, & ציב & צוב Arab. צוב accidit, obviavit, evenit, pervenit, attigit, passus, afflictus, malis affectus fuit. Marc. 9. v. 21. ארנא אצאבה הרנא accidit ei hoc. Luc. 13. v. 2. ארנא אצאבה הרנא quia acciderunt illis hi dolores. 1. Petr. 4. v. 15. Ne תצאב affligatur quis vestrum. 1. Pet. 3. v. 14. & si אצבתם passi estis propter justitiam. v. 17. Si fuit voluntas Dei, us אצבתם malis afficeremini. v. 18. Christus semel יצבתם passus est pro peccatis nostris. Avic. אצבתם accidit eis. אצבתם Alc.

Deinde, צאב zajab torfit, contorsit, extendit. מציאב muzajab tortus, extensus.

NOM. צואב accidentia, passiones. כאלצואב rectè.

מציב inflammans: in Avicen. מציאב perveniens, attingens.

צור. Syr. צר, Arab. צור vel ציר az-rad intentus, insidiatus fuit, disposuit retia, posuit pedicas, struxit insidias feris, avibus aut piscibus; venatus, aucupatus aut piscatus fuit, venatu cepit feras, aves aut pisces. Thre. 3. v. 51. צור צרוני, Targ. בצורו כמנולי insidiando insidiati sunt mihi sicut avi. Gê. 27. וצורה לי ציר. וצורה לי ציר. Targ. וצור לי צירא & venare mihi venationem. Levit. 17. Qui ציר חיה או עוף, Targ. וצור צירא & venabitur venationem bestia aut avis. Pl. 140. וצורנו, Targ. וצורנה venabitur eum ad lapsum: insidiabitur illi. Prov. 3. & uxor viri animam preciosam וצור venabitur: capiet.

trans Libanum, in occiduo Palæstinae litore jacens, à Tyro remota 200. stadijs, olim metropolis: vitri inventione, & preciosis linteis clara. Fuerunt enim in ea officina vitraria, in quibus vitrum terfissimum conflabatur, ex arenis Beli amnis eò transvectis. Ab hoc litore & Belo amne, ferunt hodie naves venetas advehere saburram, officina vitraria, quæ Venetijs ad Murranum est, ac inde pocula planè cristallina conflari. Jos. 11. usq; ad צידון רבה Sidonem magnā. quia erat Sidon alia קטנה minor illā.

צידונים Sidonij, Phœnices. 1. Reg. 5. Qui possit cadere arbores sicut Sidonij. Erant צור Tyrus & צידון Sidon, urbes vicina: illisq; חירם dominabatur.

Deut. 3. בית צידא Bethsaida domus piscationis: vicus in ripa lacus Genesareth, à piscium copia.

צו. Inde P. rel. צוה jussit, praecepit, mandavit, amandavit, commendavit. Construitur, 1. cū Accusat. Gen. 7. Quemadmodum צוה, Targ. jusserat Deus ipsum Noah. Ibidem. Et fecit Noah juxta omne quod צוהו, Targ. jusserrat eum Dominus. 2. cum præpositionibus על super, אל & ל ad. Genes. 2. ויצו, Targ. ופקד & praecepit Dominus Deus על super hominem. Et cum על negationem includit, & vetare seu prohibere significat. Esa. 5. v. 6. על super nubes אצה praeceptam, ne pluant super eum pluviam. Gen. 50. ויצו אל-יוסף, Targ. ופקדו & praeceperunt ad Josephum, dicendo: pater tuus צוה, Targ. mandavit ante mortem suam: cum mandatis miserūt. 2. Sam. 17. ויצו אל- D & praecepit ad domum suam, & strangulavit se, & mortuus est. Esa. 38. v. 1. צו לביחך praecepe ad domum tuam. Targ. ופקדו על אנש ביתך praecepe super homine domus tua. More hominis qui est vicinus morti, qui præcipit filijs domus suæ, quid post ipsum fieri debeat, de re familiari & hæreditate sua. 1. Maccab. 9. Non potuit ultra loqui sermonem, & ἐτελεύτασεν mandare de domo sua. Pu. al. צוה jussus fuit. Num. 3. Quemadmodum צוה, Targ. ופקדו jussus fuerat. ΗΙΤΗΡΑΕΙ. Rabb. נצטוה jussus fuit.

Nom. צו praeceptum, mandatum. Esa. 28. & erit illis verbum Domini צו לצו mandatum ad mandatum. Est mādatum parvum seu breve, quod paulatim pueris proponitur, ut percipere possint. Lxx. tribulatio super tribulationem. Legerunt צו לצו, ob similitudinem. Hof. 5. v. 11. Abijt post צו praeceptum, scil. hominum. Targum ממוך שקר divitias mendacij. Lxx. τῶν ματαίων vanitates. Acceperunt pro שוא vanitas. Hieron. sordes. accepit pro נא egestio, à נא exivit.

צוה praeceptum, mandatum, quo aliquid jubetur aut prohibetur fieri: P. Lur. מצוה, Chald. מצוה praecepta, mandata. Deut. 27. Custodite omne מצוה praeceptum. Prov. 4. Custodi מצוה praecepta mea, & vires.

Rabbin. צוה jussio, Imperativus modus. מצוה mandatum: P. Lural. מצוה mandata, מצוה praeceptum fac, praeceptum affirmativum. מצוה לא מצוה praeceptum ne facias, praeceptum negativum. In Lege numerant affirmativa 248. quot sunt membra corporis humani, qui numerus literis dictionis חרם anathema notatur. Negativa 365. quot sunt nervi in corpore humano, & quot sunt dies anni. Et conficiunt summam 613. Unde Targ. in 2. Ruth אחר פקודי א למנטר שרת מאה ותלה עסר פקודי א servare sexcenta & tredecim praecepta: Et præterea 10. praecepta seu decalogum, sicut sunt decem membra radicalia: cor, auris, os, cerebrum, manus, epar, fœdus circumcisionis, pedes, oculus, renes. Deinde שבע מצוות נצטוו בני נוח דינין ברכת השם, עבודה זרה גילוי ערוות שפיכות דמים גול אבר מן החי: Septem praecepta acceperunt filij Noë: judicia, benedictio Dei, cultus alienus, revelatio nuditatis, effusio sanguinis, rapina, membrum de vivo. Judicia: ut servarent judicium publicum, & in hoc justitiam. Benedictio: ut Deum benedicerent. Cultus alienus seu idololatria: ut non colerent idola. Revelatio nuditatum seu vagæ libidines: ut caverent ab incestu propinquorum. Effusio sanguinis seu homicidium: ut absterent à cæde. Rapina: ut à rapina absterent. Membrum de vivo: ne tollerent membrum de animali vivente. Horum præceptorum unum, quicumq; ex filijs Noë violabat, gladio interficiebatur. Hæc imponebantur cū septem populis in bello sese deditibus: tum profelytis illis, qui Legem recipere & circumcidi volebant. Sic, Act. 15. gentibus ad Christum converfis, non ut circumcidantur & Legem Mosis servant, sed hoc præcipitur, ex decreto Apostolorum & Presbyterorum Jerosolymis congregatorum, ut abstineant ab idolorum sacrificijs, & à sanguine, & à suffocato, & à scortatione. Concilij Aurelianensis secundi decretis, ab Ecclesie cœtibus arcentur, qui cibus idolorum cultibus immolatis utuntur, & bestiarum moribus, vel quolibet morbo extincto, aut casu suffocato vescuntur. Sacerani abstinent à carne suilla, sanguine & morticinio. אלהיך ואלהם אלהיך. Muhāmedes jubet suos abstinere à mortici-

ticinijs, porco, sanguine, suffocato, combusto, & per lupos interfecto. Mensa: חרפת עליכם אלמיתה ואלרם ולחם אלחנירומא אהל לעיר אללה בה ואלמנהקה ואלמרקודה ואלמתרדה ואלנטיחה ומא אכל אלסכט אלמא מ-
 Sunt autem vobis haec illicita: sanguis & morticinium, animal quodlibet nequaquam Dei nomine peremptum, & suffocatum, & igne combustum, vel ruina morti deditum, & a lupo tactum, nisi quis illud interfecit.

צוח, Chald. צוח clamavit præ gaudio aut dolore. Præ gaudio: Esa. 42. De capite montium יצחו clamabunt. Targ. ירימון קלהון elevabunt vocem suam. Chald. Genes. 27. v. 34. ויצטק צטקה, Targ. וצוח צוחה & clamavit clamore magno.

No m. צוחה, Chald. צוחה clamor præ dolore. Psalm. 144. Non est צוחה clamor in plateis nostris. Targ. צוחה בכיחא clamor fletus. Solebant enim clamare in plateis, cum rumor malus de calamitate aliqua publica afferretur. Esa. 24. v. 11. וצוחה clamor super vino in plateis: ob defectum vini. Jerem. 46. v. 12. וצוחה & clamor tuus implevit terram: ob ma-

Rabb. צוחה, Chald. צוחה clamor, jubilatio.

Arab. צוחה & ציח zih clamavit, exclamavit, vociferatus est, ejularvit. Actor 11. v. 14. וצוחהו & exclamaverunt voce magna. Ibidem 36. v. 6. וצוחהו clamabunt. Joh. 13. Non יצוח אלדיך canet gallus. Matth. צוחה אלדיך clamavit gallus.

No m. צוחה & ציח clamans.

צוחה clamor, celestima, vox, tessera vocalis, symbolum.

צוחה zajah balavit ovis aut hœdus.

צוחה clamosus.

צוד Inde Arab. מצאכאר verbera.

צולה. Inde צולה & מצולה, Targ. מצולה multitudo & profunditas aquarum, abyssus, vorago: PLur. מצולה & מצולה profunda, voragines. Esa. 44. Qui dicit לצולה ad abyssum, exiccare. Targ. על כבל super Babel. Psalm. 69. Demersus sum in cœno מצולה profunditatis. Exod. 15. Descenderunt במצולה, Targ. לעומקיא in profunditates sicut lapis.

צום. צום & צום, Arab. צום jejunavit, à cibo & potu abstinuit. 1. Samuel. 12. Cum adhuc puer viveret צומתי jejunavi & flevi. 2. Samuel. 1. ויצמו & jejunabant usq; ad vesperam. Jud. 20. v. 26. ויצמו & jejunabant in die illo usq; ad vesperam. Inde Judæi jejunant à prandio, & omni cibo abstinent usq; ad vesperam: vesperi autem lautius se tractant, edendo & bibendo. Sicut etiam

David, 2. Samuel. 3. ante occasum Solis non gustavit panem aut quicquam. Jejunatur autem propter precationem, pœnitentiam, aut calamitatis sensum, expectationem, deprecationem. Esa. 58. Non תצומו jejunabitis in die. Targ. תצומו affligemini. Zach. 7. Quia צומתם jejunastis, & planxistis in quinto & in septimo, & istis septuaginta annis צומתני הצום an jejunando jejunastis mihi? Chald. 2. Samuel. 12. ויצום, Targ. וצום & jejunavit David. Syr. Matth. 9. Non possum filij nuptiarum למצום jejunare. Ibid. & tunc בצומו jejunabunt. Arab. Matth. 4. וצום & jejunavit quadragesima die, & quadragesima noctes. Matth. 6. v. 17. Tu autem, cum צומת jejunas, ungo caput tuum.

No m. צום, Chal. צום, Arab. צום ziam jejunium, tempus, quo à cibis abstinemus: Arab. quadragesima. Item, vespera festi, & intestinum jejunum: PLur. צומה jejunia. Zachar. 8. Sic dicit Dominus Zebaoth: צום הרביעי וצום החמישי וצום הששי וצום השביעי וצום השמיני וצום התשיעי jejunium quarti, & jejunium quinti, & jejunium septimi, & jejunium decimi, erit domui Jude in letitiam & gaudium. Jejunium quarti mensis, incidit in diem decimumseptimū mensis תמוז Tamuz, quo rupta fuit urbs: vel primum rupti sunt muri urbis. de quo, Jerem. 52. ונפקע & rupta fuit urbs, & omnes viri belli fugerunt, & egressi sunt ex urbe noctu. Itē. צום שבו לו חור. Exod. 32. צום שבו לו חור. Jejunium quinti mensis, incidit in diē nonum mensis אב Ab, quo templum, ut primum, sic etiam secundum, tempore Titi & Vespasiani, fuit incensum & combustum: ob id Judæi mœrent. Jejunium septimi mensis, צום גוליה incidit in diem tertium mensis תשרי Tisri, quo occisus fuit Godolia, filius Ahicam: de quo, 2. Reg. 25. Jerem. 41. Jejunium decimi mensis, in memoriam obsidionis Hierosolymitanæ. וצומה בטברא incidit in decimum diem mensis טבת Tebet, quo rex Babylonæ accessit ad urbem Jerosolymam: de quo, Ezech. 42. v. 2. Accessit rex Babel ad Jerosolymam in isto die. Et, 2. Reg. 25. In mense decimo, in decimo mensis die, venit Nebucadnezer, rex Babylonia, ipse & omnis exercitus ejus contra Jerusalem: &c. Quidam putant esse jejunium quinti mensis. Sed in Judæa jejunant ob factum, & in captivitate ob rumorem. Sicut dicitur: Et factum est in duodecimo anno, in decimo quinto mensis captivitatis nostræ, venit ad me פליט evasor, &c. & audiverunt, & fecerunt diem rumoris, sicut diem combustionis. Chald. צום jejunans.

Arab.

Arab. צאיס jejunus. Deinde, צאס colle- A ctio, congregatio, cætus: quod in jejunio conveniret, per Metonymiã. 1. Reg. 21. Indicite צאס cætum. Targ. צעניר jejuniũ. In jejunijs enim de malefactis inquirebant, & in hæc animadvertabant. Joel. 1. Sanctificat צאס cætum. Sequitur, vocat צערה congregatione, colligite senes, &c. Targ. צעניר jejunium Rab. צאס jejunium expiationis, quod & צאס jejunium magnum: in צפר vide. צאס jejunium Esther. in ענה vide. צאס jejunium excidij: quod & צאס jejunium parvum. צאס jejunium cætus, cum totus B cætus jejunat ob calamitatem aliquam. צאס שני וחמישי.

צאס intestinum jejunum.

צאן, & literis א ו permutatis, צאן, ubi א qui- dem scribitur, sed ו legitur; Chald. & Syr. צאן, Arab. cum ׀ punctato, צאן dan pec- cus minus. Nomen collectivum compre- hendens oves & capras, harumq; gregem feu multitudinem. Gen. 4. & erat Habel pas- sor צאן, Targ. צאן ovium. Gen. 29. Tres greges צאן, Targ. צאן ovium. Psal. 107. & posuit בצאן C sicut oves, familias: multitudo significatur. Psalm. 44. Reputati sumus בצאן sicut o- ves mactationis. Targ. צאן למכסא qua tra- duntur ad mactationem. Psal. 8. צאן oves, & bo- ves universi. א omittitur, & ה per paragogẽ additur. 1. Sam. 8. צאן oves vestras decima- bit. ubi & majora pecora complectitur. Sæpius autẽ de ovibus dicitur. Num. 32. & septa צאן למכסא, Targ. צאן למכסא pro ovibus vestris. literæ א ו transponuntur. Per metapho- ram, populus. Mich. 7. Pasce populum tuum vir- gatua, צאן oves hereditatis tue.

Arab. צאן danavi ovillus. צאן du- aina ovicula.

צאן statua, titulus, signum, quod juxta se- pulcrum aut viam ponitur. Rabb. specula: Plural. צאן tituli, statua, quæ ponuntur juxta viam in signũ. 2. Reg. 23. v. 16. Quid (est) צאן signum istud, quod ego video? signum, quo sepulcrum illud Prophetæ inter alia agnoscebatur. Rabb. צאן homo celebris.

צאן tumulus qui sepulcro imponitur. צאן signavit.

צאן speculatus est. צאן speculatores.

PROPR. צאן Zion, mons Jerosolymæ pro- ximus, versus Meridiem, in cujus vertice erat arx constructa, quæ à Davide capta, & multis ædificijs aucta, Civitas Davidis est vocata, sita in supremo Jerosolymorũ monte, inter septentrionem & occasum. Hæc fuit regum aula, & in hac Davidicæ familiæ sepultura, & regum eorum, qui post Davidem surrexerunt. Deinde, in la-

tère montis Aquilonari erat templum. Jerem. 4. Elevate signum צאן in Zion, migra- te, ne stetis. in turri Zion, ut videant illud procul, & in urbem fugiant. Erat enim lo- cus excelsus, & procul videbatur. 2. Par. 5. צאן ex urbe David, ipsa est Zion. Deinde, tribus Juda & Benjamin, habitantes in Zion: in Zacharia.

צאן. Arab. cum ׀ punctato, צאן & צאן & צאן perijt, evanuit. Matth. 10. אגרה לא יצא merces ejus non peribit. Joh. 6. v. 12. לא יצא ne pereat quicquã. Alc. 3. אגרה לא יצא Deus non auferet mercedem credentium. צאן perdidit, abstulit.

NOM. צאן perditio, evanescencia: in Avic.

Sed cum ׀ punctato, צאן, & צאן monetarius, anaglyptes, sculptor, gemmarius, auri- fex, qui inaurat, gemmas sculpsit.

צאן zajaginauravit. צאן ziaga inauratio.

צאן tria significata habet. I. צאן & צאן natavit, innatavit, enatavit, superfluxit, inundavit, flu- ctuavit. Thren. 3. v. 24. צאן, Targ. צאן natã- runt aqua super caput meum: inundarunt. Hi- phil. צאן natate fecit, fudit, destillavit: abso- lutè, natavit. Deut. 11. v. 4. Qui צאן natate fecit aquas maris rubri, super facies eorum. Targ. צאן destillavit, fudit, inundare fecit. 2. Reg. 6. v. 6. צאן, Targ. צאן innatabat ferrum, vel, innatate fecit. scil. Propheta. tantum.

NOM. צאן favus, vel placenta mellis: suavi- tas, salubritas: Plur. צאן favi. Prov. 16. v. 24. צאן, Targ. צאן favus mellis, verba ju- cunditatis. Pl. 19. v. 11. & favus צאן mellifluo- ri: qui ex placentis mellis defluit. tantum.

צאן fluor, fluctuatio. Ezech. 32. v. 6. & po- tabo terram צאן fluore tuo, ex sanguine tuo ad montes, & torrentes implebuntur ex te. terram tuam, super qua aquæ natant. terrã nunc planam irrigabo interfectorum tuorum sanguine, qui in ea aquæ instar fluet, & ad montes usq; pertinet.

II. Arab. צאן suph vellus, lana de ovibus: Pl. צאן azvaf lana. צאן אלחרוף suf alchar of la- na agnina. צאן בלמיל suf bile mavil lana succida, æsypus. Matth. fense ratã lana hu- mida.

E צאן musaffaf lanatus, lanosus, habes loñ- gam lanam, hirsutus, cincianatus, crispus.

צאן lavaf lanifex, lanarius, pannifex.

צאן zuf gremium.

Deinde, צאן ver. In Geogr. צאן פיזמן אל צאן in tempore veris. צאן צאן zafif vernus.

צאן clarus: in Avicenna.

III. Arab. cũ ׀ punctato, צאן dof, & צאן dif vel dajaf invitavit, suscepit, excepit hospitio. R. 5. 16. Gajus, qui צאן יצאניו suscepit me. & suscepit Eccle- siã. Hebr. 13. v. 2. Digni fuerunt ut יצאניו excipe- rent

Fœm. צרה *angustia*; & absolute, *angustia*, **A**
angor, animi vel corporis, *cruciatu*, *agritudo*.
 in mœstitia enim cor astringitur, & quasi
 comprimitur: Plur. צרות *angustia*. Prov.
 23. Et צרה באר cisterna angusta est aliena. E-
 sa. 28. v. 20. Et operimentum צרה angustum est.
 Jerem. 4. vers. 31. צרה angustiam sicut primi-
 pera: quæ clamat צרה. Jerem. 10. Et transibit
 per mare צרה angustia: צרה רוח ventus angustia.
 Proverb. 11. Justus מצרה ex angustia liberatur:
 Lxx. ἐκ τῆς ἐξουσίας ex venatione. Acceperunt
 pro צרה venatio: ob literarum רר similitu- **B**
 dinem. Gen. 42. Propterea venit super nos
 הצרה, Targ. עקתה angustia ista. Ibidem. Qui
 vidimus צרה נפשו, Targ. בעקת נפשה angustia
 anima ejus.

צור *petra*, culter: Plur. צורים, Fœm.
 צורות *petra*. Chald. & Arab. טור *taur* *petra*,
lapis, *mons*, *collis*: Plural. Chald. טורין, Arab.
 אטואר *petra*, *montes*, *colles*. literis צט per-
 mutatis. Exod. 4. v. 25. Et accipiebat Zip-
 pora צור, Targum טורא *petram*, & abscindebat
 præputium filij sui. Lxx. ψήφον *petram*. In de- **C**
 fectu ferri usi sunt lapidibus acutis. Sicut
 in Hispana insula ferro carent: Et pro
 hoc utuntur cote acuto. Hodie Judæi
 utuntur novaculis chalybeis, quarum
 tamen capuli sunt lapidei. Ante octavū
 diē mortuos aut abortivos masculos cir-
 cumcidunt lapide fissili, mit einem Schies-
 ferstein, & sepeliunt seorsim, prope janu-
 am cœmeterii. Sic, Jos. 5. vers. 2. Factibi
 צרים הרבור *cultros petrarum*. Targum,
 אומלן הרופן *novaculas acutas*, & circumcide **D**
 filios Israël denuo. Lxx. μαχαιρῶν πετρῶν ἐκ
 πέτρῶν ἀκρότης *cultros lapideos ex petra acuta*:
 cultros silicum. Psalm. 89. v. 44. Avertisti
 צור *petram gladii ejus*: aciem. 2. Sam.
 2. Et vocatus fuit locus ille חלקה הצרים *ager*
gladiatorum acutorum. הרב הרה: quod omnes
 ibi interfecti sunt gladiis. Targ. קטילי *oc-*
cisorum. Lxx. τῶν ἐπιצלῶν *insidiatorum*. E-
 sa. 51. Respicite ad צור *petram*, (unde) excise-
 stis. Ex patre filii, sicut ex petra lapides,
 deducuntur. Ezech. 3. v. 9. Sicut adamantem **E**
 durum מצר *praferro dedi frontem tuā*. Chald.
 Exod. 18. הר, Targ. טור *mons Sinai*. Job. 9.
 Qui transfert הרים, Targ. טורים *montes*. ¶
 Per metaphoram, צור *petra*, *robur*, *fortitudo*,
arx. Psal. 27. v. 5. בצור *in petra exaltabit me*.
 Targum בקרן תקי *in arce forti*. Psalm. 61.
 בצור *in petram, que altior me est, deducet me*.
 Targ. בקרן תקי *in arce* *forti, que adificata est supra petram me altio-
 rem*. Efa. 25. צורי *petra mea est Medus*. Targ. תקפי
robur meum. 1. Reg. 1. Non est צור *petra*, sicut
 Deus noster. ¶ Et ipse Deus per metapho-

ram: Deut. 32. הצור *ista petra, integrum est
 opus ejus*. Lxx. θεὸς *Deus*. Sic & in Psalmis
 sæpe Deus petræ comparatur. Efa. 30.
 צור *petra Israël*. Lxx. θεὸς *Deus*. Efa. 26. v. 4.
 Quia in Domino צור *petra seculorum*. Targum
 תקי. *petra est refugium viatoribus à pluvia*.

Prop. Jerem. 21. v. 13. צור המישר *petra
 planicie*: Jerusalem, quæ erat petra, & cir-
 ca eam planicies. צור *idem*: Ezech. 3.

צור vel צור *Tyrus*, metropolis Phœnicia, **C**
 super rupe seu petra extructa, olim insu-
 la, septingentis passibus divisa à conti-
 nente, sed ab Alexandro, comportatis
 aggeribus, adunata continenti, ac tandē
 aquis maris obruta & obducta: juxta va-
 ticinium: Ezech. 26. Hodie verò urbs
 maritima, distans à Tyberide biduo ma-
 gno, à Zarepta 20. mill. à Sidone 14. al.
 20. m. pass. Condità à diluvio annis 1140.
 cujus ambitus complectitur 19. milliaria.
 Efa. 23. Assur fundavit eam. Benjamin in I-
 tinerario: Ex Sidone itinere unico distat Tyrus
 nova, elegans urbs. Sunt ibi vitrarii artifi-
 ces, qui vitrum conficiunt, Tyrium di-
 ctum, præstantissimum, & maximæ in o-
 mnibus gentibus æstimationis. Inveni-
 tur etiam ibidem saccharum optimum
 & probatissimum. Conscendentib. Ty-
 ri novæ muros, antiqua Tyrus conspici-
 tur, mari olim obruta & obducta, distans
 à nova lapidis funda emissi jactu. Quod
 si quis scapha aut lintre mare ingredi ve-
 lit, turre, fora & plateas, & palatia in
 fundo despicit. Est autē nova Tyrus mer-
 catu publico, ad quē undiq; convenitur,
 celebris. Tyrus Herculem coluit, qui in
 Sacris literis sæpe Tyrorum Deus nomi-
 natur. 2. Maccab. 4. Portantes argenti dra-
 chmas trecentas in Herculis sacrificium: in Tyro
 scil. Psal. 45. v. 13. צור, Lxx. και τὸν ἄρκα
 τὸν εἰς τὴν ἄρκα & filia Tyri. Targ. & habitatores arcis
 munitissima. צור *Tyrus*.

צור *angustia*: Plur. צורים *angustia*. Efa. 13. v.
 8. צורים *angustia* & dolores apprehendent. Lxx.
 οἱ βραχίονες *legati*. Efa. 21. v. 3. צורים *angustia*
apprehenderunt me, צור יולדה sicut *angustia par-*
turientis. 1. Sam. 4. v. 19. Quia conversi sunt su-
 per ea צור *angustia ejus*. Targ. חבלה *dolores*
ejus. Efa. 45. v. 16. Dan. 10. v. 15. ¶ Deinde,
 צור *cardo*, qui à janua circumacta premi-
 tur. Prov. 27. Janua circumbit super צור *car-*
dine suo, ita piger super lecto suo. ¶ Tertio per
 metaphorā, צור *legatus*, super quo ceu car-
 dine negotiū volvitur: Plur. צורים, Chal.
 צורים *legati*. Prov. 13. v. 17: 25. v. 13. Sicut frigus
 nivus tempore messis, (sic) צור *legatus fi-*
delis mittentibus eum. Jerem. 49. v. 14. צור,
 Ttt Targ.

Targ. **צו** *legatus ad gentes missus est*. Obad. A
 1. **צו** & *legatum misit in gentes*. Lxx. **צו** *obsidionem*: ex significatione secunda. E-
 sa. 18. vers. 2. *Mittens per mare צו*, Targ.
צו *legatos*.

Inde Verbum **צו** *legatum se finxit* seu
simulavit. Job. 9. v. 4. *Et abierunt וצו* & *si-
 mulabant se esse legatos ex longinqua terra veni-
 entes*. Targ. **צו** & *viaticum sumserunt*.
 legit וצו, ob literarum **צו** similem figu-
 ram: sicut & in sequentibus scribitur. de
 quo in **צו** vide.

Rabb. **צו** *potus, cardo mundi, foramen*.

צו *missus, ablegatus fuit*.

II. Per metaphoram, **צו** *obsedit, oppugnavit,*
 cum ad urbem transfertur. Ezech. 4. **צו**
 & *obsidebis contra illam*. Deut. 20. **צו**, Targ.
 & *obsidebis contra eam*. Ibidem. *Si וצו*,
 Targ. *obsidebis urbem*. Jud. 9. *Et ecce ipsi*
העיר וצו obsident urbem propter te. ne scil.
ingrediaris. Hiphil **צו** idem. 1. Reg. 20.
 & *obsidebat Samariam, & pugnabat contra*
eam. Niphal. **צו** *obsessus fuit*. Esa. 1. v. 8. C
צו *urbs obsessa: obsidione cincta*.
 Targ. **צו** *quae obsident*. Prov. 7. **צו**
obsessa corde: circumvallata astutiâ.

NOM. **צו** *oppugnator, adversarius, hostis:*
 Plur. **צו** *adversarij*. FOEM. **צו** *adversa-
 ria*. Esther 7. *Quia non est וצו adversarius*.
 1. Sam. 1. v. 6. *Et irritavit eam וצו adversa-
 ria eius*. Esa. 59. *Quia veniet ut fluvius וצו hostis*.

צו, FOEM. **צו**, Chald. **צו** *obsidio,
 munitio, urbs munita, quae non nisi obsidio-
 ne, fame & siti capitur: Plur. וצו obsi-
 diones*. Deut. 20. *Et adificabis וצו*, Targ.
munitioem. Jerem. 52. & 2. Reg. 24.
 & *venit urbs וצו*, Targ. *in obsi-
 dionem: urbs fuit obsessa*. 2. Reg. 19. *Et ex-
 siccabo plantam pedum meorum omnes וצו*
rivus munitioem: Aegypti munitissimae: ut
ad nomen וצו alludat. Mich. 7. *Ab Assur*
וצו & urbibus munitioem. Esa. 29. v. 3. &
erigam contra te וצו obsidiones.

Rabb. **צו** *pons strictus & angustus*.

צו *in angustiam redigens*.

III. **צו**, Chald. & Syr. **צו**, Arab. **צו** & **צו** *zav-
 var, idè quod וצו, premendo & comprimendo*
*finxit, effinxit, formavit ex quacunq; mate-
 ria, figuravit, figuram aut formam certam*
*ac novam impressit aut indidit, pinxit, de-
 pinxit, acupinxit, delineavit*. Exod. 32. v. 4. **צו**,
 Targ. **צו** & *formavit illud stylo*. 1. Reg. 7. v.
 1. **צו**, Targ. **צו** & *formavit duas columnas*.
 Psa. 139. *Retrò & ante וצו formasti me*. Chal.
 Psa. 139. *וצו formatus sum in*
inferiori terra. Syr. Gal. 3. v. 1. **צו** *qui pin-
 gendo depictus erat*. Arab. Alc. 3. **צו** *in*

צו *ille est qui formavit vos in*
matricibus; sicut voluerit. Alc. **צו** *forma-*
vimus vos. Hophal **צו** *formatus fuit*. Psa.
 139. v. 16. **צו** *formabuntur: diebus multis*
formabuntur membra, non una vice. Psa.
 Chald. **צו**, Syr. **צו**, Arab. **צו** *fi-*
guratus, pictus fuit. Syr. Galat. 4. **צו**
formetur in vobis Messias. Arab. **צו** *formatur*

NOM. Chald. **צו** *figuratio, vestis acupicta*.
צו *figurator, acupictor*. **צו** *acupictus*.
צו, Chald. **צו**, Arab. **צו** *zora figu-
 ra, forma, imago*. Rabb. *causa formalis: Plur.*
צו, Chald. **צו**, Arab. **צו** *civar figura,
 forma, imagines*. Psalm. 49. v. 15. **צו** & *fi-
 gura ipsorum consumatur: צו*. In se-
 pulcro & corpus & forma pereunt. Lxx.
 & *auxilium eorum*. Acce-
 perunt pro **צו** *petra: metaphoricè, fiducia,
 auxilium*. Rabb. **צו** *figura eminens,
 צו* *figura depressa*.

צו *imago, idolum: Plur. וצו imagines, idola*.
 Esa. 45. *Abierunt in ignominia וצו*
fabricatores idolorum. Targ. **צו** *culto-
 res imaginum*. Lxx. *innovamini ad me, insula*.
 legerunt **צו** *figura angularis*.
 Arab. **צו** *formans, formator, deli-
 neator*.

צו *muzavir formatus, figuratus*.
צו *delineatio futura a pictura*.
צו *bitazvir figuratè*.

צו *formalis: Plur. וצו formales*.
 Per metaphoram, Rabb. **צו** *imaginatio,
 figmentum*. **צו** *imaginatus est, finxit mente*.
 Syr. **צו** *praefiguratus, per figuram ad-
 umbratus fuit*.

צו & **צו**, Chal. **צו** *collum*. Collum signi-
 ficantur, 1. *servitus, obedientia*. 2. *insolentia,
 arrogantia*. 3. *amor, charitas: unde in collum*
ruere. Dual. **צו** & **צו** *colla, vel duo colli*
latera: dextrum & sinistrum: Plur. FOEM.
צו *colla*. Jeré. 28. **צו**, Targ. **צו** *collum*.
 Mich. 2. *Non removebitis inde*
צו, Targ. *colla vestra: servitus*.
 Gen. 45. v. 6. *Et cecidit super בנימין וצו*
Benjamin. Targ. **צו** *collum eius Benjamin:*
amor, charitas. Cant. 4. *In uno torque de*
וצו collo duro. Psa. 75. *Ne loquamini in*
collo durum. Targ. *Ne loqua-*
mini verba dura contra Deum, cum collo ex-
tento: cum elatione (na collum extensum
est elati animi indicium) insolentia, arrogan-
tia. Lxx. **צו** *contra Deum injustitiâ*.
 Acceperunt pro **צו** *petra: Deus*. Sic, Job.
 15. *curret ad illum וצו in collo*. scil. extento:
 cum elatione. Lxx. **צו** *in injuria*. ten-
 sum expresserunt.

IV. Arab.

I V. Arab. צור & צאר factus est. Gen. 3. Adam צור א
 factus est sicut unus ex nobis. P. lalm. 31.
 צור factus sum opprobrium. Pl. 109. Oratio ejus
 fiat peccatum. Pl. 30. Dominus צאר factus
 est mihi adjutor. Mat. 5. יציר faciet eam mæchari.
 יציר faciam. ¶ Deinde, צאר venit. Genes. 19.
 וצאר & venerunt angeli (duo) Sodomam. Act.
 4. v. 8. ut יצירוא venirent ad te.

צות tria sign. habet. I. צות idem quod צת, arsit.
 Inde Hiph. הצית succendit. Esa. 27. Trans-
 grediar in eam, וציתה succendam eam simul.

II. Chald. צות & צה, Syr. ציר, Piel. צית, Hiph.
 ציר, Syr. ציר attendit, advertit, auscultavit,
 e. audivit. Chald. Deut. 32. האזינו, Targum
 וציתו auscultate cæli. Job. 33. הקשב, Targ. וציתו
 auscultate Job, audi me. Syr. Act. 2. וציתו & audite
 verba mea. Joh. 3. Qui stat וציתו & auscultat illi.
 Nom. ציתין attendentes.

צותא attentio, auscultatio.
 Rabb. ציתני auscultator. Foem. ציתני au-
 scultrix: ut cum dicunt: feminarum non facta
 esse ex aure, ne sit ציתני auscultrix, sicut fuit
 Sara.

ציר summitas, aut potius ציר latus: lite-
 ris ר permutatis. Exod. 9. Extende manum
 tuam על השמים ad cælos. Targ. על ציה שמים ad
 summitatem cæli: ad latus cæli: versus cæli.

III. Arab. צוח sonuit, vocem edidit, clamavit.
 Psalm. 115. Nec תצוח clamabunt in gutture suo:
 vocem edent. I. Corinth. 15. v. 1. Cymbalum,
 quod יצוח sonabit.

Nom. צות zaut sonus, vox, clamor: Plural.
 וצואר azvat soni, voces, clamores. Precat. ו
 וצואר o audiens voces.

צח duo sign. habet. I. צח & צח, Arab. צח mū-
 dus, purus, limpidus, nitidus, splendidus, clarus,
 politus, candidus fuit. Thren. 4. v. 7. צח, Targ.
 וצח candidiores fuerunt lacte. Esa. 5. v. 13. &
 18. v. 4. Cant. 5. v. 10.

Nom. צחיה, Foem. צחיה locus purus, mū-
 dus, nitidus: per metonymiam, siccus, aridus:
 Plur. וצחיה loci nitidi, siccus. Ezech. 26.
 v. 4. & dabo eos וצחיה, Targ. וצחיה in polirite
 petra. Est locus altior in petra siccus, sco-
 pulus. P. sal. 68. v. 7. & defectores inhabitabunt
 וצחיה locum aridum.

צח purus, mundus. Jerem. 4. v. 11. ventus צח
 purus: serenus. Targ. וצח meridianus. צחור E
 pura, pura: per metaphorā, elegantia. Esa. 32.
 v. 4. Ad loquendum וצחור elegantia. Targ. וצחור
 in leporibus.

Rabb. וצחור claritas dicendi, elegantia oratio-
 nis, eloquentia, rhetorica.

וצחור lepores. וצחור: elegantia. וצחור
 paranomasia, allusio vocabulorum.

צח, Chal. וצחור limpiditates, siccitates.
 Esa. 58. v. 11. & sarrabit וצחור in siccitatibus

animam tuam. Targ. וצחור in annis sicci-
 tatis: penuria.

Chald. וצחור resplendescencia, politics hasta.
 Nahum. 3. וצחור וצחור, Targ. וצחור מורגין
 politics hasta.

Verb. Chald. וצחור expolivit. Jerem. 46.
 וצחור, Targ. וצחור expolite lanceas.

Arab. וצחור splenduit. I. Corinth. 14. v. 43.
 Cum וצחור splendet membrum. וצחור splendor.

Syr. וצחור exemplar libri.

II. Arab. וצחור zhahah sanavit, integravit, firma-
 vit, stabilivit, perfecit. Mat. 12. וצחור & sanata est.

Nom. וצחור zihah sanitas, salus, integritas. A-
 vic. וצחור וצחור וצחור וצחור sanitas & mor-
 bus, & causa eorum duorum.

וצחור & וצחור zhahah sanus, integer, firmus, cer-
 tus, verus: Plur. וצחור sani.

וצחור muzahih sanabilis. וצחור וצחור cōfirma-
 tio. וצחור וצחור medici.

וצחור. Chald. וצחור sitivit: in וצחור invenies.

וצחב. Arab. וצחב zahab adjunxit se, socius, amicus,
 affecla, studiosus alicujus rei, eig, deditus fuit, socie-
 tatem, fædus inijt, pacem fecit. Pl. 60. Non וצחב
 adjunges te exercitibus nostris. I. Cor. 10. v. 5. ut
 וצחב נסח וצחב confociemus uxorem.

Nom. וצחב zahib socius, amicus, affecla, stu-
 diosus, prefectus, habens, possidens: Plur. וצחב
 azhab socij, amici.

וצחבה zohba societas, amicitia, familiaritas,
 reconciliatio cum inimico. וצחבה וצחבה reconci-
 liatio. Geogr. וצחבה אלונה אלונה אלוניא
 וצחבה אלוניא אלונה אלוניא וצחבה אלוניא
 וצחבה אלוניא אלונה אלוניא וצחבה אלוניא
 socius libri: amplectens Alcoranum: Alcor.
 וצחבה אלוניא אלונה אלוניא וצחבה אלוניא
 studiosus doctrina physica:
 in Avicenna.

וצחבה muzahib demoniacus.

וצחב studiosus currum, auriga. וצחב
 וצחב prefectus domus, paterfamiliâs.

וצחה. Inde וצחה aridus, siccus. Esa. 5. v. 13. & multi-
 tudo ejus וצחה arida siti.

Chald. וצחה: Hiph. וצחה aruit, siccus fuit:
 per metonymiam, sitivit. Exod. 16. וצחה,
 Targ. וצחה & sitivit ibi populus. Jud. 4. Quia
 וצחה, Targ. וצחה sitio. Esa. 49. Nō esurient,
 nec וצחה, Targ. וצחה sitient.

Nom. וצחה sitibundus, siticulosus. וצחה &
 וצחה sitis.

Syr. וצחה turpiter & obscenè locutus est, convi-
 ciatus est, maledixit. Joh. 10. v. 28. וצחה convi-
 ciati sunt ei. Mat. 15. v. 4. וצחה qui maledixe-
 rit patri. Act. 19. Nec וצחה conviciati sunt Deum
 nostrū. Contrariū est וצחה. Plur. וצחה con-
 vicia passus est. I. Pet. 2. Ipse est וצחה qui con-
 vicia passus est, nec וצחה conviciatus est.

Nom. וצחה, וצחה, & וצחה obscenitas,
 scurrilitas, convicium, contumelia, opprobrium,
 turpiloquium, maledicentia. וצחה וצחה
 protervia.

Ar. Mat. 16. v. 2. אלסמא מצחיה *caeli serenū.*

אחא *sacrificia, victima.*

Cum n̄ punctato, צח, zacha *liberalitas.*

צחי *zachi liberalis, largus.*

צחך Arab. צחך in צחך vide.

צחן Inde צחנה, Chald. צחנא *fector.* Joel. 2. & 4. *scendet צחנה, Targ סרוחה fector ejus.*

Rabb. צחנא *pisciculi saliti.*

צחף Ar. חף & חפפה *charta, liber.* Alc. חף *libri.*

חפה *paropsis.* חפה *patina.*

מזחפה צלא *muzhâfa zala missale.* Plur.

מצחפה *macihif missalia.*

צחק Arab. cum z̄ punctato, & literis קך permutatis, צחך *dahac risit,* in bonum aut malū. In bonū, risus est gaudij, joci, lusus: in malū, contemptus, illusionis, subannationis aut insultationis signū. vel, risus in ore est gaudij, in corde subannationis. Gen. 17. *Cecidit Abraham in faciem suam ויצחק,*

Targ. ויצחק *& gavisus fuit.* Gē. 18. ויצחק, Tar.

וירידה *& ridebat Sara in tra se.* Lxx. ἐλάσσε: על

לענו. Nō credebat, sed deridebat: ideo &

Deus de ea expoſtulabat, non de Abrahamo. Gen. 21. צחך *risum,* Targ. ויצחק *gaudiū fe-*

cit mihi Deus: omnis audiet לי ויצחק לי ridebit de me.

Targ. ויצחק לי *gaudebit de me.* Lxx. συναγαγεται

μοι, *congaudebit mihi. congratulabitur mihi.*

Ar. Mat. 9. v. 24. וכאנו ויצחקו מנה. *& erant ri-*

debant eū. Gen. 18. ויצחקו, *& risit Sara,* ויצחקו, *ri-*

debunt. Pl. 52. ויצחקו, *& ridebunt super eo.* Piel.

צחק *idē.* Jud. 16. וישחק לנו וישחק *ut ludat nobis.* literis צחך permutatis. Ib. ויצחק *&*

ridebat cor ā ipsi: ludebat, ridiculus erat. Gē.

39. *venit ad me servus Hebraeus, quē adduxisti nobis,*

בי ויצחק, Tar. ויצחק *ad ridendū in me: ut*

illudat mihi. Exod. 32. ויצחקו, *& surrexerunt*

לצחק, Tar. ויצחקו *ad ridendū: ad ludendū.* Paulus

interpretatur, 1. Cor. 10. v. 7. *Ne sitis idololatra.*

Gen. 21. ויצחקו, *& videbat Sara filiū Hagar Aegy-*

ptia, quē pepererat Abrahamo, מצחק, Tar. מצחק

videntem: ludentem. Lxx. addunt: cum Isaac

filio suo. Solent. n. pueri majores, minores

deridere. Hiph. Ar. מצחק *adhac ridere fecit.*

Nom. צחך, Arab. צחך *dehq risus, gaudiū,*

jocus. Ezech. 23. *Eris צחך in risum & in sub-*

annationē. Rab. צחך *lusus tesseraū.* חוק *pile: cuj' mētionē fieri volūt,* Esa. 22.

Arab. מצחק *mudhic ridiculus, scopticus.*

Pr opr. צחק Isaac, fili' Abraham, à risu Sarę,

aut gaudio Abrahami. Dicitur & יצחק Isaac,

literis צחך pmutatis. Amos 7. v. 9. *& desola-*

buntur צחך במות excelsa Isaac. Lxx. ἐλάσσε: *ri-*

sus. acceperūt, p̄ appellativo. Hier. idoli. se-

quitur: ומקדשי ישראל *& sanctuaria Israelis.* Et v.

16. *super צחך בירי יצחק domū Isaac.* Lxx. ἐλάσσε: Et

hoc solo in Propheta bis Isaac usurpatur

sicut Jacob de Judæis: aut Israel de Judæis: cum alibi nuspiam in Prophetis, ab Abrahamo, aut Isaaco nuncupentur. Quia solius Jacobi filij, ejusdem fuerunt fidei, non autem Abrahami & Isaaci.

צחר duo significata habet. I. צחר *albus, candidus.* Ezech. 27. *Et lana צחר alba.* camets ob pausam. צחר *alba.* Jud. 5. *Super asinabus צחר albis.* Lxx. μεσημεριος *meridici.* Acceperunt pro צחר *meridies,* ob literarum חח similitudinem. צחר *albus, candidus.*

II. Arab. cum ח punctato צחרה zachra, & צחרה *lapis, petra, rupes, scopulus:* Plur. צחרא *zichar, & צחור zochur, & צחרא zachrat lapides, petra.* צחרה *פי אלבחר zachra falbachar petra in mari, peninsula.* צחרי *petrosus.* צחרא *desertum.*

Verb. צחר *piger, segnis fuit.* 2. Cor. 3. v. 12. *Neg, צחור segnescimus.* Pasf. צחצחר *aztachar piger factus est.*

ציה Arab. cum z̄ punctato, ציה & ציה *di clarus fuit, splenduit, luxit.* Gen. 1. ויציא עלי אל ארץ *& luceant super terra.* Matth. 5. v. 16. ויציא נורכה *lyci norka* *luceat lux vestra coram hominibus.* Hiph. ציא *adi illuminavit, illustravit.* Pl. 119. ויציא ציה *præceptum Domini lucidum, illuminabis oculos.* Pl. 97. ויציא *illuminata fuit terra.* Luc. 11. v. 36. ויציא *quasi fulgur.*

Nom. ציה *illuminatio.* ציו *dau lux, splendor, claritas.* צוי *davi fulgur.*

צוי *lucidus, splēdid'.* Pl. מצוין *mudijn lucidi.*

Hebr. ציה *quod huc referendum, in ציה invenies.*

ציע in צוע: & ציע in צוע *quare.*

צלל quinq; significata habet. I. צלל, Chald. טלל, & Piel טלל *operuit, texit, obtexit,* cum quid supernè applicatur. *in umbravit, obumbravit.* Neh. 13. *Postquam צללו umbram fecerunt porte Jerusalem, ante Sabbathum.* Chald. Psal. 140. סכות, Targ טלל *operuisti super caput meū.* 1. Reg. 6. ויספן, Targ. ויספל *operuit domum: texit.* Piel. Arab. טלל *operuit.* Alc. פטלל *operuimus super vos nubem.* Hiph. הצל, Chald. טלל *idem.* Ezech. 31. *Et fronde מצל umbram faciente.* Chal. Exod. 40. ויסך, Targ. ויספל *texit seu operuit super arcam testimonij.* Pl. 5. ותסך, Targ. ותסל *operies super eos: proteges eos.* Dan. 5. *Sub ea טלל umbram captabit.*

Nom. צלל, Chald. טלל, Arab. טלאל. Item, צל, Chald. טול *umbra, tegmen:* Plur. צללים *umbræ.* Gen. 19. *Propterea quod ingressi sunt בצל, Targ. בצלל in umbrā contignationis mee.* Lxx. σῆλω *tegmen.* Job. 40. v. 17. *Operient eum umbracula*

bracula וְלִי אִשְׁמֵרָהּ. Targ. thalamo suo. A
Esa. 38. v. 8. Gnomon umbram in horo-
logijs faciens: vide.

ל צ ל צ idem. Esa. 18. v. 1. Vae terra פְּנֵי אֶרֶץ
umbræ alarum: quæ obumbrat mundū mul-
titudine navium, quæ sunt in ea. Umbre
autē nomine significantur, i. Protectio, tu-
rela, defensio: sicut umbra contra æstū tue-
tur. II. En. & magnum regina nomen obūbrat.
h e defendit, tuetur. Eccles. 7. Quia ל צ
הַחֲכָמָה in umbra sapientia, בְּצֵל הַכֶּסֶף in umbra
argenti. Pl. 121. Dominus est custos tuus, ל צ
umbræ tua, juxta manum dextrā tuam. Num. 14. v.

9. Discessit ל צ umbræ ipsorum. Meton. Targ.
רוֹבּוּר הַיָּמִין ipforum. Hieron. Omne præsidium
ipforum. Lxx. ἄριστος tempus seu occasio eorum. § 2.
Brevitas fugacitas, instabilitas, evanescentia: sic-
ut umbra brevis est, & celeriter declinat
seu evanescit. Job. 8. Quia ל צ umbræ sunt dies
nostri super terra. Pl. 144. Dies ejus ל צ
umbræ transiens: umbra avis volantis. § 3. Tene-
bræ: sicut umbra est qdā tenebrarū speci-
es. § 4. Inde ל צ מוֹת, Ch. טוֹל מוֹת, quasi ל צ
ūbræ mortis, tēbre metū mortis incutiētes.

Job. 12. & duxit in lucē ל צ ūbrā mortis. Pl. 23
etiā si ambulavero in valle ל צ ūbræ mortis: in
piculo, in afflictioib. gravissimis. Jer. 2: 6. In
terra siccitatis וְלִי אִשְׁמֵרָהּ & ūbræ mortis: horrida.

II. ל צ ל צ motus, commotus, collisus, concussus fuit, tre-
muit, contremuit, tinnit, sonuit, strepuit: de au-
ribus & labijs. Habac. 3. v. 16. ל צ ל צ, Targ.
ל צ ל צ tremuerunt labia mea: præ metu collisa
sunt. Niph. ל צ ל צ idem. Jer. 19. v. 3. Quod audies
הַתִּינִינִי tinniet aures ejus: præ terrore & pavo-
re. ל צ ל צ idem. I. Sam. 3. v. 11. Quam qui audierit,
הַתִּינִינִי tinnient ambæ aures ejus.

NOM. ל צ ל צ est רעם, strepitus. Jud. 7. ל צ ל צ
הַרר strepitum panis hordeacei audio. Targ. ל צ ל צ
placenta: עונת רצפים. ex significat. ל צ ל צ.

ל צ ל צ, Fœm. מַצְלִיחַ, Chald.
ל צ ל צ & ל צ ל צ: Dual. מַצְלִיחַ, tintinabula,
cymbala, sonum edentia. Sunt duo instru-
mēta ænea, quæ collisa edunt sonū. Zach.
14. In die illo erit super מצלותי מַצְלִיחַ
equi sanctitas, & erunt lebetes in domo Domini.
Extintinabulis equorum fient lebetes, in
quibus coquetur in domo Domini.

Syr. ל צ ל צ, Arab. ل צ ل צ cymbalum.
ל צ ל צ species locustæ: sonum seu strepitum
edit, quando agminatim advenit.

III. ל צ ל צ depressus, merfus, immerfus, submersus fuit
in profundū. Exod. 15. v. 10. ל צ ל צ, Tar. אֲשֶׁר
submersi sunt, sicut plūbū. Syr. Piel. ל צ ל צ colavit,
percolavit, excolavit. si. n. aquā turbantia sub-
federint, vel in pfundū merfa fuerint, a-
qua fit pura, clara, limpida. Mat. 23. v. 24.
ל צ ל צ qui pcolant culicē, & devorant camelum.

NOM. Rabb. ל צ ל צ clarus: Plur. ל צ ל צ claris
ל צ ל צ res clara, sapida & grata.

IV. Arab. ל צ ל צ & ל צ ל צ conjunctus, continuus, conti-
nuatus fuit, adhesit, attigit, pertigit, pervenit.
Matth. 15. ל צ ל צ pervenit in ventrem. Marc. 7.
ל צ ל צ pertingit ad cor. 2. Cor. 5. v. 8. Vos ל צ ל צ im-
pressi estis in corde nostro. Joh. 7. v. 34. Vos non
הַתִּינִינִי pertingetis ad eum. Hiph. ל צ ל צ con-
tinuavit. Pass. ל צ ל צ cotinuuatus, conjunctus fuit.

NOM. ל צ ל צ conjunctus, continuus: Plural.
ל צ ל צ continui. § 4. ל צ ל צ continuitas.

ל צ ל צ solidavit metalla. § 5. ל צ ל צ solidatio.

V. Arab. cum x punctato, ל צ ל צ dalal, & ל צ ל צ erra-
vit, deceptus, seductus, falsus fuit. Psalm. 119. in
Tav: ל צ ל צ ל צ erravi, sicut ovis errās.
Pl. 2. וְלִי אִשְׁמֵרָהּ & erretis de via. Matth. 22. v. 29.
ל צ ל צ erratis, & non scitis
Scripturam. Joh. 7. Nunquid etiam vos ל צ ל צ
seducti estis? Hiph. ל צ ל צ adall seduxit, decepit,
fefellit. Matth. 24. v. 3. Videte ne ל צ ל צ
decipiat vos quisquam. 2. Corinth. 10. vers. 3.
Sicut ל צ ל צ decepit serpens Evam. Psalm. 107.
ל צ ל צ errare fecit eos in invio. Alcor. 3. ל צ ל צ
decipiet in eo multos. Alcor. 3. ל צ ל צ. Item
ל צ ל צ.

NOM. ל צ ל צ error, ignorantia. § 6. ל צ ל צ se-
ductores. § 7. ל צ ל צ errans.

ל צ ל צ duo significata habet. I. Chald. & Syr.
ל צ ל צ, Arab. ל צ ל צ zali: Piel ל צ ל צ & ל צ ל צ oravit,
precatu fuit. Item Arab. missam dixit aut cele-
bravit. Exod. 33. וְיִקְרָא & vocavit in nomine
Domini. Targ. וְיִצְעַק & orarunt. Exod. 19. וְיִצְעַק
& clamavit Moses ad Dominum. Targ. וְיִצְעַק
& oravit. Genes. 26. וְיַעֲקֹב, Targ. וְיִצְעַק
Isaac pro Rebecca uxore sua. Gen. 20. וְיַחֲפֹל
Targ. וְיִצְעַק & orabat Abraham ad Deum. Dan.
6. וְיַצְעֵק & orans. Syr. Luc. 18. vers. 1. ut omni
tempore ל צ ל צ orarent. Matth. 26. Donec va-
dam & ל צ ל צ orem. Arabicè Psalm. 5. Ad
te ל צ ל צ orabo. Matth. 5. וְיִצְעֹק & orate pro
persequentibus vos. ל צ ל צ ora. ל צ ל צ orate.

NOM. Chald. & Syr. ל צ ל צ, Arab. ل צ ل צ za-
lavah, & ل צ ל צ zalaah oratio, precatio; Arab.
missa: Plur. ל צ ל צ & ל צ ל צ, Arab. ل צ ل צ zala-
vath orationes, preces.

Rabb. ל צ ל צ precatrix.

E II. Chald. & Syr. ל צ ל צ motus est, inclinatus fuit,
nutavit ad casum, vergit ad finem: Active, in-
clinavit. Chald. I. Sam. 7. וְיִטּוּ, Targ. וְיִצְעֹק
inclinavunt judicium. Syr. Luc. 19. vers. 12.
Cum cæpisset dies ל צ ל צ inclinare. I. Tim. 3. v. 8.
ל צ ל צ proclives ad vinum. Niph. ל צ ל צ inclina-
tus fuit. Psal. 21. Non יִפּוֹט movebitur. Targ.
ל צ ל צ inclinabitur. Jer. 10. Et non יִפּוֹק, Targ.
ל צ ל צ vacillabit. Syr. Hebr. 10. Nec יִפּוֹק va-
cillemus. Hiphil ל צ ל צ inclinavit, declinavit.
Deut. 17. Non תִּפּוֹק, Targ. ל צ ל צ inclinabis judi-
cium.

rū. Pl. 68. *Candescet in Zalmon. Dicitur mons A Zalmon hybernis nivib. semper albere.*

צ צלע & צלע, Chal. עלע, Syr. עלע, Arab. cū s pūctato, עלע dala πλάτος *costa*. Plur. עלע, Chal. עלע, Ara עלע. Dual עלע, Foem. עלע *costa*. Gē. 2. *Et edificavit Dominus Deus עלע, Targ. עלע costā, quā acceperat ex homine, in femina. Ibidem. Et accepit unam עלע, Targ. עלע de costis ejus. ¶ Per synecdochē, עלע πλάτος latus cujuslibet rei. עלע latera, dextrum & sinistrū. 2. Sam. 17. עלע, Targ. עלע in latere mōtis. Job. 18. v. 12. *Et calamitas parata עלע, Targ. עלע ad latus ejus. Alij: uxori ejus. Exo. 26. עלע, Targ. עלע & ad latus tabernaculi. ¶ Per metaphorā, עלע trabes, quæ sunt quasi costæ domus, tanquam corporis. 1. Reg. 7. Super עלע trabes, quæ erāt super columnis. Al. tabula, afferes. ¶ Deinde, עלע edificium laterale, quod ad latus majoris edificii extruitur, tabulatum, thalamus, appendix. 1. Reg. 6. v. 8. עלע, Targ. עלע appendicis inferioris. 1. Reg. 6. v. 5. *Et fecit עלע, Tar. עלע appendices seu conclavia circumquaque: conclavia parieti templi adhærentia.***

Inde עלע, Foem. עלע in alterum latus inclinans, super uno latere suo incedens, claudicans. Gen. 32. *Et ipse עלע, Targ. עלע claudicabat super fiemore suo. Mich. 4. cōgregabo עלע claudicantem: miseram & calamitosam. Zophon. 3. & salvabo עלע claudicantem. Targ. עלע vagam: profugam. Quia sequitur: & expulsam colligam.*

Nom. עלע inclinatio in latus, claudicatio præ dolore membrorū, contritio, calamitas, lapsus, interitus. Pl. 38. *Ego autem עלע ad claudicationem paratus sum. Targ. עלע ad calamitatem. Lxx. eis μάστιγας ad flagella. Psal. 35. עלע & in claudicatione mea latati sunt: in lapsu meo. Tar. עלע & in calamitate mea. Lxx. ἐμὸν ἐμὸν & adversum me. acceperunt עלע, pro, & in latere meo. Jer. 20. עלע observatores claudicationis meæ: observant quando labar aut offendam in re aliqua: spectāt calamitatem meam. Targ. עלע ל' insidiantur ut malefaciant mihi.*

Rabb. עלע, Arab. עלע, *costa notha.*

עלע madla junctura architecti. Sed sine puncto, עלע calvitium.

Prop עלע Zela; nomē loci, cujus fit mētio in libro Josuæ. 2. Sam. 21. *Et sepeliebant ossa Saulis, & Jonathā filij ejus, in terra Benjamin, עלע in Zela, in sepulchris patris ejus.*

צ צלף Chald & Syr. עלע: Piel. עלע: Hiphil. עלע percussit, allisit, contudit. Ch. Pl. 74. עלע percussit securi. Syr. Mat. 5. עלע & percussit seipsū lapidib. Marc. 12. 4. עלע & percusserunt eū.

Rabb. עלע nomen arboris, in qua crescunt cappares.

Arab. עלע zulfa *vectura*, merces, quæ pro vectura solvitur, *navium, portorium.*

צ צלק Arab. עלע parturivit. Gal. 4. *Quæ non עלע parturiv. עלע culuca thorax.*

צ צמא tria signif. habet. I. צמא idem quod צמא, *sitit. עלע. Inde צמא sitibundus. Job. 5. Exhauries צמא sitibundus facultatem sp̄orū: prædo sitibundus, inhians nummis viatorū. הוצמא לנבול ולעשוק. Job. 18. prævalebit contra eū צמא sitibundus: prædo.*

B צמא coma anterior capitis, quæ mulier cōponit, & peplo operit, *casaries. Cant. 4. Oculi tui columbarū ex עלע coma tua anteriori. Lxx. ἐκτὸς τῆς σιωπῆσεως & extra silentium tuū. Acceperunt pro Arabico צמא siluit. Esa. 47. Revela עלע comam tuam. Fœmina enim in captivitatē abiens non applicat pepulū, & coma ejus revelata cadit super faciē ejus.*

II. Arab. צמא zamam *surdus fuit. Piel. צמא zammam surdum reddidit, exurdavit. Pass. צמא atzammam obsurdit.*

C צמא azamm, & צמא zamama, & צמא surdus: Plur. צמא samam, & צמא surdi.

צ צמא zumuma, & צמא tazamū *surdus. Pl. 38. עלע לא יסמע עלע factus sum sicut surdus, qui non audit. Psal. 58. ומהל אלאפעי & sicut aspidis surda, quæ obturat aures suas, & non audit. Alcor. עלע & surdos reddidit eos.*

III. Rabb. צמא construxit, coarctavit.

Arab. cum r pūctato, צמא damam *coegit, collegit, contraxit, applicavit, congregavit. Matth. 23. Sicut עלע congregat gallina pullos. Act. 11. v. 20. עלע collegerunt Stephanum. Alc. 30. עלע & collige manum tuam in sinum tuum: alam tuam, vestem.*

צמא dam. Foem. עלע damā *collectio, cōgregatio.*

צמא coarctatio, ad surctio פפא אצמא

צמא coarctatio oris matricis: in Avic.

צמא detumuit: in Avicenna.

צ צמא, Arab. עלע *sitit*: per metaph. *vehementer cupit, desideravit, appetit, expetivit. Jud. 4. Quia עלע, Tar. עלע sitio. Exo. 17. עלע, Targ. עלע & sitit ibi populus ad aquas. Psal. 63. v. 2. עלע, Targ. עלע sitit ad te anima mea. Pl. 42. v. 3. עלע, Tar. עלע sitit anima mea ad Deum: sicut sitiens expetit aquas. Matt. 5. v. 6. *Et sitientes justitiam. Cic. Nec honores sitio, nec desidero gloriam.**

Nom. צמא, Foem. עלע *sitiens*: Plural. עלע *sitientes, sitibundi.*

Substant. צמא, Foem. עלע: & עלע, Arab. עלע, & עלע, *sitis, ariditas, siccitas. Deuter. 8. v. 15. עלע, Targ. עלע & percussit seipsū lapidib. Marc. 12. 4. עלע & percusserunt eū.*

צמר. Inde Niphthal נצמר, quod significat חיבור A
 ורבוך, *ligatus, alligatus, connexus, conjunctus, so-*
ciatus, associatus fuit, adhesit. Num. 25. v. 3.
 ויצמר, Targ. ויאחהכר & *associatus est Israël ad*
Baal Peor. Psalm. 106. v. 28. ויצמרו, Targ.
 ויאדהכרו & *adhaeserunt ipsi Baal Peor.* Piel צמר
 ורבוך, Chald. צמר *ligavit, alligavit, connexuit, con-*
junxit, associavit. 2. Sam. 20. *Et super illā cin-*
gulum gladij מצמרה alligati super lumbis ejus: de-
pendentis ex alio cingulo. Chald. Ezech. 34.
 Non הבשחם, Targ. ויצמרו *ligastis.* Ibidē.
 Et fractum אהכוש, Targ. ויצמר *ligabo.* Hi-
 phil הצמיר *idem.* Psal. 50. *Et linguā tuā הצמיר*
connectes fraudem: concinnabis.

Arab. cum x punctato, צמר *damad al-*
ligavit, emplastrum imposuit. Luc. 10. v. 34.
 ויצמר גראהה & *alligabat vulnera ejus.*

Nom. צמר *jugum, par boum, copula duo-*
rum animalium ad jugum unum: Plur.
 יוגא. Jud. 19. v. 3. *Et puer ejus cum ipso,*
 ויצמר, Targ. ויוגו & *jugum asinorum: par asi-*
norum: קשורים במרדעות. Jerem. 51. v. 23.
 ויצמרו, Targ. ויפרנה & *par boum ejus.* 2.
 Reg. 5. *Detur, quāso, seruo tuo וצמר, Targ.*
 ויוגו *paris mulorum terra.* Tantum terræ, quā-
 tum par mulorum gestare potest, ut inde C
 extruam aram, & deinceps verum Deum
 colam. 1. Reg. 19. v. 20. *Arans duodecim*
צמרים jugis: uno ex duodecim. 2. Reg. 9. *Ego*
& tue equitantes צמרים paria post Achab patrē tuū:
unus juxta alterum, pariter. Esa. 5. *Decem*
צמרי כרם jugā vinea. Locus in vinea, quātus
 arari potest decem parib. boum die uno.
 Quia tēpore arationis boves conjugātur.

צמיר *armilla, quæ ornatus gratia manui*
aut brachio alligatur: Plur. צמירים *armil-*
la. Gen. 24. *Et duas צמירים, Targ. שריון*
armillas super manus ejus. ut cuilibet manui u-
na applicaretur. ¶ Semel significat collig-
aturam seu operculum vasīs. Num. 19. *Omne*
vas apertum, cui non est צמיר operculum. Targ.
 וצמיר *tegumentum luti.*

Arab. cum x punctato, צמר *damd jugum, lorum jugi: Plur.*
 וצמאר *admad jugā.*

צמאר *dimad, & צמרה admada empla-*
strum, cataplasma: מצמיר & מצמרה empla-
stra: in Avic.

Rabbin. וצמיר *colligatus fuit.*

צמה. צמה idē quod צמא, *sitivit.* Ruth. 2. v. 8.
 וצמית & *sities, & ibis ad vasa.* ק. וצמית *si sitieris.*

צמר. צמר, Chald. צמה: Piel צמה *germinavit,*
pullulavit, repullulavit, crevit, natus, ortus est.
 Syr. *splenduit, colluxit.* Dicitur 1. propriē de
 terrē nascentib. & plantis. Gen. 2. *Et omnis*
herba agri antequam יצמה, Targ. צמה cresceret.
 Exo. 10. *Et comedet omnē arborē חצמה, Targ.*
חצמה qua crescit vobis ex agro. Gen. 41. *Septem*

spice חצמה, Tar. צמה crescentes post illas. ¶ 2.
per Metaphorā, atq; id in Piel tantum, de
pilis capitis & barbæ. Lev. 13. *Et pilus niger*
 וצמה, Targ. צמה *crevit in ea.* 2. Sam. 10. *Quoad*
 וצמה *crescat barba vestra.* Jud. 16. v. 22. *Et cepit*
pilus capitis ej' לצמה crescere, postquā rasus fuerat.
 Ezech. 16. v. 7. *Et pilus tu' צמה, Tar. צמה crevis*
cito & copiose. ¶ 3. de plumis. Chal. Esa. 40.
Producez אבר אבר alam, sicut aquila. Targ. *Renova-*
buntur ad adolescentiā suā בצמה sicut germinatio,
qua ascendit super alis aquilarū. ¶ 4. metaphori-
cē, de aliis reb. tanquā germina primūm
apparētibus. qlibet res nova, est quasi ger-
men, quod renovatur. Esa. 42. *Et nova ego*
annuncio, antequā חצמה חצמה germinent. Tar. וצמין
venimus. Esa. 43. *Ecce ego facio novū, nunc חצמה*
germinabit. Tar. וצמין *revelabitur: apparebit.*
 Job. 5. *Et ex terra נוצמה חצמה germinabit labor.* Tar.
 וצמין *crescet.* Hiphil וצמין, Chal. וצמין *fecit*
germinare, produxit. Gē. 2. ויצמה, Targ. ויצמה
Et produxit Dominus Deus ex terra omnē arborē.
 Gen. 3. *Spinās & tribulos חצמה חצמה, Tar. חצמה pro-*
ducet tibi. Esa. 61. *Dominus יצמיה חצמה producet*
justitiam. Psal. 104. וצמיה, Tar. וצמיה *qui pro-*
ducit herbam in montibus.

Nom. צמה, Fœm. וצמה, Ch. וצמה. Syr. וצמה
germen, furculus: Syr. splendor, jubar. Gen. 19.
 וצמה, Tar. וצמה *germē terra.* Hof. 8. וצמה, Tar.
 וצמה *germen non faciet. ¶ Deinde, וצמה germen*
dicitur משיחא Messias, qui nascitur in mū-
do, sicut nascitur germē ex agro, & crescit
atq; augetur. Esa. 4. *In die illa erit וצמה germē*
Domini in jucūditatē. Tar. משיחא *Messias.* Jer.
 23. v. 5. *Et suscitabo Davidi וצמה germen justitia.*
 Tar. משיחא *Messia.* Jer. 33. *Et in tēpore illo pro-*
ducam Davidi וצמה germen justitia. Tar. משיחא
 Messia. Lxx. *αἰα ἀπὸ ὀριῶν.* Inde, Luc. 1:78.
αἰα ἀπὸ ὀριῶν ὀριῶν ex alto. Zach. 3:8. *Ecce ego adduco*
servū n. eū וצמה germē. Tar. משיחא *Messia.* Zac.
 6. v. 12. וצמה *germē est nomē ejus.* Tar. משיחא
 Messias. Syr. Heb. 1. וצמה *splendor gloria ejus.*

Chald. וצמה *germinatio, repullulatio.*

Rabb. וצמה *pustula, vesica, tumores, emi-*
nentia. וצמה *parvas habens aures.*

וצמה *anima vegetativa. וצמה vegetabile,*
res corporea, vivēs, anīa vegetativa, stirps.

Arab. cum x punctato, וצמה *concauitas.*

Rabb. וצמה *origo, exortus.*

צמל. Rabb. וצמל *pubescere.*

צמן. Arab. cum x punctato וצמן *daman, &*
אצמן adman recepit, sponondit, fidejussit.

וצמן *damin sponsor, vas dis.*

וצמן *daman sponsio, vadimonium.*

וצמן *colliget. וצמן amplectitur eum: A-*
vicenn. וצמן comprehendit.

וצמן *madman securus.*

צמע. Rabb. וצמע *cujus aures dependent deorsum.*
 Arab.

Arab. cum y punctato צמץ, Rabini צמז scribunt, gummi: Plural. צמוץ gumme. צמץ צמץ gummi Arabicum: in Avic.

צמק aruit, arefactus fuit. Hof. 9. v. 14. Et ubera צמקים, Targ. יבשין arentia: arida. ut infantes editi in lucem inopia lactis pereant. Rabb. צמקם exiccatus fuit. צמקם phthisis.

Nom. צמוקים & צמוקים, Chald. צמוקין uva sicca, uva passa, passule. I. Sam. 30. v. 12. Et duos צמוקים, Targ. אבכלין דעבבין יבשין. botros uvarum siccarum.

צמר tria significata habet. I. צמר, Chald. עמר, Syr. עמיר lana. 2. Reg. 3. v. 4. & centies mille arietes (cum) צמר lana: intonfos. ellypsis צמ עם cum. Targ. דרועיא passionis. Lanæ autem nomine significatur albedo, puritas, mundities. Esa. 1. v. 18. Si rubuerit ut vermiculus, בצמר sicut lana erunt. scil. alba. Targ. בעמר נקי sicut lana munda. Psalm. 147. v. 16. Dans nivem בצמר sicut lanam. Targ. חור הדין עמר albam instar lana. Syr. Hebr. בעמרא in lana purpurea.

צמר ramus summus arboris, frons ndis, cacumen: vel idem quod צמורה palmes, unde alii ענפים enascuntur. Ezech. 17. & tulit ענבתא דארזא frondem cedri. Targ. ענבתא דארזא ramum cedri altum. צמר Rab. צמר lanificus. Chald. צמר genus lini cadidissimum, xylon, gossypium. צמר tineæ, lanas arrodens.

צמר agnus, ovis, pecus, à lana: Plur. צמרים oves. צמר agnicula. Syr. Joh. 1. Ecce צמר agnus Dei.

Deinde, Rabb. צמר calefecit. צמר calor. צמר calculus.

II. Arab. צמר congregavit. Genes. 7. Bina צמר congregabis ad te. Psalm. 41. ויצמרון & congregabunt malum.

III. Arab. cum z punctato צמר cogitavit, perpendit. Psalm. 24. Qui non צמר cogitat super animam suam vanum. Hebr. 11. v. 18. יאצמר פי נפסה & cogitat in anima sua: perperdit secum. Rom. 12. v. 3. Ne צמר cogitet supra quam oporteat.

Nom. צמיר cogitatio, mens, conscientia, animus: Plur. צמיר cogitationes, mores. Precat. צמיר אל צמיר o qui scit seu novit cogitationem mutorum.

צמח duo significata habet. I. צמח, Chald. צמח destruxit, excidit, strinxit, constrinxit: ut cum צמר conveniat. Thren. 3. צמח costringerut in cisterna animam meam. Niph. צמח constrictus fuit. Job. 23. Quia צמח sum ab obscuritate. Targ. צמח costringit sum. Piel צמח constrinxit. Psal. 119. צמחתי צמחתי costringit me zelus tuus. Hiphil צמחתי idem. Psal. 54. In veritate tua צמחתי costringe eos. Targ. צמחתי deprime eos. Psal. 94. & in malitia eorum צמחתי costringet eos. Targ.

צמרון consumet eos.

II. Arab. צמת zamat, sicut Hebr. צמת, constrictus fuit lingua, obmutuit, siluit, tacuit. Matth. 22. וצמת & obmutuit. I. Cor. 14. v. 17. וליצמת & taceat Ecclesia. I. Cor. 15. v. 8. & lingua צמת tacebunt: cessabunt.

Nom. צמת zamit tacens, mutus: Plur. צמתים tacentes, muti. In precatation. צמתים יאמן יעלים o qui novit cogitationem tacentium: צמתים.

צמת zumt silentium.

B צנה. Indee צנה, Chald. צנה & צנה frigus. Prov. 25. בצנה שלג, Targ. קרירותא דתלגא sicut frigus nivis in die messis. Deinde, צנה scutum: Plur. צנות scuta. I. Reg. 10. v. 16. Et fecit Salomon ducenta צנה Targ. צנה scuta. Psalm. 5. בצנה, Targ. צנה חריסא quasi scuto, benevolentia circumdabis eum. Psal. 35. Apprehende scutum צנה, Targ. וצנה & clypeum. Amos 4. v. 2. Et tollet (hostis) צנות in scutis: Naviculis scutiformibus, ob parvitatem. כספינות כטנות עשויות כמנו וצנה Targ. צנות במאני וצנה instrumentis bellicis: ex significatione prima. Lxx. εν οπλοις in armis: cotis. Contus, hasta nautica, longa & robusta.

צנים spina acuta, sudes, pali, conti, hasta nautica, fuscina, quibus pisces aut anguilla confodiuntur. Jos. 23. v. 13. וצנים & in spinas in oculis vestris. Deut. 33. וצנים & in spinas in latere vestro. Job. 5. & spinas eripiet eam. Si semen non fuerit purgatum, spinæ ejus multiplicantur.

צנצנה scutella, vas testaceum aut æneum, urna. Exod. 16. Sume צנצנה, Targ. צנצנה צנצנה & pone ibi Man.

Rabb. צנצנה infrigidatus fuit.

צנן raphanus.

צנונוח arida, sicca.

Arab. צנא factor ascellarum: in Avic.

צנה vel צנה ovis: in צון reperies.

Arab. צנה & צנה perpeffa est.

צנה fixus, infixus, defixus, impactus, impressus fuit. Jud. 4. Et impressit clavum in tempus ejus, וצנה, Targ. וצנה & defixit in terra. clavus penetravit tempora ejus, & infixus fuit terræ. Absolutè, demisit. Jos. 15. v. 18. וצנה, Targ. וצנה & inclinata fuit in terram: dejecit seipsam ex asino. Lxx. & βόησεν & clamavit. quali וצנה.

Arab. צנה cymbalum.

צנאחה zanacha canistrum.

צנט Arab. צנט zunta corrigia.

צנאט zunat cingulum.

צנאט Inde צנאט parva, tenues, in multa frusta divisæ, sicca, arida. Gé. 41. Et ecce septem צנאט Tar. צנאט sicca. Rabb. צנאט buccella in frusta divisæ,

divisa, cui jusculum superinfunditur, unde postea frustatim comeditur.

Syr. צונם, Rabb. צונמא *petra*, saxū durum & aridum.

Arab. צנאם *colles*.

צנאם *zanam imago, statua ex lapide facta, idolum*: P Lur. אצנאם *aznam idola*. מצלם *zanam quibus statua magna, colossus*. מצלם אל אצנאם *muallé alaznam magister statuarum, statuarius*. מצלם אל אצנאם *ibedet al-aznā cultus statuarum, idololatria*. מצלם *zanāma Musa Poetarum*. מצלם אל אצנאם *zanam al-agenna idolum hortorum, Priapus*.

צנע *tria significata habet*. I. צנע, Chal. צנע *humilis, modestus, verecundus, pudicus fuit*. Prov. II. v. 2. & cum צנעוים *verecundis sapientia*. tā-tūm. Hiph. הצנעו, Chal. הצנעו *humiliavit*: absolute, *humiliatus fuit*. Mich. 6. v. 8. & amor pietatis והצנעו לכת & *humiliari ambulando cū Deo suo*. Targ. והיו צנעו & *esto humilis*. Chal. Num. 17. וינח, Targ. והצנעו & *reposuit Moses baculos*. Nom. Chald. צנעו *humilis, verecundus*. Rabb. צנעוה & צנעוהו *verecundia, pudor*. בצנעוה הנשים *mulieres verecunda*. בצנעוהו *in abscondito, clam*.

II. Syr. in malum אצטנע *humilem se simulavit, callide & fraudulenter egit, imposuit, circumvenit*. Actor. 7. v. 19. ו אצטנע & *callide egit in genus nostrum*.

אצטנע *astutia*: P Lur. אצטנעו *insidia, impostura*. אצטנעו *astute*.

III. Arab. צנע *zana fecit, operatus est, fabricavit*. Psalm. II. *Iustus autem quid fecit?* Psalm. 7. *Qui fecerunt mihi malum*. Gen. I. v. 16. וצנע אלה נורין עטימין & *fecit Deus luminaria magna*. Matth. I. v. 24. וצנע כמה אמרה מלאך & *fecit sicut jusserat eum angelus Domini*. אצטנע *idem*. Gen. 3. v. 7. אצטנעו & *fecerunt cinctoria*: Duale. Matth. 23. v. 15. לחצטנעוהו *ut faciat is proselytum*.

Nom. מצנעו *zanifactor, faber, artifex*. מצנעו *factus*. מצנעו *factor omnium factorum*. מצנעו *zanaa opificium, artificium, ars*: P L. מצנעו *artes*.

צנע, R. D. צנעוה *opus*. צנעוה *pro*.

צנף *duo significata habet*. I. צנף, Chal. צנף *volvit, involvit, circumvolvitur, circumdedit*. Esa. 22. צנף צנף צנף *circumdando circumdabit te cidari*. Honoratis viris mortuis cidaris imponebatur. Targ. וצנף צנף צנף *auferet a te tiaram*. Levit. 16. v. 4. וצנף צנף צנף *cidari linea circumdetur*. Targ. וצנף צנף צנף *cidarim lineam imponat capiti suo*.

Nom. צנף, Chal. צנף *cidaris, vitia, tiara*

ambiens & operiens caput, insigne capitis ornamentum: P Lur. צנפא *cidares*. Fem. צנפה, Chald. צנפא *idem*.

מצנפה, Chald. מצנפה *idem*.

Chal. צנפא & צנפה *ora, vestis extremitas*.

Rabb. צנף *sustentaculum*.

צנף *hinnivit equus*.

II. Arab. צנף *zanf species, genus, natio, quidam*: P Lur. אצנף *aznaf*, & צנף *zunuf*, & צנף: Dual. צנפאן *species*.

צנף *specialis, peculiaris*. צנף *in varijs*.

צנף. Inde צנף *caracem manica ferrea*. Jer. 29. v. 26.

צנר. Inde צנר *fistula, occultus aquæ meatus per tectū, canalis, è quo delabitur aqua pluvialis de tectis*. Alijs, *fera*, qua portæ urbis clauduntur. Al. *turris*: P Lur. צנורים *canales*. 2. Sam. 5. ויגע בצנור & *attigerit canalem*: cacumen turris. Targ. וישירי למכבש כרמא & *inceperit subire turrem*. Erat fortalitiū, locus altus in turre, in quo fuerunt cæci & claudi. h. e. imagines cæcæ & claudæ; quæ oculos habent, & non vident, pedes & non ambulant: per quas Jebusæi putabant, fortalitiū illud fore tutū contra hostes. Pro hoc habetur, 1. Paral. II. *Omnis percussiens Jebuseum* בראשונה *primū, erit in caput & in principem*. Psalm. 42. *Abyssus ad abyssum accinit, ad vocem צנוריק canalicium tuorum*. Ita effusæ sunt super nos angustia seu afflictiones: sicut effunduntur aquæ de tecto ex canali, & edunt strepitum. Aut canales dicuntur nubes pluviæ effundentes.

Chald. צנורא *tridens, fuscina*: P L. צנורין *tridentes, fuscina*.

Rabb. צנורא *stilla sputi ex ore*: item, *molendinum*.

Arab. צנורה *verticillum*.

צנאנר *zannara hamus, uncus*: P Lur. צנאנר *zananir hami*.

צנור *muzannar hamatus*.

צעב Arab. צעב *zaab durus, gravis, difficilis fuit*. צעב *zaab durus, gravis, difficilis*: Plur. צעבה *duri*. אצעב *durior, difficilior*.

צעובה *zuuba gravitas, difficultas, ardua*. Psalm. 17. *Custodi vias tuas* צעבה *vias difficiles*.

2. Cor. 12. v. 13. *Ne durior sim erga vos, cum advenero*.

צעד *duo sign. habet*. I. צעד *incessit, ambulavit, gressus, progressus est*. Gen. 49. *filia incedit super muro*: unaquæq; *filiarū*. Lxx. *uós* צעד *filii mei junior*. Legit צעדא, צעדא *parv*, *junior*: ob literarū לר simil. Ex palmito isto nascentur ppagines, q̄ in muro diffundetur. Prov. 7:8. & *via domus ejus incedet*. Tar. צעד *ambulat*. Piel. צעד *ide*. Pf 68. צעד *cū incederes in deserto*. Jud. 5. בצעד, Tar. כר טילה

תהי' cum incessisti in deserto. Hiph. צעיר. Acedere fecit, duxit: Job. 18. v. 14.

NOM. צע' incessus, gressus, passus, deambulatione: PLUR. צערים gressus. Prov. 16. Deus dirigit צערו, Targ. הלכחה ambulationem ejus. 2. Sa. 6. Cum צערו progressi essent, portantes arca Domini, צערים gressus: passus. Targ. וזנין juga: jugera. Lxx. διαδρομα. Job. 15. צערי gressus meos numerabis. Lxx. μετρησθησονται studia mea. Thr. 4 in Zade: ועלי sunt צערי gressus nostros. Lxx. παρσους ημων parvos nostros. Legerunt, צערינו, a צע' parvus fuit: ob literarū רר similitudinē.

צערה motus, motio, commotio, agitatio. 2. Sa. 5. Cum audieris צערה קול vocem agitationis in capitibus mororum: calcationem plantarum hominum Targ. צוחת clamoris. Lxx. συσσεισμος concussionis. Cum videris arbores commoveri, & fragorem quendam suis cacuminibus edere, scito angelos advenire, qui pugnabunt contra hostes tuos.

צערות tibialia. Esa. 3. והצערות & tibialia. ornamentum, quod gestant mulieres in tibijs, aut circa crura. Zach. 10. והצערות, Targ. ושירי רגליו & catena pedum ejus.

צערה ornamentum pedis, quo incedunt feminae: per metaphoram, armilla. צערה est brachij, צמי manus, עניל aurium, עמו typus matricis. 2. Sam. 1. v. 10. וצערה, Targ. וטופטא & armillam, que erat in brachio ejus. Hinc apparet fuisse ornamentū brachij.

צעריים, מבעריים, literis צ' pmutatis, D fulcra. Dan. 11. & cunctis desiderabilibus Aegypti, Lybia, Aethiopia במצעריי in fulcris suis.

II. Arab. צע' zaad ascendit, sursum tendit, subj. Psalm. 24. Quis צע' ascendit in montem Domini: Psal. 47. ואלה באתחלילי ואלרב בצור. ascendit Deus in jubilo, & Dominus in voce tubæ. Matth. 3. v. 16. וצע' אלקרמן אלמא. ascendit statim ex aqua. Pals. וצע' elevatus, sublimatus fuit. Hiph. וצע' ascendere fecit, eduxit, adduxit, obtulit. Psal. 30. & ex inferno וצע' eduxisti animam meam. Psal. 40. וצע' & eduxit me de lacu miseria. Psal. 78. וצע' & eduxit eos, sicut oves in deserto. Gen. 8. וצע' & obtulit holocaustum. Hebr. 11. v. 17. וצע' & obtulit filium suum super altari. Alcor. 3. הצע'.

NOM. צע' ascensus. & צע' sublimatio. & צע' sublimatus: in Avicenna.

צעה duo sign. habet. Lxx. צעה de loco ad locum, discurrit, abijt, migravit, vagatus est. Esa. 51. v. 14. Festinavit צעה vagans ut aperiretur: exul & captivus, ut solveretur vinculis. Jerem. 2. v. 19. & sub omni arbore viridi ut צעה discurrens meretrix. Sicut scortū ab uno scortatore discurrit ad alterū. Targ. לפלח לשעותא. tolens idola. Esa. 63. v. 1. וצעה discurrens in multi-

tudine roboris sui. Hier. gradens. Movens & expellens populos. Piel. צעה migrare fecit. Jer. 48. v. 12. & mittā ei וצעה וצעה migrates, & migrare facient eū: qui eos loco moveant, & transferant, in exiliū pellant. Targum צעהוון צעהוון predones, & pr adabuntur eos.

NOM. צעה pueri hinc inde discurreres. 2. Par. 3. & fecit in domo Sancti Sanctorum Cherubim duos, opere צעהוון puerorū: imago puerorum & puellarum.

Ch. צעה fraudes. & Rab. צעה & צעה scutella. II. Arab. cum y (g) punctato, צעה audivit, attendit, auscultavit. Joh. 3. v. 29. וצעה אליה פרוח. audiens eam gaudebit. Psalm. 81. Non צעה לי in- zendit mihi. Gen. 3. v. 17. וצעה אלי קול גנתך. at- zendisti ad vocē uxoris tue. Hiph. וצעה attendit, inclinavit. Psal. 10. וצעה & inclinavit aurē suā.

צעה. Arab. cum צ' punctatis, וצעה anxii, compressit, constrinxit, afflixit.

NOM. וצעה compressio, constrictio. & וצעה constringens. & וצעה compressio.

וצעה casus seu obviatio, tribulatio: in Avic:

צעה. Syr. וצעה excrementum.

צעה. וצעה traslatus fuit, loco motus fuit. Esa. 33. v. 20. Tabernaculū, q̄ nequaq̄ וצעה loco movebitur: tras- feretur. Targ. וצעה q̄ non disumpitur.

Arab. cum צ' punctato, וצעה reposuit. Pl. 84. וצעה reponet pullos suos. וצעה pariet: in Avic.

NOM. Propr. וצעה Zaannim, nomen loci. Urbs & limes trib' Naphthali. Jud. 7. Planicies וצעה in Zaannim. Targ. וצעה puteorum. Accepit pro וצעה, quod Rab. ci- sternas denotat.

צעה, Chal. וצעה, q̄ sine punctis וצעה scribitur: estq; Græcū τανις, ex Hebræo factū: literis. n. וצ' permutatis, & y eliso, ex וצעה fit וצעה, & terminatione Græca addita, τανις. Græci. n. in medio dictionū aspiratiōes elidere solent. Fuit aut̄ regni in urbe Mizraim, ubi fuit magni regis palatiū & soliu: ipsa muris cincta, Mizraim verò carens muro, ex altero latere Nilo ambit. edificata septē annis post Hebron. Nū. 13. v. 23. Et Hebron septē annis edificata fuit ante וצעה, Targ. וצעה Tanes Aegypti. Fortassis Chā extruxit illā filio suo Mizraim. olim distabat duob. milliarib. germanicis ab Heliopoli, & uno milliarī à Méphis. Hoc tēpore unū ex his tribus factū oppidū, dicitur Alkahir, habens ambitū 15. milliarū. A Tanes nomē habet ostiū Nili secūdū, videl. Taniticū. Pl. 74: Corā patrib. nostris fecit mirabilia in terra Aegypti, in agro וצעה, Lxx. τανις. Quia ibi primū plaga apparebat, indeq; diffundebat. Esa. 30: 4. Quia fuerūt וצעה, Targ. וצעה in Tanis p̄cipēs ejus. Israëlītē miserūt principes in Aegyptū, ut petāt auxilia cōtra regē Assyriæ.

צעה

צַעַר duo signific. habet. I. צַעַר velum, quo mulieres faciem operiunt, ut se contegant, peplum. Genes. 24. Et accepit צַעַר, Targ. צַעַר peplum, & operuit se.

Arab. قَمِيصٌ lectus, obiectus.

II Arab. cum punctato, צַעַר daaf, notat mutationem boni in aliud: defecit, debilis, infirmus fuit, languit. Psalm. 88. Oculi mei pro inopia צַעַר defecerunt languerunt: Duae. Psalm. 9. Ipsi צַעַר deficient: infirmabuntur. Psalm. 107. צַעַר infirmati sunt. Matt. 15. v. 32. צַעַר ne deficient in via. Hiph. צַעַר adaf debilitavit, infirmavit, tabefecit. Psalm. 39. צַעַר debilitasti animam ejus. Psalm. 44. Nunc autem צַעַר infirmasti nos.

Nom. Adject. צַעַר daif, infirmus, debilis: Foem. צַעַר daifa infirma.

צַעַר infirmitas, debilitatio. Prec. צַעַר יא קוֹיאלא ne צַעַר deficiat in via. Hiph. צַעַר adaf debilitavit, infirmavit, tabefecit. Psalm. 39. צַעַר debilitasti animam ejus. Psalm. 44. Nunc autem צַעַר infirmasti nos.

Deinde, Arab cum punctato. I. Cor. 14. v. 40. Illud צַעַר adornat homo. צַעַר multiplex. Alcor. 2. צַעַר duplicabit. Matth. 19. v. 29. צַעַר accipiet centuplum. Matth. 23. v. 16. צַעַר duplo quam vos.

צַעַק, Chald. צַעַק clamavit, vociferatus est, vocavit. Gen. 27. v. 34. צַעַק, Targ. צַעַק clamabat clamore. Gen. 4. Vox sanguinum צַעַק אלי, Targ. צַעַק clamant ad me. Exod. 15. v. 25. צַעַק, Targ. צַעַק clamabat Moses ad Deum. Targ. צַעַק orabat. Niph. צַעַק clamatus, conclamatus, exclamatus, convocatus, congregatus fuit: ex consequente, quod clamore fiat convocatio. I. Sam. 13. v. 4. צַעַק, Targ. צַעַק congregati sunt populus post Saulem. Jud. 12. v. 1. צַעַק, Targ. צַעַק conclamatus fuit vir Ephraim. Martialis: Veniet tibi convivium clamatus prope. Lxx. צַעַק congregatus fuit. Piel צַעַק exclamavit. E Hiphil צַעַק conclamavit, convocavit, coegit, sicut Graecis Πρωβοάω. I. Sam. 10. ver. 17. צַעַק, Targ. צַעַק conclamavit Samuel populum ad Dominum in Mizba. Targ. צַעַק congregavit. Lxx. πωρήγαλε. 6. Aeneid.

Auxilium vocat, & duos conclamat agrestes.

Nom. צַעַק clamor, vox magna: per metonymiam, vis, injuria, scelus, miseria, calamitas: clamoris causa. Exod. 11. Et fuit צַעַק, Targ. צַעַק clamor magnus. Ela. 5. v. 7. צַעַק, Targ. צַעַק justitiam, & ecce clamor: querele eorum, qui injuriā patiuntur. Targ. צַעַק illi multiplicat peccata.

Alcor. צַעַק.

צַעַר duo significata habet. I. צַעַר minutus, diminutus, parvus, minor fuit dignitate, vilis,

contemptus fuit, viluit. Jerem. 30. Et glorificabo eos, nec צַעַר diminuentur: vilescunt, contemnentur. Job. 14. v. 22. Glorificabuntur filij ejus, nec cognoscent: וְצַעַר, Targ. וְצַעַר & diminuentur, nec intelliget de illis: vilescet, contemtierunt.

Chald. & Syr. צַעַר parvipendit, vilipendit, contempsit, despexit, dedecoravit, contumelia, ignominia affecit, conviciatus est, maledixit. Prov. 30. Patrem suum צַעַר, Targ. צַעַר parvipendit: contemnit, ignominia affecit. Syr. Matth. 22. וְצַעַר & contumelia affecerunt. Piel צַעַר idem. Luc. 18. v. 33. וְצַעַר & ignominia affecit eum. Pass. Chald. וְצַעַר, Syr. וְצַעַר ignominiam passus est.

Ar cum punctato צַעַר zagat minuit, minore fecit. Pl. 77. צַעַר defecit anima mea.

Nom. צַעַר, Chald. & Syr. צַעַר, Arab. צַעַר zagir, & צַעַר parvus, minor, vel etate, minor natus, minorennis, junior, sicut צַעַר major, senior: vel conditione seu dignitate, vilis, contemptus, spretus: Plur. צַעַר parvi, minores. Foem. צַעַר minor: absolute, minoritas, minorennitas. Etate: Gen. 43. Et sedebant coram ipso, primogenitus juxta primogenituram suam, & junior juxta juventutem suam: minor juxta minorennitatem suam. Gen. 19. v. 31. Et dicebat צַעַר primogenita, Targ. צַעַר major, ad הצַעַר minore: juniorem. Job. 32. צַעַר minor ego sum diebus, sed vos senes: junior. Job. 30. Et nunc ridet super me צַעַר minores me diebus. Dignitate: Gen. 25. וְצַעַר & magnus serviet צַעַר minori. Psalm. 119. in Zade: צַעַר parvus ego sum, & contemtus: vilis Mich. 5. v. 2. Et tu Bethlehem Ephrata צַעַר parva es seu parvum est, ut sis in millibus Juda. Etiam si fueris parva in millibus Juda. minimum & obscurissimum oppidulum. Evangelista sententiam Prophetæ dilucidius exprimit: nequaquam minima es. Jerem. 50. v. 46. Si non trahent eos צַעַר parvuli gregis: Israelitæ, qui sunt parvi & imbecilles respectu Idumæorum. Jerem. 48. v. 4. Audire fecerunt clamorem צַעַר parvuli ejus. Targ. צַעַר (R. D. שלטונה) principes ejus principes & duces regibus minores: die kleine Heren. Lxx. eis ζογοα ad Zogora. acceperunt pro proprio; & y scripserunt per g.

Sic & צַעַר, Zachar. 13. percute pastorem, & despergentur oves, & reducam manum meam super צַעַר parvulos: principes.

Subst. צַעַר parvitas, parvum, modicum, paucitas. 2. Paral. 24. Quia צַעַר in paucitate virorum, venerunt exercitus Syria. Gen. 19. & ipsa est צַעַר modicum. Targ. צַעַר arva. Psalm. 42. Ex monte צַעַר parvitas: parvo.

parvo. Esa. 63. v. 18. למצער ad modicum occu-
parunt populum sanctitatis mea. Targ. בווער par-
vo tempore.

מצערה parva: cū dages Euphonia. Dan.
8. Egressum est cornu unum מצערה parvum.

Pr opr. מצר, Arab. זוער Zoar, oppidū So-
domorum, quod Lot à parvitate sic ap-
pellavit, & suis precibus de incēdio con-
iervavit, cū antea בלע Bela appellaretur.
Gen. 19. An non מצר parva est, &c. propterea
vocavit nomen urbis illius זוער Zoar. Ibid. & Lot
venit מצערה, Targ. לצוער in Zoar.

Syr. מצרא ignominia, dedecus.
מצערון contumeliosus, conviciator, maledicus:
Plur. מצערנין maledici.

Arab. מצר parvitas. מצר אלונין מצר
pusillanimitas. מצר מצער מצר minorans: defici-
ens. מצר מצר contemptus.

II. Rab. מצר & מצער, Ch. מצער doluit, laboravit.

Nom. מצר parvitas animi, dolor, angustia, la-
bor: Plur. מצרין dolores. Gen. 3. Multiplicabo
מצרונך, Targ. מצרונך dolores tuos. Ibid. מצרונך,
Targ. מצרונך in dolore paries filios. Psal. 78. Pri-
mitias מצרונך, Targ. מצרונך laboris ipsorum.

מצע Arab. מצע radices fragiles.

מצף Huc refer, quæ in מצף habentur.

Arab. Pl. מצף. L. quetur potentias Domini.
Nom. מצף livor. מצף locus: in Avicen.

מצף מצף adhesit. Thren. 4. מצף, Targ. מצף adhe-
sit cutis eorum ossi eorum: præ macie tantum.
Alcor. מצף.

מצפה quatuor significata habet. I. מצפה specula-
tus, contēplatus est, respexit, prospexit ex loco al-
tiori, circumcirca vidit, consideravit: per meto-
nymiam, observavit, expectavit, præstolatus est,
speravit: expectans. n. alterū, eum respicit.
Pl. 66. Oculi eius in gentes מצפונא speculabuntur.
Targ. מצפונא intenti sunt: cōsiderant. Lxx.
מצפונא. Prov. 15. In omni loco oculi Domini
מצפונא, Targ. מצפונא videntes malos & bonos. Prov.
31. מצפונא speculatur vias domus sua. pro מצפונא specu-
lans. Piel. מצפונא idem. Psal. 5. Mane præparabo ti-
bi מצפונא, Targ. מצפונא & speculabor: expecta-
bo, ut des mihi petitionem meam.

Nom. מצפה speculator, super muro aut tur-
re urbis cōstitutus, ut annūciat & videat,
quis urbem ingrediatur: Pl. מצפונא specula-
tores. 2. Reg. 9. v. 17. מצפונא, Targ. מצפונא &
speculator stabat super turre in Jezreel. Eze. 3: 17.
Fili hominis, speculator ē te posui domui Israhel. Pro-
phetā, q̄ p̄videt futura, & admonet de his
populū: sicut speculator videt è lōginquo
advenientē hostē ad bellādū, & admonet
populū terre. Targ. מצפונא doctorē: metapho-
ra. Lxx. מצפונא speculator ē. Pro quo habetur,
מצפונא: Hof. 9. v. 8. מצפונא speculator Ephraim cū Deo

meo. Lxx. מצפונא tenebra. lege מצפונא speculator.
Esa. 52. מצפונא speculatorū tuorū: propheta
vocatur speculator, quod futura p̄spiciat.
מצפונא idē. Pl. מצפונא. Esa. 21. מצפונא, constitue
מצפונא speculator ē, qui videat, annūciat. 1. Sā. 4.
מצפונא, Eli sedebat juxta viā מצפונא speculatoris. In
loco ubi poterat viam intueri, & abeun-
tes & redeuntes observare. Targ. מצפונא
מצפונא porta speculatoris.

מצפה, & מצפיה, & מצפיה, & מצפה, Foem. מצפה
specula: locus altus, unde p̄spicitur. locus e-
ditus quicunq; unde speculari q̄s potest.
Esa. 21. v. 5. מצפה מצפה speculare (in) specula. Ib.
מצפה מצפה specula, Domie, ego s̄o jugiter interdū.
Jud. 11. v. 28. מצפה מצפה specula Gilead.

Pr opr. מצפה Mizpa. statuā lapideā, q̄ ere-
xerat in loco eminentiori, tanquā speculā,
& etiā à speculatione sic appellavit Jacob.
Gē. 31. מצפה, Targ. מצפה & speculā (sc. ap-
pellavit Jacob מצפה statuā: quia dixit (sc. La-
ban) מצפה speculabitur Dominus inter me & inter
te. Postea oppidū in regione Gilead, nō
p̄cul à mari Tyberiadis: urbs vicina Gile-
ad, in loco alto, unde p̄spiciunt ex lōgin-
quo. Jud. 11. v. 33. מצפה מצפה Mizpā,
in domū suā. Ibid. v. 10. מצפה מצפה in Mizpa. 1.
Sā. 7. v. 9. congregate omnē Israhel in מצפה מצפה in
Mizpa. 1. Sā. 10. v. 17. מצפה מצפה Samuel popu-
lū ad Dominū מצפה מצפה Mizpā. Lxx. מצפה מצפה. Ob
victoriā de regib. à Josua, Deo juvante, ibi
devictis: Jos. 11. v. 3, & 8. Israelitæ in Miz-
pa cōvenire solebāt oraturi, & de bello,
aut de re aliqua cōmuni seu ardua delibe-
raturi. Eratq; ibi ara à Josua extructa, & בית
בית מקודש לתפלה, aut בית מקודש לתפלה,
domus cōsecrata ad preces & cōvētus Israhelis, i-
stis tēporib. ut apparet ex 1. Maccab. 3. מצפה מצפה
& congregati sunt, & convenerūt in מצפה מצפה Mas-
sepha, cōtra Jerusalem: quia מצפה מצפה locus o-
rationis Massepha prius in Israhel. vide פלל. Jud.
20. מצפה מצפה egressi sunt oēs filij Israhel, & cōgregatus fuit
cœtus, sicut vir unus, à Dan usq; ad Bersēba & terrā
Gilead, ad Dominū מצפה מצפה, Targ. מצפה מצפה in Miz-
pa. שהשכינה שורה על רוב מצפונא. Hof. 5. Quia la-
queus fuisti מצפה מצפה super Mizpah. Lxx. מצפה מצפה,
Hier. מצפונא. accepūt appellativē. Tabor
& Mizpa, duo mōtes excelsi, sup quib ten-
debāt retia sua aucupes. מצפה מצפה. Dicit & מצפה מצפה:
Jos. 11. מצפה מצפה usq; ad מצפה מצפה vallē Mizpā ad ortū.

II. Per antiphrasin, Piel. מצפה מצפה calavis, rexit, oper-
uit, obduxit laminis ne cōspiciat. Ex. 36. מצפה מצפה
& tabulas מצפה מצפה, Targ. מצפה מצפה p̄uit auro. Lxx.
מצפה מצפה deauravit. 1. Reg. 6. מצפה מצפה p̄uit li-
gno. Targ. מצפה מצפה obduxit asserib. cedrinis
int. מצפה מצפה & obduxit fundū dom̄ asserib. abietinis.
Prov. 26: 23. מצפה מצפה scoriarū, Targ. מצפה מצפה

quod obductum est super testa. Lxx. διδομενον μετα δόλγ datū cū dolo, sicut testā ἡμετέρον reputandum.

NOM. צפוי obductio, operimentum.

צפא capitellum, quod est columnæ obductio & operimentum.

Rab. צפא reliquæ nucleū tegentes. צפחא candelabrum.

III. Arab. צפא zafi colavit, clarificavit, purgavit: de vitibus & arboribus, abnodavit. וי צפי & colabitur: in Avicen. מוצפי colatus. אלמ צפאה אבט os colatorium.

צפאי zafi purus, clarus. צפה puritas.

צפיה tazfia abnodatio.

צפי despumatus: Avicen.

צפיה zafia arista.

צפא p metaphorā, segregavit, elegit, deligit, designavit. Pl. 78. v. 70. & elegit David servū suum. Act. 1. v. 2. מצטפאם elegit eos. Alc. 2. אלה מצטפא עליכם Deus elegit eum super vos: de Muhammede.

NOM. צפי electus. Pl. מצפיה electi. צפה electio. מצטפי muztafi electus: Plur. מצטפי electi. מצפאם comparativus.

צפא petra. צפאם terra lapidosa. Alcor. 2. צפאם עליה הרמב.

IV. Arab. cum x punctato, צפי quod daffi pronunciatur: & אצפי adafi calefecit. Pals. אצפי atdafi calefactus fuit, incaluit.

NOM. אצפאם calidus.

צפאם dafi calefaciēs.

צפח duo sign. habet. I. צפח scyphus, lecythus. i. Sa. 26. & nūc accipe, euge, hastā, q̄ est ad caput ejus, & צפחה scyphū aquæ. Targ. כנא vas.

צפחאם laganū frixum cū oleo & melle. Exod. 16. & sapor ejus כצפחאם sicut laganū in melle. Targ. כצפחאם sicut crustula.

Chald. צפח letatus est.

צפח letitia, gaudium, titillatio, compunctio.

Syriacē, צפח illaqueavit.

צפחאם laqueus: aut, quo animalia capiuntur. Luc. 21. v. 35. Instar צפחאם laquei צפחאם ilaqueabit super omnes.

II. Arab. צפח zafah pepercit, remisit. Mat. 6. v. 12. ואצפח לנאדנוכנא & remitte nobis debita nostra, sicut צפחאם remittimus debitoribus nostris. Gē. 18. & non צפחאם ען אלמרינה parces urbi isti: remittes. Alc. צפחאם remisit, pedetentim. Precat.

צפחאם אצפחאם o honorabilis remissione.

Deinde, צפח zaffah bractearvit.

צפחאם zafaha bractea seu lamina thoracis:

Pl. צפחאם zafajah bractea, lamina, superficies.

צפחאם musaffah bracteatus, laminatus.

צפח duo sign. habet. I. צפח abscondit, occultavit, recondidit, reposuit, custodivit, servavit, reservavit. Job. 10. v. 13. & ista צפחאם, Targ. אצפחאם abscondisti. Pl. 27. וצפחאם, Targ. אצפחאם abscondet me.

Prov. 27. v. 16. צפחאם צפחאם abscondentes eā, absco-

dit ventū. Qui voluerit abscondere mulierē malā, & opera ejus, ne videantur foris: ille similis est volēti abscondere ventū. Exod. 2. וצפחאם, Targ. אצפחאם & abscondit eū tribus mensib. Jos. 2. & accept mulier viros וצפחאם, Targ. אצפחאם & abscondit eū: quēlibet feorfim. Niph. אצפחאם absconditus fuit. Job. 24. Quare ab Omnipotēte nō אצפחאם, Targ. אצפחאם abscondita essent tēpora. Lxx. אצפחאם. Hiph. אצפחאם abscondit. Exod. 2. & nō potui amplius אצפחאם, Targ. אצפחאם abscondere eum, dages euphonia.

NOM. אצפחאם absconditus, reconditus, thesaurus:

Pl. אצפחאם absconditi, reconditi. Prov. 13. וצפחאם & recondita est iusto substantia seu facultas peccatoris. Targ. אצפחאם & asseruat. Pl. 17. וצפחאם & recondito tuo replebis ventrē ipsorū: thesauro tuo: bono, q̄ est apud te reconditū, aut q̄ recondidisti te timentib. Ezech. 17. & poluerunt אצפחאם reconditū meū: thesaurū meum.

Targ. אצפחאם ארטה בית שכינתה terra domus habitationis mea. Pl. 83. & consultabunt cōtra אצפחאם absconditos tuos: contra eos, quos tu protegis.

צפח, Chal. צפח septentrio; regio septentrionis interior, extremū septentrionis occupās locū: quasi abscondita, q̄ Sol multo per annū tempore ibi non conspiciatur, & etiā interdiu aer in modum crepusculi caliginosus sit. Itē ventus à septentrione flans. Exod. 26. Ad angulū צפח, Targ. אצפחאם septentrionis. ¶ Notat aut septentrio, i. in descriptione Jerosolymæ, montem Zion. Esa. 14. In monte festorū, in lateribus צפח septentrionis. ¶ 2. in descriptione Judææ, Assyriæ, Chaldeam, & hujus metropolin Babyloniā, ad ortū septentrionalē sitā. Est. n. Babylonia, septentrionalis oriētalis in orbe habitabili. Zoph. 2. Extendet manū suā super צפח septentrionē, & perdet אצפחאם Assyriā. Jer. 6. ecce populus venit de terra צפח septentrionis. Judith. 16. venit Assur ex montibus ab Aquilone. ¶ 3. in descriptione Babyloniæ, Mediæ & Persiæ. Jer. 50. Ascēdit contra eā (Babyloniā) gens מצפחאם ex septentrione: Mediæ & Persiæ: Ex Mediæ & Persiæ veniet Cyrus.

צפחאם septentrionalis. Joel. 2. & אצפחאם septentrionalem removebo à vobis: locustam à septentrione venientē. Targ. אצפחאם מצפחאם ex septentrione: Assyrię populū.

צפחאם abscondita, recondita. Abd. 1. Eruta sunt מצפחאם abscondita ejus: thesauri.

II. In malū, צפח occulte insidiatus est, absconditus, occultatus fuit. Pl. 10. v. 8. Oculi ejus turba insirmorū אצפחאם abscondentur. Targ. אצפחאם insidiabuntur.

Prov. 1. v. 11. וצפחאם, Targ. אצפחאם insidiabimur innocenti temerē. Plal. 56. v. 7. Congregabuntur אצפחאם, Targ. אצפחאם insidiabuntur.

צפחאם regulus, basiliscus, aspis. Pl. Esa. 14. v. 30. Quia ex radice

צפחאם reguli, basilisci. Esa. 14. v. 30. Quia ex radice

צפחאם reguli, basilisci. Esa. 14. v. 30. Quia ex radice

צפחאם reguli, basilisci. Esa. 14. v. 30. Quia ex radice

צפחאם reguli, basilisci. Esa. 14. v. 30. Quia ex radice

צפחאם reguli, basilisci. Esa. 14. v. 30. Quia ex radice

צפחאם reguli, basilisci. Esa. 14. v. 30. Quia ex radice

צפחאם reguli, basilisci. Esa. 14. v. 30. Quia ex radice

צפחאם reguli, basilisci. Esa. 14. v. 30. Quia ex radice

צפחאם reguli, basilisci. Esa. 14. v. 30. Quia ex radice

צפחאם reguli, basilisci. Esa. 14. v. 30. Quia ex radice

צפחאם reguli, basilisci. Esa. 14. v. 30. Quia ex radice

צפחאם reguli, basilisci. Esa. 14. v. 30. Quia ex radice

צפחאם reguli, basilisci. Esa. 14. v. 30. Quia ex radice

צפחאם reguli, basilisci. Esa. 14. v. 30. Quia ex radice

צפחאם reguli, basilisci. Esa. 14. v. 30. Quia ex radice

צפחאם reguli, basilisci. Esa. 14. v. 30. Quia ex radice

dice serpentis egredietur **צפצפ** basiliscus: ex Jesse A
 Ezechias. Esa. 59. *Ova צפצפוני basilisci ruperūt:*
 rupto ovo erumpit basiliscus, & nocet ef-
 fractori. Jer. 8. *Ecce ego mitto in vos נחשי*
צפצפ serpentes regulos, quibus non est לחש in-
 cantatio. In fine 70. annorū נחש serpens fit
 צפצפ regulus, qui obthurat aures suas, ut
 non audiat vocem incantatoris incan-
 tantis ipsum.

צפצפ excrementa. Ezech. 4. v. 15. *Ecce*
dedit tibi הקקר הבקר צפצפ, Targ. גלילי תוריא stercora
bovis, pro excrementis hominis.

צפצפ genimina. Esa. 22. v. 24. *והצפצפיה* B
צפצפ. Targ. ובני בניא filios filiorum.

צפצפ Arab. **צפצפ** plausit: in ספק invenies.

צפצפ siphac panniculi, tunica.

צפצפ tria sign. habet. I. **צפצפ** vertit se, redijt, circui-
 vit, circumdedit. Jud. 7. v. 3. *Qui timidus est &*
pavidus, redeat וצפצפ & circumeat de monte Gi-
lead: per gyrū descendat. vel manē surgat:
 ex Chaldeo. Targ. ויחבחר, lege ויחבחר & fu-
 giat. Lxx. *והצפצפיה*

צפצפ Nom. **צפצפ**, Chal. **צפצפ** hirc^o, hœd^o: Pl. **צפצפ** hirci, hœdi. Foem. Ch. **צפצפ** capra. C

צפצפ circuitus, periodus, cidaris, corona caput
 ambiens & circūdans. Esa. 28. *In die illa erit*
Dominus exercitū in coronā jucūditatē, וצפצפיה
in cidarim decoris, reliquijs populi ejus.
 Sed, Ezech. 7. v. 6. *venit הצפצפיה revolutio ad*
te, habitator terra: causa est à Deo ut veniat
super te hostis. decretū, quod venit su-
per te manē. Ibid. v. 10. Egressa est הצפצפיה re-
volutio: folliculus.

צפצפ, Chal. **צפצפ**, Arab. **צפצפ** azafur avicula D
 circūvolitās, aut quę in aëre gyratur. cō-
 prehendit aves minores; & harū frequen-
 tiorē hominib. passerem avē cōmunissimā,
 idq; synecdochicē. Pl. **צפצפ**, Chal. **צפצפ**,
 Arab. **צפצפ** azafir avicula, passeres.
 Gé. 7. v. 14. *omnē הצפצפיה juxta speciem suā, & om-*
ne צפצפ, Targ. וצפצפיה aviculā. Gé. 15. & צפצפ, Targ.
והצפצפיה non divisit. Esa. 31. sicut a-
ves volātes, sic proteget Dominus Deus super Jeru-
salem. aves, ut defendant fœtus seu pullos
suos, nidos supervolant, rostro pugnāt &
unguibus, ac præ dolore garrunt. Pl. 102.
sicut avis solitaria super tecto: sicut passer.
 Ar. Luc. 12. *Quinq; הצפצפיה passeres esse veniūt.*

צפצפ, Chal. **צפצפ** & **צפצפ**, Arab. cū puncta-
 to, **צפצפ** dafra unguis, unguia, manū vel
 pedē circūdans & muniēs. ppriē eorū a-
 nimaliū, quę digitos habent separatos, ut
 homines, simię, aves. Plur. **צפצפ**, Rabb.
צפצפ, Ch. **צפצפ** & **צפצפ**, Ar. **צפצפ** unguis,
 unguia. Jer. 17. *Erratū Juda scriptum est stylo fer-*
ri, בצפצפ, Targ. in ungue adamātis exaratū
est super tabula cordis ipsorū. Quia homo fodit

feu scribit unguibus suis, cōparatur stylus
 ferre^o, quo homo fodit seu exarat, ungui.
 Deut. 21. *Et radet caput suū וצפצפיה אה וצפצפיה*
faciet unguis suos: præscindet. Targ. וצפצפיה
והצפצפיה & alet unguis suos: crescere sinet, ut
fiat turpis & abominabilis. Chald. Jud. 5.
Quassarunt עקבי סוס, Targ. טפרי דסוס unguia
eq. Dā. 4. וטפרוהי בצפצפין. & unguia ej^s sicut aviū.

Chal. טיפר, Arab. **צפצפ** dafar onyx, colore
 unguis præditus: item, unguia aromatica, &
 malleus magnus.

Arab. אל טיפאר onycha.

Arab. אטפאר אלטיב adfar altajeb, Matth. atfar
 ateb unguis odoratus, unguia aromatica,
 conchula Indica.

Rab. צפצפ jugulū, quod est inter collum
 & pectus. צפצפ genus locuste.

צפצפ sponsia, & funis ex junco palme fact^o.

Chal. & Syr. צפצפ aurora horizo-
 tem circumveniens, manē, tempus matutini.
 Pl. צפצפין & צפצפין matutina: itē, spectra matu-
 tina. Gen. 1. *והצפצפיה בקר, Targ. צפצפ manē. Gen.*
41. & postquā ascēdit השחר, Targ. צפצפ aurora.

VERBUM צפצפ manē surrexit.

PROPR. צפצפ Zipori, & שיפוריה Sipuria. Ibi
 est sepulcrum Jonę, filij Amithai prophe-
 tæ, in monte: Benjamin in Itinerario.

II. Arab. צפצפ zafar, & אצפאר azfar palluit, expalluit
 p̄ metu, decoloratus, flavus fuit. אצפאר flavus.
 צפצפ zofora pallor, decoloratio, flavedo, color
 auri.

צפצפ bilis, cholera אלמרה אלצפאר bilis flava.
 צפצפ bilis צפצפ מחחוקה bilis vitellina אלמרה אלמחיה
 adusta: in Avic. צפצפ סירא bilis nigra.
 צפצפ idem.

צפצפ zafravi biliosus, cholericus, melancholic^o.

צפצפ zafran (alij צפצפין, alij צפצפין scribunt)
 & צפצפ crocus: à colore flavo.

צפצפ zufar rubigo.

צפצפ adolescens.

III. Arab. cum punctato, צפצפ plexit. Mat. 27.
 v. 27. *והצפצפיה וצפצפיה אלכלילא מן שוך. & pleētebant coro-*
nam de spinis.

צקצק. Inde Arab. מצאקב.

צקצק. Inde צקצק ciconia.

E צקצק. Inde צקצק folliculus. 2. Reg. 4. v. 42. וצקצק
 ופירוקן & spicam in folliculo suo. Targ. ופירוקן
 וצקצק & manipulum in veste sua.

Arab. צקצק zacal splenduit, coruscavit, resplē-
 duit, reluxit. Hiph. אצקצק azcal vibravit. Psal.

7. *והצקצקיה vibravit gladium suum.*

NOM. צקצק zakala splendor, coruscatio: in Av.

צקצק. Arab. צקצק casia: item grando.

צקצק tria sign. habet. I. צקצק, Chald. צקצק & צקצק li-
 gavit, colligavit, vinxit, consuit, strinxit, con-
 strinxit, pressit, compressit. Prov. 30. *Quis צקצק,*
 Targ.

Targ. צר *ligavit aquam veste sua?* Hof. 4. v. 19. A
 צר *ligavit ventus ipsam alis suis.* R. D. *constrinxit ventum alis suis.* Quando illas aperuerit, non inveniet quicquam: ita nulla idololatriæ utilitas. Job. 26. צור *ligans aquas in nubibus suis:* constringens. Hof. 13. צור *colligata est iniquitas Ephraim:* reservata apud me, sicut res in fasciculo. Targ. גניזא בגניזא *reposita in thesauro.* Lxx. συναγωγῆν congregatio. Acceperunt pro צבור congregatio. 2. Sam. 20. v. 3. Et erant צרות *cōstrictæ usq. ad diē mortis sue.* Tar. צרות ונתקרו צרות *custoditæ & vocatæ.* Cant. 8. צור *cōpingemus super ea tabulas cedrinas* Lxx. *ὄλας ἐξ-ψαμέν* *describem?* צור. Piel צור *colligavit.* Jof. B
 9. v. 4. Et utres vini veteres, & laceratos ומצרים & ligatos: colligatos. Lxx. *ἀσπιδόδεσμοις.*

Nom. צור, Chal. צר *fasciculus simul colligatus:* Plur צרות, Chal. צרות *fasciculi.* Cant. 1. צור *fasciculus myrrha, d. lectus meus mihi.* Inde & Liber quidā nomen habet. Deinde, *sacculus, loculus,* in quo aliquid ligatur & constringitur, *crumena.* Gen. 42. v. 35. Et ecce unusquisq. צור *loculus argenti ejus in sacco ejus.* Ibid. Et *viderunt צרות כספיהם,* Tar. צרות *loculos argenti sui.* 1. Sam. 15. Et erit anima domini mei צרות בצרות החיים *in loculo virventium, cum Domino Deo tuo: sed animam hostiū tuorum funda projiciet.* Hinc R. Eleazer dixit: Animas justorum esse repositas sub throno gloria: animas verò impiorum rari & circumagi ab uno mundi sine ad alterum, nec illis esse quietem. Et Judæi sepulcris mortuorum inscribunt: מנוחה בצרות החיים עם שאר צרקות א"א *quies ejus in loculo virventium cum reliquis justis mulieribus; Amen, a. a. Selah.* Itē, צרות *anima ejus sit colligata in horto Eden; Amen, a. a. Selah.* Hag. 1. Et qui mercede meret, meret in צור *loculum perforatum.* Si loculus argenti fuerit inferius perforatus, nihil in eo invenitur, argentum sicut imponitur, ita elabitur. Targ. למארתא *in maledictionem.* Argentum ejus erit in maledictionem. Tertio per Synecdochen, צור idem est quod צור, *lapill' ponderis,* qui in sacculo ponitur, & quicunq. *lapillus, scrupulus, calculus,* quales interdum in tritico, dum cribratur, reperiuntur, ut cū צור *petra conveniat.* 2. Sam. 17. Quod non inventus erit ibi etiam צור *lapillus.* Tar. צרות *lapides ejus.* Prov. 26. צור *sicut scrupulus lapidis in acervo.* Targ. צרות *sicut frustum lapidis in funda.* Amos 9. v. 9. Sicut agitur in cribro, & non cadet צור *lapillus in terram.* Targ. מיני אבן *species lapidis è medio.* Inde צור pro *petra, silex.* Esa. 5. v. 28. *ungula equorum ejus sicut petra (silex) reputantur.* Ibid. v. 30.

צור *hostis, adversarius, qui angit, affligit, vexat, infestat:* Plur צרים *hostes.* Foem. צרה *adversatrix.* Nū. 10. Si *veritis ad bellum in terra vestra, contra hostem affligentem vos.* Targ. צרות *hostes, qui angunt vos.* Amos 3. צר *hostis, & in circuitu terra.* Hostis veniet, & in circuitu totius terræ castra metabitur. Esa. 59. v. 19. *Cum venerit צור sicut fluvius, hostis.* Targ. *Cum venerint צרות sicut inundatio fluvij Euphratis, hostes.* Lxx. *ὡς ποταμὸς βίου,* Hier. *quasi fluvius violentus.* Hof. nō correxit. Ezech. 30. Et Noph צרות *hostes diei:* diurni. Noph invadent hostes interdiu, & nō noctu, sicut fures. Gen. 14. *Qui tradidit צרות hostes tuos in manum tuam.* Targ. צרות *ofores tuos.* Deinde, צר *angustus.* Gen. 49. v. 20. צר, Targ. צר *angustus est mihi locus.* Et abstractè, *angustia.* Jud. 11. Postquam צר *angustia est vel fuit vobis.* 1. Sa. 2. Et aspicias צר *afflictionē (in) habitaculo:* afflictionē habitaculi, quæ erit in tabernaculo. Quando. n. duo sunt in tēplo sacerdotes, unus affligit alterū. Afflictionē tuā in tabernaculo meo remotionē à summo sacerdotio: sed manebunt sacerdotes.

צרות *angustia & lux obscuratur in caelis ejus: scil. terræ. Sol & Luna.*
 צור, Chald. צר *ligatus, colligatus.* 2. Sam. 20. Et fuerunt צרות *ligata usq. ad diem mortis ipsarum.* Targ. צרות *custoditæ.* separata à maritis suis, quamdiu hi viverent.
 Rabb. צר *restrinxit sanguinem.* צר *hologium.* צר *caedo.*
 צור *vitrum stricti oris.*

II. Per Metaphoram, צר *anxit, afflixit, vexavit, affligit, cruciavit,* cum ad hominem transfertur. Pf. 129. v. 1. Sape צרות *afflixerunt me à juventute mea.* Targ. צרות *molestias intulerunt mihi.* Num. 33. v. 55. וצרות *affligent vos: argentum vos: affligent.* Lxx. *ἐξ-ἄλλοις ἐχθροῖς ἐν-ἑμοῖς & inimici vobis erunt.* Num. 25. צור, Targ. צרות *ange Midianitas.* Lxx. *ἐθελίετη hostes suis.* Ibidem. Quia צרות, Targ. צרות *angunt ipsi vos.* Lev. 18. *uxorem ad sororem ejus, ne accipias לצור, Targ. לצור ad angendū: ad affligendū eā.* Quia uni maris uxores dua, una alterā affligit. Esa. 11. v. 13. *Juda non affliget Ephraim.* Hiph. צרות. Deut. 28. *Et angit te in omnib' portis tuis.* Zoph. 1. *Et affligit hominē.* Jer. 48. *Et itaq. cor fortis Moab in die illo, sicut cor feminae affligentis afflicte, anxie, in angustijs & doloribus partus constituta.* Targ. צרות *qua affligit se in doloribus suis.* absolutè. Lxx. *ὡδυνῶνς parturientiū.*

Nom צר *hostis, adversarius, qui angit, affligit, vexat, infestat:* Plur צרים *hostes.* Foem. צרה *adversatrix.* Nū. 10. Si *veritis ad bellum in terra vestra, contra hostem affligentem vos.* Targ. צרות *hostes, qui angunt vos.* Amos 3. צר *hostis, & in circuitu terra.* Hostis veniet, & in circuitu totius terræ castra metabitur. Esa. 59. v. 19. *Cum venerit צור sicut fluvius, hostis.* Targ. *Cum venerint צרות sicut inundatio fluvij Euphratis, hostes.* Lxx. *ὡς ποταμὸς βίου,* Hier. *quasi fluvius violentus.* Hof. nō correxit. Ezech. 30. Et Noph צרות *hostes diei:* diurni. Noph invadent hostes interdiu, & nō noctu, sicut fures. Gen. 14. *Qui tradidit צרות hostes tuos in manum tuam.* Targ. צרות *ofores tuos.* Deinde, צר *angustus.* Gen. 49. v. 20. צר, Targ. צר *angustus est mihi locus.* Et abstractè, *angustia.* Jud. 11. Postquam צר *angustia est vel fuit vobis.* 1. Sa. 2. Et aspicias צר *afflictionē (in) habitaculo:* afflictionē habitaculi, quæ erit in tabernaculo. Quando. n. duo sunt in tēplo sacerdotes, unus affligit alterū. Afflictionē tuā in tabernaculo meo remotionē à summo sacerdotio: sed manebunt sacerdotes.

צרות *angustia:* Plur צרות *angustia.* Pf. 118. *Et invocavi Dominum.* Psal. 116. ומצרי

א **צ ר** *angustia inferni invenerunt me.* Thr. i. oēs persecutores ejus apprehenderūt eā inter angustias. Inter angustias seu fauces montiū, vel angiportū, unde qs evadere nequit. Inter sepes ex utraq; parte, ut non possis elabi. Lxx. τῶν θλιβόντων affligentes.

Arab. **צ ר** *angustia, difficultates.* צ ר *tribulatio, angustia.*

III. Arab. **צ ר** *strinxit, constrinxit dentes, frenduit, striduit.* Marc. 9. *וצרר אפסנאנה & constringit dentes suos.* Psal. 35. *צ ר* *frenduerunt dentib. suis super me.* Psal. 39. *צ ר* *stringet dentes suos.*

No m. **צ ר** *constrictio, frendor, stridor.* צ ר *stridor dentium.*

צ ר *zarur mespilus vehementer astringens, sorba.* צ ר *frendor.*

Deinde, Arab. cum **צ ר** punctato, **צ ר**, q pronuntiatur, *necessarium fuit.* **צ ר** *coactus fuit, oportuit.* Marc. 14. v. 31. *ואן אצטר אלי & si oportuerit me mori tecum.*

No m. **צ ר** *necessitas.* צ ר *idem.*

צ ר *necessari?* Pl. **צ ר** *necessary.* **צ ר** *idem.*

Itē Arab. **צ ר** *damno affectit.* Marc. ult. *Non nocent eis.* Luc. 10. *Nec nocent vobis quicquā.* Pl. 89. *Inimicus non ledet ipsū: nocebit ipsi.* Alc. 2. *quid noceret illis?*

צ ר *nocumentū.* צ ר *impedimentū, nocumentū.* צ ר *idē.* צ ר *claudus.* צ ר *species.* צ ר *ligat.* צ ר *psittac.*

צ ר *invenies.*

צ ר duo sign. habet. I. **צ ר**, Chal. **צ ר** *ussit, combustit, incendit, arsit.* Inde Niph. **צ ר** *incensus, combustus fuit.* Ezech. 20. *Nec extinguitur flamma & incenduntur eā omnes facies, a meridie ad septentrionem.* pre pudore & ignominia in captivitate. Targ. **צ ר** *si gnabuntur: notabuntur.*

No m. **צ ר** *ardens: absolutè, combustio.* Lev. 13. *Nec creverit **צ ר** combustio ulceris: crusta.* Targ. **צ ר** *Chal. **צ ר** idē.*

Rabb. **צ ר** *fortis, durus.*

צ ר *doctus, acris ingenij vir, qui discit in Talmud, nondum tamen Rabbi.* Item, *superflua constipatio.*

II. Arab. cū **צ ר** punctato, **צ ר** *darab verberavit, cecidit, percussit, pulsavit, ferijt, sauciavit.* Pl. 135. **צ ר** *percussit reges magnos.* Mat. 26. v. 31. **צ ר** *ego percuciam pastorem.* Marc. 14. v. 41. *Eduxit gladiū & percussit adolescentē.* Mat. 6. v. 2. *non canas ante te buccinā. sic & aliās quando de instrumentis musicis dicitur.* De sermone. Mat. 13. v. 24. *וצר להם מהלא אחר & proposuit illis parabolā aliā.* Alc. **צ ר** *Cap. Jonas & dic illis exēplū.* **צ ר** *percute baculo tuo petrā.* Hiph. Pa. **צ ר** *adtarab concussus, agitat us, commotus, turbatus fuit.* Mat.

צ ר *humor seu succus ex arborib. incisis fluēs teu distillās, balsamo similis.* Gē. 37. *cameli ipsorū portātes aromata, וצרי, Targ. וקטף & resinā.* Ismaēlitē veniebāt ex Gilead, unde resinā afferre solebāt in Aegyptū. Gē. 43. *Deserte viro munus, modicū **צ ר**, Targ. קטף resinā.* Jer. 46. *Ascende in Gilead, & accipe **צ ר**, Targ. שעיף resinā, filia Aegypti.* Jer. 8. *an resinā non est in Gilead, si medicus nō est ibi?* In Gilead crescebāt arbores, unde resinę & alij fructus ad medicinā legēbantur: eratq; Gilead emporiū mercatorum. Eratq; resinā medicina difficiliorum morborum, ut morsus serpentum. Ezech. 27. *oleum (balsamum) & resinā.*

Chal. & Syr. **צ ר** *scidit, incidit, proscidit, rupit.* Chald. Esth. 4. *ויקרע, Targ. וצרר & scidit Mardocheus vestes suas.* Syr. Piel. **צ ר** *Matth. 26. v. 65. **צ ר** scidit vestes suas.* Pa. **צ ר** *scis-*

scis-

scis-

scis-

scis-

scis-

scis-

scis-

scis-

2. v. 3. *Cū audisset Herodes turbatus est ipse, & omnis Jerusale.* Marc. 6. v. 50. *ואצטרבוא & turbati sunt, & locutus est cū ipsis.* Joh. 14. *Non turbetur cor vestrū.* Pl. 98. *וליצטרב & commoveatur mare: concutiat ur.* Psal. 60. *Quia concussa est terra.*

No m. **צ ר** *darib percutiens, verberans, pulsans.* Psalm. 68. *אל צרבתא פילרפוף pulsantes in tympanis: tympaniftrix.*

צ ר *darb, Foem. צ ר* *dārba percussio, ca-*

des, vulnus, flagellum: Pl. צ ר *flagella, plaga.*

Avic. **צ ר** *darb sanguinolenta egestio.*

צ ר *verberatio, pulsatio.*

צ ר *dārba tōitru. צ ר* *pugna agitatio.*

צ ר *andarab rixatus, jurgatus, digladiatus, piliatus fuit, pugnavit, oppugnavit. de cane, rixit.*

צ ר *mundarib preliator, bellator, miles: Plur. מנצרבין mundabirin milites.*

צ ר *mundariba pugna, bellum, rixa, ritus canis.*

Itē, **צ ר** *tesendit.* Gen. 12. *וצרב הנאך מרצבה & tetendit ibi tentorium suum.*

צ ר *tentorium, tabernaculum: Pl. מנצרב madarib tentoria, tabernacula.*

צ ר *modus, species: item, multiplicatio. צ ר* *multiplicatus.*

צ ר *Arab. צ ר* *zarg ephippium, sella equi: Plur. צ ר* *zurug ephippia.*

צ ר *zarrag ephippiarius, q facit ephippia: צ ר* *azrag (travit equū aut mulū, sella impasit.*

צ ר *Rabb. צ ר* *furfur, ab ariditate: Item, oblatio sicca, non permixta.*

צ ר *raucus, vocem habens aridam.*

צ ר *digitus longus, medius. al. pollex.*

צ ר *nomē cacodemonis, seu mali spiritus.*

Arab. **צ ר** *rana: in Avicen.*

צ ר *persecutionem passus est.* Gal. 6. *Ne יצרוא psecutionē patiantur.* צ ר *persecutionē passus.*

צ ר *Humor seu succus ex arborib. incisis fluēs teu distillās, balsamo similis.* Gē. 37. *cameli ipsorū portātes aromata, וצרי, Targ. וקטף & resinā.* Ismaēlitē veniebāt ex Gilead, unde resinā afferre solebāt in Aegyptū. Gē. 43. *Deserte viro munus, modicū **צ ר**, Targ. קטף resinā.* Jer. 46. *Ascende in Gilead, & accipe **צ ר**, Targ. שעיף resinā, filia Aegypti.* Jer. 8. *an resinā non est in Gilead, si medicus nō est ibi?* In Gilead crescebāt arbores, unde resinę & alij fructus ad medicinā legēbantur: eratq; Gilead emporiū mercatorum. Eratq; resinā medicina difficiliorum morborum, ut morsus serpentum. Ezech. 27. *oleum (balsamum) & resinā.*

Chal. & Syr. **צ ר** *scidit, incidit, proscidit, rupit.* Chald. Esth. 4. *ויקרע, Targ. וצרר & scidit Mardocheus vestes suas.* Syr. Piel. **צ ר** *Matth. 26. v. 65. **צ ר** scidit vestes suas.* Pa. **צ ר** *scis-*

scis-

scis-

scis-

scis-

fus fuit. Joh. 21. v. 11. מצטרין *scissum est rete.* A
 Matth. 9. v. 17. *Ne מצטרין rumpantur utres.* ¶
 Per Metaphoram, צרי *subsannavit, lusit, petu-*
lans, lascivus fuit. Prov. 30. v. 17. *Oculus חלעץ,*
 Targ מצטרין *qui subsannat patrem.* מצטרין *lasci-*
vit. 1. Tim. 5. מצטרין *lascivientes contra Chri-*
stum. Nom. צרי *scissus.*

Arab. צארי *arbor navis, malus.*

Cum $\dot{x}$ punctato, צרי *deri ferrugo.*

צרי *mudri ferruginosus, obscuratus, nō lucid⁹.*

צרה, Chald. צרה *elevavit vocem, clamavit,*
exclamavit. Zoph. 1. *Amarē צרה,* Targ. *יצוח*
clamabit. Hiph. *הצריה idem.* Esa. 42. *Jubilabit,*
etiam יצריה exclamabit. Prov. 28. *Leo rugiens, &*
ursus שוקק discurrens. Targ. *מצריה exclamans.*

Arab. cum $\dot{x}$ punctato, צרה *zarach cla-*
mavit: cecinit, de gallo. Pf. 17. *צרחתי clamavi.*
 Pf. 30 *Alte, Domine, מצרחתי clamabo.* Matth. 3.
וּמִן אֲלֵמָה אָפָה צָרָהוּא פִּי אֲלֵכְרִיָּה
voxi clamās in deserto. Mat. 14. v. 26. *וּמִן אֲלֵמָה אָפָה צָרָהוּא פִּי אֲלֵכְרִיָּה*
pra timore cla-
maverunt. Rō. 9. *Esaias צרח אלקול elevat vocē.*

Nom. צריה, Arab. צרה *turris, locus excel-*
sus: Plur. *צריחים,* Arab. צרווא *turres.* Jud. 9.
 v. 43. *Et venerunt ad צריח arcem domus Dei Be-*
rith. Nomen loci ubi convenerant ad fa-
 ciendum ברית *foedus.* Scopulus ubi erant
 extructa domus ubi bis.

Arab. צריה & צראח *vox, clamor, sonitus.*

Rabbin. צרה *doluit.* צרה *dolor.* Talm.

צרה *dolor cordis.*

Arab. אנצרה *anzarah tristis fuit.*

צרט. Arab. צראט *via, semita, callis.* In prologo
 Alcorani: *אֲהַרְבֵּנָא אֲלֵצְרָאט מִסְתְּקִים*
deduc nos
viam rectam.

צרט *zarrat cribravit.*

צרך. Inde צרך *necessitas.* 2. Par. 2. v. 16. *Nos*
vero cademus ligna de Libano, secundum omnem
צרכה necessitatem tuam: quantum op⁹ habes.
 Pro quo habetur, 1. Reg. 5. *Factam omne*
הצרך desiderium tuum. Targ. *sufficienter dabo*
צרכך necessitatem tuam. tantum. ¶ Rabbin.
 צרך *necessitas, egestio stercoris fecit ne-*
cessitatem suam. Jud. 3. *וְעָשָׂה צָרְכוֹ*
operu ipse pedes suos. Targ. *עָשָׂה צָרְכוֹ*
facit ipse necessi: arem suā.

Chal. צורך & צורך, Ara צרך *indigenia, defe-*
ctus, desideriu, utilitas. Jer 48. *Sicut vas in quo nō*
est הכף desiderium. Tar. צורך *necessitas. utilitas.*

Chald. & Syr. צריך *indigens, egenus:* Plur.
צריכין indigentes. Chald. Pf. 40. *Ego sum pauper*
וְאֵבִיִּין, & צריכא & egenus: indigens. Syr.
 Aet. 4. *Et nemo erat inter eos. רצריך qui indigeret.*

Rabbin. צרך & הצרך *necessē fuit, necessē ha-*
buit, indiguit, oportuit, debuit.

צרכיבא *necessaria, cibaria oportuna.*

צרכי הגוף *necessaria corporis.* צרכי הנפש *necef-*
saria anima.

Arab. צרק *necessitas.* Psal. 23. *כאלצרק. juxta*
necessitatem.

צרים. Rabb. צרים *scidit, fregit.* Talm. *צרים*
scidit aurem primogeniti.

Arab. צרים *intestinum rectum.*

צרים *mazram farcimen.*

צרים *calm gutta.*

Sed cum $\dot{x}$ punctato, צרים *accendit.* Aet.
 49. vers. 20. *וַאֲצִרְמוּ אֵשׁ & accenderunt ignem.*
 מצרים *accensus fuit, exarsit.* Pf. 99. *אֲצִרְמוּ אֵשׁ*
accensus est ignis.

Nom. מצרואם *accensio, succensio.*

צרים. Arab. cum $\dot{x}$ punctato, צרים *dars dens: i-*
tē, dentale aratri: Pl. מצרואם *adras, & מצרואם*
adaris dentes. מצרואם *אלצרים אלצרים*
dens molaris.

צרים *darras dentavit, dentibus instruxit.*

צרים *atdarras dentavit.*

צרים מן הים *bile daris edentulus.* צרים מן הים
dens ally. צרים קדמי *dars cudumi dens anterior,*
incisorius, gelasinus.

צרע *tria significata habet.* I. צרע. Inde Paul
 Piel. מצרע *lepra affectus, leprosus:* Plur. מצרעים
leprosi. Foem. מצרעה *leprosa.* 2. Reg. 5. v. 27.
Et exiit ab eo מצרע leprosus ut nix. Targ. *מחור*
albus. Ibidem v. 1. *Et vir ille erat fortis virtute*
מצרע leprosus. Targ. *וְהוּא לְקִי בְּסִנְיֹוֹתָא & erat*
percutus lepra. 2. Reg. 7. v. 3. *Et quatuor viri e-*
rant מצרעים leprosi in ostio porta. Sicut leprosi
 solebant extra urbem degere. Exod. 4. *Et*
ecce manus ejus מצרעה leprosa sicut nix. Targ.
 מצרעה *alba.*

Nom. מצרוע *leprosus.* Leprosus cogebatur,
 1. *incedere scissis vestibis.* 2. *alere castrum.*
 3. *labrum superius obtegere.* 4. *clama-*
re: immundus, immund⁹. 5. *degere extra*
castra, sed solū, quamdiu lepra laboraret.
 מצרוע *lepra.* Lev. 13. מצרוע, Targ. מצרועה *le-*
pra est.

צרעה, Chald. צרעה *vespa, crabro.*

Rabb. מצרעין *apes, fera, vespa.* מצרע *lepro-*
sus fuit.

II. Arab. צרע *cecidit, dejectus, prostratus, allisus fuit.*
 Pf. 45. *Populi מצרעו cadent sub te.* 2. Petr. 3. v. 17.
 מצרעו *cadatus ex stabilitate vestra.* מצרעו
luctentur: in Avic מצרעו zarra dejecit, prostravit,
allisit. Pf. 73. מצרעו *dejecisti eos.* Pf. 37. מצרעו
ut prosternant pauperem. Marc. 9. מצרעו *allidit il-*
lum. מצרעו *anzara luctatus fuit, prostratus fuit.*
 Psal. 6. מצרעו *prosternantur.*

Nom. מצרע *epilepsia, quasi lucta.* מצרע
epilepticus.

מצרע *muzari luctator, athleta:* Plural.
 מצרעין *luctatores.*

מצרע *inzira, & מצרעו munzara lucta.*

III. Arab. cū $\dot{x}$ punctato, מצרע *dara, & מצרעו*
ad-
tara clamavit, catavit, oravit, precatu est. Gē.
 מצרעו.

4. וצועת לתלאמירך *vox sanguinis fratris tui clamat ad me. Luc. 9. v. 40.* & rogavi discipulos tuos ut eijcerent eum. Pl. 30. & ad Deum meum אצויע precaber. Psalm. 64. cum מצויעתא אצויע deprecor. Psal. 37. מצויעתא אצויעתא אצויע *subditus esto Domino, & ora ad eum.*

NOM. צויע oratio. צויע clamor, cantus.

צויע uber: in Avicen. In Geogr. Non est illis זרע ולא זרע *semen, nec uber.* צויע sambuca.

צויע tria significata habet. I. צויע, Chald. צויע *fundit ad purificandum, liquefecit, conflagavit, probavit, igne purgavit, examinavit metalla, excoxit, flando congeffit, conflato igne liquefecit & commiscuit, resoluit.* Esa. 1. וצויע & liquefaciam ad puritatem scorias tuas. ¶ Per metaphoram, examinavit, probavit, exploravit tribulationib. multis. Psalm. 66. v. 10. וצויענו בצויע בנסף *examinasti nos sicut examinatur argentum.* Targum אצויעתא קנאה רמתיך סימא *liquefecisti nos, sicut aurifaber liquefacit argentum.* Esa. 48. v. 10. Ecce צויעתא *excoxi te, sed non in argento: elegi seu probavi te in camino afflictionis.* hic phrasim explicatur. Jud. 7. v. 4. וצויענו, Targum וצויעתא וצויעתא *probabo eum ibi.* Sicut aurifex argentum separat a scorijs. Pl. 26. v. 2. צויעתא, Targ. וצויעתא *purga renes meos.* Jerem. 9. Ecce ego צויעתא *excoquo eos.* Targ. וצויעתא וצויעתא *adduco super illos angustiam, & proba eos.* Niph. וצויעתא *conflatus fuit.* Piel. וצויעתא *conflavit.* Malach. 3. & sedebit מצויעתא *conflans & mundificans argentum.* Lxx. וצויעתא *conflans.* Ibid. v. 2. Nam ipse מצויעתא *tanquam ignis constatoris seu aurificis.* Hier. *conflans.* Hof. nō correxit.

NOM. צויעתא & צויעתא *conflator, aurifaber.* Jer. 6. In vanum צויעתא *excoxit aurifaber.* Jud. 17. v. 6. & dedit לצויעתא, Targ. לקנאה *aurifabro.*

צויעתא *vas in quo conflat seu liquefacit aurifaber argentum: aut locus, ubi metalla candescunt, ut laborentur.* Prov. 17. מצויעתא *catinus pro argento: fornax.*

PROPR. צויעתא Zarephat, Arab. צויעתא Zarfand Zarepta, urbs Sidoniorū, quasi in medio inter Tyrum & Sidonem sita, sic dicta ab officinis, in quibus vitra excoquebantur: Sidonij enim & Tyrij invenerunt artem parandi vitri, ibiq; suas officinas habuerunt. distat autē a Damasco quatuor diebus. 1. Reg. 17. v. 9. Surge, vade צויעתא *in Zarephat, quae est לצויעתא Sidonis.* Erat enim & a lia Zarephat. Lxx. *eis οὐρανεῖς* ה *locale, pro h foeminino acceperunt.* Inde, Luc. 4. v. 26. *eis οὐρανεῖς* ה *Additur autem Sidonis, ad differentiam alterius Sareptae in terra Chanaan.* ¶ Deinde צויעתא *est quaedam provincia.* Obad. 1. Qui Cananai sunt usq;

ad צויעתא Zarephat. Hodie Judaeis est Francia, Gallia: inde צויעתא Gallus. Nepotes Tarsis, alter Sepharad, alter Zarephat dictus fuit: ille Hesperidam, hic Galliam tenuit.

Rabb. צויעתא *conflatorium.* צויעתא *aurifugmentum, nitrum, alumen.*

II. Rabb. Per metaphor. צויעתא *conjunxit, conglutinavit, congregavit, combinavit, confecit, comparavit, contulit inter se, permutavit.* P. Asliv. צויעתא *comparatus fuit.*

צויעתא *conjunctio, combinatio, relatio.*

צויעתא מלה מצויעתא *dictio relativa.* צויעתא *correlativum.* מצויעתא *correlativa.* צויעתא *correlatio.* צויעתא *comparatio.* צויעתא *oppidum.*

Arab. צויעתא *zarraf nummum commutavit.*

צויעתא *muzarraf collybista, nummularius, mensarius, argentarius: Item, qui eleemosynam dat pro altero, contributor.*

צויעתא *zarf moneta, mutatio, commutatio.*

צויעתא *nummularius: Pl. צויעתא nummularij.*

צויעתא *zarraf declinavit vocabula.*

צויעתא *tazirif conjugatio verbi.*

צויעתא *tazrif oppositio: Pl. צויעתא tazarif oppositiones.* צויעתא *era.*

II. Arab. צויעתא *zaraph locū mutavit, vertit, avertit, reversus fuit, discessit.* צויעתא & צויעתא *dimisit.* Pl. 41. וצויעתא *vertet stratam ejus: mutabit.* Psal. 13. Ne וצויעתא *avertas faciem tuam.* Luc. 8. וצויעתא *dimisit eum Jesus.* אנצויעתא *anzaraf conversatus est, reversus, dimissus fuit, venit, discessit.* 2. Cor. 1. v. 16. Tum וצויעתא *revertar ex ea ad vos.* Luc. 1. v. 38. וצויעתא *et discessit ab ea angelus.* Marc. 5. v. 17. ut וצויעתא *discederet ex sinibus corū.* Ephes. 4. v. 14. וצויעתא *circumferamur quovis vento.*

NOM. וצויעתא *conversatio.* וצויעתא *conversus, congelatus.* Alc. 2. וצויעתא *reversio ventorum & nubium.* Geogr. וצויעתא *conversantur in ea.*

Cum punctato וצויעתא *uter: Pl. וצויעתא utres.* וצויעתא *utriculus.*

QUADRATA.

צויעתא *virga: Pl. וצויעתא virga.* Zach. 4. v. 14. *Quae in manu duarum וצויעתא virgarum aurearum.* Targ. וצויעתא *rostrorum.*

E צויעתא *rana: a צויעתא aurora, & וצויעתא scientia, quod matutinū tepus sciāt, & ex clamore suo indicet.* Chald. וצויעתא & וצויעתא, ab וצויעתא *lux.* Arab. וצויעתא *didfa, cum punctato, & וצויעתא eliso.* Matth. וצויעתא *didaha: Pl. וצויעתא, Chal. וצויעתא difada rana.*

צויעתא *Matth. sahatar saturcia.*

צויעתא *Alcor. lutum.*

L I T E R A

ק K O P H.

DECIMA nona Alphabeti litera nominatur Hebraicè קוף *kuf*, Syr. קוף *quoph*, Arabicè קאף *kaf*. Est autem קוף idem quod הקיפה, *revolutio, ambitus*: quòd figura ק semicirculo literam descendantem ambiente constet.

Potestas ejus alia in Orthographia est, alia in Etymologia.

In Orthographia valet *k* vel *q* latinum. Arabes tamen mollius proferunt, unde à Rabbinis per כ *ch* exprimitur: ut מיקה *Mecha*. & כדר *cadar pollut*, Rabbini קדר scribunt.

In Etymologia semper est radicalis: nisi, quòd in Talmud tantum reperitur syllaba קא, tam separata quam adnexa, vimq; habet affirmationis; ut, קאמר *dicere*: etim, nota Genitivi casus.

קאה קאה idem quod קוא, vomuit, evomuit. Levit. 18. v. 28. Et non תקיא, Targ. תרוקן *evomat terra vos, cum cõtamina veritis eam, quemadmodum קאה, Targ. רוקינה evomuit gentem, qua fuit ante vos*. Constructur ארץ cum verbo maleulino. Jer. 55. *Bibite, inebriamini, וקו ו vomite*. pro וקאו literis א' permutatis.

קאח. Indeaח, Chald. קאח & קח, absorpto א, avis sylvestris vocem edens lamentabilè, ulula, noctua, bubo. Zoph. 2. v. 14. & Esa. 34. v. 11. *Possidebunt eam קאה ulula & erinaceus*. Psal. 102. *Similis sum לקאח מברר ulula deserti*: voce scilicet lamentabili. Lxx. πελεκάνη *pelecano solitario*. Hier Lev. 11. v. 18. Vertit, onocrotalum. Et in 2. Sophoniae, duo facit onocrotalorum genera: aliud aquatile, aliud solitudinis. Per aquatile sine dubio intelligit ardeam stellarem, à punctis elegantibus, tanquam stellis, sic dictam: quæ in paludibus, inter arundines degit, & inserto terræ rostro ruditum asininum edit, indeq; onocrotalus vocatur. Per solitu-

A dinis onocrotalum intelligit ardeã, quæ in sylvis, summarum arborum cavitatibus velut inclusa, vocem satis flebilem, & caprinæ similem edere sæpius auditur.

קבב duo significata habet. I. קבב idem quod נקב, cavavit, excavavit, perfodit dictis, profcidit, maledixit, execratus est. Num. 23. v. 8. Quid נקב, Targ. אלוטה *maledicam eum? non נקב, Targ. לוטה maledixit eum Deus*. Ibid. vers. 11. לקב, Targ. למלט *ad maledicendum hostem meum assumfite*. Ibid. v. 13. וקבנו, Targ. וחלוטה *maledices eum mihi inde*. pro קבו: pro dages enim נ inseritur. Ibid. vers. 27. וקבהו, Targ. וחלוטה *maledices eum mihi inde*. ¶ Rabbini קבב convertit.

B Nom. קבה, Chald. קבא, Syr. קבוה, Arab. קבה cubba *tabernaculum, tentorium, papilio, cavea, adicula, sacellum, testudo adificij, fornix, prostibulum, lupanar*. Num. 25. v. 8. *Et ingressus est post virum Israelitem אל הקבה, Targ. לקבא in tentorium: & transfodit ambos, virum Israelitem, & istam mulierem אל קבה in tentorio ejus*. pro קבתה: sine dages. Targ. למעה *ad viscera ejus*. Accepit pro קבה venter, sacculus viscerum. Lxx. δια τῆς μήτρας αὐτῆς per vulvam ejus. Rabbini intelligunt pudendum mulieris.

קב Cabus, mensura frumentaria, sexta pars סאה *Sati*. Plur. קבים *Cabi*. קבא maledictio.

Arab. קבה cubba *globus, glomer, pila*. Plur. קבאב quibab *pile, globi*. קבב contractio.

קבה. Inde Arab. מקבי moqbi *fornix*: Plural: מקבין moqbijn *fornices*. קבא אים *tribus*.

Rabb. קבא cubus, tessera: Plur. קבאוח *tessera*.

D קבח Arab. קבח quabah *fædus, fætidus, sordidus, obscænus, turpis fuit*. Piel קבח cabbah *fædavit*. Eph. 5. v. 12. יקבח וקבה *turpis est mentio ejus*.

Nom. קבח *turpitude, obscænit as, maleficium, abusus*: Plur. קבאוח *sordes*.

קבא ח *fædus, turpis*: Pl. קבאוח *turpes, fædi*. Pre-

cat. *ô qui manifestas pulcrum, & abscondis fœdum.* A

קבט. Arab. **אלקבט** *cobt* vel *chibt* *Agyptus*: à **קבטי** *Cobtim*, secundo ejus rege. **קבט** *Copti Aegyptiacum*. Inde *æra Copti*, hoc est, Ægyptiorum, quæ est æra Diocletiani. quæ numeratur ab eo tempore, quo Copton celebrem urbem rebellem Diocletianus solo æquavit, multis millibus Judæorum occisis, qui cum Achilæo, istius rebellio- nis autore conspirassent. Hujus autem æ- ræ annus quintus, fuit Christi 285. **קבט** metropolis fuit, & Ægyptiorum at- que Æthiopum commune emporium. B

קבל quatuor significata habet. I. Piel. **קבל**, Chald. **קבל**, Arab. **קבל** *accepit, recepit manibus & animo, percepit, suscepit, excepit* hospitio, convivio, osculo, *osculatus est, advententem admisit*. Non reperitur in Lege & Prophe- tis, præterquam bis in Job, & semel in Proverbijis: sed in libris captivitatis, quia est dictio Chaldaica. Esther 4. *& misit ves- tes, quas Mardochai indueret, & non קבל*, Targum **קבל** *accepit*: noluit. Esther 9. *Confirmâ- runt וקבלו & acceperunt super se, & super semen suum*. Job. 2. *Etiam bonum נקבל accipiemus à Domino, & malum non נקבל accipiamus*. Prov. 19. *Audi consilium, וקבל & accipe disciplinam*. 2. Paral. 12. v. 18. *ווקבלם & accepit seu excepit eos David, & dedit eos in capita turma*. Chald. Dan. 2. *Munera, dona & precium multum וקבלו accipietis*. ¶ De voce aut sermone, *audivit, obedivit*. Deut. 18. v. 15. *Ad ipsum ושמעו audietis: obedietis*. Targ. *אבן וקבלו ab ipso ac- cipietis*. Gen. 3. *Quia שמעה, Targ. וקבלו audi- visti ad vocem uxoris tue*. Gen. 14. קח, Targ. **קבל** *accipe, quæso, benedictionem meam*. Levit. 5. v. 17. *ווגשני, Targ. ויקבל & accipiet iniqui- tatem suam*. Syr. Matth. 6. *ווקבלו qui acceperunt mercedem suam*. Joh. 1. *& sui non קבלו rece- perunt eum*. Luc. 8. v. 9. *exceptit eum tur- ba multa*. Act. 3. v. 21. *דלה ואלא שמיא וקבלו quem oportet caelos ut recipiant: convenit cœ- lis*. Act. 25. v. 24. *וקבלני compellavit me*. Arab. Psalm. 30. *וקבלתני suscepisti me*. Psal. 15. **קבל** *accipiet munera super innocentem*. Matth. 26. v. 49. *וקבלה & osculatus est eum*. Luc. 7. **קבל** *osculabatur pedes ejus*. Ibid. *Tu non וקבלני oscu- latus es me*. E

NO M. **קבול** & **קבלה**, Arab. **קבל** *acceptio, doctrina*, quam per manus accipiunt filij à patribus viva voce, non literis: *ἀγγελον*. Ejus correlativum est **מסרה** *Traditio*: de quo in **מסר** vide. Tribus enim modis homo scit & intelligit aliquid: 1. ex seipso. 2. ex aliorum doctrina. 3. ex aliorum narratio-

ne, quæ est **קבלה** *Cabbala*. ¶ Tripliciter a- tem hoc vocabulum **קבלה** usurpatur. Pri- mò, de doctrina patrum, quam **קבל** *accepit* unus de ore alterius, & **מסר** *tradidit* poste- ris, ab Adamo, qui eam à Deo accepit, & liberis suis tradidit, usq; ad Mosem, qui Legem cōscripsit. Ejus Cabbalæ prorsus extinctæ, quædam reliquiæ sunt breves & paucæ sententiæ, ceu apophtegmata quædam, quæ **פרקי אבות** *Capitula patrum* in- scribuntur. cujusmodi sunt septem præ- cepta filiorum Noë quæ in rad **זוה** habes. Item, quòd filij Israël non comedunt ner- vum fœmoris. Secundo, de **חורוה שבטל פה** *Leges ore tenus tradita seu acroamatica, שמעיה*, quæ sit **פירוש התורה הכתובה או שככתב** *expositio Legis scriptæ*, & quam Moyses dies quadra- ginta, & totidem noctes in monte Sinai commoratus, ex ore Dei didicerit: & si- ne qua multa Legis præcepta ambigua, obscura & interdum pugnantia, intelli- gi nequeant. De hac enim ita sentiunt Judæi: Moyses **קבל** *accepit חורוה ופירושיה Legem & expositiones ejus*, ab eo qui illam dedit in Sinai, in tabernaculo testimonij, & in cā- pestribus Moab, **ומסרה** *& tradidit illam* Jo- suæ: Josua Septuaginta senioribus: hi Pro- phetis prioribus, Samueli & cæteris: hi Prophetis posterioribus, inter quos Hag- gæus, Zacharias & Malachias: hi viris magnæ Synagogæ: hi suis per varios gra- dus seu multas ætates successorib. usq; ad illud tempus, quo tandè fuit mandata li- teris, & inde confectum Talmud: de quo in rad. **למד** vide. חורוה שבטל פה היא פירוש התורה בכל דור ודור בתוכה ונמסרה מאיש לאיש בכל דור ודור. Tertiò, de mysterijs, quæ Judæi recentiores in Mosis & Prophetarum scriptis vestigant, dum literas & syllabas, præsertim nomi- num Dei numerant, pro numeris accipi- unt, transponunt & symbolicè mutant. ut cum familia seu schola Eliæ cujusdam tradidit, mundum duraturum sex mille annos: quia in primo versu primi capituli Geneleos, in quo creatio cœli & terræ de- scribitur, sexies habetur litera א, quæ in numeris mille denotat. Sic, Gen. 23. *& ve- nit Abraham ad plangendum ob Saram, ולבכתה & ad desendū eam*; tradit autor Baal turim, scribi כ parvum, ad innuendum, quòd A- braham parum fleverit ob mortem vetu- læ conjugis. Nugæ. Sic cum Haggæi 5. scribitur **אבכרה**, & legitur **אבכרה** *glorificabor*, tradunt litera ה denotari quinque rerū de- fectum in tēplo secundo de quo in **כבר** vi- de. Hæc verò **קבלה** *Cabbala*, rursus in **שיוניר** *specularivam & practicam* dividitur. Inde

Inde קבלן & מקבל *cabalista*, ejus artis peritus: P L. מקבלים *cabalista*, qui à majoribus traditã per manus doctrinam acceperunt.

Syr. קבלן & מקבלן *receptor, susceptor, depositarius, hospes*. Rom. 16. vers. 23. מקבלני *hospes meus*: P L. מקבלנין *susceptores, patrimi*, qui pro puero sponfionem faciunt in baptismo.

מקבול *acceptus*. & מקבולנוח *receptio*. & מקבולניח *acceptabilis*.

א קובלא *epulum, convivium magnificum, doxa*. Luc. 5. *Et fecit Levi in domo sua קובלא & convivium magnum.*

Arab. קבלה *cubla osculum honestum, basium*. & מקבול *maqbul amafius*.

קבל *cabbal osculatus est*. קבלה *osculatus est eum*. אקבלה *osculabor eum*.

Deinde, Arab. קבל *excepit puerum in partu, obstetricatus est*.

אקבאל *cabila feu cabilla obstetrix*. & אקבלה *iqbel obstetricatio*. P sal. 139. אקבלתי מן בטן אמי & *suscepisti me de utero matris mea*.

II. Hiph. הקביל *vertit, convertit, advertit, opposuit*: quod accipiens coram dante stet. Exod. 26. v. 5. מקבילוח *vertentes laqueolos unum ad alterum*: advertentes, oppositi.

קבל *adversus, ex adverso, è regione, coram*. 2. Reg. 15. vers. 10. *Percussit eum עם קבל*, Targ. אקבל *coram populo*. Quod legendum אקבל עם *Kabbolim*: nomen proprium.

קבול *balista*, tormenti bellici genus, quo projiciuntur in murum lapides. Ezech. 26. v. 9. ומחיקבולו *& arietem balista sua, dabit in muris tuis*. Targ. ומחחפגוזהויה *& percussione arietum ejus*. Alijs: *contra eam*.

Chald. קבל, & קבל, & לקבל, Syr. קבול, & מקבל. קבול *coram, è regione, adversus*. לקובל, & מלקבל, Syr. מן קבול *ex adverso, ex opposito*. Gen. 2. *Auxilium לקבלה juxta eum*.

Arab. קבל *ante*. קבלי *ante me*. רלך *antea*. אקבלה *antequam*. מן קבלא *prius*.

Verb. Syr. קבל, Hiph. אקבל, Arab. אקבל *aqbal incurrit, occurrit, alyt, accessit, advenit, aggressus est, opposuit se, adversatus est, contradixit, repugnavit*. Rom. 11. *Cum רבל adversarius esset Deo*. Rom. 9. v. 33. *Quis נקבול opponet se electis Dei?* Arab. Marc. 11. v. 27. אקבל *accesserunt ad eum principes sacerdotum*.

אסתקבל, Arab. אסתקבל *obviam factus est, occurrit, incurrit*. Act. 17. v. 17. *qui obvii erant*. Ar. Matth. 8. v. 28. אסתקבלה *ocurrerunt ei demoniaci duo*. Luc. 8. אסתקבלה *occurrit ei quidam*. Geogr. *Interrogabant nos מן אין אקבלנא unde venissemus*. P sal. 7. אסתקבלוני *ocurrerunt mihi sicut leo*.

Syr. אקבול *adversarius, inimicus*. Joh. 19. v. 12. אקבולא *inimicus est Caesaris*.

Arab. מתקבלין *oppositi, directo oppositi*. & מתקבל *oppositum*.

מסתקבל *mustaqbal veniens*: futurum in Grammatica.

אסתקבאל *istiqbel adventus*.

קבלה *quible meridies*. קבלי *quibli meridionalis*. קבליה *ventus meridionalis, auster*.

קבאיל *tribus, generatio, familia*: P Lur. קבאיל *cabail familia*.

III. Chal. & Syr. קבל *clamarit, compellavit, provocavit, coquestus est, murmuravit*. Exod. 22. יצעק, Targ. *קבל יקבל clamando clamabit ad me*. קבילה *clamor*.

IV. Chald. קבל *denigratus, obscuratus fuit, caligavit*. Esa. 13. חשך, Targ. *קבל obscuratus est Sol in ortu suo*. Joel. 2. *Sol & Luna קררו denigrata sunt*. Targ. *קבולו obscurata sunt*.

Nom. קבל *obscuritas, caligo*.

קבלא *scheda, quæ ad collum defertur*.

קבע *Chald. & Syr. קבע, ex usu Chald. fixit, infixit, confixit, affixit*: per Metaphoram, *oppressit, pessundedit, perdidit, corrupit, virapuit, diripuit*. Chald. Jud. 4. ויקבעה, Targ. *ויקבעה & infixit illam in ventrem ejus*. Syr. Col. 2. ויקבעה *& affixit illud in cruce sua*. Metaph. Prov. 22. v. 23. ויקבע את קבעיהם *& diripit direptores eorum*. Targ. ומחפרע *& ulciscitur*. Malach. 3. v. 8, & 9.

קבעים *an opprimet homo Deum, sicut vos opprimistis me, & dicitis: In quo קבעינון oppressim te?* Tar. הירנו *num irascetur quis contra Dominum?*

Nom. קיבע *galea*.

קבעח *fax, in imo vasis fixa*.

Rab. קבע *fixit, prafixit, constituit*, locum aut tempus rei cujuscunq; קבע נבול *fixit terminum*.

קבוע, Chald. קביע *fixus, constitutus, stabilis*. *tabernaculum constitutum ad habitationem ejus*.

קבע *fixio, affixio, constitutio*. קבע *stabilitas*.

קובעין *mitra, pileus*: Plur. קובעין *mitra, pilei*.

קבען *columna*. י eliso. קבען *raptor*.

קבץ *Chal. קבץ, Arab. cû y supernè punctato, קבץ cabad, & קבאץ acbad collegit, coegit, congregavit, illud quod dispersum fuerit*. Pl. 41. v. 7. ויקבץ, Tar. *colliget iniquitatem sibi*. Gen. 41. v. 35. ויקבצו, Targ. *congregabunt omnem escam*. Niph. ויקבצו *collectus, congregatus fuit*. Joel. 3. ויקבצו *congregamini*: Impativus pterito similis. Piel ויקבצו *congregavit*. Deut. 30. ויקבצך, Targ. *congregabit te ex omnibus populis, quo הפיצך*, Targ. *dispersit te Dominus Deus tuus*. Inde Judæi orant: קבצנו אשר הפיצו חנו שמה: *congrega nos de populis, quo dispersisti nos*. Pual ויקבצו *congregatus fuit*. Hit Hpaël ויקבצו *congregavit se*. Rabb. ויקבצו *idem*. Rabb. ויקבצו *inspissavit*.

Nom. קבוצים *congregationes*. Rabb. קבוצ *collectio laborum, punctum vocale u breve, collectis labijs proferendum*.

natus vel incurvatus fuit honoris & reverentiae causa. Gen. 24. v. 26. ויקר, Targ. וברע & *incurvatus fuit vir.* Lxx. ἄγος & ἰδοξήσους. q. ויקר ob similitudinem. Ibid. v. 48. ויקר, Tar. וברע & *incurvatus sum.* Exod. 34. ויקר, Targ. וברע & *incurvatus fuit in terram.* 1. Sam. 24. ויקר, Targ. וברע & *incurvabatur David facie in terram.* Exod. 5. ויקרו, Targ. ויקרו & *inclinati sunt.* Ven. וברעו. Rab. קרה על אפיים. *curvatio, super faciem:* על כרפיים: *adoratio, est extensio manuum & pedum.*

Nom. קרה *vertex capitis.* Deut. 33. *Et diripit brachium, etiam קרה vertex.* Jer. 2. *Depascent te (in) קרה vertex.* percussio verticis, est percussio magna: quia caput medium vulnerat.

קרה *casia.* Exod. 30. וקרה, Targ. וקציעא & *casia quingentos siclos.*

Rabb. מקרקרין *olla, caldaria.*

Arab. קרה *cuddecyperos.*

II. Arab. קרה *cadad vomuit, evomuit, extussivuit.*

קרה *cudd vomitus, nausea.*

קרה *quidda festinantia.* קרה *muquidd festinus.*

קרה *cad jam, nunc.* אלקר *alquadd ejusdem ponderis & mensura.*

Deinde, קרה *caro salita & siccata.* מקרה *siccus, exiccatus.* In Geogr. לחומהם אלחוח אלאלבל. *cibi eorum sunt pisces & carnes camelis siccata.*

קרה Arab. קרה *cadab tremuit, horruit.* מקרה *mucaddab balbard horridus ex frigore.*

קרה *tacdib, & tacadub tremor, horror.*

קרה *cadab medica, herba.*

קרה Arab. cum *supernè punctato,* קרה *festuca.* Matth. 7. *Quid vides אלקר festucā in oculis?*

Rabb. קרה *genus oleris.* קרה *bubo.*

קרה *tria significata habet.* I. קרה, Chald. *incendit, accendit, combussit:* absolute, *succensus fuit, arsit.* Deut. 32. *Quia ignis קרה exarsit in ira mea.*

Nom. קרה *febris, ardor:* Plur. קרה *febres.* Rabb. קרה *febris diaria, unius diei febris, ephemera.* קרה *quartana.* קרה *tertiana.* או תמורה קרה *febris continua seu quotidiana.*

קרה *gemma, lucens ut carbo, carbunculus.* Esa. 54. v. 12. *Lapis קרה, Tar. קרה carbunculus.*

Chald. קרה *ardor corrumpens.* קרה *ignominia.*

II. Chald. קרה *perforavit, terebravit.* Job. 41. *Et fune קרה, Targ. קרה perforabis linguam ejus.*

Nom. קרה *terebellum.*

Rabb. קרה *crevit, germinavit.*

A III. Arab. קרה *caddah jinxit urceos.*

Nom. קרה *cadah urceus, calix, cyathus fictilis:* Plur. קרה *aqdah urcei, cyathi.* Dimin. קרה *codajah urceolus.*

קרה *caddah figulus:* Plur. קרה *caddahin figuli.*

קרה Chald. קרה & קרה, Syr. קרה *cervix.* Exod. 31. *Durus קרה, Targ. קרה cervice.*

Arab. קרה *judicium.*

קרה *Inde Piel קרה, Chald. & Syr. קרה.* Arab. קרה *caddam prior fuit tempore, loco, aut dignitate seu honore, praecessit, antecessit, antevertit, antevit, praevit, praevenit, praecipit, anticipavit, attulit, obtulit, apposuit, proposuit, pratulit, praposuit.* Pl. 68. קרה *pracedunt cantores, postea ludentes instrumentis musicis.*

Jon. 4. *Propterea קרה קרה fugere in Tharsis.* Targ. קרה *festinavi.* Deut. 23. *Non קרה קרה.* *praevenierunt vos pane & aqua.* Targ. קרה *occurrerunt: egressi sunt obviam.* Mich. 6. *In quo קרה קרה?* Targ. קרה *colam?* Syr. Matth. 17. v. 25. קרה *praevenit eum Jesus, & dixit.* Matth. 26. קרה *pracedam vos in Galilaam.* Arab. Pl. 95. קרה *praeveniemus eum.* Pl. 29. קרה *afferte Domino.* Pl. 72. *Reges Arabū & Saba קרה קרה.* Mat. 2. v. 9. *Stella קרה קרה eos.* Gē. 18. וקה אליהם & *apposuit illis, & stetit.* Hiph. וקה, Chald. וקה *idem.* Job. 41. *Quis קרה קרה praevenit me & retribuam? prior mihi benefecit?* Chald. Gen. 24. וקה & *manè surrexit Abraham.* Targ. וקה & *antevertit.* Arab. וקה *accessit, venit, advenit, adfuit.* Matth. 5. v. 1. וקה *accesserunt eum discipuli.* Rom. 1. וקה עליכם & *veniam ad vos.* וקה *atquadam anticipatus, praeventus fuit.* קרה *adductus fuit.*

Nom. קרה & קרה, Chal. קרה, Arab. קרה *cudim prioritas, primordium temporis, loci aut honoris:* Plur. קרה *primordia.* Temporis, *seculum, aeternum, antiquitas, olim.* Esa. 19. *Ego sum filius regum קרה seculi.* Targum קרה *qui sunt à seculo: antiquorum.* Deut. 33. *Et à vertice montium קרה antiquitatis.* Sequitur: *Et de delicijs collium קרה seculi.* Mich. 5. *Et egressiones ejus קרה ante creationem mundi.* Prov. 8. וקה *à primordijs terre.* Pl. 78. *Eloquar enigmata קרה à seculo.* Tar. וקה *quae fuerunt ab antiquo.* Loci, *pars mundi anterior, oriens: respectu Terrae sanctae, Chaldaea & Arabia.* Sicut *occidens dicitur אחר: meridies קרה: septentrio שמאל.* Num. 23. *Ex Syria adduxit me Balac rex Moabitarum, de montibus קרה, Targ. קרה orientis.* Syria est ad orientem terrae Israel. Esa. 9. *Syri קרה ab anteriori, & Philistim קרה à posteriori.* Syri fuerunt orientales, Philistim occidentales Israel. Esa. 11.

Et spoliabunt בני קדם filios orientis. Lxx. τὰς ἀφ' ἡλίου ἀνατολῶν eos qui à solis ortu. Job. 23. v. 8. Ecce קדם, Targ. למרנחא ad orientem ibo. Job. 1. v. 3. Eratq; vir ille magnus, inter omnes filios קדם, Targ. מרנחא orientis: inter populos orientales. Gen. 2. Et plantavit Deus hortum in Eden, קדם ab oriente. ad terram seu plagam orientalem. Targ. מלקדמין ab antiquo. Ad tempus refert, juxta sententiam Hebræorum, qui censent, paradysum esse conditâ principio, priusquam cælum & terram Deus faceret. Lxx. κατὰ ἀνατολὰς ad orientem. Gen. 10. In Sephar, montem קדם, Targ. מרנחא orientis. Gen. 11. Et factum est cum proficiscerentur מקדם ex oriente: ex Armenia. Erant enim montes Armeniæ in oriente. Targ. בקדמיה in principio. Gen. 25. Et dimisit eos ab Isaac filio suo, cum adhuc viveret, קדמה, Targ. קדומא in orientem, ad terram קדם, Targ. מרנחא orientis. in regionem orientalem, ubi est utraq; Arabia. Exod. 27. לפאת קדמה ad angulum anteriorem, ad ortum. posterius explicat prius. Jer. 49. v. 25. Surgite, ascendite ad קדר קedar. & vastate קדם בני filios Kedem. Kedem fuit filius Ismaëlis, frater Kedar. Gen. 25. v. 15. Nafis וקרמה & Kedma. Tar. filios מרנחא orientis. filios Kedar, in oriente habitantes. Ezech. 25. Ecce dabo te filijs קדם orientis in possessionem: Medis & Persis. Persia est ad orientem Judææ sita: sicut & Arabia. Matthæus scribit, Magos venisse Hierosolymam ab oriente. h. e. ex Perside. Perfarum enim sapientes, magi vocabantur, nec nisi ex eorum numero, eorum disciplinis imbutus, rex creabatur: Strabo. 1. Reg. 5. Prae sapientia omnium ד קדם בני filiorum orientis. Qui erant astronomi & callidi in lingua aviû. Esa. 19. v. 10. Filius חכמים sapientum ego, filius קדם regum orientis. Ubi magna erat sapietia. Per Synecdochen denotat ipsos orientis incolas. Esa. 2. Quia pleni sunt מקדם pra oriente, & harioli sicut Philisthym. Pleni sunt prestigiarum, magis quam filij oriētis. Syri, qui fuerunt prestigiatores & augures. ארם est ad orientem Terræ Israël. A קדם fit Foem. קדמה & קדמה, Chald. קדם ante. Estq; interdum temporis, interdum loci. Temporis, antequam, priusquam. Pl. 129. v. 6. Erunt sicut gramen teetorum שקדמה quod antequam evellatur, arefcit. Esa. 23. מימי קדם à diebus seculi antiquitas ejus: Loci: Gen. 2. v. 14. Et ipse fluit אשור קדמה ante Assyriam. Targ. למרנחא ארתור ad orientem Assyria. Accepit קדמה pro קדמה, quod est אל קדם ad orientem. Gen. 4. Et habitavit in terra נוד קדמה עדן ante Eden. Targ. מלקדמין בנגנחא. Ezech. 16. Sic Samaria, & filia ejus revertentur לקדמתן ad pristinum suum. Targ. לאוילהן ad principium suum. Plur. קדמות priora. Ezech. 36. Et collocabo vos בקדמותיכם sicut priora vestra.

קדם, Chald. קדם oriens, anterior cœli plaga. semper est loci. Ezech. 40. Porta ad viam הקדמים orientis, versus plagam orientalem. Et cum הlocali, קדמה ad orientem. Ezech. 40. Cujus facies via הקדמה ad orientem. Deinde, קדם ventus orientalis calidissimus, subsolanus, eurus. Gē. 41. Septem spica tenues & adusta קדם, Targ. קדום euro. Job. 27. Attollet eum קדם, Targ. קדומא רווח ventus orientalis. Pl. 48. v. 8. ברוח קדם vento orientali franges naves Tarsis. Lxx. ἐν πνεύματι βιαίω in spiritu vehementi. Per Metaphoram, maledictio, infortunium. Esa. 27. v. 8. Meditat' est in spiritu suo duru, in die קדמי euri. Tar. לוט maledictionis. קדמון, Foem. קדמנה orientalis. Ezech. 47. Aqua ista egrediuntur ad regionem הקדמנה orientalem. קדמוני: Plur. קדמוניות, Foem. קדמוניו antiores. Est loci & temporis. Loci: Ezech. 10. Et stetit ad ostium porte domus Domini הקדמוניו anterioris: orientalis. Zach. 14. Et egredientur aqua viva ex Jerusalem, pars earum ad mare הקדמוניו anterioris, Targ. מרנחא orientis, & pars earum ad mare האחרון posterioris, Tar. מערבא occidentale. Temporis: 1. Sam. 14. Quemadmodum dicitur proverbio הקדמוני antiquioris. Mal. 3. Sicut diebus seculi, & sicut annis קדמוניו prioribus. Esa. 43. Ne recordemini priorum, וקדמוניו & antiquiora ne studeatis intelligere. Prop. קדומים Kedumim est fluvius Cison. Jud. 5. נחל קדומים torrens Kedumim: torrens Kison. Rabb. מוקדם ומאוחר. קדם pramissit, prae posuit. cum prius natura, est loco posterioris: Traspositio. A. E. מוקדם ומאוחר בתורה. און מוקדם ומאוחר. היסטרון הפרטרון. קדמה praefatio, prologus. item, praemissa syllogismi: הקדמות praemissa. קדם, Foem. קדמת precedens, antecedens, prius. קדם ש prius quam, ante quam. Chald. קדמי primus. Foem. קדמא prima, principium: Plur. קדמין Foem. קדמא prima. קדם coram קדמיכון coram vobis. לקדם ante. קדם in occursum. מלקדמין ab antiquo, olim, prius. Syri. מקדמוח ירעא praescientia, praenotio, providentia. לקדם ante, prius, primum. מן לוקדם. קדם קדמאית primò, primum. Talmud קדם & קדם, קדם ante קדמה. קדם קדמה, קדם prima. קדמה prima. קדמה prima. קדמה prima. קדמה prima. קדמה prima. Arab. מקדם muquaddim praelatus, praepositus, abbas, antistes, aconomus, nauclerus, praesul, princeps, procurator. Foem. מקדמה muquaddima praelata, abatissa. קדמים taqdim, & קדמה taqdema magistratus, praelatura, praefectura, episcopatus, abbatia: item, prologus, proaemium, antecessio, anticipatio.

מתקדם mutequadim *pracedens, antecessor, prafes, consul, tribunus, archimarschallus, primarius, prefectus.*

אלי חין קדומי *adventus.* 1. Tim. 4. v. 13. *ad tempus adventus mei.*

קדאם אלנאם *cuddim ante. coram hominibus.* קדאם *coram illis.*

מקאדם maqdam *antenna navis: Pl. macadim antenna.*

קדים cadim *antiquus, vetus, veteranus: Plur. קדימין antiqui, veterani, grandevi.*

קדימא *eternum.* קרימא *Oriens.*

קדם *pes & mensura.* קדמי *pedes mei.* *pedes ejus.*

Arabismus: **קדום** *praeceperat & dixerat: prius dixerat.* **קדום** *praeceperat & locutus est: prius locutus; sicut Syris.*

קדם Arab. *inquære.*

קדף Arab. *supernè punctato: Hiphil. אקדף aqdaf vomuit, evomuit, vomitu eiecit, emisit, expulit.* Avic. *quod eijciunt vomitu.* P. Asf. Alc. *emittitur: in Geograph.*

קדף *cadf vomitus, eiectione per vomitum.* קדאף *evomitio, expulsio.* קדאף *cadaf jaculum.*

Deinde, **קדף** *accensus fuit, arsit.*

קדאף *aqdaf navigavit, remigavit.* קדאף *cadaf remigatio.*

קדאף *maqdafremus, gubernaculum, temo navis: Pl. מקדאף macadif.* Ramb. **קדאף** *remi.*

קרר tria significata habet. I. **קרר** significat *obscurus, obscuratus, luce privatus fuit, nigruit.* Jer. 4. *וקררו, & obscurabuntur caeli desuper.* Joel. 2. v. 10. *Sol & Luna obscurati sunt.* Alc. *Per Metaphoram, contristatus fuit.* In tristitia enim fugit splendor faciei, quæ obscuratur. Jer. 8. *Propter contritionem filia populi mei contritus sum, & obscuratus sum, stupor apprehendit me: contristatus sum.* Mich. 3. *Et occidet Sol super Prophetis, & obscurabitur super illis dies: lux diurna.* Veniet super illos dies calamitatis ipsorum. Multitudo afflictionis significatur. Jer. 14. *Luxit Juda, & porta ejus destructa sunt, & obscurata sunt super terra.* Hiph. **קרר** *obscuravit, denigravit.* Ezech. 32. *וקררו, & obscuravi super eo Libanum.* Ibid. **קרר** *obscurabo stellas ipsorum, solem nube tegam, & luna non lucebit lumine suo, omnia luminaria lucis in caelo & obscurabo ea super te.* Infelicitas significatur. H. T. **קרר** *obscuratus fuit.* 1. Reg. 18. *Et caeli & obscurati sunt nubibus & vento.* Targ. **קרר** *operti sunt.* Arab. **קרר** *caddar obscuravit, luce privavit.*

קרר significat *obscurus, obscuratus, luce privatus fuit, nigruit.* Jer. 4. *וקררו, & obscurabuntur caeli desuper.* Joel. 2. v. 10. *Sol & Luna obscurati sunt.* Alc. *Per Metaphoram, contristatus fuit.* In tristitia enim fugit splendor faciei, quæ obscuratur. Jer. 8. *Propter contritionem filia populi mei contritus sum, & obscuratus sum, stupor apprehendit me: contristatus sum.* Mich. 3. *Et occidet Sol super Prophetis, & obscurabitur super illis dies: lux diurna.* Veniet super illos dies calamitatis ipsorum. Multitudo afflictionis significatur. Jer. 14. *Luxit Juda, & porta ejus destructa sunt, & obscurata sunt super terra.* Hiph. **קרר** *obscuravit, denigravit.* Ezech. 32. *וקררו, & obscuravi super eo Libanum.* Ibid. **קרר** *obscurabo stellas ipsorum, solem nube tegam, & luna non lucebit lumine suo, omnia luminaria lucis in caelo & obscurabo ea super te.* Infelicitas significatur. H. T. **קרר** *obscuratus fuit.* 1. Reg. 18. *Et caeli & obscurati sunt nubibus & vento.* Targ. **קרר** *operti sunt.* Arab. **קרר** *caddar obscuravit, luce privavit.*

קרר *obscurus, niger.* Per Metaphor. *tristis: Plur. קררים obscuri, nigri, tristes.* Pl. 35. v. 14. *Sicut lugens ob matrem, קרר, Targ. הביר obscurus incurvabar.* Lxx. *tristis.* Job. 30. **קרר**, Targ. *niger incessi absq. astu.* Job. 5. **קררים** & *obscuri evahuntur ad salutem: tristes, pauperes.* Job. 6. v. 16. **קררים**, Targ. *nigri propter frigus. qui nigri sunt propter pruina, illos operiet nix.*

קררות *obscuritas, nigredo.* Esa. 50. *Induam caelos obscuritate.* Lxx. *obscuritas.*

קררנית *obscurè.* Malach. 3. *Et quod incessimus in humilitate spiritus.* Lxx. *obscuritas.*

Propri. **קרר** Kedar, alter filius Ismaëlis, nepos Abrahæ: Gen. 25. *Ejus posteri in hunc usq. diem non procul à Babylone tabernacula habet: Strabo.* A quo regio eodè nomine cognominata fuit Arabiæ desertæ, & populus illius regionis Hagareni ab ancilla Abrahæ dicti; qui corpore ob æstum solis fusco habitant in deserto, in tentorijs, absque muro & urbe: ex pecoribus tantùm & raptu vivunt, populo Dei acerrimè infensi. Plin. lib. 5. cap. 11. *Cedrai, Arabia populi.* Psal. 120. *Habitavi cum אהלי קרר tabernaculis Kedar.* Targ. **קרר** *Arabum.* Esa. 60. *Omnes greges קרר, Targ. Arabum congregabuntur ad te.* Ezech. 27. *Arabia & omnes principes קרר Kedar.* Targ. *Nabatea.* Cant. 1. *Fusca ego, sed decora, filia Jerusalem, כההלי קרר sicut tentoria Kedar.* Sicut tentoria Arabum, quæ sunt nigra propter æstum & frigus.

קררון Kidron, nomen vallis seu alvei, in quo torrens eodem nomine fluit, Hierosolymam versus orientè à monte Oliveti dirimens: à terræ pinguioris nigredine. Torrentis hujus origo est ex monte, non procul à Jerusalem, versus meridiem, & continuo fluxu fontis Gihon augetur. 2. Reg. 23. *Et extulit lucum ex domo Domini extra Jerusalem, ad קרון, נחל קרון, Targ. planiciè Kidron.* Lxx. *Jer. 31. v. ult. Ad torrentè קרון, Lxx. fine articulo: sed apud Evangelistam cū articulo, Formam habet vocis Græcæ, & quidem genitivi Plur. à קרון cedrus.* Ideo Torrentè cedrorum, à cedri abundantia dictum fuisse quidam putarunt. Zoph. 1. v. 11. *ulularunt habitatores קרון, Targ. בנחל קרון in valle Kidron.*

Rab. **קררות** *eclipsis, obscuratio luminariū.* **קררים** *Arabes, Aethiopes, nigri.* קרירא, Chal. *olla, lebes, qui nigredinè contraxit ex igni assiduo.* Num. 11. *Et coquebant בקררא, Targ. in olla.*

Rabb. **קררה** *cranium capitis, à similitudine ollæ*

olla. קורת חמטוח *olla cerebri*, cranium. Arab. A
olla *feruens*: sing. קרה *quadra olla*, le-
bes, cacabus: Plur. קור *olla*, lebetes.

קור *stercus*: ex Arabico קור *cadar*: quod
vide suo loco. ¶ Et in Avic. קראוי *faeditas*,
vilitas. קרואח *sordities*, literis כ"ק per-
mutatis. קראוראח *sordes*. קררה *אלקרה*
medicina sordide.

II. Arab. קר *quadar potuit, potens fuit, praevaluit*.
Pl. 78. Nunquid יקר *poterit Dominus?* Psal. 13.
קר *praevalui ipsum*. Alc. יקרין.

Nom. קאר *cadir*, & קריר *caddir*, & מקרר
mucaddir, & מקחיר *muctaddir potens, potis*.
קריר *caddir ale culli schai potens* B
super omnes res. מקרר אלכל *omnipotens*.

קררה *cûdra potentia, potestas, facultas, copia*.
קרר *permissio*.

III. Arab. קר *quaddar magnificet, aestimavit,*
taxavit, assimilavit, comparavit.

קרר *mucaddir taxator, aestimator, arbiter,*
arbitrarius: Plur. מקררין *arbitri*.

קריר *tacdir aestimatio, taxatio, arbitrium,*
mensuratio, communis sententia, proportio.

קרר *miqdar quantitas, proportio, rata*
pars: Plur. מקררין *macâdir quantitates*. C

קרר *quantitas, dimensio*: Plur. מקררין *dimen-*
siones. בקרר *in quantitate, moderatè*. Psal. 109.

קרר *in quantitate misericordiae tuae*: pro-
pter tuam misericordiam קררין *dua quantita-*
tes. in Avic. קררין *quantitates aequales*: in Avic.

קרר *preceptum*. ¶ Deinde קר *cadar jar-*
giu. מקררין *jurgia*. מקרר *mucaddir rixosus*.

קר *tria significata habet*. I. קרש, Chald. &
Syr. קרש, Arab. קרש *cadas ab usu communi ad*
divinum separatus, consecratus, sacer, sanctus, pu-
rus, impollutus, mundus, castus, continens fuit. D

Exod. 29. *Omnis attingens altare יקרש*, Targ.
sanctus erit. Ibid. וקרש, Targ. ויקרש
sanctificabitur ipse & vestes ejus: consecrabi-
tur. Esa. 65. *Ne tangas me, quia קרשתיך sanctus*
sum (præ) te. Targ. ובינאמך *mundus sum pra-*
te. pro קרשתי ממך, per ellipsin. Lxx. *xab-*
pos eimi. Deut. 2. 2. *Ne seras vineam tuam mixtis,*
ne fortè קרשתיך sanctificetur plenitudo seminis.

Targ. וקרשתיך *polluatur*. Hagg. 2. *Et ad omnem*
cibum קרשתיך an sanctificabitur? Targ. וקרשתיך
an polluatur? ק antiphrafin. sequitur: וקרשתיך
an contaminabitur? Niph. וקרשתיך, Chal. וקרשתיך, Arab.

אחד *atcadas sanctificatus fuit*. Exod. 29.
ווקרשתיך, Targ. וואחד *sanctificatus est in*
gloria mea. Piel. וקרשתיך, Chald. & Syr. וקרשתיך, Arab.

קדד *sanctificavit, sanctum appella-*
vit, dedicavit, divinis usibus consecravit, prepara-
vit, instituit, constituit quibusdam ceremonijs, de-
stinavit. Gen. 2. *Benedixit Deus diem septimum,*
ווקרשתיך, Targ. ווקרשתיך *sanctificavit eum*. Exod.

13. v. 1. ווקרשתיך *sanctifica mihi omne primogenitum*.

קרשתיך, Chald. וקרשתיך, Arab. מקדד *maqdas*
sanctuarium, loc^o consecratus ad doctrinam,
ad precessionem, & ad cultum divinum. Sanctuarium autem Dei, vocatur templum.

Pl. מקדד *maqdas*, Arab. מקדד *maqdas*
sanctuarium. Templum divinum erat in
tres partes: מקדד *porticum*, מקדד *palatium*, &
מקדד *oraculum*. Num. 18. v. 1. *Portabitis iniqui-*
tatem vestram, Targ. מקדד *sanctuarij*. Ezech. 48.

Erit in medio מקדד יהוה sanctuarium Domini in medio
ejus. Psal. 73. *Donec veniam ad מקדד יהוה*
sanctuarium Dei. Num. 18. v. 29. *Elevabitis omnem*
elevationem Domini, de omni adipe מקדד יהוה, Targ.

מקדד יהוה *sanctifica mihi omne primogenitum*.

Xxx 2 מקדד

Inde primogeniti fuerunt sacerdotes. de
quo כהן & כהן *vide*. Exod. 20. *Memento diei*
Sabbathi, לקרשתיך ut sanctifices eum. באמילה כהליונו
כלבושו; ut separet eum à reliquis diebus,
cibo, potu & vestitu mundo: Et hoc quoad
corpus. Quoad ad animam verò, ferie-
ris ab omnibus negocijs mundanis, & oc-
cuperis studio Legis & sapientiæ, nec non
confideres opera Dei. Hiph. וקרשתיך, Chal.
מקדד *idem*. Esa. 8. *Dominum Zebaoth, ipsum*
sanctificabitis. Targ. וקרשתיך *dicetis*
sanctum. Jos. 20. וקרשתיך *sanctificaverunt Kedem*
in Galilea. sc. in asylum. Jer. 1. וקרשתיך *sancti-*
ficavi te: praeparavi te ad hoc. Hiph. וקרשתיך
מקדד, Chald. וקרשתיך, Arab. וקרשתיך *atcadas*
sanctificatus fuit, paravit se, praeparatus fuit.

Lev. 11. וקרשתיך, Targ. וקרשתיך *sanctifi-*
cabitis vos. 2. Sa. 11. v. 4. *Et ipsa מקדדתיך*, Targ.
mundata erat à sua immundicie. prius e-
rat mundata à menstruo, quàm cum ipsa
concumberet: quia laverat. lotionem enim
mundabantur à menstruis. Arab. Matth. 6. v. 9.

ליקרשתיך *sanctificetur nomen tuum*.

Nom. קרשתיך, Chald. & Syr. קרשתיך, Arab.

קרשתיך *caddis, & קרשתיך caddis separatus, san-*
ctus, purus, impollutus, castus, continens: Pl. קרשתיך
קרשתיך, Arab. קרשתיך *caddisun, & קרשתיך*
sancti, puri, casti, qui abstinent ab omni im-
mundicie. Lev. 11. *Et eritis קרשתיך*, Targ. וקרשתיך
sancti, quia קרשתיך, Targ. וקרשתיך *sanctus ego*. Esa. 1.

Spreverunt קרשתיך ישראל: Deum,
qui sanctificatus est inter illos miraculis
suis. Job. 5. *Et ad quem מקדדתיך ex sanctis respicies?*
q. d. ad nullum. Et sancti intelliguntur, si-
cut Psal. 16. וקרשתיך *sanctis, qui in terra sunt*.

קרשתיך, Chald. וקרשתיך, Arab. קרשתיך *cuds sancti-*
tas, mundicia: Plur. וקרשתיך, Chald. וקרשתיך
sanctitates. Exod. 3. *Quia locus, super quo tu stas,*
terra קרשתיך sanctitatis est. Targ. וקרשתיך *san-*
ctus. ¶ Accipitur & p. *arca foederis*. 1. Reg. 8.

v. 8. *Et apparebant capita vectium מקדדתיך ex san-*
ctitate. Pro quo habetur, 2. Par. 5. וקרשתיך *ex*
arca. Inde וקרשתיך *sanctitas sanctitatum, locus*
templi, in quo arca foederis erat reposita.

קרשתיך, Chald. וקרשתיך, Arab. מקדד *maqdas*
sanctuarium, loc^o consecratus ad doctrinam,
ad precessionem, & ad cultum divinum. Sanctuarium autem Dei, vocatur templum.

Pl. מקדד *maqdas*, Arab. מקדד *maqdas*
sanctuarium. Templum divinum erat in
tres partes: מקדד *porticum*, מקדד *palatium*, &
מקדד *oraculum*. Num. 18. v. 1. *Portabitis iniqui-*
tatem vestram, Targ. מקדד *sanctuarij*. Ezech. 48.

Erit in medio מקדד יהוה sanctuarium Domini in medio
ejus. Psal. 73. *Donec veniam ad מקדד יהוה*
sanctuarium Dei. Num. 18. v. 29. *Elevabitis omnem*
elevationem Domini, de omni adipe מקדד יהוה, Targ.

מקדד יהוה *sanctifica mihi omne primogenitum*.

Xxx 2 מקדד

מקדשה *sanctitatem ejus ex illo*. Ubi scheva ha-
 bet ad differentiam. מקדשים *sanctuaria*.
 Ezech. 7. *Et polluētur מקדשיהם sanctuaria ipso-
 rum*. Deinde, מקדש *palatium regis* sanctua-
 rio simile, quod non ingredi licet, nisi no-
 tis. Esa. 16. *Et veniet ad מקדשו palatium suum*.
 Tar. טעוהה ביה *domum idolorum suorum*. Ezech.
 28. *Profanasti מקדשיהם palatia tua*. Ezech. 11. v.
 16. *Et fui ipsis למקדש in palatium modicum*: In
 receptaculum. Sicut: *turris fortitudinis no-
 men Domini*. Amos 8. *Quia מקדש מלך sanctua-
 rium regis est*: palatium, in quod non licet
 ingredi nisi notis.

Rab. הקדוש ברוך הוא *Sanctus benedictus ipse*. B
 hoc est, Deus.

Syr. קדושו *sanctificatio*, corporis & ani-
 mi continentia. קדושה *sanctē*.

Chald. קדושתא *inauris, monile*: Plur. קדושין *in-
 aures, monilia*.

Rabb. קדוש *desponsavit*. קדושין *sponsilia*.
 ארא מקדס *mucaddas sacratus, sacer, sanctus*.
 מקדס *taqdis sanctificatio, consecratio, celebra-
 tio missae, sanctimonia*.

בית אלמקדס *beit almaqdas domus sanctuarj*.
 Syr. קדושתא ערתא *dedicatio ecclesiae*.

II. Piel קדש *paravit, preparavit, decrevit, indixit,
 instruxit*: quando dicitur de cœtu, jejunio,
 bello, cæde. Exod. 19. קדש *sanctifica populum*.
 Targ. ומן *prepara*. Ibid. וקדשתם *& sanctificabis
 eos hodie & cras*. Targ. והומנון *& preparabis eos*.
 Jer. 6. קדשו *sanctificate contra eam bellum*: indi-
 cite, instruite, parate. Bella enim certis so-
 lennitatibus suscipiebantur. Joel. 1. קדשו *sancti-
 ficate jejunium*. Targ. גורו *decernite*. Jer.
 51. קדשו *sanctificate contra eam gentes*: convo-
 cate. 2. Reg. 10. v. 20. קדשו *sanctificate cœtum
 ipsi Baal*: & convocabant. Targ. ומונון *parate*. Esa.
 13. *Ego mandavi למקדשי sanctificatis meis*. Tar.
 לממונין *paratis meis*. Quos preparavi ad hęc
 rem, ut veniant. Syr. Joh. 10. *Quem Pater
 קדשה sanctificavit eum*. Hiph. הקדוש *idem*. Je-
 rem. 12. והקדשם *& sanctifica eos ad diem occisio-
 nis*: para, separa: Soph. 1. *Quia paravit Domi-
 nus viationem, הקדוש sanctificavit invitatos
 suos*. Paravit convivium, & convocavit,
 quos ad id invitavit. Hiph. הקדוש *paravit se*.
 Jos. 3. v. 5. והקדשו, Targ. אודמונון *parate
 vos*. 2. Sam. 11. *Et ipsa מתקדשה sancti-
 ficabat se ab immundicie sua*: lavabat corpus
 suum, ut mundaretur à menstruo. præce-
 dit: ורחצת *lavans*.

Nom. מקדש *preparatio*. Esa. 8. v. 14. *Et erit
 למקדש in preparationem*. scil. vindictæ: ad cæ-
 dem. Targ. לפורעון *in vindictam*. confirmant
 sequentia.

מקדש *cinadus, meritorius puer, paratus ad
 concubitum*: Plur. מקדשים *cinadi*: aut, im-

mundi, impuri, per antiphrasin. Foem. קדשה
scortum, prostibulum, paratum ad concubi-
 tum cujusq; ; *meretrix*: Plur. קדשו *scorta*.
 Deut. 23. *Non sit קדשה*, Targ. מקדשה *mere-
 trix de filiabus Israel, nec sit קדש meritorius de fi-
 lijs Israël*. Targ. *Non sit mulier de filiabus Israël
 viro seruo: nec accipiat vir de filijs Israël mulierem
 ancillam*. 2. Reg. 14. *Et etiam קדש meritorius e-
 rat in terra*. Targ. נפקחברא *meretrix*. 2. Reg.
 23. *Et diruit domos הקדשים meritoriorum*. Lxx.
 καθησεμ. Job. 36. *Et via eorum sit בקדשים in-
 ter meritorios*. Targ. היך מריונו *sicut scortatores*.
 Legit בקדשים, ob literarum ב"ב similitu-
 dinem. Al. *In tempore, quo erunt parati ad dies
 adolescentia*. Præcedit: *moriatur בנער in pueri-
 tia anima ipsorum*. 1. Reg. 15. v. 12. *Et abstulit
 מקדשו cinados ex terra*. Lxx. τὰς πελαγὰς *sacri-
 ficia*. Gen. 38. *ubi est הקדשה*, Targ. מקדשתא
meretrix? Et dicebant non fuit hic הקדשה, Targ.
 מקדשתא *meretrix*. Præcedit: *& cogitabat ipsam
 לזונה*, Targ. ננפקחברא *in meretricem*. Hof. 4.
Et cum הקדשו meretricibus sacrificabunt.

Prop. קדש *Kadesch*, & קדס *Kades*. Ibi se-
 pulti Barac, filius Abinoam, Debora, &
 יעל *uxor Heber Kenitis*.

III. Arab. קדס *caddas coaceruavit, congeffit, cu-
 mularit*.
 קדס *acervus, strues, congeries, agger, cu-
 mulus*: Plur. באקדס *aqdas acervi*. באקדס *bi-
 aqdas acervatim*. קדס מות *cuds mauti lectica
 mortui, feretrum, sandapila*.
 קדס *cadus*. קדס *arca*.
 קדס *taqdis coacervatio, cumulatio*.

קדשה *debilitatus fuit*. usurpatur de ferro,
hebetatum, obtusum factum est. Et de dentib⁹,
obstupuit. Ezech. 18. *Patres comedent labruscam,
 & dentes filiorum תקהנה obstupescunt*. Piel
 קהה *idem*. Ecclef. 10. *Si קהה hebetatum est fer-
 rum*. Lxx. καπνιση.

Nom. יקהה *debilitatio*. Gen. 49. *Et ipsi erit
 יקהה עמים debilitatio populorum*: subjectio. da-
 ges Euphonia. Targ. *Et ei ישתמעון obedient
 populi*. Lxx. μεροσoria *expectatio*. Acceperunt
 pro תקנה *expectatio*. Prov. 30. v. 17. *Et contem-
 nit ליקההא debilitatem matris*. Lxx. η̄εγς *se-
 nectutem*. Targ. קשישו *senectutem*.

Chald. קהה *stupor dentium*.
 Rabb. קהה *acescere & rubiginosum fieri*.
 קהה *diligens attentio, subtilis consideratio*.
 קהה *agitta obtusa*.
 Rabb. קהה *stupor dentium*.

קהל *congregatus, collectus
 fuit, convenit*. dicitur de collectione ho-
 minum. Et cum על *contra, rixas* significat.
 Exod. 32. ויקהל, Targ. וואכנוש *& congregatus
 fuit populus על contra Aharonem*. Hiph. הקהל
 congreg-

קהה *debilitatus fuit*. usurpatur de ferro,
hebetatum, obtusum factum est. Et de dentib⁹,
obstupuit. Ezech. 18. *Patres comedent labruscam,
 & dentes filiorum תקהנה obstupescunt*. Piel
 קהה *idem*. Ecclef. 10. *Si קהה hebetatum est fer-
 rum*. Lxx. καπνιση.

Nom. יקהה *debilitatio*. Gen. 49. *Et ipsi erit
 יקהה עמים debilitatio populorum*: subjectio. da-
 ges Euphonia. Targ. *Et ei ישתמעון obedient
 populi*. Lxx. μεροσoria *expectatio*. Acceperunt
 pro תקנה *expectatio*. Prov. 30. v. 17. *Et contem-
 nit ליקההא debilitatem matris*. Lxx. η̄εγς *se-
 nectutem*. Targ. קשישו *senectutem*.

Chald. קהה *stupor dentium*.
 Rabb. קהה *acescere & rubiginosum fieri*.
 קהה *diligens attentio, subtilis consideratio*.
 קהה *agitta obtusa*.
 Rabb. קהה *stupor dentium*.

קהל *congregatus, collectus
 fuit, convenit*. dicitur de collectione ho-
 minum. Et cum על *contra, rixas* significat.
 Exod. 32. ויקהל, Targ. וואכנוש *& congregatus
 fuit populus על contra Aharonem*. Hiph. הקהל
 congreg-

congregavit, collegit, convenire jussit. Deut. 4. א
לי-הקהל, Targ. בנש קרמי congrega coram me
populum. Lxx. ἐκκλησιάσαιτι evocate.

Nom. קהל congregatio, cœtus, ecclesia, com-
eatus, collectio hominum. Psal. 22. In medio
קהל congregationis laudabo te. Num. 15. קהל
ô congregatio statutum unum vobis & peregrino:
vocativus. Exod. 10. ביום הקהל in die congrega-
tionis. Gen. 28. Et sis עמי לקהל in congrega-
tionem populorum. Targ. לבנשח שבטין in con-
gregationem tribuum. Genes. 49. בקהלם in
congregatione ipsorum non uniatur anima mea.

קהל idem. מקהלים, Foem. מקהלות congrega-
tiones.

קהל Ecclesiastes, liber Salomonis, in quo
לקהלו collectæ sunt omnes scientiæ & sapi-
entia. Vel ipse Salomo: ut forma fœminina
referatur ad sapientiam, quæ in ipso Sa-
lomone erat, & ad quam audiendam ho-
mines congregabantur. ¶ Per Metathe-
sin. לקהה congregatio, cœtus. I. Sam. 19. Et vidit
לקהה congregacionem prophetarum.
Targ. לקהה ספרים scribarum: discipulos
sapientum, qui vocantur scribæ.

Rabb. קהל urbs vel locus, ubi commoratur
Ecclesia. Item, ubi quiescunt corpora defuncto-
rum, cœmiterium. קהל אקרישא Ecclesia san-
cta. quæ distribuit diem in tres partes, u-
nam ad תפילה orationem, secundam ad תורה
Legem, tertiam ad מלאכה artificium.
קהלים climata.

קהם Arab. אנקהם ancāham festinavit, admi-
scuit, interposuit, intermisit.

מקהם mucāhim efficax. אנקהאם in-
quihā efficacia.

קהם cura. Psal. 55. אלקהמך curam tuam ja-
ctā in Dominum.

קהר duo signific. habet. I. Arab. קהר. Hiph.
קהר aqhar anxit, constrinxit, afflixit, coegit,
cruciavit, tribulavit, sollicitavit, in curas conse-
cit. Psal. 89. Et odientes eum קהרה tribulavi:
constrinxi. Act. 19. v. 18. Quis קהרו afflige-
bantur à Sathana. Hebr. 11. vers. 33. Per fidem
קהר expugnarunt reges. Pasl. אנקהר anca-
hâr constrictus, coactus fuit.

Nom. קהיר cahir anxius, angustus.
קהור machur angustiatus, ager animo:
Plur. מקהורין mucharin anxij. באלקהר
vi, coacte.

קהרה câhra angor, anxietas corporis vel
animi, tribulatio, cruciatus, tormentum: Plur.
קהרות cāharat angores, cura.

II. Arab. קהר cāhar potitus, potens fuit. 2. Cor.
1. v. 35. Ne יקהרנא potiatur nobis Sathan.

קהר cahir, & קהאר cāhar potens, omnipo-
tens. Psal. 24. אלקהר potens in pralio.

Inde קאהרה Canra, juxta Leonem A-
frum lib. 8. coactrix. ex significatione pri-
ma. juxta Aemil. lib. 5. vœtrix. urbs Ægy-
pti maxima, vetustissima & populosilla-
ma; juxta Nili ripas sita, regia Sultano-
rum Ægyptiorum. Corruptè, Alcabyr &
Alcairo, pro Alcābir. Dicitur & מצר חריה
Mezer hadit Ægyptus nova. Eam condi-
dit, eoque sedem regni transtulit אל מעו
אלמחז addin allah, Fatimeus. hoc est, quos dicunt esse ex po-
steritate פטמה Fatima, filia Muhamme-
dis, anno Muhammedano 363. qui est
Christi 973. Estque hinc initium Cali-
pharum Ægyptiorum, quibus parebat
Ægyptus tota, Arabia, Judæa, Palæstina,
Mesopotamia, Syria.

קהח Chald. קהח dimovit.
Rabb. קהח vacinus vestis, fibula.

קהח idem quod קאה. Hiph. קהח
Arab. atcai vomuit, evomuit. proprie
de cibis, & superiori ex parte. Per Meta-
phoram, ejecit. Levit. 18. Nec קהח
evomat. Targ. קהח expurget terra vos, cum con-
taminaveritis eam, sicut קהח evomuit, Targ.
קהח evacuat gentem, qua fuit ante vos.
Ubi tamen קהח est quinti ordinis, quia
acutum est. Job. 20. Facultatem devoravit,
& evomuit illam. Jon. 2. ויקאנו
& evomuit illam. Targ. ויקאנו & ejecit: emisit. Pro-
verb. 25. Ne forte satieris illo, ויקאנו & evomuit
illud.

Nom. קהח vomitus. Arab. קהח & קהח
Esa. 19. Sicut volutatur ebrius בקהח in vomitu
suo. Proverb. 26. ככלב שב על קהח, Targum
ככלב sicut canis rediens ad
vomitum suum. Arab. 2. Petr. 2. vers. 22.
ככלב sicut canis &c.
Arab. קהח mutcāi vomens.

קוב Arab. קובה impetigo.
קוד duo significata habet. I. Syr. קוד scidit, ab-
scidit. קוד scindens.

II. Arab. קוד egit, duxit, deduxit.
Luc. 6. An cecus קוד ducet cæcum? Matth. 15. v.
14. ואעמי יקוד אעמי & cæcus ducet cæcum. Luc.
8. ויקודה & ducebat ipsum demonium in deser-
tum. Matth. 16. קוד duxerunt eum ad
Caiphā.

קהח atcajad dominatus fuit.
קהח cāid dux, ductor, capitaneus, praefes, pra-
fectus, dominus, tribunus, scriba principalis. Prec.
קהח o dux, cui non est dux.
קהח caid albeled prator, judex urbis.
קהח albeled tribunus.
קהח albeled centurio.
קהח dominus noster. Plur. קוד & קוד
duces.

קו ciada *dominium, prefectura, presiden-*
tia: Plur. קוֹמָתָא dominia.
 קָמַרָה cada *permissio, voluntas Dei.*
 Deinde, קוֹר, & קָמַר, & קָמַרֵי cajad *ligavit,*
colligavit. Matth. 4. v. 5. Tunc קָמַרָה ligavit ip-
sum Sathan. אַחְקִיר atquid ligatus, implicatus
fuit. 2. Tim. 2. v. 4. וַיַּחְקִיר & implicatur negocijs
mundi. Jac. 2. v. 3. וַיִּנְקַמְמוּ & circumagimus ipso-
rum corpus. מַקְמָרֵי muqua jad colligatus.
 קָמַרֵי *cippus. קָמַרֵי compedes.*
 קָמַרֵי *taquid, & חֲקִירָה ligatio: in Avic.*

קוה duo significata habet. I. קוה *mansit, per-*
mansit, praestolatus est, expectavit. Pl. 25. Omnes
 וְקוֹי יוֹהָה *& expectantes te non pudefient. Pl. 37. וְקוֹי יוֹהָה*
& expectantes Dominum, ipsi haereditabunt ter-
ram. Niph. נִקְוָה congregatus, collectus fuit, con-
fluxit: de aqua & hominibus. Gen. 1. v. 9. Et
dixit Deus, יִקְוּ, Targ. יַחְבְּנִשׁוּן congregentur aquae
sub caelo in locum unum: confluant. Jer. 3. v. 17.
 וְנִקְוּ *& congregabuntur ad eam omnes gentes.*
 Targ. וַיַּחְבְּנוּ *& discent colere in ea omnes populi*
nomen Domini in Jerusalem. Praeter. Exod. 7.
v. 21. Lev. 11. v. 36. Esa. 22. v. 11. Piel קוה,
 Chald. & Syr. קוּי & קוּי *mansit, permansit,*
praestolatus est, expectavit, speravit, in mentem
rem desideratam collegit. Psal. 52. וַאֲקוּה
 Targ. וַאֲמַחֲוּ *& expectabo nomen tuum, quia bo-*
num. Gen. 49. v. 18. Salutem tuam קוֹיִי, Tar.
 סְבַרְחָ *expectavi, Domine. Job. 3. v. 9. וְקוּ, Targ.*
 יִסְכְּפִי *expectet lucem. Job. 17. Si אַקוּה expect-*
et vero sepulcrum domum meam. Si speravero,
ut domus mea fiat sepulcrum meum:
Quia in ea moriar & sepeliar. Mich. 5. v.
 7. *Non יִקוּה, Targ. מוֹרָד expectat virum: de שב*
herba. Lxx. συσχεθη congregetur quisquam. q. D
 יִקוּה *Job. 7. v. 2. Et sicut mercenarius qui יִקוּה,*
 Targ. אַוִּירִיק *expectat mercedem suam. Syr. Joh.*
 1. *וקוֹיִת & mansit super eum. Joh. 3. Ira Dei יִקוּה,*
 יִקוּה *manebit super eo. Matth. 15. v. 32. Quia jam bi-*
duum קוֹיִי manent apud me. Act. 1. Sed נִקְוֹן expect-
arent promissum Patris.

קו *linea, filum lineum, funiculus te-*
nuis, quem minio, creta aut atramento
imbuunt fabri, ut lineam rectam ducant,
cujus ductum sequantur in materia exa-
quanda & complananda. Amussis funiculus
creta aut rubrica illitus, quo dirigunt saxa
aut ligna: libella, perpendicularum, instrumentum
 E *quo filu plumbo appenso explorat stru-*
cturae in altum rectitudinem. Funiculus
tam aedificij, quam dimensionis; in bonu
aedificandi causa, in malum destruendi
ergo. Per Metonymiam, aedificium. Sicut
describitur, Esa. 44. Faber bignorum, extendit
 קו *lineam, formabit eam minio. Jer. 31. Et egredi-*
 etur *amplius קוה הַמֶּדִּינָה linea mensura coram eo.*
 Targ. חוֹט מִשְׁחַ בְּנִינָא *filum mensura aedificij.*

Esa. 28. *Et erit vobis verbum Domini, prae-*
ceptum ad praeceptum, praeceptum ad praeceptum,
 קוֹ לְקוֹ קוֹ לְקוֹ *linea super vel post lineam, linea su-*
per vel post lineam, parum ibi, parum ibi. Archi-
tectus lineam extendit, donec faciat ordi-
nem unum: postea eam transfert, & ex-
tendit de super, ut faciat ordinem alium;
& ita paulatim pergit, donec absolvat pa-
rierem: sic docendi sunt instar pueroru,
 קוֹ *qui paulatim parū percipiunt. Abenezra*
 refert *וַיֵּן ad praecepta, & קו ad doctrinam*
 scriptam, cum pueri discunt legere lineā
 unam post alteram, ne multitudine obru-
 antur. Job. 38. *qui extendit super ea קו lineam.*
 Targ. מַחְלָחָה *perpendicularum. Pl. 19. In omni*
 terra *exiuit קוֹם linea ipforum: aedificium ipso-*
 rum. *funiculus influentiae ipforum. Ope-*
 ra orbium & stellarum exiverunt in tota
 terra. Sicut aedificium fit extensione funi-
 culi. Lxx. ο φλογγος *sonus eorum. Le-*
 gerunt קוֹלֵם, quod est in versu praecedente,
 ob וִלֵּי *similitudinem. Aut olim sic scri-*
 ptum fuit. Al. נִיזוֹן שְׁלֵהֶם *splendor ipforum.*
 Quia splendor & scintilla speciem linea-
 rum referunt. ¶ In prophetis autem usur-
 patur *duplex linea, una aedificationis, altera de-*
 structionis. Aedificationis: Zach. 1. *Domus*
mea aedificabitur in ea, dicit Dominus Zebaoth,
 וְקו *& linea extendetur super Jerusalem. Targ.*
 וְחוֹטוֹ מִשְׁחָהָה *& filu mensurae. ut mensuretur*
 longitudinem & latitudinem murorum.
 Destructionis: Esa. 34. *Et extendet super ea*
 קוֹ *regulam inanitatis. Lxx. ο παραλογος γεωμε-*
 τριος *ignis funiculum Geometria deserti. 2. Reg.*
 21. *Et extendam super Jerusalem קוֹ lineam*
 Samariae, & perpendicularum domus Achab.
 Targ. חוֹטוֹ חוֹטוֹ *filum devastationis. Esa. 18. v. 2. קוֹ*
 קו *gentē linea linea, & conculcata. Aut, quae pau-*
 latim conculcabitur. Targ. עַמָּא אַנִּיסָה *populu af-*
 flictu: funiculis dimetiendū & dividēdum.

Abenezra: *simile puero discenti lineā post lineā*
 קוה *idē funiculus ex filis retortus. Jof. 2. v.*
 17. *Ecce cum ingressi fuerimus terrā חוֹטוֹ*
 funiculum *filii coccineum istum ligabis in fenestra.*
 Targ. חוֹטוֹ *lineam. funiculum tortum ex fi-*
 lis coccineis factum. Lxx. ο κερταίου *funiculu.*
 ¶ Deinde, קוה *expectatio, spes. Zach. 9. אַסִּירִי*
 אַסִּירִי *אֶדְמַסְבְּרִין לְפִוּרְקָנָה Tar. אַסִּירִי אֶדְמַסְבְּרִין*
 אֶדְמַסְבְּרִין *qui expectant liberationem. Lxx. οἱ συ-*
 αγωγηῶν *congregationis. q. מְקוּה. Prov. 23. וַחֲקוּהָ,*
 Targ. וְסִפּוּיָהָ *& spes tua non excindetur. Job. 7.*
 Dies mei *leviores sunt radio textoris, & consumū-*
 tur absq. קוה *expectatione: mora vel, absq. filo.*
 radius n. textoris filo carens, est celerior.
 מְקוּה, Foem. מְקוּה, Chald. מְקוּה *congrega-*
 tio, collectio, colluvies, confluentia. Genel. 1.

cavit maria. Targ. & domum seu locum collectionis aquarum. Esa. 22. v. 11. ומקוה & congregationem fecisti inter muros duos ad aquas piscina veteris. Fossam, in qua colliguntur aquę pluviarū. Lxx. συναγωγῶν ὕδατος congregationē aquarū. Hier. lacū: colluviē. Exod. 7. & super omnem מקוה מים congregationem aquarum ipsorum. Targ. ביה פשוט domum collectionis aquarū ipsorum. Sunt fontes, cisternę, putei, lacus. 1. Reg. 10. v. 28. & eductio equorum Salomonis ex Aegypto, ומקוה & congregatio, mercatores regis, emebant ומקוה congregationem (multitudinem quarumlibet rerum) permutatione. Lxx. ἐκ νέου: Hieron. ex Coa. Acceperunt pro præpositione. Pro quo utrobique מקוה habetur, 2. Paral. 1. Et primo loco in zere definit, tanquam quiescens lamed aleph, & accentu Zakeph gadol à sequentibus dirimitur, ut non sit regimen. Sicut מקוה est filum, ita מקוה filum texture seu tela byssina. ut duo ex Aegypto exportata fuerint, equi pulcri & telę byssinę: quorum semper ibi fuit copia maxima. Et quidem telas byssinas negociatores Salomonis alijs rebus in Aegyptum à se importatis permutabant: Equos verò redimebant argento, ut sequentia ostendunt. ¶ Deinde, מקוה spes, expectatio. 2. Paral. 29. Sicut umbra, dies nostri super terra, & nulla est מקוה expectatio. Lxx. ἄμωσις mora. Nemo est, qui habeat spem, se non moriturum. Jerem. 14. מקוה spes Israelis, Salvator ejus in tempore angustia. Targ. סבור expectatio. Jerem. 50. v. 7. ומקוה אבותיהם, Targ. & expectatio patrum ipsorum Dominus.

Rabb. מקוה congregavit, collegit. מקוה congregaciones.

מקוה filatum, nectum. ¶ Item, מקוה vesica, in quam urina confluit.

מקוה filator, textor. מקוה & קווי tela, textura.

מקוה linea Signorum, eccliptica. מקוה linea exaurationis, Aequinoctalis. מקוה diameter קו הסוכב. מקוה circumferentia.

II. Arab. קווי cavi roboravit, corroboravit, confortavit, sanavit, animavit, munivit. Psalm. 89. Brachium meum קוה roborat eum. Ps. 27. יקוויני ונאמא קווי עלי כל שי. 13. & ego omnia valeo per Christum, qui me corroborat. Ps. 135. אטקווי, & tacavi confortatus, animatus, munitus, sanatus fuit, vires recuperavit. Psal. 9. יתקווי וחקויה בכל קויה. 11. & corroboremini omni robore. מקוה קווי, confortatus fui.

Nom. קווי & קווי cavvi robustus, fortis, po-

tens, animosus, sanus, severus, rigidus, melancholicus. Plur. קווי cavvin robusti, fortes.

מקוה civa, & קווי, & מקוה taqvia, & מקוה fortitudo, robor, potentia, virtus, animositas, santas, vigor, rigor, munitio, fortalitiū: Pl. קווי & קווי vires, virtutes. מקוה biquiva fortiter, magnanimiter, rigide. מקוה חקוי אללה. virtus Dei, pietas. מקוה אלבטיעה ואלחויאניה ומלנפסניה. virtutes naturales, animales & vitales. מקוה אללקוי. virtutes prima in Elementis: in Avicenna.

קווי. Rabb. קווי & קווי: Hiphil. מקוה phlebotomavit, venam incidit. Hophal. מקוה phlebotomatus fuit.

מקוה phlebotomus. מקוה מקוה incisio vena, phlebotomia. מקוה מקוה phlebotomia.

מקוה granum xylini, & oleum inde expressum.

קווי duo significata habet. I. קווי, idem quod מקוה, accepit, permutatā ordinum significatione. Ezech. 17. v. 5. ויקח. & accepit ex semine terra, & dedit illud in agro seminis, מקוה accepit super aquas multas, salicem posuit illud. Hof. 11. מקוה accepit illos super brachia sua.

Nom. קווי carcer, ubi captivi detinetur. Esa. 61. & vincit מקוה פקח. apertionem carceris. Lxx. ἀνοιξω δεσμοτάτας.

II. Arab. קווי sanies, pus. מקוה מקוה empyima, suppuratio. מקוה מקוה pus fetidum.

קווי debilitatus, languens fuit: per metaphoram, maestitia, dolore, tadio affectus, offensus fuit, piguit, displicuit: cum ad animū transfertur. Job. 8. v. 14. Cujus קווי languet constantia ejus, & domus aranea fiducia ejus. Targ. מקוה: metaphoricē. Ps. 95. v. 10. Quadrageinta annos קווי tadio affectus sum in generatione. Targ. מקוה, Lxx. ἠερωσῶσθαι offensus fui. Sic citat & Epistola ad Hebr. cap. 3. Niphil. מקוה idem. Ezech. 20. ונקוטותם. & tadio afficiemini in oculis vestris. Ηιτ Ηραελ מקוה idem. Psalm. 119. v. 158. Vidi pravaricantes מקוה ואתקוטתה. & tadio affectus fui: irritatus fui. Psal. 139. v. 21.

Nom. קווי modicum.

Arab. מקוה aliquid, quicquam. מקוה מקוה collectio.

Chald. מקוה est as: in קווי habes.

E קווי. קווי, Chald. & Syr. מקוה sonus, strepitus, vox, clamor, sermo: κατ' ἐξοχῶν, tonitru. quod Grecis est Φωνὴ διδς vox Jovis: Pl. קווי, Chald. קווי, Foem. קווי voces, tonitrua. Gen. 3. & audiverunt קווי, Targ. מקוה vocem Domini Dei. Gen. 16. & obedivit Abram לקווי voci Sara. Targ. מקוה למימ. sermoni. Jerem. 46. קויה vox ejus sicut serpens ambulabit. vox Aegypti ibit in longinquum, sicut vox serpentis. Psalm. 19. Non est audita קווי vox eorum. Ezech.

zech. 1. v. 24. & *audi* וְקוֹל *vocem alarum ipsorum*, כּוֹל *sicut vocem aquarum multarum*, כּוֹל *sicut vocem Omnipotentis, cum ambularent*, כּוֹל *vocem multitudinis*, כּוֹל *sicut vocem castrorum*. Jerem. 10. לְקוֹל *ad vocem, cum dat ipse multitudinem pluvia*. Est strepitus qui fit initio pluviae. Exod. 9. & *Dominus dedit* כּוֹלְתָא, Targ. כּוֹל *voces & grandinem: tonitrua*. Ibid. *ut non sit* כּוֹל *voces Dei*.

Syriacè קְלָא *vocavit, provocavit*.

Rabb. כּוֹל, Chald. בְּרַחַתְלָא *filia vocis: non vera seu solida vox, sed quasi echo, vocisve repercussæ representatio, qua Deus responsa edebat, cum Prophetia cessasset*. Quatuor n. fuerunt successu tēporis oraculorū genera: 1. אֲוִיּוֹת וְחַמִּים Urim & Thymim, tantum in primo tēplo. 2. רוּחַ הַקֹּדֶשׁ Spiritus sanctus, de quo in radice vide. 3. נְבוֹאָה prophetia, quæ in secundo tēplo unā cū Haggæo, Zacharia & Malachia mortuis fuit sublata. 4. בְּרַחַתְלָא, Syr. בְּרַחַתְלָא *filia vocis: vox submissa de cælo delapsa, unde futura didicerunt, quæ post prophetiā semper audita fuit tēpore tēpli secundi*. Targ. in 1. Cant. נִפְקַח בַּחַתְלָא מִן שָׁמַיִם וְכִן אָמַרְתָּ תַּרְגוּם Hierof. in 38. Genesios: בְּרַחַתְלָא נִפְקַח מִן שָׁמַיִם. Talis vox facta est de cælo: Mat. 17. *Hic est filius meus dilectus*. Sic Paulus audit vocem: *Saul, Saul, quare me persequeris?* Joh. 12. *venit vox de cælo: & illustravi, & rursus illustrabo*. Talis olim vox audita est Romæ, quæ jubebat magistratib. annunciare, Gallos adventare, & ut providerent, ne Roma ab ijs caperetur. Syr. Rom. 10. *Per totam terram exiit* בְּרַחַתְלָהוֹן *filia vocis ipsorum*. Galat. 4. v. 20. *Mutare* תַּלְוֹ פְּאִילֵי מַס, Syr. בְּרַחַתְלָא *vocem meam: alijs apud vos uti verbis*. Actor. בְּרַחַתְלָא *filia vocum Dei*.

Arab. כּוֹל col, & קָאֵל *dixit, ait, asseruit, affirmavit*. כּוֹל *dicitur*. Psal. 2. *Dominus* קָאֵל *dixit ad me*. Psal. 17. *dixi Domino; tu es Deus meus*. Psal. 3. *Multi* יְקוֹלוֹן *dicent anima mea*. Matth. 2. v. 5. *et dixerunt ei*. Alc. אַבְרָהָם *puer qui vocatur Abraham*. locutus est. 1. Pet. 3. *Qui* יְתְקוֹלוֹן *loquentur adversum vos*. אֲדִיקָא *dicam*.

קָאֵל *dicens: Plur. קָאֵלִין dicentes: qui multa dicunt*. מחקול *loquens*.

קוֹל *caul vox, dictum, sermo: Plur. אֲקוּאֵל acval dicta, sermones*.

קוֹלָא *oratio, liber, tractatus, propositio*. קָאֵלִין *dicta*.

Syr. קוֹלָא *hydria*.

Rabb. קוֹלִין *crateres*. קָאֵלִין *crana*. קָאֵלִין *legumina*. קָאֵלִין *rete*.

קָאֵלִין *surrexit ad standum, e-*

rectus, elatus, elevatus fuit, exortus est, stetit, constitit, stabilis, certus, rarus, constans, firmus, solidus fuit, mansit, perseveravit, superstes fuit. Gen. 13. וַיָּקָם *surge, perambula terrā*. Gen. 23. וַיָּקָם, Targ. וַיָּקָם *& stetit ager, & spelunca, qua in eo erat, Abrahamo*. Lxx. καὶ ἐνωπώθη *& confirmatus est: ratificatus est*. Esa. 2. כּוֹמוֹ *cum surget ipse, ut prevaleat super terra*. Targ. כּוֹמוֹ *cum re-velabitur ipse*. Psal. 1. v. 5. *Propterea non* יִקְמוּ *surgent impii in iudicio: non stabunt, causā cadent*. Targ. יִכּוּן *justificabuntur*. Ps. 12. *Nunc* יִקְמוּ *surgam, sicut Dominus: Ostendā potentiam meam: accingar ad vindicandū populū meum*. Ps. 20. v. 9. *Nos autem* קָמוּ *surreximus*. Targ. אֲוִרְקָמָא *erecti fuimus*. Obad. 1. וַיִּקְמוּ *& consurgemus contra eam ad bellum*. Targ. וַיִּקְמוּ *& parabimus nos*. Job. 22. v. 18. *& decernes sermonem* לְךָ וַיָּקָם *& stabit tibi: præstabitur*. Jos. 2. v. 10. *Nec* קָמָה *stetit amplius spiritus in viro propter vos: māsit*. Targ. אֲשַׁחְמַח *relictus fuit*. Esa. 40. *Sed verbum Dei nostri* יָקוּם *stabit in aeternum: manebit*. 1. Reg. 14. *& Abias non poterat videre, quia* קָמָה *stabant oculi ipsius præ senio ipsius*. Targ. קָמָה *hebetes erant*. In teneclute exarefcit humor, & rigescunt nervi oculi, & oculus ingreditur in foramen suum. ¶ Cum מַלְאָכָא *& לְיָא *cōtrā importat hostilitatem aut rebellionē**. Gen. 4. וַיָּקָם, Targ. וַיָּקָם *& surrexit Cain*, מַלְאָכָא *contra Habelē fratrem suum, & occidit eum*. Jud. 9. v. 17. *& vos* קָמָה *surrexistis* לְיָא *contra domum patris mei hodie, & occidistis filios ejus*. Psal. 54. v. 5. *Quia alieni* קָמוּ *surrexerunt contra me*. Sic cum בְּיָא *in*. Psal. 27. v. 11. *Quia* קָמוּ *surrexerunt contra me testes falsi*. Mich. 7. *Filia* בְּרַחַתְלָא *surgit contra matrem suam*. Targ. בְּרַחַתְלָא *rixatur: jurgatur, pugnat*. Marc. 3. v. 26. *Si Satan as* אֲוִיָּתוֹ *in seipsum: feditiosus est*. Chald. Psal. 1. *& in via peccatorum nō* עָמַר, Targ. קָמָה *stetit*. Arab. Psal. 7. קָמָה *surge, Domine*. Psal. 68. קָמָה *exurgat Deus*. Marc. 4. v. 39. קָמָה *& surrexit & increpavit ventū*. Marc. 10. v. 49. *Confite* לְךָ וַיָּקָם *& surge*. Piel. קָמָה, Chald. קָמָה *& קוּמָה, Arab. cajam elevavit erigendo, constituit, confirmavit, ratificavit*. Ps. 119. in Daleth: קָמָה *cōfirmame secundū verbū tuū*. Esa. 58. *Fundamēta generationis & generationis* קָמָה *constitues*. Hiph. קָמָה, Chal. קָמָה, Syr. קָמָה, Arab. קָמָה *& קָמָה akimere-xit, suscitavit, excitavit jacentē aut mortuū, constituit, confirmavit, ratificavit, implevit*. 2. Reg. 23. *ad confirmandū verba fœderis istius*. Pro quo habetur, 2. Par. 34. *ad faciendū*. 2. Sā. 7. v. 12. *& suscitabo semē tuū post te*. Ib. v. 25. *verbū, q̄ locut⁹ es sup servo tuo, & sup domo ei* קָמָה *cōfirma in seculū*. p̄ pro habetur, 1.

קום & **קום** ante: in קום invenies. **A**
 Rabb. נתקיים constans, firmus, stabilis, certus
 fuit. קום inseparabile.
מקום locus, Deus qui est in omni loco;
 ubi pij sunt homines, est præsens cum il-
 lis, sicut scribitur: In omni המקום loco, ubi in-
 stituero memoriam nominis mei, veniam ad te, &
 benedicā te. ¶ Deinde, מקום latrina. מכל מקום
 ab omni loco rei propositæ, separatum.
קום & **קום** serum lactis.
 Arab. קיאם kiam, Foem. קיאמה erectio, re-
 surrectio mortuorum, extremum iudicium. יום
 עליאמה dies resurrectionis. Matth. 22. v. 30.
 עליאמה in resurrectione non nubent.
קאמה ulna: PLUR. קאמה ulna.
קאם & **קאם** substantia.
קואם pedes, vestigia. רואם אלארבע קואים
 quadrupedia.
קאום obsistit, contradixit. קאום obsistens.
קואמה resistētia, contradictio: PLURAL.
קואמה contradictiones.
קאים caim stans, subsistens.
קום cum aliquis: PLUR. קואם aliqui.
קיאם taqvim erectio, rectificatio. קיאם C
 ascellatio.

קין Inde Piel קין questus, lamentatus est. 2. Sam.
 1. v. 16. ויקין, Targ. ואלא & lamentatus est Da-
 vid הקינה, Targ. אליא lamentationem istam su-
 per Saulem. Jerem. 9. vocate למקוננור lamenta-
 trices, & veniant: & ad החכמור sapientes mitti-
 te, ut veniant. Planctus ut plurimum est in
 fœminis, quia molliores sunt viris. Ad
 præficas mittite & sapientes in lamento.
 Præfica mulieres erant seu anus, quæ ad-
 vocatæ, vel precio conductæ, in funeribus
 seu luctu sparsis crinibus, voce flebili
 & lacertos manibus verberantes, ad la-
 crymas populum provocabant, & fortia
 facta laudabant. Lucillius: Mercede qua
 conductæ, flent alieno in funere præfica: Multo
 & capillos scindunt, & clamant magis.
 NOM. קינה lamentum, lamentatio: PLUR.
קינים & קינור lamenta, lamentationes: Rabb.
 Threni Jeremia.
קין idem quod קנה, permutatâ ordinum
 significatione, hastile, scapus hastæ. 2. Sam. 21.
 & pondus קינו, Targ. סופינה hastilis ejus.
 Rabb. קננא anus præfica.
קינא sonus, modulus vocis, accentus.

קיני Kenites: à קין hio Hobab sive Jethro
 soceri Mosis oriundus. Judic. 1. v. 16. ובני
 קיני & filij Keni, soceri Mosis, ascenderunt ex ur-
 be. Targ. בני שלמאה filij Schalmaah.
קין Kain. Gen. 4. & peperit קין Kain, & dice-
 bat קניתי acquisivi virum dominum. Permu-
 tatâ radicum קון & קנה significatione.

קום Arab. קום in קוש quære.
 Chald. קיסין lignum: PLUR. קיסין ligna.
קוע Propri. קוע: Ezech. 23. v. 23. פקוד שוע וקוט
 præfectus Schoa & Koa. Lxx. קאא קאא.

קוף duo significata habet. I. קוף, idem quod
 קף, circumvit, ambivir.
 Inde nomen קוף simia, quæ uno in loco
 non cõstitit, sed continuo circumvit, Gre-
 cis κῆς & cebus: PLUR. קופים, Chald. קופין
 simie. 1. Reg. 10. Portantes aurum & argentum,
 dentes Elephantorum & simias.
קופה ambitus, circuitus, circumvolutio: PL.
 והקופה revolutiones. Psalm. 19. v. 7. & circumvolutio ejus
 ad extrema eorum. Targ. & robur ejus. Accepit pro
 הוקף robur: literis קו transpositis. Exod. 34. & facies tibi
 festū collectionis הקופה השנה revolutionem anni.
 Targ. במפקא ורשתא in exitum anni. Initiū
 anni est à Tisri, qui est mensis septimus
 redemptionis, vel educationis ex Ægypto.
 2. Paral. 24. & factum est הקופה השנה ad re-
 volutionem anni. Pro quo habetur, 1. Reg.
 20. Et factum est הקופה השנה ad reversionem
 anni: ad finem anni. 1. Sam. 1. Et factum est
 הקופה השנה ad revolutiones dierum. Targ.
 לזמן משלם ad tempus completionis dierum. ¶ In-
 de Rab. הקופה השנה revolutiones Solis. Sunt
 ingressus Solis in quatuor signa cardina-
 lia. Et sunt: הקופה השנה revolutio Nisan, cum
 Sol ingreditur principium Arietis: הקופה
 השנה in principio Cancræ: הקופה השנה
 in principio Libræ: הקופה השנה in principio
 Capricorni. Hæ quatuor הקופה השנה revolutio-
 nes efficiunt quatuor anni tēpora, קור
 autumnū, קור ver, קור aestatem, & קור hyemem:
 idq; ob circuitum Solis, qui in fine anni
 redit ad suum orbem. Quelibet autē הקופה
 השנה tribus constat mensibus, seu 91. diebus,
 7½ horis; qui sunt 365½ dies.

קופה vel קפה של צדקה arca eleemosynæ.
 קופה veētis, pertica. קפא קפא tignum, trabes.
 קופה foramen acus. קפא קפא cardo cæli.
 Arab. קוף stetit. Psalm. 24. v. 3. Aut quis קוף
 stabit in loco sancto ejus? Psalm. 5. אקף stabo coram
 te. Avicen. Donec אלנמו קוף stet incrementum.
 hoc est, desinat crescere. Matth. 6. קפון sta-
 bunt & orabunt in synagogis.

קוף duo sign. habet. I. קוף, Chal. קוף nauſeam ha-
 buit, nauſearvit, fastidivit, spreuit, abhorruit; iadet,
 molestum,

molestum est, abominatus, detestatus fuit. Gen. A
 27. v. 46. קצתי, Targ. עקרא *afflicta sum in vi-*
tamea, propter filias Heih: te det me vitæ meæ.
 Exod. 1. v. 11. ויקצו & *nauseam habuerunt pro-*
pter filios Israël. Targ. ועקרא למצראי & *mole-*
stum fuit Aegyptijs. Lxx. ἐδεδίωσαν ὄντο *abomi-*
nationem habuerunt. Prov. 3. v. 11. Nec תקיץ,
 Targ. תפסידאס *fastidias in castigatione ejus.* Num.
 21. v. 6. קצה טקרא, Targ. אפפסידא *affli-*
cta est in pane isto. Levit. 20. v. 23. ויאקץ בם
 & *nauseam habui in illis.* Targ. ורחק ממרי יחהון
 & *abominatum est verbum meum illos.* 1 Reg.
 11. v. 25. ויקץ & *nauseam habebat in Israël.* Targ.
 ומריד & *rebellis fuit.* Chald. Esa. 8. Pro- B
 pterea בימאס, Targ. רקץ quod *sprevit populus i-*
ste. Hiphil. הקיץ *nauseam fecit, tadio affectit.* E-
 sa. 7. v. 6. Ascendemus in Judam ונקיצנה & *ta-*
dio afficiemus eam: obfidebimus eam, quoad
nostri pertasa, aperiat nobis portas. R.
 D. Targum ונחברנון & *consociabimus eos: cog-*
gemus eam: החיכה aut צוקה.

NOM. קיץ *spina:* PLUR. קוצים *spina.* Gen.
 3. וקיץ, Targ. וכובין & *spinam & tribulum ger-*
minabit tibi: sterilitas. Exod. 22. v. 6. & *in-*
venerit קוצים, Targ. כובין, Lxx. ἀκαυθας *spi-*
nas. Hieron. *spicas. lege, spinas.*

קיץ, Chald. קיט, Arab. cum ὁ punctato,
 קיט *æstas.* Gen. 8. וקיץ, Targ. וקיטא & *æstas*
 & *hyems.* Psalm. 32. *versus est succus meus in*
siccitates קיץ æstatis. Amos 3. & *percutiam ביר*
 החוף, Targ. בירסתנא *domum hyemis, super*
 ביר תקיץ, Targum ביר קיטא *domo æstatis.*

Erant domus extra urbem, in quibus in
 æstate calorem, in hyeme autem frigus
 vitandi causâ morabantur. in illis enim
 refrigerabantur, in his incalescebât. Jud.
 3. v. 20. & *ille sedebat in cœnaculo המקרה refri-*
gerij. Targ. ביר קיטא *domus æstiva.* Ibidem
 v. 24. בחרו המקרה, Targ. בארוון ביר קיטא *in*
conclavi domus æstiva. ¶ Per metonymiam,
 קיץ *fructus æstatis,* qui siccantur: fructus hu-
 midi & sicci, ut ficus, cerasa, pruna. Sicut
 autumnales dicuntur, uvæ, pyra, poma,
 nuces. Communiter *ficus æstivi,* collecti-
 vè: unde & Targ. דבלן *caricas reddidit.* 2.
 Sam. 16. v. 2. & *centum קיץ æstivarum.* Targ.
 מן דבלתן *libras caricarum.* Jerem. 40. v. 10. Col-
 ligit וקיץ, Targ. ורבלתא & *caricas.* E

Amos 8. v. 1. & *ecce פלוב קיץ corbis æstivarum:*
corbis plenus fructibus æstivis. Targum
 מאן מלי סויפי קיטא *vas plenum fructibus æsta-*
tis. Sequitur: קץ *venit finis:* allusio. Esa.
 16. v. 9. Super קיצן *æstivas tuas, & super messem*
tuam.

Inde, Verb. קיץ *æstivavit,* per æstatem
 mansit, ob æstum devitandum alicubi
 commoratus est. Esa. 16. וקץ & *æstivabit su-*

per eo volucris. Targ. בקיטא יהי שר *per æstatem*
erit habitans.

Rabb. קיץ *mensa secunda, tragemata.*
 קיצי, Foem קיציר *æstivalis.*
 קיטאור & קיטור *cortina æstiva, vela.*
 אלקיטור *æstivales domus,* in quibus æsta-
 tis ardorem vitantes homines habitant.
 Arab. חמיה אלקיט *calor æstatis.*
 קיצון *extremus,* אשר בקצה: Foem. קיצונה
extrema: à קץ.

II. קיץ, idem quod קיץ, *evigilavit: permutatâ*
ordinum significatione. Inde, Hiphil
 הקיץ *excitavit dormientem aut mortuum: ab-*
solutè, evigilavit, excitatus, expergefactus est.
 De dormiente: Psalm. 3. v. 6. *Ego cubui*
 & *dormivi,* הקיצתי, Targ. אפתער *excitatus*
 sum: evigilavi. De mortuo: 2. Reg. 4. v. 31.
 Non הקיץ, Targ. אפתער *resuscitatus fuit puer.* Eia.
 26. v. 19. הקיצו *evigilate & jubilate, habitatores*
pulveris.

Rabb. קיץ *spasmus.*

קור *fodit: propriè venam aquæ Syr.*
 excidit, *lacerando abstulit.* 2. Reg. 19. v. 24. &
 Esa. 37. v. 25. *Ego קרתי fodi, & bibi aquas pere-*
grinas. Targ. חפר נובין *fui fodiens cister-*
nas. Hiphil. חקיר *scaturivit, ingentia copia emi-*
sit. Jerem. 6. כהקיר *sicut scaturit puteus aquas*
suas, sic הקרה ipsa scaturivit malitiam suam. Sic-
 ut sine intermissione puteus effundit a-
 quas suas, sic effundit ipsa malitiam
 suam.

מקור *scatebra, fons, locus ubi aquæ*
 emanant. Zach. 13. v. 1. *In die illo erit מקור*
fons apertus domui David. Lxx. τόπος & *locus.*
 Legerunt מקום *locus.* Psalm. 36. *Apud te est*
 מקור חיים *fons vite.* Targ. טיפי מין חיים
stillicia aquæ vivæ: omnis generis bona. Je-
 rem. 2. מקור מים חיים. Targ. *fons aquæ vivæ.* Targ.
 מכווער מין דלמא *fons aqua, quæ non cessat.* ¶
 Per metaphoram, *de fluxu menstruo.* Levit.
 12. & *munda erit מפקור דמיה à fonte sanguinum*
suorum. Targ. ממואברה דמיה *ab immundicie*
sanguinis sui. Levit. 20. & *vir si concubuerit*
cum muliere menstruata, & revelaverit nudi-
tatem ejus, מקרה fontem ejus. Targ. קלנה *igno-*
miniam ejus revelavit, & ipsa revelavit מקור
fontem sanguinum suorum. Targ. סומכת *דמיה*
immundiciem sanguinum suorum. Sic,
 Marc. 5. *exiccatus fuit מקרה דמיה & איםאס & fons*
sanguinis.

קיר *paries:* PLUR. קירות, Chald. קירין *parie-*
 tes. Psalm. 62. בקיר, Targ. שור *sicut paries*
inclinatus: ruinæ proximus, qui facilè cor-
rui, & opprimit homines: sic eritis in per-
petuo mortis metu. Jer. 4. v. 19. קירות *pa-*
rietes cordis mei: præcordia mea.

A **קור** *urbs, sic Verb. קורק urbem destruxit. destruens. Esa. 22. מקורקר destruens parietem. Num. 24. v. 17. & destruet omnes filios Seth: Infinitivus pro preterito. Targ. וישלט & dominabitur in omnibus filiis Seth.*

tela. Esa. 59. v. 5. וקירי טכביש & telas aranea textent. Targ. קיון fila. Ibid. v. 6. קוריקם tela ipsorum non erunt pro veste. יריעות:

PROPR. **קיר** *Cirene. Esa. 15. v. 2. קיר Kir Moab excisa est. Nomen urbis Moabiticæ munitæ. Targ. ברנא arx: munitio. 2. Reg. 3. בקיר חרשה in Kir hareset. 2. Reg. 16. & ascendit rex Assyria ad Damascum, & cepit eam, & transtulit eam קירה, Targ. לקירינא in Cyrenen. Id prædictum, Amos 1. v. 5. & migrabunt populus Syria קירה, Targ. לקירני in Cyrenen.*

אלהיה *Arab. cota pila, res rotunda. אלקארה figura rotunda: in Geographia. קיר kir cera. קיראלאון quira duden, cera aurium.*

קיר *foliis: PLUR. אקיארא aquiar folles.*

קוש *illaqueavit. Esa. 29. v. 21. & corripientem in porta יקשון illaqueabunt: vide.*

Rab. קוש *Inde Hiphil. ריטיוקיוש ratiocinatus est, collationem fecit, cõparavit, arguit, argumentatus est. קוש על זה nota bene istud.*

NOM. **קוש** *collatio, ratiocinatio, cõparatio, regula, proportio, syllogismus, arguentatio. קושיה argumentum, questio. קשין קשין idem. קשין questiones.*

Arab. קיאם *ratiocinatio. קיאם regula, mensura, arbitrium, dispositio. Avic. באלקיאם אליבן in comparatione ad corpus hominis.*

קיאם *quiesca diligentia, providentia, acies ingenij, astutia, alacritas. בקיאם sapienter, prudenter, circumspicte.*

קיאם *astutus, ingeniosus, industrius.*

קיאם *kis probavit vestem aut calceum. Pl. 60.*

קיאם *metiar convallem tabernaculorum. וקיאם mensor, arbuter. קיאם comparatus.*

קיאם *quajas intricavit. קיאם durus, intricatus, perplexus. קיאם quiesca intricatio.*

קיאם *cais res intricata.*

קיאם *mucajes vossella, instrumentum pilis evellendis idoneum.*

קיאם *Deinde, Rabb. קיאם pulsavit & sonuit. קיאם קישקיש sonus: cû קיאם convenit. קיאם קישקיש campana.*

קור *Arab. קור cut pavit, nutrit, aluit. Matth. 6. v. 26. ויאבוכם אלסמאוי יקוהא. Pater vester cælestis nutrit. Luc. 12. & Deus יקוהא pascit eos. Pals. קור pastus, nutritus fuit. in Geogr. & יקוהא aluntur eo.*

NOM. **קור** *cut & קור victus, alimentum, penus: PLUR. אקוארא acvat alimenta, victualia. קוריום victus diurnus. קוריא esca, cibus. קוריא mucit alens, nutriens.*

קור *Rabb. קורור pulvis ruber: bolus, gleba. Ar. קור cazzaz compsit, ornavit, adornavit. קאז caziz textor.*

קוח *Arab. קוח קוס chaus chaza arcus cælestis: in Avicenna.*

קוס *Rabb. קוסין ornamenta: ex Græco קוסין.*

קור *Arab. מקוארה: in Geographia.*

קחט *Arab. in Geograph. Avic. קחט sterilitas.*

קחל *Avicen. קחל obfuscabitur.*

קחם *Arab. in Geogr. אקחמא אלכור.*

קחף *Arab. קחף quahaf cranium: PL. קחוף quohofcrania. Dimin. קחיה quohajaf craniolum.*

קטט *idem quod קוט, & significat בריחה. Inde Niphil. נקט & נקוט succisus, dissectus: Metaphoricè, excruciatu fuit præ tædio, pertasus, offensus fuit. Ezech. 6. ונקטו & offensi sunt in facibus suis ad mala: tæduit eos malorû: percutiunt seipos in facies præ dolore & tædio. Targ. וידנקון & gement: conquirentur. Ezech. 20. ונקטוהם, Targ. וידנקוהון & tædio afficiemini. Job. 10. נקטה pertasa est anima mea in vita mea: pro נקטה, Targ. אכחורה crudelis facta est. Alij legunt, אכחורה, succisa est. Hit hpael הקוקוט, Chald. אקוקוט excruciatu fuit. Psal. 139. & in illis, qui insurgebant adversum te, אקוקוט excruciar. Targ. אכחמנר ego tædio afficiebar: litigabam. Chal. Thren. 4. נצו, Targ. אקוקוטו rixati sunt, etiã moti sunt.*

Rabb. קטט *displicuit, irritavit, ad iram provocavit.*

קטט *dissensio, irritatio, contentio, jurgium. קטט tristitia.*

קטט *locus virilium verendorum. Arab. קט quitt felis.*

קט *Rabb. קטא, Chald. קטי, Arab. קטא cheta, Math. chate, chathe, cheta cucumer sativus. קטא אלכרי cheta alberi cucumer sylvestris, colocynthis. אלהמאר קטא cheta alhamar, Math. cete allimar, cate ahenei cucumer asininus: Plur. Chal. קטין cucumeres. Num. 11. קטין, Targ. Jerof. קטין cucumeres.*

קט *Arab. קטי & קטי maqti cucumerarium: Plur. מקאטי maquiti cucumeraria.*

קטב *Inde NOM. קטב & קטוב excidium, exitium, lues, pestis, morbus subito hominem corripiens & perimès. Deut. 32. v. 24. וקטב מירוי & peste amara. Targ. וכחשירוחין בישין & contriti à spiritibus malis. Rab. n. קטב & nomè mali spiritus, qui potestatem habet nocèdi in meridie. desumptum ex illo, Pl. 91. v. 6. מדבר à peste qua in caligine ambulat, קטב ab excidio & vastat in meridie. Targ. ממסיעה שרון cætu demonu per dentiũ in meridie. Lxx. & δαμονίς μεσημερίως & demonio meridiano. Inde faciũt duo spirituũ malorũ nomina: unius דבר deber, qui*

קטב *Inde NOM. קטב & קטוב excidium, exitium, lues, pestis, morbus subito hominem corripiens & perimès. Deut. 32. v. 24. וקטב מירוי & peste amara. Targ. וכחשירוחין בישין & contriti à spiritibus malis. Rab. n. קטב & nomè mali spiritus, qui potestatem habet nocèdi in meridie. desumptum ex illo, Pl. 91. v. 6. מדבר à peste qua in caligine ambulat, קטב ab excidio & vastat in meridie. Targ. ממסיעה שרון cætu demonu per dentiũ in meridie. Lxx. & δαμονίς μεσημερίως & demonio meridiano. Inde faciũt duo spirituũ malorũ nomina: unius דבר deber, qui*

bat in excelsis & in collibus. Targ. **וּמִסְק בּוֹסְמִין** A
 & *offerebat odoramenta.* Cant. 3. **מִקְטֹרֶת מִקְטֹרֶת**
myrrha & thure ex omni pulvere negociatoris.
 Cujus vestes sunt fumigatae seu suffitae o-
 doramentis. Hiph. **הַקְטִיר**, Chal. **אֶקְטֵר** idē.
 Exod. 29. v. 13. **וְהִקְטִירָהּ** & *suffies totum arietem.*
 Targ. **וְחִסְק** & *offeret.* 1. Reg. 3. *Tantum in ex-*
cellis ipse sacrificabat. **וּמִקְטֹרֶת** & *suffiebat.* Targ.
וּמִסְק בּוֹסְמִין & *offerebat odoramenta.* Hoph.
הַקְטִיר *suffitus fuit.*

No m. **קָטֵר**, & **קְטֹרֶת**, & **קְטֹרֶת**, & **קָטֵר** *suffi-*
tus, suffimentum, thymiana, quod dirigebat
oblationem, & fiebat ex quatuor odora-
mentis, quæ erant: **גַּטְרָה** *resina,* **שֹׁלְחָה** *onycha,*
גַּבְבָּנָה *galbanum,* **זְבֻחָה** *ibhus.* Psalm. 141. v. 2.
Dirigatur oratio mea sicut קְטֹרֶת *suffitus ante fa-*
ciem tuam. Apocalypf. 5. v. 8. *plenas suffituum,*
quæ sunt preces sanctorum. Ezech. 16. & *oleum*
meum וְקָטֵרְתִּי & *suffitum meum dedi coram ipsis.*
 Ezech. 23. & *sedisti super lecto honorato,*
וְשֹׁלְחָה & *mensa instructa coram eo (lecto)*
וְקָטֵרְתִּי & *suffitum meum, & oleum meum posuisti juxta*
eum. scil. lectum. Convivis post epulas fie-
 bat suffitus, odoramentis super prunas
 positis, ut fumus ascenderet ad nares, in
 odorem bonum.

קִיטֵר *fumus.* Gen. 19. & *ecce ascendebat*
קִיטֵר, Targ. **בְּקִיטֵר**, Targ. **בְּחִנְנָה**
sicut fumus clibani: columna fumi. Psalm.
 119. v. 83. *Sicut uter בקיטר in fumo.* uter in fu-
 mo suspensus est ficcus. Psalm. 148. v. 8. *I-*
gnis, grandis, nix וְקִיטֵר & *fumus.* Exhalatio ca-
 lida & sicca, ex terra ascendens, fumo si-
 milis: materia meteororum igneorum.

מִקְטֹרֶת *suffitorium, altare super quo adole-*
tur. Exod. 30. & *facies altare מִקְטֹרֶת* *suffi-*
torium suffimenti. Targ. **לְאֶקְטֵרָה** *עלוהי קטורה*
בּוֹסְמִין *ad suffiendum super eo suffitum.*

מִקְטֹרֶת *vas in quo fit suffitus, thuribulum.*
 Ezech. 8. & *quilibet מִקְטֹרֶת* *thuribulum ejus in*
manu ejus, & columna nubis מִקְטֹרֶת *suffitus ascen-*
debat.

מִקְטֹרֶת *altaria.* 2. Paral. 30. v. 14. & *omnia*
מִקְטֹרֶת *altaria removerunt:* loca ubi erant sa-
 cerdotes & Levitæ.

II. **קָטֵר**. Inde **קְטֹרֶת**, ex usu Chaldæorum, *li-*
gata. Ezech. 46. *In quatuor angulis atrij, erant*
קְטֹרֶת *atria ligata.* Targ. **מִקְטֹרֶת** *conjuncta.*
colligata in angulis atrij, unū cū altero.

Chal. & Syr. V erb. **קָטֵר**, idē quod **קָטֵר**, *li-*
gavit, colligavit, alligavit, vinxit, cōpexit. Deut.
 21. **וְקָטֵרְתִּי**, Targ. **וְחִסְקֵרְתִּי** & *alligabit is ea in si-*
gnum. Gen. 38. **וְחִסְקֵרְתִּי**, Targ. **וְחִסְקֵרְתִּי** & *ligabat*
super manū ejus coccinum. Chal. **מִקְטֹרֶת**, Syr.
מִקְטֹרֶת *colligatus, compactus fuit.* Eph. 4. v. 16.
מִקְטֹרֶת & *compingitur.*

No m. **קָטֵר** *ligamen, vinculum:* Plur. Chal.

קָטֵר, Syr. **קָטֵר** *ligamenta, vincula.*
 Syr. **קָטֵר** *vis, violentia.* Matth. 11. **בְּקָטֵרָא**
cum violentia accipitur. Mat. **בְּקָטֵרָא**
qui ducunt vos cum violentia.

קָטֵר *violentus, robustus:* Pl. **קָטֵר** *violenti-*
ti. **קָטֵר** *colligatio.*

Rabb. **קָטֵר** & **קָטֵרָא**, Arab. **קָטֵר** *diameter.*
 Geograph. **לִיסְרָא** *כנבירה אלקטר.*

Rabb. **מִקְטֹרֶת** *pallium.*

קָטֵר *imago, figura.*

Arab. **אֶקְטֵרָא** *extremitates, fines terra, ambi-*
tus, horizontes.

קָטֵר *proportio, quātitas.* **קָטֵר** *po dūs.*

III. Arab. **קָטֵר** *destillavit:* quia vapores ascen-
 dentes in aquam resoluti frigiditate, de-
 stillant. Avic. **מִקְטֹרֶת** *פִּי אֶלְקֻרְעָא*
 & *destillavimus ea per cucurbitam & alembi-*
 cum **מִקְטֹרֶת** *mucatter vel muchattar de-*
 stillatus.

קָטֵר *taqtir destillatio.* **מִקְטֹרֶת** *stillici-*
dium seu destillatio urine, stranguria.

קָטֵרָא *catara destillatorium, alembicū:* Pl.
מִקְטֹרֶת *catarat destillatoria.*

קָטֵרָא *quadra stilla, gutta:* metaphoricè,
frustum, fragmentum: Pl. ur. **קָטֵרָא** *quitar stilla,*
stillicidia: frusta, fragmenta. Psalm. 65. **וּבְאֶלְקֵרָא**
 & *in stillicidijs latabitur germinās.* **קָטֵרָא**
quadra min chanzir frustum suis, perna.

קָטֵרָא *quidran, est עֶטְרָן*, *succus, resina cedri,*
pix. Item ascarides.

קָטֵרָא *quatira tragacantha.* **קָטֵרָא**
מִקְטֹרֶת *custodia.* **קָטֵרָא** *cognoscetur:* in Avic. **קָטֵרָא**
coryza.

קִיטֵר. Chald. **קִיטֵר** *astas:* in קִיטֵר *quære.*

קִיטֵר *lignum:* in קִיטֵר *habes.*

קִיטֵר. Inde **קִיטֵרָא**, idem quod Rabb. **קִיטֵר**, Græcis
unicici, ricinus: Arab. **אֶלְכֻרְוֵעַ** *alcerva:* Inde **אֶלְכֻרְוֵעַ**
אֶלְכֻרְוֵעַ *oleum alcerva:* quod ex granis ejus
 contritis exprimitur, lucernarum lumi-
 nibus & emplastris utile. **אֶלְכֻרְוֵעַ** *kesb*
alcerva fax alkerwa, quæ remanet expresso
oleo. Rab. **קִיטֵרָא** *oleum cici seu cicinum.* Jon.
 4. & *letatus est Jonas super קִיטֵרָא ricino.* Lxx.
אֶלְכֻרְוֵעַ *cucurbita.* Hier. **הֶדֶרָא:** secutus A-
 quilā, qui vertitur **עֶטְרָן**. Elevatur aut ricinus
 ad fores officinarū & tabernarū ob um-
 brā. Hier. in Jonā: *In Hebraeo legimus: קִיטֵרָא,*
quæ etiam lingua Syra & Punica elkerwa dicitur.
 Arbuscula latis folijs in morē pāpini, um-
 bra densissima, suo se trunco sustinens: in
 Palæstina maximè, locis arenosis creber-
 rimè nascens, & citissimè lata cōsurgēs, i-
 gnota Latinis. Est aut lingua Punica eadē
 q̄ Arabica. Et Arabicè dicitur **כֶּרְוֵעַ** *kerwa,* vel
 cū articulo **אֶלְכֻרְוֵעַ** *alcerva, seu alkeruha:* עֶטְרָא *h.*

קָלֵל *duo sign. habet.* I. **קָלֵל** & **קָלֵל**, Chald. **קָלֵל**
 Yyy 2 *levis,*

levis, parvi aut nullius ponderis fuit: Permetonymiam, alleviatus est, velox, celer, agilis, facilis fuit, quòd levia facilius & citius moveantur. 1. *levis.* 2. *celer.* 3. *vilis.* Gen. 8. *Ad videndum* הקלו, Targ. וקלו *an alleviata essent aqua: imminuta.* Job. 7. *Dies mei* קלו *celeres fuerunt pra radio textoris.* Habac. 1. וקלו & *veloces erunt pra pardis, equi ejus.* Hiph. הקל, Syr. קל *alleviavit, leviozem reddidit, pondere aut onere liberavit.* Esa. 9. v. 1. וקלו *alleviavit in terram Zabulon, & in terram Naphtali, & postremo הכביר aggravavit.* 1. Reg. 12. v. 4. & *tu nunc* קל *alleviata a servitute patris tui dura.* Exod. 18. וקלו, Targ. וקלו *& alleviabant a te.* Jonæ 1. & *projecerunt vasa, qua erant in navis, in mare* וקלו *ad alleviandum ab eis: ut levarent onere, ut oneribus liberarent.* Syr. Act. 27. v. 38. וקלו *alleviarunt navim.* Piel. קלקל *levavit, levigavit, polivit.* Ezech. 21. v. 21. *Addivinandum divinationem* קלקל *בחציו levigavit in sagittis, interrogavit imagines, vidit in jecore.* Acuunt & poliunt superficiem ferri in sagitta, donec fiat splendidissima, & vident in eo divinatores, sicut vident in pollice manus, in ungue si splendeat. Sic vident in gladio, in epate. Targum קלקל *בנורי* *sagittavit.* Juxta sententiam eorum, qui exponunt: *jussit jacere sagittas sursum, & si ceciderit sagitta ad latus filiorum Ammon, eò abiret.* Ecclesiast. 10. v. 10. *Si obtusum fuerit ferrum, & ipse superficiem non* קלקל *levigavit: terfit, polivit.* Hitt *hpael* קלקל *celer fuit.* Jerem. 4. v. 24. *vidi montes, & ecce commovebantur, & omnes colles* קלקל *celeres fuerunt.* scil. fugiendo. Targ. וקלו *abrupti sunt.*

nom. קל, Chald. קליל *levis, nullius ponderis.* Per metonymiam: *velox, celer, agilis, facilis: Plur.* קלים *leves, veloces.* Foem. קלה *levis, velox.* 2. Sam. 2. v. 18. & *Afael erat* קל *levis in pedibus suis.* Esa. 30. & *super* קל *celeri equitabimus equo, mulo, aut camelo celeri.* Joel. 3. *celer festinatione, reddam retributionem vestram in caput vestrum: quàm primum: notat magnam celeritatem.* Thr. 4. קלים *leves fuerunt persecutores nostri, pra aquilis caeli.*

levis, nullius ponderis. Ezech. 1. v. 7. & Dan. 10. v. 6. & *scintillantes, sicut aspectus a-* קל *terfi: politi.* Targ. וקלו *splendentis.*

levitas, paucitas. Jerem. 3. & *erit* מקל *ob levitatem scortationis ejus.* Targum וקלו *מדקליל* *propterea quòd levis est in oculis ejus: quòd ipsi pauca videtur.*

Chald. בקלו *levitas, celeritas.* וקלו *celeriter.*

Chald. & Syr. קליל *modicum, parum.*

Arab. קל *parum.* וקלו *aqual minor seu mi-*

minus calidus: in Avicen. וקלו *minoratio.*

calil modicus, paucus: & modicum, parum. Plur. קליל & קליל *pauci.* וקלו *bicalil rarò.* וקלו *parum ex mulso: quodammodò.*

quilla paucitas, parvitas. וקלו *quillat arruh pusillanimitas.* וקלו *paucitas sapientie: insipientia, insania, ineptia.*

מקל *muquill attenuatus, pauper.*

קלה *calla vesica cujuscuq; generis: Pl.* וקלו *culul vesica.*

Verb. קל *minutus, diminutus, minoratus fuit.* Psal. 72. וקלו *& imminuta sunt veritates.* Pl. 107. וקלו *& non minorata sunt jumentai-psorum.* Hiphil. וקלו *aqlal minoravit, minuit, diminuit.* Psalm. 89. וקלו *minorasti dies annorum ejus.* Matth. 24. וקלו *minuetur numerus eorum.* וקלו *minorans.*

Rabb. קל *leve & grave, quantò magis, à majori ad minus: argumentum à fortiori.* וקלו *facile.* וקלו *Syr. קליל celeriter.*

II. Per metaphoram, וקלו *levis, vilis, spretus, contemptus, ignobilis, nullo honore dignus, instabilis, temerarius, vanus fuit.* Job. 39. *Ecce* וקלו *vilis sum uxori mea.* Nahum. 1. & *conflatile ponam sepulcrum tuum, quia* וקלו *vilis es.* Niphil. וקלו *vilis factus est, vilipensus, contemptus fuit.* Gen. 16. וקלו, Targ. וקלו *vilis facta sum in oculis ejus.* Lxx. וקלו *inhonorata fui.* 1. Sam. 2. & *contemnentes me* וקלו *viles fient.* Targ. וקלו *spernentur.* Lxx. וקלו *ignominia afficientur.* 2. Sam. 6. וקלו, Targ. וקלו *vilis ero post hac.* 1. Reg. 16. *Errat, an vile, ut ipse ambularet in peccatis Jarobam? peccata Jarobam videbantur ipsi levia.* Targ. וקלו *spretus in oculis ejus.* Jerem. 6. v. 14. & 8. v. 11. & *sanarunt fractione seu contritionem filia populi mei, super* וקלו *(scil. sermone) dicendo: pax, & nulla pax. propter rem vilem, propter sermonem leve & vanum, cui nihil inest firmi, nihil certi, pax erit vobis.* Targ. וקלו *in verbis mendaciorum suorum.* 2. Sam. 18. וקלו, Targ. וקלו *an vile est in oculis vestris, fieri generum regis: Prov. 14. & sciencia intelligenti* וקלו, Targ. וקלו *vilis: spreta.* Piel. וקלו, Chald. וקלו *vilipendit verbis & re, sprevit, contempsit, debonestavit, maledixit: de rebus inanimatis, corrupit, destruxit, dissipavit, irritum fecit.* 2. Regum 2. וקלו, Targum וקלו *maledixit eos.* Prov. 30. *Patrem suum* וקלו, Targum וקלו *parvipendet.* 1. Reg. 2. v. 8. וקלו, Targ. וקלו *maledixit mihi.* Levit. 24. v. 10. וקלו, Targ. וקלו *blasphemavit ipsum nomen.* Chald. Deut. 15. וקלו, Targ. וקלו *spernet verba justorum.* 2. Sa. 15. v. 31. וקלו, Targ. וקלו *infatua, quæso, consilium*

consiliū Achitophel. PUAL קלל spretus, contem-
tus, maledictus fuit. Esa. 65. & errans filius cen-
tum annorum יקלל spernetur. Targ. יחרך expel-
letur. Hiph. חקל levis fecit, vilipendit, parvipen-
dit, contempsit. 2. Sam. 19. Cur הלוחני, Targ.
אשיטתני contempsisti me? Ezech. 22. Patrem &
matrem ויליפנדו in te: spreverunt.

NOM. ויליפנסו, maledictio: PLURAL.
מלדיות maledictiones. Gen. 27. v. 12. & addu-
cam super me ויליפנסו maledictionem &
non benedictionem. Targ. ויליפנסו maledi-
ctiones & non benedictiones.

Chald. ויליפנסו, & ויליפנסו, & ויליפנסו
fimum, stercurus. ויליפנסו idem.

קלב. Arab. קלב vertit, convertit, evertit, subver-
tit, invertit. קלב callab comparavit. ויליפנסו ver-
sus, conversus, mutatus fuit. Matth. 21. v. 12.
ויליפנסו ויליפנסו & subvertit mensas num-
mulariorum. Marc. 11. v. 15. ויליפנסו ויליפנסו
וכראסי כמעה חמאסו & sedilia vendentiam columbas subver-
tit. Luc. 19. ויליפנסו ויליפנסו & subvertent te. Alcor. 3.
ויליפנסו ויליפנסו Pals. ויליפנסו versatus fuit. Rom
3. ויליפנסו ויליפנסו versantur in his rebus. Psal. 96.
ויליפנסו ut commoveatur mare.

NOM. ויליפנסו revolutus. ויליפנסו in versus.

ויליפנסו cannula perforata.

ויליפנסו taqlib subversio, conversio: compara-
tio, assimilatio: specimen, proba.

ויליפנסו אנקלאב in versio.

ויליפנסו convertatur: in Avicen.

ויליפנסו calib forma calcei, typus, pralum typo-
graphorum. ויליפנסו zahib alcalib typo-
graphus.

Deinde, ויליפנסו calb cor animalis: PLUR.
ויליפנסו culub corda. ויליפנסו bile calb sine corde, ex-
cors, secors, socors. DIM. ויליפנסו culaiba
corculum.

In Prec. ויליפנסו ויליפנסו ויליפנסו mutans no-
ctem & diem. 2. Cor. I. v. 12. ויליפנסו versati
sumus in hoc mundo.

Rabb. ויליפנסו baculus.

קלד. Arab. קלד qualad cinxit, accinxit. Psal. 45.
ויליפנסו accingere gladio tuo. Rom. 13. v. 4. Non
ויליפנסו accinctus est gladio frustra.

ויליפנסו cingulum, monile. ויליפנסו credat:
in Avicenna.

קלה duo significata habet. I. ויליפנסו, idem quod
ויליפנסו, levis fuit. Inde Niph. ויליפנסו levis factus est,
vilis habitus vel redditus fuit, vilipensus fuit, con-
temptibilis, nullo honore dignus factus est. Deut.
25. v. 3. ויליפנסו, Targ. ויליפנסו & contemptibilis fiat
frater tuus. Esa. 16. v. 14. ויליפנסו & vilipenditur
gloria Moab. Tar. ויליפנסו & finietur. Prov. 12. Bo-
nus est ויליפנסו, Targ. ויליפנסו vilis, cui est servus. Pl.
38. v. 8. Quia ilia mea impleta sunt ויליפנסו: est
ויליפנסו. Hiphil. ויליפנסו, Chald. ויליפנסו vilipen-

dit, contempsit. Deuter. 27. v. 16. Maledictus
ויליפנסו, Targ. ויליפנסו qui contemnit patrem suum
& matrem suam. Lxx. ויליפנסו non honorans.

NOM. ויליפנסו, Chald. ויליפנסו vilipendium, igno-
minia, opprobrium, convicium: opponitur glo-
ria. Habac. 2. Satiatus fuisti ויליפנסו ignominia
ויליפנסו pra gloria.

ויליפנסו vomitus ignominia: compositum ex
ויליפנסו vomitus, & ויליפנסו ignominia. Aut potius
pro ויליפנסו, more Chaldeorum: ut maxima
ignominia significetur. Hab. 2. v. 16. ויליפנסו
& vomitus ignominia ויליפנסו super gloria tua.

II. Per metonymiam, ויליפנסו, Chald. ויליפנסו torruit,
torrefecit, combussit, assavit, frixit: quod tosta,
torrefacta & combusta fiant leviora. Je-
rem. 29. v. 22. ויליפנסו, Targ. ויליפנסו torruit eos rex
Babel igni: combussit. Hiph. ויליפנסו idem.

NOM. ויליפנסו, & cum ויליפנסו abundante, ויליפנסו,
Targ. ויליפנסו polenta, farina facta e spicis plenis,
quas siccant in furno: farina tosti frictive
hordei: fruges tostæ seu ustulata: tostum.

Est geminum, frumeti & leguminum. Le-
vit. 23. v. 14. & panem ויליפנסו & polenta, & spica
non comedetis. Præterea: I. Sam. 17. v. 17. De
frugibus maturefcentibus tollebat manipulus,
& juxta ignem arefiebat. Postea
grana frangebantur in modum farris, &
inde fiebat ויליפנסו oblatio.

ויליפנסו, Chald. ויליפנסו tostus. Lev. 2. v. 14. ויליפנסו
ויליפנסו, Targ. ויליפנסו tostam igne. Jos. 5. v. 11. & come-
derunt ex proventu terra post pascha, azymos ויליפנסו
& tostum. spicas tostas igni, cum adhuc
sunt virides.

Ch. ויליפנסו ustio. ויליפנסו farina, & vas farina.

Arab. ויליפנסו torrefactus.

ויליפנסו sartago, cremium, frixorium, patella: in
qua caro frigitur: PLUR. ויליפנסו macali sar-
tagines. ויליפנסו sartago ferrea.

ויליפנסו alcali ustum. ויליפנסו calia assatura,
jecur, exta.

ויליפנסו aqli frixit in patella. ויליפנסו
patina.

קלח duo sign. habet. I. ויליפנסו. Indentat ויליפנסו
ahenum, olla, lebes. Mich. 3. v. 3. & sicut caro in medio
ויליפנסו aheni.

Rabb. ויליפנסו effudit.

ויליפנסו impetus aque. ויליפנסו effusio seminis.

קלח, Arab. ויליפנסו aclach caulis herbe, sca-
pus, herbe stipes aut pes.

ויליפנסו fistula per quam aqua effunditur.

II. Arab. ויליפנסו calah eradicavit. ויליפנסו era-
dicat dentes: in Avicen.

קלט cum לקט convenit. Inde ויליפנסו colle-
ctus, contractus aliquo membro, habens pede con-
tractum. Levit. 22. v. 23. Excessivus ויליפנסו
& contractus. Targ. ויליפנסו & defectivus.

מקלט *refugium*. Locus ubi colliguntur & conveniunt fugitivi seu homicidę non voluntarij. Num. 35. v. 6. *Sex urbes המקלט refugij*. Targ. שׁוֹבֵי אֵי. Jos. 20. *Date vobis שׁוֹבֵי אֵי urbes refugij*. Targ. שׁוֹבֵי אֵי liberationis: urbes præfidiales. Homicida involuntarius fugiebat in unam istarum urbium. Et domus judicij seu confistorium ejus loci, ubi homicidium erat perpetratum, mittebat post illum, & adducebant illum, & stabat ad judicium. Si reus erat mortis, occidebant eum. Si verò homicidium ejus casu factum deprehendebatur, sicq; exilij tantummodò reus erat, reducebāt eum illuc, ibiq; exul habitabat seu manebat usq; ad mortem Sacerdotis magni: atque tunc domum revertebatur ad dignitatem pristinam. Si autem egrediebatur extra terminū urbis istius, licebat ipsum occidere cuivis. Erant autem sex ejusmodi urbes à Josua ordinatę. Et tenebantur judices præparare vias ad istas urbes, ut essent amplę, sine offendiculo, sine monte aut valle, nec esset fluvius sine ponte: ne impediretur eò fugiens. Dicuntur urbes istę & עֲרֵי הַמְּעִיָּה de quo in עֲרֵי הַמְּעִיָּה vide.

Rabb. מקלט *recepit, retinuit, detinuit*.
 מקליטה *Chald. retentio, detentio, collectio*.
 מקלט *tuberculum, monticulus terrę*.
 מקליט *vectis*.

קלם Arab. קלם *callam præcidit, decurtavit, mutilavit*.

מקלם *mucallam præcisus, mutilus: Plur. mucallamin mutili*.
 מקלמין *Chald. mutilatio*.
 מקלם *calam altaur corium taurinum*.
 מקלים *aclim clima: Plur. climata, calamus*.

קלם duo significat: loqui videlicet in bonū, & malum. I. קלם. Inde Piel. קלם, Chal. קלם *laudavit, celebravit*. Ezech. 16. v. 31. *קלם ad laudandum mercedem*. Chald. P. sal. 68. v. 5. סלו, Targ. קלם *laudes dicite sedenti super nubibus*. Esther 5. ויקרא & clamabat ante eum. Targ. ויקרא & laudabat. Esth. 6. ויקרא & clamabunt. Targ. ויקרא & laudabunt coram ipso.

NOM. Chald. קלם & קלום *laus, encomium, ornamentum, pulcritudo*. Plur. קלום *ornamenta, premia*.
 Rabb. מקלם *laudes, hymni, psalmi*.

II. Per antiphrasin in חִתְּתֵי אֵל derisit, irrisit, despexit, subsannavit, vituperavit, בּוּז, לעג. Ezech. 22. v. 5. יתקלסוּבְךָ, Targ. יתקלסוּבְךָ subsannabunt te. Habac. 1. v. 10. & ipse inter reges יתקלסוּ glorietur. vel potius, subsannabit: sequitur enim, מִשְׁחָקוֹ יִשְׂחָקוּ לְךָ, 2. Reg. 2. v. 4.

23. ויתקלסוּבוּ, Targ. ויתקלסוּבוּ illudebāt ei. NOM. קלם & קלסה, Chald. קלסה *derisio, subsannatio, vituperium*. Jerem. 20. v. 8. *Quia factum est mihi verbū Domini in conviciū ויתקלסוּבוּ, Targ. ויתקלסוּבוּ & in derisionem quotidie*. Jer. 7. ויתקלסוּבוּ, Targ. ויתקלסוּבוּ & subsannatio omnibus provincijs.

Rabb. קלם & קלסה *galea: Plur. קלסין galea*. 1. Sam. 17. & dedit קבץ קלסין, Targ. קבץ קלסין *galeam anciam super caput ejus*.

Verb. קלס *galeam induit, armavit se galea*. קלס *galeatus*.

קלע tria significata habet. I. קלע, Chald. קלע *torfit, contorsit, intorsit, circumtorfit, rotavit, gyro celeri rotavit, rotando seu torquendo jecit aut projecit, misit telum, hastam, spiculum, lapidem*. Jud. 20. v. 16. *Omnis iste קלע torquebat in lapide ad pilum, & non aberrabat*. Targ. omnes isti קלעו אבנא דפילא *qui projiciebāt lapidem in funda*. L. xx. באידורוֹתוֹם jacentes. Jerem. 10. Ecce ego קלעו torqueo habitatores terra vice ista. Sicut projicitur lapis fundā: sic projicientur singulę gentes ex loco suo, & exulabunt omnes. Piel. קלע *idem*. 1. Sam. 17. v. 49. & accepit inde lapidem ויקלעו, Targ. ויקלעו & contorsit, & percussit Philisthæum super fronte ejus. 1. Sam. 25. v. 29. & animam hostium tuorum קלעו *projiciet eam, in medio cavit at is ויקלעו funda*. Targ. ויקלעו אבנא דפילא *movebit seu projiciet eam, sicut movent lapidem in funda*. Hiphil. Chald. ויקלעו *idem*. Exod. 10. ויקלעו ויקלעו & infixit eum. Targ. ויקלעו ויקלעו & projecit eum in mare junco sum.

NOM. קלע, Chald. קלע *tortum, balista, funda, qua lapides rotantur & projiciuntur*; Plur. קלעים, Chald. קלעין *funda*. 1. Sam. 17. v. 42. ויקלעו & funda ejus in manu ejus. Ibid. v. 52. & prævaluit David Philisthæo בקלעו *in funda & in lapide*.

קלע, Chald. קלע *funditor: Plur. קלעים, Chald. קלעין funditores, qui fundis missilia & lapides jaciebant: Item, qui tormentis ingentia saxa in muros contorqueant*. 2. Reg. 3. v. 25. & circumdederunt ויקלעו, Targ. ויקלעו *funditores, & percusserunt eam*. scil. urbem.

Rab. ויקלעו & ויקלעו *suprà projectus, delatus fuit, pervenit*. Talmud. ויקלעו לביה ישועו *venērunt ad domum Jesus*.

II. קלעו *torquendo cavavit, cavam imaginem fecit, calavit, in ære argētove, aut etiam in ligno saxove sculpsit, pinxit*. 1. Reg. 6. v. 32. ויקלעו, Targ. ויקלעו & calavit super illis *מקלעו ויקלעו כרוובים calaturas Cherubim*.

NOM. קלע *cortina, velū, tapes, cui intertextę sunt imagines seu picturę: Plur. קלעים, Chald. קלעין cortina, tapetes*. 1. Reg. 6. v. 29. *Ambitus קלעו, Targ. ויקלעו: vide Exod. 27. ויקלעו, Targ.*

Targ. סרין *tapetes pro attrio sex.* I. Reg. 6. vers. 34. *Duas calatras (lege קלע) corinas ostij unius rotundas.* Potius, *duos caraines* Chald. *Esa. 33. Non expanderunt* נס, Targ. קלע *velum.*

קלע *calatura, imago, opus calatum: PLUR. calatura, imagines.* I. Reg. 6. v. 18. *Et super ore ejus erant calature cucurbitarum.* I. Reg. 7. *Et super ore ejus erant calature.* Lxx. *Cherubim tornatura.* I. Reg. 6. *Cherubim calatura Cherubim.*

Chald. קלע *calatura: PLUR. קלעין, FOEM. קלעין calatura.*

Arab. קלע *calum, scalprum: PLUR. מקלע macali scalpra.*

קלע *quila velum navis: PLUR. מקלע aqla vela.*

Rabb. קלע *torquendo nevit, nexuit, intricavit, perplexit.*

קלע *genus leguminis.*

III. Arab. קלע *cala radicitus evulsit, avulsit, divulsit, extirpavit, ejecit, refixit, deglutinavit, dissolvit, effodit, eruit, eradicavit.* Psalm. 52. *evellet te.* I. Cor. 5. vers. 7. *Si offendit te oculus tuus dexter tunc erue eum.* Galat. 4. *effodietis oculos vestros.* *idem.* Matth. 13. *et wellas cum eo triticum.* P. Asl. *evulsus fuit.* *evulsus.*

Nom. קלע *cala evulsio, eradicatio, divulsio: item cespes, terra simul cum herba effossa.* Plur. קלוע *culu cespites.*

קלע *incisio unguis: in Avicenna. evulsio.*

קלע *calaa fossa. מניעה. fossa prohibita, inaccessa: in Geograph.*

קלע. Rabb. קלע, Chald. קלע, Piel קלע *abrasit, putavit, delibravit, decorticavit, corticem, squamam, testam, putamen, crustam, corium, membranam detraxit, derafit, abrasit, desquamavit.* Gen. 30. *Baculos quos* פצל, Targ. קלע *decorticaverat.* Ibid. *ויפצל, Targ. קלע decorticavit in illis פצלור, Targ. קלע cortices.* Levit. 14. *Et domum יקציע, Targ. קלע abradere sinat.* Ibidem. *effundent pulverem, quem* קצו, Targ. קלע *abraserunt.* 2. Reg. 18. *קצו, Targum קלע abrasit Ezechias portam templi.* Joel. 1. *denudando denudavit eam.* Targ. קלע *decorticando decorticavit.* Joseph. ben Gorion: *אח החפיות במכרלר decorticavit pomum cultro.* Rabb. קלע *excorticatus. מקלע excorians.* Nom. קלע *decoricatio.*

Nom. Chald. קלע *cortex exterior in arboribus, squama in piscibus, testa in cancris, putamen in fructibus, squama seu lamella*

ferrea in lorica, כרעלס crusta: Pluralit. squama piscium. Act. 9. *cecidi de oculo ejus quiddam simile לקלע squamis.*

Rabb. קלע *cortex, putamen, crusta: PLUR. קלעים, FOEM. קלעיות cortices קליפתאניזים putamen nucum. קליפתא שקדים. putamen amygdalarum. קליפות קליפות ביצים. testa ovorum. קליפת קליפת השום. cortices caparum. קליפת קליפת רמונים. cortices malorum-punicorum seu granatorum.*

קלע *charta, membrana, in qua scribitur. item cortex arboris cinnami, cinnamomum.*

קלע *clava, baculus capitatus.*

Arab. קלע *praputum: in Avic.*

קלע *barbescit facies ejus: in Avicenna: lanugine, quali cortice, obducitur.*

קלע. Arab. קלע *Inde קלע corrugatio.*

קלע Chald. קלע *projecit. קלע cilicium.*

Arab. קלע *callaq, & מקלע aqlaq concussit, turbavit, conturbavit, stillavit, conitavit.* Joh. 12. *Et nunc anima mea turbata est.* Matth. 24. vers. 16. *Videte, ne turbemini.* Psal. 31. *conturbata sunt ossa mea.* Psal. 18. *conturbavit eos.* P. Asl. *atqualaq concussus fuit.*

Nom. קלע *seditio, turbe. קלע tacliq, & קלע tacaluc stillatio.*

קלע *Inde קלע collarium ferreum, compes. קלע collyrium.*

קלע *Inde קלע furca stercoraria, tres habens dentes, tridens, sarculus: PLUR. Chald. קלע tridentes: I. Sam 13. v. 21.*

Chald. קלע *attenuavit, rarefecit, subtilavit. P. Asl. קלע tenerescere, crescere, multiplicari.*

קלע *tener. קלע tenuis.*

קמם Arab. קמם *murmuravit, mussitavit.* Psal. 109. *murmuravit in tabernaculis suis.* Pl. 59. *murmurabunt.* 3. Joh. 1. v. 10. *Verbis improbis עלניא יתקמם עלינא garrir in nos.*

קמם *murmur.*

קמם *cum manica: PLUR. מקמם acmam manica. מקמם muquammam manicatus.*

קמם. Talmudicè קמם, pro קמם *primus: in quibus habes.*

קמם Arab. קמם *quamad excussit folia.*

קמם Arab. קמם *quamid fucatus.*

קמם *Inde קמם, Chald. קמם farina ex quolibet frumento.*

Arab. קמם *camh frumentum, triticum: PLUR. קמם cumuh frumenta.* Esa. 47. vers. 2. *Et mole קמם farinam: triticum, ut fiat farina.* Gen. 18. *Accipe triasata קמם, Targum קמם farina simile.*

Arab. קמם

Arab. *mucammah triticeus*: Plur. **A**
 Arab. *mucammahin triticei*.
 Rab. קמח & אקמח *moluit*. קמח *molitor*.
 Propri. יוסף קמחי *Joseph Kimhi*, autor libri
 הוֹבוֹרִין. Ejus duo fuerunt filij, משה קמחי *Mo-*
seh Kimhi, autor libri מהלך *David*
Kimhi, autor libri מכלול *Michlol*: de quo
 dicitur: אין קמח בלי קמחי *non est farina sine mo-*
litore. Non est doctrina sine doctore. vixit
 autem circa annum Christi 1200. in Hi-
 spania.

Alcor. מקמחון *pressi*.

קמט duo significata habet. I. *rugas contra-*
xit, cutem in plicas contraxit ex macie: Per Me-
 tonymiam, *marcescere*: Actiue, *corrugavit*.
 Job. 16. v. 8. וְהִקְמַטְנִי & *corrugasti me, in testem*
fuit: & surrexit in me macies mea, in facie mea re-
spondebit. Corrugatio est maciei indicium.
 rugæ nascuntur, cum caro consumta est,
 & cutis contrahitur. Rugæ faciei, & ma-
 cies carnis testantur de magnitudine ca-
 lamitatis meæ. Targ. הִקְמַטְנִי *roborasti me*.
 Pua *קמט corrugatus fuit*. Job. 22. v. 16. *Qui*
קמט corrugati sunt ante tempus: marcuerunt.
 Targ. מִן אֲרָעָא *qui sublati sunt ex terra*.
 Lxx. οὐρανὸν φθισσάν *comprehensi sunt*.

Nom. Rabb. קמטין, Chald. *rugæ*
 ex macie. קמט *rugosus, asper*. Syr. קמט
rugæ. Rabb. קמט & קמטו *corrugatio*, con-
 tractio frontis vel oculorum.

II. Chald. קמט *suscepit, apprehendit, sustinuit, li-*
gavit, constrinxit. Prov. 4. vers. 4. יְחַמְךָ, Targ.
 יְקַמְטֵךְ *apprehendat seu suscipiat verba mea cor-*
tuum. Prov. 6. *Iniquitates ejus ילכדו capient*
cum impium. Targum לה קמטין *constringunt*
ipsum.

קמל *excisus, succisus fuit*. Esa. 33. v. 9. *Pude-*
factus est Libanus, קמל succisus est. pro קמל
 propter accentum. Targ. נִחַר *defluit*. Esa.
 19. v. 6. *Arundo & juncus קמלו succisi sunt*.

Rabbin. קמל *vertex aut gemma arboris te-*
nera.

קמלון *pediculi aut lendes, animalium mi-*
nima.

Arab. קמלה *câmla pediculus*: Plur. קמל
pediculi: in Avic. Pf. 105. v. 31. וְאֵל קמל *& pedi-*
culi in omnibus finibus eorum. Lxx. οὐρίπτες. E-
 xod. 8. *Et erit לכנס, Targ. לקמלה in pedicu-*
los. Lege, לקמלה, ex Arabico. קמלה אלגמר
pediculus vulturis: herba: in Avic. קמלה
mucammal pediculofus.

קמולה *camula bestiola multipes, acuti ve-*
neni.

Deinde, Arab. קמל *arugo*. Psal. 78. *Paruit*
קמל rubiginem fructibus eorum.

קמע duo significata habet. I. Rabb. קמע *liga-*

vit. Talm. וְחִתָּה קומעת לו חפילין על ירו & *fuit*
ligans seu ligavit.

קמע *ligatio, ligatura*, in qua ponuntur
 schedæ parvæ cum scriptura parva, scri-
 ptura quæ collo alligatur sanitatis causa:
 schedæ parvæ, quæ constat literis capita-
 libus.

קמעא *modicum, parvum*.

קמעח *charta experimentalis, amuletum*.

II. Arab. קמע *infundibulum, pelvis, trajectorium*.

קממא *capita rosarum*: in Avicenna.

Verb. קמע *sugillavit, repressit, subegit*. 2. Co-
 rinth. 11. v. 24. וְיִקְמְעֵנִי & *sugillet me*. 1. Cor.
 10. v. 27. וְיִקְמְעֵנִי *subigo corpus meum*. 1. Cor. 4.
 v. 11. מקמועין *colaphis casti*.

קמץ קמץ, Chald. קמץ *congregavit, collegit, pugil-*
lum implevit, pugnum cuiuspiam rei cepit. Rabb.
clausit oculum, vel coarctavit os. Lev. 2. וְקַמֵּץ,
 Targ. וְיִקְמֵץ & *colliget inde plenitudinem* קמץ
 Targ. קמץ *pugilli sui*. Num. 5. וְקַמֵּץ, Targ.
 וְיִקְמֵץ & *colliget sacerdos de oblatione, memoriale*
ejus. Cant. 8. *Et similis sis לצבי caprea*. Tar-
 gum addit: *Qua dormiens unum oculum קמץ*
claudit.

Nom. קמץ, Chald. קמץ *contractio volæ, pu-*
gillus, manipulus. Levit. 6. *Et elevabit ex eo*
 בקמץ. Targ. בקמץ *pugillo suo*: quantum ca-
 pit pugillus unus.

קמצים *collectiones*. Gen. 41. *Et faciebat terra*
in septem annis maturitatis לקמצים ad collectio-
nes. Targ. עֲבוּרָא לְאוֹצְרִין *frumentum ad the-*
sauros: ad granaria. Lxx. δεξαμενά *manipu-*
los. Aliqui exponunt *foveas factas in terra ad*
thesaurum aut *res alias*: ut sito לקמץ idem quod
 גומץ, *fossa*. literis גק permutatis.

Chald. & Syr. קמץ *locusta*: Plur. קמץין *locu-*
sta. Matth. 3. v. 4. *Cibus ejus אֲנֹקִידִים*, Syr.
 קמץ *locusta*.

קמץין *fovea*. in גמץ vide.

Rabb. קמץ *Camels*, nomen puncti voca-
 lis, quod ore contracto profertur.

קמץין *coriarius minor, aptans coria cum*
stercore canino.

קמץין *homo parvus & tenax*, qui colligit,
 quantum potest.

קמץין *digitus auricularis*, quo sacerdos
 mensurabat incensum.

Arab. קמץין *camis tunica, interula, indusium*:
 Plur. קמץין *tunica*. Joh. 19. קמץין *tunica*
seu interula absq; sutura: tunica inconsu-
 tilis. Psalm. 133. *Super oram קמץין tunica*
ejus.

קמץין & קמץין *duo viri, qui præbuerunt*
 occasionem excidij Jerosolymitani.

קמר Chald. קמר *cinxit, accinxit*. Thren. 2.
 וְהָיוּ, Targ. וְהָיוּ *accinxerunt saccum*. Pl. 65. *Et*
exulta-

exultatione colles תהרגנה accingentur. Targ. A
הון תקמרו להון *accingent se.*

NOM. קמור *cinctus, accinctus.* קמור *cin-*
gulum, Zona.

Rabb. קמר *clausit.* קמור *arca, capsula.*

קמור *operculum, tegmen capsulae, & currus te-*
ctus vel opertus supernè.

קמור *motus nutusq; caelestes.*

קמורין *calamarium cameratum.*

Arab. קמר *camar luna, media lunatio.*

קמאר *quimar carta lusoria, & taxilli.*

קמור *albedo vincens: in Avicenna.*

קמשונים: קמשונים קמס Arab. *cumeis urtica*
urtica, cardui. Hof. 9. *urtica possidebit*
eos. Proverb. 24. *Et ecce obductus erat totus*
urticis. קמשונים

Arab. קמש *rugavit, corrugavit, rugas con-*
traxit. PAsl. *atcamasch corrugatus*
fuit. Piel קמש *cammasch plicavit, complica-*
vit. Mart. *Rugosiore cum geras stola frontem.*

NOM. מקמש *mucammassch rugatus, con-*
tractus, complicatus, asperatus.

תקמישה *tacmisha ruga, corrugatio, plica*
vestis: PLUR. תקמיש *rugae, plicae.*

קמישה *camischa vestis intima, subucula:*
PLUR. קמאיש *camasch subucula.*

קמש *mucammisch austerus, subacerbus,*
sapor astringens seu corrugans linguam.
Omnia cum קמש *contraxit, literis ש ז per-*
mutatis, conveniunt.

קנן. Inde Piel קנן *nidificavit, nidum paravit.*
Psalm. 104. *ubi aves יקננו nidificabunt.* Targ.
קננו *faciunt nidos: ponunt nidos*
suos. Jerem. 48. *Sicut columba (quæ) תקנן*
nidificabit in lateribus oris foveæ. quæ ponit
nidum suum in lateribus fovearum, ne
eum rapiant homines. Pual קנן *instar nidi*
extractus fuit. Jerem. 22. vers. 23. *תקננה*
nidificata in cedris. quæ posuisti nidum tuum in
turribus ædium cedrinarum. Hiph. Syr.
קנן *nidificavit.* Luc. 14. *Volatile cæli תקננה*
nidificabat in ramis ejus. Matth. 13. *ut volatile*
cæli veniat, & תקנן nidificet in ramis ejus.

NOM. קן *nidus, domicilium avis:* PLUR.
קני *nidi.* Psalm. 84. *Etiam passer invenit lo-*
cum, & hirundo קן nidum sibi, ubi posuit pullos
suos: altaria tua, Domine Zebaoth. Non est in-
telligendum de templo, ubi ob immun-
diciem nulli avium nidificare licebat:
sed de altaribus in excelsis, quæ tempore
Davidis passim extracta erant, in eisque
aves nidificabant. Job. 29. vers. 18. *Cum*
nido meo expirabo. Cum liberis, quos alui
& educavi in domo mea. Deut. 32. *Sicut a-*
quila excitat קנו nidum suum: pullos nidi sui.
Job. 39. v. 27. *Et si elevabit קנו,* Targ. *שרקפה*

nidum suum: de aquila. Esa. 16. vers. 2. *Et erit*
sicut avis נודר קן משלה migrans, nidus emissus.
Sicut avis migrans ex nido suo, & sicut
pulli ex nidis suis emissi seu ejeti: qui
hinc inde vagantur, nec habent locum
ubi quiescant. Per Synecdochen: sicut,
Proverb. 27. vers. 8. *Sicut avis נודרה מן קננה*
migrans ex nido suo. Jerem. 49. Et Obad. v.
4. *Si exaltaveris, ut aquila, קנך nidum tuum.*
Targ. מרורך *habitationem tuam.* Per Meta-
phoram. Numer. 24. vers. 21. *Et pone in*
petra קנך nidum tuum. Targ. מרורך *habitati-*
onem tuam. Genes. 6. vers. 14. *nidos facies*
in ea. Targ. מרורך *habitationes: cubicula,*
in quibus seorsim singulorum animalium
paria contineantur.

קנא. Inde Piel קנא, Chald. קני *zelavit, ze-*
latus, indignatus, iratus fuit, in bonum aut
malum. In Bonum, rem sibi charam in-
dignis modis tractari doluit, eamq;
defendere ac vindicare conatus est, tueri
studuit. Atque in hac significatione con-
struitur cum ל. Numer. 25. vers. 13. *Eo quod*
הנאל אלהיו, Targ. קנא אלהה, zelavit pro
Deo suo. 2. Sam. 21. vers. 2. *בקנאתו לבני ישראל*
cum zelaret ipse pro filijs Israhel & Juda. Joel. 2.
וילקנא & zelavit Dominus לארצו pro terra sua.
Targ. וחס *pepercit, misertus est.* Zachar.
1. *קנא ליירושלים & pro*
Zion קנא zelo magno. ¶ In Malum, re,
quam quis concupierit, alium potiri, se-
que carere doluit, invidit, odit: & tunc
cum ב construitur. Genes. 30. *Et vidit Ra-*
chel, quod non genuisset ipsi Jacob, ותקנא,
Targ. ותקנא *zelavit Rachel באחיה*
in sorore sua. Genes. 37. *וילקנאו בו,*
Targum *zelaverunt in eo fratres ejus.* Psalm.
37. *Ne תקנאו, Targ. תזעזעו zeles in facientibus*
iniquitatem. Idem significat semel cum ל.
Psalm. 106. *וילקנאו למשה & zelarunt contra*
Mosen in castris, למהרון contra Aharonem san-
ctum Domini. Et cum אר semper. Genes.
26. *Et fuit illi pecus ovium, & pecus boum, & a-*
gricultura multa, וילקנאו אחו, & zelaverunt ipsum
Philisthim. Esa. 11. vers. 13. *Ephraim non יקנא אר-*
יהודה, & zelabit Judam.
¶ Et transitivè. 1. Reg. 14. *Et fecit Juda malum*
in oculis Domini, וילקנאו אחו, & zelaverunt ipsum,
pra omnibus, qua fecerunt patres ipsorum, peccatis
suos, qua peccaverunt. Targ. וירגזו & irrita-
runt: ad iram provocarunt. Deut. 32. vers.
21. *Ipsi קנאוני, Targ. קנאוני zelaverunt me in*
non deo. Hiphil תקנא, Chald. תקנא *zelo ac-*
cedit, irritavit, provocavit. Deuter. 32. vers.
16. *וילקנאו, Targ. וילקנאוני zelo accenderunt*
eum in alienis. Ezech. 8. *ubi est imago קנא*
zelo

zeli המקנה zelo accendens? pro מקניא, literis A ה'א permutatis. Tar. זלו ממרנין zelo accendentiu.

Nom קנא & קנא zelotes, zelo pradius, vindex, invidus, zelotypus. Exod. 20. Deus קנא, Targ. קנא zelotes.

קנא zelus, zelotypia, vehementior indignatio, vindicta, studium, cupiditas, invidia, livor, ira, inimicitia. Plur קנאות zeli, zelotypia, vindicta. Num. 5. v. 14. Et transibit super ipsum spiritus קנאא zelotypia, וקנא, Targ. ויקני & zelabit uxorem suam. si pudicitiam uxoris suæ suspectam habuerit. Pl. 79. Exardescet velut ignis קנאאא zelus tuus. Ezech. 8. Et statua קנאאא zeli. Lxx. τὸ κτῶμα ἔσθ' possidentis. q. קנא possedit. B

Rabb. קניו invidia.

קנאאא zelotypia. Foem קנאאא zelotypia.

Propr. Matth. 10. v. 4. Simon ὁ κανανίτης, potius κανίτης. q. Luc. 6. v. 14. exponitur, Simonē vocatū ἑλλωτῶ Zeloten: à קנא zelotes.

Chald. קנא aurifex. Alia in קנא quære.

קנב. Rabb. קנב. Hiph. הקניב incidit, dissecut, messuit, emunxit.

Arab. קנב canabus. Matth. canab.

קננ Rabb. קננ venatus est: ex Græco κυνηγεῖω. C

קניני κυνηγέτης venator.

קניניא κυνηγία venatio. & קינוניא.

קנר Arab. קנר species cedri.

קנח, Chald. & Syr. קנא, Arab. אקחי actani paravit, comparavit, acquisivit, adeptus, nactus fuit, possedit quoquo modo, generatione, industria, labore, precio, præmio, &c.

Gen. 4. קנחי, Targ. קנחי acquisivi virum ipsam Dominum: nacta, adepta sum. Lxx. ἐκτήσαμαι. Gen. 25. Et ager quem קנח acquisiverat Abraham à filijs Heth. Targ. וכן emerat. Lxx. ἐκτήσατο. Gen. 33. ויקן & acquisivit portionem agri. Targ. וכן & emit. Lxx. ἐκτήσατο. 2. Sam. 12. Agnus unus parvus, quem קנח, Targ. וכן emerat. Gen. 39. ויקנח, Targ. וכן & emit eum Potiphar. Lxx. ἐκτήσατο. Prov. 8. Dominus קנני possedit me initio via sua. Targ. בראני, Lxx. ἐκτισε condidit. Chaldæis autem ברא de generatione. Job. 3. תרה, Targ. אחרברא conceptus est vir. Ob versionem proinde Septuaginta, Arrius Christum vocabat κλισμα ἐκ τῶν μὴ ὄντων. Sed legendum ἐκτισε possedit. Chal. Ezra 7. תקנא emestaurus. Syr. Matth. 10. E Non possidebitis aurum. Act. 2. Pecunia multa קנחתי emi illud. Arab. Psal. 74. Quam קנחתי possedisti ab initio. Luc. 18. vers. 22. ואתחולך כנואפי אלסמא & compara tibi thesaurum in celo. Luc. 21. vers. 19. ואתחולך כנואפי אלסמא possidebitis animas vestras in spe seu patientia. Niph. קנח, Chald. אתקנא acquisitus, comparatus, emtus fuit. Jer. 3. Adhuc קנו, Targ. ידבנו ementur domus & agri. Hiph. הקנח, Syr.

D

Gen. 33. ויקן & acquisivit portionem agri. Targ. וכן & emit. Lxx. ἐκτήσατο. 2. Sam. 12. Agnus unus parvus, quem קנח, Targ. וכן emerat. Gen. 39. ויקנח, Targ. וכן & emit eum Potiphar. Lxx. ἐκτήσατο. Prov. 8. Dominus קנני possedit me initio via sua. Targ. בראני, Lxx. ἐκτισε condidit. Chaldæis autem ברא de generatione. Job. 3. תרה, Targ. אחרברא conceptus est vir. Ob versionem proinde Septuaginta, Arrius Christum vocabat κλισμα ἐκ τῶν μὴ ὄντων. Sed legendum ἐκτισε possedit. Chal. Ezra 7. תקנא emestaurus. Syr. Matth. 10. E Non possidebitis aurum. Act. 2. Pecunia multa קנחתי emi illud. Arab. Psal. 74. Quam קנחתי possedisti ab initio. Luc. 18. vers. 22. ואתחולך כנואפי אלסמא & compara tibi thesaurum in celo. Luc. 21. vers. 19. ואתחולך כנואפי אלסמא possidebitis animas vestras in spe seu patientia. Niph. קנח, Chald. אתקנא acquisitus, comparatus, emtus fuit. Jer. 3. Adhuc קנו, Targ. ידבנו ementur domus & agri. Hiph. הקנח, Syr.

Gen. 33. ויקן & acquisivit portionem agri. Targ. וכן & emit. Lxx. ἐκτήσατο. 2. Sam. 12. Agnus unus parvus, quem קנח, Targ. וכן emerat. Gen. 39. ויקנח, Targ. וכן & emit eum Potiphar. Lxx. ἐκτήσατο. Prov. 8. Dominus קנני possedit me initio via sua. Targ. בראני, Lxx. ἐκτισε condidit. Chaldæis autem ברא de generatione. Job. 3. תרה, Targ. אחרברא conceptus est vir. Ob versionem proinde Septuaginta, Arrius Christum vocabat κλισμα ἐκ τῶν μὴ ὄντων. Sed legendum ἐκτισε possedit. Chal. Ezra 7. תקנא emestaurus. Syr. Matth. 10. E Non possidebitis aurum. Act. 2. Pecunia multa קנחתי emi illud. Arab. Psal. 74. Quam קנחתי possedisti ab initio. Luc. 18. vers. 22. ואתחולך כנואפי אלסמא & compara tibi thesaurum in celo. Luc. 21. vers. 19. ואתחולך כנואפי אלסמא possidebitis animas vestras in spe seu patientia. Niph. קנח, Chald. אתקנא acquisitus, comparatus, emtus fuit. Jer. 3. Adhuc קנו, Targ. ידבנו ementur domus & agri. Hiph. הקנח, Syr.

Gen. 33. ויקן & acquisivit portionem agri. Targ. וכן & emit. Lxx. ἐκτήσατο. 2. Sam. 12. Agnus unus parvus, quem קנח, Targ. וכן emerat. Gen. 39. ויקנח, Targ. וכן & emit eum Potiphar. Lxx. ἐκτήσατο. Prov. 8. Dominus קנני possedit me initio via sua. Targ. בראני, Lxx. ἐκτισε condidit. Chaldæis autem ברא de generatione. Job. 3. תרה, Targ. אחרברא conceptus est vir. Ob versionem proinde Septuaginta, Arrius Christum vocabat κλισμα ἐκ τῶν μὴ ὄντων. Sed legendum ἐκτισε possedit. Chal. Ezra 7. תקנא emestaurus. Syr. Matth. 10. E Non possidebitis aurum. Act. 2. Pecunia multa קנחתי emi illud. Arab. Psal. 74. Quam קנחתי possedisti ab initio. Luc. 18. vers. 22. ואתחולך כנואפי אלסמא & compara tibi thesaurum in celo. Luc. 21. vers. 19. ואתחולך כנואפי אלסמא possidebitis animas vestras in spe seu patientia. Niph. קנח, Chald. אתקנא acquisitus, comparatus, emtus fuit. Jer. 3. Adhuc קנו, Targ. ידבנו ementur domus & agri. Hiph. הקנח, Syr.

Gen. 33. ויקן & acquisivit portionem agri. Targ. וכן & emit. Lxx. ἐκτήσατο. 2. Sam. 12. Agnus unus parvus, quem קנח, Targ. וכן emerat. Gen. 39. ויקנח, Targ. וכן & emit eum Potiphar. Lxx. ἐκτήσατο. Prov. 8. Dominus קנני possedit me initio via sua. Targ. בראני, Lxx. ἐκτισε condidit. Chaldæis autem ברא de generatione. Job. 3. תרה, Targ. אחרברא conceptus est vir. Ob versionem proinde Septuaginta, Arrius Christum vocabat κλισμα ἐκ τῶν μὴ ὄντων. Sed legendum ἐκτισε possedit. Chal. Ezra 7. תקנא emestaurus. Syr. Matth. 10. E Non possidebitis aurum. Act. 2. Pecunia multa קנחתי emi illud. Arab. Psal. 74. Quam קנחתי possedisti ab initio. Luc. 18. vers. 22. ואתחולך כנואפי אלסמא & compara tibi thesaurum in celo. Luc. 21. vers. 19. ואתחולך כנואפי אלסמא possidebitis animas vestras in spe seu patientia. Niph. קנח, Chald. אתקנא acquisitus, comparatus, emtus fuit. Jer. 3. Adhuc קנו, Targ. ידבנו ementur domus & agri. Hiph. הקנח, Syr.

Gen. 33. ויקן & acquisivit portionem agri. Targ. וכן & emit. Lxx. ἐκτήσατο. 2. Sam. 12. Agnus unus parvus, quem קנח, Targ. וכן emerat. Gen. 39. ויקנח, Targ. וכן & emit eum Potiphar. Lxx. ἐκτήσατο. Prov. 8. Dominus קנני possedit me initio via sua. Targ. בראני, Lxx. ἐκτισε condidit. Chaldæis autem ברא de generatione. Job. 3. תרה, Targ. אחרברא conceptus est vir. Ob versionem proinde Septuaginta, Arrius Christum vocabat κλισμα ἐκ τῶν μὴ ὄντων. Sed legendum ἐκτισε possedit. Chal. Ezra 7. תקנא emestaurus. Syr. Matth. 10. E Non possidebitis aurum. Act. 2. Pecunia multa קנחתי emi illud. Arab. Psal. 74. Quam קנחתי possedisti ab initio. Luc. 18. vers. 22. ואתחולך כנואפי אלסמא & compara tibi thesaurum in celo. Luc. 21. vers. 19. ואתחולך כנואפי אלסמא possidebitis animas vestras in spe seu patientia. Niph. קנח, Chald. אתקנא acquisitus, comparatus, emtus fuit. Jer. 3. Adhuc קנו, Targ. ידבנו ementur domus & agri. Hiph. הקנח, Syr.

Gen. 33. ויקן & acquisivit portionem agri. Targ. וכן & emit. Lxx. ἐκτήσατο. 2. Sam. 12. Agnus unus parvus, quem קנח, Targ. וכן emerat. Gen. 39. ויקנח, Targ. וכן & emit eum Potiphar. Lxx. ἐκτήσατο. Prov. 8. Dominus קנני possedit me initio via sua. Targ. בראני, Lxx. ἐκτισε condidit. Chaldæis autem ברא de generatione. Job. 3. תרה, Targ. אחרברא conceptus est vir. Ob versionem proinde Septuaginta, Arrius Christum vocabat κλισμα ἐκ τῶν μὴ ὄντων. Sed legendum ἐκτισε possedit. Chal. Ezra 7. תקנא emestaurus. Syr. Matth. 10. E Non possidebitis aurum. Act. 2. Pecunia multa קנחתי emi illud. Arab. Psal. 74. Quam קנחתי possedisti ab initio. Luc. 18. vers. 22. ואתחולך כנואפי אלסמא & compara tibi thesaurum in celo. Luc. 21. vers. 19. ואתחולך כנואפי אלסמא possidebitis animas vestras in spe seu patientia. Niph. קנח, Chald. אתקנא acquisitus, comparatus, emtus fuit. Jer. 3. Adhuc קנו, Targ. ידבנו ementur domus & agri. Hiph. הקנח, Syr.

Gen. 33. ויקן & acquisivit portionem agri. Targ. וכן & emit. Lxx. ἐκτήσατο. 2. Sam. 12. Agnus unus parvus, quem קנח, Targ. וכן emerat. Gen. 39. ויקנח, Targ. וכן & emit eum Potiphar. Lxx. ἐκτήσατο. Prov. 8. Dominus קנני possedit me initio via sua. Targ. בראני, Lxx. ἐκτισε condidit. Chaldæis autem ברא de generatione. Job. 3. תרה, Targ. אחרברא conceptus est vir. Ob versionem proinde Septuaginta, Arrius Christum vocabat κλισμα ἐκ τῶν μὴ ὄντων. Sed legendum ἐκτισε possedit. Chal. Ezra 7. תקנא emestaurus. Syr. Matth. 10. E Non possidebitis aurum. Act. 2. Pecunia multa קנחתי emi illud. Arab. Psal. 74. Quam קנחתי possedisti ab initio. Luc. 18. vers. 22. ואתחולך כנואפי אלסמא & compara tibi thesaurum in celo. Luc. 21. vers. 19. ואתחולך כנואפי אלסמא possidebitis animas vestras in spe seu patientia. Niph. קנח, Chald. אתקנא acquisitus, comparatus, emtus fuit. Jer. 3. Adhuc קנו, Targ. ידבנו ementur domus & agri. Hiph. הקנח, Syr.

Gen. 33. ויקן & acquisivit portionem agri. Targ. וכן & emit. Lxx. ἐκτήσατο. 2. Sam. 12. Agnus unus parvus, quem קנח, Targ. וכן emerat. Gen. 39. ויקנח, Targ. וכן & emit eum Potiphar. Lxx. ἐκτήσατο. Prov. 8. Dominus קנני possedit me initio via sua. Targ. בראני, Lxx. ἐκτισε condidit. Chaldæis autem ברא de generatione. Job. 3. תרה, Targ. אחרברא conceptus est vir. Ob versionem proinde Septuaginta, Arrius Christum vocabat κλισμα ἐκ τῶν μὴ ὄντων. Sed legendum ἐκτισε possedit. Chal. Ezra 7. תקנא emestaurus. Syr. Matth. 10. E Non possidebitis aurum. Act. 2. Pecunia multa קנחתי emi illud. Arab. Psal. 74. Quam קנחתי possedisti ab initio. Luc. 18. vers. 22. ואתחולך כנואפי אלסמא & compara tibi thesaurum in celo. Luc. 21. vers. 19. ואתחולך כנואפי אלסמא possidebitis animas vestras in spe seu patientia. Niph. קנח, Chald. אתקנא acquisitus, comparatus, emtus fuit. Jer. 3. Adhuc קנו, Targ. ידבנו ementur domus & agri. Hiph. הקנח, Syr.

Gen. 33. ויקן & acquisivit portionem agri. Targ. וכן & emit. Lxx. ἐκτήσατο. 2. Sam. 12. Agnus unus parvus, quem קנח, Targ. וכן emerat. Gen. 39. ויקנח, Targ. וכן & emit eum Potiphar. Lxx. ἐκτήσατο. Prov. 8. Dominus קנני possedit me initio via sua. Targ. בראני, Lxx. ἐκτισε condidit. Chaldæis autem ברא de generatione. Job. 3. תרה, Targ. אחרברא conceptus est vir. Ob versionem proinde Septuaginta, Arrius Christum vocabat κλισμα ἐκ τῶν μὴ ὄντων. Sed legendum ἐκτισε possedit. Chal. Ezra 7. תקנא emestaurus. Syr. Matth. 10. E Non possidebitis aurum. Act. 2. Pecunia multa קנחתי emi illud. Arab. Psal. 74. Quam קנחתי possedisti ab initio. Luc. 18. vers. 22. ואתחולך כנואפי אלסמא & compara tibi thesaurum in celo. Luc. 21. vers. 19. ואתחולך כנואפי אלסמא possidebitis animas vestras in spe seu patientia. Niph. קנח, Chald. אתקנא acquisitus, comparatus, emtus fuit. Jer. 3. Adhuc קנו, Targ. ידבנו ementur domus & agri. Hiph. הקנח, Syr.

Gen. 33. ויקן & acquisivit portionem agri. Targ. וכן & emit. Lxx. ἐκτήσατο. 2. Sam. 12. Agnus unus parvus, quem קנח, Targ. וכן emerat. Gen. 39. ויקנח, Targ. וכן & emit eum Potiphar. Lxx. ἐκτήσατο. Prov. 8. Dominus קנני possedit me initio via sua. Targ. בראני, Lxx. ἐκτισε condidit. Chaldæis autem ברא de generatione. Job. 3. תרה, Targ. אחרברא conceptus est vir. Ob versionem proinde Septuaginta, Arrius Christum vocabat κλισμα ἐκ τῶν μὴ ὄντων. Sed legendum ἐκτισε possedit. Chal. Ezra 7. תקנא emestaurus. Syr. Matth. 10. E Non possidebitis aurum. Act. 2. Pecunia multa קנחתי emi illud. Arab. Psal. 74. Quam קנחתי possedisti ab initio. Luc. 18. vers. 22. ואתחולך כנואפי אלסמא & compara tibi thesaurum in celo. Luc. 21. vers. 19. ואתחולך כנואפי אלסמא possidebitis animas vestras in spe seu patientia. Niph. קנח, Chald. אתקנא acquisitus, comparatus, emtus fuit. Jer. 3. Adhuc קנו, Targ. ידבנו ementur domus & agri. Hiph. הקנח, Syr.

Gen. 33. ויקן & acquisivit portionem agri. Targ. וכן & emit. Lxx. ἐκτήσατο. 2. Sam. 12. Agnus unus parvus, quem קנח, Targ. וכן emerat. Gen. 39. ויקנח, Targ. וכן & emit eum Potiphar. Lxx. ἐκτήσατο. Prov. 8. Dominus קנני possedit me initio via sua. Targ. בראני, Lxx. ἐκτισε condidit. Chaldæis autem ברא de generatione. Job. 3. תרה, Targ. אחרברא conceptus est vir. Ob versionem proinde Septuaginta, Arrius Christum vocabat κλισμα ἐκ τῶν μὴ ὄντων. Sed legendum ἐκτισε possedit. Chal. Ezra 7. תקנא emestaurus. Syr. Matth. 10. E Non possidebitis aurum. Act. 2. Pecunia multa קנחתי emi illud. Arab. Psal. 74. Quam קנחתי possedisti ab initio. Luc. 18. vers. 22. ואתחולך כנואפי אלסמא & compara tibi thesaurum in celo. Luc. 21. vers. 19. ואתחולך כנואפי אלסמא possidebitis animas vestras in spe seu patientia. Niph. קנח, Chald. אתקנא acquisitus, comparatus, emtus fuit. Jer. 3. Adhuc קנו, Targ. ידבנו ementur domus & agri. Hiph. הקנח, Syr.

קנא comparavit. Zach. 13. Fir colens humum ego sum, qui homo הקנני comparavit me à pueritia mea. Lxx. ἐγέννησέν με genuit me. Aut docuit me esse pastorem pecoris. à מקנה pecus. præfecit me pecori pascendo.

Nom קונה emtor, possessor. Plur קונים possessores. Gen. 14. Benedictus Abraham Deo excelso קנה possidenti calum & terram. Targum קונהאא cuius possessio sunt calum & terra. Lxx. ὁς ἐκτισε qui creavit. Esa. 1. v. 3. Novit bos קנהאא possessorem suum. Targ. ובוה emtorem suum. Lxx. ὁν ἐκτισε. Inde Rabb. קונה Deus, ut: קוני Deus meus, קינו Deus ejus.

קנין, Syr. קנין possessio, res labore parta seu comparata, facultates, opes, divitia, in omni re præter pecuariam: Plur קנינים, Chald. קנינים opes, divitia. Ezech. 38. Facientem pecus קנין & possessionem: opes. Prov. 4. Et in omni קנין possessione tua קנה posside sapientiã Chald. הון, Targ. קנין opes divitis.

קנהאא possessio pecoris seu animalium, קנהאא pecus majus & minus, & divitiã in re pecuaria: Plur מקנים pecora. Exod. 12. Et oves & boves, מקנה, Targ. בעירא pecus multum valde. Eccl. 2. v. 7. Etiam בקרואן מקנה. Gen. 4. v. 20. Ipse est pater habitantis tentorium, & ומקנה, & pecoris. pro, ורעה מקנה, & pascentis pecus. defectus ex sensu deprehenditur. Targ. ומרי & dominorum pecoris: pecuarij. Jun. pecuaria. Lxx. habitantium in tentoriis κτηνοτρόφων pecora pascentium. Gen. 46. Et viri pastores ovium, quia אנשי מקנה viri pecoris fuerunt. Targ. ובריני מרי גיחין viri domini pecorum. Lxx. viri κτηνοτρόφοι pecora pascentes. Gen. 26. Et erat ipsi ומקנה בקר, & pecus ovium, & ומקנה בקר, & pecus boum. Jer. 9. Non audiverunt vocem מקנה, Targ. בעירא pecoris. Ezech. 38. מקנה, Targ. divitia. Priscis divitiã erant pecudes: inde pecunia. Num. 35. v. 3. Pro מקנה est pecus. & pro רכוש קנין est divitia. vide. ita namq; differunt מקנה & קנין.

Foem מקנה acquisitio, emtio. Gen. 23. Abrahamo למקנה in emtionem. Targ. וקנחתינוהו in emtionem ejus. Gen. 17. v. 12. וקנחתינוהו in emtionem argenti tui. Targ. וקנחתינוהו in emtionem argenti tui. Lxx. ἐκτισε. & emtius. Levit. 25. Juxta multitudinem annorum multiplicabis מקנחתי, Targ. וקנחתינוהו in emtionem ejus.

קנה, Foem קנה, Chald. קני, Arab. קנה canna calamus, arundo: Plur קנים, Foem קנוח, Chaldaicè קנין canna, calami, arundines. Est autem canna duplex: alia naturalis, alia artificialis. Naturalis rursus, alia aromatica, alia palustris. Canna aromatica, aroma arundini simile, cujus erat usus in suffitu, & quæ non erat in terra Israël, nisi per קנין emtionem, quia ex longin-

longinqua terra afferebatur : cinnamomum, canel, cortex arboris lauro similis. Alijs calamus aromaticus, acorus. Exod. 30. וקנה-בשם, Targ. וקני בוססמא & *cannam aromaticam*. Esa. 43. Non קנה, Targ. קנה emisti mihi argento קנה *cannam*. Targ. קנה *cannam aromaticam*. Jerem. 6. *Quare mihi thus ex Saba veniet*, וקנה טוב & *canna bona ex terra longinqua?* Ezech. 27. וקנה קנה *casia & calamus*. *Canna palustris, est arundo*. 1. Reg. 14. *Sicut agitur arundo in aquis*: quæ movetur quidem, sed è loco suo non evellitur. 2. Reg. 18. *Confidisti tibi super baculo arundinis istius fractæ seu quassatæ, super Aegypto*. Ex arundine, ubi marcescit, scipiones fiunt, quibus senes se fulciunt, ac gressum labantem firmant. Arundinis item in cacumine fractæ קסמים (Al. *schidia, scheda, fragmenta*, affluxa ligni quæ diffiliunt, *præsemina, ramenta, scissura, ligna fissa, קצי, splinter*) ingrediuntur volam hominis, cum ei innititur, eamque perforant. Esa. 42. *arundinem quassatam non frangeret*. Targ. *ענוחני afflictos*. qui sunt arundini quassatæ similes. Miseros, imbecilles, mæstos & fragiles non tractabit sævius. Esa. 19. *קנה נסוף & juncus succidentur*. Sterilitas indicatur. ¶ Per Synecdochen, *hasta, lancea*, ex arundine facta. Psalm. 68. vers. 31. *Increpa קנה חיה agmen hasta: hastatorum, lanceariorum: hostium hastis aut lanceis armatorum & pugnantium*. Arab. *אלקנה* *alcana* *hastile*, lignum hastæ, scapus. ¶ Per Metaphoram, *calamus frumenti, culmus*. Genes. 41. *Et ecce septem spica ascendebant בקנה*, Targ. בקנה *in culmo uno*. ¶ Deinde, קנה *canna, os illud oblongum brachij*, à superiore osse humeri ad cubitum usque: quod sit teres & oblongum more arundinis. Job. 31. *Latus meum ab humero decidat, & brachium meum מקנה à canna confringatur*: קנה הורוע. *Canna* artificialis est *calamus mensorius*. Ezech. 40. *Et in manu istius viri קנה המדה calamus mensura, sex cubiti, in cubito & palmus*. Fune mensurabantur fundos, sed calamo ædificia & alia. Calamus autem mensorius continebat sex cubitos: in cubito noto, qui continebat quinque palmos. Et insuper unus erat in cubito palmus: & continebat cubitus sex palmos. Ibidem. *Et mensus est latitudinem ædificij קנה calamus unum; & altitudinem קנה calamus unum*. Cujusmodi calamus continet sex cubitos, & cubitus sex palmos. Ezech. 42. *Mensus est partem aquilonis quinque קנים calamis*. ¶ Deinde, *jugum, scapus bilancis, vectis*, de quo lances utrinque

pendent, arundinis instar angustus & oblongus. Esa. 46. *Et argentum בקנה in calamo ponderant*. Targ. *במאוניא in balance*. ¶ Item, *res tenuis ad similitudinem arundinis facta*. Exod. 25. *Latus ejus וקנה & calamus ejus*. Ibidem. *Tres קני מנורה calami candelabri*. Ibidem. *Et sex קנים calami egredientes ex lateribus ejus*.

Rabb. קנה שריפות *bombarda*: Plural. קני שריפות *bombarda*.

קנה לקול *canna ad vocem*: & simpliciter קנה *canna*. item קנה הרימה *canna pulmonis*, trachæa seu aspera arteria.

קנה קינא *fistula ex calamo facta*.

קנין קנין *sacrificium*, quod mulier offerebat post partum. קנין קנין *dispositiones*. קנין קנין *possessio, habitus*. קנין קנין *Syr*, Arab. קנין קנין *habitus, qualitas rei*.

קנין קנין *Arab. קנין קנין* *malus habitus*. קנין קנין *cina velum sponsæ*.

Propri. קנין Cain *acquisitio*: primus Adami filius. Genes. 4. vers. 1. *Et homo cognovit Evam uxorem suam, & concepit, & peperit ipsum* קנין, & dicebat וקנה *acquisivi virum, ipsum Dominum*. Ut forma ad קנין, significatio ad קנה preferatur: vel significaciones ordinum permulentur. Ibidem vers. 8. *Et dixit קנין ad Habel fratrem suum*. In Hebræo non exprimitur illud colloquium, sed magnum relinquitur spacium in medio versu. Targum Jerosolymitanum, complendi causa addit: וקנה וקנה *veni, & ibimus in agrum*. Et longum attexit colloquium, de extremo judicio & futuro seculo, de Providentia, quod mundus sit creatus, & conservetur à Deo, de præmijs justorum & pœnis impiorum, quæ Cain negaverit, quia sacrificium suum non fuerit acceptum: Habel affirmaverit: & de his litigantes, unus alterum interfecerit. Etiam Lxx. & Hieron. habent: *δέλωμαρ εις το πεδιον egrediamur in agrum*. Sequitur enim: *Et factum est cum essent in agro*. Porro Cain mensuras & pondera invenit, autore Josepho lib. 1. cap. 2. Antiquit. Primus extruxit urbem, quam in filij memoriam, hujus nomine Hanoth appellavit: Genes. 4.

קנין *Ceneus*, in Chanaanæ regione populus, qui etiam *Cinaea gens* dicitur. Jud. 4. *Et Heber הקנין Ceneus separatus erat מקנין à Cain, de filijs Hobab, socii Moysi*. Targ. *שלמא Salmaa separatus fuit משלמא à Salmaus*. Sic, Num. 24. v. 21. *Et vidit הקנין Keneum*. Targ. *שלמא Salmaa*. Ibidem. *Sed erit in combustionem קנין* Targ. *שלמא Salmaab*.

קנה *Cana*, duplex: Major, in Galilæa superiori.

periori. Minor in Galilæa inferiori, in tribu Zabulon. Inde Cana Galilææ: vide.

קנח. Rabb. קנח, Piel קנח *terfit, abstersit, siccauit.* ut: ומניחה על השלוחן *abstergens manum suam mappa, & deponens eam super mensam.*

קנח סעודה *abstersio convivij, tragemata, bellaria.*
קנח *genus voti.*

קנט tria significata habet. I. Rab קנט, Chald. קנט: Hiph. הקניט, Chald. *incitavit, concitavit ad iram, irritavit.* Græcum κέντω. Psal. 69. *Roborati sunt מצמיתי constringentes me.* Targ. *irritantes me.* Ruth. 2. *Ne תפגעני בירruas in me.* Targ. *irrites me.*

Rabb. קניטה *amulatio.*

II. Syr. קנט *declinavit, devitavit.* 2. Cor. 8. v. 20. קניטין *devitamus verò.*

קניט *periculum devitandum, ex periculo orta commotio, perturbatio, terror, horror, supplicium, multa.* קניט *cautus.*

III. Arab. קנט *desperavit.* Alc. *מן רחמי רבה & quis desperabit de misericordia Dei sui?* קנטין *desperantes.*

קנל. Arab. קנל *siluit.* Psalm. 28. *Non חקנל silens à me.*

קנל *mucannal striatus.*
קנול *quanul dens caninus.*

קנס. Inde Nom. קנסמן, Chald. קנסמן *cinnamomum, cortex arboris lauro similis, cujus rami (non autem caudex) singulis ternis annis inciduntur, & eo modo cortex demitur.* Strabo lib. 15. *Habet India, qua australis est, cinnamomum, sicut Arabia.* Cant. 4. v. 14. קנה וקנסמן, Targ. קני בוסמא וקנסמן *canna aromatica & cinnamomum.*

Syr. קנס, Arab. קנס *quanium persona, pro cujusq; essentia: Plur. Arab. אקנאם persona.* קנס Syr. *ipse.* Joh. 5. *Filio est vita בקנסמה, Arab. באקנסמה in semetipso.* קנס Syr. *personaliter.*
Rabb. קנסמה *necessitas.*

קנס. Rabb. קנס *punit, mulctavit, condemnavit.* קנס *punitio, mulcta: Plur. קנסות punitiones, pœna inflicta.*

קנסה *putamen lignorum caesorum.*
קנסין *urceus.* קנסין *abstinentia.*

קנע. Arab. קנע *placavit.* Matth. 28. vers. 14. קנע *placabimus eum.*
קנע *regimen, gubernatio, persuasio, probabilitas.*

Hebr. 13. v. 4. *ליקנעכם ut probetur vobis.* קנע *honestè.*

קנף Chald. קנף *tentorium, tabernaculum: Plur. קנפין tentoria, tabernacula.*

Rabb. קינופיון *conopceum.*

קינופון *locus reus & flagitiosus deputatus.*

קנר. Inde אלקנאר: in Geograph.

קנת. Arab. קאנתון. Alc. קאנתון. Alc. 3. *perseveravit.*

קסס. Inde Piel קוסס, quod est קוצץ *succidit, excidit.* literis ד' & צ' permutatis. Ezech. 17 *Nonne radices ejus יקוסס succidet? Targ. יקסף evellet?*

Nom. Chald. קסס *lignum: Plur. קסין ligna.* Job. 3. *בעץ, Targ. קסא היר sicut lignum spes mea.* Esth. 4. *Et suspenderunt ambos super צץ, Targ. קסא ligno.*

קוסס *vasculum, lagena.*

Arab. קסס *casas putavit, amputavit, abscedit, curtavit.*

קססין אלס *thorax, pectus: in Avic. קססין: in Geograph.*

קסד. Rabb. קסירא *casus, galea.*

קסה. Inde קסה *atramentarium, celamarium.* Ezech. 9. v. 11. *Cujus חקסה, Targ. פנקס atramentarium in lumbis ejus.* Ibid. v. 2, & 3. *קסה הספר atramentarium scribe in lumbis ejus.* Lxx. *ζώνη σαπφειρα & zona sapphiri.* ספיר. Chald. קסון *canthari, in קשה: Et Arab. קסה durus fuit, in קשה invenies.*

קסה. Arab. in קשה vide.

קסט. Rabb. קסטא, Syr. קסטא, Arab. קסטא *ænophorum, lagena, urna ex testa, metallo, vitro vel ligno, aut re quacunq; alia, cyathus, sextarius: Plur. קסטין urna, sextary.*

קסטין *vinum ænophori.*

קסטין *carnifex.* קסטין *determinatio.* קסטין *justitia.*

Arab. קסט *costus dulcis: in Geogr. קסט אלחלו chirotheca.*

Verb. קסט *disposuit.* קסט *mensura.* קסט *תקסטא & אקסט.* Alc. 2.

קסם tria significata habet. I. קסם, Chald. קסם & קסם *futura prædicat, vaticinatus est, divinavit in bonum & malum.* In malum, *cōprehendit omnia, quæ fiunt per prestigias aut veneficia.* 1. Sam. 28. v. 8. *קסמי divina, quasò, mihi per Pythonem.* 2. Reg. 17. *יקסמו & divinârunt divinationes.* In bonum: Mich. 3. *Et propheta ejus pro argento יקסמו יקסמו יקסמו: vaticinabuntur.* Ibid. *Et obscurabitur vobis מקסם à divinando: ut non possitis divinare, præscire futura.* Syr. Act. 16. *קסמה qua vaticinata est.*

Nom. קסם *divinus, divinator, ariolus, magus.* In bonum: *præsciis futurorum: Plural. קסמי divini, divinatores, arioli.* Deut. 18. *קסמי קסמי קסמי: Jos. 13. Et Biliam, filium Peor קסמי illum divinum, occiderunt filij Israel.*

Israël. Esa. 3. Et prophetam וקסם & divinum, & A senem. Targ. ומשחאל & qui de futuris queritur ac consultur.

קסם, Chal. קסם, Syr. קצמא divinatio, quicquid fit ad sciendum futura: in bonum & malum: Plur. קסמים, Chald. קסמין divinationes. In malum: Num. 23. Nec est קסם divinatio in Israel. Targ. קסמיארעו. In bonum: Prov. 16. קסם divinatiō super labijs regis. Num. 22. וקסמים, Targ. וקסמיא & divinationes in manu ipsorum: divinationis præmia, aut species. קסם קסם idem.

Syr. Act. 16. v. 16. רוחא וקצמא spiritus divinationis seu Pythonis. Ibid. בקצמא וקצמא הוה B divinatione quam divinabat.

II. Arab. קסם casam, & קסם juravit. Matt. 14. v. 7. קסם juravit, ac dixit. Pf. 95. Sicut קסם juravi in ira mea. Marc. 5. וקסם עליך juro super te per Deum: adjuro te. קסם jurabo. Alc. וקסם jurabit. Hiph. Mefa. Si וקסם juraveritis.

Nom. קסם juramentum.

III. Arab. קסם casam: Hiph. וקסם & וקסם divisit in partes, discidit, dissecuit, partitus est, distribuit, attribuit, distinxit, digessit, disposuit. Gé. 10. In diebus ejus וקסם divide illos. Pf. 17. A terra וקסם divide illos. Pf. 22. וקסם dividerunt vestimenta mea. Mat. 27. v. 35. וקסם dividerunt inter se vestimenta mea. Pf. 60. וקסם & dividam Sichimam. Alc. וקסם an ipsi distribuunt? Nos וקסם distribuim? Pass. וקסם an casam divisus fui. Genes. 2. וקסם & dividitur inde in quatuor flumina.

Nom. וקסם divisio, distributio, distinctio, partitio, dispositio: Pl. וקסם divisiones, partes. וקסם quisma idem: Plur. וקסם quismat D divisiones. וקסם duas partes. וקסם biquisma particulariter. וקסם duas divisiones.

מקסם macsum divisus in duas partes: Plur. מקסם macsumin divisi.

מקסם mucassim mensor mundi. קסם קסם quism aldunia mensura mundi.

Rabb. וקסם festuca, assula: Plur. וקסם festuca, assula, scissions lignorum, talea, præsagmina. Talm. Qui dicunt ad alios, טול קיסם מבין שניך, tolle festucam ex medio dentium tuorum: illi audiunt, טול קורה מבין עיניך, tolle trabem ex oculis tuis. Inde Christus, Matth. 7. v. 3. Quomodo tu dicis fratri tuo, sine educam בלא וקסם festucam ex oculo tuo: & ecce קריחא trabs in oculo tuo?

מקסם stabulum. Syr. וקסם vates. וקסם קוסמא νόσμος, ordo, ornatus. Chald. וקסם ipsemet.

קסם. Rabb. וקסם gyrus, circulatio. וקסם funda, quæ contorquetur.

קסם. Rab. וקסם Casar: ut, וקסם Casar Augustus. Ar. וקסם qualar mensus, metitus est: in Avic. וקסם mucassir mensor, finitor, decempeda-

tor, geometra: Plur. מקסרין finitores, geometra, terræ mensores.

מקסרין חרובה קסריה motus finitus, mensurabilis.

קסת. אtramentarium: ad קסתה retulimus.

קעקע. Inde קעקע nota, signum, stigma: nota quæ corpori inuritur ob mortuum. Lev. 19. v. 28. Et scripturam קעקע stigmati, non dabitis in vobis. Targ. ורושמי הריתין & notas insculptas. וקעקע princeps notâ insignitus.

Rabb. וקעקע sculpsit, fodit, stigmati savit, pulsavit, sonuit. וקעקעה & sonitus.

קעא. Syr. וקעא clamavit, vociferatus est, proprie corvorû; per onomatopœiâ. Joh. 1. Johannes testatus est de eo וקעא & clamavit, dicens. Mat. 8. v. 29. וקעו & clamaverunt, & dixerunt. Nom. וקעוה & clamor, sonitus.

קעב. Arab. וקעבה cuaba difficultas, gravitas.

קעד. Syr. וקעד procidit, procubuit, genua flexit. Act. 9. וקעד & procidit super genua sua.

Arab. וקעד caad sedit, affedit. Act. 14. v. 6. וקעד & sederet secum. Hiph. וקעד collocahit sterilem in domo. וקעד cuud sessio.

קערה. וקערה basis, fundamentum: Plur. וקערה bases, fundamenta. Item, vetula. Alc. וקערה mulieres annosa.

קערה. וקערה sedes, anus, podex, nates. וקערה claudus: Pl. וקערה claudi. Luc. 7. v. 22. וקערה claudi ambulat. וקערה Al. 3. וקערה ומקערה ומקערה ומקערה.

קעט. Ar. וקעט camelus juvenis. וקעט ja natus.

קעל. Arab. וקעל punctato, וקעל siluit. Pf. 50. Deus noster, non וקעל silebit.

Rabb. וקעילה vallis discooperta, tugurium, cœnaculum. וקעילה Keila, nunc וקעילה Caco, aut וקעילה Jakok, dimidio itinere distans à Cæsarea: ubi est monumentum sepulturæ prophete Habacuc.

קערה. Inde וקערה scutella magna, paropsis: Plural. וקערה scutella. וקערה Syr. וקערה procubuit.

Arab. וקערה fundus, abyssus. Geogr. וקערה נהר עמיק. וקערה fundus, profundus. וקערה concavus. וקערה flumen profundus. וקערה concavitas, profundum. וקערה asphaltis. וקערה fundus maris: in Geograph. וקערה papertio oris.

Rab. וקערה concavus. וקערה קערירות. וקערה concavitas.

קפה. Syr. וקפה incubuit, ut gallina ovis aut pullis, accommodavit se ad aliquid.

Rabb. וקפה קפה, Arab. וקפה cuffa canistrum ex juncis factum, cophinus, sporta: Plur. Arab. וקפה quifecophini, sporta.

Chald. וקפה ulula seu noctua, denocte clamans: Plur. וקפה קפופין noctua.

Arab. וקפה cafcac stridit dentibus, frêduit. וקפה taquacac stridor dentium, frendor.

קפא. Ch. וקפא coagulatus, cōgelatus, cōdensatus fuit,

fuit, concrevit, constitit. Est reiliquidæ con- A
cretio. Exod. 15. קפאו, Targ. קפו coagulata
sunt abyssus in corde maris. Lxx. ἐπέτην congrutina-
ta sunt. Hiph. הקפיא coagulavit, congelavit, cœ-
git, spissavit, densavit, condensavit lac, inijciendo
coagulum aliquod, unde consistat. Job. 10. vers. 10. Et tanquam caseum הקפיאני,
Tar. קפאשתי coagulasti me: de seminis coa-
gulatione, quæ fit à calore naturali.

NOM. קפא consistens, concrevens, coagulatus,
condensatus: Plur. קפאים concrevescentes. Zoph.
1. Visitabo super viros istos, הקפאים qui concre-
scent super facibus suis. qui tranquilli sunt in
domibus suis, super divitijs suis, sicut vi- B
num, quod est tranquillum super suis fa-
cibus. Targ. רשון של יום על נכסיהון qui prosperi
sunt prosperitate super opibus suis.

Rabb. קפואה coagulum, concretio, cõ-
sistentia rei liquidæ, ut lactis & aquæ, quæ
stat nec movetur. Zach. 14. Et fiet in die illa,
non erit lux (splendorum קפואה aut condensationis:
lux erit nec clara, nec densa. h.e. opaca seu
obscura. Non erit lux diei illius tota sicut
lux, nec sicut tenebræ. Nõ erit respiratio,
nec angustia. אור קפוא ועבה כחושך שלא יהיה
אור היום כלול לא כאור ולא כחושך כלול לא ברוחה ולא
וגליו. Lxx. ἡμέρα πύρινη, Hier. & gelu. Tar. קפואה
& pruina. q̄ fit ex rore gelido ceu cõdensata.

Rab. קפואה coagulatio, coagulum. de semine.
קפא congelavit. קפאים קפאים aqua congelata.
קפא congregavit, comparavit, junxit duo
simul, comparandi causa: fidei commisit, ad
tempus aliquid dedit.

קפר tria significata habet. I. קפר. Inde Piel
קפר præscidit, succidit, incidit, abscedit, abbrevia-
vit. Esa. 38. v. 12. קפרתי præscidi ut textor vitam
meam. causavi mihi præcisione vitam meam:
sicut textor, qui præscidit telam. Niph.
Chal. קפרתי præscisus, abbreviatus fuit. Esa 50.
v. 2. הקצור קצרה, Targ. האתקפרא אתקפרת an
abbreviando abbreviata est manus Domini?

NOM. קפרה, Ch. קפרות præcisio, excisio, exci-
diũ. Eze. 7. v. 25. קפרה excidiũ v̄it. Lxx. ἐξίλα-
σμός propitiatio. q. כפרה: à כפר expiavit, placavit.

קפר, Arab. קנפאר cenfad ericius, erinaceus,
echinus. Al. קנפאר tartoga: Pl. Arab. קנפאר
canifad ericij: ut נ pro dages inseratur. Esa.
14. v. 23. Et ponam eam in possessionem קפר erina-
cei. Lxx. ὡσεὶ καρκινῶν ἐχίνας ut inhabitent eri-
nacei. Reperitur inter virgulta fluminis.
Esa. 34. vers. 11. Et possidebunt eam onocrotalus
& erinaceus. Lxx. ἑχίνοι & erinacei. Idẽ
Zoph. 2. v. 14. Porro Arabibus triplex est
echinus: 1. קנפאר אלברי canfad albari erina-
ceus seu echinus terrestris. Matth. ceufud,
caufed. 2. קנפאר אלכורי canfad albachari e-
chinus seu erinaceus marinus, piscis, ex gene-

re cancrorum, spinas habens pro pedib⁹.
3. קנפאר אלנבלי perinaceus seu echinus montanus,
histrix spinis in modũ erinacei horrens.
In Italia & Africa habetur, cute spinis
contecta: cum intendit cutem, spinæ
mittuntur è propinquo: cum pugnat ad-
versus canes, validiũs ejaculatur.

קפנר mucanfap spinatus, horridus instar
ericij.

II. Rab. קפנר: Hiph. הקפנר, Syr. קפנר curavit, solici-
t⁹ fuit, cura aut sollicitudine occupat⁹ fuit.

NOM. קפנרה cura, sollicitudo. קפנר solici-
tus, anxius.

III. Rabb. קפנר venatus fuit.
NOM. קפנרניח & קפנרנוח קפנרניח.

קפה. Inde Rab. קפוי fluminis increentũ, ut exudet.
קפה vectis, pertica.

Alc. קפנימ & misimus.

קפו. Inde קפו, idem quod קפר, echinus: literis
ר ו permutatis. Esa. 34. vers. 15. Ibi nidularit
קפו erinaceus. Lxx. ἐχίνος.

Verb. Chal. קפו Arab. קפו quafas, idem
quod קפץ, subsilijt, saltavit.

Rab. קפוזא genus mensuræ cõtinens 43. ova,
& quintam. h.e. centesimam partẽ Cori.

Ar. קפיו cadus. Luc. 16. Centũ קפיו cados olei.
קפואה cecrites, serpens. קפואה quafza salt⁹.

קפה. Syr. קפה colaphum impexit vel inflixit, cola-
phis, pugnis cecidit. Mat. 26. v. 67. ומקפחין
& infligebant ei colaphos. Pasf. קפחה colaphis
casus fuit.

Arab. קפחה cãfaha impuritas, pollutio.
Rabb. קפח incidit, ungue secuit, abscedit sicut
pannum à tela, abstulit.

קפט. Rabb. קופטא circuitus, revolutio.

קפל. Rabb. קפל fodit, scalpsit, perforavit. Itẽ coxit.
Syr. קפל duplicavit. in קפל reperies.

קפלא pagina.
קפל & קפלין καπηλαϊον caupona, hospitium,
taberna.

קפול clava, pessulus. קפלא sinus vestis.
קפוליות καπηλαϊον tabernarius.

קפולא capitellum: Item repetitio, replicatio.

קפול robur.
Arab. קפול caffal fibulam injecit.

קפל cafal fibula rotunda, catena, sera: Plur.
קפאל aqfal catena, sera.

קפאל aqfal rexist, aurigarit.

קפס. Syr. קפס in arcã aut pheretrũ collegit, imposuit,
sedulo reposuit. Act. 5. וקפסו & arca incluserunt.

קפסא horreum. קפסין granaria. Luc. 12.
Diruam domum קפסי granariorum meorum.

קפסא capsula gemmarum aut ornamentorum.
קפסא cor incredulum. omnia à Latino
capfa, aut Græco κάψα.

קפץ duo sign. habet. I. קפץ contraxit, continuit,
clausit,

clausit, obihuravit: ut conveniat cum קבץ col-
legit: quia literæ כפ sunt ejusdem organi.
 Deut. 15. v. 6. *Neg. קבץ contrahas manum tuā*
à fratre tuo egeno. Ela. 5. v. 15. Super ipso קבצו
continebunt reges ora sua. Alij, aperient. Pl. 107.
Et omnis injustitia קבצה continuit os suum. Job.
 5. *Et iniquitas קבצה contraxit os suum: claudet*
os suum, & obmutescet. Targ. טפוח saltavit:
ex significatione secunda. Niph. קבץ
contractus fuit. Job. 24. vers. 24. Sicut omne
יקבצון contrahentur. Tar. יתקטעון decurtabūtur.
 NOM. Chald. קופיץ *gladius, malleus magnus*
& latus, securis. קפיצה nutus.

Rabb. קפץ annuit, innuit.

II. קפץ Inde Piel קפץ: Chald. קפץ, Arab. קפץ
caffas festinavit ire, saltavit, saliit, subsilivit, ir-
ruiit, cucurrit sursum deorsum. Cant. 2. vers. 8.
 קפץ *saltans super collibus. Chal. Lev. 11. לנהר,*
 Targ. לקפצא *ad saltandum in eis. Joel. 2. Mon-*
tes ירקרון, Targ. יקבצון saltabunt.

NOM. חרוב קופץ *ur-*
fus saltans. Arab. קפצה quatza saltus.

Rabb. קפיצה die springende ader.

קפר Arab. קפר quifir *desertum, solitudo: PLural.*
 קפאר *quifar deserta, solitudines. קפר אליהו de-*
sertum Jude: in Geograph.
 קפיר *cafir noctua. קפאר cafir desolatus,*
extorris. קפיאר capparis.

קפש Rabb. קפש rapuit.

קצץ tria significata habet. I. קצץ, Chald. קצץ
signific. שליפה וקילוף, praescidit, praescuit, absci-
dit, succidit, amputavit, truncavit. Deuter. 25.
 וקצתה *& abscindes manum ejus.*
 Chald. Jud. 6. *Et quia פרת, Targ. קצץ praescidit*
lucum. 2. Reg. 6. ויקצב, Targ. וקצץ & praescidit li-
gnum. Num. 19. להטוב, Targ. למקצץ ut secent li-
gna. Piel קצץ, Ch. קצץ idem. Exod. 39. וקצץ &
praescindet fila. 2. Reg. 16. v. 17. ויקצץ & praescidit
rex Achas circumferentias basiu: quibus lutres
erant clausi. 2. Reg. 18. In tempore illo קצץ pra-
secuit Ezechias fores templi Domini. Targ. קלף
decorticavit: abrasit ab eis aurum, quod erat
super illis, quove eos ipse obduxerat post
Salomonem. sequitur: quos צפה obduxerat.
 scil. auro. Erant enim fores templi auro
 obducti. 2. Reg. 24. ויקצץ *& praescidit omnia*
vasa aurea, quae fecerat Salomo. Chald. Pl. 107. E
Et vectes ferri ברעץ, Targ. קצץ abscidit.

NOM. קץ *finis, terminus, extremitas: PLur.*
 קצים & קציים *fines. ut dages in ג resolvatur.*
 Gen. 4. *Et factum est מקץ, Targ. מסוף à fine die-*
rum. Lxx. κατ' ἡμέρας post dies. Genes. 9. קץ,
 Targ. קצא *finis omnis carnis venit coram me.*
 Lxx. καὶ ποὺς tempus. Jer. 2. *Venit קצץ finis tuus.*
 Tar. קצץ *contritio tua: interitus. Jer. 50. Ve-*
nite super eam מקץ, Targ. מסטרם ex latere. vel à
tempore quo venit finis ejus. 2. Reg. 19. v. 23. Et

ingrediar מלון קצצה diverforium finis ejus: Jerusa-
lem, quæ est diverforium Dei. קצץ omnis
 terra Israel: vide in לון. Ezech. 21. v. 25. *Venit*
יומיו dies ejus, Targ. יום הכרה dies calamitatis e-
jus, in tempore קצץ iniquitatis finis. In tempo-
 re, quo ipsius iniquitas affert ei finem. In
 tempore iniquitatis, ob quã venit finis e-
 jus. sc. in regno. Estq; iniquitas, perjurium.
 Cùm venerit ipsis ultio iniquitatis. Job.

18. *Quousq; ponetis קנצי למלון fines verborum?*
 קנצי *finitus, terminatus, extrematus: Plur.*
 קנציים *extremati, longinqui, remoti. Jer. 9, & 25,*
 & 49. *Et super omnes קנצי פאה extrematos an-*
 gulo: habitantes in fine seu extremitate
 mundi, in angulo ejus. Quia angulus est ex-
 tremitas & finis rei. Alij: *abscissi & dispersi in*
omnes angulos seu plagas mundi. Longinqui in
deserto. Sunt Cedar & regnum קנצי. Tar.
 קנצי *circumdati angulo: Ex illo, Lev. 19. Ne*
 קנצי *circundetis angulū capitis vestri. Hier.*
 qui *attonsi sunt comam: ut intelligatur de*
 tonso Arabico, de quo Herodotus in Tha-
 lia: *Circumtondent undiq; & tempora radunt.*

B

C

D

E

II. Syr. קצץ *factus est, ferus factus. Matth. 20. v.*
 2. קצץ *factus est autem cum operarijs. Ibidem.*
 קצץ *factus fuisti mecum. Matth. 27. קצץ quem*
appreciarunt à filijs Israël.

III. Arab. קצץ *cafatas narravit, enarravit, exposuit.*
 Pl. 9. וקצץ *& narrabo omnia mirabilia tua. Act.*
 7. v. 1. וקצץ *& exposuerunt ipsis omnia: duale.*
 Act. 39. v. 5. *Paulus וקצץ exposuit. Alc. וקצץ עליה*
 וקצץ *& narravit ei narrationem. וקצץ narrabi-*
 וקצץ *mus. Alc. cap. Joseph: וקצץ אחסן אלקצץ*
 וקצץ *narrabimus tibi optimum narrationum.*

NOM. קצץ *narratio: Plur. קצצא narrationes.*
 קצצה *quifla diarium, historia.*

קצצא *cacis histori. קצצא mucacis idē.*

קצא tria sign. habet. I. Syr. קצא *fregit. Matth.*
 14. *Et benedixit וקצא & fregit. Act. 20. וקצא*
 וקצא *ut frageret. Cū וקצא cōvenit. וקצא fragmēta.*

II. Ar. cū וקצא *judicavit. Pl. 9. וקצא*
 וקצא *judicasti. Ibid. וקצא ut judicet in equitate. Act.*
 25. וקצא *& judicāūt super eo. 1. Pet. 1. v. 17. Qui*
 וקצא *judicet circa personarū respectū. Alc. 2. וקצא*
 וקצא *judicavim⁹ filijs Israël.*

III. Fil. Israel. וקצא *judex, literatus in jure, jurecō-*
 וקצא *sultus, censor Ecclesiasticus, sacerdos fidei praefectus.*
 וקצא *judicium: Plur. וקצא judicia.*
 וקצא *causa, cōdemnatio: Dual. וקצא קציתין sentētia.*
 וקצא *dicetur. וקצא אקדי deliberavit. וקצא*
 וקצא *complebitur.*

וקצא *propositio: Plur. וקצא propositiones.*
 וקצא *provenies. וקצא מקצא provenientia.*

III. Arab. קצא. idē quod וקצא, *repulit. Pl. 88. Qua-*
 וקצא *repelles orationē meam? Pl. 119. in beth:*
 וקצא *Ne repellas me à mandatis tuis. Pl. 60. Tu*
 וקצא *Deus וקצא repulisti nos. Pl. 141. Non וקצא*
 וקצא *auferas animā meam. Zzz 2 וקצא*

קצב tria significata habet. I. **קצב** incidit, præcidit, abscidit, succidit, decurtavit. 2. Reg. 6. ויקצב- ויעץ, Targ. וקץ & succidit lignum, & projecit illuc. Cant. 3. Dentes tui, sicut grex הקצובות præcisurum. scil. העוים caprarum, aut רחלות ovium. æqualium statura & mensura, acsi essent æqualiter sectæ: ordinarum. sic dentes ordine positi.

NOM. **קצב** præcisio, casura, aequalitas, mensura: PLUR. קצבים præcisiones, fines, termini: ubi enim res finit, ibi præcisiva videtur. 1. Reg. 6, & 7. **קצב** una, Targ. ועברא & casura una utriusque: quantitas eadem. Jonæ 2. v. 7. Descendi לקצבי הרים ad fines montium. Targ. לעקרי טורי א

II. Rabb. **קצב** determinavit, præscripsit, præscripsit. קצב præcisus, determinatus, certus. קצבה summa.

טרם **קצב** terminus certus, tempus præfinitum. ante tempus præfinitum.

קצב **קצב** lanius, macellarius.

III. Arab. cum **קצב** punctato, cadib baculus, virga, fustis, ramus, virile: PLURAL. קצבאן quidban baculi, caules, stipites, rami. Psalm. 2. חריר reges eos virga ferrea. בקצב מן חריר cadib almuc baculus regni, sceptrum. ¶ Deinde קצב, cadib ciconia, instrumentum metiendi, machina putealis.

Sed sine **קצב** punctato, קצבה casaba canna, calamus, arundo: PLUR. קצב casab canna, arundines. קצב אלרירה casab aldirira, Matth. hafabel, casab aldarira calamus aromaticus. קצבה אלסוק casabat alsoq canna cruris. h. e. tibia. קצבה אלרירה canna pulmonis, trachæa arteria. קצבה אלרוע casabat aldira canna brachij, radius, minus brachij os. אלקצב אלסכר canna saccari.

קצר Arab. קצר quassad rogavit, oravit, precatus est, supplicavit, intendit, proposuit, constituit.

NOM. קצאר & קצר cazd intentio, propositum. אלקצד אלכלאם alquezd alcelim conclusio orationis, peroratio. קצוד conclusio, ultimò.

קצידה cazida concio, carmen: PLUR. קצאיד casaid carmina. ¶ Geogr. קציר.

Rabb. קצירה ophthalmia.

קצה duo significata habet. I. **קצה**, Chald. קצא idem quod קצץ, incidit, præcidit, abscidit, succidit, excidit. Hab. 2. v. 10. Consulisti confusionem domui tuae, קצח excindere populos multos, & peccans anima tua. excidisti populos multos, ut extrueres ædificia tua, & peccasti in animam tuam. Piel קצה idem. 2. Reg. 10. In diebus illis cepit Jehova לקצח excindere in Israhel, & percussit eos Hasiæl in omni termino Israhel. Prov. 26. מקצה abscindens pedes, injuriâ bibens:

קצה mittens verba in manu stulti. Hiph. קצה idem. Lev. 14. Et effundent pulverem, quem הקצו absciderunt, extra urbem. Targ. קלפו abraferunt.

NOM. קצה & קצה, Foem. קצה, Arab. קצאי cazi finis, extremitas, extremum, extrema rei pars: PLUR. קצים & קוצים, Foem. קצוח & קוצוח fines, extremitates: simpliciter, pars. Esa. 2. Et impleta est terra ejus argento & auro, & non est קצה finis thesauris ejus: & impleta est terra ejus equis, & non est קצה finis quadrigis ejus. Targ. סוף finis. Lxx. ἀριθμὸς numerus. Exod. 19. Nec attingere בקצהו, Targ. בסופה in fine ejus. Gen. 19. Omnis populus מקצה ab extremitate. Targ. מסופה à fine ejus. Lxx. ἀμα simul. Jer. 51. Capta est urbs ejus מקצה ab extremitate: ab extremitate una, ab una parte. Genes. 23. Quæ est בקצה שדהו, Tar. בסטר חקלה in latere agri ipsius. Lxx. ἐν μέγαι in parte. Pf. 19. Et circumvolutio ejus ad קצוחם extrema eorum. Targ. לסטריחון latera ipsorum. Psal. 65. Spes omnium קצוי ארץ extremitatum terra. Ibid. Et timuerunt habitatores קצוחם extrema eorum. Exod. 26. מקצה, Tar. מסטרא ex latere. Esa. 56. v. 11. Quilibet ad studiũ suum מקצהו ab extremitate sua. Verum cum præpositione à, ab, dages plærunq; perditur. 1. Reg. 6. v. 24. מקצוח כנפיו ab extremitatibus alarũ ejus, usq; ad קצוח כנפיו ab extremitatibus alarũ ejus. 1. Reg. 12. v. 31. Et faciebat sacerdotes ex קצוח העם ex extremitatibus populi. Esa. 41. v. 9. מקצה הארץ ab extremis terra. Pf. 135. מקצה הארץ ab extremitate terra. Pf. 19. מקצה השמים ab extremo cæli exitus ejus: ab ortu. Targ. מספיפי à finibus. Deut. 14. מקצה שלם à fine trium annorum. Targ. מסוף à fine. Lxx. post. 1. Reg. 9. Et factum est מקצה, Targ. מסוף à fine viginti annorum. pro quo habetur, 2. Par. 8. מקץ à fine. Deut. 4. ולמקצה השמים & ab extremitate cæli, & usq; ad קצה השמים ab extremitatem cæli. ubi duæ præpositiones conjunguntur: sicut in præcedente היום למן ab isto die. Sunt autè extremitates cæli, ortus, occasus, meridiæ & septentrio. Dan. 1. ולמקצת הימים & post finem dierum. Ezech. 33. v. 1. Et acceperunt populus terra virum unum מקציהם ab extremis eorum, & dederunt eum ipsis in speculatorem. Gen. 47. v. 2. ומקצה אחיו & ab extremitate fratrum suorum accipiebat quinq; viros: de parte extrema. Dā. 1. ומקצתם & de extremitate eorum starent coram rege: aliqui ipsorum. Jud. 18. v. 2. Et miserunt filij Dan ex familia sua quinq; viros מקצוחם ex extremitate sua viros filios strenuitatis. In quibus omnibus præpositio est: aut præpositio subintelligitur.

Rabb. קצה קיצו terminus æstivus, tropicus cancri. קצה סתיו extremas hyberna, tropicus capricorni.

קצה specialis, sepositus, seorsim constitutus.

Rabb. קצה קיצו terminus æstivus, tropicus cancri. קצה סתיו extremas hyberna, tropicus capricorni.

קצה specialis, sepositus, seorsim constitutus.

מקצא instrumentum, ad ficus excidendas. א
קוצה rubia, herbæ genus tingendis lanis
& corijs idoneum.

קצחם & מקצחם pars eorum, quidam ipso-
rum מקצחם בקצחם invicem מקצחם ex parte, par-
tim, quodammodo, aliquantulum. בקצח &
במקצח idem. קצח pars, quidam.

II. Arab. קצי longinquus. אקצי idem.

קצח. Inde קצח, Chal. קצח git, nigella Romana, se-
mè nigrū, simile cymino; Esa. 28. v. 25, & 27.

קצם. Chald. & Syr. קצם vaticinatus est: in קצם
quærito.

קצין. Inde קצין capitaneus, dux, gubernator: Plur. B
קצינים capitanei. Esa. 3. v. 5. קצין, Targ. דux
eris nobis. Ibid. v. 6. Non ponetis me קצין
ducem populi. Targ. דuxem רב בראש פלעמא
totius populi. Esa. 1. v. 10. Audite verbum Do-
mini קצין סדום, Targ. דuces Sodoma.

Arab. מקצין bivium: Plur. מקציני bivia.

קצע. קצע. Inde Hiph. קצע rasit, abrasit, incidit,
decorticavit. Lev. 14. v. 41. Et domum קצע
abradere jubeat intrinsecus: הטיח, lituram &
complanationem murorum removeat. Targ.
קצעו קלפון decorticabunt.

Nom. מקצעות instrumenta, quibus faber
decorticat superficiem ligni, ascia, dolabra.
Esa. 44. Faciet illud במקצעות ascys. Targum
מקצעות באומליא cultellis rasorijs.

קצעו angulus: Plur. מקצעים, Foem.
מקצעו & מקצעו anguli. Ezech. 46. vers. 21.
מקצעו, Targ. קצעו anguli atrij.

Inde מקצעו angulata, angulis prædita:
cū ה characteristico conjugat. Paul Hiph.

קציעה, Chal. קציעה, Arab. קציעה casia o-
dorata, arbuscula, cujus cortex abraditur:
Plur. קצעו, Chald. קצעו casia. Pl. 45. Myr-
rrha, aloë, קציעה casia.

Rabb. קציעה massa ficuum instar panis,
קצעו macellus, q. pecorib' detrahit pelles.
Arab. קצעו carinus, paropsis: קצעו paropsides.

קציה fig. habet קציה bullivit, ferbuit, spūavit.

Inde קציה & קציה bulla, spuma. Hof. 10. v.
7. בקציה, Tar. כרוחה sicut bulla super facie aqua.
Lxx. φρόρον cremium. Joel. 1. v. 7. Posuit vitē
meā in vastitate, & sicū meā קציה in spumā. Tar.
מפחה נפש in efflatione animæ. Lxx. γλυκυ-
σμον dulcedine. Al. utrūq; est cortex arboris.

Rabb. קציה רבש מקציה mel despumatum.

II. Per Metaph. קציה, Chald. קציה ebullivit, effer-
buit irā, iratus est vehemēter, indignatus est: irati
enim q. effervesūt. Gē. 40. קציה, Tar. ורנו
& iratus fuit Pharao. Thr. 5. קציה, Tar. ורנו
iratus es contra nos. Chald. Dan. 2. וקציה & iratus
est valde. Hiph. קציה irritavit. Deut. 9. Quod
קציה, Tar. ורנו irritasti Dominū Deum tuū.
Lxx. παρώξυνας. HIT Hpael קציה efferbuit.

Nom. קצה, Ch. קצה ira indignatio. Jos. 9. Nō
erit super nos קצה, Tar. ורנו ira. Jer. 10. מקצו,
Targ. מרנוה ab ira ejus commovebitur terra.

Arab. קצה cufuf ecclipsis.

Verb. אנקצה anqualaf ecclipsari.

III. Ar. cum x punctato, קצה extenuatus, macer.
קצה extenuatio, macies.

קצר. Arab. קצר cazar brevis, parvus, curvus,
abbreviatus, decurtatus fuit. Dicitur de quan-
titate continua seu longitudine, & brevity-
tatem: aut latitudine, & angustia: aut discre-
ta seu numero, & paucitate vel imminutione
denotat. De quantitate continua: Esa. 28.
v. 20. Quia קצר abbreviatū est stratum ab extē-
dendo se: brevius est, quàm ut possit se quis
in eo extēdere. De discreta: Prov. 10. Et an-
ni impiorum קצר abbreviantur: breves e-
runt. Targ. קצר minuentur. Lxx. ἐλιγθη-
σονται pauci fient. ¶ Ac transfertur ad res a-
lias. 1. ad קצר manum seu potentiam Dei, cujus
impeditionem aut imminutionem signifi-
cat. Esa. 59. v. 1. Ecce non קצה abbreviata est
manus Domini ab opitulando: ut nō possit opi-
tulari. Num. 11. v. 23. An manus Domini קצה
abbreviabitur? Targ. An verbum Domini קצה
impedietur? Esa. 50. v. 2. מפרות ידי מפרות
קצה, an abbreviando abbreviata est manus mea à libe-
rando? Targ. מפרות מלמפרות נבורתי
הא תקפרא אתקפרא נבורתי, an abscindendo abscissa est potētia mea? lequitur:
Et si non est in me robur ad eripiendū. Lxx. καὶ
ἐξουίη καὶ χεὶρ μου nunquid non poterit manus mea
liberare? 2. ad קצר spiritum Dei, seu benefaciē-
di studiū, cujus similiter imminutionem
denotat. Mich. 2. v. 7. קצר an abbreviatus est
spiritus Domini? Tar. קצר an abscindetur ver-
bū à Domino? benefaciendi studiū aut pro-
phetia. 3. ad קצר spiritū hominis, & נפש animā
seu animum hominis, cuj' denotat angustia
& desponfionem, contristationem, fasti-
dium, tedium, molestia, dolorem, afflicti-
onem: quod afflicti spiratio sit brevior,
ob angustia pectoris. Job. 21. v. 4. Et si, quare
nō קצה abbreviabitur spiritus meus? Tar. קצה
angustabitur: præ angustia animū despon-
derem. Num. 21. v. 4. וקצה נפש & abbrevia-
ta fuit anima populi in via ista. Targ. וקצה & an-
gustata fuit. Lxx. ἐλιγθη ψυχήσεν. Zach. 11. v. 8.
& abbreviata est anima mea in ipsis. Tar.
& abominatum est verbū meum
illos. 4. ad fruges, & transitivè significat mete-
re, demetere. Esa. 17. v. 4. Et brachium ejus spicas
קצה metet. Jer. 12. Seminârunt tritica, & spinas
קצה messuerunt. Niph. Arab. קצה abbreviatus
est. Piel קצה, Arab. קצה abbreviavit, decurta-
vit. Pl. 102. קצה abbreviavit dies meos. Hiph.
idem. Pl. 89. v. 46. קצה abbreviasti dies
juventutis ejus. Lxx. ἐσμίνασθαι minorasti.

Nom. Adject. קצר, Arab. קציר cazir *brevis, curtus, parvus*: Plur. קצרים, Arab. קצירה *breves, curti, parvi*. Job. 14. *Homo natus muliere est קצירימים*, Targ. קצירימים *brevis dierum*. Aeneid. 9. *Breve & irreparabile tempus Omnibus est vita*. Proverb. 14. קצר אפיו *brevis irarum faciet stultitiam*. Lxx. ἐπιθυμῶν iracundus: impatiens iræ, qui facile irritatur. Ibidem: וקצר רוח & *brevis spiritu attollit stultitiam*. ubi opponitur ארך אפיו *longanimi*. Targ. ומאן דכרה רוחה & *cujus afflictus est spiritus*. 2. Reg. 19. vers. 26. *Et habitatores eorum sunt קצירי* *breves manu*. Targ. אבקצר חיליהון *abbreviatum est robur ipsorum: infirmi, imbel-*

les, imbecilles. B
idem: Plur. פועם קצרות *breves*. Ezech. 42. *Et exedra superiores קצרות breves*. Targ. רחיקן *angustiæ*.

קצר, Arab. קצר *cazar brevitatis, abbreviatio*. Exod. 6. v. 8. *Et non obedierunt Mosi ob brevitatem spiritus*. Targ. חסיק *ob angustiam*. Lxx. πρὸς τὴν ὀλιγόπυσχίαν *præ pusillanimitate*.

קציר, Arab. קציר cazir *messis, tempus demetendi segetes*. Gen. 8. *Semen וקציר*, Tar. וקציר & *messis*. Exod. 23. v. 16. *Et festum וקציר* Targ. וקציר *messis: est pentecoste*. 1. Sam. 13. *Non pluit in terra illa tempore messis, sed ea habet pluviam matutinam & ferotinam*. Amos 4. *In fine trium mensium לקציר ad messem*. Targ. לומן חצונא *ad tempus messis*. Jos. 3. *Et Jordanis erat plenus super omnia litora sua, omnibus diebus קציר messis*. pro quo habetur, 1. Par. 12. *Isti sunt qui transierunt Jordanem בחודש הראשון in mense primo, & ille implebat omnia litora sua*. *Messis fiebat in fine mensis primi ניסן Nisan, qui nostro Martio respōdet*. 2. Sam. 23. v. 13. *Et venerunt קציר אל רור ad messem ad Davidem: tempore messis*. Pro quo habetur, 1. Paralip. II. v. 15.

קציר. ¶ Deinde per metaphoram, קציר *messis*, quæ fit gladio: bellum, quo homines tanquam messis prosternuntur, *clades, calamitas, direptio, vastatio*. Esa. 9. v. 2. *Juxta gaudium בקציר in messe*. Targ. ונחיי קרב *victorum belli*. Quia sequitur: *Sicut laetantur, qui dividunt spolia*. Hier. *Sicut qui latantur in messe, sic exultant victores capti prædâ, quando dividunt spolia*. Ex duabus versiones. Hof. 6. v. 11. *Etiam, Juda, posita est קציר messis tibi, cum reduxero captivitatem populi: tempus judicij, pœnæ*. Al. plantavit sibi ramum, & juvit cultum Balaam. Targ. ימתי חובין *pertingent peccata ad te*. Jer. 51. v. 33. *Adhuc modicum, & veniet tempus קציר messis super eam*. Targ. דבווין *depradatores*. Apoc. 14. *Mitte falcem, & mete, quia venit hora, ut metatur*. Cic. in Parad. *Qui illam*

Syllani temporis messem recordetur: eadem civium. Contrâ, *salus, liberatio*: Jer. 8. *Præterijt קציר messis, consumpta est aestas, & nos non sumus salvati*. Transierunt illa tempora, in quibus putavimus nos salvos fore, & non salvati sumus. *Messis est tempus, in quo liberantur homines à caritate annonæ, penuria, fame, & in quo lætantur*. ¶ Tertio, קציר est *ramus qui amputatur, palmes, frons, surculus: quicquid supernè excrefcit amputandum*. Pluraliter. קצירי *rami, palmites, frondes*, rami duri & surculi eorum molles. Collectivè: Job. 14. vers. 5. *Et faciet קציר*, Targ. וזא *ramum sicut planta*. Job. 18. v. 4. *Subtus radices ejus arescent, & supernè amputabitur קצירו*, Targ. וזאה *ramus ejus*. Job. 29. v. 19. *Et ros pernoctabit בקצירי in ramo meo*. Esa. 27. v. 11. *Cum arescit קצירה ramus ejus*. Vulg. in siccitate messis. Accepit significatione prima. Pl. 80. v. 12. *Emittes קציריה ramos ejus usque ad mare*. Lxx. πάλμαται *palmites*. Esa. 17. v. 11. *ינור קציר commotio rami in die percussione*. ינור קציר *celenter sicut motus rami, citò finem habebunt*. ¶ Quarto, קציר est *ipsa seges demetenda, fruges*. Lev. 23. וקצרתם & *demetetis* קצירה *messes ejus*. Deut. 24. *Cum תקצר קצירך*, Targ. תחצר חצרך *demetes messes tuas in agro tuo*. Joel. 3. *Mittite falcem, quia בשל קציר maturuit messis*. Targ. ופון קצהון *pervenit tempus finis eorum*. Esa. 16. *Quia super aestivas tuas, & super קצירך messes tuas celeusma cecidit*. ¶ Et etiam *messor*: Esa. 17. v. 5. *Sicut congregat קציר messor* *segetem*. Sicut פליט *evasor*.

קציר *messor*: Plur. קצירים *messores*. Psal. 129. *Quo non implevit manum suam קציר messor*. 2. Reg. 4. *Et egressus est ad patrem suum, ad קציר messor*.

Rabb. קצור & קצר *brevitas, compendium, epitome, breviarium*. לקצר *ad brevitatem*, brevitatatis ergò. בקצרה *locutio truncata*. & בקצרו *in brevitate*, breviter, summatim.

קצרה *caput lecti*: Plur. קצרות *sunt capita lecti: sicut ארוכות sunt latera*.

קציר *infirmus*. קציר & קצר *Syr. קציר infirmus, egrotus*. קציר *demon*.

קצאר, Arab. קצירי, Talm. קצאר *cazzar preparator panni aut lintei, panni tonsor*, qui lanas panni abscindit, & quasi demetit, *fullo*: Plur. קצירין, Arab. קצארין *cazzarin panni tonsores, fullones*. Jos. 15. *Ad fontem קצארין*, Targ. קצארין *fullonis*. Esa. 7. v. 3. *Ager פנים קצארין*, Targ. פנים קצארין *expansionis fullonum: in quo pannos expandunt fullones*.

קצאר *curtatio, contractio*.

קצאר *contentus fuit*. אנה *tu contentus es: tibi sufficit*.

קצר *arx, aula*. קצר אלמלך *aula regis, palatiū*. A
 קצר *cazzar intercidit*. יקחצר *decurtabitur*. in
 Avicenna.
 קצרה *cozra decurtatio, abscissio, brevitās*. קצרה
 מקצר *attenuatus*.
 קצור *attenuatio, defectus*. Phil. 2. v. 30. *ut sup-
 pleret*. קצורם *deficitis*. Hebr. 13. v. 22. *אקחצרו
 brevis sui scribendo*. Rom. 2. *Nec יקחצרון prohi-
 bebunt facientes talia*.

קר duo significata habet. I. קר. Inde Nom.
 Adject. קר *frigidus*: Plur. קרים *frigidi*. Prov.
 25. *Aqua קרים frigida super anima lassā*. Foem-
 min. קרה *frigida*: Et absolutē *frigus*. Prov. 25.
*Tollens vestem in die קרה frigoris, acetum su-
 per nitro*. Targ. קרה: ob similitudinem הוה:
 à קרה *frigus*. Psalm. 147. *Ante קרהו frigus e-
 jus quis stabit?*
 קר *frigus, hyems*. Gen. 8. וקר, Targ. וקר *&
 frigus & calor: hyems & ver*.
 מקרה, Chal. מקרה *refrigeratio, refrigerium,
 domus æstiva: formæ מגלה volumen*. Jud. 3. v.
 20. *& ipse sedebat in cœnaculo מקרה refrigerij*.
 Targum ביהו קיטא *domus æstiva*. Cœnacu-
 lum multis factum seu præditum erat fe-
 nestris, ut per illas ingrederetur ventus,
 ibiq; homines in diebus æstivis subsisten-
 tes refrigeraret.
 Chal. קריר, Syr. קריר *frigidus*: Plur. קרירין
frigidi. Syr. קרירין *frigida aqua*. Mat. 10. v. ult.
 Calice וקרירא *frigidorum tantum*. Græc. ψυχρὰ
frigida aqua.

קריר *frigiditas*. מקר *refrigerans*.
 Rabb. à קר *infrigidavit*, sic נתקרר *refrige-
 ratus, refectus, delectatus fuit*. קריר *infrigi-
 datio*.
 Propri. קרר nomen urbis: Jud. 8.
 II. Arab. קרر *confessus fuit, cognovit, con-
 firmavit, statuit, constituit, pactus fuit*. Lucæ
 22. v. 5. *וקררוא און עטוה פצה & pacti sunt, ut da-
 rent ei argentum*. Joh. 1. v. 20. *ואקראני לסר
 & confirmavit, ego non sum Messias*.
 Matth. 3. v. 6. *קרון confitebantur peccata sua*.
 Rom. 10. *Si tu תקרר confessus fueris ore tuo*.
 Psalm. 76. *יקרלך confitebitur tibi*. Psalm. 107.
והסתקרר & steterunt fluctus ejus. Alcor. 2.
 וקררם.

Nom. וקררא *icrar confessio*.
 Deinde קר carrar *misit, immisit*.
 קריר *penetratio in substantiam, augmentatio,
 augmentum*.
 קרא *vas, pixis, alabastrum*. קרא *men-
 strua*. קרא *cararit saliva*. קרא *rug-
 itus stomachi*.

קרא duo significata habet. I. קרא, Chal. קרא
 & קרי, Arab. קרא *vocavit nomine aut verbis,
 clamavit, inclamavit, vocavit, invocavit, convo-*

*cavit, oravit, invitavit, nominavit, appellavit,
 predicavit, concionatus est: de literis aut libro,
 legit, clarè pronunciauit, cantavit*. Jud. 6. קרא,
 Targum וקרר *clama coram populo*. Esa. 58.
 קרא, Targ. וקרר *clama in gutture*. Jon. 3.
 וקרר, Targ. וקרר *& predicabat*. Proverb. 20.
*Multitudo hominum יקרר predicabit quilibet
 bonitatem seu pietatem suam: multi homines
 prædicant sua benefacta*. Gen. 41. וקרר,
 Targ. וקרר *& predicabant ante ipsum*. Abrech:
 proclamabant. Psal. 118. *In nomine Domini
 וקרר vocabo*. Targ. וקרר *orabo*. 1. Sam. 8. *Pop-
 ulum וקררתי*, Targum וקררתי *invitavi*. 1. Reg.
 1. *Fratres suos non וקרר vocavit*. Targ. וקררתי
invitavit. scil. ad convivium, quod paravit. Ex-
 od. 34. וקררתי *& vocabit te, & comedes de sa-
 crificio ejus: invitabit*. Jerem. 36. v. 9. וקררתי
prædicarunt jejuniū. Targ. וקררתי *deceverunt:
 indixerunt*. Esa. 42. *Ego Dominus וקררתי vo-
 cavi te*. Targ. וקררתי *inauguravi te*. 2. Reg. 23.
Juxta verbum Domini, quod וקררתי, Targ. וקררתי
locutus erat vir Dei, qui וקררתי, Targ. וקררתי
vaticinatus erat verba ista. Esa. 7. v. 4. וקררתי
& vocabit (virgo) nomen ejus Immanuel, pro וקררתי,
 cum cōversivo. Matres filiis nomina im-
 posuisse leguntur; in Novo Testamento,
 Elisabeth; in Veteri Eva, Sara, Lea, Han-
 na. Jerem. 23. וקררתי *& vocabunt Jehovah ju-
 stitia nostra: Israël vocabit Messiam isto no-
 mine, Jehova justitia nostra: quia in diebus
 ejus erit justitia Domini nobis, nec rece-
 det in æternum*. Habac. 2. v. 2. *ut currat
 וקררתי legens in eo: festinet*. Deut. 17. וקררתי
& leget in eo omnib. diebus vita sua. Esa. 37. v. 14.
& accepit Ezechias וקררתי, Targ. וקררתי *epi-
 stolas ex manu legatorum, & legit eam*.
 Targum וקררתי *legit unam ex illis*.
 Gen. 1. וקררתי *& vocabat Deus לאור lucem, diem:
 nomen imponebat*. Gen. 4. *Tunc captum
 fuit וקררתי בישם vocare in nomine Domini*.
 Tunc cœperūt pij istius seculi prædicare
 multis nomen Domini, quia cogebantur
 refutare opiniones idololatrarum. Gen.
 12. וקררתי *& vocabat in nomine Domini*. Targ.
 וקררתי *& orabat*. Orabat, & alios de Deo, e-
 jusq; cultu erudiebat: invocabat nomen
 Domini. Chald. Dan. 5. *& scripturam istam
 וקררתי legere*. Syr. Matth. 1. וקררתי *& voca-
 bis nomen ejus Jesum*. Matth. 12. v. 3. *Non וקררתי
 וקררתי, Syr. וקררתי legistis quid fecerit David?*
 Matth. 26. *Antequam וקררתי*, Syr. וקררתי
canet gallus. Arab. Actor. 42. v. 22. *Pharisei
 וקררתי predicant omnia*. Actor. 14. v. 3. *& ipse
 וקררתי legebat in Esaia*. Niphal. וקררתי, Chald.
 וקררתי, Syr. וקררתי *vocatus, invocatus, appellatus,
 lectus fuit*. Gen. 2. *Huic וקררתי vocabitur vira:
 appellabitur vira*. Gen. 48. v. 16. וקררתי,
 Targ.

Targ. וְיִחְקְרוּ & vocetur in eis nomen meum, & A
 nomen patrum meorum, Abraham & Isaac. Filij ac nepotes Abrahami, Isaaci & Jacobi dicentur filij tui. Hieron. invocetur. Esa. 48. v. 1. Audite hoc domus Jacob, הַבְּיָקְרָאִים vocati in nomine Israel: qui filij Israel appellamini. Deut. 28. v. 10. & videbunt omnes populi terra, quod nomen Domini עליך נִקְרָא vocatum est super te: quod diceris Dei populus. 1. Reg. 8. & cognoscant quod nomen tuum נִקְרָא vocatum sit super domo ista. Quod vocatur domus tua, aut domus Dei. Esa. 4. v. 1. Tantum יִקְרָא vocetur nomen tuum super nos: tantum dicamur uxores tuæ. Nehem. 13. v. 1. In die illo נִקְרָא lectum fuit in libro Moysi, in auribus populi. ¶ Per metonymiam, vocari est esse vel existere. Cum enim aliquid existere incipit, sive substantia, sive attributum, tum nomen habet. Esa. 14. v. 20. Non יִקְרָא vocabitur in seculum semen maleficorum: erit. Targum יִתְקִי permanebit. Lxx. μένεις manebit. Esa. 56. v. 7. Quia domus mea, domus precationis יִקְרָא vocabitur omnibus populis. Luc. 19. domus orationis היא est: erit, habebitur. Gen. 21. In Isaac יִקְרָא vocabitur tibi semen: erit. Syr. Matth. 4. v. 18. וְיִחְקְרוּ qui vocatur Cepha. 1. Thess. 5. וְיִחְקְרוּ ut legatur Epistola illa. Piel. קָרָא vocavit. Paulus מְקָרָא vocatus. Esa. 48. Audi me, Jacob & Israel, מְקָרָאִי vocatus meus: vocatus à me Israel. Targum וְיִחְקְרוּ in invitati mei. Pual. Esa. 58. וְיִקְרָא לְךָ & vocabitur tibi, sepiens rapturâ. Esaia 65. v. 1. Ad gentem (quæ) non קָרָא vocata est in nomine meo.

NOM קְרוּאָה vocatus, invitatus, hospes: PL. קְרוּאִים invitati, hospites. 1. Sam. 9. & dedit illis locum in capite הַקְרוּאִים invitatorum. ¶ Deinde, קְרוּאִים celebres, nobiles, insignes, inclityi, singulares, vocati ad negocia regni, principii consiliarii. 2. Sam. 15. Et cum Absalone iverunt ducenti viri ex Jerusalem קְרוּאִים celebres, & ambulantes in integritate sua. Ezech. 23. Principes קְרוּאִים & nobiles, equitantes equis omnes. Numer. 1. Isti sunt קְרוּאִי העֵרָה inclitycætus.

קְרוּאָה convocatio, conventus, locus in quem homines convocantur: PLur. מְקָרָאִים loca in quæ convocantur homines. Exod. 12. & in die primo קְרוּאָה מְקָרָא convocatio sanctitatis: cõvocatio sancta, qua universus populus convocabatur. Item, lectio. Nehem. 8. v. 9. & legebant in libro, in Lege Dei, expositum, & ponendo intellectum, & intelligebant בְּמְקָרָא in lectione. Esa. 4. v. 5. & super omnibus מְקָרָאִים convocationibus ejus: locis, ubi congregantur in cõvocationibus sanctitatis. וְקָרָא, Syr. קְרוּאָה predicatio, cõcio. Jon. 3. v. 2. וְקָרָא & prædica illi הַקְרוּאָה prædicationem, quæ dabo tibi. קָרָא perdix: à clamore. Nativus ejus so-

nus est קָרָאִיִּים fatidiosus, qualis in ave cognata coturnice potius auditur. 1. Sã. 26. Quæadmodum quis persequitur קָרָאִי perdixem in montib. Jer. 17. קָרָאִי perdix congregat, & non parit. congregat ova alterius avis, illisq; incubat ac si sua essent: sed ubi fuerint exclusi pulli, deserunt eam, quasi cognoscetes, quod ea illos nõ pepererit, & suæ matri sese adjungunt eamq; sequuntur. Sic impiũ divitiæ malè partæ derelinquunt, in medio dierum suorũ. Al. cuculus, qui nõ diu in regione aliqua cõmoratur, ideõ nõ nidificat: sed occupat ova alterius avis, ijs incubat, & quando excluduntur pulli, nõ sequuntur eum, ut pulli ejus, sed deserunt eum, nec eum agnoscunt.

Rabb. קָרָא & מְקָרָא Biblia, lectu digna. Ut cum dicunt, מְקָרָא מִשְׁנָה Misna, וְחִלְמוֹר & Talmud. Deinde specialiter, Prophetæ. קָרָא literalis, textualis, in Biblijs probè versatus. Et קָרָאִים biblici, dicti fuerunt Sadducei, qui Legi scriptæ mordicus adherentes, soliq; Bibliorum lectioni addicti, Legem pretinus traditam repudiabant.

קָרָא legunt. קָרָא legitur. Chal. קְרוּאָה לשון קְרוּאָה locutio vocativa, vocativus. casus. קָרָא Rab. קְרוּאָה קְרוּאָה ante cãũ galli. קָרָא מְקָרָא lectiones, textus. Syr. קָרָא cantus. Arab. קָרָא cari lector.

קָרָא quirja legenda. קָרָא carmina, hymni, cantiones. Huc quidam referunt מְקָרָאִים Alcoran, קְרוּאָה, sicut מְקָרָא lectio, quod legi debeat. sed litera ad terminationem קָרָא an pertinet, sicut in קְרוּאָה oblatio: erit igitur radix קָרָא confessus est, & מְקָרָאִים alcoran confessio. Alijs, correctio: quod Vetus & Novũ Testamentũ corrigere & tolerabilius reddere voluerit. Est aut liber legis aut doctrinæ à Muhãmede traditæ, sicut Judæorum Pentateuchus, & Christianorũ Evãgeliũ, ejusq; ex Judaica & Christiana religione confutæ. In quo Trinitas & Christi divinitas atq; crucifixio negantur. Circumcisio, abstinentia à carne suilla & à vino, plures uxores pro facultatibus & repudiũ, continui seu integri mensis jejunium, dies veneris pro Sabbatho, & crebrę lotiones præcipiuntur.

קָרָא, idẽ quod קָרָא, occurrit, evenit, accidit, cõtingit: permutatis vel literis קָרָא, vel ordinũ significationibus. Jer. 23. v. 22. Quare קָרָאִים, Targ. וְקָרָאִים acciderunt mihi ista? Esa. 60. v. 18. וְקָרָאִים, Targ. וְקָרָאִים & eveniet salus muris tuis, & portis tuis laudatio. Pl. 42. v. 8. Abyssus ad abyssum קָרָא occurrit: afflictiones abyssus similes. Esa. 51. v. 19. Duo ista קָרָאִים eveniunt tibi. Targ. וְקָרָאִים veniunt super te. Gẽ. 42. v. 4. Ne forte

Ne forte יקראנו (no sine dages, pro יקראנו) A
 Targ. יקראנה. *accidat ei malum.* Exod. 1. v. 10.
 Si יקראנה, Targ. יערעננא. *acciderit bellum:* u-
 num post aliud. Præterea: Gen. 42. v. 38:
 & 49. v. 1. Levit. 10. v. 19. Deut. 31. v. 29.
 Niph. יקרא *obviam factus est, occurrit, eve-*
nit, accidit. Exod. 5. v. 3. *Deus Hebræorum* יקרא
 יקרא *occurrit nobis.* Targum אהגלי טלנינו *reve-*
latus est nobis. pro quo dicitur, Exod. 3. v. 18.
 אהקרי טלנינו *occurrit nobis.* Targum אהקרי טלנינו
in vocatus est super nos. Lxx. *προσκαλεθηται η-*
μας, Hieron. *vocavit nos.* ~~_____~~
 B 2. Sam. 18. ויקרא, Targum ויאחזרע & oc-
 currit *Absalon coram servis Davidis.* Item
 Deut. 22. v. 6. Jerem. 4. v. 20. *Contritio su-*
per contritionem נקרא, Targ. יתערע. *occurrit.* E-
 sa. 31. יקרא *occurret ei multitudo pastorum:*
 2. Sam. 1. v. 6. נקרא נקריחי, Targum אהערעט
 אהערעט *occurrere occurrere in monte Gilboa:*
 במקרה באחי. Hiph. יקרא *evenire aut occur-*
rere fecit, obtulit. Jerem. 32. v. 23. ויקרא,
 Targum ויערעה & *evenire fecisti eis omne ma-*
lum istud.

Non. לקרא *in occursum, obviam, adver-* C
sium, contra. Numer. 21. Et exiit לקרא, Targum
 לקומור *in occursum Israelis.* Gen. 32. &
 ipse ambulat לקראתך, Targ. לקדמותך *in occur-*
sum tuum: venit tibi obviam.

קרב duo significata habet. קרב, Chald. &
 Syr. קרב, Arab. קרב *accessit, appropinquavit,*
venit, advenit, adit, appropinquavit, propinquus
fuit, adhesit, attigit. Constructur cum אל ad,
 & ל. Exod. 14. v. 20. *Non accessit hic ad illud*
tota nocte. Esa. 41. *Ad iudicium* נקובה accedemus. ¶ De muliere, est coire, congregari, D
 concumbere, rem habere. Gen. 20. *Et Abimelech non accesserat ad eam.* Esa. 8. ויאקרב
 & accessi ad Prophetissam, & concepit, & peperit
 filium. Syr. Matth. 21. ויקרב & attigit oculos ip-
 sorum. Luc. 20. קרבו *accesserunt verò quidam*
ex Pharisæis. ¶ Transitive. 1. Reg. 2. v. 7.
 Quia sic קרבו *attulerunt mihi, scilicet necessaria.*
 Targum אנון ספיקו צרכי *illi suffecerunt necessi-*
tates meas. Arab. Psalm. 91. *Non accedent ad te.* Matth. 3. v. 2. קרב *appropinquat*
 regnum Dei. Alcor. 2. ולא תקרבא הוה אל שגרה. E
 & non attingatis istam arborem. Niph. יקרב,
 Chald. אהקרב, Syr. אהקרב, Arab. אהקרב *ac-*
tarab appropinquavit. Exod. 22. v. 7. ונקרב,
 Targum ויהקרב & *appropinquabit dominus*
adium ad deos. Arab. Psalm. 91. *Non appropinquabit ad te malum.* Piel. קרב, Chald.
 קרב, Arab. קרב *carrab appropinquare fecit, prop-*
inquus, vicinius fecit, admovit, applicavit, ac-
cesserunt, adduxit, attulit, obtulit, porrexit, libavit,
sacrificavit. Hof. 7. v. 6. *Quia applicaverunt*

sicut clibanum cor suum. Esa. 41. v. 21. קרבו ad-
 ducite *litem vestram, dicit Dominus.* Et in-
 transitivè. Ezech. 36. v. 8. *Quia קרבו appo-*
pinquarunt, ut veniant. Ezech. 37. v. 17. ויקרב
 & *admove illa, unum ad aliud:* Imperat. Arab.
 Mat. 5. v. 20. קרב קרבאנך *cum tu ob-*
tuleris munus tuum. Hiphil. הקריב, Chald.
 אקרב, Arab. אקרב *acrab idem.* Num. 25. v.
 6. ויקרב, Targum ויקרב & *adduxit ad fratres*
suos Midianitidem: ut cum hac commisce-
rentur. Levit. 7. המקריב, Targ. ויקרב *offe-*
rens holocaustum viri, pellis holocausti, quod הקריב,
 Targum ויקרב *offeret, sacerdotis erit.* Et in-
 transitivè. Gen. 12. v. 10. *Postquam* הקריב,
 Targum קרב *appropinquavit ad ingrediendum*
Aegyptum. Exod. 14. v. 15. *Et Pharao* הקריב,
 Targum קרב *accessit vel adduxit castra sua.*

קרוב, Chal. קריב, Arab. קריב *carib*
propinquus, vicinus, fixitimus, proximus, cognatus,
consanguineus: Plur. קרובים, Chald.
 קרובין, Arab. קרובין *propinquus.* Foem. קרובה,
 Chald. קריבא, Arab. קריבא *propinqua:* Plur.
 קרובות, Chald. קריבין *propinquæ.*

קארב מן קרב, Chal. קרב, Arab. קארב *idem*
 קארב *carib min almaut vicinus morti.*

קרבן, Syr. קרבן, Arab. קרבן, Chald. קרבן & קרבן
 קרבן *corban oblatio, munus, donum, quicquid*
 Deo aut homini offertur, *sacrificium, hostia:*
 Plur. קרבנות, Chald. קרבנין, Syr. קרבנין,
 Arab. קרבנין *carabin oblationes, munera.*
 Continet autem קרבן *oblatio duo genera:*
 זבח *sacrificium, & מנחה donum.* Et ad זבח *sa-*
sacrificium, & קטרית suffitus: ad מנחה donum verò
libatio refertur seu pertinet. Quæ vide
singula in suis radicibus. Levit. 1. v. 2. *Ho-*
mo (יקריב, Targum ויקרב *offeret ex vobis* קרבן,
 Targum ויקרב *oblationem Domino: ex jumen-*
 to, ex bove & ove הקריבו, Targum ויקרב *of-*
 feretis קרבנות, Targum ויקרב *oblationem*
 vestram. Lxx. δωρον donum. In Novo Te-
 stamento scribitur δωρον, & exponitur
 δωρον donum. Marc. 7. v. 9. *Si dixerit homo pa-*
 tri vel matri, δωρον, ὅ ἐστι δωρον corban (quod est
 donum) quodcumque ex me tibi proderit. Est do-
 num templo dicatum. ¶ Deinde per syn-
 ecdochen notat *erarium vel arcam, in*
 qua munera Deo oblata asservabantur.
 Matth. 27. v. 6. *Non licet mittere illa in δωρον*
 δωρον *erarium: ex Syr. בית קרבנות domus oblati-*
 onis. Luc. 21. v. 4. *Miserunt in δωρον munera*
 Dei: Pro quo habetur, Marc. 12. *In בית קרבנות*
 בית קרבנות *domus oblationum.* בשלשה דברים נכנס בקהל ישרא
 במילה ובטבילה ובקרוב וכשירצה הגוי ליכנס בכרית
 צריך מילה וטבילה ודם של קרבן: ואם נקבה
 היא טבילה וקרבן: וקרבן הוא עולת כהמה או
 שתי תורים או שני בני יונה: ובזמן הזה שאין שם
 קרבן

A קרפן צריך מילה וטבילה וכשיבנה בית המקדש יבין וקרובו. Talmud: *profelyti fiunt circumcissione & baptismo, & ובטבילה, & ובהרציה קרפן* & *acceptatione oblationis*. Item *votum per donum*. Dona mittebant in templum, ibiq; offerebant reges & populi peregrini.

Chald. תקרובא *oblatio*.

קרוב *propinquum, initium, medium*: PLUR. *קרובים intima*. Genes. 45. *קרוב*, Targ. *in medio terra*. Exod. 8. *Ego sum Dominus in medio terra*. Targum שליט בנו *dominator in medio terra*. Lxx. *ὁ κυριεύων dominans univēsa terra*. Psal. 48. *Cogitavimus, Deus, misericordiam tuam בקרב in medio templi tui*. Psal. 39. *Incaluit cor meum בקרבי in medio mei*. Targum בנושמי *in corpore meo*. Deut. 1. *Quia non sum בקרפכם in medio vestri*. Targ. ביניכון *inter vos*. Lxx. *μεθ' ὑμῶν vobiscum*. S: Christus: *Ego ero in medio ipsorum*: tanquā princeps, gubernator, defēfor. ¶ Deinde, *intimū hominis aut pecudis*; ut sunt venter, viscera, cor, renes, intestina. Lev. 1. וקרבו, Targ. וניה *& intimum ejus, & crura ejus, lavabit aquis*. Lxx. *καὶ τὰ ἔσθλα & interanea*. Exod. 12. *Caput ejus super cruribus ejus, & super קרבו*, Targum וניה *intimo ejus*. Lxx. *cum pedibus καὶ τοῖς ἐνδοσθίοις & intestinis*. Levit. 3. *Omnem adipem operientem בקרב*, Targ. וניה *intimum: & omnem adipem qui est super בקרב*, Targ. וניה *intimo*. Lxx. *τὰ ἐνδοσθία intestina*. Gen. 41. v. 21. *& ingressa sunt in קרבנה intimum earum*. Targ. מעיהן *viscera ipsarum*. Lxx. *τὰς σπλάγχιος αὐτῶν ventres earum*. pro קרבן, ut fit paragogicum: vel נה proן, abjecto da-

D ges. 1. Reg. 17. *Revertatur, quēsō, anima pueri istius super קרבו mediū ejus*. Targ. מעויה *viscera ejus*. In cor, quod est in medio hominis, & vitæ receptaculum. Gen. 18. *& ridebat Sara בקרבה in intimo suo*. Targum במטהא *in visceribus suis*. Lxx. *ἐν αὐτῇ in seipsa*. Risus in corde est subfannatio. Psal. 62. *In ore suo benedicent, ובקרבים & in intimo suo maledicent*. Targum בלהון *in corde suo*. Psal. 103. *Benedic anima mea Dominum, & omnia קרבי intima mea nomen sanctitatis ejus*: renes & cor. Rab. קרב *intestinum superius, ventriculus*. ¶ Tertio, *intimum hominis, sunt cogitationes, mens*. Psal. 5. *קרבים intimum eorum damna*. Psal. 49. v. 12. *קרבים intimum eorum, domus ipsorū in seculum*. Hæ sunt ipsorum cogitationes, quod ipsorum domus sint futuræ perpetuæ. Lxx. *οἱ τάφοι αὐτῶν sepulcra eorū*. ob vocū קרב *intimum, & קבר sepulcrum similitudinē*.

קרבה *accessio, appropinquatio*. Psal. 73. v. 28. *& ego קרבת אלהים appropinquatio Dei mihi bona est*. Targ. לאתקרובא ליהתאמיני *accedere ad*

timorem Dei. Lxx. *ἐγγίζεν θεῷ appropinquare Deo*. Esa. 58. v. 2. *קרבת אלהים accessionem Dei desiderabunt*.

Syr. קרוב *accessio, aditus*.

Rabb. קרוב *predicator, concionator*.

I קרב, Chald. אקרוב, ex usu Chald. *congressus est, conflixit, manus conferuit, pugnavit, praeliatus est*: quando construitur cum על *contra, vel ל*. Psal. 72. v. 2. *עלי בקרב עם cum appropinquant contra me maligni, ut comedant carnem meam*. 2. Reg. 16. ויקרב *& appropinquabat rex על contra altare, & offerebat super eo*. Psal. 55. v. 19. *Liberravit in pace animā meā לי מקרב א pugnādo contra me*. Ib. v. 22. וקרב לבו *& pugnare cor ejus*. Holē in camets parvū ob maccaph. Bellū est in corde ejus. Targ. ויהי ויני קרבא *& sicut arma bellica*. Lxx. *καὶ προσέγγισεν & appropinquavit*. legerunt קרב *accessit*. Piel. Hof. 7. v. 6. *Quia admoverūt sicut furnus cor suū: est מלחמה*.

NOM. קרב, Chal. *congressus, conflictus, pugna, praelium*: PLUR. FOEM. קרבות, Chald. *bella*. Psal. 144. v. 1. *docens manus meas לקרב ad praelium: digitos meos ad bellum*. 2. Sam. 17. v. 11. *& facies tua eunt בקרב in praelium: presentia tua est necessaria in praelio: sic enim populus erit animosior*. Targ. *& tu ibi ברית בלנא in capite seu principio omnium nostrum*. Lxx. *ἐν μέσῳ αὐτῶν*. Et Targ. & Lxx. legerunt בקרב *in medio*. Lat. *in medio ipsorum*.

PRAETEREA: Job. 38. v. 23. Psal. 68. v. 31: 78. v. 9. Eccl. 9. v. 18. Zachar. 14. v. 3. Chald. Exod. 32. *Vox מלחמה, Targ קרבא praelij in castris*. Num. 20. *In libro יהוה מלחמות bellorum Domini*. Targ. קרבין ועברי *bellorum que fecit Dominus*. Rabb. קרביא *lorica*.

QR. Ar. קרב *venit, recessit*. Pl. 39. עני *precede à me*.

QRR. Rabb. קרי *strigilavit equum*.

קרוא *vermis*: in קרט vide.

Chald. קרוו *Armenia*. Armenus. Gen. 7. *Super monti us אררט, Tar. קרוו Armenia*. Montes altos in Armenia vocat Ptolomæus *Gordæos, Q. Curtius Cordeos*. Et in horū cacumine, arca Noe post diluvium primò fedit, & adhuc ejus reliquiæ, clavi & ligna apparent.

QUR. Arab. קור *querd simius*: PLUR. קורו *curud simy*. FOEM. קורה *querde simia*: PL. קרה *simia* קר אלימן *querd aljemen cercopithecus*. *simia caudata*.

מקרוו *macrud nana*. FOEM. מקרווה *macrudana* קראו *pellis*.

QRU. Chald. קרי *occurrit, obviam venit, obviam factus est, accidit, evenit, contigit, usque venit*. Construitur cum אח *& ל*. Genes. 44. וקררו *& accidat ei exitium*. Esa. 41.

Elia. 41. v. 21. *Et annuntiabunt nobis ea que* א
 eventient: futura sunt. Eccl. 2. שמקרה
 quod eventus unus יקרה אר כלם eventiat omni-
 bus. Num. 11. v. 23. *Nunc videbis היקרה*, Targ.
 הי ערענך *an eventiat seu an eventurum sit tibi ver-*
 bum meum, an non. Lxx. καταλήψεται σε com-
 prehendet te. Hieron. *utrum meus sermo ope-*
 re compleatur. Eugubinus: *Num preciosum sit.*
 Accepit pro יקר *preciosus fuit.* 2. ויקר מקרה,
 Targum וארע ארעותא & accidit seu event
 eventus ejus. Genes. 24. & narraverunt ei om-
 nia הקרה אהם, Targum וראעא יתהון *que*
 acciderant ipsis. Niph. נקרה, Chald. אחקרי
 אוביאם factus est, casu venit. Exod. 3. v. 18. B
 Deus Hebraorum נקרה, Targ. אחקרי *obviam fa-*
 ctus est nobis: casu venit ad nos. Num. 23.
 Fortassis יקרה, Targ. יערע *occurreret Dominus*
 in occursum meum. Ibidem. ויקר, Targ.
 ויערע & *obviam factus est Deus ad Bileam.*
 Piel. קרה fecit occurrere, conjunxit, contigna-
 vit, tignis texit, trabes ita disposuit, ut una
 alteram contingat, iisq; domus tegatur:
 coaptavit. 2. Par. 34. ולקרות & *ad contignan-*
 dum domos. Psalm. 104. המקרה *qui contignat* C
 aquis caenacula sua: tanquam tignis tegit.
 Nehem. 2. לקרות *ad contignandum portas pa-*
 latij. Nehem. 3. *Ipsi קרוהו contignarunt eam:*
 disposuerunt tigna, & his texerunt por-
 tam. Palsiv. Chald. אחקרי *contignatus fuit.*
 Hiphil. הקרה *occurrere fecit, obtulit, paravit,*
 preparavit. Genes. 27. *Quia הקרה obtulit Do-*
 minus Deus coram me. Targum ופן paravit.
 Lxx. παρέδωκεν tradidit. Numer. 35. והקריחם,
 Targ. וחומנון & *parabitis vobis urbes.* Genes.
 24. הקרה, Targ. ופן para, *quasò, coram me hodie:* D
 fac eventiat.

NOM. קרי eventus, accidens, casus, contingen-
 tia. Levit. 26. & si ambulaveritis mecum קרי
 (in) accidente. Targum בקשוי *in duritie:*
 ellipsis. Si dixeritis castigationes, quas e-
 go adduco super vos, esse per accidens,
 casu & contingenter vobis accidere, nō
 verò pœnam peccatorum vestrorum. I-
 bidem. *Et ambulabo etiam ego vobiscum בקרי*
in accidente. Targ. בקשוי *in duritie.* Ibi-
 dem. *Et ambulabo vobiscum קרי בחמה in ira*
accidentis, & castigabo vos etiam ego. Targum E
 בחקורונו *in vehementia ira.* Rab. קרי *semen*
virii, noctu profluens casu.

מקרה, Chald. מקרי *idem.* Eccles. 3. v. 19.
 Quia מקרה eventus filiorum hominis, ומקרה
 eventus jumenti, ומקרה & eventus unus illis. 1.
 Sam. 20. *Quia dicebat מקרה accidens est: im-*
 mundus est ipse. accidit ei קרי *pollutio.* 1.
 Sam. 6. מקרה *accidens ipse fuit nobis.* Deut. 23.
 v. 11. *Qui non fuerit mundus לילה (ob)*
accidens noctis: pollutionem nocturnam.

dages euphoniae in ק schevato: & ellipsis
 מ præpositionis. Rab. מקרה *accidens: קים*
permanens, inseparabile: נפרד separabile.

מקרי, FOEM. מקריה *accidentalis: Pluralit.*
 מקרי *accidentales.*

קרה, Syr. קריה *tignum, trabs: קרות tigna,*
trabes: quarum in ædificijs una alteram
contingit. Gen. 19. Quia venerunt in umbrā
tigni mei. Targ. שריתי *habitationis mea:*
 synecdoche. 2. Reg. 6. *Accipiamus inde*
 quisq; קרה *trabem unam.* Lxx. δοξον. *Inde Rab.*
 טול קרה מבין עיניך *tolle trabem è medio oculorum*
tuorum. Quod Christus usurpat, Matth.
 7. v. 3. Syr. אפק קריה מן עיניך *educ prius tra-*
bem ex oculo tuo.

קרה *contignatio, tignorum compages.*
 Eccles. 10. *Propter pigritias labascit המקרה con-*
tignatio.

Rabb. מקרה ביר מקורה *domus tabulata.* קרה
 tabulatum, tegens domum. מקורה *tabu-*
latus.

קריה, Chal. קרי, & קריא, & קריא, Syr. קריה
 & קריא, Arab. קרי & קריה *caria urbs, oppidum*
domibus constans contiguis, vicus, villa,
pagns, castrum, rus: Plur. Chald. קרוין, Arab.
 קריא *caria urbes, oppida, villa.* Deut. 2. *Non fuit*
 קריה, Targ. קריה *urbs, que fortior esset nobis.*
 Proverb. 29. *viri irrisionis illaqueabunt קריה*
urbem. Targum *loquentur כרכא mendacium.*
 Chald. Gen. 47. *Populum transfudit לערים in*
urbes. Targum *מקרי לקרי ex urbe in urbem.*
 Numer. 32. *Aedificate vobis ערים, Targum*
urbes. Jerem. 48. ועיר, Targum וקרוא
 & *urbs non eripietur.* Syr. Matth. 27. v. 8. *voca-*
 tus est ager ille אגרם איםא, Syr. קריה אדמא
 ager sanguinis. Vulgata habet: *Haceldama, ex*
 Act. 1. v. 19. *admixtum.*

קרה, Chal. קרה, emph. קרה *idem.* Pro-
 verb. 8. *Juxta portas, juxta קרה urbem.* Chal.
 Gen. 23. *Omnibus ingredientibus portam עירו,*
 Targum קרה *urbis ejus.* Gen. 4. & *adifica-*
 bat עיר, Targum קרה *urbem.* Hinc Phœ-
 nicum lingua *Cartago vel Carthago, metropo-*
 polis Lybiæ: Græcis καρθηδων, quod ex-
 ponitur à Stephano, καση πόλις, & ab alijs
 νεάπολις *Nova urbs: ex Arab. קריה גרא*
caria gadda. Est enim lingua Arabica & Puni-
ca eadem. In Solino scribitur, Karthada, &
exponitur, Civitas nova, ex Chaldæo קרתא
quod est קרה חרשה Hebræis. Esa.
 23. *ululate naves תרשיש Tarsis.* Lxx. καρθηδόν-
 ον *Carthagini.* Ezech. 27. *תרשיש Tarsis ne-*
gociatio tua. Lxx. καρθηδόνιοι *Carthagienses,*
negociatores tui.

Rabbin. קרתן *villa.* קרתני, Arabicè
 קראוי *caravi oppidanus, villicus, paganus, ru-*
 sticus.

Propri. קרייתים nomen urbis gemina, in A terra Moab.

עיר ארבע קריית ארבע urbs Arba gigantis. vel dicta fuit urbs ארבע à quatuor gigantibus ibi degentibus: aut à quatuor conjugibus ibi sepultis. Postea vocata חברון Hebron, ab Hebrone Calebi filio: Jos. 14. v. 15.

קריית קריות Kerioth, metropolis Moabitarū. Jer. 48. & super קריות Kerioth, & super Bozra. Lxx. καριόθ. Amos 2. & mittā ignem in Moab, & devorabit palatia קריות Carioth. Lxx. ἰσκαριώθ. acceperunt pro appellativo. ¶ Fuit & קריות Carioth in tribu Juda. Jos. 15. Hadatta וקריות & Carioth. Inde Judas איש קריות ισκαριώθης Iscariot vir Carioth. h. e. Cariothes, aut in vico Carioth natus: ad differentiam alterius Judæ Lebbæi seu Taddæi. Sicut, Jud 10. v. 1. Tola, filius Puah, filius patris eius, איש יששכר vir Isaschar. Targ. איש יששכר משבטא דבית יששכר Isaschar. In Talmud: יהודה איש כפר סכניא חלמיהו של ישוע הנצרי.

Item קריית יערים קריית יערים sylvis circumdata, & קריית בעל urbs in tribu Juda, patria Uriæ C Prophetæ.

קריית ספר, קריית סנה, & קריית דביר urbs in tribu Juda.

Rabb. קרקרים lectica.

קריית. Inde קרוו sepulcrum: P Lur. קרווין sepulcra: alia כרוו quære.

קריית duo sign. habet. I. קריית denotat חלישתו הער, evulsit pilos, sicut herba evellitur, depilavit, totondit, calvavit, decalvavit. Levit 21. v. 5. Non יקריית קריית, Targ. ימרטון מרט calvabunt calvitium in capite suo. more scil. Chaldæorum aut aliarū gentium, ob mortuos. Absolutè, calvus factus est. Mich. 1. קריית קריית & ton tere: Evelle capillos tuos, & novacula absconde. Solèt capilli evelli præ dolore magno, & in luctu. Iliad. ω. Prima super hoc uxora dilecta, & veneranda mater laniebant crimes: luctus super Hectore. Niph. נקריית decalvatus fuit. Jerem. 16. & non incidet se, neq, יקריית, Targ. ימרטון decalvabitur pro illis. Hiph. ונקריית decalvavit. Ezech. 27. v. 31. ונקריית, Targ. וימרטון & decalvabunt super te קריית, Targ. קריית מרט calvitium. Ezech. 29. Omne caput מקריית decalvatum. Targ. כל סער ראש נחר omnis capillus capitis defluxit: præ magno scil. & assiduo labore & servitute.

No m. קריית calvus in vertice, qui calvam crinibus nudam habet, à vertice usq; ad cervicem. 2. Reg. 2. & dicebant ad eum, ascende קריית, Targ. קריית קריית calve, ascende קריית, Targum קריית calve.

קריית, Chal. קריית calvitium, quod est luctus signū: evulsio capillorū à vertice ad cer-

vicera usq;: quando perdit decorē cæsarries. Deut. 14. v. 1. & ne ponatis קריית, Targ. calvitium inter oculos vestros ob mortuum: Cum in fronte pili extrahuntur manu. E. sa. 15. In omni capite ejus קריית calvitium, & omnis barba detonsa est. Jer. 47. v. 5. venit calvitium super Azza: quod non relictū est in ea quicquam. Targ. פורענות vindicta. E. sa. 22. v. 12. Ad planctum ולקריית & ad calvitium. Targ. ולנוזריש & ad tonsionē capitis. Lugentes Judæi caput barbamq; radebant: Ægyptij contra utriusq; crines alebant. Mich. 1. Dilata קריית קריית calvitium tuum, ut aquila. Solet aquila sæpius evellere plumas, & alas mutare. Targ. Sicut aquila, cujus defluerunt ala, multiplica מרט בראשך calvitium in capite tuo.

קריית, Chald. קריית idem. Levit. 13. & sterit בקריית, Targ. בקריית in calvitio. Ibidem. בקריית, Targ. בקריית in calvitie ejus.

קריית gelu, quod decalvat seu lugere facit, quod deformat arbores & herbas, glacies, aqua concreta frigore. Gen. 31. In die consumpsit me astus, וקריית, Targ. וגלידא & gelu in nocte. Ezech. 1. v. 22. Firmamentum velut color קריית קריית gelu terribilis. Targ. גלידא חסין gelu fortis.

קריית grando. Psal. 147. Projiciens קריית grandinem suam, ut buccellas. quia frustatim decidit. Targ. קריית פלינהיד רטוקין glaciem suam divisam tanquam buccellas. Rab. כריית קריית sphaera frigoris: frigida æris regio, ubi sunt nubes, & genantur meteora aquea.

Chald. קריית punctatum, quasi grandine aspersum. Gen. 30. Omne pecus בקריית punctatum. Targ. Jerosol. קריית grandinosum.

Syr. קריית tempestas, turbo.

Propri. קריית Corah: cujus focij erant ex tribu Ruben, qui cū primogenitus fuerit Jacobi, putabant multi successores, sibi deberi sacerdotium, & non filijs Levi. Ideo seditionem movent: Nū. 16. בני קריית filij Corah fuerunt tres, אסיר, אלקנה, אביאסף, qui in seditione se à patre segregarunt, ideoq; à terra absorpti nō fuerunt. Horum posteris ejus temporis cantoribus decantādos tradidit David Psalms à se per Spiritum sanctum compositos, qui לבני קריית inscribuntur.

II. Arab. קריית carah exulceravit.

קריית carha ulcus: P L. קריית ulcera. קריית exulceratio.

קריית duo significata habet. I. Rabb. קריית quiet. קריית thesaurus.

קריית granum, bacca, frustum. קריית emrum, breve.

קריית prævētio, impedimētū, captatio, separatio. Syr. קריית filius lanceis contextum.

II. Arab

II. Arab. cum b pūctato קר, quod in Aruch scribitur, vermiculus: item cimex.

קר carrad instar vermiculorū contractus.

קר. Rabb. קר exegit, repetijt.

קר carruca, currus, vehiculum, lectica: Pl.

קר carruca, vehicula.

קר. קר. Chald. קר extendit cutē, carnē cute vel pelle operuit. Ezech. 37. v. 6. וקרתי, Targ. קר & extendam super vos pellem: obducam. Ibid. v. 8. וקרם, Targ. וקרם & extendit super eos cutem. Chal. Prov. 26. מץפה, Targ. קר extensus super testa: obductus. Job. 6. Si caro mea est נחושה area. Targ. קרם בנחשה obducta are.

Nom. Rabb. קר crusta vulneris, εχδρα, cortex.

קר crusta, pellis, pellicula, cutis, panniculus.

קר, פּוּמ. קרומי panniculi, cortices.

קר קרומי הערקים היפוקים tunica arteriarum.

קר קרומי קרומי קרומי cortices subtiles de calamis remanentes.

קר ornamentum lecti.

קר vestis preciosa.

קר duo sign. habet. I. Inde קר, Chald. & Syr.

קר Arab. קר carnē xēgas cornu animalis: Plur. C

קר, Chald. קרין, Arab. אקראן acran, &

קר curun: Foem. קרנו, Chal. קרין: Dual.

קרין, Chald. קרין: Arab. קרין: & קרין: Chald.

קרין, Dan. 8. v. 9. יצא קרן אחר. egressum est cornu unum parvum. communis generis. Ibid.

v. 3. & ecce aries unus stabat ante fluvium, & ipsi

erāt קרין duo cornua. Ibid. v. 6. & venit ad fluvium aries בעל הקרין habens duo cornua: bicornis.

Inde Arabibus דואלקרין dulcarnāin, &

in Alc. דואלקרין dilcarnāin, & אלקרין bicornis, Alexander, eo ariete significatus. In D

Geograph. Ad insulas fortunatas pervenit דואלקרין אעני אלכסנדרו bicornis, dico Alexander. Ezech. 27. קרנוה שן. cornua dentis: cornua elephantis dentibus similia. Lxx. ὀδόντας ἐλεφαντίνους dentes elephantinos. In שן vide.

Targ. קרין דעילין ושוך דפיל in cornibus damarū, & dente elephantii: ut i copula, & nomen q regitur, desiderentur. Mich. 4. Quia קרין קרנו tuum ponam ferrum. ¶ Per synecdochē, קר cornu, res ex cornu facta. 1. Buccina pastoralis, tuba ex cornu recurvo facta, Græcis κερατινή. Æneid. 8. & rauco strepuerunt cornua cantu. Jos. 6. & erit, cum prolongabitur בקרן in cornu clāgoris. Cū diu inflabitur buccina. Chal. Dan. 3. v. 5. קל קרנא vox cornu sibilantis. Syr. Mat. 6. Ne canas קרנא tuba ante te. i. Cor. 15. בקרנא in tuba ultima, cum canet. Arab. נפאח naffach alcarn inflator cornu, buccinator. 2. Vasculū (unguētū) corneū, ad unguēdum reges, jussu Prophetarū. Hoc erat in tabernaculo testimonij cū alijs vasis unguenti repositū, juxta arcā fœderis, & cō-

tinēbat unguētū à Mose cōfectū, quo un-

gebātur tantū reges de domo David, quo-

rū regnū erat durabile; & tantū unguenti

capiebat, quantū ad unā unctiōne suffici-

ebat. Sic Græcis xēgas cornu, & poculū. i. Sā.

16. Imple קר, Targ. קר cornu tuū unguento.

1. Reg. 1. & accepit Zadoc sacerdos קרן השמן, Tar.

קרן השמן קרנא ורמשהא cornu unguenti ex tabernaculo. &

Rab. קרנא vasculū figura cornu. ¶ Deinde

per metaphorā, קרן notat, 1. Locū excellsum seu eminentiore: sicut in animante cornua

supra totū corpus eminet. Esa. 5. vinea fuit dilecto meo בקרן in cornu filij pinguedinis. In loco sublimi & valde pingui. In terra Israël, quæ est altior ceteris regionib. sicut cornu toto corpore, & fluit lacte & melle. Targ. שמונא שמונא שמונא in mote alto, in terra pingui. 2. Robur, potentiā, virtutē fortitudinē: sicut arietis, bovis & unicornis robur in ipsorū est cornibus, quib. ferire solent. Pf. 112. robur ejus exaltabis in gloria. Targum קרן robur ejus. Psal. 92. & erexit ut unicornis קרן cornu meū. Targ. קרן robur meū. Pf. 75. & omnia קרין רשעים cornua impiorū confringā. Targ. קרן רובור קרן רובור altitudinis impiorū deprimā. Deut. 33. v. 17. וקרין רובור קרין. & cornua unicornis, cornua ejus, quib. feriat populos: robur ejus. Amos 6. Nonne in fortitudine nostra sumus nobis קרין cornua? Targ. קרין רובור קרין רובור nobis divitias. i. Par. 25. v. 5. להרים קרן ad elevandū cornu: prophetiē, ut prophetaret regi. 3. Regnū: quod rex dignitate emineat supra totū populū: sicut cornu eminet supra omnia mēbra animalis. i. Sā. 2. & dedit potētīā regi suo, קרן & exaltabit cornu uncti sui. Targ. קרן רובור קרן רובור multiplicabit regnū. Jer. 48. Cōfractū est קרן cornu Moab. Tar. מלכות regnum. Zach. 2. Illa sunt הקרנוה cornua, qua disperserunt Judā. Targ. קרנוה regna. 4. Ornatum, decus, gloriā, honorē: sicut cornu est animalis ornamentū. Pf. 75. Ne elevetis in altū קרנוה cornu vestrū. Targ. קרנוה קרנוה gloria vestrā: ne sitis arrogantes. Job. 16. & pollui in pulvere קרנוה cornu meū. Targ. קרנוה קרנוה gloriam meam. 5. Angulos, cornuū formā habētes. Exod. 29. & dabis super קרנוה המזבח cornua altaris: angulos. Jer. 17. Exaratū super tabula cordis ipsorum קרנוה קרנוה super cornua altariū vestrorum. i. Reg. 1. & apprehendit בקרנוה המזבח in cornibus altaris: amplexus est angulos altaris, q erat in Jerusalem, ut evaderet ibi. Exod. 38. & fecit קרנוה קרנוה cornua ejus super quatuor פנות angulos ejus, ex illo erant קרנוה קרנוה cornua ejus. & Rab. קרנוה קרנוה sedētes in angulis urbis, homines ociosi, & alios carpentes seu reprehēdentes. Psalm. 69. v. 13. Loquentur de me קרנוה קרנוה sedētes in porta. Targ.

1658

Targ. *sedentes in porta* אֲבִירֵי הַדֶּלֶת *in domo anguli*. Syr. Act. 4. v. 11. *hic factus est in caput anguli*. Mat. 9. *Accessit ad fimbriam vestis eius*. Act. 10. v. 11. *Linteum devinctum quatuor extremitibus*. Syr. *extremis*: Fuit velum quadratum.

Rabb. קרונה *capitellum, corona*. קרונה *species hyssopi*. קרונה *sors & capitale*. קרונה *cucurbita*. קרונה *ventosa, cucurbitula*. קרונה *currus*.

Inde Verb. *cornutus fuit, cornua produxit*. Psalm. 69. v. 32. *& placebit ipsi Jehova, plus quam bos juvenis* מקרון *cornuans*: cornua producens, cornutus, cornibus præditus & unguis.

Arab. קרן *carran cornutus*: de inhonesto, qui uxoris mechæ filios alit pro suis.

מקרון *mucarrâ corniculatum papaver*, cujus fructus curvus est, ut cornua tauri.

מקרון *mucarrana cerastes*. אֲמִתְרַאנִי: in Avicenna.

קרן אליל *cornu cervi adustū*. קרן אליל *cornu cervi & dama seu capra adustum*: in Geograph.

Propr. Job. 42. v. 14. *Nomen tertie קרן* הפוך, Lxx. ἀμαλθαίαιος κέρας *Amalthea cornu*.

II. קרן per metaphoram, *radius, splendor, cornui similis*: cum enim quis solem, aut aliã quamvis lucem intentè intuetur, videtur illi quodammodo cornuum instar radios ac splendorem emittere. Sicut Latinis *jubar* dicitur, splendor jubæ similis. Habac. 3. v. 4. *& splendor ut lux erit* קרנה *cornua ex manu ejus ipsi*. Targ. *scintilla: favillæ*.

Inde Verb. קרן *radiavit, splenduit, coruscauit*, in modum cornuum radios diffudit. Exod. 34. v. 29. *& Moses ignorabat, quod radiabat cutis faciei suæ*. Ibid. v. 30. *& ecce, radiabat cutis faciei ejus*. יקר עור, Targ. *יקר עור* קרנה *multiplicatus erat splendor glorie faciei ejus*. Lxx. δὲ δόξα αὐτοῦ ἦν ὡς ἡλιος ὁ ἀστράπτων ὡς ἠὲ *glorificatus fuerat aspectus cutis ejus*: quod splenderet. Est enim Græcis δόξα, sicut Hebr. כבוד etiam *splendor seu claritas*. unde 2. Corinth. 3. v. 7. *Non poterant filij Israël oculos intendere in faciem Moysis, propter gloriam vultus ejus*: ob splendorem, claritatem. Hieron. *quod cornuta esset*. Inde Moyses cornutus pinguitur.

Rabb. קרון & קרינה & קרינה *irradiatio Moysis*.

Arab. קרן *quirn seculum*: Pl. קרון & קרון *secula*.

קרם, Chald. *incurvatus est, ruit, cecidit*. Esa. 46. v. 2. *incurvati sunt, curvaverunt se pariter*. Targ. *truncati sunt*. Ibid. v. 1. *incurvatus est Nebo*. Targ. *excisus est: evulsus est*.

Nom. *puncini curvi, fibula, circuli*. Exod. 26. *& facies quinquaginta* קרם *fibulas auri*. Targ. *fibulas auri*.

Rabb. קרם *contrivit*.

קרם *mixtura tyriacalis, come stilis*. קרם *acetum*.

Syr. קרם *bellum, pralium, pugna*. קרם *dominus*. *occasio*.

Arab. קרם *coagulatio*: in קרם vide.

קרע *quatuor significata habet*. I. קרע, Chald. *rupit, abrupit, dirupit, scidit, laceravit*. I. Reg. 11. *A filio tuo* קרע *rumpam illud*. Targum *auferam illud*. Ibid. v. 30. *& apprehendit Achias vestem novã, que erat super ipso*, ויקרע, ויקרע, Targ. *& rupit illam duodecim* ויקרע *rupturis*. Gen. 37. ויקרע, Targum *& rupit Jacob vestes suas*. Gestus iste perturbationis, maximè dolentium & irascentium. Moris autem erat apud Judæos vestes rūpere, ad ostendendum ingentem animi dolo-

ram & indignationem. 1. In funere & luctu, ut in præcedente exemplo. Et hodie quoq; à Judæis observatur. 2. In blasphemijs & convicijs in Deum. 2. Reg. 18. קרע, קרע *rupti vestibus*, *& indicârunt ipsi verba Rabface*. Ibid. *Et factum est, postquam audivit rex Ezechias, & rupit vestes suas*. Propterea quod audivisset blasphemiam in Deum; quæ erat, quod Deum omnium rerum creatorem, dijs ligneis & lapideis Rabasce comparasset. Inde ortū est, ut quilibet audiens blasphemiam, vestes rumpere teneretur. Sic rūpunt vestes Caiphas: Matth. 26. v. 65. Paulus & Barnabas: Act. 14. v. 14. 3. In clade & calamitate publica seu privata. Esther 4. v. 1. ויקרע, Targ. *& rupit Mardocheus vestes suas*. 2. Sam. 13. v. 19. *& tunicam filiorum, que erat supra se, dirupit*. Sic in classis incendio: 5. Æneid. *Tum pius Aeneas humeris abscindere vestem, Auxilioq; vocare deos, & tendere palmas*. Rumpebatur aut vestis exterior aliquot usq; deorsum; ita ut pars illa rupta ad aliquot dies pendula relinqueretur. Alij: inferius, in loco, ubi non multū noceret, ad manus latitudinē, idq; ad dies septem. Joel. 2. v. 13. וקרעו לבבכם *& rumpite corda vestra, & non vestes vestras*. Targ. *רעו* וקרעו *removete impietate cordis vestri*. Jer. 22. v. 14. וקרעו, Targ. *& rupit sibi fenestras: aperuit, dilatavit*. Pl. 35. וקרעו, *& nō siluerunt*: Aperuerunt os ad loquendū aut subsannandū. Jer. 4. v. 30. וקרעו *stibio oculos tuos: aperies, dilatabis*. Targ. *חלון* וקרעו *fucabis*. Frequenti. n. fucatione oculi quasi lacerantur & dilatatur. Niph. וקרעו, Chald. *ruptus fuit*. I. Sam. 15. v. 27. *& apprehendit in*

C

D
E

dit in ala vestimenti ejus ויקרע, Targ. ואחבוע. A rupta est. Et dixit ad eum Samuel: קרע rupit Dominus regnum Israelis à te. Targ. אַרְרִי transtulit.

Nom. קרעים ruptura, partes disruptae, panni laceri. 2. Reg. 2. & rupit illam (in) duodecim קרעים, Targ. סריקין rupturas. Prov. 23. v. 21. וקרעים, Targ. ובועחא & rupturas induet mutatio: Laceris vestibus induetur somnolentus.

Rabb. קריעת הירדן scissio Jordanis.

II. Arab. קרע carra evulsit, extirpavit, runcavit, eruncavit, sarcularvit, mutilavit, decurtavit, disse-

Nom. מקרע mucarra evulsus.

מקרע mucarri runcinator.

מקרע tacrie runcatio, runcina, opprobrium.

מקרע macra palus, pertica, rutabulum: Plur.

מקארע macari rutabula.

מקרע calvicies. אקרע podagrici. אקרע a-cra mutilus, sine cornibus.

III. קרע cara pulsavit. Matth. 7. v. 7. יקרעוּא pulsate, aperietur vobis. Luc. 11. v. 10. וקרע יפתח לה & qui pulsabit, aperietur ei. A & 22. v. 13. Cumq; קרע pulsasset Petrus portam.

קרע cara cucurbita distillatoria in alembico.

Matth. charha, haraha, hara cucurbita.

מקרע tremor.

IV. Arab. קרע actarra sortitus fuit. Joh. 18. נקחרע sortiamur super eam. Psalm 22. super vestem meam אקרעוּא miserunt sortem.

Nom. קרעה caraa fors, sortilegium, portio, summa, capital: Plural קרעא caraat sortes.

מקרע darab alcaraa sortitus est.

קרף Rab. קרף & קרפי vas testaceum, quod non habet fundum planum: Plur. קרפיוּר vasa testacea.

Arab. קרף accusavit. Luc. 6. ut יקרפונה accusarent eum. Matth. 27. v. 12. וקרפיה וקרפה & cum accusarent eum principes. Marc. 15. וקרפה & accusarunt eum principes sacerdotum. Matth. 11. ut יקרפונה accusarent eum.

Nom. קרפה quarfa cinnamomum grossum. קרפה אלדאר ציני kerfe aldar fini cortex exterior arboris cinnamomi. קרפה אלטיב querfe al-dib calamus aromaticus.

קרץ tria significata habet. I. קרץ scidit, excidit, incidit, divisit. Rabb. jugularvit, mactavit. Inde Pual. קרץ excisus fuit. Job. 33. v. 6. ex luto קרצתי excisus sum etiam ego. Targ. אהלשחא ex luto evulsus sum. creatus sum. Sicut figulus vas ficturus, è massa luti partem excidere solet. Lxx. διηρησθαι compactus sum.

Nom. קרץ excisio. Jerem. 46. v. 20. קרץ excisio ab aquilone venit. Targ. עממיון קטולין populi interfectores.

Rabb. קרץ scissura, divisio, quæ est inter

duas res, interstitium, spatium, incisio, ruga. מקרצא frustum panis, placenta. אקרצא frustra, massa.

II. קרץ, Chald. קרץ scidit: Per metaphoram, oculos aut labia movit, agitavit, diduxit, & horum motu signum dedit, innuit, admonuit, mutu indicavit aliquid: quod in motu oculorum, ad sublationem & contemptum, palpebræ & labia scindantur & diducantur. Psalm. 35. v. 19. אקרצוּאן agitabunt oculum. Targ. רמיון בפיניהון innuunt oculis suis. unus scilicet alteri, ut me sublanent; aut mutu oculorum contemnunt. Prov. 6. v. 13. קרץ agitans oculos suos, dabit dolorem. Targ. רמו innuens oculis suis. Prov. 16. v. 3. קרץ movens labia sua, perfecit malum: ad sublanandum & contemnendum. Targ. רמו innuens labijs suis. Et Prov. 10. v. 10. Chald. & Syr. per metonymiam, accusavit, detulit, prodidit. Solent enim delatores & proditores oculis innuere, & indicare eos, quos deferunt, ne alij audientes intelligat. Solent etiam delatores præmij loco cibum capere apud eos, ad quos deferunt.

B

C

Nom. קרץ & קרצא accusatio, crimen: Plur. קרצוּאן accusationes, crimina. אכל קרצא edit accusationem, pro accusavit, detulit, prodidit ventris & cibi causa. Qui enim delatoribus delatantur, illos convivij excipiebant. Levit. 15. Non תלך רכיל ambulabis delator in populo tuo. Targum האכול קרצוּאן comedes delationes. Psalm. 15. Non דטול רגל detulit linguâ suâ. Targ. ואתכלו אכל קרצוּאן comedit delationes. Dan. 3. v. 8. ואתכלו קרצוּאן & comederunt accusationes eorum Judæorum. Syr. Matth. 12. דנאכלון קרצוּאן ut accusarent eum. אכליח קרצוּאן comestio accusationum, accusatio, delatio, obrectatio, calumnia. אכל קרצא idem אכל קרצוּאן edens accusationes, accusator, diabolus. אכל קרצא diabolus.

Chal. קרץ & קרצא aurora, mutui oculorum similis, aut solis quasi nutus. Psal. 57. ערעילאבו שחר in aurora. Targ. וקרצוּאן לקלותא ad precessionem aurora: matutinam. Job. 3. In palpebris שחר, Targ. קרצוּאן aurora.

Rabb. קרצוּאן cilia & supercilia, à motu perpetuo. קרצוּאן musca.

Arab. קרצוּאן caris urtica.

קרצוּאן carila cibus acetosus.

קרצוּאן אקרצוּאן trochisci tyri: in Avicenna.

III. Arab. cum s punctato, קרץ carad commodavit, mutuo dedit. Psalm. 37. Tota die miserabitur, ויקרץ & commodabit. Luc. 6. Si קרצוּאן mutuuum dederitis. Luc. 11. v. 5. יא צדיקי אקרצוּאן יא צדיקי אקרצוּאן o amice mi, commoda mihi quinq; panes. Pals. אקרצוּאן actarad mutuatus est. Pl. 35.

Impius יחרוץ mutabitur, & non reddet. Matth. A
 5. v. 42. *quod voluerit mutuari à te.*

NOM. אלמקארצה: in Geograph.
 Item קרוץ *corrosit. in Avicenna.*

קרק Arab קרק *glocitavit gallina.*
 קרקת *glocitatio gallinae, aut cuiuscungq; avis.*

קיש tria significata habet. I. Inde קיש *tabula*
navis, asser: PL. קושים tabulae, asseres. Ezech.
 27. v. 6. *asserem tuum fecerunt eburneum:*
remum tuum. Exod. 26. & facies הקושים,
 Targ. רפיא *tabulas ad tabernaculum.*

II. Rabb. קיש, Chald. קיש, Arab. קיש *caras co-*
agularvit, congelavit, condensavit: ut aqua in
glaciem sive lapidem condensatur. Job.
 15. *& sicut caseum תקפיאני, Targ. יחי קישתא*
coagulasti me. ויקרוש שנעפש ונקרש vinum con-
gelatum, quod mucidum est & condensatum.

NOM. קרישא *frigus, gelu. Gen. 33. וקרוח,*
 Targ. Jerol. וקרישא *& frigus in nocte.*
 Syr. דקריש *& קריש idem. Joh. 18. quod*
frigus.

קישן *frustum terra, durum ut lapis.*
 קישן *torques & colli ornamentum.*
 קישן *unicornis.*

III. Arab. קיש *carrasch rugavit, corrugavit, con-*
traxit.

קישא *curischa ruga: PLur. קראשא curisch*
ruqa וואל אלקראשא ziguil alcurisch erugatio,
amotio rugarum.

קישן *muquarrasch rugatus, cossus.*

קישתא *tacrischa corrugatio, contractio:*
 Plur. קאריש *taquirisch corrugationes.*

קישן *quersch intestinum cacum: PLural. D*
 קישן *curusich intestina caca.*

קישש duo significata habet. I. *scrutatus est*
res inanimas, ut paleas & ligna, rimavit,
quasi scripsit, conquisivit, collegit. Esa. 29. v. 21. &
arguentem in porta יקשוון scrutabuntur: in via e-
jus inquirēt. quies pro dages. HIRHPAEL
scrutatus est seipsum, coquisivit seipsum.
 Zophon. 2. v. 1. *והקשוון וקשוו scrutamini vos*
ipfos, & scrutamini. Scrutamini maculas ve-
stras malas seu vitia vestra: postea scruta-
mini alios, vel aliorum vitia. Piel. קושש col-
legit, conquisivit. Exod. 5. & dispersus fuit po-
pus per totam terrā Aegypti לקושש, Targ. E
לונבבא גליו ad colligendum stipulam ad stramen:
res minutas, ut stipulas aut ligna. Num.
 15. *& invenerunt virum מקושש, Targ. מנבב*
colligentem ligna in die Sabbathi.

NOM. קיש *stramen, aut lignum tenue, minu-*
tum vel exiguum. palea, stipula. Esa. 47. v. 14.
Eccē facti sunt בקש sicut stipula, ignis combussit
eos. Targ. חלשין בקש debiles ut stipula. Jerem.
 13. *Dissipabo eos בקש sicut paleam transeuntem:*

ad ventum seu plagam deserti. Sicut paleam,
quæ transit celeriter propter ventum flā-
tem in eam. Psalm. 83. בקש sicut quisquilia co-
ram vento. Esa. 41. ונרף קשתו sicut palea im-
pulsa arcus ejus: Paranomasia, non tamen in
omnibus literis. Job. 13. קש, Targ. גליא
stipulam siccam.

II. Chald. קיש *senuit, consenuit. Marcus Var-*
ro: Cascum est vetus. 1. Sam. 12. וקנתי, Targ.
קישן senui.

NOM. קיש *senex, decrepitus. Syr. presby-*
ter, sacerdos: PLur. קישין senes. Job. 32. & vos
קישין, Targ. קישין senes. Syr. Luc. 19. v.
 47. *וקישין דעפא & seniores populi: primores.*
 קישיות, Arab. קישיות *senium, etas decrepi-*
ta. Syr. presbyterium, sacerdotium, episcopatus.
 Prov. 30. v. 17. *& despicias לקהר doctrinā ma-*
tris tuae. Targ. קישיות senectutem.

קישא *Inde קישא cucumeres. Numer. 11. v. 5.*
 קישא *Targ. בוציניא cucumeres.*

קישא *Chald. מקשי cucumerarium, ager, in*
quo cucumeres crescunt: PLur. מקשאור
cucumeraria. Esa. 1. Sicut pernoctatoriu
במקשא, Targ. במקשיא in cucumerario. Literis אה
permutatis. Sicut tuguriolum custodientis
agrum cucumerum, quod, postquam col-
lecti fuerint, relinquitur vastum.

Chald. קישא *durus fuit: in קשה habes.*

קשב *attendit, intendit, advertit. scil. aurem:*
gestus est diligenter auscultantis. Esa. 32.
 v. 3. *Non reprimentur oculi videntium, & aures*
audientium יציתון auscultabunt.
 Hiph. קשיב *ide. Esa. 48. v. 18. utinā קשיבה*
Targ. אציחא auscultasses. Constructur cum
 אה, aut ב, aut אל, vel על vel ל. Psalm. 66.
הקשיב בקל, Targ. אציר בקל attendit in vocem
orationis mea. Psal. 8. הקשיבה לקול, Targum
ציר לקל attende ad vocem clamoris mei. Inter-
dum additur און auris. Pf. 10. תקשיב, Targ.
הצלי advertes aurem tuam: inclinabis.

NOM. קשב *intenta, attendita. Nehem. 1. Sit,*
quæso, auris tua קשבא attendita. Psalm. 130. Sunt aures tuae קשבא, Targum
ציתין attendita.

קשב *attentio, auscultatio. Esa. 21. והקשיב קשב*
& attendet attentione, multa attentio-
ne. Nomen suo verbo junctum intendit si-
gnificationem.

Arab. קשב *retentus fuit.*

קשה *Chald. & Syr. קשא Arab. קשא*
caesa durus, austerus, rigidus, asper: metaphoricè,
quando videlicet à tactu transfertur ad
alios sensus, crudelis, sævus, immis, gravis,
difficilis, perplexus, intricatus fuit: quod dura
sint difficilia: duruit, induruit, riguit. Ada-
nimum verò quando transfertur, in bo-
 num,

num, constanciam & firmum propositum: in malum, pertinaciam & impudentiam significat. Gen. 49. v. 7. *Maledicta ira ipsorum, quia fortis fuit, & furor ipsorum, quia קשה*, Targum קשי *durus fuit*: levis. Deut. 1. v. 17. *& causam, qua קשה מכם*, Targ. קשה מנכון *dura erit a vobis: difficilis, ita ut a vobis judicari nequeat.* Deut. 15. v. 18. *Non יקשה*, Targum קשי *durum sit in oculis tuis, cum dimiseris eum liberum a te: non sit tibi grave.* 2. Sam. 19. *וַיִּקֶשׂ & durum erat verbum virorum Juda, pra verbo virorum Israel.* Targ. וקשה *& forte fuit, praevaluit.* Arab. Johan. 12. *וַיִּקְסוּ & indurata sunt corda ipsorum.* Niph. קשה *induratus fuit.* Esa. 8. v. 22. *Per vadet in ea קשה & famelicus: ימו*, קשה *dura & gravia passus, duriter vivens.* Piel קשה, Chal. קשי *durus & difficilis fuit.* Genes. 35. *& peperit Rachel, וקשה*, Targ. וקשה *& dura fuit cum pareret: difficulter peperit.* Hiphil. קשה, Chal. קשי *duravit, induravit.* Exod. 7. *Sed ego קשה*, Targ. קשי *indurabo cor Pharaonis: pertinax redda.* Deut. 10. *& cervicem vestram ne קשו*, Targ. קשו *induretis amplius: ne sitis contumaces.* Deut. 2. v. 30. *Quia קשה*, Targ. קשי *induraverat Dominus Deus tuus spiritum ejus.* Absolute, *durus, difficilis, pertinax fuit.* Gen. 35. *& factum est בהקשה*, Targum בקשי *cum difficilis esset in partu suo.* Exod. 13. *& factum est cum קשה*, Targum קשי *durus esset Pharaon, ad dimittendum nos: cum difficulter nos dimitteret.* Aut subintelligendum לכו: *cum induraret cor suum.* 2. Reg. 2. v. 10. *דור קשי לשאול* *durus fuisti petendo: rem petijsti difficilem.* Arab. Hebr. 3. v. 8. *Ne קשו* *obduretis corda vestra.* Hiphil pael Syr. קשי *induratus fuit.*

Non m. קשה, Chal. קשי, Arab. קשי *casti durus, austerus, asper, gravis, vehemens, difficilis: Plur. קשיים*, Chal. קשיין, Arab. קשיין *& קשיים duri.* Foem. קשה, Chal. קשי *dura, aspera: Plur. קשוה*, Chal. קשיין *dura, aspera.* Exod. 18. *& rem קשה*, Targ. קשי *difficilem referent ad Moysen.* Esa. 48. *& quia קשה*, Targum קשי *contumax tu es.* Exod. 32. *Eccē populus קשה ערף*, Targum קשי קרל *durus cervice est.* Job. 30. v. 25. *Si non flevi יום קשה* *ob durum die, & non tristis fuit anima mea ob pauperem: cui dies durus & gravis est: qui duriter vivit.* 2. Sam. 3. *& viri illi filij Zarvia קשי duri prae me.* Ezech. 2. *Filij קשי פנים* *duri facie.* Targum קשי פנים *impudentes facie.* Cui enim non est pudor, faciem habet duram. Contrā, in quo est pudor, faciem habet mollem, & erubescit, cum ab alijs arguitur. 1. Sam. 20. *Si responderit tibi pater tuus קשה durum.* Targ. קשה *verba dura.* 1. Reg. 14. *& ego missus sum ad te קשה durum.* Targ.

ut vaticiner contra te verba dura. ut subintelligatur לרברב *ad loquendum.* Psalm. 60. *Ostendisti populo tuo קשה durum: grave.* Esa. 27. *In gladio suo קשה duro.* Lxx. τὸ ἀγαθὸν sanctum. legerunt קשה *sanctum.* 1. Sam. 1. *Mulier קשה רוח* *dura spiritu ego sum: cujus spiritus est durus ob afflictionē.* Targ. קשה *afflicta: tristis.* Gen. 42. *& loquebatur cum eis קשו*, Targ. קשו *dura.*

Subst. קשי, Chald. קשי, Arab. קשי *causa duricies, pertinacia, contumacia.* Deut. 9. *Ad קשי duriciem populi istius.* pro קשי, cum scheva simplici.

קשר, Chald. קשר, Arab. קשר *causa arcus: à duricie & rigiditate: Pl. קשור*, Arab. קשר *arcus.* Denotat autem primò arcum, quo sagittae emittuntur. 2. Sam. 1. *קשר* *arcus Jonathan non retroactus est.* Targ. קשר *arcus sagittae arcus.* Ibid. v. 18. *Ad docendum filios Juda קשר* *arcum.* Targ. קשר *trahere in arcu: tendere arcum. uti in bello arcu tanquam armorum praecipuo. Et quia arcu maximè utebantur veteres, pro omni armorum genere ponitur.* Lat. *placitum.* Lxx. omiserunt. Pl. 46. *קשר* *arcu confringet.* Jer. 49. *Ecce frango קשר* *arcum Elam.* Targ. קשר *robore: potentiam, fortitudinem. arcus. n. est robur gestantis illum.* ¶ 2. *arcum caelestis iridem.* Gen. 9. *קשר* *arcum meum dedi in nube.* Ezech. 1. *Sicut aspectus קשר* *arcus, qui esse solet in nube in die pluvia.*

קשר idem quod קשה. Gen. 21. v. 20. *& factus est jaculans קשר*, Targ. קשר *arcus: arcu jaculandi artifex.*

Arab. קשר *alkaus sagittarius in caelo.* קשר *chaus caza, & קשר* *arcus caelestis: in Avicen. קשר* *chaus chafcheb balista.*

קשר *cavvas sagittarius, balistarius.*

קשר *caus fornix, schwibbogen.*

Verb. Chald. קשר *& קשר* *jaculavit, jecit, projecit sagittam.* Esa. 37. *& non יורה*, Targum קשר *projiciet eo sagittam.* Exod. 19. *יורה יורה* *jaculando jaculo transfigetur.* Targ. Hierof. *Sagittis duris ignis קשר* *transfigentur.* 2. Reg. 19. *Nec יורה*, Targ. קשר *jaculabitur eo sagittam.*

Rab. קשה, & קשי, & קשי, Sy. קשי *sagittari.*

קשה, Foem. קשה *dispositio, aequatio, ornatus.* Esa. 3. v. 24. *& pro קשה* *ope (&) aequatione calvitium: pro dispositione & aequatione capillorum. ut sit ellipsis conjunctionis ו, & quia in segol desinit קשה: q sign praeparatione & dispositione: sicut, Non קשה fecerat pedes suos.* 2. Sa. 19. v. 25. *Targ. קשה* *pro ambitu anguli.* Lxx. καὶ ἀνὰ τὸ κεφάλαιον & pro ornamento capitis auro aequato: gehennert Gold. Pro eo quod disposuerunt capillitium, & aequarunt illud, erit nunc

calvities. Exod. 25. v. 30. & facies duos Cherubim ex auro, מקשה aquationē facies eos. Targ. נידא diductionem: opus ductile, ut aurum, quod malleo diducitur. Jer. 10. v. 5. ut palma מקשה equatio sunt, & non loquuntur. Sicut palma in toto corpore æqualis non curva, ista idola stant erecta: æqualia ad similitudinem hominum. קש Rabb. מקשה seta dura in collo suis.

קשקשה squama piscis: P.L. קשקשה Arab. קשקשה squame.

קשקשים lorica lamella ferrea, Iquamis piscium similes.

קשה Inde קשוור Chald. קשוור canthari, fusoria. Exod. 37. v. 16. & הקשוור, Targ. קשוור cantharos. Num. 4. v. 7. & קשוור הנסך, Targum קשוור הנסך cantharos fusionis.

קשה קשה קשה Inde Hiph. השקיה durus corde, crudelis fuit, à re dilecta corde abhorruit, a versatus fuit. Esa. 63. v. 17. & הקשיה abhorreret facies cor nostrū à timore tui. Job. 39. v. 16. & השקיה abhorreret fecit filios suos, ut non sint sui. Targ. שחנה calefit super filios, qui non sunt sui.

Arab. קסה casah, Pals. אקסה durus, crudus, crudelis, sevens fuit, cruduit, induruit. קסה casah induravit.

קסה cash, & קסה casuha duricies, rigiditas, severitas, crudelitas. בקסה bicosoha rigide. קסה durus, crassus, rigidus, stupidus, atrox, crudelis, severus. קסה קסה casah alkalb durus corde, inhumanus. SYR. אקסה קשה קשה קשה duri cervice.

קשט duo sign. habet. I. Inde קשט & קשט, Ch. קשט, Syr. קשט, Arab. קשט, & קשט, & קשט, & קשט, Arab. קשט veritas, integritas, perfectio, rectitudo. Psal. 60. v. 6. Dedisti timentibus te vexillū, ut erigant propter קשט veritatem. Lxx. ut fugiat à facie קשט arcus. Acceperunt pro קשט fugit, & קשט arcus: ob literarum קשט similem sonum. Prov. 22. v. 21. ut ostenderem tibi קשט, Targ. קשט veritatem, verba veritatis. Chal. Dan. 3. מן קשט verè, quod dī vestri. Gen. 17. אכל, Targ. בקשט in veritate Sara uxor tua: verè. Syr. Johan. 1. Plenum gratia וקשט & veritatis. Arab. באלקסט verè.

Chald. קשט verax: Plur. קשט veraces. Psal. 31. Redemisti me, Domine Deus אמה veritatis. Targ. קשט verax.

Rabb. קשט verificavit, justificavit. Pals. קשט justificatus fuit: alia in קשט vide.

ואקסטווא אן אללה יחב אלקסטו Alcor. & rectè agite, quia Deus diligit justum judiciū. וקסטווא honorem impendet is.

II. Chald. קשט & קשט ornavit. Pals. אקשט ornatu fuit. Esa. 61. & sicut sponsa, que induit vasa sua. Targ. דמקשטא quæ ornatu ornamētis suis.

NOM. קשט ornatu.

קשט. Inde קשט est מעה, nummus, sexta pars denarij. Gen. 33. v. 19. & emit partem agri, ubi tetendit tabernaculum suum, de manu filiorū Hamor, patris Sichem, centum קשט nummis. Qui sunt quatuor sicli, & totidem ejusmodi nummi. Targ. חורפן agnis. Lxx. ἀμωὼν agnis. Job 42. & dederunt ipsi quilibet קשט nummū unum. Targ. חורפא agnam. Lxx. ἀμωάδα agnā. Act. 7. Quem emit Abraham τμητς ἀργυρις precio argenti. Unde apparet, fuisse nummum agni imagine signatum: sicut βῆς Athenis, & χελών testudo, in Pelopōneso. Abenezra tamen exponit, כבשה קשט agnā parvā.

קשה Arab. קשה duricies, asperitas. קשה indurat ipsum: in Avicen.

קשה tria significata habet. I. קשה ligavit, alligavit, obligavit, colligavit. Deut. 11. v. 18. וקשה, Targ. וקשה & ligabit ea in signum super manum vestram. Gen. 38. & accipiebat obstetrix, וקשה, Targ. וקשה & ligabat super manū ejus coccineum. Niph. וקשה ligatus, colligatus fuit. I. Sam. 18. & anima Jonathan וקשה ligata fuit cū anima Davidis. Targ. וקשה amore conjuncta sive conglutinata fuit. Neh. 4. v. 6. וקשה & colligatus fuit murus: constructus fuit: metaph. Piel. קשה ligavit. Esa. 49. v. 18. וקשה & alligabis ea sicut sponsa. Gen. 30. v. 41. Cum conciperet grex וקשה ligatarum. Targum וקשה temporanea. Quæ primæ concipiebant, ob robur naturæ ligatum: ob vires corporis valentiores. Quæ nascuntur in diebus Nisan, & sunt fortes & pingues.

NOM. קשור ligatus: Plur. קשורים ligati. Foem. קשורה ligata: Pl. קשורות ligata. Gen. 30. v. 42. וקשה & ligata erant Jacobi. Tar. וקשה & temporanea. quæ eduntur in diebus Nisan, & sunt robustæ præ alijs. Gen. 44. & anima ejus קשורה ligata est in anima ipsius. Targ. & anima ipsius חביבא לה chara est ipsi, tanquam anima sua.

קשה ornamenta, quæ capiti, collo aut pectori alligantur. Jerem. 2. Nō obliviscetur virgo ornatu sui, aut sponsa קשה, Targum קשה ornamentorum suorum. Lxx. ἀμωάδα ἀμωάδα fascia pectoralis sua. Rab. קשה fascia pectoralis.

קשה ligamen, nodus: Plur. קשה nodi. קשה קשה & קשה ligamenta. קשה קשה baculus.

II. קשה per metaphoram transfertur ad animorū rebellionis ergò colligationē, consensit, conspiravit, conjuravit, rebellis fuit. I. Sā. 22. Quia קשה colligati estis omnes cōtra me: conjurastis, conspirastis. Targ. קשה rebellastis. 2. Reg. 21. v. 23. וקשה & conjurarunt servu

servi Amon contra ipsum, & occiderunt regem in domo illius. Et occidit populus terra omnes הקשרים
conjurantes contra regem Amon. ΗΙΤΗραēל
 והקשר idem, fecit ligam. Facere ligā, est qua-
 si colligari contra aliquem. 2. Reg. 9. v. 14.
 והקשר & conjuravit Jehu filius Josaphat, filij
 Nimsi, contra Joram. Targ. ומרד & rebellis fuit.

NOM. קשר *liga, colligatio, conspiratio, malo-
 rum consensus & conspiratio, conjura-
 tio, rebellio.* 2. Sam. 15. *Et eras* הקשר, Targ.
 מרדא *rebellio fortis.* E sa. 8. v. 12. *Ne dicatis* קשר,
 Targ. מרד *rebellio, ad omnem cui dicit populus*
ille קשר rebellio. Lxx. *σκληρὸν durum: legerunt*
ה קשה durum: ob literarum ה similitudinē.
 Ezech. 22. *conjuratio prophetarum ejus in*
medio illius. Targ. סיעה *catus.*

III. Arab. קשר *caschfchar pellem aut corticem*
detrahit, decorticavit arbores, desquamavit pi-
scem, excoriat, deglubuit. P. Asl. אחקשר at-
caschfchar decorticatus, excoriat, desquama-
tus fuit.

קשר קשחא *quischfchara cortex, pellis, corium,*
squama, gluma, putamen, crusta ovi, pustula, fol-
liculus: PLUR. קשור cuschur cortices. קשורה
quischfchara alhaisch corium serpen-
tis, exuvia, vernatio.

קשר אלסליחה *casta lignea.*

קשורה *taqschira excoriatio, desquamatio*
pisces, decorticatio.

קשר מוקשר *mucachfchar decorticatus, excoria-*
tus: in Avicenna.

קשורה *caschfchar squamosus, pustulosus.*

קשת *Chald. קשה arcus. Verb. Chald.*
קשת jaculatus est: in קשה invenies.

A Syr. קשתא *veritas: in קשת habes.*

קתת Rabb. קת *manubrium, capulus: item, ono-*
crotalus.

קתא Arab. קתא *cheta, cum n̄ punctato, cum*
קטא convenit, cucumer sativus: PLUR. קתאין
cucumeres. קתא אלחמאר cheta alhamar cucu-
mer asininus, sylvestris.

קתא *medica. קתא miqthi olus.*

קתל Arab. קתל *occidit, pugnavit: in קתל inve-*
nies.

קתן Rabb. קתן *urceus, lagena: PLUR. קתנות ur-*
cei, lagena.

B קתף Arab. קתף *pervestigavit. Rom. II. v. 33. Nec*
קתף pervestigabit vias ejus.

קתור Syr. קתור *moram fecit: in קתור quare.*

Chald. קתור *petra, rupes: PLUR. קתורין* *petra.*

Rabb. *genus spina.*

Arab. קתורה *quathra pons, frustum, mem-*
brum, segmentum: PLUR. קתור quithar frustra.

קתורה *cuthaira buccella, bolus. קתורה*
cithara.

C QUADRATA.

קדום *securis: PLUR. קדומים, Foem קדומה se-*
cures.

קדסול *talus pedis, aut crus: PLUR. קדסולים tali.*

קרקע *parvimentum. Rabb. קרקעות fundi, bona*
immobilia.

קשקשת *squama: PLUR. קשקשות squama*
קשקשים squama lorica, lamelle ferrea, e quibus coa-
gmentatur pectoralia, aut etiam clypeus.

FINIS
 LITERÆ KOPH.

L I T E R A

ר R E S C H.

VIGESIMA Alphabeti litera nominatur Chaldaicè ריש, Syr. ריש *rish*, Arab. راء *raa*. Est autem ריש vel ראש, Hebr. ראש *caput, occiput: quod figura* ר refert. ¶ Potestas ejus alia Orthographica est, alia Etymologica. ¶ In Orthographia valet r Latinum. ¶ In Etymologia semper est radicalis.

ראה tria significata habet. I. ראה, Rabb. רא Arab. راء & راي *raï vidit, conspexit, spectavit, observavit.* Gen. 29. *Et factum est, postquam رאה, Targ. ראה vidit Jacob Rahelem.* Gen. 45. *Ecce oculi vestri ראה, Targ. ראה vident.* Exod. 2. *והראהו, Targ. ראה & videbat cum infantem.* Arab. Gen. 1. v. 4. *ורא אלה אלנו ראה & vidit Deus lucem bonam esse.* Psal. 8. *ראה vidi caelos.* Psal. 114. *ראה vidit mare, & fugit.* Psal. 90. *ראינו vidimus mala.* Matth. 2. v. 2. *ראינו ראה vidimus mala.* Matth. 23. *ראינו ut videant homines.* ראה *videbunt.* Joseph. ¶ Per metaphoram transfertur, 1. à visu, qui est acutior reliquis, ad alios sensus exteriores, qui permutantur: & significat sentire, experiri. Ad olfactum. Gen. 27. *ראה, Targ. ראה vide, odor filij mei, sicut odor agri: odora. tecum loquitur.* Ad tactum. Esa. 44. *calui, ראה, Targ. ראה vidi ignem: sensu.* Jer. 17. v. 8. *Et non ראה, Targ. ראה videbit, si venerit astus.* Pl. 16. v. 10. *Non dabis sanctum tuum ראה videre foveam: experiri corruptionem.* Psal. 34. *Amans dies ראה ut videat bonum: ut bono fruatur.* Sophon. 3. v. 15. *Non ראה videbis malum amplius.* Targ. ראה timebis. quia in margine notatur legendum esse ראה timebis. Pl. 90. v. 15. **D** *Anni (quibus) ראה vidimus malum.* Tob. 4. *Multa pericula vidit propter te in utero.* Ad auditum. Exod. 20. v. 18. *Et omnis populus ראה, Targ. ראה videntes tonitrua, & lampades, & vocem tubae: audientes.* Sic, Apoc. 1. *videre vocem, qua loquebatur mecum.* ¶ 2. Ad sensus interiores, seu ad cordis & mentis oculos; & significat cognoscere, scire, intelligere, expendere,

A *considerare, cogitare, observare, attendere, animadvertere, curare, prospicere, providere, eligere.* Gen. 42. v. 1. *ורא, Targ. ראה & vidit Jacob, quod esset frumentum in Aegypto: cognovit.* Eccl. 1. *Et cor meum ראה vidit multam sapientiam & scientiam: intellexit.* Jer. 2. v. 30. *Vos ראה videte verbum Domini: attendite, intelligite, quid ipse dicat vobis.* Targ. ראה accipite. Lxx. ἀκούσατε audite. Gen. 41. *Et nunc ראה videat Pharaon virum prudentem & sapientem: provideat, curet, eligat.* Job. 37. *Non ראה videbit omnes sapientes corde: non curabit.* Ich. *wolst dich nicht ansehen.* Gen. 22. v. 11. *Deus ראה videri sibi ovem ad holocaustum, mi fili: providebit, curabit, eliget.* Targ. ראה קדם ייגלי *coram Domino manifesta est.* 1. Sam. 16. *Quia ראה vidi inter filios ejus mihi regem: providi, elegi.* Pl. 64. *Dicunt, quis ראה videri eis? providebit.* 1. Reg. 12. v. 16. *ראה videri domum tuam, o David.* Targ. ראה על אנשי ביתך *consule super virum domus tuae.* Targ. ראה פאסע *legerunt cognationem.* Gen. 20. v. 20. *Quid ראה, Targ. ראה vidisti, quod fecisti rem istam? quid cogitasti? quid visum est tibi?* 2. Sam. 15. v. 27. *הראה אהה si videtur tibi, revertere in urbem.* Eccles. 1. v. 16. *ראה ולבי ראה considerastis.* Hof. 9. v. 10. *ראה vidi patres vestros.* Tar. ראה dilexi. ¶ 3. Ad visionem spirituales seu prophetiae. Esa. 30. *Qui dicunt ראה ad videntes, ne ראה videatis.* Targ. ראה לנבייא *ad prophetas, ne ראה prophetetis.* Quod prophetia per visionem fiat. Ezech. 1. *וראה מראות & videbam visiones Dei magnas & terribiles.* Joel. 2. *Juvenes vestri visiones videbunt.* Hof. 9. v. 13. *O Ephraim, quemadmodum ראה vidi super Tyro plantata in loco ameno. Quemadmodum vidi in visione prophetica Tyrum, quae est plantata in loco ameno, quod vastabitur: sic ego video Ephraim, quod producet ad occisionem filios suos. Sicut Tyrus vastata est, ita & Ephraim vastabitur.* ¶ Porro constructum cum ראה in, usurpatur in bonum & malum. In bonum, sign. *videre aut spectare optata cum voluptate. Itē illudere & cōtemnere, subsannare.* Psal. 118.

Pfal. 118. vers. 7. *Et ego videbo in A*
osforibus meis. Targ. *אחמי פורצנותא* *videbo ultio-*
nem. Psal. 22. *ויראוני* *videbunt in me.* Targum
מבון לי *contemnunt me.* Psal. 54. vers. 9. *In ho-*
stibus meis ראה *vidit oculus meus.* Targum
addit, נקמתא *vindictam.* In Malum signifi-
cat, spectare ad versa cum tristitia & dolore. Gen.
 21. vers. 16. *Ne אראה*, Targ. *אחוי* *videam in*
morte pueri: Ne cum dolore spectem ejus
 mortem. Genes. 44. *Ne forte אראה*, Targ.
אחוי *videam in malo, quod eveniet patri meo.*
 Etiam absolutè. Esa. 53. *Post laborem anima*
sua נראה *videbit, saturabitur.* Videbit bonum,
 quo saturabitur. 2. Paral. 26. *בראה* *cum ti-*
meret Deum. *ביראה*, à *ירא* *timuit:* permu-
 tata significatione ordinum. Erudientis
 in timore Dei. Junius notat se reperisse in
 manuscripto *ביראו* *in timoribus.* Et sic le-
 gere R. Salomonem. Genes. 50. vers. 15.
ויראו *& viderunt fratres Josephi, quod mortuus*
esset pater ipsorum. Hieron. *timentes.*
 Niphāl *נראה*, Arab. *נראה* *visus,*
conspectus fuit, apparuit. Genes. 1.
וחראה, Targ. *וחרחוי* *& conspiciatur arida.*
 Genes. 8. *נראו*, Targ. *אחרחוי* *visa sunt cacumi-*
na montium. Genes. 18. *וירא* *& visus est ad*
cum Dominus. Targ. *ואתגלי* *& revelatus est ei.*
 Arab. Matth. 2. *Angelus Domini חרא* *apparuit*
Josepho. Psalm. 17. *אחרא* *apparebo coram facie*
tua. Coloss. 1. vers. 15. *Qui non חרי* *videtur.*
 Galat. 5. *לאחרחון* *ne sentiat aliud.* Pual
ראח *idem.* Job. 33. *Contrita sunt ossa mea, nec*
ראו *conspecta sunt.* Hiphil *הראה*, Arab. *ארא*
ostendit, demonstravit, videre sivit. Genes. 48.
Et ecce הראה, Targ. *אחוי* *videre sivit me Deus*
etiam semen tuum. Psalm. 4. vers. 8. *Quis יראנו*
? Targ. *יחמנא*, Arab. *ירינא* *ostendet nobis bo-*
num? ut bonis fruamur, efficiet. Psalm. 60.
 vers. 5. *הראה*, Targ. *אחמית* *ostendisti populo tuo*
durum: exhibuisti, intulisti. Psalm. 59. vers.
 11. *ויראני* *videre faciet me in hostibus meis.* Targ.
אחמיתא *ostendet mihi ultionem.* Psal. 71.
 vers. 20. *הראהני*, Arab. *אריחני* *ostendisti mihi*
tribulationes. Genes. 12. *In terram, quam אראך*
? Arab. *אראך* *monstraverò tibi.* Matth. 4. v. 8.
& ostendit ei omnia regna mundi & gloriam eorum. Alc. 2.
ארינארה *איאתנא* *domine, ostende mihi.* Hophal
הראה *ostendimus ei signa nostra omnia.* Hophal
הראה *videre factus est.* Exod. 26. *Quod אחיותא*
videre factus es in monte. Hit hpaël *החראה*
vidit se invicem: de acie, *preliatus est, pugnavit.*
 Genes. 42. *Dixit Jacob filijs suis, cur חראו*
? Targ. *חראו* *videtis vos*
mutuo? aspicitis vos, acsi essetis saturi. Lxx.
παιγνισθησθε *pigri estis: cunctamini.* 2. Reg. 14.
 vers. 8. *Veni נהראה פנים* *videbimus nos facie.*

scilic. ad bellum. Targ. *בקרנא* *ob-*
vertemus facies in bello: confligemus, osten-
 demus fortitudinem nostram super e-
 quis ad pugnandum. Sic in Kal: 2. Reg.
 23. vers. 29. *Et occidit eum in Megiddo בראחו*
postquam vidit eum: postquam pugnavit
 cum eo.
 Nom. *ראה* *videns, propheta,* qui futura vi-
 det & prædicit: Plur. *ראים* *videntes, prophe-*
ta. 1. Sam. 9. vers. 9. *Venite, & ibimus ad הראה*
videntem, qui propheta hodie, appellabatur olim
הראה *לראים* *ad*
videntes, ne חראו *videatis.* Deinde, *ראה* *visio,*
prophetia. Esa. 28. vers. 7. *Errarunt בראה* *in vi-*
sione: in prophetia.
ראי *idem.* 1. Sam. 16. *וטבראי* *& bonus*
visu. Job. 33. *Deficiet caro ejus מראי* *à visu:* Ex-
 haurietur, ne videri possit. Gen. 16. vers.
 13. *Et vocavit nomen Domini loquentis ad eam,*
tu es אלאי *Deus visionis: quia dicebat, an etiam*
hic ראיתי *vidi אחריראי* *post visionem?* aut vi-
 dentem me. Sic vocat Deum omnia vi-
 dentem & cognoscentem, adeo ut nihil
 ipsum lateat. Targ. *אתה הוא אלהא חוי כלא* *tu*
es Deus videns omnia: quia dicebat, an etiam hic
ego cæpi videre, postquam אתגלי לי *revelavit se*
mibi? Significatur Deus videns afflictio-
 nes nostras. vers. 14. *Propterea vocatur puteus,*
puteus viventis ראי *visionis.* Targ. *אחוי*
עלה *qui apparuerat juxta eam.* Idem sunt *ראה*
 & *ראי*, literis הי permutatis.
 Arab. *רוינא* *visio, somnium.* Cap. Israël:
visionem, quam ostendimus tibi: somnium.
 Rabbin. *חכמת הראיות* *perspectiva.*
החראה *probatio.*
ראי *speculum, quod intuentur fœminæ,*
 cum se ornant. Job. 37. *Extendens cum eo nu-*
bes solidas כראי *ut speculum fustum.* Speculo
 comparat colorem nubium, ob clari-
 tatem.
ראה *vultur: ab acumine visus.* Deut 14.
 v. 13. *והראה* *& vulturem.* Targ. *ובכתנפא*
 quo habetur, Lev. 11. vers. 14. *הראה*, Targ.
והראה, ob literarum דר similitudinem.
ראו *visio.* Eccles. 5. *ראו עיניו* *oculorum.*
ראו *visiones.* Esa. 42. vers. 19. *ראו*
visiones sunt multa, & non observabis. 2. Paral.
 26. *Qui intelligebat בראה האלהים* *in visioni-*
bus Dei.
מראה, Foem. *מראה* *visus, visio, aspectus,*
forma, facies: Plur. *מראים*, Foem. *מראות* *vi-*
siones. Genes. 12. *Quia fœmina pulchra מראה*
 Targ. *ראו* *visu tuus.* 2. Sam. 23. *Et percussit Ae-*
gyptium איש מראה *virum visus: præditum*
 magna

magna facie aut persona. Ezech. i. מראור. A
 visiones Dei: magnæ & terribiles. ¶
 Deinde, מראוח specula. Exod. 38. v. 8. Et facie-
 bat labrum areum במראוח, Targ. במחויח in vel
 ex speculis militantium. Ex speculis, quæ mu-
 lieres Deum colentes, spretâ mundi va-
 nitate, Domino sponte offerebant. Non
 enim illis opus habebant amplius ad sese
 ornandas. Hier. de speculis mulierum, quæ ex-
 cubabant. Hof. correxit: e regione (mulierum)
 militantium. sed malè. Accepit pro מראה
 visus. I. Rabb. מראה כלי instrumentum visionis, speculum.
 non intuentur in speculum B
 in sabbatho. & נראה manifesta.

Arab. מרי miri, & מראה speculum: Plur.
 אמריא amriâ specula.
 אמריה amriâ specularium, specillum, conspi-
 cillum.

PROPR. ראובן Ruben, filius Jacobi. Gen.
 29. v. 32. & appellavit nomen ejus ראובן Ruben:
 quia dicebat, quod ראה יהוה בעניי vidit Dominus
 in afflictione mea. ut sit רא ex ראה vidit, ו ex
 יהוה Dominus, & בעניי in afflictione mea. C
 Inde tribus Ruben, & ראובני Rubenites, qui
 est ex illa tribu.

II. רא, Chald. רעי sterces, visu abominabile,
 sordes. Nah. 3. v. 6. Et posui te כראי tanquam ster-
 cus. Targ. לעיני כל חור מבטרא sedatam coram o-
 culis omnium te videntium. Lxx. eis ראי מראה
 Hier. in exemplum. Acceperunt pro ראי spe-
 ctaculum. & מראה: Lev. i. v. 16. Et remo-
 webit מראחו sordes ejus. quæ sunt in ventri-
 culo avis. Targ. ופקה vesicam ejus. quæ est
 in gutture avis tanquam ventriculus. & D
 Zophon. 3. v. 1. מראה inquinata & polluta.
 pro מראה paul Hiph. Lxx. פאריס illustri:
 conspicua: à ראה vidit. Chald. Psalm. 83.
 Erunt sicut רעי sterces super terra.
 דמן Targ. ורעי vas in quo pueri exonerant absum.

III. ראה vidit, visum est, dignus, conveniens
 fuit. Numer. 35. בלא ראה, Targ. בחי בלא
 indignè.

ראוי dignus, aptus, conveniens: Plur. ראיות
 digna. Esther 2. ut darentur ei septem puella
 הראיות, Targum רחון digna: concubitu
 digna.

ראוי עליך שחרע dignus scitu. ראוי לדעת E
 debes scire. ראוי necessarius. & ראיתי vidi, visum
 est mihi. & מראים astimantes. & התראה de-
 monstratio, argumentum, opinio, dubitatio. &
 ראיה aspectus, evidentia, ratio: Plur. ראיות ra-
 tiones. & ראיה probavit, amplexus est.

ריה & ריאה, Syr. ריחא vel ריחא, Arab. ריאה
 ria pulmo.

Chald. רויה, & רויה, Arab. רויה ruja
 visio, aspectus, forma, apparentia.

Arab. ראי rai cogitatio, affectus, consilium,
 sententia, opinio, mens.

ראיה raja signum, vexillum: Plur. ראיות ra-
 jat signa, vexilla.

ראיי raj simulavit.

ראיי muraj simulator, hypocrita: Plural.

ראיינ murajin hypocrita.

ריה, & מראה simulatio, hypocrisis.

ראם, idem quod רוים, altus, exaltatus
 fuit. Zachar. 17. וראמה & exaltabitur, & habi-
 tabit sub ea.

Nom. ראם & ראים, Chald. ראים & ראים ani-
 mal habens unum & altum cornu in fron-
 te, unicornis: Plur. ראמים & ראמים, Chald.
 ראים & ראים, Targ. ראים ראים
 ראים ראים, sicut unicornis, robor ejus. Job. 39. An volet ראים,
 ראים ראים, Targ. ראים ראים unicornis servire tibi? Deut. 33. v.
 17. וקרני ראם & cornua unicornis, cornua ejus.
 pro ראים unicornium: non enim habet u-
 nicornis, nisi cornu unum. Est autem uni-
 cornis, pullo equino, triginta menses na-
 to, haud abfimilis. & ראים sponte
 cornu unicum, longitudine trium cubi-
 torum. Coloris est idem animal equi mu-
 stellini: caput cervi instar, collo non ob-
 longo, rarissimæq; jubæ, ab altera parte
 solum dependentis. Tibias habet tenues
 easq; graciles admodum, hinnuli modo,
 caprinos ferè pedes. Judæi vocant ראים
 thier: à colore mustellino. In Scriptura de-
 signatur, 1. à cornuum eminentia: Psalm.
 32. 2. à robore: Num. 22. 3. à ferocia indo-
 mabili: Job. 39. vide.

ראמות corallia. & pro 1.

ראס. Arab. ראס ras caput. vide in ראש se-
 quente.

ראש. Inde ראש, Chald. ראש, & ראש, & ראש,
 Syr. ראש, Arab. ראס ras caput. Plur. ראשים
 & ראשים, Chald. ראשן & ראשן, Syr. ראשן, A-
 rab. ראס rus & ראס rauvas capita. Gen. 3. Ipsum
 conteret te ראש caput: in capite, ellipsis. Lev.
 4. Et sustinebit manum suam super ראש, Targ.
 ראש capite juveni. 2. Sam. 13. Et erat super ראש
 capite Davidis. Erat suspensa super caput e-
 jus, cum federet super throno. Jud. 5. v. 30.
 Divident spolia, puellam, puellas duas, & ראש
 caput viri: cuilibet viro, singulis. Numer.
 6. Et contaminabit ראש caput separationis sue.
 pro ראש capillum capitis: defectus ex
 sensu apparet. Partes ראס capitis, in A-
 vicenna sunt: 1. ראס capillus. 2. ראס
 3. ראס caro. 4. ראס panniculus. 5. ראס
 cranium. 6. ראס אלעשא אלעשא panniculus du-
 rus. 7. ראס אלעשא אלעשא panniculus tenuis.
 8. ראס cerebrum. 9. ראס ראס duo pan-
 culi sub

filiorum Israël. Targ. חושבן numerum. Lxx. A
 συλλογισμὸν computationem. Num. 1. vers. 2.
 Tollite ראש caput. Targ. חשבן summam. Lxx.
 ἀρχὴν principium. principatum. Acceperūt
 significatione secunda. Psal. 139. v. 17.
 Quam preciosa sunt cogitationes tuae, Deus: quam
 הם עצמו ראשיהם in valuerunt capita earum. Lxx.
 λίαν ἐνεργηθῆσαν αὐτῶν αὐτῶν, Hier. ni-
 mis confortati sunt principatus earum. Targum
 ורבו חזקתו ורבו חזקתו confortati sunt principes eorum.
 Gen. 40. Accipiet Pharao ראש caput tuum.
 Targ. ויזכור ידברך recordabitur tui. Ibidem. Et acci-
 piebat ראש caput principis pincernarum, & ראש
 caput principis pistorum, in medio servorum suo-
 rum. Targ. ויאמר & recordatus fuit: numerab-
 bat eos. ¶ Per Metonymiam, ראש venenum,
 quod capiti aut dentibus serpentis seu a-
 spidis in est: pro ראש. Deuter. 32. ראש &
 caput aspidum crudele. DE inde, venenum her-
 barum, venenum ex herba expressum,
 herba venenata, ut cicuta, aut alia ejusmo-
 di: vel amara, ut absynthium. Deut. 29. v.
 18. Radix fructificans ראש fel & absynthium.
 Jer. 9. v. 14. Et potavi eos ראש מי aqua fellis: a-
 qua expressa ex herba ista, quae ראש vo-
 catur. Targ. כסר לוט ביש ברישי חון calice male-
 dictionis malo, sicut capita serpentum. Hof. 10.
 vers. 4. Et germinabit בראש sicut fel iudicium,
 super sulcis agri. Citò super sulcis agri pullu-
 lat, & brevi totos agros ex tenui admodum
 initio occupat. Hieron. Herba calamo simi-
 lis, quae per singula genicula fruticem sursum, &
 radicem mittit deorsum, atq. ita brevi tempore to-
 tos agros vepribus similes facit. Amos 6. v. 12.
 Quia vertistis ראש לראש in fel iudicium, & fructum
 iustitiae in absynthium. Targ. וירש חון בישן in
 caput serpentum malorum. Psal. 69. Et dederunt
 in cibo meo ראש toxicum, & in siti meo potarunt
 me aceto. Targ. מרירות רישי הרמנין fel caput a-
 spidum. Matth. 27. Dederunt ei acetum bibere
 cum felle mixtum. ¶ Per Metaphoram, ama-
 ra & acerbata afflictio. Thren. 3. Memento affli-
 ctionis meae & exilij mei, לענה וראש absynthij &
 fellis. duæ species herbarum amaræ. Deut.
 32. ראש רוס fellis. & omisso.

ראשון primus ordine, di-
 gnitate, prior tempore: Plur. ראשונים
 primi. Foem. ראשונה, ראשונה, ראשונה
 prima: Plur. ראשונות. Gen. 8. v. 13. Et fa-
 ctum est in sexcentesimo primo anno, בראשון
 Targ. בקדמה in primo, in uno mensis: in pri-
 mo mense, primo ejus die. Exod. 12. בראשון
 in primo, in decimo quarto die mensis. Targum
 בניסן in Nisan. Ibidem. Septem dies azymos com-
 edetis, verum in die הראשון primo abolebitis
 fermentum ex domibus vestris: die, qui illis
 septem prior est. Joël. 2. Et pluviam seroti-

nam בראשון in primo. Targ. בירח ניסן in mense
 Nisan. Ezech. 30. Et factum est in undecimo an-
 no, בראשון in primo. In mense primo, qui e-
 rat Nisan, quo redemptus fuit Israël ex
 Aegypto. Gen. 25. Et exiit הראשון, Targ.
 קדמאה primus ruffus. Jos. 21. Quia vobis erit
 fors ריאשונה prima. ¶ Absolutè, pro principio.
 Gen. 28. Luz nomen urbis לראשונה, Targ.
 בקדמין prius: olim. Genes. 13. Ad locum alta-
 ris, quod fecerat ibi בראשונה, Targ. בקדמיהא
 in principio: prius. 1. Par. 15: 13. Quia למבראשונה
 quare in principio non vos? quare non fuistis
 in principio, cum portaretur arca ex do-
 mo Abinadab: ideo rupit Deus in nobis.
 pro למבראשונה. Et ב subintellecto: Ge-
 nes. 33. Et posuit ancillas, & liberos earum
 ראשונה, Targ. בקדמיהא (in) principio. Num. 2.
 ראשונה, Targ. בקדמיהא in principio profici-
 scentur. ¶ Est & prior honore, gratia, dignita-
 te. Esther 1. Sedentes ראשונה, Targ. בדרגה
 קדמיהא in gradu primo: qui erant primi &
 proximi regi dignitate. Dan. 10. Michael u-
 nus ducum הראשונים primorum: magnatum.
 sicut & השר הגדול princeps magnus vocatur.
 Esa. 41. הראשונות priora quid sunt?

ראשית, Arab. ראשית, Syr. ראשית & ראשית
 principium temporis, ordinis, numeri & di-
 gnitatis, præcipuum, primitivum, primitia, ori-
 go, initium. Genes. 1. בראשית in principio crea-
 vit Deus caelum & terram. In primo rerum
 omnium creaturarum exordio. Targ. בקדמין
 in prioribus: antiquitus. Marc. 13. Quales
 non fuerunt ab initio creaturae, quam condidit
 Deus. Prov. 1. Timor Domini, ראשית, principi-
 um scientia. quod interpretatur, Prov. 9.
 תחלה חכמה initium sapientia, timor Domini.
 Deuter. 18. ראשית, Targ. ראשית, principi-
 um frumenti tui, musti tui, olei tui, & ראשית, & prin-
 cipium velleris ovium tuarum, des ei: primos
 fructus ex agro susceptos, primitias. Deut.
 11. מרשית a principio anni. Hof. 9. v. 10. Sicut
 primitivum in ficu בראשיתה in principio ejus:
 cum primum maturescunt. Targ. רבאול
 quod primum maturescit. Prov. 8. Do-
 minus possedit me ראשית (in) principio viae sua.
 ellipsis præpositionis in. Amos 6. ראשית
 & principio aromatum ungentur: præcipuo.
 1. Sam. 15. Et accepit populus de spolio, oves &
 boves, ראשית, præcipuum anathematis. Nu-
 mer. 24. ראשית, præcipuum gentium Amalec.
 Plur. ראשיות principia. Ezech. 36. v. 11. Et bene-
 faciam מראשיותכם præ prioribus vestris.

ראשית, & מראשית, & מראשית, quod
 capiti supponitur seu substernitur, cervi-
 cal, pulvinar. Inde Plural. ראשיות, & מראשיות,
 & מראשיות cervicalia. 1. Sam. 26. Et accepit Da-
 vid hastam & vasculum aquae ראשיות
 à capitali-

à capitalibus Saulis. cum duplici signo pluralis numeri, in regimine. Jer. 13. v. 18. Quia decidit מראשותיכם capitalia vestra. Targum וְקָרוֹן gloria vestra: dignitas vestra regia. Lxx. ἀπὸ κεφαλῆς ὑμῶν à capite vestro. Legunt מראשותיכם: ob punctorum absentiam. Gen. 28. Et accepit de lapidibus istius loci, & posuit מראשותיו, Targ. צְרִיבֵיהֶם cervicalia sua: sub capite suo.

Syr. רישא praeceps, excellens. Foem. רישא praeceps. רישא capiteus, princeps. רישא principatus, potestas. רישא dominari. רישא à capite, denuo, iterum, à principio.

Arab. ראيس rājis princeps, capitaneus, primarius, nauclerus, nauta, monarcha, portitor, patronus, optimas, summus: Plur. ראيس rajaci, & ראيس capitanei, principes, monarcha. Alcoran. ראيس montes excelsi.

ראיס riāsa principatus, monarchia, dignitas, episcopatus. ראיס muravas capitatus.

ראיס aburas, ראיס biras quibir capito, capite magno praeditus. ראיס patriarcha. ראיס centurio.

ראיס principatum tenuit. 3. Joh. 1. v. 9. Quia cupit, ut ראיס principatum teneat super eos. ראיס enula.

tria significata habet. I. רב & רב magnus, multus, multiplicatus, auctus fuit substantia aut numero. Refertur ad qualitatem & quantitatem, eamque continuam & discretam: opponitur parvo & paucis. Esa. 54. ורב & multiplicabitur pax filiorum tuorum. Psal. 4. A tempore quo frumentum ipsorum, & mustum eorum רבו, Targ. multiplicata sunt. Exod. 23. ורב, Targ. multiplicetur contra te bestia agri. Miltra cum i conversivo. Gen. 18. Clamor Sodomae & Gomorrhæ, quia רבה, Targ. מלתא multus est: Millel. Chald. רב, Syr. אהרב magnificavit. HITHPAEL Chal. אהרב & אהרב magnificatus est. Numer. 16. Quia השתרר, Targ. אהרב principem te facies super nos, etiam השתרר, Targ. אהרב principem te faciendo. Jer. 14. Ne תהרבון, Targ. תהרבון levemini.

Nom. Hebr. & Chald. רב, Arab. rabb multus, magnus: absolute, multum: Plur. רבים multi. Foem. רבה, Chald. רבה multa, multitudo, major pars & multum: Plur. רבות multe. Gen. 24. Etia n pabulum רב, Targ. multum est nobiscum. Exod. 1. Ecce populus filiorum Israël רב, Targ. multus est. Exod. 9. Orate ad Dominum, רב & multum est: sufficit. Deut. 1. לכם, Targ. multum est vobis habitare in monte isto. Lxx. ἀναρῶσιν ὑμῖν sufficiat vobis. Gen. 25. ורב, Targ. & magnus serviet parvo: major minori. Esa. 53. Peccatum רבים, Targ. multorum portavit. Nehem. 7. Et timens

Deum מרבים à multis: sc. diebus. Num. 11. Et percussit Dominus in populo plagam רבה magnam valde. Pl. 62. Non movebor רבה multum. Pl. 120. רבה multum habitavit sibi anima mea: constructum pro absoluto. Deinde, רב, Chald. רבון, Foem. רבון multus, excellens aut peritus in aliqua arte, magister, doctor. Prov. 26. רב magister parat omnia. Jon. 1. Et accessit ad eum רב magister nautarum. 2. Reg. 25. Nabusaradan רב magister laniorum. Esth. 1. Et omnem רב magnatam domus suae principem. Esa. 19. Et misit illis servatorem ורב & magnatam: magistrum. Job. 32. Non רבים magistri sapiunt. Lxx. μακροχρόνιοι longevi. sequitur enim: & senes intelligent. Targ. רב רבא domini: magnates. Chal. Gen. 21. Et Pichol, Targ. רב princeps exercitus ejus. Gen. 23. נשיא אלהים, Targ. רבא רבא magistraus, & רבא רבא & רבא Rabb, & רבא magister: gradus dignitatis. Dicebatur autem רבא qui per impositionem manuum sapiens declarabatur. רבא, Chald. רבא magistri nostri: doctores nostri. Syr. רבא & רבא idem. Joh. 1. רבא, quod dicitur expositum, μαθησάτε magister. Joh. 20. v. 16. רבא, quod dicitur, μαθησάτε magister. Dominus mundi: Deus.

אוי לר: provincia. R. S. in i. Hofex: va illi provincia sepe-lienti dominos suos: quod bonis mali, aut malis peiores ferè succedant.

רב multitudo: Plur. רבים multitudines. Gen. 27. ורב, Targ. וסניאיה & multitudinem frumenti. 2. Paral. 9. Et aurum לרב ad multitudinem. pro quo habetur, 1. Reg. 10. רבא multum valde. Job. 4. ורב & multum ossa mea concussit. Lxx. ὑπερβαλὼν & magnopere. Deut. 7. Non מרבכם propter multitudinem vestram pra omnibus populis. Targ. מרבאין אהון propterea quod multi vos estis. Hof. 8. Scripsi ego ipsi תורת רבא multitudines Legis meae.

רבא, Arab. myriads, decem millia: Plur. רבבות, Chald. רבון & רבון, Arab. myriades. Deut. 32. Et duo fugabunt רבבה decem millia. Pl. 3. v. 7. Non timebo עם מרבבות à multis myriadibus populi. Ingentem numerum denotat: sicut Latinis sexcenta. Targ. מרבבות à lite populorum. Respexit ad רבא litigavit, rixatus fuit. רבא & רבא idem. Duale רבבות, Chald. רבבות bis decem millia: Plural. רבבות myriades.

Inde Verb. Piel רבב decem millia produxit. Pl. 144. v. 13. מרבבות multis myriadibus producit in plateis eorum.

Rabb. רבב ut plurimum, plerumque. לשון plurale masc. לשון רבבות plur. foeminiuum.

Syr. רבב plus, magis. Bbbb Arab.

Arab. רב rabb dominus. Alcor. אללה רבי A
 רב אלסמאח ואלאר. Dominus seculorū. רב עאלמין
 Dominus caeli & terra. רב אלכית rab albeith do-
 minus domus, paterfamiliās, her°. רב רבנא rab-
 bana dominus noster. רב כל שי dominus omnis
 rei. Plur. ארבאב arabab: dual. רבין domini. רב
 dominus dominorum. Foemin. רבה
 rabba domina. רבנות dominatio.

רב rabb Deus vivus & verus.

רב רבנא rabbeni divinus: Plur. רבאניו rab-
 banijn divini. Foem. רבאניה divina. רבא
 rabbama saepe.

רב רבוב rabib privignus, filiastrer, filia mea ma-
 ritus. Plur. ארבאב filiastrer. Foem. רבית rebi-
 ba filiastra.

PROPR. רבה Rabba, metropolis Am-
 monitarū, nunc Philadelphia: à Ptolemæo Phi-
 ladelpho. Deut. 3. ברכת בני עמון in Rabba filio-
 rum Ammon. Inde Rabbath. Lxx. ἐν τῆ ἀκροῦ
 in cacumine. Legerunt רמה excelsum: ob
 cognationem. Jer. 48. בנות רבה filia Rabba.
 Sunt villæ Rabba urbis Moabiticæ. E-
 zech. 25. v. 5. Et dabo רבה Rabba habitationem
 camelorum.

II. רב jaculatus est, jecit, projecit arcu, sagittavit.
 Gen. 49. v. 23. Et exacerbarunt eum ורב ורב
 jaculati sunt. Targ. ונקמוהו & vindicarunt eum.
 Lxx. καὶ ἐλοιδόρασαν, Hier. & iurgati sunt. Ac-
 ceperunt pro רוב litigavit. Hoi non corre-
 xit. Pl. 18. v. 15. Et misit sagittas suas, & dissip-
 avit eos: & fulgura רב jaculatus est, & turbavit
 eos. Cum camets, ob Rebia distinguens.

NOM. רב jaculator, sagittarius. Plur. רבבים
 sagittarij. Jer. 50. v. 29. Convocate contra Baby-
 loniam רבבים jaculatores seu sagittarios omnes cal-
 cantes arcum. Job. 16. v. 13. circumibunt seu cir-
 cumdabunt contra me רבביו, Targ. רבביו sagitta
 ejus. Sicut qui jaculantur sagittas ad leo-
 pum undiq;

רבבים stilla pluvia, quæ sagittarum in-
 star in terrâ decidunt in Octobri seu Au-
 tumno: מטרו חוק. Deut. 32. v. 2. & Mich. 5. v.
 6. ורבבים & sicut stilla super herba. Targum
 וכוסיס מלקושא & sicut stilla pluvia sera. Jer. 3.
 v. 3. Et prohibita sunt רבבים, Targ. רבבים stille,
 & pluvia sera non fuit: pluvia descendens in
 Marhesvan. Mich. 5. v. 6. Lxx. habent: ὡς
 ἄγρες sicut agni. at pavides est gutta: pavides seu pa-
 vides gutta, stilla.

III. Arab. רב robb densum, succus: Plur. רבוב
 & רבוב succi. in Avic. אלו רבוב אלהאמצה succus
 acetosa. רב אלסוס rob allus succus liquiritia.
 Succus fructuum, ignis calore condensa-
 tus, ut asservari possit.

רב ראיב raib lac coagulatum.

רבב. Rabb. רבב ordinavit, unum super altero posuit.

רבבנא edificium. מרבנא של אבנים edificium seu
 ordo lapidum super se invicem positorum.

רבבנא genus preciosi lapidis.

Syr. רבבנא connexiones & commissurae, in co-
 nopis & tabernaculis.

רבב. רבב stravit lectum, ornavit. Prov. 7. מרבבים
 רבבתי, Targ. רבבתי stragulis stravi le-
 ctum meum.

NOM. רבב, Arab. רבב turbid ornamentū
 colli & gutturis, torques. Gen. 41. Et posuit
 רבבתי, Targ. רבבתי torquem auri su-
 per collum ejus.

רבב stragulum: Plur. מרבבים stragula, qui-
 bus insternuntur lecti. Prov. 31. מרבבים,
 Targ. רבבתי stragula fecit sibi.

רבב scarificatio, incisio cutis ad
 extrahendum sanguinem cucurbitulis.

רבב pavementum, statua.

Arab. רבב rabad pagus, vic°, suburbium, par-
 ochia: Plur. ארבאר pagi, suburbia, parochia.

רבב duo significata habet. I. רבה, Chald. רבב
 multiplicatus, magnificatus, evectus, auctus, nu-
 tritus, educatus fuit, crevit. Gen. 1. v. 22. Et avis
 רבב, Targ. רבב multiplicetur in terra. 2. Par. 24.
 v. penultimo: רבב scribitur pro רבב & mul-
 titudo oneris (prophetiæ) super ipso. legitur
 רבב multiplicabitur. Et quàm multiplicata
 fuerit prophetia. Gen. 2. crescite ורבבו, Targ.

רבבו & multiplicamini. Job. 33. v. 12. Quid ורבבו
 רבבו, Targ. רבבו magnificabitur Deus pra homine?
 exaltabitur. Deut. 8. v. 13. ורבבו multiplicabū-
 tur. pro רבבו Chald. Genes. 27. ורבבו, Targ.

רבבו & crescebat puer. Piel רבבו, Chald. רבבו
 multiplicavit, magnificavit, exaltavit, evexit ad
 honorem & dignitatem, auxit, nutrit, e-
 ducavit. Pl. 44. Nec רבבו multiplicasti in precijs:
 auxisti precia eorum. Jud. 9. רבבו multiplica
 exercitum tuum: auge. Targ. רבבו ordina: in-
 strue. Ezech. 19. In medio leuncolorum רבבו
 educavit pullos suos. Thren. 2. Quos palmis tra-
 ctavi, ורבבו & educavi. Chald. Esa. 61. v. 1.

Propterea רבבו unxit me Deus. Targ. רבבו ma-
 gnificavit: evexit. Psal. 2. Ego autem רבבו un-
 xi regem meum. Targ. רבבו inauguraui. Arab.
 1. Tim. 5. v. 10. Si רבבו educavit liberos. Eph. 6.
 v. 7. Sed רבבו educate eos in disciplina. Alcor.

רבבו sicut educavit me parvulum.
 רבבו rabbi nutrit, educavit. ארבא atrabba
 nutritus, educatus fuit, crevit. רבב pueritia:
 Plur. תרבי tarabi. רבב murabbi alumn°.

רבב rabbaja nutrix. Hiph. רבבה, Chal.
 רבבה, idem quod רבה. Gen. 3. vers. 16. רבבה
 רבבה, Targ. רבבה אסנאה אסני. multiplicando multi-
 pl cabo dolorem tuum: infinitivus praterito
 similis in ultima. Esa. 55. רבבה multiplicabit
 ignoscere: multum ignoscet. 2. Sam. 14. v. 11.

רבבה & nutrit, educavit. ארבא atrabba
 nutritus, educatus fuit, crevit. רבב pueritia:
 Plur. תרבי tarabi. רבב murabbi alumn°.

רבב rabbaja nutrix. Hiph. רבבה, Chal.
 רבבה, idem quod רבה. Gen. 3. vers. 16. רבבה
 רבבה, Targ. רבבה אסנאה אסני. multiplicando multi-
 pl cabo dolorem tuum: infinitivus praterito
 similis in ultima. Esa. 55. רבבה multiplicabit
 ignoscere: multum ignoscet. 2. Sam. 14. v. 11.

רבבה & nutrit, educavit. ארבא atrabba
 nutritus, educatus fuit, crevit. רבב pueritia:
 Plur. תרבי tarabi. רבב murabbi alumn°.

רבב rabbaja nutrix. Hiph. רבבה, Chal.
 רבבה, idem quod רבה. Gen. 3. vers. 16. רבבה
 רבבה, Targ. רבבה אסנאה אסני. multiplicando multi-
 pl cabo dolorem tuum: infinitivus praterito
 similis in ultima. Esa. 55. רבבה multiplicabit
 ignoscere: multum ignoscet. 2. Sam. 14. v. 11.

רבבה & nutrit, educavit. ארבא atrabba
 nutritus, educatus fuit, crevit. רבב pueritia:
 Plur. תרבי tarabi. רבב murabbi alumn°.

Recordetur, quæso, rex Domini Dei tui, מהרבות ne A
 multiplicet assertor sanguinis לשחח perdere, nec
 perdant filium meum. Targ. בריל לאסנאה ארחה
 בריל לקים גואל propterea ut multiplicetur via corā vin-
 dice. HIT HP. Syr. אחרבי educatus fuit. Luc. 4.
 ubi אחרבי educatus fuit. Ara. אחרבי multiplicatus
 fuit. Pl. 144. ויחרבון & multiplicabūtur in plateis.

NOM. מרבה, Foem. מרבה multiplicatio, ma-
 gnitudo. Esa. 9. לפרכה המפרשה multiplicationi do-
 minationis & paci nullus finis. Masoritæ notāt
 למרבה legendum esse. ס clausum indicat
 regnum Christi, de quo hīc agitur, intra
 limites Terræ sanctæ seu populi Judaici
 conclusum, fore ut multiplicetur inter
 gentes. Lxx. אחרבי & sanitatē ipsi.
 Acceperunt pro למרפא, אחרבי sanavit: obli-
 terarum כפ similem sonum. Ezech. 23. v.
 32. מרבה multiplicatio (aut multus) להכיל ad
 capiendum. refertur ad præcedens כוס calix;
 qui erit magnus, ut multū capere possit.

הרבה & הרבות multum adjectivè, substan-
 tivè & adverbialiter: infinitivus loco no-
 minis. Gē. 15. Ego clypeus tibi, merces tua הרבה,
 Targ. הרבה multa valde. Jer. 42. v. 2. Quoniā reli-
 cti sumus parum מהרבה de multo. Prov. 25. Ede-
 re mel הרבות multū, non bonū. 2. Reg. 10. Achab
 coluit Baal parum, Jehu colet eum הרבות multum.

מרבית multitudo, major pars. 2. Par. 9. Et ecce
 non est mihi nunciatum dimidium מרבית multi-
 tudinis sapientia tua. 1. Par. 12. v. 29. מרביתם
 multitudo eorum custodiunt custodiā domus Sau-
 lis: multi ex illis. ¶ Deinde, גידול educatio, nu-
 tritorum & educatorum cætus, alumni, qui do-
 mi aluntur & educantur, alumnus, progenies.
 Jun. soboles. 1. Sam. 2. v. 32. Et omnis מרבית e-
 ducatio domus tua, morientur viri: quotquot
 domi tuæ educati fuerint.

הרבות idem. Num. 32. v. 14. Ecce surrexistis
 pro patribus vestris הרבות educatio hominum pec-
 catorum: soboles. Targ. הרבות הלמירי. Lxx.
 οὐσπερ αἰμα agmen, commissio. Pisc. ein hauff jündi-
 ger Menschen. ¶ Tertiò, usura, quæ est pecu-
 niæ multiplicatio, sicut Græcis τὸ κέρδιον qui-
 dam pecuniæ partus, fænus. Lev. 25. v. 37.
 ובמרבית, Targ. ובמרבית & in usura non dabis
 cibum tuum.

הרבית, Chald. רבית, Syr. רבין, Arab. רבא ri-
 bi idem. Prov. 28. מרבית multiplicans substantiā E
 suam כנשך ובחרבית cum fænore & cum usura. u-
 bi etymologia exprimitur. Ezech. 18. In
 fænore non dabit, ובחרבית & usuram non accipiet.
 Chald. Deut. 23. v. 21. Non תשיך, Targ. הרבית
 fænore dabis fratri tuo נשך, Targ. הרבית fænus ar-
 genti, נשך, fænus cibi, נשך, Tar. הרבית fænus
 rei, quæ ישיך, Targ. הרבית fænore datur. Ho-
 die Judæis רבית ribis usura.

Arab. ארכבי fænerator, usurarius. ארכבי

bi fæneravit, fænore dedit.

ארבה locusta, quæ magna multitudine
 volitat. Jer. 48. Quia מרבה רבו multiplicati
 sunt pra locusta: nec ipsis est numerus. Jud. 6. Et
 veniebant sicut ארבה locusta in multitudine. Pl.
 109. Excussus sum בארבה sicut locusta: ex uno
 loco in alterum pellor, sicut locusta ex u-
 na sepe in alteram. Lev. 11. Hæc autem ex illis
 comedetis הארבה, Targ. הארבה locustam juxta spe-
 ciem suam. Apud Africanos, Syros & Perlas
 in cibum recipiuntur locustæ, quæ carent
 alis. Elixis vescuntur Arabes, tostas etiam
 redigunt in pollinē. Clenardus in Epist.
 de Mauritania Phæsa: Hoc anno nobis cum lo-
 custis res est, quæ multis in locis omnia fata devo-
 rant: vidisses nuper cælum totum obductum agmi-
 nibus locustarum. Ulescuntur rustici, ut possunt. nā
 saccos plenos locustis in foro venditant. Nam hoc
 genus hostium hic mos est comedere.

Rabb. מרבית multitudo, pluralitas, Numerus plu-
 ralis. ארכבי מרביות rami magni.

Chal. רבי, emphat. רביא puer, qui crescit,
 educatur: Plur. רובין pueri. Esa. 9. ילד רבי,
 Tar. רבי puer natus est nobis. Gen. 37. Et ipse e-
 rat נער, Targ. רבי puer cum filijs Zilpa.

מרבית pueritia: Plur. רובין pueritia.
 רבית puella: Plur. רובין puella.
 ארכבי nutritius, qui educatur. ארכבי e-
 ducatus fuit.

מרבין מרבית nutritius. ארכבי מרבית nutritix. ארכבי
 educatio.

Arab. ארכבי incrementum. ארכבי רבו asthma.
 ארכבי מרבית condita. ארכבי מרבית conditus: à רב rob.

II. רב, sicut רבב, jaculatus est, sagittavit. Gen. 21.
 v. 20. Et habitabat in deserto, & erat רב, Targ.
 רבב jaculās arcu: projiciēs sagittas arcu. Lxx.
 ῥαββὸς sagittarius. Hier. juvenis sagittarius. Ac-
 cepit pro Chaldæo רבב puer, juvenis.

Chald. רבב jaculator. ארכבי Rabb. רבב קשה
 jactus arcus.

רבח Arab. רבא rabah lucratus fuit, lucrifecit, lu-
 cro acquisivit, questum fecit, melioravit, impetra-
 vit, meritis est, demeruit. Matth. 16. v. 26. Quid
 proderit homini לו רבא אלעאלם בלה si lucratus
 fuerit mundum universum. Matth. 25. v. 16.
 & lucratus fuit quinq. libras seu
 talenta. Ibid. Ecce alia quinq. talenta lucrata
 sum. 1. Pet. 3. v. 1. ירבחונתם lucrifaciant eos
 absq. sermone. 1. Cor. 15. v. 3. Non ארכבא lucrabor
 quicquā. 1. Cor. 10. v. 22. לארכבא ut lucrer infir-
 mos: acquiram. Act. 36. v. 2. Et ירבחא questum
 præbebit operarijs.

NOM. מרבח, & מרבחא lucrum, questus, u-
 sura, utilitas, impetratio. ארכבא lucra.

מרבחין marbuh impetratus: Plur. מרבחין
 marbuhin impetrati.

רבב Arab. רבב rabat ligavit, alligavit, vincivit,
 Bbbb 2 cinxit,

Nom. רביע. Syr. רביע. ver. רביע in vere. A
רביע vernalis.

רבע rabe herba, faenum. רבעו raba
alchotaf herba hirundinis, chelidonium.

רבעו duo significata habet. I. רבעו cubuit, accu-
buit, decubuit, jacuit: proprium animalium
quadrupedum. Gen. 49. v. 9. Incurvavit se,
רבעו accubuit sicut leo. Esa. 14. v. 30. Et pauperes
secure רבעו cubabunt. Targ. וישון habitabunt:
Metaphora. sicut oves in deserto pascen-
tes absq; metu. Esa. 11 v. 6. Pardus cum haedo
רבעו cubabit. Targ. וישון habitabit. Zoph. 2. v.
7. In vespera רבעו accubabunt. Targ. וישון per-
noctabunt. Lxx. καταλυσσω. Ibid. ורבעו &
cubabunt in medio ejus greges. Targ. וישון &
habitabunt. Gen. 4. Ad januam peccatum רבעו
cubat. Targ. in Eccles. 10. ad musca
morfis ויצרא בישא רשקן על חרעי לבא: & figmen-
tum malum, quod cubat ad portas cordis. Deut.
22. Et mater רבעו cubans super pullis, aut super
ovis. Hiphil רבעו cubare fecit, stravit, funda-
vit. Psal. 23. In pascuis graminosis רבעו faciet
me cubare. Ezech. 34. Ego pascam oves meas, &
ego רבעו cubare eos faciam. Absolutè: Cant. C
1. ubi pascas, ubi רבעו cubes in meridie. Pastor
pascit oves usq; in meridiem: postea in
meridie eas cubare finit. Esa. 54. v. 11. Ecce
ego רבעו cubare facio super sibus lapides tuos.
Targ. כבש sterno.

Nom. רבעו, מרבעו, מרבעו cubitus, accubi-
tus, cubile: locus ubi ferè cubant. Ezech. 25.
Et filios Ammon למרבעו in cubile ovium.
Targ. לבית משרי in domum habitationis.

Rabb. מרבעו praesides Academiae, qui
multos habent discipulos in Talmud. D

II. Rabb. המרבעו conspergit aqua. Talm. המרבעו
אשה qui spargit aquam in medio domus sua.
חכמה מוכחצת ביחה בשבת mulier sapiens spargens
aquam in domo sua in Sabbatho.

רבעו. Inde מרבעו locus, ubi faginantur vi-
tuli, faginarium, aut faginatio. I. Sam. 28. Et
mulieri erat vitulus מרבעו faginationis. Targum
pinguis. Jer. 46. Mercenarij ejus, in medio
ejus, sicut vituli מרבעו, Targ. רבעו faginationis.
Qui sunt in domo faginationis, edunt, bi-
bunt, non egrediuntur ad bellum.

Chald. רבעו faginatio.

Rabb. רבעו faginavit, pinguefecit, farcivit.

רבעו. Arab. רבעו luxus.

רבעו duo significata habet. I. Chald. & Syr.
רבעו: Piel רבעו desideravit, concupivit, appe-
tijt. Psal. 102. אנה, Targ. רבעו desideravit
eam ad habitationem sibi. Job. 14. Ad opus ma-
nus tuae רבעו, Tar. רבעו desiderabis. Syr. Act.
20. Et vestes non רבעו desideravi. Rom. 7. v. 7.
Non רבעו concupisces. רבעו concupiscibilis.

Pasf. Syr. רבעו desideravit. Matth. 13.
רבעו desiderarunt videre.

Chald. רבעו persuasit, seduxit. Pl. 78. v. 36.
רבעו, Targ. וישנגנון & seduxerunt eum.

Nom. רבעו, רבעו, רבעו, רבעו
desiderium, ingenium. Plur. רבעו desideria.

רבעו simplices, qui facile persuadentur,
fatui. רבעו desiderabile.

II. Arab. רבעו. Inde רבעו commotus fuit.
Matth. 21. ארתנה אלמינה כלהא commota est
civitas tota. Matth. 24. Virtutes caeli רבעו com-
moventur. Joh. 11. v. 38. וארתנה יסוע פי נפסה
& commotus fuit Jesus in anima sua: tremuit.
Pl. 2. Quare רבעו commota sunt gentes? fre-
muerunt. רבעו tremuit tremore.

Nom. רבעו fortior, potentior: in Avic.

רבעו in רבעו vide.

רבעו. Inde Nom. רבעו gleba terre: Plur. רבעו
partes terræ coherentes, gleba. Sunt scif-
suræ aut rimæ terræ ex calore & pluvia.
Job. 38. v. 38. רבעו & gleba cohærescent: con-
densabuntur. Sunt partes pulveris in va-
poribus, supra in aère. Job. 21. v. 33. Dulces
fuerunt ipsi רבעו gleba alvei. Targ. רבעו
gleba. Lxx. αλμικες silices.

רבעו. Arab. רבעו ragda planicies aqua: Plur. רבעו
ragdit planicies aquarum.

רבעו. Syr. רבעו, idem quod רבעו, desideravit, concu-
pivit. Marc. 5. רבעו ut concupiscat eam.

Arab. רבעו ragi: Pasf. רבעו atragi fudit,
confidit, securis fuit, speravit, expectavit. Pl. 33.
Anima nostra רבעו expectavit Dominum. Pl. 40.
Expectans רבעו expectavi Dominum. Psal. 37.
Qui verò רבעו expectabunt Dominum. Psal. 22.
רבעו expectarunt te. Psal. 37. רבעו expecta Domi-
num. Ephes. 1. v. 12. ורבעו & speravimus in
Christo. Psal. 69. רבעו spera in Deo. Psal. 145.
Oculi omnium in te רבעו sperant. Matth. 11. v.
3. רבעו aut expectabimus alium? Luc. 2.
רבעו expectabat consolationem Israelis. Alcor. A-
ran. ורבעו אליום & sperate diem po-
stremum.

Nom. רבעו ragi fiducia, spes. רבעו spes ve-
stra. קלה רבעו calil arrage desperans.
cillat rage desperatio.

רבעו. Chald. & Syr. רבעו motus, commotus, con-
citat^o fuit corpore vel animo. Corpore, tremuit,
cōtremuit, trepidavit, pra metu aut ira: sede vel
loco motus fuit. Animo, pavit, expavit, metu-
it, timuit, perturbatus, iratus, indignatus, rixatus
fuit, doluit. De corpore: Esa. 14. v. 9. Infer-
nus desubter רבעו, Targ. רבעו commotus est in oc-
cursum adventus tui. I. Paral. 17. Et ponam lo-
cum populo meo Israel, & habitabit sub eo, seu
in loco suo, nec רבעו movebitur amplius. De ani-
mo, pavere, expavescere; Exodi 15.

A רגיל, Chal. רגיל, Rabb. רגיל, Arab. ra-gil pedes, pedibus incedens, pedester, miles pedestris: P Lur רגיל, Chal. רגיל, Arab. rigila pedites. Exod. 12. & profecti sunt, ex Raemes in Succot, circiter sexcenta millia רגיל, Targum רגיל נכריה pedites. 1. Sam. 4. v. 10. Triginta millia רגיל pedum. Lxx. τριακῶντα ὀκτακῶντα ordinum. Legerunt רגיל vexilla: ob similitudinem. Jerem. 12. Sicum רגיל pedibus cucurristi, & defatigarunt te, & quomodo inflammaberis cum equis.

רגיל fullo, qui pedibus suis calcat vestes laneas, cum lavat seu præparat eas. quod est argutari pedibus: quando telam laneam rudem subigunt, pedibus subsultando itentidem. 2. Sam. 17. v. 17. & Jonathan & Achimaaz stabant in fonte רגיל, Targum קצרא fullonis. In quo fullones lavabant vestes. 1. Reg. 1. v. 9. Qui est juxta fontem רגיל fullonis.

רגיל pedes: vel quicquid est infra ad pedes. Ruth. 3. & deteges רגיל, Targum רגיליהויה pedes ejus, & cubabis. Ibidem. Et ecce mulier cubans (juxta רגיליהויה pedes ejus.

II.A רגיל fit Verbum רגיל, idem quod רכל, detulit, detraxit, obtrectavit, sefellit: vel quod explorator pedibus obambulat de loco in locum: quod hinc inde discurrit deferendo vel explorando: vel literis רגיל permutatis. Psalm. 15. v. 3. Qui non רגיל, Targ. אכל רגיל detulit super lingua sua. Lxx. ἔφαθ' ἐπὶ τῆς γλώττης. Piel רגיל: quando de persona dicitur. 2. Samuel. 19. & detulit in seruo tuo ad dominum meum regem. Targ. ויאמר על עכברך & dixit contra seruum tuum רגיל, Targ. ויאמר על עכברך. Lxx. ἔφαθ' ἐπὶ τῆς γλώττης. ¶ Quando verò de loco dicitur, exploravit. Deut. 1. & explorat eam. Jos. 7. v. 2. Ascendit, & רגיל, Targum & explorat terram: Et ascenderunt viri רגיל, Targum & explorarunt. Si. Hiphil. רגיל duxit, deduxit, direxit ad incedendum, assuefecit. Græcis ἄγω duco, assuefacio. Hof. 11. v. 3. deduxi Ephraim. Targum רגיל בארחה קנא deduxi in viarecta: Eduxi eos ex Aegypto pedetentim sine labore: sicut puer assuefecit ad incedendum. ה pro ה Hiphil. Aut verbum formatum à nomine רגיל: ut ה fiat radicale. Lxx. συνέδραμον colligavi: ligavi pedes. Hieron. quæ si nutritivus fui. Rabb. רגיל assuefecit, consuefecit.

Chald. רגול colligatus, varius circa pedes. Gen. 30. Omne רגול, Targ. רגול ligatum. רגול vitis pedata, fulta: quæ non adheret arbori.

Syr. רגול & רגול torrens, vadum, quod pede transitur.

Rabb. רגיל margarita. רגיל affuetus. Psal. 45. Calamus scribe מהיר רגיל, Targum רגיל exercitati. לטשור. quæ solitus est facere.

רגיל usus, consuetudo. רגיל usitatus. רגיל usitata moneta. רגיל רגיל רגיל conversatio.

רגיל gallus sylvestris. Propr. רגיל idolum, figura: 2. Reg. 17. v. 30. Arab. רגיל אלגרא רגיל ragal algitrid pes locustæ. רגיל אלגרא רגיל ragal algorab pes corvi: in Av. רגיל רגיל רגיל ragila porulaca. רגיל רגיל רגיל ragel columna, fulcrum adificij.

B III. Rabb. רגיל pedidit, pedes texit, purgavit ventrem, evacuavit.

רגיל foramen ani, podex. IV. Arab. רגיל ragil vir, maritus, homo: P L רגיל רגיל & רגיל rugul viri, homines: Dual רגיל רגיל, Alc. רגיל רגיל duo viri.

רגיל rigili virilis. רגיל רגיל birugla viriliter. רגיל deflijt ad pedes.

C רגם duo significata habet. I. רגם, Chald. & Syr. רגם, Arab. רגם ragam obruit lapidibus, lapidarvit, undique multitudine lapidum obtexit. Levit. 20. v. 27. באבן רגם lapide obruent eos. Targum באבן רגם lapide jacent eos. Deut. 21. ורגם, Targ. & obruent eum omnes viri urbis ejus באבן, Targum באבן רגם lapidibus. Et sine אבן addito: Levit. 24. ורגם, Targum & lapidabunt ipsum totus cætus. Chald. Exod. 8. & non רגם רגם lapidabunt nos. Targum. Cogitabunt רגם רגם lapidare nos. Syr. Marc. 12. רגם רגם רגם רגם lapidarunt eum. Joh. 9. Tulerunt lapides רגם רגם ut lapidarent ipsum. Matth. 23. רגם רגם ad te missos. Hebr. 11. v. 37. רגם רגם lapidati sunt. Arab. Mat. 21. v. 35. רגם רגם רגם רגם lapidarunt aliquos. Johan. 6. רגם רגם lapidetur. Act. 27. v. 19. רגם רגם lapidarunt Stephanum. Rals. Chal. רגם רגם, Syr. רגם רגם lapidatus fuit. Chal. Exod. 19. v. 13. רגם רגם רגם רגם סקול יסקל, Targ. רגם רגם רגם רגם lapidando lapidabitur. Syr. 1. Corinth. 11. v. 25. Somel רגם רגם lapidatus sum.

Nom. רגם, Foem. רגם collectio, congregatio, cætus. Psalm. 68. Principes Juda רגם רגם collectio eorum.

רגם acervus, cumulus lapidum. Prov. 26. Sicut scrupulus lapidis במרגם in acervo. Targ. רגם רגם רגם רגם qui volat in funda. Lxx. ἐν σφενδόνῃ in funda.

רגם purpura. Chald. רגם רגם ligna connexa, rates.

Rabb. רגם רגם lapidatio, supplicij genus. Lapidabantur autem, 1. Incestuosus, accedens ad matrem, patris uxorem, filij uxorem, puellam desponsatam, masculum, jumentum. 2. Blasphemus. 3. Idololatra, of-

ferens de semine suo idolo Molech. 4. A
Violans Sabbathum. 5. Maledicēs patri
aut matri. 6. Impellens seu incitans ad
idololatriam. 7. Filius immorigerus.

Alc. מרנום lapidatus.

II. Chald. תרגום, Arab. targam *exposuit
per aliam linguam*, ex una lingua in aliam
translulit, interpretatus est liberius, quæ
dam mutando aut etiam addendo, decla-
rationis causa. Ezrę 4. מחרגם *expositus*. Sy-
riacę. Matth. i. v. 23. דמהתרגם *quod exponitur,
nobiscum Deus*. Arab. i. Cor. 14. v. 47. *An isti
omnes יתרגמון interpretantur?*

Nom. תרגום, Ar. targama *trāslatio,
traductio*. Itę, *titul⁹ libri, inscriptio, epitaphiū*. Pl.
תרגומים, Arab. taragim *trāslationes*.

מחרגם, Arab. חורגמן, & מחרגמן,
mutargim, & חורגמן *turgumin*, Hispanicę
trufaman, Turcicę *dragoman*, *interpres, trans-
lator*: Pl. מחרגמין, Arab. מחרגמין *mutargi-
min interpretes*. Gen. 42. *Quia המליץ, Targ.*

תרגום *interpres inter eos*. קאט' על אג' ס' א
Targū *trāslatio Bibliorum seu paraphrasis Chal-
daica*. Item לשון כשרים *lingua Chaldaeorū*, quę

& ארמי *Syriaca*, כבלי *Babylonica*, אשורי *Affyria*,
Chaldaica, & טורסאי *dicitur: ut septem
habeat nomina*. Ita autem interpretati
sunt, ז' הורה *Legę seu quinq; libros Mosi*

אונקלוס *Onkelus profelytus*, filius sororis Titī: qui
vixit paulo ante templi devastationem,
& doctrinā accepit à R. Eleazare, & R. Jo-
sua; fuit. n. R. Eleazer magni discipulus:

in diebus R. Gamalielis, cui hūsta fecit.
2. נביאים *Prophetas* יונתן פן עזיאל *Jonathan fi-
lius Uzielis*, in Babylonia, inter Hillelis di-
scipulos præcipuus, & juvenis doctrinam

accepit ab Haggæo, Zacharia & Mala-
chia 3. יוסף חובים *Hagiographa* *Rabbi Jo-
seph*, cui & Targum in תריסר *Prophetas mino-
res* tribuitur: vel juxta alios, טקילים *Aquila*.

Deinde est תרגום ירושלמי *Targum Jerosoly-
mitanum*, à priori non nihil diversum: sed
tantum in præcipua loca הורה *Legis*.

מחרגמן *Lexicon Chaldaicum*, in quo ab E-
lia Levita Germano hebraicę explican-
tur vocabula Chaldaica.

רגנ *murmuravit, mussitavit, susurravit*. Etsa. 29
v. 24. & cognoscent erroneas spiritu intelligentiã:

& murmurates discant doctrinã. Niph.
רגנ *idę*. Pl. 106. וירגנו, Tar. *וחרעמו. mur-
murarūt in tentorijs suis*. Lxx. *ἐξοργισθησαν*. de quo,
Nū. 13. וילנו, Tar. *וחרעמו. murmurabant cō-
tra Mosē, & contra Aharonem, omnes filij Isrãel*.

Nom. רגנ *susurro, delator*. Prov. 16. v. 28:
& susurrator dividit ducem. Proverb. 18. v. 8.
verba רגנ susurratoris tanquam verbera.

Ch. מרגנית *scorpiones, spina aculeata*. מרגנית
margarita. חרבן *cauda*. חרבן *herba amara*.

Arab. מורגאן *margin corallium, radix*.
רגינה *ragina rada* de pino aut cedro: itę
resina pini. רגינה ביצה *ragina baıda pix alba*.

רגס Arab. רגס *vide*.

רגע tria sign. habet. רגע, Chal. רגע, Arab. רגע
raga præceps, subitō motus, commotus, concitatus,
(*versus, cōversus, aversus, reversus*), *volutus fuit:*
Trāsitivę, *movit, cōmovit*, (*vertit, convertit*),
vobvit, volutavit. Job. 7. v. 5. *Cutis mea רגע cō-*

mota fuit. Targ. רעט *tremuit: horruit*. Transi-
tivę: Job. 26. v. 12. *In virute sua רגע cōmovit*

mare. Targ. נור *scidit*. Esa. 51. v. 15. & Jer. 31.
v. 31. *Ego Dominus Deus tuus רגע commovens*

mare. Targ. רנוף *qui increpat*. Lxx. *ἠερόσω*.
Hiph. הרגיש, Arab. ארגע *commovit concitavit*.

Jer. 50. *Propterea ut הרגיש concitet terram, & cō-*
moveat habitatores Babylonia: Infinitivus præ-
terito similis. Arab. Psalm. 144. *Emitte sa-*

gittas tuas, פארגעה & conturba eos. Alc. 2.
tunc ad illum convertemini.

Nom. רגע, Chald. רגע & רגע *punctū, mo-*
mentum, tempus exiguum, brevissimū: Pl.
רגע אחר רגע. Exod. 33. v. 5. *רגע אחר רגע*

momento uno ascendam in medio tui, & consumā
te. Targ. שעה *hora una*. Lxx. *ὅρα μὴ πλεονεξῆτε*

ἄλλω ἀλλ' ἑαυτοὺς ἴμας, *videte ne plagam alterā*
inducā super vos. Legerunt רגע *plagā*

aliā adducā: & reliqua addiderūt. ברגע, Ch.
כמרנע, Ar. *in momento, repente, subitō,*

cito. Job. 21. וברגע, Targ. *in mo-*
mento in infernū detrudetur. Et subintellecto:
Pl. 6. *Revertetur, pudescei*, רגע, Tar. *subitō*.

Lxx. *διὰ τὴν ἄστυ*. Jer. 4. *Subitō vastata sūt tento-*
ria ejus, cito cortina ejus. Tar. *uno tē-*
pore. Esa. 27. v. 3. *Ego Domin⁹ custodio eā*,
לרגע, Targ. *ad momenta rigabo eā*: singulis

momētis, omni tēpore, ppetuō. Pl. 35: 20.
& *cōtra ארץ רגטי fissuras terra fraudes cogitabūt*.
Significat hęc *rimas, scissuras*, loca ab-
dita terrę: aut *quietos terra*, homines quie-
tos, humiles. Lxx. *ἐν τῷ ὄργῳ* & *in iracun-*
dia. acceperunt pro רגנ *ira*.

רגינה *momentū*. Jer. 50. *Quia ארגינה (in)*
momento currere faciā eū ex illa. subintellecto.
Rabb. רגינה *stigma*.

Arab. רגא *motus, ira, gyratio, volutatio*.
רגינה *targia revolutio, gyratio*.

II. Per antiphr. רגע *quietus fuit*. Niph. רגע *quietus*
fuit. Jer. 49. v. 19. *ut gladius Domini, quousq; nō*
quiescat: colligere ad vaginā tuā, quietus sis, &
file. Hiph. הרגיש *quietavit, quietē dedit*. Jer. 31. v.
2. *Ambulādo רגע ut quietet ipse Isrãel*. Targ.
ut collocaret in loco quietis Isrãel: ut offerat ipse

quietē Isrãeli. Esa. 51. v. 4. *Quia doctrina à me exhibet, & judiciū meū ad lucē*
populorum רגע quietescere faciām: collocabo,
aut concitabo, ex significatione priori.
Targ.

Targ. **אנלי** *revelabo*. Absolutè, *quievit*. Esa. 34. v. 14. *Ibi quievit noctua*: quietè invenit. Targ. **ישרון** *habitabunt*. Lxx. *ἀναπαύσονται*, *requiescent*. Deuter. 28. *& inter gentes illas non* **חרניע**, Targ. **הנוח** *quiesces*.

NOM. **מרנוע** & **מרנועה** *quies, equies*. Jeterem. 6. v. 16. *& invenietis* **מרנוע**, Targ. **ניה** *requiem animabus vestris*. Lxx. *ἀγαστερον* purificationem.

III. Arab. **רגע** *raga versus fuit vel à re aliqua, vel ad rem aliquam, a versus, reversus, conversus fuit, pœnituit, retroactus fuit, retrocessit, secessit*. Psalm. 7. 8. **ורגעו** & **aversi sunt**. Pfal. 59. *Si non converfi fueritis*. Psalm. 104. *Ad cubilia sua ירגעו redibunt*. Psalm. 100. *Juravit Dominus, & non ירגעו pœnitēbit*. Matth. 2. *ut non redirent ad Herodem*: **ורגעו** & **reversi sunt per aliam viam**. Rom. 11. *Nec ירגעו mutatur Deus*. Gen. 8. *ורגעת אליה* & **reversa fuit ad eam**. Alcor. Man. **פרגענאך** *retrocedet*: in Avicen. Alcor. 2. **ארגעחם**.

NOM. **רגוע** *regu conversio, reditus, revolutio, declinatio*.

מראגע *marga mensura terra*: Plural **מראגע** *mensura*.

רנף Chald. **רנף**: Pals. **אחרנף** *motus fuit, tremuit*. Psalm. 18. v. 8. **ותנעש**, Targum **וחרנפה** & **mota fuit, & tremuit terra**. Pfal. 46. **ירעשו**, Targum **מחרנפין** *moventur montes*. Pfal. 104. v. 33. **וחרנפה**, Targ. **וחרנפה** & **tremuit**.

Arab. **ירנף** *dicetur sine ratione*: Avicen. Alc. **רנף** *fulgor*.

רנאף *libum, placenta ex ovis*: Plural **רנאף** *placenta*.

רגש duo significata habet. I. **רגש**, Chald. & Syr. **רגש**, sicut **רגו**, *convenit, congregatus fuit, magno strepitu & tumultu concurrunt: strepuit, tumultuatus est; per metalepsin*. Pfal. 2. *Quare רגשו*, Targum **מחרגשין** *convenerunt gentes?* Syr. Act. 4. *Quare רגשו concurrerunt gentes?* Pals. Chald. **אחרגש** *commotus fuit*. Psalm. 18. **ותרעש**, Targum **ואחרגש** & **commota fuit terra**. Hiphil. Chald. **ארגש**, in Daniele **הרגיש**. Dan. 6. v. 7. *concurrerunt ad regem*. Psalm. 55. **ואהמה**, Targum **וארגיש** & **tumultuabor**. Jos. 7. v. 3. **תגיע** *pertingas illuc*. Targum **חרגש** *concurras*.

NOM. **רגש**, Foem. **רגשרה**, Chaldaicè **רגש** & **אחרגשרה** *conventus, concursus, congregatio, strepitus, tumultus*. Psalm. 55. vers. 15. *In domo Domini ambulavimus* **רגש** *cum conventu*: cum societate. Targ. **בסרהוקימא** *cum festinantia*. Inde est quòd Judæi in synagogas suas festinanter currunt. Psalm.

64. v. 3. *Abscondas me à cœtu malignorum, מרגשרה פטלי און* à *conventu facientium iniquitatem*. Lxx. *συσποφῆς*.

Syr. **בנירגשי** *bona erges filij tonitruui*.

II. Rabb. Hiphil. **הרגיש**, Syr. **ארגש** *sensit, consensit*. Marc. 5. v. 29. **וארגשה** & *sensit in corpore suo*. Act. 13. v. 27. **ארגשו** *consenserunt in eo*.

NOM. Syr. **רגיש** *consentiens, conscius*. Foem. **רגישא** *conscia*. Act. 5. v. 2. **רגישא** *conscia erat uxor ejus: consenserat*.

Chal. **רגש**, Rab. **רגשור**, & **רגש**, & **הרגשה**, & **הרגשה** *sensus*: Plural. Chald. **רגשין**, Rabbin. **הרגשור** *sensus*.

מרגש, Foem. **מרגשה** *sensibilis*. **נפש המרגשה** *anima sensitiva*. החנשה הרגשור שהם הראור *quing. sensus, qui sunt: visus, auditus, olfactus, gustus & tactus*. כחות המרגשיות *vires sensitiva*.

מרגש *mensura genus*.

Arab. **רגש** *ragas consideravit, observavit*.

רגש *consideratio, specillum*. בלא רגש *inconsideratus, temerarius*. קלה רגש *quillat targis inconsideratio, temeritas*.

רגש *rigs commotio*.

רדר tria significata habet. I. **רדר**, Chald. **רדר** & **רדר**. Inde Hiphil. **רדר** *extendit, expandit, distendit, malleo diduxit in laminas, attenuavit*. I. Reg. 6. v. 32. **ורדר** & *expandit super Cherubim aurum*. Targum **ונסך** & *operuit*. Lxx. *κατέβηεν descendebat*. Piel. Chald. **רדר** *dem*. Exod. 38. **וררקעו**, Targ. **ורדרו** & *diduxerunt in laminas*. Psalm. 136. **לרקע**, Targ. **לרדר** *expandenti terram super aquis*.

NOM. **רדר**, Arab. **רדר** *peplum*: Plural. **רדרים**, Arab. **ארה**, Chald. **רדרין** *velamina, quibus aitate operiuntur feminae in Arabia & Mesopotamia, pepla*. Cant. 5. **תדרום** *peplum meum à me*. Esa. 3. **והרדרים** & **רדרים** Chald. **רדרין** *laminae*.

רדר *expansio, diductio in laminas*. I. Reg. 7. *Opus מדר expansionis*.

II. **רדר** *subject, subdidit, humiliavit, dominatus est: ut conveniat cum ידר descendit*. Psal. 144: v. 2. **הרדר**, Targum **ומכבש** *qui subycit populos sub me*. Pro quo habetur, 2. Sam. 22. **ומוריר** & *demittens: deducens: à ידר descendit*. Et Psalm. 18. v. 48. **וייבד** & *subdidit*. Esa. 45. v. 1. *Quem apprehendi dextrâ ejus לדר ad subijciendum seu humiliandum coram eo gentes*. להכניע. Targ. **לממכר** *ad tradendum*: Infinitivus Cal. Lxx. *ἐπισημασεν ut subijciam*. Absolutè: Jud. 19. v. 11. **וידר**, Targum **מאך** *submitus seu humiliatus erat valde*.

III. Arab. **רדר** *radad*, & **רדר** *radd movit, solvit, vertit*,

vertit, avertit, convertit, retröögit, reduxit, resti-
suis, retulit, reddidit. Psalm. 44. רדחננא con-
vertisti nos. Psalm. 85. רדחננא avertisti captivi-
tatem Jacob. Psalm. 54. v. 7. רדחננא mala
inimicis meis. Psalm 16. רדחננא restitues mihi ha-
reditatem meam. Matth. 26. v. 51. ארדו סיפך
אלעמרה restitue gladium tuum in vaginam suam.
Johan. 1. לגורו ut reddamus responsum. Jacob 5.
v. 19. ורדה & convertit ipsum quis ab errore.
Alcor. פרוונה אלי אמה & reduximus seure-
stituiimus eum matri sua. Alc. ירוכב con-
vertant vos. רדחננא dimiserunt eum. Pals. ארחרו
attadad, & אסחרו conversus, restitutus, recupera-
tus fuit, redijt. Psalm. 35. וירחרו & con-
vertentur. Psalm. 29. וליחרו עלי אעקאכהם &
convertantur retrorsum. וחסחרו אליה. & recupe-
retur amissa: in Avicen. Joh. 3. & ibi יחרו de-
morabatur.

Nom. רי radd, Foem. רדה motus, versura:
Plur. רדחננא raddat motus, versura.

מרדה maradda stylus: Plur. מרדחננא mara-
did styli.

מורד murtadd conversus, aversus, transfu-
ga. מרדה infideles, perfidi. ארטא irtadd
conversio.

רדא invenies.

quinq; significata habet. I. רדה, Chal. &
Syr. רדא demissus, delapsus fuit è loco sublimi-
ori: de liquidis, fluxit, defluxit, decurrit, ut cõ-
veniat cum ירד descendit. Jud. 14. v. 19. Quod
ex ca lavere leonis רדה defluxisset mel. Targum
desumptum esset. Transitive, descendit, de-
traxit: cum עלי ירד Jud. 14. וירדהו, Targ. &
desumpsit illud super manus suas. Jerem. 5. v. 31.
& sacerdotes ירדו desument super manus suas. Ac-
cipient munera, ut pervertant iudicium.
Targ. מסייעין auxiliantur. Lxx. προσκομισαν, Hi-
eron applaudebat manibus suis. רדחננא
Syr. Joh. 7. v. 38. וירדו fluēt
ex ventre ejus aqua. Matth. 9. רדחננא ejus
fluebat sanguis.

Nom. Chal. & Syr. רדחננא fluētia. ארטא
fluxus, profusum. ארטא fluxa.

Rabb מרדה pala, qua panis vel cinis ex
furno educitur vel desumitur.

Arab. רדא ridi peplum: Plur. ארדיא pepla.

II. רדה, Chal. רדא, sicut רדד, subjecit, subegit, sub-
didit, domuit, dominatus est, profuit. Genes. 1.
וירדו, Targ. & dominamini piscibus ma-
ris. Ib. וירדו, Targum & dominantur
piscibus maris. Psal. 72. v. 8. וירדו, Targ.
& dominabitur à mari ad mare. Joel. 4. venite
subijcite, quia impletum est torcular. Targ.
calcate. Lev. 25. v. 43. Non תרדהו domi-
naberis ei in duricie. Targ. הפלה. Ib. v. 53. Non
תרדו, Targ. & dominabitur ei in duricie.
Esa. 14. v. 2. וירדו, Targ. & dominabun-

tur in exactorib. suis. Reg. 4. & ipse רדחננא, Targ.
dominabatur in omni quod erat translu-
men. Pl. 68. Benjamin רדחננא dominator eorum.
רום Lxx. & & in mentis excessu: ac-
cepit pro רום, unde רום somno oppressus.
Piel רדה idem. Jud. 5. v.
13. Tunc רדחננא dominabitur residuis gloriosis in popu-
lo, Dominus רדחננא dominabitur mihi in fortibus. פ
Hiphil. רדה idem. Esa. 41. v. 2. & reges
ירדו subiget. Targum חכר contrivit. Lxx. & in-
stet in stuporem mittet: ut supra.

Nom. רדי dominans, exactor.

III. Chal. & Syr. רדה, & רדא, Arab. רדא
prafuit, docuit, erudit, castigavit, corripuit.
Chald. i. Reg. 12. Pater meus רדא, Targ. רדא
castigavit vos flagellis, & ego רדא, Targ. רדא
castigabo vos scorpionibus. Syr. Luc. 22. v. 16.
חרו רדא castigabo eum. Arab. Act. 1. v. 6. רדא
dominaberis rex super Israel. Pals. Chal. רדחננא,
Syr. רדחננא eruditus fuit. Chald. i. Reg. 12. Non
תסרו, Targum חחרון castigabimini mihi. Syr.
Act. 7. v. 22. ורדהו & eruditus fuit Moses
in omnibus.

Nom. רדא doctus, eruditus.

רדחננא doctor, praeceptor, padagogus.

רדחננא doctrina, disciplina, eruditio, correctio.

רדחננא percussio castigationis.

Arab. רדי consilium.

IV. Chal. & Syr. רדא Piel רדא domavit, subegit
vel terram rastris seu fossione, aravit, sulca-
vit: vel aquas aut mare, natavit, navigavit, i-
ter fecit mari vel etiam terra, migravit, pro-
fectus est, ivit, incessit. Chald. Deut. 20. Non
תחרו, Targ. רדא arabis bove. Syr. Marc. 4. v.
34. & sulcârunt mare, & venerunt ad terrã.
Marc. 10. v. 7. ורדהו & cum proficisceretur in
via. Luc. 2. v. 15. רדא proficifemur usq; in Beth-
lehem. Act. 13. ורדהו & profecti sunt per mare. A-
ctor. 20. ורדהו & profecti sumus per mare:
navigavimus. Act. 9. ורדהו qui ambularent in
via ista.

Nom. Chal. רדי arator. ארטא aratio.

Syr. מרדחננא & מרדחננא ligones, remi.

מרדה profectio, navigatio, iter, via.

Rabb רדה vitula triennis, ab arando.

רדא panis grossus.

Chald. רדחננא currus, pedio.

V. Ar. רדי malus: Foem. רדיא mala. ארטא
malicia. חלטרדי humor malus: in Avic. ארטא
seculum malum.

Arab. cū רדא punctato, radal abominatus
est, abjecit, rejecit, reprobarit, despexit, vilipendit,
nihilificit. Pl. 33. וירדו & reprobatit consilia prin-
cipum. Pl. 94. וירדו despexerunt populum tuum.
Psal. 14. וירדו & abominabiles facti sunt. Mat.
21. v. 42. ארטא lapus quem
reprobarunt edificantes. Hiph. ארטא ardalidem.
Act. 6.

Actor. 6. v. II. *Lapis quem abieciſtis cum vos.*

Nom. מרדול *mardul abjectus, reprobatus.* רולא, & רולאה, & רולאה *abominatio, rejeſtio.*

דרם duo ſignificata habet. I. Niphal. *drim sopitus, ſoporatus, profundo ſomno oppreſſus eſt vel fuit.* Jon. i. v. 5. ודרם, Targum *& dormivit.* Jud. 4. *& ipſe drim, Targ. dormivit.* Prov. 10. נדרם, Targ. *qui dormit in meſſe, filius ignavus eſt.*

Nom. חרומה *sopor, ſomnus eſt profundior, arctior & fortior quam שנה.* Gen. 2. *& immiſit Dominus Deus חרומה, Targ. ſomnum ſuper hominem.* Lxx. *ενασεν ſoporem.* Sic, Actor. 10. *cecidit ſuper illum ενασεν ſopor.* Syrus *mentis exceſſus.* Job. 33. *Cum cadit חרומה, Targum ſomnus profundus ſuper homines.* Lxx. *devos φοβος & gravis timor.* 1. Sam. 26. *Quoniam חרומה יהוה ſopor Domini ceciderat ſuper eos.* Targ. *שנא חרומה מן קדם* *ſomnus fortis a Domino.*

Jon. i. *Quid tibi נדרם ſomnolente?* aut *ſomnus.*

Chald. *dormientes, ſomno oppreſſi.* Rab. *ſopor, ſubeth, lethargus, caros.* דרם *ſtupuit.* לחרומה *lethargicus, qui habet ſubeth.* Item Rab. *דרם, eſt רוים, descendit in mare.*

II. Arab. *radam calcavit, conculcavit.* רדמה *radma lixivius cinis.*

Arab. *radina rhombus: Plur. רדינאה rhombi.*

Arab. *rada repulit, percussit, refranavit.* מרדע *quod repellat: in Avicen.* רדע *radi percutiens, refranans.* רדע *repellentia.* מרדע *stimulus asini aut bovis.*

Chald. & Syr. *secutus, insecutus, proſecutus, perſecutus fuit: in bonum, cura atq; studio conſectatus fuit: in malum, inſectatus, ultus fuit, in exitium alicujus hievit, perdidit, peremit.* In bonum: *Pſalm. 34. v. 15. Quere pacem, & perſequere eam.* Pſalm. 38. *Adverſantur mihi, pro ſequi me bonum: Pro eo quod bonum ſequor.* Pſalm. 119. in ק: *Appropinquarunt רופים perſecutores ſcleris: ſectantes ſcelus, ſtudioſi ſcleris.* Hol. 6. *& cognoscemus, perſequemur ad cognoscendum Dominum: ſtudebimus cognoscere Deum.* Eſa. 1. *Amans munus & ſectans retributiones: inhians retributionibus.* Eſa. 51. *Audite me ſectatores juſtitia, quarentes Dominum.* Prov. 21.

sequens juſtitiam & pietatem, inveniet vitam. In malum: *Gen. 44. Surge, & ſequere poſt viros.* Levit. 26. *& perſequentur ex vobis quingenti, & centum ex vobis, decem millia perſequentur.* Targum *יערקון fugabunt.* Pſal. 143. *Quia perſecutus eſt inimicus animam meam.* Thr. 3. *חררה, Targum הרלקון perſequeris in ira, & perdes eos.* Syr. Johan. 15. *Si me perſecuti ſunt, etiam vos perſequentur.* Niphal. *גרה, Syr. חררה perſecutionem paſſus eſt.* Thr. 5. *Super cervice noſtra גררנו perſecutionem paſſi ſumus.* Syr. Matth. 5. *רא חררנו qui perſecutionem patiuntur.* Piel. *גרר perſecutus fuit.* Prov. 13. *Peccatores גרר perſequetur malum.* Nahu. 1. *& hoſtes ejus גרר perſequetur caligo.* Pual. *גרר perſecutionem paſſus eſt.* Hiphil. *גרר perſecutus eſt.* Jud. 20. *cinxerunt Benjamin, גררו, perſecuti ſunt eum.*

Nom. Syr. *רויפא & רויפא perſecutio.* Chal. *רויפין ſatellites, qui regem ſequuntur.* Rab. *חררופה conſequentia, conſequens, conſecutio.* חררופה *cognominatio: item pronunciatio anathematis.* Verb. *גרר ancepſ factus eſt.* נרר *nomen univocum, ſynonymum.* ארר *Arabis arboris ſpecies.* חרר *herba veneta, animalibus noxia.*

רחה *territus eſt vel fuit, pavit, exparvit.* Eſa. 44. *Ne paveatis neq; תרהו terreamini.* Targum *חררונ conſternemini.*

רהב duo ſignificata habet. I. *רהב, Chald. invaluit robore & potentia, robustus, magnificus, inſolens fuit, ſuperbivit.* Chald. *deriſit, ſubſannavit.* Prov. 6. v. 3. *& praevalere proximum tuum: Conforta verbis bonis.* Eſa. 3. v. 5. *ירהבו invaleſcent puer contra ſenem.* Targum *ישראלטון dominabuntur.* Hiph. *ירהבני invaleſcere fecit.* Pſalm. 138. v. 3. *ירהבני invaleſcere me feciſti in anima mea robore.* Targ. *אסיניני auxiſti me: confortati.* Abſolute, *praevaluit.* Cant. 6. *Averte oculos tuos a me, quia ipſi ירהבני praevaluerunt me.* Lxx. *αυεωλεγωσαν με volare fecerunt me.* Reſpexerunt ad *רהב agitatus fuit: ob literarum hilitudinem & cognationem.*

Nom. *רהב tumor, elatio, ſuperbia.* Job. 9. *Sub ipſo humiliabuntur auxiliatores רהב ſuperbia.* Job. 26. v. 12. *& in prudentia ſua percuffit רהב ſuperbiam.* Lxx. *αδρα & cetera.* Al. *reges ſuperbos.* *רהב idem.* Pſalm. 90. *Dies annorum noſtrorum dies ſeptuaginta, & ſuperbia eorum labor & dolor: robur, fortitudo.* Targum *וסוגעיהון*

lis, contentio verbosa & jurgij plena, A
 disceptatio, disputatio, judicium, causa, controver-
 sia: Pl. ריבים, Fœm. ריבור lites, causa, argu-
 menta. מריבה idem. Gen. 13. & erat ריב, Tar.
 מריבה lis inter pastores pecudum Abrahami, &
 inter pastores pecudum Lot. Jer. II. v. 20. Quo-
 niam ad te devolvam ריבי litem meam. Targ.
 על בני injuriam meam. Exod. 32. v. 2. Nec re-
 spondebis de רב, Targ. ריבא lite, ut declines post
 multos. Lxx. non adicies רב עם cum multi-
 tudine. Vulg. Nec in judicio plurimorum ac-
 quiesces sententia. Legerunt רב multitudo: pū-
 ctis destituti. Psal. 18. Liberasti me מריבי à
 litibus populi. Gen. 13. Ne, quaso, sit מריבה, Tar. B
 מריבה lis inter me & inter te.

ריב rixator, litigator, sicut יקום substantia:
 Plur. יריבים rixatores, litigatores. Esa. 49.
 & cum ריבך litigatore tuo, ego אריב litigabo.

Prop. מריבה Meriba, locus in solitu-
 dine, ubi Israëlitæ cum Mose litigarunt.
 Exod. 17. & vocavit nomen istius loci Massa
 & Meriba, Targ. ומריבה & litem, pro-
 pterea quod rixati sunt filij Israël. Targ. על רבצו
 propterea quod rixati sunt filij Israël. Num. 27. Sic- C
 ut rebellastis in deserto Zin במריבת הערה in lite
 cœtus, ut sanctificarem me in aquis coram oculis
 eorum, ista sunt מי מריבת קדש aqua rixa Kades.

ירבעל Jerubbaal, cognomentum Gideo-
 nis, qui contra cives pro Baal litigantes
 litigavit. Jud. 6. v. 31. Num vos לרבעל לי-
 tigabitis pro Baal: si vos servabitis eum? אשר יריב לו
 qui litigabit pro eo, interficiatur manè: si Deus est,
 ipse litiget pro se, quia destruxit altare
 ejus. Et vocatus est die isto ירבעל Jerubbaal, dicen- D
 do. ירבעל ליגית pro se Baal. Idem dicitur
 ירבעל Jerubboschet: quia בעל idolum etiam
 pudor vocatur: de quo in בוש vide.

ירב Jareb, urbs magna regis Assyriæ.
 Hof. 10. Etiam ipse in Assyriam ducetur, mu-
 nus regi ירב Jareb. Huc, quæ in ירב ponun-
 tur, pertinent.

רוח tria significata habet. I. רוו, idem quod
 רור, descendit, dejectus fuit. Hiphil. הריר dejecit,
 excussit. Absolutè: Psalm. 55. Ascende mihi,
 & audi me, ארוי deiciat in meditatione mea, &
 tumultuabor: flebo, ululabo, clamabo. Targ.
 אחרעם tumultuabor. Lxx. ελυθησθε contri-
 status sum.

II. רוו, idem quod ררה, dominatus est. Jerem. 2.
 Quare dicent populus meus ררוני dominamur, non
 veniemus amplius ad te. Est nobis dominiū,
 reges & principes. Targ. אטלטלנא vagi su-
 mus: disjecti sumus, migravimus. Lxx. σπρι-
 σθησμεθα serviemus. Hof. 11. v. 12. & Juda
 amplius רוו dominatur cum Deo. Sicut, Gen. 32.
 v. 28. ושרית עם אלהים & dominatus es cum

Deo. Gen. 27. v. 40. & erit postquam הריר do-
 minaberis, & rumpes jugum ejus à cervice tua.
 Cum veniet tempus dominationis tibi,
 quod Israëlitæ transgrediētur Legē. Tar.
 Cum transgredientur filij ejus verba Legis.

Arab. ראיך domuit feram, subjugavit.
 ריארי riada, & תרייד tarijd, & תריידה tari-
 da domitura.

מרייד murajjd domitor. מרייד murajad
 domabilis.

רייד riad viridarium. רייד riadi mo-
 ralis.

Matth. raved, ravend rhaponticum.

III. Arab. רוו, & ראר, & ריר imperium. Hiphil.
 אראד arad & אריד voluit, maluit, quæsit. Pf.
 35. Qui יריון volent pacem. Psal. 70. Qui יריון
 quærent animam meam. Gal. 1. אריד quæra glo-
 riam. Luc. 10. v. 29. פאריד voluit justificare
 seipsum. Matth. 1. v. 19. אראד voluit dimittere
 eam. Matth. 6. v. 6. Tu si אררה volueris orare.
 Gen. 3. Et marito tuo חרוין obtemperabis. Co-
 loss. 3. v. 15. Pax Dei חרוין imperet in cordibus no-
 stris. אררנא voluimus.

Nom. ררה rida, & מראר voluntas, proposi-
 tum, amor, consilium.

מריד murid voluntarius, benevolus: Plur.
 מרידין muridin quærentes.

ארוי volens, contentus. ארוי placuit.

רוה, Chald. & Syr. ררוו rigatus, irrigatus, po-
 tatus, potu saturatus, adaquatus, humectatus: de
 homine, inebriatus fuit. Satiatus fuit potu,
 sicut שבוע cibo. Et per metaphoram, rigatus
 fuit. ter: Jer. 46. v. 10. & devorabit gladius, &
 satiabitur, & ורוחה & inebriabitur à sanguine ipso-
 rum. Psalm. 36. v. 9. ירוין, Targ. ירוין inebria-
 buntur à pinguedine domus tua, & torrens delici-
 arum tuarum potabit eos. Pro רוו, cum ו para-
 gogico. Prov. 7. v. 18. Veni רווה inebriabimur
 amoribus usq. ad manè. Sic ebrios ocellos scilicet
 amore, dixit Catullus. Lxx. εσθησμεθα
 fruemur. Chald. Gen. 9. & bibit de vino ררוו
 & inebriatus fuit. Syr. Act. 2. vi-
 num biberunt & ררוו & inebriati sunt. Piel. רוה ri-
 gavit, irrigavit, potavit, adaquavit, inebriavit.
 Jerem. 31. v. 13. & ורווה & inebriabo animam
 sacerdotum רשן pinguedine. Targ. ואשבוע &
 satiabo animam sacerdotum חנפוקין delitijs. Psal.
 65. v. 11. Sulcos ejus רוה humecta: riga. Esa. 19.
 v. 9. ארוו ריגבו te lacryma mea. Pro ארוו: ter-
 tia in הו, & secunda in ו mutatur, & ac-
 centus ad penultimam retrahitur, ac in-
 mutatur. Prov. 5. v. 19. Amores ejus ירווה inebri-
 abunt te omni tempore. Et absolutè: Esa. 34.
 v. 5. Quia רווה inebriatus est in cælo gladius me.
 Ib. v. 7. & ורוחה & inebriabitur terra ipsorū à sangu-
 ine. Hiphil. רוה, Chald. & Syr. ארוי, Arab.

רוח, Targ. ארוח *ventum super terra, & quieverunt aqua.* Psal. 1. *Sicut palea, quam propellit ventus.* Targ. עלעולא *turbo.* Psal. 35. *Sint sicut palea coram vento.* Targum ועפא *turbine.* Gen. 3. *& audiverunt vocem Dei ambulantis in horto, ad ventum diei: ad vesperam, cum aestus diei remittere incipit. Tempus quo aer refrigeratur: juxta Virgiliū 3. Georg. Solis ad occasum: cum frigidus aera vesper Temperat.* Targ. למנח *ad quietem.* accepit pro רוח *relaxatio, respiratio, refrigeratio.* Lxx. τὸ δειλινὸν *in meridie.* Jerem. 4. *ventus serenus (super) precipitia in deserto. Veniet hostis sicut ventus serenus, qui transit super montes, nemine prohibente aut impediēte.* Pl. 104. *Faciens angelos suos ventos.* Venti spirantes sunt legati ejus. ¶ Per metaphoram, *vanitas, evanescētia:* quod ventus evanescat, nec in eo sit quicquam certū, firmum, solidum, subsistens. Eccles. 5. *& quid reliquum ipsi, quod laborat in ventum?* Michæ 2. *vir ambulans vento, & falsum mentitus est.* Cujus viæ sunt viæ venti & vanitatis. Job. 15. *An sapiens respondebit scientiam venti? vanā, mendacē.* Jer. 5. v. 13. *Propheta erunt in ventum.* Targ. ללמא *in vanū,* & *locutio non in eis.* ¶ Et per metonymiā, *plaga, angulus, latus seu pars mundi, unde ventus oritur. Sicut enim sunt quatuor vēti, ita totidem plagæ.* Jerem. 52. *& erant malogranata nonaginta sex ad plagam.* scil. unā posita. Tar. בסכרמא *in laterib.* Sicut, Ezech. 5. v. 13. *& tertium ad omnem plagam dispergam.* Jer. 49. *& dispergam eos ad omnes ventos illos.* 1. Par. 9. *Ad quatuor plagas erunt porta, ad orientem, ad mare, ad septentrionem, & ad meridiem.* ubi ponuntur quatuor mundi plagæ, quæ singula tria habent nomina: 1. מזרח, & קדם, & פנים *oriens.* 2. מערב, & ים, & אחר *occidens.* 3. מזרח, & נגב, & דרום, & אספן, & צפון. 4. מזרח, & נגב, & דרום, & אספן, & צפון. Quæ singula vide in suis radicibus. Matth. 24. v. 31. *Cogent electos ejus à quatuor ventis.*

2. de omni quod aspectum nostrum fugit (sicut aer nec cerni, nec tangi potest) siue sit corporeum, siue incorporeū. Corporeum, ut *halitus, anhelitus animalis,* qui ore, labijs aut naribus emittitur. Gen. 6. *ut perdam universam carnem, in qua est vita.* Targ. ארוח *spiritus vitæ.* Gen. 7. *Omnia, in quorum naribus est vita.* Pl. 135. *Etiam non est spiritus in ore ipsorum.* Esa. 11. *Et spiritu labiorum suorum occidet impiū.* Targ. ובמיר *& verbo.* sermone. Job. 19. *רוחי spiritus meus alienus est uxori meæ: anhelitus. Incorporeū aut finitū est, aut infinitū. Fi-*

nitum, ut *anima hominis & angelus.* Infinitū, ut *Deus.* Anima hominis: Pl. 2. 2. *רוח spiritum contritum.* Targ. נפש *animā.* Psal. 31. *In manum tuam commendabo spiritum meum.* Pl. 146. *Exibit spiritus ejus, revertetur in terrā suam.* Psal. 51. *רוח spiritum fractum.* Tar. נפש *animam.* ¶ Per metonymiam, רוח *anima affectus, seu motus animi bonus aut malus: animus, mens, cogitatio, voluntas, superbia, fastus, ira.* Gen. 45. *& revixit spiritus Jacobi patris ipsorum: cœpit esse bono animo, & recreat^o est.* Ezech. 13. *Ambulantes post spiritum suum.* Targ. הרהור לבהון *cogitationem cordis sui.* Prov. 1. *Eructabo vobis spiritum meum: mentē meā.* Num. 14. *Quia fuit spiritus alius cum ipso: voluntas, mens.* 2. Reg. 18. *Ecce ego do in ipso spiritum: voluntatē, mentem.* Ezech. 1. *& quo erat spiritus ad eundem, ibant: desiderium, voluntas: quo volebant.* Psal. 76. *Auferet spiritum principum.* Targ. minuet בסות רוחיהון *crassitiem spirituum ipsorum: fastum, superbiam, audaciam, animi elationem.* Prov. 29. *Omne spiritum suum proferet stultus.* Targ. חומתה *iram suam.* Prov. 13. v. 29. *& brevis spiritu excitat stultitiam: iracūndus, qui facile irascitur.* Eccles. 7. v. 9. *ne festines spiritu tuo ad irascendum.* h. e. בעלטה כעס *anima vel facultate irascibili.* Jud. 8. *Tunc remisit spiritus eorum ab illis: ira ipsorum.* Esa. 12. *In fortitudine spiritus sui: iræ suæ.* Ezech. 20. v. 32. *& quod ascendit super spiritum vestrum: quod cogitatis, quod animo concipitis.* Psalm. 8. *Non fidelis fuit ad Deum spiritus ejus: animus.* Zach. 6. v. 8. *Posuerunt spiritum meum in terra septentrionis: Angelus bonus vel malus.* Bonus: 1. Reg. 18. v. 12. *רוח & spiritus Domini tollet te in locum, quem ego nesciam.* Malus, *diabolus, demon.* aut *cogitationes malæ ex melancholia ortæ.* 1. Reg. 22. *& egressus fuit spiritus, & stetit coram Domino.* Ibid. *Egrediar, erog, spiritus mendacij in ore omnium prophetarum ejus.* 1. Sā. 18. v. 10. *& irruit spiritus Dei malus super Saulem: cogitationes malæ.* Zach. 13. v. 2. *Sed & prophetas, & spiritum immundicia auferam de terra.* Sic, Matth. 10. v. 1. *Dedit eis potestatem spirituum immundorum.* Hof. 9. v. 7. *Stultus est הנביא propheta, insanus est vir spiritus.* DEUS, *Spiritus sanctus, tertia in divinis Persona, & ejus dona.* Jud. 3. *& factus est spiritus Domini super ipsum.* Targ. רוח *spiritus fortitudinis à Domino.* Psal. 51. *רוח & spiritum sanctitatis tuæ ne auferas à me.* Joel. 2. *In diebus illis, effundam spiritum meum.*

Rabb. רוח הטבאי *spiritus naturalis.*

turalis. רוח החיני spiritus vitalis. רוח הנפשי spiritus animalis.

Rabb. & Syr. רוחני & רוחן, Fœm. רוחנית spiritualis. רוחניות spiritualitas. רוחנית spiritualiser.

Arab. רוחאני spiritualis: PLur. רוחאניה spirituales.

רוחח, Arab. רוחח ventilabrum, pala, colvm.

Esa. 30. sparsum ברוחח ventilabro & vanno.

III. רוח. Hiphil. הריח, Chald. ארוח, Arab. ארוח

arvah olfecit, odoratus est: spirando & respirando. Plaut. Cistellaria: Ita mustulentus ventus nares obtigit. Gen. 8. v. 21. וירח & odoratus fuit Dominus ריח odorem quietis. Targum

אקבל ברטוא & accepit cum voluntate: acceptavit: isto sacrificio placatus fuit. Exod. 30. v. 38. להריח, Targum לארוח ut odoretur in eo. Deut. 4. v. 28. Nec edent, nec יריחן, Targ. מריחן odorantur. Amos 5. v. 21. & non אריח olfaciam in cœtibus vestris. Targ. אקבל ברטוא קרבן accipiam cum benevolentia oblationem synagoga vestra. I. Sam. 26. v. 20. וירח olfaciat oblationem: pro יריח. Targum יקבל ברטוא accipiet cum benevolentia. ¶ Per metaphoram, cognovit, sensit: quia olfactus est omnium sensuum celerimus. Esa. 11. v. 3. והריחו & olfacere eum faciet in timore Domini. Judicio eum instruet, cum timore Domini. Job. 39. v. 25. Ad tubam dicet, bech: & ex longinquo יריח olfaciet bellum: sentiet. Jud. 16. Sicut rūpitur filum ex stupafactum בהריחו, Targum בארוח cum olfacit in eo ignis. Pro quo habetur, Jud. 15. v. 14. Quae בטרור arserunt in igne.

Nom. ריח, Arab. ראיחה raîha odor & odoratus, fragrantia. אלוכריח odor sulphuris. PLur. Arab. רואיח odores. Gen. 27. וירח, Targum ווארוח & olfaciebat ריח, Targum ריחא odorem vestium ejus, & benedicebat ipsum, & dicebat, vide ריח, Targ. ריחא odor filij mei, בריח, Targ. ארוח sicut odor agri. Job. 14. מריח ab odore aquae reflorescet. Ubi primùm aquas olfecerit, id est, senserit. Sensus arbori tribuitur ob animam vegetativam. Exod. 5. Quod fœtidum reddidisti ריחנו, Targ. ריחא odorem nostrum in oculis Pharaonis: tamam nostram.

Rab. ריחני odoratus. Arab. ריחאני odoriferus: PLur. ריחאני odoriferi.

ריחים, Chal. ריחין mola duobus constans lapidibus, superiori & inferiori. Superior vocatur רכב currus, quod sit versatilis & circumvehatur: catillus. Inferior & grandior שכב, quod immotus jaceat & fixus sit: meta, & etiam ריחים, per synecdochen: ite חמור asinus, quod superiorem & frumentum injectum sustineat. Exod. 11. usq. ad primogenitum ancilla, quae est post הריתים, Targ. ריחיא

molam. scil. trusatilem. Per ancillam significatur captiva. Captivi molunt in mola interdiu, in domo סהר carceris: noctu autem includuntur in בור foveam, & mola ad ostium הבור fovea collocatur. Deut. 24. Non oppigneretur ריחיא ורכב, Targum ריחיא molam inferiorem & superiorem. Esa. 47. Accipe ריחים molam, & mole farinam. Significatur captivitas: captivi enim carceri includebantur, ut molerent. Jerem. 25. vocem ריחים mole, & lumen lucernae. In convivij opiparis, molâ conteruntur & præparantur condimenta ciborum, & adhibentur lumina multa. Sic, Apocal. 18. Et vox mola non audietur in te amplius, &c. Matth. 18. v. 6. מולא & οὐρανός, Syr. ריחיא ורכב mola asinaria. Pro quo habetur, Marc. 9. v. 42. מולא & μωλός lapis molaris. Syr. ריחיא ורכב mola asini. ¶ Rabbin. ריחים mola, informis caro in utero.

Arab. ריחא rihavî molitor. ריחאני res molaris.

Pr opr. יריחו, Arab. אריחה Jericho, urbs & regio, dicta ab odore & fragrantia balsami felicissimè in ea provenientis. Urbs in tribu Benjamin, distans à Jerosolyma 150. à Jordane sexaginta stadijs seu 10 פרסאות. A Josepho Ben Gorion cap. 52. dicitur, עיר הריח urbs odoris, aut odora, eadem de causa: Et insup עיר הריח urbs Luna, quod esset Luna dominio subjecta, & quod Luna nova post conjunctionem ibi omnium locorum primùm conspiciebatur, & nunciabatur Jerosolymam seu senioribus Israël; sicut habetur in Talmud. Alijs à Luna nascentis forma. Jos. 5. Cum esset Josua ביריחו in Jericho: in termino Jericho.

ריחא rihavî molitor. ריחאני res molaris.

Pr opr. יריחו, Arab. אריחה Jericho, urbs & regio, dicta ab odore & fragrantia balsami felicissimè in ea provenientis. Urbs in tribu Benjamin, distans à Jerosolyma 150. à Jordane sexaginta stadijs seu 10 פרסאות. A Josepho Ben Gorion cap. 52. dicitur, עיר הריח urbs odoris, aut odora, eadem de causa: Et insup עיר הריח urbs Luna, quod esset Luna dominio subjecta, & quod Luna nova post conjunctionem ibi omnium locorum primùm conspiciebatur, & nunciabatur Jerosolymam seu senioribus Israël; sicut habetur in Talmud. Alijs à Luna nascentis forma. Jos. 5. Cum esset Josua ביריחו in Jericho: in termino Jericho.

ריחא rihavî molitor. ריחאני res molaris.

Pr opr. יריחו, Arab. אריחה Jericho, urbs & regio, dicta ab odore & fragrantia balsami felicissimè in ea provenientis. Urbs in tribu Benjamin, distans à Jerosolyma 150. à Jordane sexaginta stadijs seu 10 פרסאות. A Josepho Ben Gorion cap. 52. dicitur, עיר הריח urbs odoris, aut odora, eadem de causa: Et insup עיר הריח urbs Luna, quod esset Luna dominio subjecta, & quod Luna nova post conjunctionem ibi omnium locorum primùm conspiciebatur, & nunciabatur Jerosolymam seu senioribus Israël; sicut habetur in Talmud. Alijs à Luna nascentis forma. Jos. 5. Cum esset Josua ביריחו in Jericho: in termino Jericho.

ריחא rihavî molitor. ריחאני res molaris.

Pr opr. יריחו, Arab. אריחה Jericho, urbs & regio, dicta ab odore & fragrantia balsami felicissimè in ea provenientis. Urbs in tribu Benjamin, distans à Jerosolyma 150. à Jordane sexaginta stadijs seu 10 פרסאות. A Josepho Ben Gorion cap. 52. dicitur, עיר הריח urbs odoris, aut odora, eadem de causa: Et insup עיר הריח urbs Luna, quod esset Luna dominio subjecta, & quod Luna nova post conjunctionem ibi omnium locorum primùm conspiciebatur, & nunciabatur Jerosolymam seu senioribus Israël; sicut habetur in Talmud. Alijs à Luna nascentis forma. Jos. 5. Cum esset Josua ביריחו in Jericho: in termino Jericho.

ריחא rihavî molitor. ריחאני res molaris.

Pr opr. יריחו, Arab. אריחה Jericho, urbs & regio, dicta ab odore & fragrantia balsami felicissimè in ea provenientis. Urbs in tribu Benjamin, distans à Jerosolyma 150. à Jordane sexaginta stadijs seu 10 פרסאות. A Josepho Ben Gorion cap. 52. dicitur, עיר הריח urbs odoris, aut odora, eadem de causa: Et insup עיר הריח urbs Luna, quod esset Luna dominio subjecta, & quod Luna nova post conjunctionem ibi omnium locorum primùm conspiciebatur, & nunciabatur Jerosolymam seu senioribus Israël; sicut habetur in Talmud. Alijs à Luna nascentis forma. Jos. 5. Cum esset Josua ביריחו in Jericho: in termino Jericho.

ריחא rihavî molitor. ריחאני res molaris.

Pr opr. יריחו, Arab. אריחה Jericho, urbs & regio, dicta ab odore & fragrantia balsami felicissimè in ea provenientis. Urbs in tribu Benjamin, distans à Jerosolyma 150. à Jordane sexaginta stadijs seu 10 פרסאות. A Josepho Ben Gorion cap. 52. dicitur, עיר הריח urbs odoris, aut odora, eadem de causa: Et insup עיר הריח urbs Luna, quod esset Luna dominio subjecta, & quod Luna nova post conjunctionem ibi omnium locorum primùm conspiciebatur, & nunciabatur Jerosolymam seu senioribus Israël; sicut habetur in Talmud. Alijs à Luna nascentis forma. Jos. 5. Cum esset Josua ביריחו in Jericho: in termino Jericho.

ריחא rihavî molitor. ריחאני res molaris.

Pr opr. יריחו, Arab. אריחה Jericho, urbs & regio, dicta ab odore & fragrantia balsami felicissimè in ea provenientis. Urbs in tribu Benjamin, distans à Jerosolyma 150. à Jordane sexaginta stadijs seu 10 פרסאות. A Josepho Ben Gorion cap. 52. dicitur, עיר הריח urbs odoris, aut odora, eadem de causa: Et insup עיר הריח urbs Luna, quod esset Luna dominio subjecta, & quod Luna nova post conjunctionem ibi omnium locorum primùm conspiciebatur, & nunciabatur Jerosolymam seu senioribus Israël; sicut habetur in Talmud. Alijs à Luna nascentis forma. Jos. 5. Cum esset Josua ביריחו in Jericho: in termino Jericho.

ריחא rihavî molitor. ריחאני res molaris.

Pr opr. יריחו, Arab. אריחה Jericho, urbs & regio, dicta ab odore & fragrantia balsami felicissimè in ea provenientis. Urbs in tribu Benjamin, distans à Jerosolyma 150. à Jordane sexaginta stadijs seu 10 פרסאות. A Josepho Ben Gorion cap. 52. dicitur, עיר הריח urbs odoris, aut odora, eadem de causa: Et insup עיר הריח urbs Luna, quod esset Luna dominio subjecta, & quod Luna nova post conjunctionem ibi omnium locorum primùm conspiciebatur, & nunciabatur Jerosolymam seu senioribus Israël; sicut habetur in Talmud. Alijs à Luna nascentis forma. Jos. 5. Cum esset Josua ביריחו in Jericho: in termino Jericho.

ריחא rihavî molitor. ריחאני res molaris.

Pr opr. יריחו, Arab. אריחה Jericho, urbs & regio, dicta ab odore & fragrantia balsami felicissimè in ea provenientis. Urbs in tribu Benjamin, distans à Jerosolyma 150. à Jordane sexaginta stadijs seu 10 פרסאות. A Josepho Ben Gorion cap. 52. dicitur, עיר הריח urbs odoris, aut odora, eadem de causa: Et insup עיר הריח urbs Luna, quod esset Luna dominio subjecta, & quod Luna nova post conjunctionem ibi omnium locorum primùm conspiciebatur, & nunciabatur Jerosolymam seu senioribus Israël; sicut habetur in Talmud. Alijs à Luna nascentis forma. Jos. 5. Cum esset Josua ביריחו in Jericho: in termino Jericho.

ריחא rihavî molitor. ריחאני res molaris.

molam. scil. trusatilem. Per ancillam significatur captiva. Captivi molunt in mola interdiu, in domo סהר carceris: noctu autem includuntur in בור foveam, & mola ad ostium הבור fovea collocatur. Deut. 24. Non oppigneretur ריחיא ורכב, Targum ריחיא molam inferiorem & superiorem. Esa. 47. Accipe ריחים molam, & mole farinam. Significatur captivitas: captivi enim carceri includebantur, ut molerent. Jerem. 25. vocem ריחים mole, & lumen lucernae. In convivij opiparis, molâ conteruntur & præparantur condimenta ciborum, & adhibentur lumina multa. Sic, Apocal. 18. Et vox mola non audietur in te amplius, &c. Matth. 18. v. 6. מולא & οὐρανός, Syr. ריחיא ורכב mola asinaria. Pro quo habetur, Marc. 9. v. 42. מולא & μωλός lapis molaris. Syr. ריחיא ורכב mola asini. ¶ Rabbin. ריחים mola, informis caro in utero.

B

C

D

E

Arab. ריחא rihavî molitor. ריחאני res molaris.

Pr opr. יריחו, Arab. אריחה Jericho, urbs & regio, dicta ab odore & fragrantia balsami felicissimè in ea provenientis. Urbs in tribu Benjamin, distans à Jerosolyma 150. à Jordane sexaginta stadijs seu 10 פרסאות. A Josepho Ben Gorion cap. 52. dicitur, עיר הריח urbs odoris, aut odora, eadem de causa: Et insup עיר הריח urbs Luna, quod esset Luna dominio subjecta, & quod Luna nova post conjunctionem ibi omnium locorum primùm conspiciebatur, & nunciabatur Jerosolymam seu senioribus Israël; sicut habetur in Talmud. Alijs à Luna nascentis forma. Jos. 5. Cum esset Josua ביריחו in Jericho: in termino Jericho.

ריחא rihavî molitor. ריחאני res molaris.

Pr opr. יריחו, Arab. אריחה Jericho, urbs & regio, dicta ab odore & fragrantia balsami felicissimè in ea provenientis. Urbs in tribu Benjamin, distans à Jerosolyma 150. à Jordane sexaginta stadijs seu 10 פרסאות. A Josepho Ben Gorion cap. 52. dicitur, עיר הריח urbs odoris, aut odora, eadem de causa: Et insup עיר הריח urbs Luna, quod esset Luna dominio subjecta, & quod Luna nova post conjunctionem ibi omnium locorum primùm conspiciebatur, & nunciabatur Jerosolymam seu senioribus Israël; sicut habetur in Talmud. Alijs à Luna nascentis forma. Jos. 5. Cum esset Josua ביריחו in Jericho: in termino Jericho.

ריחא rihavî molitor. ריחאני res molaris.

Pr opr. יריחו, Arab. אריחה Jericho, urbs & regio, dicta ab odore & fragrantia balsami felicissimè in ea provenientis. Urbs in tribu Benjamin, distans à Jerosolyma 150. à Jordane sexaginta stadijs seu 10 פרסאות. A Josepho Ben Gorion cap. 52. dicitur, עיר הריח urbs odoris, aut odora, eadem de causa: Et insup עיר הריח urbs Luna, quod esset Luna dominio subjecta, & quod Luna nova post conjunctionem ibi omnium locorum primùm conspiciebatur, & nunciabatur Jerosolymam seu senioribus Israël; sicut habetur in Talmud. Alijs à Luna nascentis forma. Jos. 5. Cum esset Josua ביריחו in Jericho: in termino Jericho.

ריחא rihavî molitor. ריחאני res molaris.

Pr opr. יריחו, Arab. אריחה Jericho, urbs & regio, dicta ab odore & fragrantia balsami felicissimè in ea provenientis. Urbs in tribu Benjamin, distans à Jerosolyma 150. à Jordane sexaginta stadijs seu 10 פרסאות. A Josepho Ben Gorion cap. 52. dicitur, עיר הריח urbs odoris, aut odora, eadem de causa: Et insup עיר הריח urbs Luna, quod esset Luna dominio subjecta, & quod Luna nova post conjunctionem ibi omnium locorum primùm conspiciebatur, & nunciabatur Jerosolymam seu senioribus Israël; sicut habetur in Talmud. Alijs à Luna nascentis forma. Jos. 5. Cum esset Josua ביריחו in Jericho: in termino Jericho.

ריחא rihavî molitor. ריחאני res molaris.

Pr opr. יריחו, Arab. אריחה Jericho, urbs & regio, dicta ab odore & fragrantia balsami felicissimè in ea provenientis. Urbs in tribu Benjamin, distans à Jerosolyma 150. à Jordane sexaginta stadijs seu 10 פרסאות. A Josepho Ben Gorion cap. 52. dicitur, עיר הריח urbs odoris, aut odora, eadem de causa: Et insup עיר הריח urbs Luna, quod esset Luna dominio subjecta, & quod Luna nova post conjunctionem ibi omnium locorum primùm conspiciebatur, & nunciabatur Jerosolymam seu senioribus Israël; sicut habetur in Talmud. Alijs à Luna nascentis forma. Jos. 5. Cum esset Josua ביריחו in Jericho: in termino Jericho.

ריחא rihavî molitor. ריחאני res molaris.

Pr opr. יריחו, Arab. אריחה Jericho, urbs & regio, dicta ab odore & fragrantia balsami felicissimè in ea provenientis. Urbs in tribu Benjamin, distans à Jerosolyma 150. à Jordane sexaginta stadijs seu 10 פרסאות. A Josepho Ben Gorion cap. 52. dicitur, עיר הריח urbs odoris, aut odora, eadem de causa: Et insup עיר הריח urbs Luna, quod esset Luna dominio subjecta, & quod Luna nova post conjunctionem ibi omnium locorum primùm conspiciebatur, & nunciabatur Jerosolymam seu senioribus Israël; sicut habetur in Talmud. Alijs à Luna nascentis forma. Jos. 5. Cum esset Josua ביריחו in Jericho: in termino Jericho.

ריחא rihavî molitor. ריחאני res molaris.

Pr opr. יריחו, Arab. אריחה Jericho, urbs & regio, dicta ab odore & fragrantia balsami felicissimè in ea provenientis. Urbs in tribu Benjamin, distans à Jerosolyma 150. à Jordane sexaginta stadijs seu 10 פרסאות. A Josepho Ben Gorion cap. 52. dicitur, עיר הריח urbs odoris, aut odora, eadem de causa: Et insup עיר הריח urbs Luna, quod esset Luna dominio subjecta, & quod Luna nova post conjunctionem ibi omnium locorum primùm conspiciebatur, & nunciabatur Jerosolymam seu senioribus Israël; sicut habetur in Talmud. Alijs à Luna nascentis forma. Jos. 5. Cum esset Josua ביריחו in Jericho: in termino Jericho.

ריחא rihavî molitor. ריחאני res molaris.

Pr opr. יריחו, Arab. אריחה Jericho, urbs & regio, dicta ab odore & fragrantia balsami felicissimè in ea provenientis. Urbs in tribu Benjamin, distans à Jerosolyma 150. à Jordane sexaginta stadijs seu 10 פרסאות. A Josepho Ben Gorion cap. 52. dicitur, עיר הריח urbs odoris, aut odora, eadem de causa: Et insup עיר הריח urbs Luna, quod esset Luna dominio subjecta, & quod Luna nova post conjunctionem ibi omnium locorum primùm conspiciebatur, & nunciabatur Jerosolymam seu senioribus Israël; sicut habetur in Talmud. Alijs à Luna nascentis forma. Jos. 5. Cum esset Josua ביריחו in Jericho: in termino Jericho.

ריחא rihavî molitor. ריחאני res molaris.

Pr opr. יריחו, Arab. אריחה Jericho, urbs & regio, dicta ab odore & fragrantia balsami felicissimè in ea provenientis. Urbs in tribu Benjamin, distans à Jerosolyma 150. à Jordane sexaginta stadijs seu 10 פרסאות. A Josepho Ben Gorion cap. 52. dicitur, עיר הריח urbs odoris, aut odora, eadem de causa: Et insup עיר הריח urbs Luna, quod esset Luna dominio subjecta, & quod Luna nova post conjunctionem ibi omnium locorum primùm conspiciebatur, & nunciabatur Jerosolymam seu senioribus Israël; sicut habetur in Talmud. Alijs à Luna nascentis forma. Jos. 5. Cum esset Josua ביריחו in Jericho: in termino Jericho.

ריחא rihavî molitor. ריחאני res molaris.

Pr opr. יריחו, Arab. אריחה Jericho, urbs & regio, dicta ab odore & fragrantia balsami felicissimè in ea provenientis. Urbs in tribu Benjamin, distans à Jerosolyma 150. à Jordane sexaginta stadijs seu 10 פרסאות. A Josepho Ben Gorion cap. 52. dicitur, עיר הריח urbs odoris, aut odora, eadem de causa: Et insup עיר הריח urbs Luna, quod esset Luna dominio subjecta, & quod Luna nova post conjunctionem ibi omnium locorum primùm conspiciebatur, & nunciabatur Jerosolymam seu senioribus Israël; sicut habetur in Talmud. Alijs à Luna nascentis forma. Jos. 5. Cum esset Josua ביריחו in Jericho: in termino Jericho.

12.v.7. **וַיִּרָם** & *elevabat dextrā suā & sinistrā suā* A
aa caelos, & jurabat in Vivente aeternum. Gē. 31.
 v. 45. & *accepit Jacob lapidē וַיִּרְמֵהוּ*, Targ. וּקְפָה
 & *erexit eum statuā.* Psal. 75.v.7. *Neg, a deserto*
הַרִים exaltare. Lxx. *ἐξ ὄρηων ὄρεσεν*,
 Hieron. *neg, a desertis montibus.* Hosander
 non correxit. Acceperunt pro **הַרִים**, ab
הַר mons. Sed declaratio v. 8. sequitur: *quia*
hunc humiliabit, hunc יָרִים exaltabit. Et insu-
 per בּ in מִדְבָּר ostendit non esse regimen.
 Est ergo In finitivis loco Nominis. Syriacē
 Mat. 23. **וְיָרִים** *qui exaltabit seipsum, humiliabi-*
tur. Hoph. הַרִים *sublatus fuit.* Exod. 29.v.27. B
Quod הַרִים agitātū, & quod הַרִים elevatū fuerit:
fursum deorsum moveri: vide. HITT Hpaēl
הַרִים, Chal. אַהֲרִים & אַהֲרִים, Syr. אַהֲרִים
& אַהֲרִים elevavit se. Dan. 11. *וַיִּתְרֹמֶם & e-*
levabit se, & magnificabit se super omnem Deum.
 Esa. 33. *Nunc אַהֲרִים elevabor:* אַהֲרִים, li-
 terā h abjectā. Syr. Matth. 23. *usq, in caelum*
אַהֲרִים exaltata es. Matth. 23. *& qui se humi-*
liat, אַהֲרִים exaltabitur.

Non **רֹם** & **רָם**, Chald. **רָם** *elevatus,*
exaltatus, sublimis, excelsus: Plur. **רָמִים**, Chal. C
רָמִים *excelsi.* Foem. **רָמָה** & **רָמָה**, Chal. **רָמָה**
רָמָה: Absolutē, *excelsum, altum, collis, adificiū.*
 Plur. **רָמוֹת** & **רָמוֹת**, Chald. **רָמוֹת** *excelsa:* Ab-
 solutē, *excelsa, colles.* Deut. 1. *Populus magnus*
& altus pra nobis. Targ. **וְרָמָה** & **וְרָמָה**.
 Lxx. *ἐξ ὄρηων & multus.* Legerunt **וְרָמָה**.
 Psal. 78. *Aedificavit, si: ut רָמִים excelsos, san-*
ctuarium suum: palatia alta. Targ. *Sicut קַרְנָה*
קַרְנָה cornu unicornis. Accepit pro **וְרָמִים** D
וְרָמִים *unicornes.* Lxx. *Sicut μονοκέφαλον & unicornis.* Jer.
 31. *vox בְּרָמָה in excelso audita est:* in colle ex-
 celso, ut procul audiri possit: aut in vertice
 montis. Targ. **וְרָמָה** *in altitudine*
mundi. Lxx. accep. pro proprio: *ἐν ῥαμῶν in*
Rama. Et sic citat Matth. 2. v. 18. Plura in
 רָמָה vide. Ezech. 16. v. 24. *& fecisti tibi רָמָה*
excelsum: altare, in loco excelso, in turri al-
ta, in urbe.

וְרָמָה & **וְרָמָה**, Foem. **וְרָמָה** *elatio, ele-*
vatio, altitudo. Esa. 2. *& incurvabitur וְרָמָה elatio*
virorum. Habac. 3. *relationem manus sua le-*
vabit. Mich. 2. v. 3. *& non incedetis וְרָמָה (in) e-*
latione. Targ. **וְרָמָה** *in statura erecta.* Lxx.
ἐρεῖθι erecti. Ezech. 32. *& implebo valles וְרָמָה*
elatione tua: statura tua excelsa.

וְרָמָה *excelsum, altum, altitudo:* Plur. **וְרָמָה**,
 Syr. **וְרָמָה** *excelsa.* Esa. 25. v. 1. *visitabit Domi-*
nus contra וְרָמָה exercitum excelsi,
in excelso. Eclipses luminariū. Esa. 24. *Quia*
fenestra מְרָמָה ex excelso aperta sunt. Lxx. *ἐκ*
ἐξ ὄρηων ex caelo. Luc. 2. v. 14. *Gloria ἐν ὑψίστοις in*
excelsis Deo. Psal. 72. *& justitia, o Deus, ad מְרָמָה*
excelsum. Tar. **וְרָמָה** *caelos altitudinis.* Mich.

6. *Curvabor ad Deum מְרָמָה altitudinis.* Pl. 93. *Po-*
tens מְרָמָה in excelso Dominus: in caelo. Thr. 1.
 ex *excelsis misit ignem.* Targ. **וְרָמָה** *ex*
caelo. Pl. 56. v. 4. *Inferunt mihi bellum, מְרָמָה*
excelsa. Targ. **וְרָמָה** *Deus excelsa, cujus thronus est in excelsis:* in coe-
 lo. Lxx. *ἐξ ὄρηων ab altitudine.* legerūt **וְרָמָה**,
 & distinctionem neglexerunt. Hosand.
 non correxit. Psal. 92. *& tu es מְרָמָה excelsus*
in aeternum, Domine. Esa. 24. v. 5. *Infirmatū*
sunt מְרָמָה altitudo populi terra: magnates
 totius populi. 2. Reg. 19. *Ego ascendi מְרָמָה*
וְרָמָה *altitudinem montium: Terram Israēl,*
 quæ omnibus regionibus excelsior est, &
 sita in loco excelso, & templum in monte
 Moriah.

Præopr. **וְרָמָה** *Ramah, hoc nomine dicuntur*
 multæ urbes in montib. aut locis edi-
 tiorib. sitæ, 1. **וְרָמָה** *Ramah, Arab. וְרָמָה* urbs in
 tribu Benjamin, distans à sepulcro Rahel
 circiter quatuor פָּרְסָאוֹת, haud procul à
 Gabaon. Jos. 18. v. 25. *Gibeon וְרָמָה & Ra-*
mah, & Beerosh.

2. **וְרָמָה** in monte Ephraim, distans à Je-
 rusalē 2. milliariibus, patria Samuelis Pro-
 phetæ. 1. Sam. 25. v. 1. *& mortuus est Samuel,*
&c. & sepelierunt eum in domo ejus בְּרָמָה in Ra-
ma: in domo ejus quæ erat in Rama. 2. Sā.
 28. v. 3. *בְּרָמָה כַּעִירוֹ in Rama, in urbe sua: in ea,*
 quæ erat urbs illius: hujus enim nominis
 plures erant urbes. In earum aut una se-
 pulcrū erat Samuelis Prophetæ, Elcanæ
 patris illius, & Hānæ matris ejus, sub spe-
 lunca. Sed Samuelis corpus inde in Silo
 translatum fuisse, scribit Benjamin in Iti-
 nerario. Et in via versus Jerusalem sepulti
 sunt Haggeus, & Malachias, & propheta-
 rū discipuli. Dicitur & **וְרָמָה** *Ramathajim,*
 quod essent duo oppida, & unū alterū re-
 spiceret. Et alterum quidem differentia
 causa dicitur **וְרָמָה** *Ramat speculatorū,*
 in qua habitabant Prophetæ & studiosi
 Sacrarum literarum. 1. Sā. 1. *& erat vir unus*
ex וְרָמָה צופים Ramathajim Zophim, ex monte E-
phraim: quæ erat in terra Zoph. Tar. וְרָמָה
וְרָמָה ex Ramatha, ex discipulis pro-
phetarū. Lxx. *ἐξ ἀριμαθῆαιος ὄρηων.* Inde Mat.
 27. v. 5. *venit homo dives ἀριμαθῆαιος ab A-*
rimathæa. Syr. **וְרָמָה** *à Rama.* Et, Luc. 23. v.
 51 *ex Arimathæa civitate Judæorum.*

3. **וְרָמָה** *Ramat speculationis.* Jos. 13. v.
 26. *& ab Hesbon usq, ad וְרָמָה Ramat hāmi-*
zeph. Fortassis fuit locus altus in mōte aut
colle, unde in longinquū speculabantur.

4. **וְרָמָה** *Ramat Lehi, locus erat altus*
 in tribu Juda. Jud. 15. *& prosecit הַלְחִי maxillā*
ex manu sua, & vocavit locum istum וְרָמָה
וְרָמָה

Ramat lechi collis mandibule. Lxx. ἀνάγεισιν A
σάγονος elevatio maxilla. Acceperunt pro
רמה projecit, & respexerunt ad וישלך & pro-
jecit.

רמה גלעד Ramoth Gilead. 2. Reg. 22. Quia
nostra est רמה גלעד Ramoth Gilead.

מרים Mirjam. Syr. μαριαμ, mutato
hirec sub din patach: Exponitur autem
eminens, excelsa. Et sic dicitur in Veteri Te-
stamento soror Moſis & Aharonis: in No-
vo mater Christi.

Rabb. רום eminentia altitudinis, Aux.
רופל רום humilitas altitudinis, oppositum
Augis.

Arab. روم apostema: in Avicen.

Rabb. רום extremitas auris, cartilago.

Arab. روم rim dama: פרח אלים farch ar-
rim damula.

II. רום levatus, elevatus fuit ex cœtu aut mul-
titudine, exemptus, remotus, sublatus, separatus
fuit. Hiphil. רום separavit, sustulit. Levit.

4. & omnem adipem juveneci peccati רום eleva-
bit ex eo. Targum יפרש separabit. Levit. 2.
& elevabit cinerem. Targum ויפרש &
separabit: amovebit. Num. 18. Omnes

רומה elevationes sanctorum, quas ירומו eleva-
bunt filij Israel Domino, dedi tibi. Targ. Omnes
רופרושון separationes sanctorum,

quas separabunt filij Israel. 2. Paral. 30. Quia E-
zechias rex Juda רום elevaverat cœtui juven-
cos mille: separaverat propter illos, & de-
derat illis. 1. Sam. 9. v. 24. & levabat

coquus armum: separabat, eximebat. Ho-
phal רום elevatus, separatus fuit. Levit. 4.
Quæadmodum רום elevabitur de bove sacrificij

pacifici. Targ. רמהפרש quod separatur. Hit
הפאעל רום separatus fuit. Nū. 16. רמו, Targ.

separate vos ex medio cœtus istius. dages
tamen indicat ad רום referendum.

Nom. רומה & רומיה id quod quis se-
parat de auro & argento suo, ut inde fa-
ciat oblationem aut sacrificium: separatio,
oblatio, primitia, quæ ex frugibus aut alijs re-
bus separabantur, ut Domino offerren-
tur. Constabat autē 16. rebus, quæ Deut.

12. recensentur. Plur. רומות, Chal. רומן
separationes, oblationes, dona. Exod. 25. & ista est

הרומה, Targ. רומה separatio, quam accipietis
ab illis, aurum, argentum, &c. Esa. 40. v. 20.

Ad pauperiem reductus רומה separationem. sc.
facit: electionem lignorum. Pauper qui
non potest facere idolum ex auro & ar-
gento, eligit sibi lignum bonum non pu-
trefcens. 2. Sam. 1. & (super) agris רומות pri-
mitiarum. Super agris frugum, unde pri-
mitiæ sumi debebant. Prov. 29. v. 4. Rex in

judicio stabiliet terram: sed vir רומות
donorum

diruet eam. vir amans oblationes & dona:
qui amat munera. Vir tributorum & ex-
actionum: qui hisce populum suum gra-
vat. Targ. רומה, Lxx. ἀδικησας iniquus. Hi-
eron. avarus. Acceperunt pro רומה falla-
cia, impostura: à רמה fellit. Rabb. רומה גדולה
separatio magna. quæ dabatur sacerdoti ante
decimas, eratq; frumenti pars quinquage-
sima. de reliquo dabatur רומה מעשר se-
paratio decima, seu decima Levitis &c. de
quo in רעש.

1716

Et Verbum רום primitias obtulit: ut in
heemanthi fiat radicale.

Alc. רום עלבתי אלותי victi sunt Christiani.

III רום vermiculavit, vermibus scatuit, permu-
tata significatione cum רומה vermis, à רום
exaltatus fuit. Exod. 16. & reliquerunt quidam
de ea usq; ad manè, & וירום & vermiculabat ver-
mes, & putrescebat. Targ. ורחש רומה & sca-
tebat vermibus. Sequitur: & non putrescebat,
& רומה, Targum ורחש & vermis non erat in
ea. Lxx. ἐξέσσεσεν & efferbuit vermes.

רוע tria significata habet. I. רוע. Inde Hiph.
רוע personavit, clamavit, vociferatus est, flevit:
vocē magnam edidit, 1. ore, 2. tubis, 3. alijs
instrumentis: vel præ gaudio, ut vinces:
vel præ dolore seu luctu, ut victi in bello:
vel deniq; in terrorem hostium, ad terrendum
seu turbandum hostem. Præ gaudio: Psalm. 41.
v. 11. Non רועי vociferabitur inimicus meus
super me. Lxx. ἠγαλλήσθησθε gaudebit.

Psalm. 95. נרועה, Targum נרועה vocife-
rabimur super petra salutis nostræ. Lxx ἀλαλά-
σωμεν. Num. 10. Tuba canetur, sed non רועי,
Targum רועי תרועה תרועה, Targum רועי תרועה
vociferabimini. Jud. 16. Et Philisthei רועי,
Targ. רועי תרועה רועי תרועה, Targum רועי תרועה
clamate, רועי תרועה, Targum רועי תרועה
clamabitis. Ib. רועי תרועה, Targum רועי תרועה
clamabat populus. Præ dolore: Jud. 7. v. 21.
& currebat totum agmen, רועי תרועה &
vociferabantur, & fugiebant: רועי תרועה
& significarunt. legerrunt רועי תרועה &
notum fecerunt, à רועי תרועה novit: ob
literarum רועי תרועה similitudinem. Esa. 15. v. 4.
Propterea expediti Moab רועי תרועה vociferabuntur,
anima ipsius mala erit ei. Targ. רועי תרועה
ululant. Mich. 4. v. 9. Nunc quare רועי תרועה
vociferaberis vociferationem, an rex non est in te?
quare clamabis & flebis, quasi tibi non esset opitu-
lator & consiliarius? Lxx ἐγὼς κατὰ cognovisti
mala. legerunt רועי תרועה Hieron. merore
conturbatis. Pual רועי תרועה vociferatus est. Esa. 16.
v. 10. & in vineis non jubilatitur, neg. רועי תרועה
vociferabitur: præ multitudine bonitatis. Tar.
רועי תרועה gaudebunt. Lxx ἠγαλλήσθησθε letabuntur.
Hit רועי תרועה רועי תרועה vociferatus est. Pf. 65.
תרועה, Targ. רועי תרועה רועי תרועה, etiam can-
tabunt.

B

C

D

E

tabunt. Pſal. 108. v. 10. *Super Palestina* אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים *vociferabor. tanquam victor.* Lxx. *Abi alienigena* ἀπὸ ἀλλοτρίων *subiicientur.*

Nom. רוע *vociferatio, clamor* gaudentium, aut dolentium, aut laudantium Deum. Mich. 4. vers. 9. *Quare vociferaberis* רוע *vociferationem?* Exod 32. *Et audivit Josua vocem populi* בְּרַעַתָּה *in vociferatione ejus.* Targ. כִּי מִיָּבִינִין *cum clamarent.* R. L. *הָעָם מְרִיעַ* כִּשְׂרָה הִירָה *et clamantium.* Job. 36. *Annunciabit super ipso* רועו *vociferatio ejus: tonitru pluviam futuram indicat.*

Targ. רועו *idem.* Levit. 23. *Et facies transire tubam* הַרְעוּתָה *vociferationis in mense septimo.* Vociferatio ista signum erat dimissionis fervorum, & exitus eorum ex potestate dominorum suorum. Jerem. 20. *Et audivit clamorem mane* וְהָרְעָה *& vociferationem in tempore meridiei.* Lxx. ἀλάλαγμα *sletum.* Hieron. *ululatum.* Jerem. 4. *Quia vocem tubæ audivisti anima mea,* הָרְעָה מִלְחָמָה *vociferationem belli.* Targ. יִבְכּוּתָה *clamorem.* Pſalm. 47. *Ascendit Deus* בְּהָרְעָה *in jubilatione,* & *Dominus in voce tubæ.* Pſa. 27. vers. 6. *et sacrificia vociferationis.* Quæ afferuntur cum vociferatione seu jubilatione & gaudio.

Prop. ברע Beria, filius Ephram. ב non est radicale. 1. Paral. 7. *Et ipse vocavit nomen ejus* בְּרִיעָה *quia ברעו in afflictione ipsa fuerat in domo ejus.* Item, filius Aſer: Gen. 46. vers. 17.

Rabb. זכרון הרועו *memoria vociferationis, festum tubarum, quod observant Judæi in memoriam* עֲקִירַת יִצְחָק *gationis Isaac, qui fuit liberatus, & ejus loco immolatus aries.* Sic autem vocatur dies primus mensis septimi: à quo inchoatur numeratio anni septimi & jubelæi. Vide Levit. 23.

II. רועו *idem quod רוע.* Inde רועו *idem quod רועו focus.*

III. Arab. ראע *occurrit.*

רוף duo significata habet. I. רוף. Inde Pual *contritus, contusus, concussus fuit.* Job. 26. v. 11. *Columnæ cæli* יִרְפּוּ *concutientur.* Targ. מִדְּרַעוּעִין *commoventur.* Lxx. ἐπετάθησαν *expansa sunt.*

Nom. רופו *triticum in mortario contusum seu fractum:* Plur. רופו *tritica contusa.* 2. Sam. 17. *Et expandit super eum* הַרְפּוּתָה *tritica seu legumina contusa.* tritica contusa prius expanduntur, ut siccentur. Targ. דַּקִּילָה *daetylos.* Lxx. ἀραβῶθ. Proverb. 27. *Si contuderis stultum in mortario, in medio* הַרְפּוּתָה *triticorum contusorum.*

רוף *contritio, contusio.* Ezech. 47. *Et erit*

fructus ejus in cibum, & folium ejus לְחִרְפָּה *in contritionem: in remedium omnis contritionis.* Ponent folia arborum istarum super omnem contritionem seu contusionem, & sanabitur. Targ. לְאַסוּתָה *in sanationem.* Lxx. εἰς ὑγίειαν *in sanitatem.* Acceperunt pro רופו *medicina.*

Rabb. קליפת הרופו *cortex contusorum leguminum.*

Chald. רופו *concuſſit, quatit, commovit.* רופו *commotus fuit.* Job. 9. vers. 6. *Et columna ejus* יִהְפֹּלְצוּן *commoventur: tremet.* Cum רופו *remiſſus fuit* convenit. Arab. Genes. 1. vers. 2. *ורוח אללה תרף עלי* & *Spiritus Dei ferebatur super facie aquæ.*

II. Arab. רוף, & ראף, & אראף *atrit commotus fuit misericordia, misertus est.* Pſal. 4. *חרוף* *misereris super me.* Pſal. 60. *וראפת* *& misertus est nostri.* Pſal. 37. *Justus* יִתְרַאף *miseretur, & tribuet.* Marc. 8. vers. 2. *אנא אתראף עליהו* *ego misereor super ista turba.* Rom. 11. v. 30. *Nunc autem* תראף עליכם *miserus est super vos.*

Nom. רוף *misericos.* Luc. 6. *Sicut pater vester* רוף *misericos est.* Precat רוף *o misericos præ omni misericorde.*

ראף, Foemin. ראפה *miserordia, commiseratio.*

רוץ tria significata habet. I. רוץ & רוצ *cucurrit, accurrit, discurrit, percurrit, velociter ivit.* Gen. 18. *Et ad armentum* רוצ *Targ. cucurrit Abraham.* 1. Sam. 20. *רוץ ad currendum in Bethlehem.* Targ. למיול *ad eundum.* 2. Reg. 4. *ואחמטי* *& curram ad virum Dei.* Targ. *ואחמטי* *& perveniam.* Habac. 2. vers. 2. *Scribe visionem, & expone super tabulis, ut* רוץ *currat legens in eo.* Targ. יוחי *festinet.* Rabbini sapius usurpant, cum dicunt se fore in scribendo breves, ut quis legendo possit percurrere. Piel רוץ *cucurrit.* Nahum 2. vers. 4. *Sicut fulgura* ירוצו *discurrent in plateis urbis, præ terrore.* Hiphil הרוץ *fecit currere aut accurrere, attulit, detulit, adduxit.* Genes. 41. *ויורצוהו* *& sinebant eum currere ex carcere: adducebant.* 1. Sam. 17. *והרוץ* *Targum* *& defer ad fratres tuos.* Pſal. 68. vers. 32. *Aethiopia* הרוץ *currere faciet manus suas ad Deum.* extendet cum muneribus, quæ afferet. Targum ירהוון *למפרש* *בנוי דכוש ויהוון* *filij Chus current ut expandant manus suas in oratione coram Domino.*

Nom. רוץ *cursor, pedes, Latæy* / qui ex una urbe ad alteram, vel ex uno regno in alterum currit seu proficiscitur cum literis aut nuncijs, *tabellaris, nuncijs, veredaris:*

PLUR. רצים *cursores*. Jer. 51. v. 31. רץ לקראת רץ A
 cursor in occursum cursoris curret, & nuncijs
 in occursum nuncij, ut nunciet regi Babel, quod ca-
 pta est urbs ejus. Job. 9. vers. 25. Dies mei celeres
 sunt praecursorum: celeriores cursor e auferunt.
 Targ. עופא אורחא פרא אורחא פרא
 currentis: volantis. 2. Paral. 30. Et abierunt
 הורצים *cursores cum literis*. Deinde, רצים *satel-*
 lites, qui ante regem currunt armati, stipa-
 tores. 1. Reg. 1. Et quinquaginta viri רצים *cur-*
 rentes coram eo: more regum armati. 2. Reg.
 11. v. 11. Et stabant הורצים *satellites singuli*, & ar-
 ma ejus in manu ejus. Ibidem vers. 13. Et audie-
 bat Athalia vocem הורצין *currentium seu curso-*
 rum (ex) populo. Targ. וצוון הורצין *occurrentium*
 populi.

מרוץ, Foem. מרוצה *curfus*.

II. רץ & רץ, idem quod רץ, collisit, confregit,
 contrivit. 2. Reg. 23. v. 12. וירץ & confringebat
 inde. Targ. וירחק & removebat. Esa. 42. Non
 extinguet, neq; רץ confringet. Hiph. הורץ *idem*.
 Jud. 9. v. 53. Dejecit quadam mulier fragmen-
 tum lapidis molaris super caput Abimelech, והרץ
 Targ. והרעה & contrivit caput ejus. Hiph.
 והרץ *collisus fuit*. Gen. 25. vers. 22. ויהרצו
 Targ. ויהרצו & collidebantur filij intra ipsam.
 Lxx. ἐσπίσαν saltabant.

Nom. מרוצה *collisio, contritio, oppressio*. Jer.
 22. vers. 17. Super calumnia, & super המרוצה
 contritione ut facias: oppressione pauperum.
 Targ. וירעהו נפשך *quod est in voluntate anime*
 tuae. accepit pro רצה voluit. Lxx. εἰς φόνον *in*
 homicidium. Accepit pro רצה occidit, ob
 similitudinem.

III. Arab. cum ʿ punctato, ריאצא *exercitium*: D
 PLUR. ריאצאין *exercitia, disciplina*.
 ריאצא *exercitatus: in Avicenna*.

רוק & רוק. Inde Hiph. הרוק, Chal. ארוק *ina-*
 nivit, exinanivit, vacuavit, evacuavit vas, aut
 rem eo contentam. De varijs rebus dicitur:
 Deliquidis, effudit: de gladio, evaginavit,
 strinxit: de lancea, extraxit, expedit ad bellū,
 quod & ipsa vaginam haberet. de homi-
 nibus, armavit. Gen. 42. v. 35. מרוקים, Targ.
 evacuantes saccos suos. Malach. 3. vers. 10.
 והרוקתי & evacuabo vobis benedictionem: effun-
 dam. Targ. ואחה & demittam. Ezech. 28. v.
 7. והרוקתי & evaginabūt gladios suos. Tar.
 וישלפון & extrahent. Ibid. 30. v. 11: 5. v. 2, & 12. Exod.
 15. v. 9 Lev. 26. v. 33. Cic. Gladius vagina va-
 cum. Gladio extracto vagina fit vacua. Jer.
 48. v. 12. Et vasa ejus ירוקו *evacuabunt*. Psal. 35.
 v. 3. והרוק & evacua lanceam. Targ. ושלף & ex-
 trabe. Gen. 14. v. 14. וירק & evacuavit adolescē-
 tes suos. Targ. וורו & expedit: armavit, dedit
 eis arma. Pl. 18. v. 43. ut lutum platearum

ארוקם *evacuabo eos*. Targ. בעטת הנון (al. בתון)
 conculcabo eos. legit ארוקם, sicut & habetur,
 1. Sam. 22. ארוקם *comminuam eos* juxta quod
 Psalmus corrigendus. Eccles. 11. Si imple-
 buntur nubes pluvia, super terram ירוקו *evacua-*
 bunt: effundent. Chald. Lev. 8. v. 15: & 9. v.
 9. Et sanguinem יצק, Targ. ארוק *effudit*. Hoph.
 הורק, Chald. אחרוק & אחרוק *evacuatus fuit*,
 effusus fuit. Cant. 1. v. 3. unguentum (quod)
 ירוק *evacuatum fuerit, nomen tuum*: quod ef-
 funditur. Sicut unguentum preciosum,
 quod ex uno vase in aliud transfunditur,
 ita & nomen bonum fragrantiam & odo-
 rem optimum spargit. Jer. 48. v. 12. Et quie-
 tus est in facibus suis, & non הורק *evacuatus fuit*
 ex vase in vas: non fuit effusus. Chald. Lev.
 21. Quod יוצק, Targ. אחרוק *effunditur super caput*
 ejus.

Nom. רוק, Chald. ריקן *vacuus, inanis, ocio-*
 sus, vanus, ignavus, nihil, inutilis, levis. Meta-
 phoricè, inops: PLUR. רוקים, Chald. ריקנין *vac-*
 cui. Foem. רוקה *vacua*: PLUR. רקות *vacua*. Gen.
 37. v. 24. Et cisterna erat רוק, Targ. ריקן *vacua*,
 non erat in ea aqua. Deuter. 32. Quia non ver-
 bum רוק, Targ. ריקן *vanum est in vobis, sed ipsum*
 est vita vestra: inutile. 2. Reg. 4. Vasa רוקים
 vacua. Jud. 9. Et conduxit pro eis Abimelech vi-
 ros רוקים, Targ. סרוקין *vacuos*. Esa. 29. Turn
 ריקה *vacua est anima ejus*. Targ. חסירי *defi-*
 ciens. Gen. 41. v. 27. Et septem spica הרוקות *va-*
 cua. Targ. לקיחה *percussa*. Lxx. λεπτοὶ *tenuis*.
 Legerunt רקות, sicut in præcedentibus v.
 6, & 23. scribitur: & deglutiebant septem spica
 הרוקות (aut הרוקות) *tenuis*. Jud. 11. Et collecti sunt
 ad septe viri רוקים *vacui*. Lxx. λεπτοὶ *tenuis*.
 Legerunt רוקים, ob literarum רר similitu-
 dinem. Inde in Talmud ריקה & ריקה *homo*
 nequam, levis, inutilis, vanus: ut in גיטין, cap.
 5. Dicunt ad ipsum ריקה *nequam, si tu vis accipe-*
 re, accipe. Et in Bachai: Dicit ad ipsum senex qui-
 dam, ריקה *nequam, quare tu purgas locum?* Ita,
 Matth. 5. Qui dicit ad fratrem suum ריקה, Syr.
 ריקה *nequam*.

רוק *vacuitas, vanitas, vanum*. Psal. 2. Et po-
 puli meditantur רוק *vanitatem*. Et cum ל ad-
 verbia scit: לרוק *in vanum*, vanè. Esa. 49.
 לרוק *in vanum laboravi*. Et לרוק *in intellectu, ut*,
 Psal. 75. Veruntamen רוק (in) *vanum mundavi*
 cor meum.

רוקם, Chald. ריקן *vacuè, inaniter, sine causa,*
 frustra. Genes. 31. Quia nunc רוקם, Targ.
 ריקן *vacuè dimisses me*. Exod. 23. Et non vide-
 buntur facies tua רוקם *vacuè*. Targ. ריקנין *va-*
 cua: absque muneribus. 1. Sam. 6. v. 3. Ne di-
 mittatis eam רוקם *vacuè*: absq; donis. Ruth. 1.
 Ego plena abij, ורוקם & *vacuè reduxit me Domi-*
 nus: milerè, vidua & orba. Sic Marcianus
 dig.

dig. lib. 48. Tit. 6. l. 5. *Qui vacantem mulierem rapuit. hoc est, viduam.* Psal. 7. *Et spoliavi affligentem me* וַיִּקַּח vacuè. Targ. מִןּ gratis: sine causa.

Chald. לְרִיקְנוּ *vacuitas, vanitas.* לְרִיקְנוּ frustra, in cassum. Et Verb. רִיקְנוּ *evacuavit.*

Rabb. מְרוּבֵּי רִיקוּחַ *vacuum.* מְרוּבֵּי הַרְקָה *evacuatio.* רִיקוּ *cælebs, innuptus & incorruptus juvenis:* Plur. רִיקוּן *cælibes, casti.*

Arab. רִיקוּ *colum & fax vini.* רִיקוּן *jejunus.*

אלו יראק ען. Marc. 14. vers. 24. *Qui effunditur pro multis.* Luc. 11. *Qui effusus est ab initio.* רִיקוּן *icteritia.* רִיקוּן *jejunium.*

רִיקוּן *saliva.* רִיקוּן *rivaq peplum, cortina.*

רִיקוּן *salivavit, salivam deiecit, spuit, exspuit, spumavit, fluxit.* Lev. 15. v. 3. *expuens caro ejus fluxum suum.*

Nom. רִיקוּן *saliva, sputum.* Syr. *mucus narium.* I. Sam. 21. vers. 13. *Et descendere fecit seu sivit salivam suam super barbam suam.* Per Metaphoram, *albumen ovi, simile salivæ formâ & lentore.* Job. 6. vers. 6. *Aut est sapor in albumine vitelli.* Targ. בְּחֵלְבֹן בֵּיתָא *in albumine ovi & vitello.* Rabb. רִיקוּן *mu-cilago.*

רִיקוּן *stultus, salivam deiciens.*

רוּשׁ duo significata habet. I. רוּשׁ *pauper fuit aut factus, eguit, indignus.* Contrarium est verbo רוּשׁ *possedit.* Psalm. 34. רוּשׁוֹ, Targum *pauperes facti sunt.* Piel רוּשׁוּ *pauperem reddidit:* per metaphoram, *diruit, destruxit, cum ad urbes transfertur.* Jerem. 5. vers. 17. רוּשׁוֹ, Targ. יִבְנֶה *destruet urbes munitas.* Hoc tamen etiam ad רוּשׁוֹ potest referri. Hitt *hpaël הַחְרוּשׁוֹ pauperem se fecit aut simularvit, finxit.* Proverb. 13. vers. 7. ומְחָרוּשׁוֹ, Targ. *pauperem faciens seipsum, & facultas multa.*

Nom. רוּשׁוֹ *pauper:* Plur. רוּשׁוֹ *pauperes.*

רוּשׁוֹ, רוּשׁוֹ, רוּשׁוֹ *paupertas, egestas.* Prov. 10. vers. 15. *Et consternatio pauperum egestas ipsorum.* Targ. צְרִיכוּתָהוֹן *necessitas ipsorum.* Et literis רוּשׁוֹ permutatis, רוּשׁוֹ: Prov. 6. vers. 11. *Et veniet sicut viator רוּשׁוֹ,* Targum *paupertas tua.*

II. Arab. רוּשׁוֹ *rischa pluma, penna, & radius rota:* Plur. רוּשׁוֹ *risch pluma, penna.* רוּשׁוֹ *rajafsch plumavit.* רוּשׁוֹ *atrajafsch plumas emisit.*

רוּשׁוֹ *murajafsch plumatus.*

רוּת. Syr. רוּת *tremuit: in quaere.*

Arab. cum רוּת punctato, רוּת *stercus, simus.*

רוּת *stercus asini: in Avicenna.*

Nom. Propr. רוּת Ruth.

רוּת. Arab. מְרוּבָּה *marzaba pilum mortary, pistillum, terebra, terebellum:* Plur. מְרוּבָּיִם *marazib pistilla.*

Rabb. מְרוּבָּה *malleus:* Plur. מְרוּבָּיִם *mallei.*

Chald. מְרוּבָּה *canalis:* Plur. מְרוּבָּיִם *canales, in quibus aqua decurrit.*

Chald. מְרוּבָּיִם *arca.*

רוּת. רוּת *maciavit, macrum fecit, macilentum reddidit, attenuavit.* Zophon. 2. *Qui attenuavit omnes deos terra: abolevit, sustulit.* Targ. מְרוּבָּה *oppressit.* Niph. רוּת *emacruit, attenuatus fuit.* Esa. 17. *Et pinguedo carnis ejus emarcescet.*

Nom. רוּת *macer.* Fem. רוּת *macra, macilenta.* Numer. 13. vers. 21. *Qualis sit terra* רוּת *an pinguis sit, an macilenta.* Targ. *an dives sit, an paupera.*

רוּת *macies, macilentia.* Esa. 24. vers. 16. *Et dixi* רוּת *macies mihi, macies mihi, va mihi.* Pinguedo carnis meæ emarcescet. Id confirmat: *va mihi.* Targ. *Dixit Propheta, secretum, pramium justorum monstratum est mihi: secretum, vindicta impiorum revelata est mihi.*

רוּת *idem.* Psalm. 106. *Et misit רוּת,* Targ. מְרוּבָּה *maciem in animam ipsorum.* Lxx. *σατησμωνω saturitatem.* Mich. 6. vers. 10. *Es* רוּת *tenuitatis ira obnoxia.* Epha parva & deficiens, quæ dominum suum ad tenuitatem redigit: aut Epha prava rejicitur à Deo.

רוּת *cedri species, pinus, à tenuitate.* Esa. 44. *Et accipiebat רוּת pinum & ilicem.*

רוּת. Inde Nom. מְרוּחַ, Chald. מְרוּחַ *vociferatio præ dolore aut gaudio, fletus, luctus, gaudium.* Jerem. 16. *Ne ingrediaris domum מְרוּחַ fletus: luctus.* Amos 6. *Et auferetur מְרוּחַ vociferatio luxuriosorum: gaudium.* Plural. Rabb. מְרוּחַיִם, Chald. מְרוּחַיִם *gaudia.*

רוּת. רוּת, Chald. & Syr. רוּת, & *literarum inversione, רוּת annuit oculis, innuit, nutu significavit, indicavit, ostendit, signum dedit.* Job. 15. *Quid occupat te cor tuum, & quid ירוּמוֹן,* Targ. מְרוּמוֹן *innuunt oculi tui?* Syr. Luc. 1. vers. 22. *Et ipse מְרוּמוֹן innuendo innuebat.* Luc. 5. v. 7. *innuebant socijs suis.*

Nom. Rabb. רוּת & רוּת, Chald. רוּת *nutus, signum, significatio, indicium, notatio, enigma:* Plur. רוּת *indicia, signa.*

רוּת *longum & rubrum.*

רוּת. Inde רוּת *princeps, consiliarius:* Plur. רוּת *principes, consiliary.* Psalm. 2. רוּתוֹנִים, Targ. רוּתוֹנִים *princeses & principes consultarunt simul.*

רוּת *idem.* Prov. 14. vers. 28. *Et ubi non (est) רוּת,* *populus,*

populus, consternatio רוחן principis: מלך regis. Tar. A
רוחן principis ejus.
Rabb. רון exultavit.

רוף. Syr. רוף stillavit.
Rabb. מרופין mallei. ג. Chald. ארופא. idē.

רוק. Arab. רוק pavit, nutrit, aluit, sustentavit.
Psal. 55. v. 23. אלק חמך אלי מלהוהו ירוק. Proj-
cecuram tuam in Deum, & ipse enutriet te. Psal.
136. אלוואק qui pascit omnem carnem. Psalm.
147. וירוק & nutrit viduas. Precat. יא רואק
אלטפל אלצעיר o pascens seu nutriens pueros par-
vos. Alc. 2. Quis רוק נאמכם? Man.
כלוא מן טיבאח מארוק נאמכם comedite de bonis qui-
bus pavimus vos.

Nom. רוק riqz cibus, alimentum, sustentatio,
fertilitas: Plur. ארואק cibi, stipendia, alimenta.
רוואקה cibi ipsorum.
רואק razzaq sustentator, altor.

רחב. Chald. רחב latius, dilatatus, ampliatus
fuit: de loco, ampliori loco habitavit: de angu-
stijs, ex illis liberatus fuit: de corde, exhilaratus
fuit: de ore, liberè & audacter locutus est. i. Sam.
2. v. 1. רחב dilatatum est os meum contra hostes
meos: apertum est. Ela. 60. v. 5. Et timebit ורחב
Targ. ויפתי & dilatabitur cor tuum: angustijs
liberabitur, gaudebit. Sic, 2. Cor. 6. v. 11.
Cor nostrum dilatatum est, non estis angusti in no-
bis. Niph. גרחב dilatatus fuit. Ela. 30. Pascuum
גרחב latum. Lxx. & οὐκ ἔστιν. Hiph. הרחיב dila-
tavit, ampliavit, latitudinem prebuit, in latitudi-
ne statuit. Rabb. latius disseruit. Gen. 26. Et vo-
cavit nomen ejus רחובות Rechoboth, & dicebat:
quia nunc הרחיב, Targ. אפתי dilatavit Dominus
nobis. Exod. 34. ורחבת, Targ. ואפתי & dila-
tabo terminum tuum. Pl. 81. הרחיב פיה dilata os
tuum & implebo illud: ampliter & largè pete.
Pl. 119. v. 32. Quia תרחיב dilatabis cor meum:
exhilarabis me. In tristitia cor contrahit-
tur, in lætitia dilatatur. Psal. 4. In angustia
הרחבת dilatasti mihi: ex angustia liberaasti, &
exhilarasti me. Absolutè, dilatatus fuit. Psal.
25. Angustia cordis mei הרחיבו dilatata sunt: ob
multitudinem.

Nom. רחב latius, amplius: Plur. רחבים lati.
Foem. רחבה lata: & abstractè, latitudo. Job.
30. Sicut eruptio רחב lata venient. Prov. 28. רחב
לatus anima excitabit litem. Lxx. & ἀσάτης
insatiabilis. Pl. 101. v. 5. Elatum oculis ורחב לבב
& elatum corde, ipsum non feram: superbū, tu-
midum. Esa. 33. v. 21. Fluvij רחבי ימים lati ma-
nibus: spaciosi. Esa. 22. Ad terram רחבת ימים
latam manibus: spaciosam & amplam. Lxx.
ἀμείρηται. Pl. 119. in Vav: Et ambulabo ברחבה
in latitudine; aut in lata via.

רחב latitudo, relaxatio, consolatio. i. Reg. 4.
Et dedit Deus sapientiam Salomoni, & intelligen-

tiam multam valde, & ורחב לב, & latitudinem cor-
dis: ut intelligeret omnia verba sapientie.
רחב idem: Plur. רחבים latitudines.

רחב idem: Plur. רחבים latitudines. Psal.
18. Et eduxit me למרחב in latitudinem. Habac.
1. Ambulans ארץ למרחבי ארץ super latitudinibus
terra.

רחב platea, à latitudine, ut Græcis πλα-
τεία via lata & ampla: Plural. רחובות, Chald.
רחובין, Foem. רחובין platea. Genes. 19. ברחוב,
Targ. ברחובא in platea pernoctabimus: in pla-
tea sc. urbis. Jud. 19. ברחוב in platea ne perno-
ctes. Eo tempore in omnibus urbibus ut
plurimum erat locus pernoctandi pro
viatoribus paratus: hospitium. Zach. 8. v. 5.
& רחובות העיר & platea urbis implebuntur pueris
& puellis, ludentibus ברחובותיה in plateis ejus.

Propriè רחובות Rehoboth, nunc רחבה, urbs
juxta Euphratem fluvium sita, maxima
& pulcerrima, undiq; muris cincta, appri-
meq; munita, pulcerrimis hortorum &
paradisorum suburbanis instructa: Ben-
jamin in Itinerario. Gen. 10. v. 11. Et adifica-
vit Nimiven, & רחבת עיר, Targ. רחובות קרתא,
Lxx. πόλις ῥεβόθ Rehoboth urbem. Hier. Et
plateas civitatis. Accepit appellativè, רחובות
platea. Gen. 36. v. 37. מרחבת הענר de Rehoboth
fluvij. Targ. מרחבת העל פרת de Rehoboth, que
est juxta Euphratem. Lxx. & πόλις ῥεβόθ
πόταμον de Rooboth, que apud fluvium. Item, no-
men putei. Gen. 26. vers. 22. Et vocavit nomen
ejus רחובות Rehoboth, & dicebat, quia nunc
הרחיב dilatavit Dominus nobis.

רחב Rahab, cauponaria, quæ viatores
precio accipiebat, & exploratores hospiti-
o excepit: Jos. 2. v. 1. Et cum patre, ma-
tre, fratribus & omnibus suis servata fuit:
Jos. 6. v. 17, & 23. Et habitavit inter Israë-
litas, facta profelyta. Ibid. Talmudici tra-
dunt eam nupsisse Josuæ. Sed Matthæus
in genealogia Christi, facit eam uxorem
Salmah, patris Boaz. Id in Veteri Testa-
mento non habetur. i. Par. 2. & Ruth. 4.
tantum scribitur: Amminadab genuit Nahson,
principem filiorum Juda, & Nahson genuit שלמה
Salma, & Salma genuit Boaz. Nahson fuit u-
nus egressorum ex Ægypto. Numer. 2.
vers. 3. Et dux filiorum Juda Nahson, filius Am-
minadab. ejus igitur filius שלמה Salma, vel
שלמון Salmon (utroq; enim modo scribunt
Hebræi) fuit unus terram promissam in-
gressorum. Et fieri potuit, ut Rahab ux-
orem duxerit. Id quod Matthæus ex Caba-
la seu patrum traditione habuit. Lucas
cap. 3. nullam ejus facit mentionem.

רחב. Arab. in Geograph. רחבה.

רחד. Arab. **רחד** *formavit*.

רחו *forma, typus, modus, stylus*.

מרחו *formatus, forma præditus*.

מרחו *latrina: Plur. מרחו* *latrina*.

רחה. Arab. **רחא** *rachi, cum ה punctato, mollis, laxus, flaccidus fuit*. Piel **רחי**, Hiph. **רחי** *emollivit, laxavit, solvit*.

רחי *murchi emolliēs, laxans: Plur. פרחי*.

מרחיא *mollificantiā, resolventia. פרחו* *laxus*.

ארתחא *irticha, & אסתרחא* *mollificatio*.

רחיה *richia foccus*.

רחל duo significata habet. I. Inde **רחל**, Chal.

רחל *ovis, sexus fœminini: Plur. רחלים*, B

Chald. **רחל** *oves*. Ela. 53. vers. 7. **רחל** *&*

sicut ovis, qua coram tonsore suo obmutuit. Gen.

32. vers. 14. **רחלים** *oves ducentas*.

Proprium. **רחל** *Rahel, filia Laban, uxor*

Jacobi. Jerem. 31. **רחל** *Rahel plorat propter filios*

suos. Per Rahel intelligit decem tribus,

quarum caput fuit Ephraim, & mater om-

nium Rahel. Genes. 35. **קבורת רחל** *sepul-*

crum Rahel. Hoc abfuit à Bethlehem qua-

drante milliariis, in via ducente in oppi-

dum. Et inde totus iste tractus seu tota C

illa vicinia Bethlehemitica, appellata

fuit *Rahel*, Bethlehem & ager adjacens.

Rectè igitur dictum Jeremiæ ad infanti-

cidium Herodis Bethlehemiticum ac-

commodat Matthæus 2. v. 17.

II. Arab. **רחל** *rahal, & ארחחל* *mutavit domici-*

um, migravit.

Nom. **רחלה** *rihla, & ארחחאל* *irtihal mi-*

gratio, discessus, abscessus.

רחלה *iter unius diei, continens millia-*

ria italica 24: germanica 6. Plur. מרחאל *iti-*

nera diurna: Dual. מרחלהאן *duo itinera diurna*.

in Geograph. **מרחלהאן** *quinqua-*

ginta milliaria, que sunt duo itinera diurna.

רחל *rahal stabulum, caula, pecus: Plural.*

ארחאל *arhal stabula, pecora, greges, armenta.*

רחל *rahal min bacar armentum vacca-*

*rum. רחל *rahal min chanzir grex**

porcorum.

Alc. Joseph. **רחל** *sarcina.*

רחם, Chal. & Syr. **רחם**, Arab. **רחם** *rahâm*

idem quod חכב, seu Hebr. אהב, misertus est, E

dilexit, vehementer amavit. Psal. 18. vers. 2.

ארחם, Targ. **ארחם** *diligam te, Domine for-*

titudo mea. Lxx. *ἀγαπήσω σε*. Chald. Exod.

21. **ארחם**, Targ. **ארחם** *dilexi dominum meum*.

Syr. Luc. 17. **ארחם** *diliget*. Matth.

5. **ארחם** *dilige proximum tuum*. Arab. Psal. 30.

Audivit Dominus, & ארחם *misertus est mei*.

Psal. 6. **ארחם** *miserere mei, Domine*. Matth.

9. vers. 27. **ארחם** *miserere nostri,*

filii David. Matth. 5. vers. 7. **ארחם** *mi-*

serentur, quia ipsi ארחם *miser cordia fovebun-*

tur. Niph. Syr. **ארחם** *dilectus fuit*. Joh. 14.

ארחם *diligetur à patre meo*. Piel **ארחם**, Chald.

ארחם *misertus fuit*. Ela. 49. *An obliviscetur mu-*

lier infantis sui, ארחם *ut non misereatur filium*

uteri sui? Exod. 33. vers. 19. **ארחם**, Targum

ארחם *& miserebor, cujus ארחם* *miserebor*.

Chald. Joel. 2. vers. 18. **ארחם**, Targ. **ארחם** *&*

misertus est super populum suum. Psalm. 103.

ארחם, Targ. **ארחם** *הו ארחם* *sicut miseretur pater su-*

per filijs, sic ארחם, Targ. **ארחם** *misertus est Do-*

minus super timentes eum. Pual **ארחם** *miser cor-*

diam consecutus fuit, dilectus fuit. Olee 1. *Voca*

nomen ejus, לא ארחם *non misericordiam conse-*

cuta: non dilecta. Lxx. *λαρεαμα*. **ארחם**, HITH-

paël Chald. **ארחם**, Syr. **ארחם**, Arab.

ארחם *misertus fuit*. Chald. Genes. 43. *Deus*

ארחם, Targ. **ארחם** *מרחם* *misereatur super te, mi-*

serere. Syr. Matthæi 9. v. 36. *ἐστω λαγρυμῶν,*

Syr. **ארחם** *misertus est super eos*.

Nom. **רחום**, Arab. **רחום** *rahim miseri-*

cors: Dei epitheton. Exod. 34. *Deus* **רחום**,

Targ. **רחום** *misericors*. Psal. 78. **רחום** *&*

ipse est misericors. Hic versus est medium

Psalterij, quoad versus.

ארחם *affectio animi, misericordia: Plural.*

ארחם, Chald. **ארחם** *misericordia*. Habac. 3.

In ira ארחם *misericordie recordaberis*. Gen. 43.

Et Deus omnipotens det vobis ארחם, Targ.

ארחם *misericordias coram isto viro*. Lxx. *χαρίων*

gratiam. Proverb. 12. **ארחם** *misericordie*

impiorum sunt crudelitas. Lxx. *τὰ δὲ*

σπλάγχνα viscera. Sic, Luc. 2. *διὰ σπλάγχνα*

per viscera misericordia Dei nostri. Lxx. autem

habent verbum: *quemadmodum ארחם* *mi-*

seretur quis super fratrem suum, Lxx. *σπλάγχνα*

ξενου. Amos 1. vers. 11. *Propterea quod persecu-*

tus est gladio fratrem suum, & corrumpit ארחם *mi-*

ser cordias suas. Exuit omnem amorem fra-

ternum. Lxx. *μητέρα* *matrem: aut matri-*

cem. acceperunt pro **ארחם** *sequente*.

ארחם & **ארחם**, Arab. **ארחם** *rahām matrix,*

uterus in mulieribus, in animalibus vul-

va, fœtum diligens & fovens: Plur. Arab.

ארחם *arham matrices*. Genes. 20. *Quia*

concludendo concluderat Dominus pro omni ארחם

matrice domus Abimelech. Targ. **ארחם** *פתח וולד* *ostio*

vulvæ. 1. Sam. 1. *Et Dominus concluderat ארחם*

matricem ejus. Targ. **ארחם** *מן קדם וי מנה ולד*

prohibitus fuit à Domino ab ipsa filius. Contra,

Genes. 29. *Et aperuit ארחם* *matricem ejus*.

Targ. *Et dedit ipsi ארחם* *conceptionem*. Exod. 34.

Omne ארחם, Targ. **ארחם** *פתח וולד* *aperiens vul-*

vam, meum est: filius, qui aperit matricem

primùm. Jerem. 20. *Quod non occidisti me*

à matrice. Targ. **ארחם** *מבטן* *ab utero*. Cùm

primùm editus sum in lucem. Hoseæ 9.

Da illis

Da illis **רחם** *matricem abortientem*, & *ubera* **A**
arentia: ut infantes in utero moriantur,
aut in lucem editi pereant fame, destitu-
tilacte. Contrà: Genes. 49. *Benedictioni-*
buss uberum **ורחם** & *matricis*. Targum. *bene-*
ditionibus patris tui & matris tue. Psalm. 110.
vers. 3. **מרחם** *à matrice aurora*. A die,
quo exivisti ex matrice, & ab illa aurora,
prosperasti pueritiam tuam. Alcoran. 2.
מא חלק אללה פי ארחאמהן *quod creavit Deus*
in matricibus ipsarum. ¶ Deinde, **רחם** *puella,*
fœmina, quæ fœtus gratiâ tenetur, per Syn-
ecdochen: quam & *fructuariam* appel-
lant. Sicut apud Columellam de bobus: **B**
Sint matricibus robusti corporis. Item *gallina ma-*
terix, quæ ovis incubat, & excludit. Duale
רחמתים *dua fœmina*. Jud. 5. v. 30. *Divident spo-*
lium **רחמתים** *puellam (&) duas puellas in ca-*
put viri. Puella & duæ puellæ cuilibet viro
obvenient.

רחם, Arab. cum **ח** punctato, **רחם**, quod
Rabbini **רחם** scribunt: & **רחמה**, Arab. **רחמה**
rachma vultur, aquila vulturina, ossifraga: à
singulari in pullos amore: avis immunda.
Levit. 11. *onocrotalum & הרחם ossifragam*.
Deuter. 14. *Onocrotalum & הרחמה ossi-*
fragam.

רחמיניו *miseriordes fœmina*. Thren. 4.
Manus mulierum רחמיניו misericordum coxe-
runt infantes suos.

Rabb. & Chald. **רחמן** & **רחמן**, Syr. **רחמן**,
Arab. **רחמן** *rachman miserator, benefactor*:
Dei epitheton. Talm. **רחמנא ליבא בעי** *Deus*
cor requirit. Et Mahumetistæ suos libros &
preces ordiuntur: **רחמים** *alרחמים*
רחמים *in nomine Dei miseratoris misericordis*. **D**

Chald. **רחם** *amicus*. **רחמור** *amor*. **רחמנות**
beneficentia.

Arab. **רחמה** *rahama misericordia, gratia,*
eleemosyna, humanitas, pietas, religio: PLURAL.
רחמת. Matth. 6. *Cum feceris רחמה misericordiam*
birahama humaniter. **רחמתך** *in misericordia tua*.

רחום *marchum dilectus*: **רחומה** *dilecta*.

Cum **ח** punctato, **רחמה** *rachâma mar-*
mor: PLURAL. **רחמים** *racham marmora*. In Geo-
graph. **אלאכיז אלרחאם** *marmora alba*.
רחמים *eleemosyna*.

Rabb. **רחמים** *pluvia Dei misericordiâ*
demissâ.

רחע. Arab. **רחיע** *stercus*: in Avicenna.

רחף duo significata habet. I. **רחף**, Chald.
רחף, Arab. **רחף**, denotat **רחף** *motus,*
commotus, agitatedus fuit, movit, agitavit se in

רחף *latitudinem*; sicut aquila dilatatis &
expansis alis movetur & agitur super
pullis suis, eos ad volandum exuscitans
& invitans. Piel **רחף** *idem*. Deuter. 32. *Sicut*
aquila excitabit nidum suum; super pullis suis
רחף *movebitur*: volabit juxta pullos suos,
ut illos volare doceat. Targum **רחף**
tegens: operiens. Lxx. *ἐπιπλοῖσεν volavit*.
Genes. 1. vers. 2. *Et Spiritus Domini* **רחף**
movebatur super facie aquarum. Targ. *Et Spi-*
ritus à (coram) Domino **רחף** *flabat*. Jerem.
23. vers. 9. **רחפו**, Targ. **רחפו** *commota sunt ossa*
mea: contremuerunt. Lxx. *ἐσάλθηθη commo-*
ta sunt. Sicut alæ avis, quæ movetur super
nido suo.

II. Rabb. & Syr. **רחף** *incubuit ovis*: metaphori-
cè, *fovit, confovit* avium more, *complexus*
est amore, misericordia, gratia, gratifica-
tus est.

רחף *misericordia*. **רחפן** *miserator*: Dere-
pitheton. Phil. 2. v. 1. *Siqua* **רחפן** *visce-*
ra, Syr. **רחפא** *misericordia*.

רחץ tria significata habet. I. **רחץ** *lavit, eluit,*
abluit aquâ corpus, faciem, manus, pedes,
vestes. Plal. 58. *Pedes suos* **רחץ**, Targ. **רחץ** *la-*
vabit in sanguine impij. 2. Reg. 5. vers. 13. **רחץ**,
Targ. **רחץ** & **רחץ** *intingere & mundare*. Ibidem
vers. 12. *Nonne* **רחץ** *lavabo in eis?* Targum
רחץ *intingar*: immergar. Genes. 24. *Et a-*
quas **רחץ**, Targ. **רחץ** *ad lavandum pedes*
ejus. Genes. 43. **רחץ**, Targ. **רחץ** & **רחץ**
abluebat faciem suam. 1. Reg. 22. v. 38. *Et arma*
רחץ *abluerunt*. Pual **רחץ** *ablutus fuit*.
Proverb. 30. vers. 12. *Et à sordibus suis, non*
רחץ, Targ. **רחץ** *ablutus fuit*. Ezech. 16. v. 4. *Nec*
רחץ *lotus fuisti aquis calidis*: absolute positum.
HIT **רחץ** *abluit seipsum*. Job. 9. v. 30.
Si **רחץ** *abluero me aquis nivis*.

NOM. **רחץ**, FOEM. **רחצה**, Rabb. **רחצה** *lava-*
crum, lotio, ablutio. Psalm. 60. *Mox* **רחצה** *olla*
ablutionis mea. utar illo tanquam vase, in
quod funditur aqua ad lavandum in eo.
Lxx. *ἐν τῷ ἐλπίδι μου spei mea*. Acceperunt
ea significatione, quam habet apud Chal-
dæos, ut sequitur **רחצה** *ablutio manuum*.

Rabb. **רחצה** & **רחצה** *locus lotionis,*
balneum.

II. Chald. **רחץ** *confusus est, speravit*. 2. Reg. 18.
רחץ *confusus est*, Targ. **רחץ** *confusus est*
רחץ *qua est confidentia illa, quam confidisti?*
Esa. 12. **רחץ**, Targ. **רחץ** *ego confido & non*
metuo. Hiphil **רחץ** *sperare fecit, spem dedit*.
HIT **רחץ** *in Daniele* **רחץ** *confusus, fretus fuit*. Psalm. 22. *In te*
רחץ, Targ. **רחץ** *confusi sunt patres nostri*. Dan. 3.
Qui **רחץ** *speraverunt in eum*.

NOM.

Nom. רחין *confusus, fretus*: Plural. רחין *A*
confisi, freti.

רחין & רחין *fiducia, spes*. רחין *confi-*
denter, secure.

III Arab. cum n punctato, רחין *rachaz vilis*
fuit.

רחין *rachz vilitas*. רחין *rachiz vilis pre-*
cio. רחין in Geogr. רחין.

Avicen. רחין *concedet.*

רחין duo significata habet. I. רחין *longè seu pro-*
cul fuit, absfuit, elongatus, longinquus, remotus,
dijunctus, diffusus fuit. Exod. 23. *A verbo fal-*
sitatis, רחין, Targ. רחין esto remotus: lon-
ginquus Esa. 49. *Propterea רחין, Targ. רחין*
remotum est iudicium à nobis. Semel transiti-
vè: Mich. 7. *Dies ille רחין רחין removebit statu-*
tum. Piel רחין *elongavit, amovit, removit, sum-*
movit, discedere vel recedere fecit. Esa. 6. vers.
12. רחין & *removit Dominus hominem.* Hiph.
רחין, Chald. & Syr. רחין *idem.* Psalm. 103.
רחין *sicut remotus est oriens ab occasu, רחין re-*
movit à nobis peccata nostra. Et intransitivè:
Genes. 44. *Ipsi egressi sunt ex urbe, non רחין,*
Targ. רחין procul absfuerunt. Exod. 8. *Tantum*
רחין לא רחין, Targ. רחין לא רחין elong-
gando non elongabimini ire: non longè abibi-
tis. Syr. Matth. 7. רחין *discedite à me omnes.*
Hiph. רחין Chald. & Syr. רחין *remov-*
tus fuit, abstinuit. Act. 15. v. 29. רחין *ut abs-*
tineatis ab immolato.

Nom. רחין & רחין, Chald. רחין *longinquus,*
remotus, diffusus: Plur. רחין & רחין,
Chald. רחין *longinqui, remoti.* Foem. רחין,
Chald. רחין *longinqua, remota*: Plur. רחין,
Chald. רחין *remota.* Esa. 57. *Pax, pax רחין*
longinquo & propinquo. Psal. 73. v. 27.
Ecce רחין longinqui tui peribunt. Qui à Deo
recesserunt, nec agunt pœnitentiam seu
convertuntur, pereunt ex hoc mundo.
contrarium sequitur, v. sequente 28. רחין
appropinquatio Dei mihi bona. Interdù sub-
stantivè, רחין *longinquitas, spacium.* Jos. 3. *At-*
tamen רחין longinquitas erit inter vos & inter
ipsam, circiter duo millia cubitorum: spacium.
Et adverbialiter, רחין *longè, procul.* Psalm.
19. רחין *procul ab impijs salus.* Psalm. 22. רחין
procul à salute mea verba rugitus mei: longè ab-
sunt, distant. Et cum literis servilibus רחין
& ל, ut: רחין *ex longinquo, modò loci, modò*
temporis. Loci: Genes. 22. *Et videbat locum*
רחין, Targ. רחין ex longinquo. Job. 39.
רחין è longinquo oculi ejus prospicient. Jerem.
31. רחין *è longinquo Dominus apparet: ex cœ-*
lis, qui sunt ab homine remotissimi. Tem-
poris præteriti aut futuri: Esa. 22. *Et forma-*
tozem ejus רחין à longinquo non vidistis. Lxx.
רחין à principio. Esa. 25. *Consilia רחין*

longinquo. Lxx. βαλὼν ἀρχαίων *consilium an-*
tiquum. 2. Sam. 7. *Et loqueris etiam de domo*
servi tui למרחוק in longinuum. Targ. רחין
in seculum futurum. 2. Reg. 19. *Nonne*
audivisti למרחוק à longinquo, quòd eam fe-
cerim. Lxx. παλαι olim. Matth. 27. vers.
55. δὸς μακρόθεν, Syr. רחין *procul spe-*
etantes.

רחין *longinquitas loci aut temporis, di-*
stantia: Plur. רחין *longinquitates.* 2. Sam. 15. v.
17. *Et stabant רחין בית המרחק (in) domo longinqua-*
ta. Targ. רחין *in loco longinquo: in loco*
remoto à Jerusalem. Prov. 31. v. 11. רחין
ex longinquitate afferet cibum suum: è longin-
quo. Esa. 31. v. 27. *Ecce nomen Domini venit*
רחין ex longinquitate. Lxx. διὰ χρόνον πολλόν
post tempus multum. Zach. 10. v. 9. רחין
& in longinquitatibus recordabuntur mei: in lo-
cis remotis. Esa. 8. v. 9. *Et auscultate omnes*
רחין longinquitates terra. Targ. רחין
qui estis in finibus terra.

Rab. רחין *remotus, alienus, extraneus, displi-*
cens, non probabilis, in consentaneum.

רחין *elongatio, apostasia.* רחין apo-
stata.

רחין *dimensio.* רחין *dimensiones.*

II. Per Metaphoram, Chald. & Syr. רחין,
alienus, abominabilis, reprobatus, rejectus fuit, dis-
placuit, fastidivit, odii, sprevis, averfatus est, ab-
horruit: quæ enim averfamur, ea remove-
mus. Piel רחין *abominatus est, reprobarit, a-*
spernatus est, rejecit. Chald. 1. Sam. 16. *Et ego*
רחין, Targ. רחין rejeci eum, ne sit rex. Syr.
Rom. 11. רחין *rejecit eum Deus.* Hiph. רחין
idem. Job. 33. *Omnem cibum רחין, Targum*
רחין abominabitur anima ipsorum. Hiph. רחין
abstinuit.

Nom. רחין *abominatio, immundicia.* De-
inde, רחין *præputium: Et inde Verb. רחין præputi-*
um abscidit.

רחין *menstruum: quòd tum viri uxores*
averfentur. רחין *mēstruata, abominabilis.*

רחין duo significata habet. I. רחין *ebullivit pra-*
fervere: Metaphoricè dicitur de sermone
cordis, qui non auditur, donec egredia-
tur & proferatur labijs, protulit. Pl. 45. v. 2.
רחין, Targ. רחין *ebullivit cor meum verbum bo-*
num: protulit. Lxx. ἐξήγειρα *eructavit:*
promisit.

Nom. רחין *sartago, patella, frixorium: in*
quo ebulliunt, quæ frigentur.

Chald. רחין *motus fuit erumpendo, erupit,*
scatuit, repfit, reptavit. Genes. 1. ירחין, Targ.
רחין *scateat aqua שרחין, Tar. רחין reptile: pro-*
ducant. Hiph. רחין *idem.* Gen. 1. *Omne ani-*
mal repens, quod שרחין, Targ. רחין produxerant
aqua.

NOM. רחש reptile, vermis.
רחוש & רחישוח & ריחוש motio, rependi vel ser-
pendi actio.

Arab. rahas coxit in aqua, elixavit.
rahs ebullitio, elixatio.

II. רחש & רחש festinavit, acceleravit, attulit.
Psal. 14. Quis יתן dabit ex Zion salutem
Israelis? Targum ירחש accelerabit? Psalm. 55.
אחישרה, Targ. ירחש accelerabo evasione
mihhi.

NOM. רחשא festinatio.

רטט. Inde NOM. רטט, idem quod רחח, tre-
mor, concussio. Jer. 49. ורטט & tremor appre-
hendit eam. Targ. שפלוחא humilitas.

Chald. Verb. רטט tremuit. Job. 7. cutis
mea רנע commota est. Targ. רטט tremuit. Psa.
29. יחיל dolebit desertum. Targ. מרטט tremet.
Pasf. אחרטט tremefactus fuit.

NOM. מרטוט, Syr. מרטוט pallium, vestis tre-
mula: Plur. מרטוטין pallia. מרטוט טרבוט
turbatus est.

Rabb. שרטט lineavit chartam.

רטב. Rabb. רטב, Syr. רטב maduit, humidus, humectatus,
perfusus, irrigatus, refrigeratus, refocillatus, in-
stauratus fuit, viruit. Job. 24. אfluxu montium
רטבו humectabuntur. Targ. מטמטשין intingun-
tur. Hiphil. Syr. ארטב humectavit. Luc. 16.
& ורטב humectet linguam meam: riget. Piel
Arab. rattab humectavit, mollivit, blan-
ditus fuit. Pasf. אחרטב atrattab humectatus,
mollitus fuit.

NOM. רטוב, Chald. רטיב, Arab. רטב ratab
humidus, succosus, mollis, tener, viridis, recens.
Job. 8. רטוב, Targ. רטיב humidus est ante so-
lem: ante folis ortum. Plur. Chald. רטיבין, D
Arab. rutab humidi, molles, teneri. Nū.
7. Et ורחים לחים, Targ. רטיבין humida: virides.
Pf. 92. ורטבין, Targ. ורטבין viri-
des. Chald. רטיבה viror.

Arab. רטבה ratba, & רטובה rutuba hu-
mor, humiditas, succus, mollicies: Plur. רטובות
humiditates.

רטב rutab dactyli immaturi, recentes, hu-
midi.

רטבת humectatio, emollitio. Rabb. רטבת
humectatio.

רטוב instrumentum venatorium.

רטובא viridarium, locus ubi sunt herbæ
virides.

רטה. Rabb. רטה, idem quod ירט, deflexit, declinavit.
Job. 16. v. 11. Et super manus peccatorum ירטני
declinabit me: tradet me in manus eorum,
ut sim in manibus eorum לקצה in iram.
Targ. ירטני terret me. Accepit pro רטט
tremuit.

NOM. Rabb. רטיה collyrium, oculorum

A medicamentum, emplastrum: רטיוח epi-
themata, linimenta.

רטל. Arab. רטל ratal libra, as: Plur. ארטאל artal
libra. רטאל rutajal libella.

רטלה ratla aranea: & רטלאח rateil
aranea.

רטל tartal conus, galeæ apex: Plur.
רטאל taratil conii.

רטן duo significata habet. I. Syr. רטן, Arab.
רטן ratan murmura vit, mussitavit. Syr. i. Cor.
10. Non הרטנון murmuretis, sicut isti רטנון mur-
murarunt. Joh. 6. Judai autem רטנון murmu-
rabant contra eum. Ibidem. Non הרטנון mur-
muretis invicem. Piel Syr. רטן, Arab. רטן idē.
Syr. Matth. 20. v. 11. רטנון murmurarunt con-
tra patrē familiās. Arab. Joh. 6. v. 43. לא חרטנון
ne murmuretis invicem. Pasf. A-
rab. רטנון murmuravit. Joh. 6. v. 61. Et disci-
puli ejus רטנון על הויה murmurabant super hoc.

NOM. רטן, Syr. רטן murmur.

Arab. מרטנון murmuratio.

Rabb. רטן, cursor: Plur. רטנון cursores.

Chald. רטן incantatio murmure facta.

Deut. 18. v. 11. וחרטנון, Targ. ורטנון & in-
cantans incantationem. Psa. 58. vers. 6. חרטנון
& ורטנון incantans incanta-
tionem.

רטע. Arab. רטע procidit. Psa. 95. Adorabimus,
& ורטע & procidemus.

Rabb. רטע subsilyt, saltavit.

רטף. Chald. רטף, est רוטב, jus, brodium: literis
& ורטף permutatis. Esa. 65. ורטף, Targ. ורטף
& brodium fetida carnis.

רטש duo significata habet. I. רטש. Inde Piel
רטש jecit, projecit, collisit, allisit ad terram, pa-
vimentum vel parietem, findendi aut rú-
pendi causa. 2. Reg. 8. Et parvulos eorum
רטש allides. Targ. רטש diffindes. Esa. 13. v. 18
Et arcus pueros רטש allident. Pual רטש alli-
sus fuit. Esa. 13. v. 16. Et parvuli ejus רטש
allidentur ante oculos eorum. Hof. 10. Mater super
filijs רטש allisa fuit. Targ. קטילה occisa fuit.
Quia mater præ amore, ubi filij interfici-
endi fuerant, seipsam super illos proje-
cit, atque ita interfecta est. Nah. 3. Etiam
parvuli ejus רטש allidentur.

II. Chald. רטש dimisit, deposuit, cum quid pro-
jectum dimittitur aut relinquitur, expan-
dit. 1. Sam. 17. ורטש, Targ. ורטש & relinquebas
David vasa. Ibid. Et super quo seu apud quem
רטש, Targ. רטש reliquisti oves istas in de-
serto. Pasf. אחרטש expandit se, stravit se ad præ-
lium. NOM. רטש expansi. Rabb. רטש contem-
tus, despectio.

in ריק. **ר**אם in רים. **ר**וח in רוח. **ר**וח in רוח. **ר**י quare in רוק. **ר**וש in ריש. **ר**ור in ריר. **ר**וק.

רכך, Chald. **ר**כך mollitus, mollis, tener, delicatus factus est: de corde, pusilli & abjecti animi fuit, timuit: de lingua aut sermone, blanditus est. De corde: 2. Reg. 22. Quia **ר**ך molle factum est cor tuum. Targ. **ר**ך commotum est. Pl. 55. **ר**כו mollia sunt verba prae oleo. Deut. 28. v. 56. Quae non tentavit plantam pedis sui collocare super terram, prae deliciando, **ר**ך **ר**ך prae teneram esse. Tar. **ר**כיו **ר**ך prae mollicie. Niph. **ר**ךך molli factus est. Deut. 20. v. 3. Ne **ר**ךך molle fiat cor vestrum, non timeatis. Tar. **ר**ךך moveatur. Lxx. **ר**ךך dissolvatur. Jer. 51. Ne forte **ר**ךך molle fiat cor vestrum & timeatis. Targ. **ר**ךך moveatur. Lxx. **ר**ךך debilitetur. Hier. formidet. Esa. 7. Ne timeat cor tuum, ne **ר**ךך mollescat. Piel Chald. **ר**ךך mollivit. Pual **ר**ךך mollificatus fuit. Esa. 1. Et non **ר**כבה mollificata fuit oleo. Hiphil **ר**ךך mollivit, emollivit. Job. 23. Et Deus **ר**ךך, Targ. **ר**ךך mollificavit cor meum, & Omnipotens conturbavit me: me pusillanimum reddidit. Lxx. **ר**ךך emollivit.

רךך, Chald. **ר**ךך mollis, tener, delicatus: C
Plur. **ר**כים, Chald. **ר**כים molles, teneri, delicati. Foem. **ר**כה, Chald. **ר**כים mollis, tenera: Plur. **ר**כוה, Chald. **ר**כין molles, tenera. Gen. 18. Et tulit filium armenti **ר**ךך, Targ. **ר**ךך tenerum & bonum. Gen. 33. Et pueri sunt **ר**כים, Tar. **ר**כין teneri. Gen. 29. Et oculi Lea erant **ר**כוה teneri: lippientes. Targ. **ר**כין pulcri: elegantes. Erat tenerrimis oculis. Lxx. **ר**כים debiles, infirmi, lippi, דומעות. Deut. 20. Quicumque est timens **ר**ךך & mollis corde. Targ. **ר**ךך contritus. Lxx. **ר**כים timidus. Alijs, misericors. O. D
vid. 1. de Ponto, Elegia 4. Confiteor misero molle cor esse mihi. Deuter. 28. **ר**ךך, Targ. **ר**ךך qui mollis est in te & delicatus. 2. Sam. 3. Ego autem hodie **ר**ךך mollis, & unctus rex. Puer in negotio seu administratione regni. Targ. **ר**ךך idiota: simplex. Lxx. **ר**כים imbecillus. Prov. 25. Et lingua **ר**כה mollis franget os: lenis, mitis, humana. Ezech. 17. v. 22. **ר**ךך (scil. **ר**ךך ramum) tenerum succidam.

רךך mollicies. Lev. 26. Et inducam **ר**ךך molliciem in cor tuum. Targ. **ר**כיה contritionem: merum: reddam eos effeminatos & molles. E

Chald. **ר**כיו mollicies. **ר**כיה butyrum. **ר**כיה rex: Latinum.

רכך tria significata habet. I. **ר**כך, Chald. & Syr. **ר**כך, Arab. **ר**כך racab vectus, super vectus fuit jumento seu bestia quacunq, equo, camelo, asino, vel curru aut navi, equitavit, ascendit equum, currum, navim: infedit equo aut curru. Genes. 24. Et surgebat Re-

becca & puella ejus **ר**כך, Targ. **ר**כיה & equitabant super camelis. Lxx. **ר**כך **ר**כך. Numer. 22. Nonne ego sum asina, quae **ר**כך, Targ. **ר**כך equitasti super me. Esth. 6. Et equus super quo **ר**כך equitat rex. Metaphoricè, de vento. Psalm. 18. vers. 11. **ר**כך, Arab. **ר**כך & ascendit teu vehebatur super Cherub, & volabat, & volabat super alis venti. Horatius de Euro: Per ficulas equitatur undas. Psalm. 45. Transi, **ר**כך vehere: equita. Syr. Luc. 19. v. 30. In quo nemo unquam **ר**כך vectus fuit. equitavit. Marc. 11. Nemo **ר**כך equitavit in eo. Arab. Marc. 4. v. 1. **ר**כך ut ipse ascenderet navim. Marc. 6. vers. 45. **ר**כך ut ipse ascenderent navim. Piel Arab. **ר**כך raccab imposuit, superimposuit. Pl. 66. **ר**כך posuisti tribulationes in dorso nostro. Hiph. **ר**כך, Chald. & Syr. **ר**כך vehi vel equitare fecit, iussit, imposuit, superimposuit, vectavit. Gé. 41. v. 43. **ר**כך אחו במרכבת, Targ. **ר**כך vehi iussit eum in curru secundo. Exod. 4. **ר**כך, Targum **ר**כך imposuit eos super asinum: vectavit. 2. Sam. 6. **ר**כך, Targ. **ר**כך imposuerunt arcam Dei super plaustrum novum. 2. Reg. 13. vers. 16. **ר**כך, Targ. **ר**כך impone manum tuam super arcum; **ר**כך & imponebat manum suam. U- surpatur autem Chaldaeis **ר**כך superimposuit, de coitu animalium. Levit. 19. Jumentum tuum non **ר**כך, Targ. **ר**כך sinas coire **ר**כך diversi generis. Rabbin. **ר**כך. Et Arab. **ר**כך racab vectus fuit muliere, coivit. Syr. Luc 19. **ר**כך & equitare siverunt eum super illo: imposuerunt.

רכך, Arab. **ר**כך racib vehens, vector, equitans, eques: Plural. **ר**ככים vectores. Rabb. equites Rhody. Foem. **ר**כך equitans.

רכך vector, auriga, ductor currus. 2. Reg. 22. & dicebat **ר**כך ad vectorem suum: aurigam, equitem, qui arma ipsius gerebat.

רכך vehiculum. Psal. 104. Qui ponit nubes **ר**כך vehiculum suum.

רכך, Chald. **ר**כך, Arab. **ר**כך marcab. Foem. **ר**כך, Chald. **ר**כך, Arab. **ר**כך vectarium, vehiculum, quo quis vehitur, equus, animal, currus, quadriga, navis, ephippium, sella, stratum equo impositum. Pluraliter: **ר**ככים, Arabicè **ר**ככים maracib vehicula, naves, currus. Levit. 15. Et omne **ר**כך, Targum **ר**כך vehiculum quo vehetur super eo, immundum eris. Genes. 46. Et ligavit Joseph **ר**כך vehiculum suum, & ascendit obviam Israël. Targum **ר**כך currus suos.

suos. 1. Reg. 22. *Educ me ex curru* המרכבה. A Targum משריחא castris: exercitu, copijs militaribus. Veteres enim, ut autor est Homerus, ex curribus pugnabant. Virg. *Hic illius arma, Hic currus fuit.* 1. Paral. 28. *Et ad adificium* המרכבה vehiculi. Sunt Cherubim, super quibus השכינה vehebatur. Genes. 41. במרכבת המשנה in currum secundarij: viri secundi à rege. 2. Reg. 23. מרכבו השמש currus solis combussit igni: gradus ad cultum solis. 1. Reg. 10. currum ex Aegypto sexcentis argenteis, & equum 150. Inde apparet המרכבה esse 4. equos.

Arab. מרכבי marcabi navalis.

רכב, Foemin. רוכבה currus, expeditio curruum, ephippium. Plur. רוכבים currus. Genes. 50. *Et ascendit cum ipsa tam* רכב, Targ. רחיקין currus, quam equites. 2. Reg. 2. רכב currus. Israël & equi eius. Jud 1. v. 19. *Quia* רכב currus ferri ipsi. Lxx. ἰσχυρὸς intercessit eis: vide. 1. Reg. 10. *Et relinquebat in urbibus* הרכב currus. Targ. רחיקין curruum. ubi erant equi & currus. Joseph. lib. 8. Antiquit: Salomo distribuitis oppidatim curribus, & in singula certo numero ad alendum præfinito, circa se quidem paucos reservavit: loca verò ubi aiebantur, curruum oppida appellavit. 2. Paral. 35. vers. 24. *Imposuerunt eum super* המרכבה currum secundum. Solebant reges vehi duobus curribus: unus erat principalis seu primarius, alter secundarius. In principali exivit ante eos: ubi verò ægrotaverit, collocarunt eum in secundo. ¶ Per synecdochen, equi curruum. 2. Samuel. 8. *Et enervavit David omnem* הרכב currum: & reliquit ex illis centum רכב currus: 400. equos ad usum suæ vecturæ. 2. Sam. 10. *Et occidit David de Syria* 700. רכב currus: homines in tot curribus. ¶ Deinde, רכב ex duobus molæ lapidibus superior, qui super inferiori circumvehitur, latinè catillus. Deuter. 24. *Non pignoris loco accipies molam* ורכב, Targ. ורכבא & vectorem. Lxx. ἰσχυρὸν superiorem molam.

Prop. רכב Rechab. Inde רכבים Rechabite, & ביה רכב familia Rechab, filij Jonadab, filij Rechab. Jerem. 35. *Confirmata sunt verba Jehonadab, filij* רכב, qui præcepit filijs suis, ne biberent vinum: nec biberunt usq; in hunc diem, quia audiverunt mandatum patris sui. Fuerunt autem posterij חובב Hobab, soceri Moysi. Et horum posterij, juxta Suidam, fuerunt Essæi temperantes & continentes. Vel, temperantiam & continentiam virtutem existimantes. de quibus in rad. שנה habes. Dederat Jonadab posteris suis quatuor præcepta: 1. Ne vinum bibe-

rent. 2. Ne agros colerent. 3. Ne vineas plantarent. 4. Ne domos ædificarent, sed viverent sub tugurijs. Dispensasse tamen in uno leguntur, quòd metu hostium cæperunt domos habitare intra Jerusalem. Benjamin: *In regione* אלימן Aliman, *Judæi illi habitant, qui בני רכב filij Rechab appellantur.*

II. Per Metaphoram, רכב dominatus est, imperavit, gubernavit: sicut insidens equum aut currum gubernat. Deuter. 33. רכב vector cælorum in auxilio tuo: gubernator cæli. Targum בשמייהו רוכבהו cuius habitatio in cælis. Psalm. 68. *sternite* לרוכב vectori in cælis. Ibidem. לרוכב equitanti in cælis cælorum antiquorum. Hiphil הרכיב inequitare seu dominari fecit, imperare servit, constituit. Psalm. 66. *vehere* fe. isti hominem super capite nostro: dominum constituisti. Esa. 58. vers. 14. *et dominum te constituam super excelsa terra.* Inequitare Philosophia, pro insultare: Macrobius.

III. Per Metaphoram, Syr. רכב junctus, conjunctus, & alteri consociatus, compositus: de arboribus, insitus, insertus fuit. Arab. רכב raccab insevit, emplastravit. מרכב muraccib inferens. מרכב muraccab insitus, compositus. Pass. ההרכב, Syr. ארכב compositus, coagmentatus fuit. Ephes. 2. vers. 21. *In eog* מחרכב coagmentatur totum adificium. Hiphil ארכב junxit, conjunxit, consociavit, composuit, coagmentavit: de arboribus, insevit, inseruit.

Nom. רכבא junctura, vinculum.

Rabb. מרכב compositus, mixtus.

הרכבה compositio, conjunctio, arborum insitio, vel inserendi actio. ספר ההרכבה liber compositionis: liber Eliæ Levitæ, in quo vocabula composita explicat.

מרכבה doctrina anagogica & abstracta, quæ rerum omnium categorias coagmentat, & ad quaternionem mirificè reducit.

Sed רכב genu: in ברכו quære. רב רבבין Arab. ארכוב poples.

Arab. תרכיב compositio, insitio. Pl. רכבין compositiones.

Deinde, Arab. ארכב reus. רבב reus factus est, perpetravit facinus. Roman. 2. וירחבון & detinentur in iniquitate.

רכב Arab. רכב incubuit. In Geograph. רכבא & incumbit super ea. Ibidem: רכבא רכבא.

רכב Arab. רכב racas fixit, confixit, punxit. רכבא figitur.

Nom. רכבא racza punctio. ¶ item basiliscus.

racifa pedamen: PLur. רכאיו racais A
pedamina. אֲרַחְכֵּאוּ irtichaz
fixio.

marcaz, Rabb. רכז centrum. Eucl.
אלה טוט אלמסחקימה אלהאונה מן אלמרכו אלי
linea recta egredientes à cen-
tro ad circumferentiam, aequales sunt.

רכל. Inde רוכל negociator, propriè aroma-
topola, aromatarius, aromata vendendi cau-
sa circumferens: PLural. רוכלים aromata-
rij. Foemin. רוכלת aromataria negociatrix:
Cant. 3. Ex omni רוכל אבקח רוכל pulvere aroma-
tarij: aromate in pulverem redacto.

negociatio. רכלה & רכלה
delator, qui ab uno audita refert
alteri & prodit. similis aromatopola,
aromata ex uno loco in alium circum-
ferenti. Levit. 19. vers. 16. Non obambula-
bis רכיל delator in populo tuo. Targ. חיכל קרצין
comedas delationes. Proverb. 11. Obambu-
lans רכיל, Targum אכל קרצא delator, reve-
lat arcanum. ¶ Semel abstractè: Ezech. 22.
אנשי רכיל viri delationis fuerunt in te. Targum
אכל קרצא comedentes delationem. ¶ Et sæ-
pè adverbialiter: Jerem. 6. vers. 28. Obam-
bulant רכיל delatoriè. Targ. בנכילו fraudulentè.
רכילוח delatio.

רכס. Arab. racam aggregavit, conglo-
meravit. in Alcoran. וירכמה & aggrega-
bat eum universum. ארתכס artacam aggre-
gatus fuit. מרכום marcum conglome-
ratus.

tarcam coryza.

רכן duo significata habet. I. Chald. & Syr.
inclinatus fuit: de sole, occidit. Syr. Luc.
24. vers. 29. Quia dies nunc רכן inclinatur ad
tenebras. Piel רכן, Hiphil ארכן in-
clinavit. Chald. 2. Sam. 22. ויט, Targum
& inclinavit cælum, & descendit. Syr.
Johan. 19. vers. 30. וארכן & inclinavit caput
suum. Hiphil ארכן inclinavit se, dela-
psus fuit, decidit. Genes. 24. וחפל, Targum
והצנח, ואתרכנה & delapsa fuit de camelo. Jos. 9.
והצנח, ואתרכנה & demisit se de asino.

II. Arab. racan angulus rei quadrata: PLu-
ral. ארכאן arcan anguli. רכן זורה zurath ra-
can figura angulosa. ¶ Deinde, רכן elemen-
tum: PLural. ארכאן elementa. Avicenna:
elementa sunt אלארכאן אלארכאן הי אנסאם מא כסיטה
אלארכאן ארכעה אלנאר. ואלהוה אלמה ואלארץ
אתנאן חפיפאן ואתנאן elementa sunt quatuor: ignis & aer, aqua
& terra; duo levia, & duo gravia.

רכס elevavit, sursum traxit. Exod. 28.

vers. 28. וירכסו & elevabunt pectorale cum an-
nulis suis ad annulos Ephod. Targ. ויירחון & af-
suent: affligent. Alij firmabunt.

Nom. רכסים loca excelsa, montes, colles.
Esa. 40. & excelsa in planiciem: col-
les viarum.

elationes, superbia. Psalm. 31. Tu ab-
scondes eos in absconsione faciei tua מרכסי איש
ab elationibus viri: à superbijs hominum.

Rabb. רכס perdidit, amisit. ארכיס amis-
sio. רכס lapillus.

mulus ex equa natus.

רכע. Arabicè, רכוע curvatio super genua: ex
Hebræo רכע, per transpositionem lite-
rarum. Alcor. 2. ורכעו ואמע ארכעין & ge-
nuis flecte cum genua flectentibus.

רכף. Chaldaicè רכף multiplicavit, multum red-
didit.

Nom. רכפא multitudo, strepitus. Psalm. 65.
מהמון רשעים, Targ. מרכפת רשעים à multitudine
impiorum.

herba amara.

רכוף lignum cithara, in quo fides invol-
vitur.

רכץ. Arab. cum ʿ punctato, רכץ cursus.
ארכץ repulit.

רכש. Chald. רכש collegit, acquisivit, compa-
ravit facultates, substantiam, opes. Gen.
31. Et omnem רכשו, Targ. קנינה substantiam
suam, quam רכש, Targum קניא acquisi-
verat.

Nom. רכוש & רכש facultas, substantia, o-
pes, divitia, possessio pecudum, argenti,
auri & rerum mobilium. Genes. 12. Et om-
nem רכוש, Targ. קנינה substantiam eo-
rum, quam רכשו, Targ. קנו acquisiverant. Lxx:
αὐτῶν ἑαυτοῦ ἰσχυρῶν αὐτῶν ἰσχυρῶν facultates ipsorum. Genes.
14. v. 11. Tulerunt omnem רכש, Targ. קנינא pos-
sessionem. Lxx. τὸν ἵππον equitatum. accepe-
runt pro רכש equus.

רכש, Chald. רכש equus velox, mulus: com-
prehendit equos preciosos & selectos. I.
Reg. 4. Et hordeum & stramen pro equis ורכש
& pro mulis.

Syriacè רכשא equus & equitatus: רכשין
equi.

רכת. Arab. racata pensum.
Psal. 21. חרכחה ponens eos dorsum.

רכם. רכם, & רם elevavit, elevavit, exal-
tavit: absolutè, exaltatus, excelsus fuit. Num.
24. & elevabitur pra Agage rege suo. Tar-
gum יתקף roborabitur. Job. 22. Et vide ca-
put stellarum, quia רמו elevata sunt. Job. 24.
elevati sunt modicum, & non ipsi. Ni-
phal נרם elevatus fuit. Numer. 16. הרמו,
Targ.

Targum אחרשו *separate vos ex medio populi.* A
HITHPAEL החרום *elevatio seipsum.* Esa. 33.
Nunc ארומם *elevabor: nunc extollar. pro א*
אחרום.

NOM. רומם *elevatio.* Psal. 66. *Ad ipsum ore*
meo clamavi, ורומם & elevatio sub lingua mea:
laus, celebratio. PLUR. FOEM. רוממות *eleva-*
tiones. Pl. 149. v. 6. אל *exaltationes Dei in*
guttore eorum. Targ. השבחן *laudes.* *Laudibus*
effarent Deum praelium commissuri: &
haerunt loco gladij ancipitis in ipsorum
manibus.

רומם, FOEM. רוממה *exaltans.* Psalm. 118.
Dextra Domini רוממה *exaltat, dextra Domini*
facit virtutem. B

רמה *vermis parvus in carne aut caseo na-*
scens. Exod. 16. v. 24. *Et non putruit, ורמה,*
Targ. ורחשא *& vermis non fuit in eo.* Job. 4.
Etiams filius hominis est ורמה, ורמה, Targ. ורמשא
vermis.

Inde Verb. רם *vermiculavit, vermibus sca-*
tuit. Exod. 16. vers. 20. וירם, Targ. ורחשא
& scatuit vermibus.

Arab. רמיס *pulsus, stercus, sterquilinium.* C
Psal. 83. *Et facti sunt רמיס stercus super*
terra.

רמא Chald. רמא *projecit: in רמה invenies.*

רמר Arab. רמר *& רמר cinis, in רמץ habes.*
Rabb. רומר *ventus valde calidus.*

רמח duo significata habet. L. רמה, Chald. רמא
& רמי, Arab. רמי *rami elevando jecit, jecit ex*
alto deorsum, projecit, dejecit, rejecit, jaculatus,
ejaculatus fuit. sagittavit absolutè, projectus ja-
cuit. Exod. 15. vers. 1. *Equum & vectorem ejus*

רמה, Targ. שרי *projecit in mare.* Lxx. ἐπι-
ψεν. Jer. 4. v. 29. *A voce equitis ורמה קשת*
& ורמה קשת & ורמה קשת & ורמה קשת
jaculantis arcu: qui sagittas arcu projicit.

Targum בקשתא *& qui trahunt arcum.*
Psal. 78. vers. 9. *Fily Ephraim applicantes*
קשת רומי jaculantes arcu. Lxx. βάλλοντες.
Præt. Exod. 15. vers. 21. Jud. 15. vers. 17.

In his locis tantum. In alijs habet signi-
ficationem secundam Chald. Dan 3. *Non-*
ne tres viros רמינא projecimus in fornacem? Nū-

35. *Aut השליך, Targ. רמא projecit super illum.*
Genes. 2. ויפל, Targ. ורמא *& projecit Dominus*
Deus somnum super hominem. 1. Reg. 12. *Pater*
meus ורמא, Targ. רמא projecit super vos ju-

gum grave: imposuit vobis, posuit super
vos. Matth. 9. vers. 2. βεβαλμενον, Syr.
רמא *projectum in lecto: jacentem.* Arab. Psal.

11. *ut sagittent rectos corde.* Psal. 58.
ורמא *jaculabitur eos.* Psal. 78. ורמא
& *jaculati sunt arcu.* Matth. 22. ורמא

& projicite eum in senebras. Matth. 13. ורמא
projecerunt illud foras. Niph. Chald. & Syr.

רמא, Arab. ארטמה *artama projectus*
fuit. Chald. Dan. 3. ירמא *projicietur in me-*
dium fornacis. Syr. 1. Timoth. 1. vers. 4. *Nec*
intenti essent in fabulas. Piel Syr. רמא
projecit. Matth. 10. ורמא *ut ponam pacem in*
terra. Hiphil Syr. ארמי, Chald. ארמא, A-
rab. ארמי *armii projectit, rejecit, repudiavit,*
verwerffen: de muliere, abortivit. Syr. Joh.
5. *Qui רמיני projiciat me in piscinam.*

NOM. רמיה, Arab. רמיה *ramia jactus bali-*
sta, ejaculatio, etus. Pl. 78. *Conversifunt בקשת*
הירקשתא sicut arcus ejaculationis. Targ. רמיה
sicut arcus qui projicit sagittas. Qui
non jaculatur sagittas eò, quò vult sagit-
tarius. Al. כוורה כרמיה. Hof. 7. *Facti sunt בקשת*
רמיה sicut arcus ejaculationis. Lxx. ὡς τόξον ἐ-
τεταπυσμένον *quasi arcus intensus.* Arab. רמיה הנר
jactus lapidis. סהם *jactus teli.*

Chald. רמי, Syr. רמא *projectus, jacens.*
רמיה *fundamentum, constitutio: PLURAL.*
fundamenta, constitutiones. Matth. 25.
vers. 34. *κατασκευασθησ, Syr. תרמיחה*
constititione mundi.

סחורמיה *abjectio, despectio.*
Arab. רמא *sagittarius, balistaricus: item, ab-*
ortivus.

רמי *abortivus, projectus, rejectus, repu-*
diatus.

II. Per Metaphor. Piel רמה, Chald. רמי *spe de-*
jecit, excussit ex spe aut re sua, fefellit, decepit,
fraudavit, defraudavit, dolose egit, elusit. Gen.
29. v. 25. *ut quid רמיני, Targ. שקרת בי*
fefellisti me? Lxx. παρελογισω με decepisti me. Jos. 9.
vers. 22. *רמינא אחנו, Targ. שקרתון בנא*
fefellisti nos. Thren. 1. vers. 19. *Ipsi רמיני decepe-*
runt me. Targ. חכימומי *fuereunt me astutiores.*
Præt. 1. Sam. 19. v. 17. 2. Sam. 19. v. 26. Prov.
26. v. 28. 1. Sam. 28. v. 13.

NOM. רמי *fallax, dolosus.* FOEM. רמיה *dolo-*
sa: & abstractè, dolus, fallacia, fraus: item, ne-
gligentia, ignavia: quia ignavi & negligentes
infideliter laborant. Psal. 120. מלשון
רמיה *à lingua dolosa.* Mich. 6. *Et lingua רמיה*
dolosa in ore ipsorum. Lxx. ὑψωθη erecta est. *quali*
רום. Proverb. 10. vers. 4. *Paupertatem facit*
רמיה manus ignavia. Proverb. 12. vers. 17.
Non assalit רמיה *ignavia venationem suam.*
Pro רמינא *homo ignavus.* Targ. רמא *vir*
fraudulentus. Ibidem. *Manus sedulorum do-*
minabitur, ורמיה sed ignava erit tributaria. Je-
rem. 48. *Maledictus, qui opus Domini facit (in)*
בנבלא רמיה negligentia: negligenter. Targ. רמא
fraudulenter. Qui remittit manum suam,
ne illis malefaciat. Contrà, *sedulo quasi si-*
ne dolo, diligenter.

רמיה *astutia, fallacia, dolus: Plur. מרמה fal-*
lacia, fraudes. Psal. 109. *Quia os impij: & os*
מרמה

רמיה *doli*: pro dolosi. Gen. 27. *venit frater tuus* במרמה, Targ. כחכמא *cum astutia*. Psalm. 10. v. 7. *maledictione os ejus plenum est*, ומרמה, Targ. ורמיהא & fallacis. Lxx. *μετὰ δόλον & amaritudine*. acceperunt pro מרה *amaritudo*. הרמה & הרמיה, Chal. רמיה *idem*. Jud. 9. v. 31. & *misit nuncios ad Abimelech in fraude*. Targ. בריו *in secreto*. Lxx. *μετὰ δώρων cum donis*. Acceperunt pro הרומה *oblatio, donum*.

Syr. מרפין *impostor, Diabolus*. רמיה *fraudulentus*: PLur. רמיהן *fraudenti*. Alcor. ירמון *male loquentur*.

רמו Chal. & Syr. רמו, *idem quod רום, annuit, innuit, nutu indicavit*: literis transpositis. Prov. 6. קורן, Targum רמו *annuens oculis suis*. Esa. 58. שלח אצבע *mittere digitum*. Targ. מרמו *innuere digito*.

Nom. רמו, & רמיו, & רמיות *nutus, signū, indicium*: PLur. רמיון *signa, indicia*.

רמה Inde רמה, Chal. רומח, Arab. *lancea*: PLur. רמהים, Chal. רומחין, Arab. *lancea, hasta, gladij, pugiones, arma*. Num. 25. & *accepit lanceam in manum suam*. Targ. רומחא, 1 Reg. 18. *Cum gladijs* וברומחין, Tar. *et cum lanceis*.

רמך Inde רמך *equus*. PLur. רמכים, Chal. רמכין *equorum*. Esther 8. *Mulos filios* הרמכים *equorum*. Arab. *ramaca equa*: PLur. רמך *ramq equa*. קטע מרמך *cata min ramq grex equarū*. רמאך *rammaq equiso, & pruriga, qui prurientia jumenta admittit ad initū, & qui habet equum admiffarium*: PLur. רמאכין *rammacin equisones*.

רמל Syr. רמל *in viduitate fuit*. *vidua*: ד *in quare*.

Chal. רמל *pera*, in qua pastores & viatores cibū gestant. 1. Sam. 17. ובילקוט, Tar. *in pera sua*.

Arab. רמל *ramal arena*: PLur. רמאל *arena*. רמלי *arenosus*. רמלה *terra arenosa, sabulum*.

רמן Inde רמן, Arab. רממן *malum punicum, malum granatum*: à granis & acinis. fructus & arbor, *malus punica, naturalis & artificialis*: PLur. רמונין, Chal. רמונין *mala granata*. Num. 20. & *ficus, & vitis* ורמן & *malus punica*. Cant. 8. *De musto mali granati mei*.

Arab. רמאנה *rumana malus punica, arbor*. Chal. הרמן *licentia*.

רמס רמס, Chal. רמס, *significat הלוך וחנועה, calcavit, conculcavit, contrivit, destruxit*. 2. Reg. 7. וירמסו, Targum ורשו *conculcârunt cum populus in porta, & mortuus est*. 2. Reg. 9.

v. 33. וירמסנה & *conculcabat eam*: Jehu conculcavit eam suo equo. 2. Reg. 14. & *pertransiit bestia agri, quæ est in Libano*, וחרמס & *conculcavit carduum*. Psalm. 7. *Persequatur inimicus animam meam, & apprehendat* וירמס & *conculcet super terra*. Targ. ויכבש & *subigat*. Niph. רמס *calcatus, conculcatus fuit*. Esa. 28. v. 3. *Pedibus* הרמסנה *conculcabantur*.

Nom. רמס *calcatile*, nomen universale, cōprehendens omnia animalia, quæ pedibus terram calcant, ut sunt feræ & animalia cicura, aves & pisces: Gen. 9. v. 3. מרמס *conculcatio*.

Arab. רמס & רמס *tarmas lupinum*.

רמץ duo significata habet. I. Chal. רמץ, Piel. רמץ *constrinxit, inclusit*. Exod. 28. ושפצת, Tar. וחרמץ & *includes tunicam*.

Nom. מרמץ *pala annulorum*, cui gemma includitur: PLur. מרמץן *pala, inclusoria*.

Rabb. רמץ *clavus, virga, lamina, frustum ferri magnū & rotūdū instar clavi magni*. II. Rab. רמץ *cinis, favilla*. Arab. *cum y supra pūctato* רמאן, quod רמאן *ramad* legitur, & interdum etiam ita scribitur, Matth. *ramed, chamad cinis*.

רמץ *murammad cinereus aut in cinerem redactus*.

רממדה *murammada panis sub cinere coctus*: PLur. רממדהן *murammadat panes sub cinere cocti*.

שהרמאן *schahr ramadan mensis cinerū*. quod Benjamin in Itinerario per scribit, inquiens: *festum quod vocant רמאן Ramadan*. Est autem mensis Arabum nonus, per quem pascha celebrant per triduum. Hoc mense toto quotannis jejunant omnes, præter infirmos & viatores. Et tota die jejunantes, nocte comedunt & bibunt, quantum libet, ferè usq; ad principium horæ, quæ Solis ortum antecedit.

~~_____~~
~~_____~~
~~_____~~
~~_____~~
~~_____~~

Die 20. descenderunt Psalmi super David. 21. natus est Salomon. 22. ignovit Deus Davidi peccatum Uriæ. 23. natus est Christus, filius Mariæ. 24. locutus est Dominus Mofi. 25. divisum est mare. 26. dedit Deus tabulas Mofi. 27. deglutivit cete Jonam. 28. reddidit Deus visum cæco. 29. assumfit Deus Enoch. 30. abiit Moses in montem Sinai. Et quia Turcæ annum solarem ignorant, computant duodecim lunationes pro anno: ideo hic mensis eorum Ramadan, nunc in hyeme, nunc in æstate contingit.

In Avicen. רמז *ophthalmia, lippitudo.*

רמש Cum puncto dextro, Chal. & Syr **רמש** vesper, tempus vespertinum. Gen. 1. & fuit ערב, Targ. **רמש** vesper. Gen. 31. אמש, Targ. **רמש** vesperi dixit ad me. Verb. **רמש** *advesperavit, nox ingruit.*

רמש Cum puncto sinistro, רמש idē quod רמש, calcavit, conculcavit. Gen. 9. v. 2. In omni quod רמש, Targ. **רמש** calcat terram. Psal. 104. In ea רמש calcabit omnis bestia sylva. Gen. 1. & omnem animam viventem רמש calcantem.

Nom. רמש calcatile, quicquid elevatis pedibus calcat terrā. Gen. 1. & omne רמש B Targ. **רמש** calcatile juxta speciem suam.

רנן Chal. רנן vel רנן clamavit vehementius, clamavit fortiter, exclamavit, vociferatus est prae lætitia, dolore, indignatione animi, aut quacunq; de causa: interdum & sine affectu: Per metonymiam, cecinit, jubilavit, latatus est, luxit, flevit. Præ lætitia: Prov. 29. Sed justus רנן exclamabit & latabitur. Pro ירון, scherrec pro cholē. Lev. 9. v. ult. & vidit totus populus וירנו & exclamarunt. Targ. **רנן** laudaverunt: cantarunt. Psal. 35. וירנו vociferabuntur & gaudebunt. Præ dolore: Thren. 2. Surge רנן clama in nocte, &c. Esa. 61. v. 7. וירנו vociferabuntur pars ipsorum: de luctu. Piel. רנן, Ch. רנן idē. לשיר ולשמחה להכרוזה לתפלה ולקשה. Ps. 5. Et gaudebunt omnes sperantes in te, וירנו vociferabuntur. Tar. **רנן** ישבחו. Ps. 59. וירנו, Targ. **רנן** & predicabo pietatem tuam. Chal. Psal. 13. יגל exultabit cor meum. Targ. **רנן** jubilabit. Psal. 2. v. 1. יהונו, Targ. **רנן** meditantur inane. Pual. רנן ovatum fuit. Esa. 16. & in vineis non רנן jubilabitur. Hiphil. רנן jubilarē fecit, exhilaravit. Job. 29. & cor vidua רנן exhilarabo. Targ. **רנן** implēbo laudatione. Deut. 32. v. 43. רננו, Targ. **רנן** laudate gentes populum ejus. Targ. cum populo ejus. Hit hpael החרון vociferatus est. Psal. 78. v. 65. & evigilavit tanquam dormiens Dominus, sicut fortis מחורו ורנן a vino. Tar. **רנן** qui sobrius factus est, seu qui respicit a vino.

Nom. רננה vociferatio, gaudentium aut dolentium, aut quacunq; de causa exclamantium: Plur. רננו laudes. Job. 20. Quia רננו vociferatio impiorum ex longinquo. Targ. **רננו** gaudium.

רנה, Chal. רננה idem. Clamor: 1. cantici seu gaudij, 2. precessionis, 3. præconis. Prov. 11. & cum pereunt impij, est רננה vociferatio. Tar. **רננה** gaudia. Psal. 106. cum autē tūret vociferationem eorum. Targ. **רננה** præconem ipsorum. 1. Reg. 22. & transijt רננה proclamatio seu clamor ille in castris. Targ. **רננה** præconis: בעל רננה. Lxx. **רננה** præconis exercitus.

רננה Chal. רננה idem quod רנן, clamavit, sonuit. Syr. meditatū est quadam sollicitudine & cura, cogitavit, putavit, existimavit, curavit, sollicitus fuit. Job 39. Contra ipsum רננה perstrepet pharetra. Targ. **רננה** projicietur. Chal. Prov. 8. v. 7. Quia veritatem רננה, Targ. **רננה** meditatur guttur meum. lege רננה Syr. Marc. 13. Neg. רננה cogitetis. Marc. 8. Non enim רננה cogitas tu quæ sunt Dei. Act. 4. & nationes רננה meditata sunt inane.

רננה תרניה & רננה meditantes. רננה meditatio, cogitatio, cura, sollicitudo.

רנס Arab. רנס psalluit. Psal. 69. ותרנס & psallebant in me.

רנס duo significata habet. 1. רנס, Chal. & Syr. רנס, Ar. רנס ralsch, ralsch stillavit, spargendo fudit, stillis perfudit, effudit, sparsit, aspersit, expersit, humectavit, roravit. Ezech. 46. & olei tertiam partem רנס ad spargendum similam. Targ. **רנס** ad miscendum. Chal. Prov. 7. נפתי, Targ. **רנס** aspersi cubile meum myrrha. Syr. Hebr. 9. ורנס & sparsit super librum. Arab. Hebr. 9. v. 21. ורנס aspersit de isto sanguine. Niph. Syr. רנס, Arab. רנס sparsus, aspersus fuit. Hebr. 9. v. 13. ורנס Arab. רנס aspergebatur super inquinatos.

Nom. רנסים, Chal. רנסים stilla. Cant. 5. Quoniam caput meum plenum est rore, cincinni mei רנסים לילה stillis noctis. Targum **רנסים** guttis pluvia descendentibus

exclamationes. Psalm. 32. jubilationibus liberationis circumdabis me.

רנניו pavo, qui gaudet de pulcritudine suarum alarum. Job. 39. v. 16. **רנניו** pavonis exultabit. Aut luscimia, a pulcritudine cantus.

רנא Chald. רנא clamavit: in רנה invenies.

רנב Inde רנבא, Chald. רנבא, Arab. רנב arnab lepus & cuniculus: mas & foemina, im-prægnans & concipiens, gignens & pariens. Levit. 11. Et Deut. 4. tantum: Et רנבא, Targ. רנבא leporem. Arab. Plur. רנבא aranib leporēs & cuniculi. Psal. 104. רנבא petra refugium cuniculorum. Hebr. לשפניו, Lxx. λαγωοῖς leporibus. רנבא arnab barri, Matth. arnebarri lepus sylvestris. אל רנבא אל לבחרי alarnab albachari lepus marinus, piscis. Dimin. רנביה arnaiba lepusculus: Plur. רנביה arnaibat lepusculi. רנביה arnabile leporinus: Plur. רנביה arnabijn leporini. אל רנבא alarnab lepus in celo. רנבא lepus in naso, polypos. רנבא duo in quina in Avicenna.

רנד Arab. רנד rand laurus. רנד habb arrād granum lauri, bacca lauri. רנד gaida min rand lauretum: vide.

רנה רנה, Chal. רנא, idem quod רנן, clamavit, sonuit. Syr. meditatū est quadam sollicitudine & cura, cogitavit, putavit, existimavit, curavit, sollicitus fuit. Job 39. Contra ipsum רנה perstrepet pharetra. Targ. **רנה** projicietur. Chal. Prov. 8. v. 7. Quia veritatem רנה, Targ. **רנה** meditatur guttur meum. lege רננה Syr. Marc. 13. Neg. רננה cogitetis. Marc. 8. Non enim רננה cogitas tu quæ sunt Dei. Act. 4. & nationes רננה meditata sunt inane.

רננה תרניה & רננה meditantes. רננה meditatio, cogitatio, cura, sollicitudo.

רנס Arab. רנס psalluit. Psal. 69. ותרנס & psallebant in me.

רנס duo significata habet. 1. רנס, Chal. & Syr. רנס, Ar. רנס ralsch, ralsch stillavit, spargendo fudit, stillis perfudit, effudit, sparsit, aspersit, expersit, humectavit, roravit. Ezech. 46. & olei tertiam partem רנס ad spargendum similam. Targ. **רנס** ad miscendum. Chal. Prov. 7. נפתי, Targ. **רנס** aspersi cubile meum myrrha. Syr. Hebr. 9. ורנס & sparsit super librum. Arab. Hebr. 9. v. 21. ורנס aspersit de isto sanguine. Niph. Syr. רנס, Arab. רנס sparsus, aspersus fuit. Hebr. 9. v. 13. ורנס Arab. רנס aspergebatur super inquinatos.

Nom. רנסים, Chal. רנסים stilla. Cant. 5. Quoniam caput meum plenum est rore, cincinni mei רנסים לילה stillis noctis. Targum **רנסים** guttis pluvia descendentibus

dentibus in nocte. Al. כַּשִּׁיכּוּ *sicut gutta*. Chal. Deut. 32. וְכֹרֵבִים & *sicut stilla super herbam*. Targum וְכֹרֵסִים מִלְּקוֹשָׁא *sicut stilla pluvia serotina*.

Syr. רְסִים *stilla*. רְסֵם & *aspersio*. Arab. رَش رَشِش & *raschsch* & *raschafsch* *aspersio*.

מַרְשׁוּשׁ *marshufsch* *aspersus, rosctidus, roratus*.

רִשָּׁה *rishscha pluma, penna*.

II. רָסַם, idem quod רָצַץ, literis ס צ permutatis: Piel. Chald. רָסַם *contrivit, confregit, quassavit*.

Nom. רָסִים *contritiones, quassationes*. Amos 6. *Et percutiam domum magnam* רָסִים *quassationibus: ruinis*.

Chald. רָסִים *contractus, contusus, thlasius*. Levit. 22. *Compressus* וְכָחוּחַ, Targ. וְרָסִים & *qui contritus est*. Esa. 4. *Plaga* מְרִיחָה *recens*. Tar. מְרַסָּמָה *contrita*.

Chald. רָסִין *supercilia*. Eccl. 12. & *redibunt* נִבְּהִים *nubes post pluviam*. Targ. רָסִי עֵינַיךְ *palpebra oculorum tuorum stillabunt lacrymas instar nubium*.

רָסֵרְפֻלָּה *ex lentaculis confectum*.

Jerem. 31. *Porta* הַסּוּסִים *equorum*. Targ. *Porta* בֵּית הַרִיסָה *regis: locus, ubi equi decurrunt, stadium*. Erat porta, per quam rex egrediebatur cum equitibus, eratq; ibivia æquata, ad cursum equorū, & via ista habebat mensuram רִיס, quod est 170 קַנֵּים, & זֶרַח *sex cubiti* & קָנָה. Est septima pars milliarij Italici, cum dimidio septimæ partis.

רָסַב. Arab. رَسَب *resedit*. יוֹסֵב *residebit, descendet*. *hypostasis, substantia, quod residet, sedimen urina*.

רָסֵבִי *hypostaticus, habens hypostasim*. רָסֵבִי *hypostaticus*.

רָסַד. Arab. رَسَد *cervical*.

רָסָה. Arab. رَسَا, Hiph. אֶרְסָה *applicuit*. Marc. 6. v. 53. וְנָאֲרָשׁוּ וְאֶרְסוּהוּ *venerunt ad terram Genesar, & applicuerunt*. Act. 36. אֶרְסִינָה *navigavimus ante Chium*.

מָרְסִי *marci portus maris, ubi naves appellantur: Plur. מְרָסִי maraci portus*. In Geograph. מְרָסִי חָסֵן *portus bonus, appellet in eo*. מְרָסִי כְּבִיר *portus magnus: oppidum Mauritanix*. מְרָסִי *summa*.

רָסַח. Arab. cum הַ punctato, quod חַ profertur, רָסַח *confirmatus, obstinatus, stabilis*. Alc. 3. רָסַחוּ *obstinati*.

רָסַח *arsach obstinatus fuit*.

מְרָסַח *murassach obstinatus, inveteratus, in bono aut malo*. Alcor. 3. רָסַחוּ *obstinati*.

A רָסַל. Arab. رَسَل *rafal*, Hiph. אֶרְסַל *arsal misit, dimisit, legavit, ablegavit*. Gen. 3. v. 23. וְאֶרְסַלְהָ & *dimisit eum Dominus Deus ex Paradiso*. Mar. 2. v. 8. וְאֶרְסַלְהֶם אֵלַי בֵּית לַחֶם & *misit eos in Bethlehem*. Psalm. 18. אֶרְסַלְתִּי *misisti sagittas suas*. Psal. 20. יוֹסַלְתִּי *mittat auxilium ex sancto*. Luc. 10. v. 16. *Spernit eum* אֶרְסַלְתִּי *qui misit me*. Joh. 1. v. 22. וְאֶרְסַלְתִּי *referamus responsum ad eos, qui miserunt nos*.

Cap. Joseph. וְאֶרְסַלְתִּי עִירָהּ *mitte eum nobiscum, cras ut pascat*. Ibid. לֹא אֶרְסַלְתִּי עִיכֶם *non mittam eum vobiscum*. Alc. 2. אֶרְסַלְתִּי מַנָּה *mitte nobiscum filios Israel*. לְנֶרְסַל *ut mittamus*. Hoph. אֶרְסַלְתִּי *ursum missus fuit*. Alc. אֶרְסַלְתִּי *missus sum*. אֶרְסַלְתִּי *missi sumus*.

Nom. רָסוּל *rafal legatus, Apostolus: Plur. רָסֻלִים legati, Apostoli*. Gal. 1. בּוֹלֵס אֶרְסוּלָהּ *Paulus Apostolus*. מְרָסֻלִין *Apostoli*. Mahumetiste Mofen, Christum & Muhammedem vocant tres רָסֻלִין *Apostolos: legatos*. מְחַמְרָסוּל *Muhammed legatus Dei: in alia vide*.

רָסַל *rufal tabellarius, orator: Plur. אֶרְסַלְוֹרֹתוֹרֵם*.

מְרָסוּל *missus, legatus, nuncius*.

רָסְאֵלָה *legatio, apostolatus, missiva, epistola, litera: Plur. רָסְאֵלִים rafail legationes*. Item *libellus, in quo perscripta sunt Muhammeditarum ceremonix, quem post Alcoranum ad verbum ediscunt*. רָסְאֵלָה פֶּטְרוֹס וְרָסְאֵלָה *Epistola Petri, principis Apostolorum*.

רָסְאֵל *irfel legatio*.

רָסוּלִי *qui Persis est* גּוֹמַנִי *Petre Joani rex apostolicus*.

D רָסַם. Arab. رَسَم *designavit, determinavit: in* רָסְמִים *invenies*.

רָסַן. Inde רָסָן, Chald. רָסָן, Arab. رَسَان *rasan frenum, habena*. Psal. 32. *Non sitis sicut equus & mulus sine intellectu: במחגורין habena & freno os ipsorum obthurandum est*. Per metaphoram, *regimen, gubernatio*. Job. 30. v. 11. וְרָסָן *& frenum a facie mea* וְרָסָן *dimiserunt: non timent a facie mea, omnem pudorem abjecerunt*. Esa. 30. v. 28. וְרָסָן *& frenum seducens super maxillis populorum*. Job. 41. v. 4. *In duplicitate* רָסָנוֹ *freni ejus, quis veniet?*

Arab. מַרְשַׁח *marshchan capistrum: Plural. מְרָשַׁח*.

מְרָשַׁח *enula: in Avicenna*.

Rabb. מְרָשַׁח *mensura quatuor digitorum*.

Prop. רָסָן *Resen, nunc Gehiagan, urbs quondam magna & percelebris*.

רָסַע. Arab. رَسَع *brachiale, carpus: in Avicen*.

רָסַק. Chal. רָסַק *in frustra concidit*. Inde רָסוּקִין *frusta, buccella*. Lev. 2. פָּחוּת אֹתוֹ פְּתִים, Targ. Jerof. וְרָסַק יְתֵה רָסוּקִין *& conscindes illum in frustra*.

רעע duo significata habet. I. רעע, idem quod רע, malus, iniquus, durus, molestus, tristis fuit, displicuit. Estq; vel culpæ vel pœnæ. Culpæ: Deut. 15. ורעה, Targ. וְחָבֵאשׁ & malus erit oculus in fratrem tuum pauperem. sequitur explicatio: & non dederis ei. Milra ob 1 conversivum. Pœnæ: Num. 11. רע, Targum בִּישׁ malum fuit in auribus Domini. Ibidem. Et in oculis Mose רע, Targum בִּישׁ malum erat: displicebat ei. Prov. 24. Ne forte videat Dominus ורע & malum sit in oculis ejus. Esa. 8. v. 9. רעו estote mali, & tamen consternamini. Targ. אֶחְחָבוּ cōsociamini. Acceperunt pro רעה socius fuit. Lxx εἰς ἐσθλὸν estote mali. Deut. 28. v. 54. malus erit oculus ejus erga fratrem illius. Niphil. רע male affectus fuit. Prov. 11. רעו malus male afficietur, si sponderit pro extraneo. Hiphil. הרע male fecit, male tractavit, afflixit. Gen. 43. v. 6. Quare הרעה לי, Targum male fecistis mihi? Exod. 5. Quare הרעה, Targum אֶבְאֵשׁ malefecisti populo isti? Ibidem: הרע, Targum אֶבְאֵשׁ malefactum est populo isti. absolute. Deuter. 26. וירעו אחנו. Targum וְאֶבְאִישׁוּ & malefecerunt nobis Aegyptij, & afflixerunt nos. Psalm. 15. v. 4. Jurat להרע ad malefaciendum, & non mutat: ut sibi malefaciat, se affligat. Sæpe absolute, male egit. Gen. 19. Ne, quasò, fratres mei, הרעו, Targum אֶבְאֵשׁוּ male agatis. Ibidem. Nunc הרע לה, Targum נִבְאֵשׁ לְךָ malefaciemus tibi præ illis.

Nom. רע malus: Pl. רעים mali. Fœm. רעה mala: Pl. רעות mala. Usurpatur autem adjectivè & substantivè: ac malū denotat modò culpæ, quod est malitia, & ab homine: modò pœnæ, quod est afflictiō seu miseria, & à Deo proficiscitur. Gen. 6. vers. 5. & omne figmentum cogitationum cordis ejus ורעו, Targum לחור ביש tantum seu valde malum omni die. Gen. 2. Arbor scientiæ boni & mali. Deut. 22. Tolles הרע malum ex medio tui. Targ. עֲבוּרֵי ביש malefactorem. Gen. 40. Quare facies vestra רעים, Targ. בישו mala hodie? Lxx οὐδὲν παρὰ τριστες. Gen. 44. & deducetis senectutem meam ברעה Targum בבישהא cum malo in sepulcrum. Lxx μὲν λύπης cum tristitia. Pro quo mox sequitur: & deducet servi tui senectutem servi tui patris nostri. בינון, Targum cum mærore in sepulcrum. Gen. 6. & vidit Dominus quòd multa esset הארם, Targum ביש ארם malitia hominis in terra. Nahū. 3. Super quæ non transijt רעה malum tuū. Targ. plaga malorum tuorum. Ecclef. 4. אשה רע & negociū mali: viri mali. Sic, אשה רע uxor mali: viri mali. vide. Jer. 5. v. 28. Transcendunt רעו רעו רעו mali: malas. Jerem. 11. & ambulat quilibet in cogitatione הרע לבס הרע cordis

A fui mali Ibid. Ecce ego adduco super illos רעה malū. Ibid. & opitulando non opitulabuntur illis tempore רעה mali ipsorum. Jer. 28. v. 8. Ad bellū & ad malum, & ad pestem. Alijs in locis scribitur: & ולרע & ad famem. Jer. 24. v. 10. & mittam in eos gladium, הרעב famem & pestē. Jerē. 15. v. 2. לחרב לחרב ואשר למוח ואשר למות ואשר לרעב ואשר לרעב לרעב. Potest ergo, Jerem. 28. v. 8. mendū esse. Gen. 41. & comedebant vaccas tenues והרעוה & malas seu macilentas. Pl. 141. v. 5. & oratio mea ברעותיהם in malis ipsorum. Lxx εὐ ταῖς & δοκίαις in beneplacitis eorum. Acceperunt pro רעה voluit. Aut legendum κακίας.

B רע malum, malitia. Gen. 41. Non vidi ipsi similes in tota terra ארץ אֶגְיֵץ, Targ. לכישו ob malum. ob deformitatem Jer. 24. Ficus רעוה mala valde, quæ non comedebantur מרע præ malo: ob insuavitatem. Eccl. 7. quia ברעו in malo faciei bonum erit cor: in tristitia. Potest esse Infinitivus.

מרע malignus, malefaciens, alios ad malitiā alliciens suo exemplo: Plur. מרעים maligni. Prov. 17. מרעו malignus, intentus est ad labiū iniquitatis. Targ. נִבְרָא בישו vir malus. Dan. 11. & amborum regū cor למרע ad malignū. Absolute, malitiam. Psalm. 22. Cæcus מרעים malignorum ambierunt me.

Chald. מלרע & לרע infri à.

II. רעע, ex usu Chaldæorum idem quod Chaldæis רעע factum ex רעץ, fregit, confregit, contrivit, comminuit. Mich. 5. v. 5. ורעו & conterent terram Assur gladio. Psal. 38. ורעו, Targ. confringet fluctus maris. Psalm. 2. v. 9. תרועים, Targ. תחברונן conteres eos virga ferrea. Lxx κατακτείνουσιν αὐτοὺς reges eos. Legerunt הרעם, à רעה pavit. Inde, Apoc. 2. v. 9. κατακτείνουσιν αὐτοὺς reges eos virga ferrea. Job. 34. v. 24. ורעו, Targ. conteret magnates. Jerem. 15. v. 12. הירוע an conteret ferrum, ferrum à septentrione? Lxx. εἰ κατακτείνουσιν αὐτοὺς nū cognoscetur? Legerunt הירוע, ob similitudinē. Semel absolute: Esa. 8. v. 9. רעו confringimini & cōsternamini. Targ. אֶחְחָבוּ cōsociamini. accepit pro רעה socius fuit. Lxx οὐδὲν noscite. legerunt רעו, à רע novit: ob literarum רי similitudinē. Hiph. הרע idem. Psalm. 44. תרע, Targ. תחברוהא contrivisti populos, & ejecisti eos. Hiph. הרעוהא contritus fuit. Esa. 24. v. 19. רעה ההרעעה contritione contrita est terra.

E Nom. רעה contritio. Prov. 25. Dens contritionis & pes vacillans: fractus. Esa. 24. v. 19. Mich. 5. v. 6. Jerem. 11. v. 16. Esa. 8. vers. 10. Chald. Dan. 2. v. 40.

רעה Chald. רעה pavit, in רעה: Et רעה voluit, in רעה quære.

רעב & רעב duo significata habet. I. רעב & רעב esurijs,

esuriit, fame laboravit. Gen. 41. וחרעב, Targ. A
 & *esuriebat tota terra: fame laborabat.*
 Proverb. 25. v. 21. *Si esurierit inimicus*
tuus, pasc'e eum pane. Hiphil. הרטיב *esurire s'vrit.*
 Deut. 8. & *afflixit te q'ur'eb'q' ,* Targum וְאִכְכַּנְךָ
 & *esurire s'vrit te: fame afflixit.*

Nom. רעבים *esuriens: famelicus:* Plur. רעביים
famelici. Fœm. רעבה *famelica.*

esuries, fames, defectus, inopia. Deut. 32.
 v. 24. מוירעב, Targ. נפיהי כפן *adusti fame.*
 Quod fames corpus adurat, & exiccet. E-
 zech. 5. *Cum misero חצי הרעב sagittas famis ma-*
las in vos. Targum מחרר *plagas famis.* Sagit-
 te famis, sunt uredo, erugo & locusta; que
 consumunt fruges aut totas, aut ex parte.
 Ibidem. ורעב & *famem addam super vos:* co-
 hibebō cœlum, nec erit pluvia, nec terra
 dabit proventum suum.

idem. Psalm. 37. v. 18. *Non pudefient in*
tempore mali, & in diebus רעבון famis saturabun-
tur. Gen. 42. v. 19. *Afferte fractionem רעבון*
בתיכם famis domuum vestrarum. Frumētum,
 quo frangatis famem, & expellatis ex fa-
 milijs vestris. Defectus ex sensu deprehē-
 ditur. Targ. עבורא דחסיר בבתיכון *frumentum,*
quod defecit in domibus vestris. Postea sequi-
 tur: *Et רעבון famem domuum vestrarum*
accipite & ite: ut שכר subintelligatur, quod
 est in præcedentibus. Targ. עבורא דחסיר
 C *frumentum, quod defecit in domibus ve-*
stris.

Alcor. רעב *timor.*

II. Per metaphoram, Arab. cum y punctato,
 רעב *ragab appetijt, expetivit, desideravit, avidus*
fuit, q's'vrit, exquisivit, requisivit, oravit, rogavit,
supplicavit, invocavit, precatus fuit. Pl. 77. רעבה
exquisivi Dominum. Psalm. 78. *Cum occideret*
 D *eos, רעבו querebant eum.* Psalm. 88. רעבה *ora-*
ti ad eum. Psal. 145. אליה רעבתי *orantibus ad eum in veritate.* Rom. 12. v. 1. ארעב
peto à vobis, o fratres: hortor vos. Heb.
 11. v. 35. *Nec רעבו expetiverunt liberationē.*
 Alc. 29. ארעב אנה *an vis tu? orabunt.*

Nom. רעב *ragib quarens, avidus.*

רעבה *ragba oratio, precatio, supplicatio, lita-*
nia, processio: Plur. רעבא *ragbat preces.*
 רעבי *ragib recitator litania:* Plur. רעביין
 E *ragibin, & רעאיב ragaib recitatores litania.*

רענ *Inde Arab. רענ tremor: in Avicen.*

רענ *raad tremuit, contremuit.* Pl.
 104. *Qui respicit ad terram, & tremuit.*
 Hiphil. הרטיב, Arab. ארענ *tremefecit, contur-*
bavit: Absolutè, tremuit. Dan. 10. *Steti מרעיר*
tremens. Arab. Psalm. 29. *Dominus gloria ארענ*
tremefecit: intonuit. Psalm. 60. ארענתי
 & *tremefecisti eam.* Pafs. Arab. ארענ *artaad*

tremefactus, territus fuit, contremuit, palpitavit.
 Psalm. 18. ארענתי *contremuit terra.* Marc. 5.
 v. 33. וחרעבה אלמראה *timuit mu-*
lier & tremuit. Mat. 28. ארענתי *territi sunt custo-*
des. Jac. 2. v. 19. *Damones credunt, &*
contremiscunt.

Nom. רענ *tremor.* Fœm. רענה, Arab. רענה
raada tremor, concussio. ארענתי *idem.*

רענתי *raada torpedo, piscis stupefaciens*
membra.

רענתי *raad tonuit.* ארענתי *tonitru.*

רענ *septem significata habet.* I. רענה, Chald.
 רעני & רעני, Arab. רעני *rai pavit, pavit tam se,*
quam alios, pabulum præbuit, aut pascen-
tem observavit: Absolutè, pascit, depascit est,
comedit. Pavit: Gen. 29. *Potat gregem, & ite,*
 רענו *pascite.* Gen. 30. *Revertar ארענתי, Targ.*
 ארעני *pascam oves tuas: custodia.* Hof. 9. *Hor-*
reum & torcular non ירענתי pascet eos. Lxx. εγεγε
 αὐτάς *cognovit eos. legerūt ירענתי cognovit eos.*
 Gen. 48. הרענה, Targ. *qui pascit me à juven-*
tute mea. Psalm. 28. v. 9. ורענתי, Targ. ורענתי
 & *pascit eos.* Arab. Psalm. 23. *Dominus ירענתי pa-*
pascet me. Luc. 17. v. 7. *עבד יחרור או רעני*
servus a-
rabit aut pascet. Johan. 21. ארעני *pascite agnos meos.*
 Pastus, depastus fuit: Exod. 34. *Etiā oves*
 & *boves non ירענו, Targum ירענו pascantur ad*
prospectum montis istius. Johan. 3. *ירענו pascan-*
tur neq. bibant. Psalm. 80. & *bestia agri ירענה,*
 Arab. רענה *depasta est eam.*

Nom. רעני & רעני, Chald. רעני, Arab. רעני
rai pastor, opilio: Plur. רעניין, Chal. רעניין, Arab.
 רעניין *pastores, opiliones.* Jerem. 49. *& quis est*
 רעני *pastor, qui stabit coram me? rex.* Gen. 4. &
erat Habel רעני צאן, Targ. רעני צאן pastor ovium.
 Fœm. רענה *pastrix.* Gen. 29. *Quia רענה, Targ.*
 רענה *pastrix est.* Esa. 40. ברענה *sicut pastor gregē*
suū ירענה pascet. Esa. 38. *Sicut tabernaculum רעני*
pastoris. Non enim solet pastor in uno lo-
 co consistere & quiescere: sed herbis uno
 loco depastis, in alium se conferre.

מרעני, Arab. מרעני *mari pascuum,*
ubi pecora pascuntur. 1. Reg. 4. &
viginti boves רעני pascui: hoc est, saginati. Gé.
 47. *Quia non est מרעני, Targum רעני pascuum*
pro ovibus. Psalm. 79. & *oves מרעני pascui tui.*
 Jerem. 10. & *omne מרעני pascuum ipsorum*
dispersum est. Grex pascui ipsorum, qui pa-
 scebat: per synecdochen.

Arab. רעני *taraja pascui.* רעני *alhamam pascui columbarum.*
 רעני *pascui cervi.* רעני *alabal pascui camelorum:*
 herbæ.

II. Metaphoricè, רענתי *pavit homines, domina-*
tus est, rexit, gubernavit, præfuit, administravit,
docuit. Xenophon: *Similia sunt opera pastoris*
 & *regis.*

& regis. Et Homerus Iliad. β. reges vocat
 ποιμένες λαῶν pastores populorum. Mich. 5. &
 Stabit in robore Domini. Targ. & pascet in robore Domini. Targ.
 dominabitur. 2. Sam. 2. Tu pascet populum meum. Targum
 gubernabis. Pfalm. 78. & parvit eos in integritate
 cordis sui. Targ. & regnavit super illis. Prov. 10. Labia
 justi pascunt multos: docebunt. Jerem. 3. & pascunt vos
 scientia & intelligentia. Arab. Mat. 2. v. 6. & pascet
 populum meum Israel. qui pascet populum meum Israel.

Nom. pastor, rex, doctor: Pl. reges, doctores. Gen. 49. v. 24. Inde pastor lapis
 Israelis. Esa. 44. v. 28. Qui dicit ad Cyrum, pastor meus est,
 & voluntatem meam perficiet. v. el: Dicens ad Cyrum
 pastorem meum: quem ego constitui, ut gubernet Israelé.
 Jerem. 12. pastores multi corruperunt vineam meam.
 Reges gentium, qui venerunt cum Nebucadnezer.
 Jerem. 50. Oves pereuntes fuerunt populus meus,
 pastores eorum seduxerunt illos: doctores ipsorum,
 prophetæ, gubernatores. Zach. 10. v. 2. contra
 pastores exarsit ira mea. Targ. מלכין reges.

Rabb. sterens: in quære.

III. Per Metaphoram, depastus fuit, perdidit destruxit. idem quod & in secunda
 significatione. Pfalm. 49. Mors depascet eos. Mich. 5. &
 suscitabo super illos septem pastores, & octo primates populi,
 & pascunt terram Assur gladio. Jer. 2. Etiam filij
 Noph & Tachpanes depascunt te in vertice: conterent
 cranium tuum: idem quod & . Jerem. 22. Omnes
 pastores tuos depascet ventus: perdet. Targ. & dispergentur
 ad omnem ventum vel plagam. Job. 24. v. 21. depascens
 sterilem, qua non pariet, Targ. qui debilitat.

IV. Per Metaphoram, pastus fuit, more pecorū
 pascentiū erravit, oberravit, vagatus est incertis
 sedibus: sicut pecudes errando, id est, vagando
 pascentur. Num. 14. & filij vestri erunt pascentes
 in deserto quadraginta annos: palantes, more pecorum
 pascentium oberrantes. Targ. commorantes. Virg. in
 Bucol. 3. Eclog. Mille meæ siculis errant (pascentur) in montibus agnæ.
 Solet enim pastor in uno loco non subsistere &
 quiescere. Lxx. v. μωμῶσι pascentes. Hieron. vagi.
 Hosander correxit, pastores, sed malè: forsan ex
 Luthero, Hirten.

V. Per Metaphoram, socius, familiaris, sodalis,
 amicus, simul educatus fuit: sicut pecora simul
 pascentur. Prov. 13. v. 20. & pascens stultos,
 male habebit, Targum & socius.

& qui associatur stultis: socius stultorum malo
 afficietur. Prov. 29. v. 3. & pascens scorta.
 Targum & qui adharet meretrici, perdet substantiam suam.
 Piel associavit, sodalē fecit. Judic. 14. v. 20. &
 fuit uxor Simsonis socio ejus, quem associaverat
 sibi: duxit illam Simlon socio. Hithpaël &
 associavit se, familiariter se adjunxit. Prov. 22. Ne
 associas te cum homine iracundo. Targ. &
 socios te cum homine iracundo. Prov. 18. v. 24. vir
 sociorum ad consociandum se: vide.

Nom. socius, amicus, familiaris, proximus,
 qui simul pascitur, convictor; Plural. socij, amici.
 Fœm. socia, amica: Plur. socie, amicae. 1. Reg. 4. &
 Zabud filius Nathan sacerdotis, erat socius regis:
 erat semper cum ipso & à consilijs. Gen. 38. Ipse
 & Chira socio ejus. Targ. amicus ejus. Lxx. &
 pastor ejus. acceperunt pro socio. Levit. 19. v. 18.
 & diliges socium tuum. Gen. 26. & cœtus de
 amico ejus: pro socio. Sic, Prov. 19. & pauper
 ab amicis suis separabitur. 2. Sam. 12. v. 11.
 & accipiam uxores tuas ante oculos tuos,
 & dabo socijs tuis. Job. 2. & audiverunt tres
 familiares Job. Pfalm. 45. Post eam socia ejus.

quod tamen ad potius refertur) idem. 2. Sam. 13. v. 3.
 & ipsi Ammon erat socius, Targ. & socius ejus peribunt.
 Jerem. 6. Certè prævaricata est uxor à socio suo.
 Pfalm. 15. juravit proximo, & non mutat. Prov. 6.
 ut custodiat te ab uxore proximi. Lxx. à muliere
 nupta. sequitur, v. 26. sic qui ingreditur ad uxorem
 proximi sui. Junius: mali. id est, malefica, Don Joseph:
 mali hominis, qui uxorem suam prostituit
 quæstus causa. Rabbin. non est ipsi socius:
 de dictione quæ semel tantum occurrit in Biblijs.

idem: Plur. socij. Jud. 14. & facta est uxor
 Simson socio illius. Judic. 15. & dederat eam
 socio ejus. Jud. 14. & acceperunt triginta socios.
 Prov. 19. Omnes fratres pauperis oderunt eum:
 multo magis socij ejus discedunt ab ipso. ubi
 habet scheva, cum in alijs habeat zere, &
 dici possit præpositio ex.

socia & socius.

VI. A fit Nom. quo ex usu Chalædorū
 significatur voluntas, cogitatio: Plur. voluntates,
 cogitationes. Pl. 139. v. 2. Intellexisti

lexisti לרעי cogitationem meam. Targ. לחברותי. A societatem meam. Ibid. v. 17. & mihi quam preciosa sunt רעי cogitationes tuae. Lxx. οι φίλοι οι amici tui. q. רעה. Præterea: Prov. 10. v. 21.

רעיון idem: Plur. רעיונים cogitationes. Eccl. 1. v. 14. Cognovi, quod etiam hoc est רוח רעיון cogitatio spiritus. Eccl. 2. v. 11. & in cogitatione cordis sui.

רעור idem. Eccles. 1. vanitas רעור רוח & cogitatio spiritus. Don. Joseph. Sicut Ephraim רועה רוח: vide. Chaldaeis enim usitatissimū est רעו voluit, quod in רעה invenies. Syr. Matth. 1. v. 19. ואחרעי & cogitabat dimittere eam. Luc. 12. vers. 28. ἀφρον, Syr. חסיר רעיון. B demens.

VII. Arab. cum y suprâ punctato, quod g profertur, רעה spumavit, despumavit.

רעה ragua spuma, ampulla. רעה מן דהב. ragua min deheb spuma auri.

רעה despumatus.

רעל. Chal. motus fuit loco, tremuit, contremuit, mutavit, impegit, lapsus, consternatus, debilitatus, labefactatus fuit. Inde Hoph. הרעל tremefactus fuit. Nahum. 2. & fraxini הרעלו tremuerunt: lanceæ ex fraxino. Chal. Job. 4. & genua רעלו, כשלות, Targum tremuerunt.

Nom. רעל tremor. Zachar. 12. Ecce ego ponam Jerusalem כפר רעל pelvim tremoris omnibus populis. Idem quod כוס הרעלה poculum tremoris: quod bibens moritur. Sic omnes oppugnantes Jerusalem יסופו deficient & confumentur.

רעלה idem. Psalm. 60. Potasti nos vino רעלה tremoris: quod bibens homo contremiscit. Targ. רלוטא maledictionis. Esa. 51. Ecce accepi ex manu tua כוס הרעלה calicem tremoris. Targum רלוטא maledictionis. Lxx. τῆς ἀκαθαρσίας. D

Arab. taral tremor, tumefactio: in Avicenna.

רעלה pepla, quæ aureis bracteis tremūt. Esa. 3. & armillas והרעלות & pepla.

Rabb. רעל faciem operuit pepla.

Syr. רעלון contremiscetes. רעלון tremor.

רעל solutiva, remissiva.

רעם duo significata habet. I. רעם Chal. tonuit, intonuit, sonuit, murmuravit, clamavit, ועם, comotus fuit præ indignatione, indignatus, iratus fuit, commotus fuit, tremuit. Psalm. 96. רעם commovebitur mare & plenitudo ejus. Targ. יבלי sonabit. Ezech. 27. commota sunt facies: iratae sunt. Hiphil. הרעים commovit. I. Sam. 1. v. 6. Propter iram הרעים commoveri ipsam: quod irascetur. Sic, Ezech. 27. v. 35. vide. Targ. לאקניוהה. propterea quod in-

videret ipsi. Psal. 29. Deus gloria הרעם, Targ. intonuit. 2. Sam. 22. הרעם, Targ. intonuit ex caelo Dominus. Pro quo habetur, Ps. 18. וירעם, Targ. ואכלי & intonuit. Virg. 4. Aeneid. Interea magno miseri murmure caelum Incipit. Job. 40. Et voce sicut ipse הרעם sonabis.

Chald. אחרעם murmuravit. Exod. 17. וילן, Targ. ואחרעם & murmurabat populus. Ps. 64. אריר, Targ. אחרעם murmurabo in meditatione mea. Prov. 19. וזעף, Targ. מחרעם commoveretur cor ejus.

Nom. רעם, Foem. רעמה motus, motio, commotio, murmur, fragor, tremor. Job. 26. ורעם, Targ. ורכפח & commotionem roboris ejus quis intelliget? Job. 39. רעם commotionem principum & vociferationem. Ibidem. An indues collum ejus רעמה sonitu? hinnitu. Targ. הוקפא robor. Lxx. φόβον. Psal. 77. רעמה, Targum clamoris tui in sphaera. Lxx. τῆς βροντῆς. Psal. 81. Abscondam te in absconsione רעם commotionis.

Chald. הרעמוח murmuratio, querela.

Syr. רועם idem.

II. Chal. Hiph. ארעם elevavit. Exod. 14. Et tu הרם, Tar. Jerosol. ארעם eleva baculum tuum. Exod. 6. וישאחי, Targ. ארעמה elevavi manum meam.

רען. Inde רען viruit. Job. 15. Et ramus ejus non רענה viruit seu virescet. Pro רענה, ob pausam.

Nom. רען, Foem. רענה viridis: Plural. רעננים virides, frondosi. Psal. 52. Ego autem sicut olea רען viridis in domo Domini. Olea folia toto anno virent. Cat. 1. Lectus noster רענה viridis est.

Arab. rauhane רענה delirium, dementia: in Avicenna.

רעף duo significata habet. I. רעף stillavit, destillavit, fluxit, defluxit, influxit. Psal. 65. vers. 12. Actus tui ירעפון stillabunt pinguedinem. Targ. ירעפון dulcorabunt pinguedinem. Accepit pro ירעפו, ab ירעפ dulcis fuit. Ibidem vers. 13. ירעפון stillabunt habitacula deserti. Proverb. 3. Et nubes ירעפו, Targ. רעפי (potius רעפי) stillabunt rorem. Lxx. ἐκκύν stillant. Job. 36. ירעפון stillabunt super homines multos. Hiph. הרעף fecit seu sicut defluere, demisit, roravit. Esa. 45. vers. 8. ירעפון rorate caeli desuper. Targ. ישמשון (lege ירעפון) demittant.

Nom. Rabb. רעפה, Arab. רעף fluxus sanguinis ex naribus.

מרעף marhuf ex cuius naribus fluit sanguis.

Rabb. רעף operculum olla, tegula.

II. Arab. cum y suprâ punctato, רעפה ragifa libum, placenta ex ovibus: Plur. רעאף ragait liba, placentae.

argafa panes. Marc. 8. **רעץ** *panis n- nus.*

רעץ Chald. *fregit, contrivit.* Exod. 15. *Dextra tua* **רעץ**, Targ. *contrivit inimicum.* Jud. 10. *& contriverunt, & pessunderunt filios Israel.* Targ. *& angustarunt.* Chald. Jud. 9. *וּרְעָזָה, Targ. *& confregit cranium ipsius.**

Rabb. **רעץ**, est *doluit: item infixit.*

רעש *motus, commotus fuit, tremuit: de terræ motu.* Esa. 13. v. 13. **וּתְרַעַשׁ**, Targ. *& commota fuit terra.* Jer. 4. *Vidi montes, & ecce* **רעשים**, Targ. *movebantur.* Pla. 77. **וּתְרַעַשׁ**, Targ. *& commota fuit terra.* Plal. 72. **וּתְרַעַשׁ**, Targ. *commovebitur sicut Libanus fructus ejus.* Spicæ frugum adeo bonæ erunt, ut vento flante moveatur, sicut arbores sylvæ. Hiphil **וּתְרַעַשׁ**, *commovit, tremefecit.* Hagg. 2. *Ego* **וּתְרַעַשׁ**, Targ. *commoveo caelos.* Ibid. *וּתְרַעַשׁ, Targ. *movebo omnes gentes.* Pl. 60. v. 4. **וּתְרַעַשׁ**, Targ. *commovisti eam.**

Nom **וּתְרַעַשׁ** *commotio, tremor.* Amos. 1. *Bienio ante* **וּתְרַעַשׁ** *commotionem: terræ motum.* Targ. *adventum terræ motus.* Ezech. 12. *panem tuum* **וּתְרַעַשׁ**, Targ. *in commotione commedes: cum tremore corporis.*

Rabb. **וּתְרַעַשׁ** Arab. *tremor.* **וּתְרַעַשׁ** *tremulus, patiens tremorē, scintillans: in Avicenna.*

רעד Chal. & Syr. *idem quod רעד, tremuit.* Pass Chald. *commotus fuit.* 2. Reg. 25. *Et disrupta fuit urbs.* Targ. *& commotus fuit.* pro quo habetur, 1. Reg. 1. v. 40. *& disrupta fuit terra.* Targ. *וּתְרַעַשׁ* *& mota fuit terra.*

Syr. Marc. 9. *וּתְרַעַשׁ* *& spumans.* Luc. 9. v. 39. *וּתְרַעַשׁ* *& discerpens.*

רפה Chal. & Syr. *רפה & רפה tremuit, contremuit.* *commotus, agitat, micat, quat.* Job. 9. *Et columna ejus* **וּתְרַעַשׁ**, Targum *commoventur.*

Rab. **וּתְרַעַשׁ** *salus.* **וּתְרַעַשׁ** *ictus oculi, nut.* 1. Cor. 15. v. 52. *וּתְרַעַשׁ* *in jactu oculi mutabitur.* Syriac. **וּתְרַעַשׁ** *quasi ictus oculi.* **וּתְרַעַשׁ** *palus udis.*

Arab. **וּתְרַעַשׁ** *rafrat volavit.* Gen. 1. *וּתְרַעַשׁ* *Spiritus Dei ferebatur super facie aqua.*

וּתְרַעַשׁ *ruffala: P. L. rufufala.* **וּתְרַעַשׁ** *os sacrum.*

רפא tria significata habet. I. **רפא** *dolorem mitigavit, sanavit, medicatus est, curavit.* In Kal, de Deo, cui facile est sanare. Genes. 20.

רפא, Targ. *וּתְרַעַשׁ* *& sanavit Deus Abimelech.* Deut. 32. v. 39. *vulneravi, & ego* **וּתְרַעַשׁ**, Targum *& etiam sano ego.* Niph. **וּתְרַעַשׁ** *sanatus, curatus fuit.* Lev. 14. v. 3. **וּתְרַעַשׁ**, Targum *& sanata est plaga.* Jer. 17. *וּתְרַעַשׁ* *& sana me, Domine, & sanabor.* Piel. **וּתְרַעַשׁ** *idem: de hominibus, quibus sanare est difficile.* Exod. 21. v. 19. **וּתְרַעַשׁ** *& sanando sanabit: sanare finet, cōducet ipsi medicū.* Targ. *וּתְרַעַשׁ* *& mercedem sanationis reddet.* Hiphil. **וּתְרַעַשׁ**, Chald. *וּתְרַעַשׁ* *sanavit seipsum.* 2. Paral. 22. *Et reversus est Joram rex* **וּתְרַעַשׁ** *ut sanaret se in Jezreel.*

Nom. adject. **וּתְרַעַשׁ** *medicus: P. L. וּתְרַעַשׁ* *medici.* Exod. 15. *Quia ego Dominus* **וּתְרַעַשׁ**, Targum *medicus tuus.* Gen. 50. *Et praecepit Joseph servis suis* **וּתְרַעַשׁ**, Targ. *medicis.*

Subst. **וּתְרַעַשׁ** *medicina, medela, remedium, pharmacum: P. L. וּתְרַעַשׁ* *remedia.* Jer. 46. *Frustra multiplicasti* **וּתְרַעַשׁ**, Targ. *remedia.*

וּתְרַעַשׁ *idem.* Prov. 3. *וּתְרַעַשׁ* *medicina erit umbilico tuo.*

וּתְרַעַשׁ *idem.* 2. Paral. 21. *Percussit eum Dominus in visceribus ejus ad morbum, ut non esset* **וּתְרַעַשׁ** *remediū: morbo incurabili.* Rabb. **וּתְרַעַשׁ** *medici.* **וּתְרַעַשׁ** *medicina.* **וּתְרַעַשׁ** *medici.*

וּתְרַעַשׁ *gigas, sanus, validus, robustus, potens: P. L. וּתְרַעַשׁ* *gigantes, robusti.* Gen. 14. *Et percusserunt* **וּתְרַעַשׁ**, Targ. *gigantes in Asteroth.* Lxx. *γίγαντες.* Esa. 17. *Et erit sicut colligens spicas* **וּתְרַעַשׁ** *in valle gigantum.* Locus erat Hierosolymæ vicinus, & messis ejus mala, & parva, & tenuis. ¶ Per antiphrasin, **וּתְרַעַשׁ** *mortui, qui nulla medicina seu remedio sanari possunt.* Psal. 88. v. 11. *Amortuis facies miraculum, si* **וּתְרַעַשׁ** *mortui resurgent, & confitebuntur tibi?* Targ. *וּתְרַעַשׁ* *in corpore qua compuruerunt in pulvere.* Lxx. *An iatros αιανθησασσ medici suscitabunt?* Legerunt **וּתְרַעַשׁ** *quasi punctis destituti.* Ela. 26. v. 14. *mortui nequaquam resurgent.* Lxx. *ιατροι & αιανθησασσ medici nunquam suscitabunt.* Ibidem 19. *וּתְרַעַשׁ* *in terra mortuos projiciet: extra se ejiciet.* Prov. 21:16. *Homo errans a via prudentia* **וּתְרַעַשׁ** *in caetu mortuorum quiescet.* Targum **וּתְרַעַשׁ** *cum filijs terra: cum mortuis in terra, sepultis.* Præterea: Job. 26. vers. 5. Proverb. 2. vers. 17:9. vers. 18. Esa. 14. vers. 9. ¶ Deinde, **וּתְרַעַשׁ** *per metaphorā dicuntur subterranea, mortuis similia: quæ in locis subterraneis procreantur, ut fossilia, metalla, aurum, argentum, corallia, margaritæ: & hæc quidem sub aquis, in fundo videlicet maris nascuntur.*

Propri. **וּתְרַעַשׁ** *Rapha: nomen Gigantis in Nob.* 2. Sam. 21:16. *Et Isbi in Nob, qui*

וּתְרַעַשׁ *in terra, sepultis.* Præterea: Job. 26. vers. 5. Proverb. 2. vers. 17:9. vers. 18. Esa. 14. vers. 9. ¶ Deinde, **וּתְרַעַשׁ** *per metaphorā dicuntur subterranea, mortuis similia: quæ in locis subterraneis procreantur, ut fossilia, metalla, aurum, argentum, corallia, margaritæ: & hæc quidem sub aquis, in fundo videlicet maris nascuntur.*

וּתְרַעַשׁ *in terra, sepultis.* Præterea: Job. 26. vers. 5. Proverb. 2. vers. 17:9. vers. 18. Esa. 14. vers. 9. ¶ Deinde, **וּתְרַעַשׁ** *per metaphorā dicuntur subterranea, mortuis similia: quæ in locis subterraneis procreantur, ut fossilia, metalla, aurum, argentum, corallia, margaritæ: & hæc quidem sub aquis, in fundo videlicet maris nascuntur.*

וּתְרַעַשׁ *per metaphorā dicuntur subterranea, mortuis similia: quæ in locis subterraneis procreantur, ut fossilia, metalla, aurum, argentum, corallia, margaritæ: & hæc quidem sub aquis, in fundo videlicet maris nascuntur.*

וּתְרַעַשׁ *per metaphorā dicuntur subterranea, mortuis similia: quæ in locis subterraneis procreantur, ut fossilia, metalla, aurum, argentum, corallia, margaritæ: & hæc quidem sub aquis, in fundo videlicet maris nascuntur.*

וּתְרַעַשׁ *per metaphorā dicuntur subterranea, mortuis similia: quæ in locis subterraneis procreantur, ut fossilia, metalla, aurum, argentum, corallia, margaritæ: & hæc quidem sub aquis, in fundo videlicet maris nascuntur.*

quierat de filijs הרפה ipsius Rapha. Targ. גברא *gigantis*. Filij autem Rapha ibi nominantur quatuor: ישיבי *Jisbi*, סף *Saph*, גליח *Goliath* & *Sedigitus*. Talmudici autem, quod scriptum est הרפה, legunt ערפה *Orpha*. Et inde dicunt ערפה *Orpha*, de qua in libro Ruth agitur, fuisse matrem Goliath: רוה *Ruth* vero Davidis: Fabula.

II. Per Metaphoram, רפא *sanavit*, transferatur, i. à corpore ad animam, & significat *remittere peccata, condonare*. Sicut enim vulnus corporis sanatur medicamentis impositis: sic peccatum, quod est vulnus animæ, remissione cum pœnitentia. Esa. 6. v. 10. *Et convertatur לו, ורפא & remittatur ei.* 2. Paral. 30. *ורפא & sanavit populum: remisit ipsi iniquitatem ipsorum.* Psal. 41. *רפאה sana animam meam, qui peccavi tibi.* Causa morbi ejus erant ejus peccata. Hoseæ 13. *ארפא משוכהם sanabo perversitates eorum.* Targum לחוכיהון *remittam peccata ipsorum.* Jerem. 3. *ארפא sanabo perversitates vestras.* 2. Paral. 36. *Quoad ascenderet ira Domini in populo suo, ut non esset מרפא sanatio.* 2. ab ægrotis ad res inanimatas destructas aut corruptas, ut ædificia & alias, & significat *instaurare, reficere, pristina bonitati restituere*. 2. Paral. 7. *וארפא & sanabo terram ipsorum.* Psalm. 60. *Commovisti terram, & rupisti eam, רפה sana fracturas ejus.* Niph. *רפא sanatus fuit.* Ezech. 47. v. 8. *ונרפאו & sanata sunt aquæ: à salitudine.* 2. Reg. 2. *וירפאו, וירפאו & sanatae sunt aquæ: dulces seu salubres factæ sunt.* Jer. 19. *Quod non poterit להרפה sanari iterum: ה pro א.* Piel *רפא sanavit.* 2. Reg. 2. v. 21. *רפאתי, Targ. אסיתי sanavi aquas istas.* Jer. 51. v. 8. *Accipite resinam super dolorem ejus, si forte הרפא sanetur.* v. 9. *רפאנו Babel, & non נרפחה sanata fuit.* 1. Reg. 18. *ורפא bat altare Domini, quod dirutum erat.* Targum *ארפא edificabat: instaurabat.* Arab. *ארפא arfi refecit.*

Rabb. רפאת הדי *chirurgia*.

III. רפא idem quod רפה sequens: literis אה permutatis. Eccl. 10. v. 4. *מרפא.*

רפד *stravit, substravit, stratum paravit, fulcivit, roboravit.* Job. 41. *ירפד, Targ. יפד sfernet super asperis, velut in luto.* Piel *רפד idem.* Job. 17. *Et in obscuro רפוחי, Targ. מאכח stravilectum meum.* Cant. 2. *רפדוני fulcite me pomis: reficite.*

Arab. רפד *rafad sustinuit, toleravit, passus est.*

Nom. רפדה *stratum, pavimentum instratum.* Cant. 3. *רפדהו stratum ejus est aurum.* Lxx. *ἀνάκλιτον reclinatorium.*

Arab. רפד *rafaid pulvilli.*

Rabb. רפדוני *repudium: Latinum.*

A רפה duo significata habet. I. רפה, Syr. רפא *lenis, debilis, dissolutus, laxus, lentus, remissus, negligens, ociosus fuit, torpuit, cessavit, omisit, intermisit, quievit.* Exod. 4. *ורפה & remittebat ab eo.* Targum ונח *& quiescebat.* Jud. 8. v. 3. *Tunc נחה remisit spiritus eorum ab illo.* Targ. נחה *quievit.* Jud. 19. *Ecce, quaso, רפה remisit dies.* Targ. פנא *respexit.* Remissio Solis est tempore vespertino, cum remittit calor ejus, & lux ejus. 2. Sam. 4. *ורפאו & remissa fuerunt manus ejus, & omnis Israel perturbatus fuit.* 2. Paral. 15. *ורפאו & vos confortamini, nec ירפאו remissa fiant manus vestra: non desistatis ab incepto.* Esa. 13. *Omnes manus תרפינה, Targ. יחרשון remissa erunt.* descriptio hominis inertis & despondentis animum: die נכנס de sancten lassen. Niph. *רפה remissus factus est.* Exod. 5. v. 8. *Quoniam נרפא remissi facti sunt.* Targum בטלנין *ociosi.* Piel *רפה remissum fecit, debilitavit.* Job. 12. *ורפה balneum fortium remissum fecit.* Targum מחלש *debilitat.* Jerem. 38. *Ipse מרפא remissas facit manus virorum belli.* Targum מרשל *debilitat.* Hiphil. *הרפה, Syr. ארפא fecit remissum, negligentem reddidit, laxavit, mollivit.* Deut. 4. *Deus non ירפה, Tar. ישרקך deseret te.* Deut. 9. v. 14. *הרפה dimitte à me, & exterminabo illos.* Lxx. *καὶ με dimitte me.* 1. Sam. 15. *הרפה, Targ. אורף expecta, & indicabo.* Syr. 1. Cor. 10. v. 13. *Qui non נרפכוון permittit vos, ut tētemini.* Act. 27. v. 40. *ורפאו & dimiserunt eum in mare.* Hith. *הרפה Hith. ארפא remissus fuit.* Jos. 18. *Quousque מתרפאים negligentis estis, ut veniatis & occupetis terram?*

Nom. רפה *remissus, debilis:* Plur. רפאים *remissi.* Fem. רפה *remissa:* Plur. רפוחות *remisse.* Num. 13. *Num fortis, an רפה, Targ. חלש debilis?* Esa. 35. *Confortate רפוחות remissas.*

Rabb. רפוי *remissio, lenitas, mansuetudo, laxamentum, dissolutio.*

Rabb. רפי *lenitas, lenitatis indicium, linea literæ ב imposita.* מרפה *laxans.*

II. רפה, idem quod רפא, *sanavit: literis אה permutatis.* Job. 5. *Ipse vulnerat, man' ejus נה הרפה, Tar. מסין sanant.* Jer. 19. *Quod non poterit להרפה sanari iterum: refici.* ה pro א. Jer. 51. *Et non נרפחה sanata est.* Plura exempla vide in רפא præcedente. Contra, רפא idem quod רפה, *remissus fuit.* vide præcedentia.

Rabb. רפיון *aer, laxatio.*

רפה Chald. רפה *exacerbavit, rebellavit.*

Arab. רפה *rafah abundavit, superfluus fuit, prosper, felix, nummatus, ditatus fuit.* Piel. *רפה rafah ditavit.* אחרפה *atrafah ditatus fuit.*

Nom. רפה *rafah abundantia, prosperitas, divitia, opes.* ברפה *biratah abundanter, copiose.* מרפה *muraffah abundans, dives, nummatus.*

רפט Rabb. *relaxavit, tremuit.* רפט *relaxatio, tremor.*

רפל Chald. *princeps, secundus à rege.* רפילא *principatus secundus post regnum.*

רפס, רפש & רפס, Chald. *idem quod רפס, quia literæ מ רף ejusdem sunt organi, calcavit, conculcavit: Et calcando perturbavit seu extendit.* Ezech. 32. *וחרפוס & conculcasti flumina ipsorum pedibus tuis.* Ezech. 34. *Et reliquas aquas pedibus vestris* תרפשוו, Targ. *אתון רישין vos conculcatis.* Chald. Dan. 7. *Et residuum pedibus suis* רפסה *conculcabat.* Ezech. 6. ורקע, Targ. *conculca pede tuo.* 2. Sam. 22. ארקעם, Targ. *conculcavi eos.* Niph. *conculcatus fuit.* Prov. 25. *Fons גרפש conculcatus: perturbatus.* *Hit hpaël החרפם conculcatus fuit.* Prov. 6. *החרפם sis conculcatus, & praevale proximo tuo: humiliat te.* Pf. 68. *מחרפם conculcantem in frustis argenti.*

Nom. *conculcatio, perturbatio.* Ezech. 34. *וחרפשו רגליכם & conculcationem pedum vestrorum bibetis.* רפסא Chald. *idem.*

Syr. *chorus, qualis est tripudantium.*

Rabb. *fregit, molliuit, extendit, examinavit, interrogavit.*

defecit.

aula, porticus.

רפע Arab. *rafa levavit, elevavit, exaltavit, erexit, arrexit, extulit, sustulit, obtulit, reposuit.* Pfal. 25. *Ad te, Domine, levavi animam meam.* Pf. 37. *Et ipse ירפעך exaltabit te.* Pfal. 18. *Super excelsa רפעני exaltavit me.* Pf. 24. *attollite portas vestras.* Matth. 23. v. 12. *וחרפך & qui exaltaverit seipsum.* Gen. 18. ורפעך *& elevavit Abraham oculos suos.* Matt. 4. v. 6. *Et super manibus suis ירפעך tollent te.* 1. Tim. 1. v. 8. *Et ipsi ירפעו attollent manus suas.* Act. 29. ורפענו *& elevavimus eum in locum excelsum.* Niph. רפע rufi, & ארחהפע ar-tafa *levatus, elevatus, exaltatus, elatus, sublatius, translatus fuit, ascendit.* Heb. 11. v. 5. *Enoch רפע translatus fuit.* Pf. 20. *Et in nomine nostri נרחהפע exaltabimur.* Pf. 106. *וארחהפע & sublata est mors.* Gen. 13. *וארחהפע & ascendit Abraham ex Aegypto.* Matt. 11. v. 23. *הלא ארחהפע אלי אלסמא nunquid exaltata es ad caelum?* Matt. 23. v. 12. *Et qui se humiliat ארחהפע exaltatur.* Joh. 12. v. 32. *אראן cum exaltatus fuero à terra.* Hiphil. ארחהפע *obtulit.* Hebr. 13. v. 15. *ולתורפע offer amus sacrificia laudis.*

Nom. *rafi elatus, exaltatus, sublimis, eximius, preciosus, elegans, excellens, dives.*

irtifa altitudo, profunditas, eminentia, elegantia, erectio. רפעיה *sublimitas.*

marfa abacus, armarium, vasarium,

vasorum supellex: PL. מראפע marafi vasaria. illustris.

רפץ Arab. *cum x supra punctato, rafad reliquit, dereliquit, praterijt, omisit, neglexit, sprexit, contempsit, repulit.* Psalm. 40. *vers. 13, & reliquit me cor meum.* Pfal. 27. *Neque derelinquas me.* Pf. 5. *ארפצהם repelle eos.* Pf. 70. *dereliquit eum Deus.* Matth. 23. v. 23. *ולאחרפצוא חלקך & non omittatis illa: negligatis.* Luc. 7. v. 30. *אמר אללה illi spreverunt praeceptum Dei.* Luc. 14. v. 33. *אן לא si non dereliquerit omne quod est ipsi.* Luc. 11. v. 24. *וחרפצון חכם אללה & prateritis iudicium Dei.*

Sed sine x punctato, רפץ *idem quod רפס, calcavit, calcitravit.* Act. 15. v. 4. *Si חרפץ calcitrabis in stimulum.*

רפק Inde *Hit hpaël. מחרפקה conjuncta, innixa, adherens.* Cant. 8. *Quae est ista ascendens ex deserto, מחרפקה innixa super dilecto suo: Lxx. ἐπισηρτισμένη innixa.*

Arab. *rafic socius, commilito, compater: PLur. רפיקין socij, comites.* Foem. *rafica commater.*

societas, caterva: PL. ארפאק arfac societates. חרפיקין humani. באלרופק suaviter, comiter, blande.

marfac cubitus: PL. מראפע marafic cubiti.

marfaca pulvinar, cervical: PLur. מראפע marafic cervicalia.

Alc. רפאק nihilum.

Rabb. *חרפך conjunctus, innixus fuit, adhesit.*

axilla: מרפקים axilla. פוק המרפק junctura cubiti. פריק fossor.

רפש *cum puncto sinistro, רפש, in רפש quare.* Ezech. 32. *וחרפש & turbasti flumina ipsorum.* In margine וחרפם.

Cum puncto dextro, רפש caenum, lutum, fimus, stercus. Esa. 57. *Sed esiciunt aqua ejus רפש caenum & lutum.* Targ. *סין וטין.*

Rabb. *luto infecit.*

Chald. *חרפש & אחרפש tardavit, moratus est.*

Syr. *אררפש ventilabrum.* Luc. 3. *אררפש ventilabrum in manu ejus.*

רפת Inde *רפתים bovilia, loca ubi manent boves.* Hab. 3. *Et non est bos ברפתים in bovilibus.*

Rabb. *רפת. Arab. אררפה bovile, stabulum.*

Syr. *רפת erofus est, corruptus est à vermibus.* Act. 12. v. 23. *ורפתחולטא & erofus fuit à vermibus.*

panis. רפתא vas in quo panis portatur.

רפץ & רפץ, Chald. *literis x y permutatis, Arab. cum x punctatis, רפצן radad concurrat,*

currit, collisit, concussit, quassavit, conquassavit, attrivit, contrivit, fregit, confregit, sed non penitus. I. Sam. 12. v. 3. *Quem defraudavi, aut concussi.* Targ. אִמְסַח *afflixi.* Amos 4. v. 1. *qua concutitis pauperes.* Esa. 42. *Non extinguet, neq; ruz confringet.* Schurec pro cholem. Eccl. 12. וְתָרוּץ & *conteretur scaturigo auri.* 2. Reg. 23. v. 11. וַיִּרְץ & *fregit inde.* Targ. וְאַרְחַק & *removit:* destruendo scil. Arab. Psal. 70. וְרָצַח & *confregisti capita draconis.* Psalm. 110. וַיִּרְץ & *conquassabit capita multorum.* Psalm. 46. וַיִּרְץ & *confringet arma.* Luc. 9. v. 42. וְרָצַח & *conquassat illum.* Niph. וְרוּץ *concussus, confRACTUS fuit.* Eccl. 12. וְנָרוּץ & *confringetur rota super puteo.* Ezech. 29. *In manu הָרוּץ confringetur.* Arab. אֲחַרְצָד *atradaad, & אֲנָרָץ confRACTUS, ruptus fuit.* Matth. 21. vers. 44. *Et qui cadit super istam petram, יִחַרְצֵץ confringetur.* Piel רָצַץ & *conquassavit.* Psalm. 74. תִּרְצַח, Targ. אֲחַרְצַח *contrivisti capita Leviathan.* Jud. 10. vers. 8. *Et valide oppresserunt, וַיִּרְצֻוּ & concusserunt filios Israël.* Targ. וַיַּעֲבִידוּ & *affixerunt.* Chald. Thren. 3. v. 16. וַיִּגְרַסוּ, Targ. וַיִּרְצֵץ & *confregit in lapide dentes meos.* Hiph. הִרְצֵץ *contrivit.* Jud. 9. וְחָרַץ, Targum וְחָרַעַת & *confringebat cranium ejus.* pro וְחָרַץ: chirec pro segol. Hīt ḥpaël Gen. 25. v. 22. וַיִּחַרְצֻוּ, Targ. וַיִּחַקְקוּ & *collidebantur filij.* Arab. Matth. 21. חָגַר יִתְרָצֵץ *et qui ceciderit super istum lapidem, collidetur.*

Nom. רָצוּץ, Chald. רָעֵץ *concussus, quassatus, conquassatus:* Plur. רָצוּצִים, Chald. רָעֵעִין *conquassati.* Esa. 36. *Ecce fiduciam collocasti super calamo arundinis הָרָצוּץ conquassata:* quæ est in capite suo fracta. Esa. 42. *Arundinem רָצוּץ conquassatam non confringet:* quæ fractioni propinqua est. Esa. 58. *Et dimittere רָצוּצִים quassatos liberos:* servos, qui à dominis suis duriter tractantur, nec dimittuntur post septem annos.

רַץ *frustum, portio:* Plur. רָצִים *frusta, fragmenta.* Pl. 68. v. 31. *Conculcans בְּרָצֵי in fragmentis argenti.*
Rabb. רָצוּץ *attritio.* רָצֵץ *pullus, ex ovo fracto natus.*
Syr. רָצַח *eunuchus, contritus testibus.*
Arab. מְרָצוּץ *attritio, confusio.* רָצֵץ *quassatus.*

Deinde, רָצָד *radad sugillavit, maculis deformavit carnem percutiendo.*
רָצִיד *tardid sugillatio: de carne, livida cutis commaculatio.*
Sine punctato רָצָא *plumbum, & perpendicularium, libella:* item *cerussa, calx plumbi.* רָצָא *rafas albani plumbum fabri, id est, perpendicularium.*
רָצוּץ *firmus.* מְרָצוּץ *murasas perpendicularis.*

A רָצָא, Chald. רָצָא, Arab. cum punctato, radi, idem quod רָצוּץ *cucurrit.* Ezech. 1. *Et animalia רָצוּ אָחוּב currere & redire:* curiebant & redibant; Infinitivus loco præteriti.
Chald. רָצָא *voluit, in רָצָה invenies.*

רָצַב Arab. מְרָצוּב *inspissatus: in Avicenna.*

רָצַר duo significata habet. I. רָצַר, Piel רָצַר *saltauit, subleivit, exilit* præ gaudio. Psal. 68. *Quare הָרָצוּר, Targ. אַחֲוֹן מְפִיִן vos exilitis, montes gibbosi?*

II Arab. רָצַר *rasad consideravit, intentus fuit, observavit, expectavit, præstolatus est.* Psalm. 37. וַיִּרְצַר *observabit peccator justum.* Psal. 119. in lammed: *Peccatores רָצוּרֵי observarunt me: ut perderent me.* Gen. 3. וַיִּרְצַר וַאֲנַח תְּרָדוּן *ipse observabit caput tuum, & tu observabis calcaneum ejus.* Luc. 6. v. 7. *Pharisæi רָצוּרֵי observabant eum, an sanaturus esset in Sabbatho.* יִרְחַצַר *artasad idem.* Psal. 37. *Peccator יִרְחַצַר observat justum.* Act. 43. v. 9. *Quadraginta viri יִרְחַצוּרֵי præstolantur eum.*

Nom. רָצַר *consideratio, intentio, observatio, expectatio.*

רָצָה duo significata habet. I. רָצָה, Chald. רָעָא, Arab. cum supra punctato, radi *voluit, benevolus, delectatus, placatus, reconciliatus fuit, favit, probavit, acceptavit, placuit, complacuit, consensit, permisit, contentus fuit, annuit.* Construitur autem, 1. cum accusativo: Gen. 33. וַיִּחַרְצֵנִי & *acceptasti me.* Tar. אֲחַרְעִיתָא *& benevolus fuisti erga me.* Lxx. ὁδωκῆσαις µε. Psal. 85. רָצִיתָ, Targ. רָעִיתָ *acceptasti terram tuam.* Pl. 102. *Quia רָצוּ רָעוּ voluerunt servi ejus lapides ejus.* 2. Sam. 24. *Dominus Deus tuus יִרְצֵךְ acceptabit te.* Targ. יִקְבַּל קִרְבְּנֵךְ בְּרָעוּא *accipiet sacrificia tua cum voluntate.* § 2. cum ablativo intercedente *im.* Pl. 147. *Non in tibijs viri יִרְצָה volet: delectabitur.* § 3. Semel cum עם *cum.* Pl. 50. *Si videbas furem, וְחָרַץ tum volebas cum eo: consentiebas.* Targ. רְהִתְתָא, Lxx. οὐκ ἐθέλεις *carrebas.* permutatâ significatione acceperunt pro רָצוּץ *cucurrit.* § 4. absolutè ponitur, & significat *acceptum, gratum esse, placere.* Pl. 40. רָצָה *velis, Domine, libera me: placeat tibi.* Arab. Pl. 85. רָצִיתָ *acceptasti, Deus, terram tuam.* Pl. 51. *Holocaustis non חָרַץ delectaberis.* 2. Cor. 4. v. 11. *ut תְּרָצוּא reconcilimini.* Joh. 8. v. 29. *quod ipse voluerit omni tempore, facio.*

Niph. רָצָה, Chald. אֲחַרְעִי, Arab. אֲחַרְעִי *acceptus fuit vel factus est.* Esa. 40. v. 1. רָצָה *accepta est iniquitas ejus: expiata est; absoluta est poena ejus.* Lev. 1. וְנִרְצָה לוֹ, Targ. וְיִחַרְעֵי לֵה *acceptum erit ei.* Piel רָצָה *placavit.* Job. 20. *Filij ejus יִרְצוּ placabunt pauperes.* Hiph. הָרָצָה, Chald. אֲרָעִי, Arab. אֲרָעִי *ardi acceptum reddidit, acceptavit.* Lev.

vit. Levit. 26. *Tunc quiescet terra והרצה*, Targ. *acceptabit sabbatha sua*. Arab. 2. Cor. 4. v. 9. *Qui reconciliavit majestati sue mundum*. Mat. 5. וארצי אחאך & *reconciliare fratri tuo*. HITT HPAEL. *ההרצה acceptum se reddidit*. 1. Sam. 29. v. 4. *In quo ירצה acceptum se reddet iste apud dominum suum?*

NOM. רצון, Chald. רצוי, & רעוח, & רטוא, & רטיון, Arab. ريدا, & אסתרצה istirda, & רצואן voluntas, benevolentia, favor, acceptatio, permissio, consensus. P sal. 5. *In modum scuti רצון*, Targum רטוא טכא *voluntate bona circumdabis eum*. Esa. 49. *In tempore רצון voluntatis exaudivit te*. Lxx δεξαω *accepto*. Esa. 60. v. 7. *Ascendent super altare meum: ad placitum*. Pl. 145. *Et satians omnne vivum רצון (juxta) voluntatem: cujuslibet voluntate & desiderium: singula juxta voluntatem & appetitum ejus: ad placitum*.

Arab. murdi *acceptabilis*. רצואן *virtus*.

Rab. מתרצה *contentus*. רצוני *voluntarius*.

PROPT. תרצה Tirza, urbs, olim sedes regum Israel, ante extructa ab Amri Samariam. Aberat a Samaria circiter triu horarum itinere. Cant. 6. *Pulchra tu amica mea, sicut Tirza*. Lxx ως ὁδοξία *sicut beneplacitum*. Acceperunt pro appellativo *voluntas*.

II. רצה *complevit*: quod res sine quasi velle videatur. Niph. תרצה *completus fuit*. Esa. 40. v. 2. *Quia impletum est tempus ejus, completa est iniquitas ejus: poena iniquitatis ejus*. Sic, Levit. 26. *Et tunc ירצו, Targ. ירעון complebunt iniquitatem suam: poenam suae iniquitatis*.

רצה, Chald. רצה *occidit, interfecit hominem*. Num. 35. *ירצה את הרצה, Targ. יקטל יחטלא occidet homicidam*. Niph. תרצה *occisus fuit*. Proverb. 22. *In medio platearum תרצה occidar*. Piel. רצה *occidit*. Pl. 94. *Et pupillos ירצחו, Targ. ירצחו occident*. Pual. רצה *occisus fuit*. P sal. 62. *תרצחו interficiamini vos omnes*. pro תרצחו, ex dages perditur, & in ת parvu mutatur.

NOM. רוצח & רוצח *homicida*. 2. Reg. 6. v. 32. *Quia misit filius הרצח homicide: filius Achab, qui occidit Naboth, ut me similiter occidat*.

Rabb. רצח שונג ורצחה מויר.

רצם. Rabb. רצם *infecit, delevit, corrupit*.

רצנ. Rabb. רצנא *vermis absumens fruges*.

רצע duo significata habet. I. רצע, Chald. רצע *perforavit, transfixit*. Exod. 21. ורצע, Targum

perforabit dominus ejus aure ejus במרצע & *perforabit dominus ejus aure ejus*, Targ. במרצע *subula*.

NOM. מרצע, Chald. מרצע *subula, qua perforatur*.

Chald. רצועא *corrigia*.

רצעו *cerdo, alutarius, quasi subulator, cujus opus fit subula*: Pl. רצעו *cerdones*.

Rabb. רצועא *flagellum, ferula, lorum*: Plur. רצועות *lora, corrigia*. רצועה של סנהל *corrigia caementi*. רצועה של בקר *lorum tauri*.

רצעו *subula perfossus, emptus usque ad annum Jubilai*.

Arab. רצעו *stravit*. In Geogr. כאלגמר *strata smaragdo viridi*.

מרצעא *lapides elaborati*: Luc. 2.

II. Arab. cum רצ supra punctato, רצע *rada suxit, exsuxit lac, vellicavit*. Hiphil. ארצע *ardi lactavit*. Luc. 11. v. 27. *ואלהרין ארצעאך & ubera quae lactarunt*. Alc. 2. *אלואלראח ירצעו אל ארהן* *genitrices lactabunt natos suos*. Alcor. *אן ארצעיה ut lactaret eum*.

NOM. רצאע *rada, Foem. רצאעה & רציערה* *tardus, lactatio, item, potus*. Alc. 2. *אן יחם* *si compleverit lactationem*.

ארצעא *lactatio*.

רצאע *radda lactens, puer*.

א & מרצאר. Pl. מרצאע *mardaa lactas, nutrix*. Pl. מרצאע *nutrices*. רצאע *vena sugetes, emulgetes*.

רצה *Inde רצה, Arab. רצה razif stratus lapidibus*. Cant. 3. *Et medium ejus erat רצה stratu amore*. Arab. Joh. 19. v. 13. *רצה אל חנארה* *stratum lapidibus*. In Geograph. רציפא *stratum lapide*.

רצה & רצה, Chald. רצה, Syr. רצה *parvimentu lapideum*. Ezech. 40. v. 17. *ורצה & parvimentum factu in atrio per circuitum*. 2. Reg. 16. *מרצפת אבנים parvimentum lapideum*. Deinde רצה *pruna urens: per metathesin*: Plural רצה *pruna, carbones igniti*. Esa. 6. *Habens in manu sua רצה prunam*. 1. Reg. 19. *Ecce in loca capitis mei רצה placenta prunarum: in prunis cocta*. Targ. *תורא מעופפה placenta volans: levis*.

Rabb. רצה *stravit parvimentum: per metaphoram, continuavit, conjunxit, immediate secutus est, consecutus est, plicavit*.

רצה *continuus, jugis*: Pl. רצה *continui, consequentes*.

רצה *saccus, in quo reponuntur merces*. Arab. רצה *stratus lapidibus*.

Et cum רצ supra punctato רצה *patella, rotula genu: in Avicenna*.

רצה duo sign. habet. I. רצה & רצה, Ch. רצה, Ar. רצה *racae tenuis, attenuatus, extenuatus, extensus, subtilis, macer, gracilis, exilis fuit*. Piel. Arab. רצה *racae attenuavit, extenuavit, subtilavit, dola-*

dolavit, dedolavit, acuit. P. asf. אחרקק atraccac attenuatus fuit.

Inde Nom. רקות tenues, graciles, macilentae. Gen. 41. ורוקות & tenues carne. Targ. וחסרון & deficientes. Ibid. Et comederunt vacca רקות ista tenues. Targ. חסיכהא misera. pro quo in praecedentibus רקות scribitur.

רקה pars capitis macilenta, tempus: à tenuitate carnis circa eam. Jud. 4. Et infixit clavum ברקה, Targum בצרטה in tempus ejus. Cant. 4. Sicut fragmentum malo granati רקהך tempus tuum.

רקי Chald. placenta tenuis, laganum, crustula: Pl. ריקים, Chald. placenta, laganum.

Rabb. ריק tenuis, parvus. ריקו lamina. ריקה maxilla superior.

Partic. רק tantum, tantummodo, saltem. Gen 6. Et omne figmentum cogitationum cordis ejus רק, Targ. ליתומודו malum omni die. Pro quo habetur, Gen. 8. Quia figmentum cordis hominis רע malum à pueritia ejus.

Arab. racic subtilis. ארק subtilior. ריקה ricca tenuitas, subtilitas, gracilitas, acies, acumen. ריקה אלכזר ricca albazar acumen visus.

רקו תarcic attenuatio. רacc membrana, charta subtilis, pergamentum. ריקה רucca colus. ריקה ריעאק peplam.

רקו mutaraccic subtilatus, gracilentus.

II. ריק & רוק, Chal. & Syr. רוק, idem quod ריק, spuit, exspuit, conspuit. permutata ordinum significatione: Semel. Levit. 15. v. 8. Et si רוקו spuerit fluxum patiens. Syr. Matth. 26. רוקו expuerit in faciem ejus. Joh. 9. רוקו expuit in terram.

Nom. רוק humor ex capite descendens, sputum, saliva. Esa. 50. Faciem meam non abscondi ab ignorantibus. רוקו & sputo. Job. 7. v. 19. Donec glutinam רוקו salivam meam. Job. 30. v. 10. Et à facie mea non prohibuerunt רוקו sputum: tantum.

Chald. רוקו sputum, lutum, aqua mixta cum terra.

Arab. רוקו agonizavit, incepit mori.

ריקו grillus.

ריקב tria significata habet. I. ריקב, Chald. ריקב putruit, computruit: bis. Esa. 40. v. 20. Lignum (quod) non ריקב putrescat, eliget. Lxx. ἄσπυλον non putrescens. Proverb. 10. vers. 7. Et nomen impiorum ריקב putrescet. Targum ניער extinguitur. Quod usurpant Rabbini de Ethnicis & impijs: ריקב שום רשעים nomen impiorum putrescat.

Nom. ריקב putredo, caries, & vermis qui li-

gna pinguiora & picei generis, & ossa erodit & comminuit, teredo, cossus. Proverb. 12. v. 4. וברקב & sicut putredo in ossibus ejus, putredenda. Lxx. σαλμαξ & vermis. Job. 14. ברקב sicut putredo veterascet. Sicut lignum putridum.

ריקב putredo. Job. 41. ver. 18. Reputabit tanquam lignum ריקב putredinis as.

Chald. ריקב & ריקב putredo, putrefactio, tineas. Job. 27. vers. 18. Aedificavit ריקב, Targ. ברקב sicut tineas domum suam.

ריקב lagena tumida, uter. Genes. 21. וריקב, Targ. ורוקב & uter aqua.

B II. Arab. ריקב racab speravit, expectavit. Luc. 12. Quando non ריקב sperabit illum. Alc. נארתקב & expecta, quia ipsi expectant. ריקב expectavit ארתקב expecta.

ריקב ארתקב & תרקב carvit sibi. ריקב racaba cervix: Plur. ריקב racaib cervices ריקב ציק collum & cervix: in Avicenna.

ריקב finis. Alc. 2. ופי ריקב & in fine.

III. Arab. ריקב insidiatus est, accusavit.

ריקב insidiator, explorator. ריקב ארתקב insidia, exploratio.

ריקו tria significata habet. I. ריקו, Chald. ריקו saltavit, saltat, subsilivit præ gaudio seu nimia lætitia, exilivit, exultavit. Horat. Tundet pede terram, id est, præ lætitia saltabit. Psal. 114. v. 4. Montes ריקו, Targ. saltarunt ut arietes: præ gaudio, ut arietes lasciviētēs. Lxx. ἔσχατίζοντες exultarunt. Ibidem ver. 6. Montes ריקו saltabitis, ut arietes. Eccles. 3. Tempus est plangendi, & tempus ריקו saltandi. Targ. saltandi in nuptijs: tripudio. Piel. ריקו, Syr. ריקו idem. Job. 21. Et pueri eorum ריקו, Targ. saltabunt. Esa. 13. Et Satyri ריקו saltabunt ibi. Targ. ludent. Joel. 2. v. 5. Super cacuminibus montium ריקו, Targ. saltabunt. De locustis, quæ saltando ex uno loco in alterum abeunt. sicut habetur, Lev. 11. v. 21. לנתר בהן על הארץ ad saltandum cum illis super terram. Nahum. 3. Et currus מרקב saltans: pleno & magno cursu. Chald. 2. Sam. 6. מרפו, Targ. מרקב saltans. Syr. Matth. 11. v. 17. Cecimimus vobis, & non saltastis. Hiphil. ריקו fecit saltare. Psalm. 29. v. 6. וירקו, Targ. וישורנו & saltare fecit eos ut vitulum. Lxx. ἄσπυλον & comminuet eos. Legerunt ריקב, ab ריקב comminuit: similitudinem.

Rabb. ריקו cursor. ריקו cribravit: item pastam subegit. ריקו torta panis.

Arab. ריקב racad calcitravit, calce ferijt, conculcavit.

ריקב calcitratio: Plur. ריקב calcitraciones. ריקב calcitro.